

5359/8

8.5.27

10/2/27

MVSCOLOGIA RECENTIORVM

S E V

A N A L Y S I S, H I S T O R I A,

E T

D E S C R I P T I O M E T H O D I C A

OMNIVM MVSCORVM FRONDOSORVM HVCVSQVE CGGNITORVM
AD NORMAM HEDWIGII

A

SAM. EL. BRIDEL.

- - - *Nihil est quod non mortalibus afferat usum*

PETRON. FRAGM.

T o m. I.

G O T H A E,
APVD CAROLVM GVIL. ETTINGERVM

P A R I S I I S

APVD BARROIS IVNIOREM

MDCCXCVII.

THE
HISTORICAL MEDICAL LIBRARY
PARIS
1871

H E D W I G I O.

E tenebris tantis tam clarum tollere lumen,

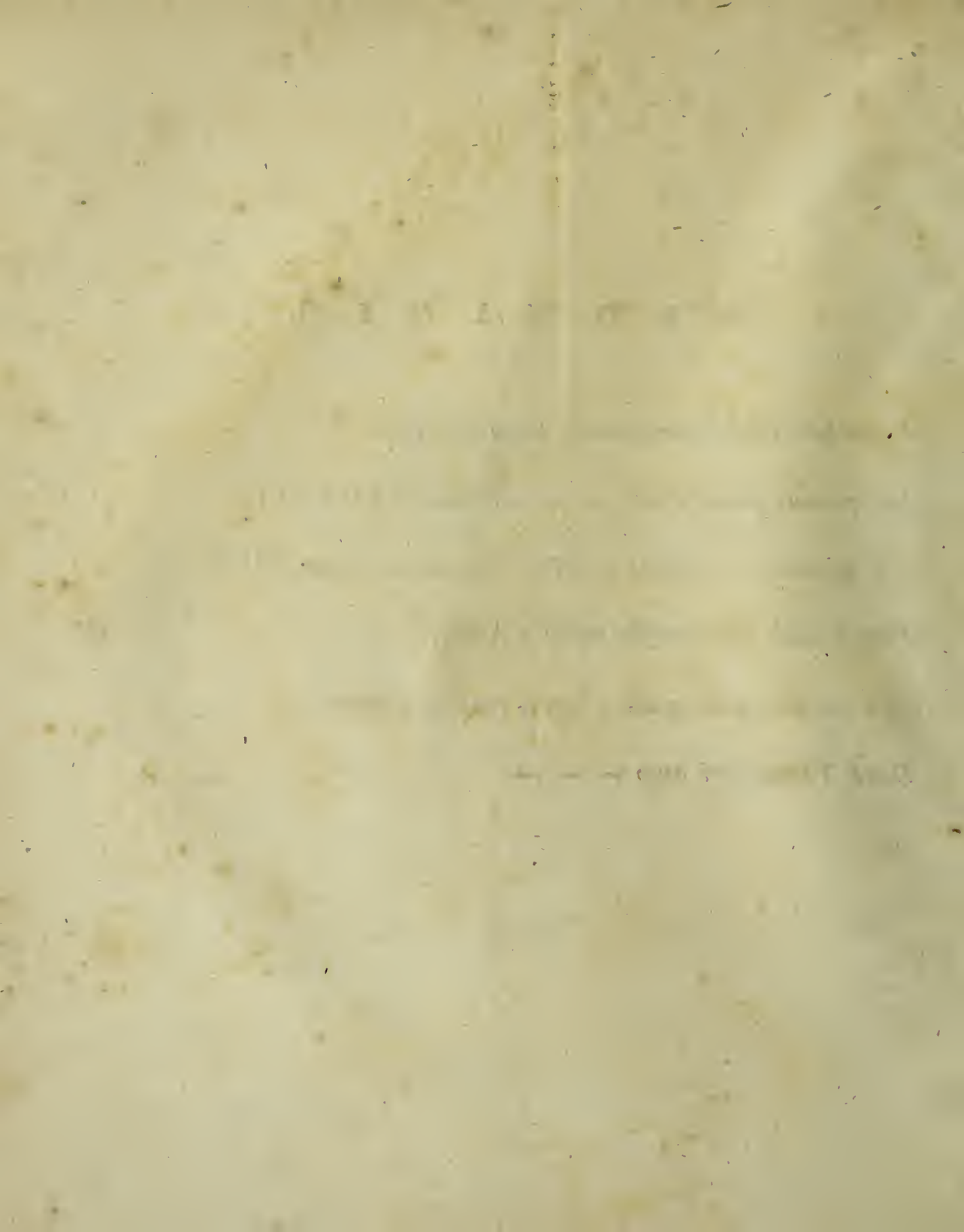
Qui primus potuisti, illustrans commoda FLORAE;

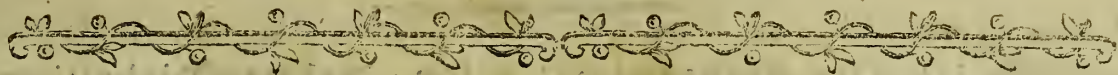
TE sequor, o SAECLI NOSTRI decus, inque TUIS nunc

Fixa pedum pono pressis vestigia signis,

Non ita certandi cupidus, quam propter amorem

Quod TE imitari aveo — — —

P R A E L O Q U I V M.

Mihi recentiorum Botanicorum, qui de Muscis frondosis paulo plenius scripserunt, opera perlustranti, saepe molestum fuit, eandem speciem tot diuersis et saepe incongruis nominibus designatam, eademque synonyma stirpibus dissimillimis adscripta reperire. Pigebat, tot optimos viros de scientiâ, quam obseruationibus suis ornaverant alioquin bene meritos, nomina vsu longo stabilita, praesertim triuialia Linnaeana pro lubitu aut immutare aut proscribere, et timebam, ne pars illa amoenissima Botanices in pristinum Chaos, Hedwigio nequicquam tenebras discutiente, relabere-
tur. Ipse expertus sciebam, quantum fastidii, molestiae et superuacaneae defatigationis inde tironibus oriretur, quod nec generum specierumue nomina stabilita manerent, nec synonyma satis accurate citarentur. Cui etenim veniet in mentem Bux-

baumiam foliosam, Buxbaumiam sessilem, Weberam Diphyllium, Bryum phascoides, Bryum Hallerianum, Phascum Hallerianum, Phascum maximum, Phascum montanum, Sphagnum sessile, Sphagnum acaulon vnam eandemque esse stirpem? Aut, vt altero vtar exemplo, quis sibi persuadebit, Orthotrichum striatum, Grimmiam striatam, Grimmiam oblongam, Bryum striatum, Polytrichum bryoides, Polytrichum apocarpum, Weissiam polytrichoidem non diuersas esse species? Quisnam tot nomina memoriae mandare, aut mandata retinere et ad lubitum reuocare valebit? Nae, in sonis inanibus ediscendis tempus practiosum misere consumimus, quod obseruationibus in situendis vtilius, imo gratius impendi posset. De Synonymorum confusione autem inter plurima alia, exemplum notandum praebent, Hypnum proliferum et Hypnum parietinum, vel solo intuitu distinctissimae species, quorum qui descriptionem et synonyma in variis auctoribus legat, vtram speciem illi prae oculis habuerint, vix certus fieri poterit. His omnibus perpenſis, ingentique desiderio motus amabilis scientiae, quantum per me est, promouendae, dubiisque innumeris, quibus hactenus vexata fuit, saltem partim liberandae, me haud ingratam inutilem ue tiro-nibus operam nauaturum existimaui, si Muscorum frondosorum species omnes, hucusque detectas et obseruatas, systematico ordine digestas sifterem, celeberrimorum auctorum (recentiorum scilicet fere omnium, et vetustiorum commendatissimorum) synonyma accurate adducerem, breuique descriptione illorum measque definitiones illustrarem, nonnullis iisque grauissimis et vnicuique rei herbariae cultori cognitu dignissimis, de Muscorum frondosorum analysi et scientiae historia praemissis. Hoc fuscipere munus operae profecto praetium est, meque nec lucubrationum, quas in plantis minutissimis obseruandis exegi, nec itinerum arduorum, quae illas inuesti-

gandi

gandi gratiâ haud raro inamoenissimâ tempestate plurimisque sumptibus per montes saltusque institui, vnquam poenituerit. Dulcissimum et fere vnicum exoptandum sibi ipse praemium suum est scientia, et aliquid noui in rerum naturâ detexisse, aut aliena inuenta propriis obseruationibus illustrasse et sibi quasi mancupasse, hoc est quod omnes labores vigilasque affatim remuneratur, et famae mendacia, vulgi mobiles plausus, terrarumque dominorum inuidiosa dona superat. Pauca, fateor, ipse reperi; nonnulla, obseruationibus rite institutis dubiis et caligine solui; plura vero, praesertim quod ad genus spectat, in ambiguo et sub iudice reliqui. Neque etenim mihi copia fuit omnes, de quibus verba feci, stirpes propriâ manu perlustrandit, nec propter summam harum partium tenuitatem, quarum indagatione recentiorum methodi nituntur oculis subiectarum, characterem genericum eruere semper licuit. Ideo saepe mihi succurrit, an tanto labori par essem, fatisque reputassem, quid valerent humeri, quid ferre recusarent. Me non latebat quam difficile et scabrum opus aggressus essem! quot volumina nocturnâ diurnâque manu essent voluenda! quot obseruationes et quam caute instituendae! quoties eadem stirps cum caeteris conferenda, vt verum discrimen extricaretur! quantum in varietatibus a specie propriâ distinguendis, desudandum! Quam facilis et pene ineuitabilis error in tant exilibus stirpibus perscrutandis et ordinandis, cum praesertim eiusdem speciei descriptiones et icones non raro summopere dissimiles essent! Haec omnia mecum reputans et tacitâ mente reuoluens, tam arduum obscurumque iter certe non ingressus essem, ni facem Hedwigijs praeferret titubantesque passus dirigeret. Hoc viam monstrante naturae penetralia subire ausus sum. Eius opera omnes laudes superantia, praesertim Fundamentum historiae naturalis muscorum frondosorum, et earundem stirpium Descriptio et adumbratio microscopico-analytica

mihi lucem exoptatam praeberunt. Eius methodum, quamvis omnibus dubiis et obscuritatibus nondum expeditam et a viris, quibusdam minime contemnendis, imprimis a Neckero, Gärtnero et Veggero acriter impugnata, secutus sum. Haec etenim sola filum Ariadneum in caliginosâ viâ nobis porrigit. Haec sola non meris ratiociniis subtilibusque ingenii commentis non hypothesebus, quae saepius nihil aliud sunt quam delirae mentis somnia, nititur; sed observationibus experimentisque innumeris, summâ sagacitate institutis, infessâ constantiâ repetitis, et Schreberi, Wildenowii, Schraderi aliorumque summi ponderis virorum assensu propriisque explorationibus stabilitis, omnique fere controversiâ et impugnatione liberatis, superstructa eminet. Soli veritati inserviens, solam percontatus naturam, egregium hoc praemium Hedwigijs retulit, quod intimis rerum recessibus hucusque recondita primus in lucem prodiderit, et omnibus veri fautoribus atque amicis spectanda et contemplanda obtulerit. Duce et auspice tanto viro, forsitan meus labor non omnino inutilis erit, et si quid veri certique hae paginae in usum tyronum potissimum exaratae continent, me illud Hedwigii scriptis debere lubenter et gratissimâ mente fateor. Summo studio iam plurimos annos muscorum investigationi descriptionique incubui. Ingenii acumen arsque observandi forte deerant, sed scientiae veritatisque amor aderat, mihiq; ut spero, lectorum benevolentiam conciliabit. Nunc pauca de ipso libro.

Hocce opus in partes duas diuiditur. Pars prior Muscorum frondosorum analysim, id est omnium partium quibus planta alitur et propagatur descriptionem, omniumque terminorum in muscologicis scriptis occurrentium definitionem, (quam nomenclaturam omni numero completam tyronibus tradere conatus sum;) inde nonnulla de harum stirpium physiologiâ, historiâ naturali, oeconomiâ, praesertimque

timque vſu tam in magnâ naturae officinâ, quam in artibus vitam humanam aut tuentibus aut ornantibus; poſtêa ſcientiae hiftoriam, vices, progreſſus, tandemque claſſificationis noſtrae fundamenta, iuxta Hedwigii methodum ab ipſo auctore emendatam, continet. In parte poſteriori huius familiae propria hiftoria tractatur. Haec ſiſtit claſſem, genus, ſpeciemque vniuſcuſque muſci hucusque detecti, cum definitione ſpecificâ, recentiorum auctorum ſynonymis, loci natalis, florescentiae temporis, durationisque indicatione, Germanicis, Gallicis, Anglicis etc. nominibus, breui denique tam plantae ipſius, quam eius varietatum deſcriptione. Nomina noua claſſium e graecâ linguâ deſumpta effingere auſus ſum; an felici ſucceſſu fecerim aequus iudicabit lector. Nomina vero ſpecifica, Hedwigiana fere ſemper, Linnaeana vero et Schreberiana plerumque retinui, et ea tantum immutavi, quae parum idonea videbantur, aut quae noua generum diſpoſitio ſeruare vetabat, vbi nimirum eodem nomine duae diuerſae ſpecies designatae fuiſſent. Species autem, quae triuiali nomine carebant, tali inſtruxi, vt earum patria, vel habitus peculiaris, vel primus obſervator inde notefcerent. Synonyma omnia non adduxi, ne inutili faſtidioſaque nominum et numerorum farragine, opus illud in magnum nimis volumen increſceret. Inter recentiores auctores vero, nullum omittere ſtudiui, qui nouis nominibus ſpecies designauerit, aut deſcriptionibus adaequatis illuſtrauerit. Qui plura deſiderabunt, in Pollichii Florâ Palatinatus, Neckeri Methodo Muſcorum, Weiſſii Cryptogamia Göttingenſi ea inuenient; ne Dillenium taceam, qui in ſuo ſtupendae ſcientiae diligentiaeque opere, auctorum vetuſtiorum ſynonyma omnia adduxit. Florescentiae tempus, illud nempe, quo nuptias ſuas tamdiu ignotas et apud nonnullos adhuc fide carentes, ſirpes noſtrae celebrant, quantum potui indicaui; ſed ſolus fere Hedwigius mihi in eâ parte ometulit, cum auctores caeteri, Schradero tamen excepto, tantum tempus quo muſco-

rum capsulae maturescunt memorent. Hinc pars illa muscologiae plurimis dubiis ambagibusque laborat, et maiori lumine eget. Descriptiones meas, aut ex ipsâ naturâ, vbi stirpes praesentes fuerunt, aut vbi deerant, ex optimis muscologis, Dillenio, Weisso, imprimisque Hedwigio desumpsi. Tyronibus potissimum consulens, medium tenere studui inter eas prolixas et fere oratorias descriptiones, quibus attentio defatigatur, et breues nimium illas diagnoses, quae stirpis proprium habitum eiusque specificum discrimen non semper satis accurate exprimunt. Si iusto breuior aliquando fuerim, veniam, spero, dabit candidus iudex. Hoc etenim tunc tantum contingit, cum species nec mihi observata, nec ab auctoribus, qui de eâ mentionem fecerunt, satis disertis verbis descripta fuit.

Hedwigium secutus in verba magistri tamen numquam iuravi, sed, vt Helvetium decet, solius naturae monitis veritatisque voci obtemperans, nec meam nec alienam sententiam defendere paratus sum, si recentioribus certisque observationibus debilitetur; errorisque redargutus libenter fatebor, monenti gratias agam, naturamque in posterum melius explorare enitar.

Dabam Gothae 4 Idus Quintiles 1795.

I N D E X

auctorum et librorum in hoc opere citatorum.

ABILGAARD. VOM TORF. Seuerini Abilgaardi vom Torfe. Hafniae. 1765. 8. Primum danice anno 1761. conscriptus libellus; postea germanice 1765. editus.

ACT. HELV. Acta Helvetica physico-mathematico-botanico-medica. Basileae 1751—1764. 6 Vol. 4.

ACT. HOLM. Acta Holmensia 1769 etc. Kongl. Vetens' Kaps Académias Handlingen. Stockholm 8.

ACT. LAUS. Actes de la Société des sciences Physiques de Lausanne. Vol. II. Lausanne 1789.

ACT. MED. SUEC. Acta Medicinae Suecica. Vol. I.

ACT. NOV. UPS. Acta nova Upsalensia.

ACT. PETROP. Acta Petropolitana.

- ADANS. FAM. PL. *Familles des Plantes par Adanson. Paris 1763. 2 Vol. 8.*
- AFZEL. PL. SUEC. *Afzelii observationes circa plantas Suecanas. Holm. 1787. 88. Actis Holmensibus insertae. Suecice 8.*
- ALL. FL. PED. *Allionii flora Pedemontana. Augusta Taurinorum. 1785. 2 Vol. fol.*
- L. APUL. HERB. VIRT. *Lucii Apuleii de herbarum virtutibus historia. Parisiis 1528. fol.*
- AUBL. PL. GUIAN. *Histoire des Plantes de la Guianne Française par Mr. Fufée Aublet. Londres 1775. 4 Vol. 4.*
- J. BAUH. HIST. PL. *Johannis Bauhini historia plantarum uniuersalis. Ebroduni 1650. 1651. 3 Vol. fol.*
- C. BAUH. PIN. *Caspari Bauhini pinax. Basileae 1671. 4.*
- C. BAUH. PRODR. *Caspari Bauhini Prodromus Theatri Botanici. Basileae. 1671. 4.*
- C. BAUH. PL. BASIL. *Caspari Bauhini Catalogus plantarum circa Basileam sponte nascentium. Basileae 1622. 8.*
- BAUMG. FL. LIPS. *Baumgarten flora Lipsiensis. Lipsiae 1790. 8.*
- BERTHOL. ELECTR. VEGET. *De l'Electricité des Végétaux par Mr. Bertholon. Paris 1783. 8.*
- BOCCON. MUS. PIANT. *Boccone Museo di piante rare. Venet. 1697. 4.*
- BOEHM. FL. LIPS. *G. B. Böhmeri flora Lipsiae indigena. Lipsiae 1750. 8.*
- BOERH. IND. LUGD. *Boerhaavii Index horti Lugduno-Batavenfis. Lugduni-Batavorum 1710. 8.*
- BOERH. IND. ALT. LUGD. *Boerhaave Index alter plantarum horti Lugduni-Batavenfis. Lugd. Bat. 1720. 4.*
- BOERH. ELEM. CHEM. *Boerhaavii Elementa Chemiae. Lugd. Bat. 1732. 2 Vol. 4.*
- BOHE FORFAR. SWENSK. HUSHÖLL. *Caroli Gustavi Boijé des forfarna swenska hushöllaren. Stockholm 1756. 8.*
- BROWN HIST. JAM. *Patrick Brown civil and natural history of Jamaica. London, 1756. fol.*

- BUCHH. TRAIT. HIST. PL. *Traité historique des plantes, qui croissent dans la Lorraine et les trois Evêchés par Buch'hoz.* Paris 1760—1769. 10 Vol. 8.
- BUDDL. HORT. SICCA. *Adami Buddlei hortus siccus plantarum Angliae, quo continetur curiosam muscorum collectio.* Fol. Imp. Vol. I. II. in Museo Sloane.
- BUXB. EPHEM. NAT. CUR. *Buxbaum in Ephemeridibus naturae curiosorum.*
- BUXB. PL. HAL. *Johannis Christiani Buxbaum Enumeratio plantarum agri Halensis accuratio.* Hal. 1721. 8.
- BUXB. CENT. PL. *Buxbaum plantarum minus cognitarum Centuriae quinque.* Petropoli 1728—1740. 4.
- CAES. PL. *Caesalpini de plantis libri XVI.* Florentiae 1683. 4.
- CHAB. SCIAGR. *Chabraei icones et Sciagraphiae stirpium.* Genevae 1666. et 1667. fol.
- COEL. DE USN. *Coeler de Usnea seu musco cranii humani.* Leyd. 1732. 4.
- COMM. ACAD. SCIENT. PETROP. *Commentarii Academiae Scientiarum Imperialis Petropolitanae.* Petropoli 1726 etc. 4.
- CRANTZ. INST. *Crantzii Institutiones rei herbariae iuxta nutum naturae digestae.* 2 Part. Vindobonae 1766—67. 8.
- CRANTZ. HIST. GROENL. *David Crantz Historie von Grönland.* Barby. 1765. 2 Vol. 8.
- CURT. FL. LOND. *Curtis flora Londinensis, or Plates and Descriptions of the plants as grown wild in the environs of London.* 1777—1792. London. fol.
- DALIE. FL. PARIS. *Thomas François Dalibard Florae Parisiensis Prodromus.* 1749. 8.
- DAMBOURN. TEINT. VEGET. *Recueil de procedes et experiences sur les teintures solides végétales par Dambourney.* Paris 1786. 8. Avec un Supplement. Paris 1788. 8.
- DEM. ELEMENT. BOT. *Demonstrations élémentaires de Botanique.* Lyon 1787. 3 Vol. 8. 3me Edit.
- DICKS. FASC. PL. CRIPT. *Jacobi Dickson fasciculi plantarum cryptogamicarum Britanniae.* Londini. I. 1785. II. 1790. III. 1793. 4.

- DICKS. COLLECT. OF DRIED PLANT. *A collection of dried Plants by James Dickson. Lond 1790.*
- DILL. CAT. GIESS. *Johannis Jacobi Dillanii catalogus plantarum circa Gieffam sponte nascentium. Francof. 1718. 8.*
- DILL. HIST. MUSC. *Dillanii historia Muscorum. Oxonii 1741. 4.*
- DIOSC. MAT. MED. *Dioscoridis de materia medica Libri VI. Ex editione Sarraceni. Lugduni 1598 fol.*
- DODON. STIRP. HIST. *Dodonaei stirpium historia. Antwerpiae 1583. fol.*
- ERH. HANN. MAG. *Erhart Hannöversches Magazin 1780. 1782. Hannover. 4.*
- EPH. NAT. CUR. *Ephemerides Naturae curiosorum. Lipsiae 1670. 10 Vol. 4. et 4 Vol. novorum Actorum 4.*
- ERNST. PRINC. BOT. *Ernstingii prima principia Botanica. Wolfenbüttel 1748. 8.*
- FABR. PRIM. FL. BUTISB. *Fabricii primitiae florum Butisbacensis. Wetzlar. 1743. 8.*
- FEUILL. OBSERV. BOT. *Journal d'Observations physiques, mathematiques et BOTANIKUES par la Feuillée. Paris, 1714-1725. 3 Vol. 4.*
- FORST. FL. AUSTR. *Forsteri florulae insularum Australium prodromus. Göttingae. 1786. 8.*
- GAERTN. SEM. PL. *Josephus Gaertnerus de fructibus et seminibus plantarum. Stuttgart 1788. 1791. 2 Vol. 4.*
- GATT. ANL. HARZ. BEREIS. *Gatterers Anleitung den Harz zu bereisen. Goettingen 1785—90. I. II. III. Th. Nürnberg, 1781—92. IV. V. Th. 8.*
- GERARD. FL. PROVINC. *Gerardi flora Gallo-Provincialis. Paris 1751. 8.*
- GLED. METH. FUNG. *Gleditschii methodus fungorum. Berolini 1753. 8.*
- GLED. SYST. PLANT. *Gleditschii systema plantarum e staminum situ. Berolini 1764. 8.*
- GMEL. STIRP. TUB. *Gmelini enumeratio stirpium agri Tubingensis indigenarum. Tubingae absque anno. 8.*

- GMEL. IRRIT. VEGET. *Gmelin Irritabilitas Vegetabilium explorata et confirmata. Tubingae 1768. 8.*
- GMEL. SYST. NAT. *Gmelin. Caroli a Linne Systema Naturae. Leipzig. 1791. 2 Vol. 8.*
- GORT. FL. INGR. *Flora Ingrica ex Schedis Kratfscheninkon a GORTERO confecta et aucta. Petropoli 1761. 8.*
- GORT. FL. BELG. *Gorteri flora Belgica. Utrecht 1767. 8.*
- GOUAN FL. MONSP. *Gouan flora Monspeliaca. Lugduni 1765. 8.*
- GRAU. BESKRIFN. WAESTMANL. *Olof Grau Beskrifning ofwer Waestmanland med sina städer kända och socknar. Waesters. 1754. 8.*
- GRIMM. ST. ISENAC. *Grimm synopsis methodica stirpium agri Isenacensis in Novis Actis Academicis Naturae Curiosorum. Norimbergae 1760—79. Vol. III. IV. V. 4.*
- GORN: FL: VIRG. *Claytonii, flora Virginiae edente GRONOVIO. Lugduni. Batavorum. 1739. 8.*
- GUETT. OBS. ESTAMP. *Guettard Observations sur les plantes, qui croissent aux environs d'Estampes. Paris 1748. 2 Vol. 12.*
- GUNN. FL. NORW. *Gunneri flora Norwegica P. I. Nidrosiae 1766. P. II. Hafniae 1772.*
- HAG. SPEC. FL. BREM. *Hagemann specimen florae Bremensis IN Roth Beytraegen zur Botanick. Bremen. 1782. 2, Th. 8.*
- HALL. IT. HERC. *Alberti Halleri Itineris in sylvam Hercynicam anno 1738. suscepti observationes botanicae. Göttingae. 1738. 4.*
- HALL. IT. HELV. *Alberti Halleri Iter Helveticum. Göttingae. 1740. 4.*
- HALL. ENUM. ST. HELV. *Halleri Enumeratio methodica stirpium Helvetiae Göttingae. 1740. 2. Vol. fol.*
- HALL. EMEND. *Halleri Emendationes stirpium Helveticarum in Vol. V. et VI. Actorum Helveticorum. Basileae, 1764.*

HALL. HIST. ST. HELV. Halleri Historia stirpium indigenarum Helvetiae. Bernae. 1768. 3. Vol. fol.

HALL. NOMENCL. PL. HELV. Halleri Nomenclator ex historia plantarum Helvetiae excerptus Bernae. 1769. 8.

HALL. BIBL. BOT. Halleri Bibliotheca Botanica. Tiguri. 1771. 2 Vol. 4.

HAM. PHYS. DES ARB. Hamel du Monceau (du) Physique des arbres. Paris 1758. 2 Vol. 4.

HEDW. VORLAEUF. ANZ. Hedwigs Vorläufige Anzeige meiner Beobachtungen von den wahren Geschlechtstheilen der Moose und ihrer Fortpflanzung durch Samen. Leipzig. 1778.

HEDW. FUND. MUSC. Hedwigii fundamenta historiae naturalis muscorum frondosorum. Lips. 1781. 2 Vol. 4.

HEDW. GEN. PL. CRYPT. Hedwigii theoria generationis etc. plantarum cryptogamicarum. Petropoli. 1784. 4.

HEDW. MUSC. FROND. Hedwigii descriptio et adumbratio Muscorum frondosorum. Lipsiae 1787 — 1794. 4. Vol. fol.

HEDW. ABHANDL. Hedwigs Sammlung seiner zerstreuten Abhandlungen und Betrachtungen etc. I Vol. Leipzig 1794. 8.

HEINZ. MUSC. NOT. Heinze de muscorum notis et salubritate. Göttingae 1747. 4.

HILL. HIST. PL. John Hill's History of plants. London 1751. 8.

HISINK FOERS. (Caroli Hisink Försök til a Kertügt as sankjorden. Upsal. 1753. 8.

HOPP. FL. GER. Hoppes Geraische Flora. Ienae. 1774. 18.

HORT. MALAB. Hortus Indicus Malabaricus, Amstelodami. 1686 — 1703. 12 Vol. fol.

HOULT. NAT. HIST. PL. Houltuyn natuurlyke historia of Beschryving van Planten, Amstelodam 1775 — 1782. 8.

- HUDS. FL. ANGL. *Hudson flora Anglica.* London 1762. 8.
- HUDS. FL. ANGL. EDIT. ALT. *Hudson flora Anglica editio altera.* London 2 Vol. 8.
- HUMB. FL. FRIEDB. *Humboldt florae Friedbergensis specimen.* Berolini 1793. 4.
- INTELL. LEIPZ. *Leipziger Intelligenzblatt.* 1763 4.
- IMP. HIST. NAT. *Ferrante Imperato historia naturalis Libr. XXVIII. Neapoli.* 1599. fol.
- IACQ. FL. AUST. *Iacchini florae Austriacae sive plantarum selectarum in Austriae Archiducatu sponte nascentium Icones.* Viennae 1773 — 78. 5 Vol. fol.
- IACQ. MISCEL. AUTR. *Iacchini Miscellanea Austriaca. V. I. Vindobonae 1778. V. II. ib. 1781. 4.*
- IACQ. COLLECT. *Iacquin collectanea ad Botanicam, Chemiam et historiam naturalem spectantia. Vindobonae V. I. II. III. 1786 — 1790. 4.*
- JOURN. GENEV. 1791. *Journal de Geneve pour l'année 1791. Geneve. 4.*
- KALM MOSLUPN. *Kalm om Moslupna hardwalls Aengars fortbüttrande. Abo. 1754 4.*
- KNIPH. ORIG. KRAEUT. BUCH. *Iohannis Kniphofs lebendig original Kräuterbuch mit Pflanzenabdrucken etc. Erfurt. 1733. fol. Rarum opus.*
- KOELR. ENTD. CRYPT. *Koelreuters entdecktes Geheimniss der Cryptogamie, Carlsruhe. 1777. 8.*
- KRAM. ELENCH. *Kramer Elenchus vegetabilium et animalium. Wienn. 1756. 8.*
- LAICH. PL. EUROP. *Laicharding Manuale Botanicum sistens plantarum Europaearum caracteres etc. Lipsiae 1794. 8.*
- LA MARK. FL. FRANC. *Flore Française du Chevalier de la Mark. Paris 1778. 3 Vol. 8.*
- LA MARC. ENCYCL. *La Marc Encyclopedie Methodique; Botanique. Paris 1785. etc. 4.*
- LEERS. FL. HERB. *Lee-fii flora Herbornensis. Herborn. 1775. 8.*

- LEYS, FL. HAL. *Leyser flora Halensis. Halae Salicae* 1783. 8.
- LIND. WICKS. *Linderi flora Wicksbergensis. Holmiae.* 1716. 8.
- LIGHTF. FL. SCOT. *Lightfoot flora Scotica. London.* 1777. 2. Vol. 8.
- LINN. FL. LAPP. *Linnaei flora Lapponica. Amstelodami.* 1737. 8.
- LINN. FL. LAPP. EDIT. NOV. *Linnaei flora Lapponica Editio novissima curante Smith. London.* 1792. 8.
- LINN. MAT. MED. *Linnaei materia medica. Holm.* 1749.
- LINN. FL. SUEC. *Linnaei flora Suecica. Holmiae.* 1755. 8.
- LINN. AM. ACAD. *Linnaei Amoenitates Academicæ* 1749 — 1769. 7. Vol. 8.
- LINN. IT. SCAN. *Linnaei (Iter scanicum) Skonska resa. Stockholm.* 1751. 8.
- LINN. ET. BERG. SEM. MUSC. *Linnaei et Bergii semina muscorum. Upsaliae* 1750. 4. it. in *Am. Acad. Vol. II. p. 284. etc.*
- LINN. PHIL. BOT. *Linnaei Philosophia Botanica Holmiae.* 1751. 8.
- LINN. GEN. PL. *Linnaei Genera plantarum Edit. Noviss. Viennae.* 1765. 8.
- LINN. SPEC. PL. *Linnaei Species plantarum Vol. I. Holmiae* 1762. Vol II. *ibid.* 1763. *Editio secunda aucta.*
- LINN. MANT. PL. *Linnaei Mantissa plantarum Stockholm.* 1767. 8.
- LINN. SYST. NAT. *Linnaei Systema naturae. Vindobonae.* 1765. 3. Vol. 8. *Edit. XIII.*
- LINN. SUPPL. PL. *Linnaei supplementum plantarum. Brunsvigiae.* 1781. 8.
- LINN. SYST. VEG. *Linnaei Systema Vegetabilium. Edit. XIV. curante Murraio. Göttingae.* 1784. 8.
- LINN. IUN. METH. MUSC. *Linnaei Junioris et Olof Swarz Methodus muscorum illustrata Upsaliae* 1781. 8. *Etiam in Ludwigii Delectu opusculorum.*
- LOB. ST. HIST. *Lobellii stirpium historia. Antwerpiae.* 1576. fol.

- LOES, FL. PRUSS. *Iohannis Loefelii flora Prussica. Regiomontani.* 1703. 4.
- LOUREIR, PL. COCHINCH. *Iohannes de Loureiro flora Cochinchinensis sistens plantas in regno Chochin-
china nascentes etc. Ulyssipone.* 1790. 2 Vol. 4.
- LUD. IT. BRAND. *Luder Nomenclator Botanicus Stirpium Marchiae Brandenburgicae. Berolini*
1786. 8.
- LUDW. GEN. PL. *Ludwigii definitiones generum plantarum. Lipsiae* 1747. 8.
- LUDW. DEL. OPUSC. *Ludwigii Delectus opusculorum Leipzig.* 1790. 8.
- LUDW. INST. REGN. VEGET. *Ludwig Institutiones rei herbariae. Lips.* 1757. 8.
- LUMN. FL. POSON. *Lumnitzer flora Posoniensis Lipsiae* 1791. 8.
- MAG. BOT. *Magazin für die Botanick herausgegeben von Römer und Usteri.* 10 ft. 1787 — 1790
Zürch. 8.
- MAGN. PRODR. HIST. GEN. PL. *Petri Magnol Prodrumus historiae generalis plantarum. Monsp.*
1689. 8.
- MAIER. VERTHEID. GYPS. *Friederich Maier Vertheidigung des Gypses als einer vortreflichen Düng-
sorte. Franckfurt.* 1771. 8.
- MAPP. HIST. PL. ALS. *Mappii Historia plantarum Alsaticarum. Argentorati.* 1742. 4.
- MART. BONN. FL. *Martersteck Bonnische Flora, I. Th. Bonn.* 1792. 8.
- MATTH. BRIEF. *Briefe von Matthison.* 2 Th. Zürich. 1795.
- MATT. FL. SIL. *Mattuschka flora Silesiaca. Breslaw et Leipzig.* 1776. et 77. 2 Vol. 8.
- MATT. ENUM. ST. SIL. *Mattuschka Enumeratio stirpium in Silesiâ sponte nascentium. Wratislaviae*
1779. 8.

- MEES. NASPOR. MOSPL. David Meese Nasporingen aangaande de Mosplanten in *Verhandelingen der Hollandschen Maatschappij*. Vol. X. P. II. p. 171.
- MERR. PIN. RER. NAT. Merret Pinax rerum naturalium Britanniae etc. Londini 1667. 8.
- MICH. GEN. PL. Micheli nova genera plantarum. Florentiae 1729. fol.
- MILL. SEX. SYST. LINN. John. Miller sexual system of Linnaeus. London. 1779. 8.
- MOLL. NATURHIST. BRIEF. Mollis Naturhistorische Briefe über Oestreich, Salzburg Passau, und Berchtholsgaden. Salzburg. 1785. 2 Vol. 8.
- MOENCH PL. MARP. Mönch Methodus plantas agri et horti Marpurgensis describendi. Marpurg; Cattorum. 1794. 8.
- MORIS. HIST. OXON. Morisoni plantarum historia Oxoniensis. Pars. II. Oxonii 1680. P. III. ib. 1699. 2 Vol. fol. Pars prima nunquam. prodit.
- MULL. ST. ISL. Mulleri Enumeratio stirpium in Islandiâ sponte nascentium. In Novis Actis Naturae Curiosorum. V. IV. p. 208 -- 216. Noribergae 1770. 4.
- MULL. FL. FRID. Mulleri Flora Friderichsdalina, seu methodica descriptio plantarum in agro Friderichsdalensi, simulque per regnum Daniae crescentium. Argentorati. 1767. 8.
- NECK. ENUM. PAL. Neckeri Enumeratio stirpium Palatinatus in Act. Pal. V. II. inserta.
- NECK. COMM. DE MUSC. GEN. Neckeri commentatio de Muscorum et Algarum generatione. ibid.
- NECK. METH. MUSC. Neckeri Methodus Muscorum. Manhemii 8. 1771.
- NECK. DEL. GALLO. BELG. Neckeri Deliciae Gallo-Belgicae. Argentorati 1773. 2 Vol. 8.
- NECK. PHYS. MUSC. Neckeri Physiologia Muscorum. Manhemii 1774. 8.
- NECK. ELEM. BOT. Neckeri Elementa Botanices. Neowedae. 1791. 8.
- OECON. NACHR. Oeconômische Physicalische Nachrichten.
- OED. FL. DAN. VERZ. Oeders flora Danica, oder Verzeichniß der in Dänemark etc. wildwachsenden Kräutern. Kopenhagen. 1770. 8.

- OED. FL. DAN. Oederi flora Danica. Hafniae 1766. — 1790. a Mullero continuata. 5 Vol. 4.
- OESTR. FL. Oestreichs Flora. Wien. 1794. 2 Vol. 8.
- PANZ. PFLANZ. SYST. Panzer Pflanzen System. 13 Theile. Nürnberg. 1785 — 1787. 8.
- PET. MUSC. Petiveriani Musaei centuriae decem. Londini. 1695 — 1703. 8.
- PET. GAZOPH. Petiveri Gazophylacii naturae et artis tabulae 100 cum catalogo. Londini 1702
1709. 4.
- PET. CAT. PL. RAR. Petiveri catalogus plantarum rariorum in philosophicis Transactionibus. No. 332.
- PLAN PL. ERFURT. Index plantarum quas olim Nonne et deinde Planer in agro Erfurtenfi collegerunt. Gothae 1788. 8.
- PLIN. HIST. NAT. Plinii Historiae Naturalis libri 36. Venetiis. 1497. fol.
- POLL. PL. PAL. Pollichii historia plantarum in Palatinatu Electorali sponte nascentium. 3 Vol. Mannheimii V. I. 1776. II et III. 1777. 8.
- PONT. COMP. Pontederæ Compendium tabularum Botanicarum. Patavii. 1718. 4.
- PLUKN. PHYTOGR.. Pluknetii Phytographia. Londini 1690. 4.
- PLKN. ALMAG. Pluknetii Almagestum Botanicum Londini 1694. 4.
- PLM. CAT. PL. AMERIC. Plumiere Catalogus plantarum Americanarum. Paris. 1703. 4.
- RAI. PL. ANGL. Raii catalogus plantarum Angliae. Londini. 1670 — 1677. 8.
- RAI. HIST. PL. Raii historia plantarum. 3 Vol. Lond. V. I. 1686. II. 1688. III. 1704. 8.
- RAI. SYN. Raii synopsis methodica stirpium Britannicarum. Londini. 1690. 8.
- RAI. FASC. BRIT. Raii fasciculus stirpium Britannicarum. Londini 1688. 8.
- REGN. COLL. PL MED Regnaut. Botanique mise à la portée de tout le monde, ou Collection des Plantes d'usage dans la Médecine etc. Paris 1774. V. I. II. fol avec un supplément en VII. cahiers.
- REICH. FL. MOENO. FRANCOF. Reichard. flora Moenofrancofurtana. Francofurti ad Moenum P. I. 1772. P. II. 1778. 8.

- REICH. SP. PL. Reichard, a Linné species plantarum. Francofurti ad Moenum 1779 et 80. 4 Vol. 8.
- RETZ. PRODR. FL. SCAND. Retzii Prodrumus Florae Scandinavicae. Holmiae 1779. 8 Editio 2. Lipsiae 1795. 8.
- REYGER. FL. GED. Reyger tentamen florae Gedanensis. Dantisci. 1766. 8.
- ROTH. FL. GERM. Rothii florae Germanicae tentamen 3. Vol. Lipsiae. I. 1788. II. 1789. III. 1793. 8.
- ROYEN. FL. LUGD. BAT. Royeni flora Lugduno-Batavica seu Leydensis. Lugduni-Batavorum 1740. 8.
- RUMPH. HERB. AMB. Rumphii Herbarium Amboinense a Burmanno editum. Amstelodami. 1741. fol.
- RUPP. FL. IEN. Ruppri flora Ienensis. Francofurti et Lipsiae. 1726. 8.
- SCHEUCHZ. ITIN. ALP. Iohannis Iacobi Scheuchzeri Itinera Alpina tria. Londini. 1708. 4.
- SCHMIED. DISS. DE BUXB. Schmiedelii Dissertatio de Buxbaumia. Erlang. 1758. 4.
- SCHMIED. IC. PL. Schmiedelii Icones plantarum et analysis aeri incisae. Noribergae 1747. etc. 4.
- SCHOLL. FL. BARB. Scholler flora Barbiensis. Lipsiae 1775. 8.
- SCHRAD. SPIC. FL. GERM. H. Ad. Schraderi Spicilegium florae Germanicae. Pars prior. Hannoverae. 1794. 8.
- SCHRANK. BAIERS. FL. Baiersche Flora von Paula Schrank 2 Vol. München. 1789. 8.
- SCHRANK. PRIM. FL. SALIS. Schrankii Primitiae florae Salisburgensis. Francofurti ad Moenum. 1792. 8.
- SCHREB. DE PHASC. De Phasco observationes auctore Schrebero. Lipsiae. 1770. 4.
- SCHREB. SPIC. FL. LIPS. Schreberi Spicilegium florae Lipsicae. Lipsiae 1771. 8.
- SCHREB. GEN. PL. Linnaei Genera plantarum curante Schrebero. Francofurti. ad Moenum. 2 Vol. I. 1789. II. 1791. 8.
- SCOP. FL. CARN. Scopoli flora Carniolica. Wienn. 1760. 8.

- SCOP. FL. CARN. EDIT. ALT. *Scopoli flora Carniolica Editio altera. Vindobonae 1772. 2 Vol. 8.*
- SLOAN. PRODR. HIST. JAM. *Sloane Catalogus plantarum etc. seu Prodromus historiae naturalis Jamaicae Londini. 1696. 12.*
- SUCK. BEZEICH. PFLANZ. *Bezeichnung der vornehmsten Pflanzen und ihrer Cultur zum Vortheile der Oeconomie von L. I. D. Suckow. Ienae 1794. 8.*
- SWAR. FRAEG. *Swar frögaw ombufta fütlet ad upodla maslapna aengar. Holm. 1762. 8.*
- SWARZ. PRODR. *Olof Swarz Nova Genera et species plantarum, seu Prodromus descriptionum vegetabilium maximam partem incognitorum etc. Holmiae. Upsaliae et Aboae 1788. 8.*
- SWARZ. OBSERV. BOT. *Swarzii Observationes Botanicae.*
- TABERN. ICON. *Tabernaemontani de Plantis liber cum Iconibus. Francofurti ad Moenum. 1613. 2 Vol.*
- THOUIN. *Panjiensis Hortulanus. Mem. Acad. Scien.*
- THUNB. FL. IAPON. *Thunbergii flora Iaponica. Lipsiae 1784. 8.*
- TILL. AB. *Tillandsi Catalogus plantarum circa Aboam nascentium. Aboae. 1683. 8.*
- TIMM. PRODR. MEGAP. *Timm florae Megapolitanae Prodromus. Lipsiae 1788. 8.*
- TOURN. INST. REI. HERB. *Pitton de Tournefort Institutiones rei herbariae. Paris 1700. 3 Vol. 4.*
- TOURN. HIST. PL. *Tournefort historie des plantes qui naissent aux environs de Paris avec leur usage dans la Medecine. Paris 1698. 12.*
- VAILL. PRODR. *Sebastiani Vaillantii Botanici Parisiensis Prodromus. Lugduni-Batavorum. 1723. 8.*
- VAILL. BOT. PARIS. *Sebastiani Vaillantii Botanicon Parisiense. Leyden et Amsterdam. 1727.*
- VILL. PLANT. DAUPH. *Villars Plantae du Dauphiné 3 Vol. 8. 1786.*
- VOG. HIST. MAT. MED. *Vogel historia materiae medicae. Bamberg. 1764. 8.*
- VOLC. FL. NORIBERG. *I. Christ. Volcameri flora Noribergensis. Noribergae 1708. fol.*
- WEB SPIC. FL. GOETT. *Weberi spicilegium florae Göttingensis Gothae 1778. 8.*
- WEIG. FL. POM. RUG. *Weigelii flora Pomerano - Rugica. Berolini. 1769. 8.*

- WEISS. CRYPT. GOETT. *Weissi plantae cryptogamicae florum Göttingensis. Göttingae 1770. 8.*
- WICHMANNSH. OECON. ERFAHR. *Wichmannshausen Oeconomischer Erfahrungen erstes Stück. Bern. 1763. 8.*
- WIGG. PRIMIT. FL. HOLS. *Wigg. primitiae florum Holstiae. Kiliae 1780. 8.*
- WILD. PRODR. FL. BER. *Willdenow florum Berolinensis Prodrum. Berolini. 1787. 8.*
- WILD. GRUND. KRAEUTERK. *Willdenow Grundsätze der Kräuterkunde. Berlin. 1792. 8.*
- WILK. FL. GRYPH. *Wilke flora Gryphica. Greifswalde. 1765. 8.*
- WULF. FL. BORUS. *Wulf flora Borussiae Regiomontani. 1765. 8.*
- ZOEG. FL. ISL. *Zoegae flora Islandica annexa, Olafsen's Reise durch Island. 2 Theil Copenhagen 1775. 4.*
- ZUCK. NATURG. OBERH. *Zückert die Naturgeschichte des Oberharzes. Berlin. 1763. 8. Continet muscorum in monte Bructero nascentium catalogum a Brandes et Roluf suppeditatum.*

M V S C O L O G I A E

P A R S I.

CONTINENS MVSCORVM ANALYSIM

ET

MVSCOLOGIAE HISTORIAM.

C A P V T I.

Q u i d s i t M u s c u s.

Musculus, haec tantâ indiuiduorum copiâ pollens familia, quae tandiu observationum defectu bonâ definitione caruit, nobis Hedwigium in hac parte principem et lucis auctorem sequentibus dicitur, *Planta fructu calyptrato et operculato praedita. Per fructum calyptratum autem Capsulam tegmento cucullato seu mitri-formi corollae speciem sistente et a thalamo, cui primum adhaerebat diuulso vel per medium disrupto *) instructam* intelligimus, et per fructum operculatum, *Capsulam operculo plerumque libero et maturitate decidente, rarius remanente**) tectam.* Hac definitione Muscorum familia expellimus 1. *Lycopodia* quorum fructificationes in axillis squamarum vel ipsorum foliorum imbricatis spicorum sessiles a muscorum capsulis toto coelo diuersae sunt; 2. *Porellam* cuius capsula calyptrâ operculoque simul carens poris plurimis lateraliter dehiscit; 3. tandemque *Marchantiam*, *Iungermanniam*, *Targioniam* et *Anthoceros*, quae calyptrato quidem fructu non

A 2

vero

*) In solo *Sphagno* calyptra thalamo non diuellitur, sed pars eius inferior a superiori, capsulâ turgescente, abrupta eius basi circumposita remanet.

**) In solo *Phascorum* genere operculum vel maturâ capsulâ non discedit.

vero operculato sed dentibus aut valvulis pluribus dehiscente gaudent. Proinde ea stirpium familia de quâ in isto opere tractaturi sumus illas tantum complectitur plantas quae sub Dillenianis sex generibus, *Mnio*, *Sphagno*, *Fontinali*, *Hypno*, *Bryo*, *Polytricho*que militant. Hae stirpes hucusque *Musci frondosi* dictae, ut ab iis, quae nunc *Hepaticae* audiunt, distinguerentur, nobis vero *Musci* simpliciter nominatae peculiarem plantarum ordinem sistunt, quae licet cum caeteris cryptogamis nonnulla communia habeant, ab iis essentialibus characteribus differunt, et a futuris Botanicis in Linnaei ultimâ classe nullatenus relinquentur, quippe quae *Lycopodiis* ex: gr: quoad florescentiam minus forte sint affines quam *Plantaginibus*, *Centunculis* nonnullisque aliis plantis, quarum corollae acuminibus petalorum arescentibus conniunt, et fructum turgentem calyptrae instar diutius obtegere solent. Quis locus autem in Linnaei systemate iis assignandus sit infra videbimus.

C A P V T I I.

*Dē partibus illis muscorum quibus planta fulcitur
et nutritur.*

RADIX, pars illa essentialis stirpium quā non solum aluntur sed etiam fulciuntur terraeque affixae remanent, nulli muscorum speciei, ne minimis quidem, quamvis ab antiquis Botanicis et hodie adhuc a vulgo eis negata, deest. *Phasca* exilissima, *Weissia paludosa* (B) *) alique tenuissimi musci manu leui peritāque tractati, et fordibus, quibus plerumque immersi viuunt, caute purgati radículas suas obseruatori spectandas exhibent. Quin et illae species, quae muris saxisque adhaerentes talibus organis primo intuitu carere videntur iis etiam naturae manu instructae sunt. Nulla etenim datur superficies adeo laevis quae non asperitatibus lacunisque scateat, in quibus humi volitantis particulae ventis aduectae et humore pluuiali concretae coarceruantur, et muscorum seminibus eo casu delatis solum radiculis firmandis aptum succosque genitabiles praebent. Plerique musci ad radices agendas adeo proclives sunt, vt quacumque parte terrae admoueantur, siue trunco praesertim ad ramorum

1.
RADIX.

A 3

nouello-

*) Cum nomina noua muscorum ab Hedwigio inuenta receperim, ne tamen tyrones Linnaeana nomina ipsis melius cognita desiderarent, Hedwigiano nomini litteram initialem Linnaeani semper subieci. Sic B, *Bryum* designat, H *Hypnum*, SPH. *Sphagnum* M, Mnium F *Fontinalis*.

nouellorum basim siue ramis foliisque, hinc illico radices emittant quibus quasi tentaculis fulcrisque humo adnecti et alligari amant. Palustres ideo musci terrae lutosae plerumque adeo immerfi, vt eorum caulis humo obrutus lateat, denso tomento nunc rufo nunc nigricante obuestiuntur, quod ex innumerarum radicularum congerie constat. Pars autem plantae radicibus emittendis fouendisque aptissima praeter caulis basim, est foliorum sessilium basis vel axilla, idque non tantum in muscis, sed etiam in caeteris stirpibus. Sic *Parnassia palustris* e basi folii vnici sessilis caulem amplexantis radicales nonnullas pilos longos succulentos mentientes promittit: at in foliis radicalibus, quae petiolata sunt, nihil eiusmodi inuenitur. Sessile folium autem ad talem radicularum emissionem eo potissimum desideratur, quod in eius axillâ humus aduentitia facilius sublidere et remanere potest. Caeterum muscorum folia non tantum axillis, sed etiam apicibus vt in *Hypno lucente*, imo et vnaquâque nerui parte, vbi nempe folii pagina membranacea aetate corrupta periit, vt in *Timmiâ Meglopolitanâ Hedw.* radices fundunt.

Quoad originem, radices sunt vel *primordiales*, quae a feminis in plantulam explicatione praesentes fuerunt, vel *succedaneae*, quas caulis parte sua inferiore diuersis temporibus emittit. Radix autem primordialis, praesertim si vnica et crassiuscula sit, non raro in ipsum caulem ita continuatur, vt vix dignoscere queas vbi hic incipiat, illa desinat. Exemplum praebent *Neckera dendroides* (H) *Polytrichum undulatum* (B) etc. Hinc etiam ortum vt pars eadem his auctoribus radix, illis vero truncus vel furculus dicatur. Sic partem illam in *Neckera dendroide* et *Hypno alopecuro*, quam plerique Botanici radicem vocant, pro furculo veterano ad terram senio ramorumque pondere depresso habeo, tum quia radix primordialis aetate absumpta esse videtur, tum propter folia squamaeformia, quibus passim obducitur, quod radici vix conuenit. *Hypna* pleraque radice primordiali carere videntur; sed illam in origine adfuisse palam est, cum vero duratione perenni illa gaudeant, radix primordialis cum caulis parte inferiori tempore corrupta euanesceat, et succedaneae illius vices gerunt.

Si ad directionem respicias radices muscorum sunt vel *repentes*, nempe prope terrae superficiem sese horizontaliter extendentes, vt in palustribus muscis plerisque, vel *obliquae*, vel tandem *perpendiculares* vt muscorum vulgus eas habet, illi praesertim qui in solo argilloso viuunt. Inter *repentes* autem eae *proliferae* vel *stoloniferae* dicuntur, e quarum processu nouus caulis vel stolo erumpit.

Formâ *fibrosae* sunt omnium muscorum radices, rarissime *simplices* et ni fallor in solo *Phasco serrato* tales deprehenfae, sed vulgatius *ramosae* pluresque fibrillas circumquaque emittentes. Color plerumque fuscus vel nigricans, rarius albus, in palustribus vero rufus, praecipue earum, quae sub tomenti tenuissimi aut velleris formâ e foliorum axillis in caulis superiori parte oriuntur. *Gymnostomi truncati* (B) radices sordibus purgatae colorem rubellum amoenum ostendunt, quo chartae papyraceae leuiter tinguntur.

Apud Botanicos vetustiores musci plerique *acaules* audire, quos melior investigatione *caule* instructos omnino inuenit. In multis quidem speciebus adeo *mi-* CAULIS.
nutulum est illud foliorum florumque commune receptaculum, foliisque adeo oblitum, vt conspectum fere fugiat. Quin et species nonnullae dantur, ex. gr. *Phascum serratum*, *Phascum curuicollum*, *Phascum muticum*, *Buxbaumia aphylla*, *Buxbaumia foliosa*, quae illo prorsus carere videntur, nisi bullum illum villosum vnde in *Buxbaumia aphylla* pedunculus exsurgit pro trunco habeas, quemadmodum in *Ranunculo bulbofo*, *Phleo bulbofo*, *Liliaceis* etc. pars illa, quae bulbus dicitur, verum caulem sed peculiaris naturae sistit.

Caulis muscorum diuersis nominibus a Botanicis insignitus est, pro formae, directionis ramificationisque diuersitate. Triplicis generis enim admittunt, nempe *truncum frondem* et *furculum*, quae nomina, quamuis ab auctoribus plerisque ad caulem significandum promiscue adhibita, nobis sedulo distinguenda et in vsum proprium retinenda videntur. At priusquam ultra progrediamur haud abs re erit obseruare aliquos auctores dari, qui muscorum caulem absque foliis consideratum *rachidis* vel *nerui* nomine satis improprie designant.

I. *Truncus* igitur nobis erit caulis vt plurimum erectus, primo simplicissimus, saepius tamen aetate basi vel apice innouans, fructumque in caulis primarii vel ramorum apice proferens. Eiusmodi est caulis *Phascorum*, *Bryorum* etc. *Erectus* est autem truncus, siue proprio suo robore, vbi planta solitarie viuit, vt *Polytrichum undulatum* (B), siue mutuâ sociorum ope in eis quae gregatim vitam degunt vt *Dicranum purpureum* (M). Si quando vel *obliquus* vel etiam *prostratus* inuenitur, illud vel terrae obruentis mole vel ramorum numerosiorum pondere fieri posse intelligitur. Praeterea truncus est *fragilis*, vt in *Dicrano glauco* (B) si minimo nisu disrumpatur; *mollis* si manu premente facile cedat; *flexuosus* si lineam undulosam describat vt in *Bartramia halleriana*; *Dicrano crispo* etc. Vbi autem

truncus

truncus omnino perpendicularis est absque flexurâ *strictus* dicitur, et *rigidus* si flexurae sit impatiens vique incuruatus illico in statum pristinum sese restituat vt in plerisque *Polytrichis*.

Truncus simplicissimus remanens per totam stirpis durationem inter muscos rarissime inuenitur, et tunc vitae limites ultra annum non extendit *annuusque* dicitur. Tale in *Webera pyramiformi* (M) inuenitur. Plerumque autem ramum vnum alterumue iterum ramosum parit, tuncque duratione *bienni* vel *perenni* fruitur. Nec tantum e lateribus sed ex apice etiam muscorum non paucorum truncus innovat. Sic in pluribus *Polytrichis* stirps mascula continuationem sui ex apice singulis annis profert, quae verum ramum sistit caulis primordialis directionem seruantem. Eiusmodi truncum *proliferum* dicimus. At si basi nudus ramorum fasciculo apice terminetur, vt in *Mnio ligulato*, *dendroidem* vocamus, et *fastigiatum* vbi omnes rami aequalis fere sunt altitudinis vt in *Polytricho Alpino*. Vera dichotomia in muscorum trunco non obseruatur, quamuis in *Mnio palustri* dichotomus audiat. Sic etiam, licet quarundam specierum ex: gr: *Mnii fontani* ramos verticillatos dicamus, vere verticillati non sunt.

2. Vbi ad latera caulis simplicis vel subdivisi, apice, medio, vel basi pedunculiferi folia distiche ordinantur et quasi ex ipso caule continuata apparent, huiusmodi caulis *frondis* nomen obtinet et muscus *frondiformis* dicitur. *Frons* etenim proprio sensu folium est e stipite factum et ab eo non distinctum vt in *Palmis* et *Filicibus*. Non adeo multae gentis nostrae species tali caule gaudent, eaeque e solo fere *Fissidentium* genere. *Frons* autem est vel *erecta* vt in *Fissidente polypodioide*; vel *incuruata* vt in *Fissidente Bryoide* (H), vel procumbens vt in *Fissidente denticulato* (H). Musci frondiformes plerique a centro communi nasci et sese in circulum expandere amant.

3. *Surculus* in muscis est caulis saepissime procumbens, iam ante florescentiam, vt videtur, ramosus, fructusque e caulis ramorumue lateribus, numquam ex apice proferens, quâ notâ potissimum a trunco distinguitur; hinc *Hypni spiniformis* caulis, quamuis vnico in hoc genere exemplo simplicissimus, furculi nomen propter pedunculos non terminales sed axillares fortitur. Eius modi caulis omnibus *Hypnis*, *Leskiis*, *Neckeris* etc. competit.

Si ad directionem respicias, furculus est *erectus est*, ex: gr: in *Hypno nitente*, quod vt supra notatum rarius est; *ascendens* vbi bafi horifontalis arcuatim erigitur et perpendicularis euadit; *declinatus* seu arcuatim descendens; *incuruus* id est apicibus introrsum spectantibus, *recuruus* si apices extrorsus curuentur; *depressus*, vt in *Hypno illecebro* vbi ab origine erectus quotannis nouis propaginibus ramisque ad terram deprimitur; *procumbens*, *prostratus*, *humifusus*, nempe debilis, terrae innitens et horifontaliter protensus, vt in *Hypno praelongo*; *serpens* seu flexuose prostratus; *reptans* vt in *Hypno serpente* vbi terrae incumbens radículas vndique agit; *radicans*, vbi arborum caudicibus adrepens radiculis lateraliter emissis iis adnectitur; *pendulus* vbi radicibus primordialibus arborum cortici adhaerens laxè et comae instar dependet vt *Neckera curtispendula* (H); *natans* si stagnorum vel riuulorum placidae superficiei incumbit; *fluitans* tandem si aquis fluentibus immersus earum ludibris cedat, et motu vndaloso fluitet. Exemplo sunt *Fontinales*, *Hedwigia aquatica* (H) etc.

Quod ad caulis diuisionem pertinet, furculi sunt vel *vage ramosi* vbi rami e caule inordinate procedunt normamque nullam in directione et dispositione seruant; vel *pinnati* vbi rami ex oppositis caulibus lateribus erumpunt indeque stirps habitum planum adipiscitur. Illi sunt iterum *simpliciter ramosi* quod rarissimum est vt in *Hypno Dill. t. 83. f. 7.*; *ramosissimi* cum rami multi absque ordine cumulati iterum diuiduntur; *fasciculatim ramosi* vt in *Neckera dendroide* (H) cum rami sub caulibus apicem ex eodem fere puncto aut saltem sibi proxime oriuntur; *erecto-ramosi* vel *confertim ramosi* vbi ex omnibus caulibus repentis partibus vage orientes directione parallelâ in altum feruntur, vt in *Hypno sericeo*, *velutino* etc. Vltima diuisionis rami, *ramuli* dicuntur sique sunt iterum 1. formâ, *teretes*, *compressi* seu lateribus oppositis planiusculi, *filiformes*, *graciliteres* seu graciliores apicem versus euadentes; *clauati* nempe in clauae formam apicem versus incrassati; *uncinati* seu apice incuruo vncum referentes vt in *Hypno adunco*; *cuspidati*, *acuti obtusi* etc. 2. directione, *erecti*, *obliqui*, *deflexi* seu arcuatim deorsum inclinati vt in *Sphagno palustri* vtroque, etc.

Surculi *pinnati* iterum sunt vel *simpliciter pinnati* ex: gr: in *Hypno filicino*; vel *bipinnati* seu *duplicato pinnati* vt in *Hypno prolifero*, vel *decompositi* id est multoties pinnati vt in *Hypno parietino*. Primae diuisionis rami *pinnae*, vltimae vero *pinnulae* dicuntur. In muscis frondiformibus folia perinde *pinnae* vocantur quippe quae pinnatim disposita sint. *Pinnae* autem et *pinnulae* quoad dispositionem

sunt vel *oppositae* quod rarissimum, vel *alternae*, vel *inordinatae*; quoad directionem vero *patentes* id est angulum acutum cum caule metientes, vel *diuergentes* seu a trunco ad angulum rectum erumpentes; quoad formam tandem quae de ramulis supra diximus hic etiam locum obtinent.

Caulis muscorum autem, cuiuscumque sit speciei, semper teres inuenitur, ita ut horizontalis eius sectio a circulari formâ parum aberret. Si vero *compressus* videtur ut in *Hypno Schreberi*, imo *quadrangularis* ut in *Hypno* 73 Dill. et *Bryo tetragono Dicksoni* hoc tantum e foliorum dispositione oritur.

Praeterea caulis est vel *foliosus* ut vulgo, vel *nudus* ubi foliorum aetate absumptorum nullum remanet vestigium, quod rarissime occurrit. Saepius etenim, praesertim in muscis aquaticis et insigniori exemplo in *Hedwigia aquatica* foliorum aquâ corruptorum neruus remanet, et spinulas seu squamulas mentitur quae caulis superficiem scabram reddunt. Caeterum muscorum caulis omni villositate et hirsutiae caret, et si nonnullorum ex: gr: *Dicranum pellacidi* (M) truncus hirsutus ab auctoribus dicatur, illud de eo tomento seu radicularum succedanearum congerie de qua supra memorauimus, intelligendum est.

Color muscorum caulis plerumque viridis est, in multis speciebus tamen in albidum, luteolum, aurantiacum, spadiceum, terreum, ferrugineum, fuscum, nigricantem etc. vertitur. Nec desunt quorum truncus carneo vel rubro colore elegantissime rutilat, rubedine etiam per folia translucens, praesertim si madefacti folis vel lampadis lumini obuertantur. Inter *Hypna*, *triquetrum* et *proliferum* eo colore maxime micant, ut inter omnes fere muscus *Mnium bimum* Schreberi, nobis *rutilans* dictum, tali caulis splendore praecipue in ramis eminet.

3. *Folia*, quae plantae motus organa vulgo dicuntur, *) illis partibus in
FOLIA. muscis nullo modo fungi possunt, quippe quae insertionem contexturâ, rigiditate
omni

*) Hic obseruari liceat, sapienti naturae instituto et quo succorum motus iustiori ratione promoueantur, multas arbores quarum ramificatiores, rigidi, aegrius agitantur, foliis latis longe petiolatis, sicque minimo flatu mobilibus gaudere: contra, eas quarum folia vel angustissima vel in caule sessilia auras minus experiuntur ramos flexiles et facile motandos ventis obicere. Inter plura alia *quercus* et *abies* sunt exemplo.

omni fere motui repugnent. Nihilominus tamen illis summopere sunt [utilia; nam praeter alia commoda quae ex iis caeterarum stirpium instar percipiunt, iis potissimum folis vernalis noxio calore defenduntur, humoremque genialem absolviendo fructificationis negotio necessarium ex aere alliciunt et feruant. Hinc superiores stirpis partes versus utpote quae folis radiis magis expositae sunt, et circa proliferationis organa nouaeque prolis cunabula, plerumque densius conferta maioraque reperiuntur.

Inter muscos hactenus obseruatos vna tantum species datur cui folia omnino defunt, nempe *Buxbaumia aphylla*. Iis autem eo facilius carere potest quod hyemali tempore in syluis pascuisque vlginosis inter folia deiecta aliosque proceriores muscos quasi sepulta florem fructumque educans, nullo contra folis aestum propugnaculo egeat. Caeteri omnes hoc vestimento induuntur.

Folia muscorum sunt ut in aliis plantis vel *radicalia* seu e radice enata, vel *caulina* nempe cauli inserta, vel *ramea* seu ramos vestientia, vel tandem *floralia* id est flori proxima: sed de his ultimis utpote quae ad florem pertinent et calycem proprium constituunt infra amplius loquemur.

Radicalia folia in plantis nostris annosioribus omnino deesse videntur, siue quod aetate perpetuâque humiditate corrota perierunt, siue quod adeo sunt minutula ut oculorum acumen pene effugiant. Trunci primarii apicem versus *caulina* sensim volumine crescere obseruationibus constat et descriptionibus nostris affatim patebit. Non ita de *rameis* quae plerumque ascendendo minora fiunt et non raro ita exilia ut vix oculis percipi possint. Exemplum praebent *Hypni triquetri* et *Leskia tenuatae* (H) ramuli.

Quoad insertionem muscorum folia sine ullâ exceptione sunt *sessilia*, auctoribus obseruationibusque omnibus in eo consentientibus. Solus Dillenius folia petiolata in vnâ tantum specie deprehendit; sed verosimile est inferiorem folii partem membranaceam aetate consumptam fuisse, sicque denudatum neruum petioli quemdam mentitum esse. Forte etiam, ut Hedwigius suspicatur, deceptus fuit Dillenius illâ caulis particulâ quae fere semper neruum sequitur, si folium inferiora versus detrahatur.

Nec tantum sessilia sunt muscorum folia sed et *amplexicaulia* nempe basi membranaceâ caulem saepe ultra mediam ambitus partem amplectentia, simulque *persistentia*, quum numquam decidant est solâ corruptione a caule separentur. *Decurrentia*, nempe basi deorsum per caulem protensâ, in paucis speciebus ex: gr: in *Mnio undulato* reperiuntur. In *Fissidentibus* frondiformibus autem vt *bryoide*, *taxifolio* etc. *vaginantia* dici possunt, folii paginâ inferiore mirandâ et omnino singulari structurâ vsque ad neruum duplici extante et eâ duplicaturâ caulem amplectente.

Situ omnino sunt *alternâ* nempe per gradus circa caulem et ramos orientia. Vere *opposita* aut *verticillata* numquam inueniuntur. Sed quamuis vndique inserta saepe duo tantum caulis latera respiciunt et *disticha* seu *bisaria* dicuntur. Huiusmodi sunt *Fissidentium*, *Neckerarumque* plurimarum, et *Hypnorum Leskiarumque* nonnullarum folia. Praeterea saepe quemdam ordinem in dispositione seruant. Sic in *Mnio rutilante*, *Fontinali antipyretica*, *Meesia longifeta* (*M. triq. L.*) etc. trifariam circa caulem disposita sunt; in *Hypno tetragono* quadrifariam; in *Bryo squamoso* quinquefariam; imo sexfariam ordinata in *Hypno triquetro*, si paulo atobseruetur, illa inuenimus. Vbi vero absque certo ordine disposita vage a singulis lateribus oriuntur *sparsa* nobis dicuntur; *conferta* vbi adeo approximata sunt vt totum fere caulem occultent; *imbricata* si conferta et erecta sese inuicem pro parte tegunt et *fasciculata* si plura ex eodem fere puncto prodire videntur et parallelam directionem seruant. Insuper, quae sibi propius vicina sunt *approximata*, quae vero spatio insigniori a se inuicem distant, *laxa* vel *remota* nobis audiunt.

Si ad directionem respicias, inuenies folia muscorum hic summo opere discrepare. Sunt etenim *erecta* *); *Stricta*; *rigida* (vide supra); *appressa* nempe disco toto cauli approximata; *patentia* aut ad angulum acutum cauli insidentia; *patentissima* seu ad directionem horisontalem accedentia; *assurgentia* nempe e basi fere horisontali arcuatim erecta; *inflexa* seu apicem versus sursum arcuata; *reclinata* id est deorsum flexa apice descendente; *reflexa recurua* vbi inferiora versus apicem curuantur vt in *Hypno cupressiformi*; *reuoluta* seu in spiram reducta; *heteromalla* tandem vel *secunda* vbi apice omnia ad vnum latus conuertuntur vt in *Dicrano heteromallo* (B) *Hedwigia aquatica*. (H)

Formâ

*) Caue ne folium *erectum* cum *recto* commisceas. *Erectum* folium lineam verticalem seruat; *rectum* vero a lineâ rectâ per totam longitudinem non abscedit.

Formâ inter se multo minus discrepant muscorum folia quam plantarum proceriorum. *Composita* etenim in hac familia omnino desiderantur. *Laciniata*, *lobata*, *pinnatifida*, *angulata*, pariter defunt; sed semper *simplicissima* integraque inveniuntur, nisi forte *Gymnastomum pennatum* excipias cuius individua sterilia, vnico et summopere notabili exemplo, frondem elegantissime pinnati fidam nobis ostendunt. Caeterum formae modi gradusque omnes qui inter linearem rotundamque figuram fingi possunt et ex vnâ in alteram transitum adumbrant in muscorum foliis spectantur. Ea etenim sunt *subrotunda* vt in *Mnio punctato*; *cordata* vt in *Hypno rusciformi*; *sagittata* vt in *Bryo cubitali* Dicks; *ouata* nempe e basi rotundata apicem versus sensim coarctata; *oualiâ* seu *elliptica* nempe vtraque extremitate rotundatâ aequali; *spathulata* nempe subrotunda basi angustiore sublineari; *oblonga* si diameter longitudinalis transversalem aliquoties superet; *lanceolata* nempe oblonga a basi in apicem acutum sensim attenuata, quae forma folii apud muscos vulgatissima est; si autem e basi paulo latiore latera ad angulum acutum linea rectâ concurrant, tunc forma *triquetra* euadit vt in *Hypno triquetro*; *linearia* nempe angusta aequalis vbique latitudinis *); *capillaria* quae capilli tenuitatem habent vt in *Bartramia pomiformi* (B); *setacea* quae a capillaribus non nisi rigiditate quadam differunt; *subulata* id est linearia in cuspidem acutam plerumque leniter curvatam desinentia. Innumerae praeterea harum formarum variationes et coadunationes dantur, quas nominibus compositis Botanici designant ex: gr: *obouata*, *obuerfa*, *subouata*, *sublineata*, *ouato-lanceolata*, *lineari-subulata*, *triquetro-lanceolata* etc. quasque omnes enumerare et definire superuacaneum foret cum & supra dictis satis pateat quid per eas denominationes intelligendum sit **).

Margine folia muscorum plerumque sunt *integerrima*, id est margine continuo et nullâ incisurâ ne minimâ quidem interrupto. Non defunt tamen in quibus folia sunt *ferrata* nempe margine inciso omnibus incisuris extremitatem respicientibus vt in *Phasco ferrato*, *Polytricho communi*, *Hypno arbusculâ* (H. *alopecurum* L.) lente paulum augentiore obseruatis etc.; *dentata* nempe marginis incisuris patentibus remotis vt in *Bartramia halleriana*, *Mnio Heluetico* etc.; *spinosa*

*) At folia *linearia* Botanicis dicta fere semper apicem versus angustiora euadunt, et in acumen terminantur. Vera *linearia* in muscis non vidi.

**) Hic notandum ob loco *obuerse*, et *sub loco fere* in talibus compositionibus adhiberi.

marginē scilicet acuminibus pungentibus instructo ut in *Hypno spiniformi*; *ciliata* id est marginē apicem versus processibus longis filamentosis cincto ut in *Hedwigiae ciliatae* foliis supremis; *cartilagineo-serrata*; marginis nempe incisuris subossis ut in *Polytricho magellanico*; *undulata*, marginē nimirum descensibus ascensibusque flexuoso ut in *Mnio undulato*; *repanda* tandem, id est marginē flexuoso attenuato plano.

Apicis respectu *obtusā* dicuntur quae in segmentum circuli desinunt; *truncata* quae lineā transversali rectā terminantur, ex: gr: in *Neckerā undulatā*; *acuta* quorum latera in angulum acutum concurrunt; *acuminata*, *apiculata* quorum apex in acumen plus minus longum producit; *cuspidata* quorum acutus apex setā parvā aut productione setiformi instructus est; *mucronata* quae apice rotundata spinulam parvam proferunt; *pilifera*, *praepilata*, *cirrhosa* quorum nervus in pilum seu setam longiusculam saepius decolorem producit, ut in *Gymnostomum ovato*, *Tortula murali* (B), *Dicranum latifolium* etc. in quibus haec nervi productio totam folii longitudinem adaequat imo superat. Quin et in *Polytricho pilifero* setae ex nervo producto orientis basis sub lente setulis minimis coronata apparet, et in *Bryo macrocarpo* pilus ille ramosus est, nempe sub apicem in pilos terribiles divisus. In plantis siccis pili isti plerumque albescunt unde stirps quasi canescens evadit, ut *Fissidens pulvinatus*, *Dicranum ovatum* etc.; in madefactis vero pellucidi fiunt et oculos pene fugiunt. Caeterum nunc recti rigidique, nunc flexuosi, fluctantes, et saepe variis modis contorti inveniuntur.

Superficie et expansione admodum variant muscorum folia. In paucissimis omnino *plana*, nempe superficie omni flexurā et concavitate carente, deprehenduntur. In caeteris contra sunt vel *concaua* seu in medio depressa ut in *Phascogompho*; vel *cochleariformia* seu cochlearis formam imitantia ut in *Hypno pilifero*; vel *carinata* seu parte pronā folii in medio longitudinaliter et plerumque ad angulum acutum proeminente ut in *Fontinali antipiretica*; vel *convoluta* nempe marginibus ad interiora reductis ita ut inde cylindrus oriatur ut in *Hypno cuspidato*. Sunt praeterea *plicata* nempe nervis depressis plicas imitantibus longitudinaliter exarata ut in *Hypno triquetro*; *rugosa* seu plicis transversalibus irregularibus notata; *friata* nempe nervis longitudinalibus fere parallelis parum eminentibus percurta ut in *Leskiā sericeā* (H); si profundius exarata sint, tunc *fulcata* dicuntur; *punctata* si punctis plurimis diaphanis conspersa sint, ex: gr: in *Koelreutera Hygrometrica* (M), *Hypno lucente*; *undulosa* quorum superficies undarum instar alterna-

alternatim attollitur et deprimitur, aut quibus circuli segmenta vage insculpta sunt, vt in *Hypno undulato* *); *crispa* quorum margo luxurians rugas plurimas vagas per totam superficiem producit **); *tortuosa*, *cirrhata*, *cincinnata* quae non tantum superficie sed etiam marginibus et apice variis gyris contorquentur et diuersis modis crispantur vt in *Weissia Diksoni* siccescente; *Hedwigia lapponica*, *Dicrano cirrhato* etc.

Glabra sunt, nempe satis et pilis superficie prorsus destituta, omnium muscorum folia; pleraque *nitida* id est glabritie lucente, nec pauca *sericea* nempe sericeo splendora fulgentia. At si numquam pilosa, aliquando tamen inaequalis eorum superficies lente lustrata inuenitur. Sic in *Polytricho undulato* pagina costae inferior foliorum *spinulosa* id est hamulis breuissimis conspersa; in *Hedwigia ciliata*, *Trichostomo canescente*, (H) *Hypno delicatulo*, *papillosa* seu punctis carnosissimis humiditati absorbendae idoneis, tecta; imo in *Mnio sphaerocarpo muricata*prehenditur.

Vt plurimum muscorum folia *neruo*, quam etiam *costam* minus proprie dicunt, plerumque viridi, saepe etiam pallide rubescente vel purpureo vt in *Mnio annotino* vel fusco vt in *Tortula murali* (B) a basi ad apicem percursa cernuntur. Ille neruus autem nihil aliud est quam caulis ductulorum succigerorum in folium productorum fasciculus. Hinc folia quae eo carent, vt in *Hedwigia ciliata*, *Phascoserrato*, etc. *exfasciculata* dicuntur; *eneruia* etiam illa auctores vocant. Hic ductuum fasciculus modo ad apicem folii vsque tantum producit, modo ultra apicem in pitum excurrit; rarius parte folii inferiore permeata euanescit ex: gr: in *Gymnostomo curuirostro*, *Pterigynandro gracili*, (H) *Hypno ripario*; rarius adhuc,

*) *Vndulosum* folium ab *undulato* sedulo distinguendum. *Vndulatum* enim cuius margo flexuosus; *undulosum* vero cuius superficies vndulis notata est, dicitur.

**) Ex ista definitione *Neckerae crispae* (H) nomen specificum summopere improprium, quandoquidem eius superficies nullatenus crispa est sed vere vndulosa. Caeterum folia *crispa* cum *contortis* et *cirrhatis* a plerisque auctoribus confunduntur; at *crispum* (Gall. *crepé*) potius de superficie, *cirrhatum* vero (Gall. *frisé*) de marginibus et apice dicitur.

huc, vt in *Neckerâ Hypnoide* prope basin in duo crura diuergentia diuiditur. Nervis etiam pluribus aliquot muscorum folia percurfa inuenimus, ex: gr: in *Leskeâ sericea* nervus triplex esse videtur. Quid et aliquando accidit naturae lusu in nostrâ familiâ rarissime vt folia duobus vasculorum fasciculis in totidem cuspides productis instructa reperiantur. *Vid. Hedw. musc. frond. V. I. t. 5. f. 8.* Quaeque sit autem nerui conditio pars interna folii cui tenerrima illa cuticula quam *epidermidem* dicunt supersternitur, innumeris ductulis siue e folii basi siue ex ipso nervo oriundis percurritur, qui, dum vasculis aliis minoribus secum anastomosantibus transuersaliter connectuntur, elegantissimum rete sistunt, areolasque daedaleas modo quadratas, modo pentagonas vel hexagonas, modo etiam diuersiformes apicem folii versis plerumque decrecentes oculis bene armatis ostendunt.

Quod ad substantiam ipsam muscorum foliorum spectat, epiderma membranaceum, rarius vbro et tantum ad margines cartilagineum esse reperies. Omnes autem, nisi *Sphagnum palustre* excipias, in vasculorum anastomosantium areolis pulpam illam carnosam *parenchyma* dictam quâ foliis viror impertitur plus minusue copiose continent, indeque plus minusue virescunt. Quae substantiâ illâ omnino destituuntur, vt in supra dictâ specie, albo colore conspicua veniunt. Aliquando autem ea substantia folii partem inferiorem solum occupat vt in *Bryo argenteo*, parsque superior illâ carens candicat. Interdum etiam per totam folii concamerationem inaequaliter dispergitur, et areolas alias implet alias vacuas relinquit, vnde pellucida interualla punctataque facies oriuntur, vt in *Mnio punctato*. Hinc affatim patet muscorum foliorum colorem qui gradus omnes inter dilutissimum albidum et saturatum nigrescentem virorem percurrit, a parenchymatis copiâ, densitate et dispositione pendere. Si vero in quibusdam palustribus vt in *Mnio turbinato*, *Mnio annotino*, *Bryo alpestri*, color ille in rubicundum, purpureum, fuscumue vertitur; si omnium fere muscorum infima folia squalidum terreumque colorem aetate induunt, hoc e parenchymatis diminutione vel exsiccatione, illud vero e succorum ferrugineis particulis insectorum peculiari naturâ oriri probabile est.

Forte quemquam offenderit nos in describendis muscorum foliis tandiu esse commoratos; sed in speciebus determinandis et definiendis tanti sunt momenti vt accurata eorum cognitio non satis commendari possit.

C A P V T I I I.

De partibus illis muscorum quibus soboles procreatur, seu de muscorum flore.

FLOS nobis dicitur pars illa plantae quae structurâ, formâ et colore a caeteris huius partibus plus minus diuersa organa vtriusque sexus vel coniunctim vel seorsim continet. Hunc in muscis vt in procerioribus stirpibus adesse quamuis analogia naturaequae legum constantia suaderent, diu plerique Botanici negauerunt; quod aut male obseruantibus, aut oculorum aciem vitrorum augmentium ope non adiuuantibus, propter summam tenuitatem in conspectum non veniebat. Alii autem meliora docti a fructûs praesentiâ ad flores praecedentem existentiam rite concludentes, in suis indagationibus tamen errauerunt et specie decepti, organa mascula pro foemineis et vice versa foeminea pro masculis habuere. Vnus tandem inter tot magnos viros naturae inuestigator indefessus felicissimusque explorator, Hedwigius nempe, tot dubiis erroribusque finem fecit, naturae penetralibus diu abscondita sub dio protulit, veraque muscorum prolificationis organa nobis detexit. Nec tantum flore muscos donari cuius ope sobolem procreant ostendit, sed et florem illum praeter genitalia, calyce, corollâ, nectariisque, plantarum instar quas perfectiores ignorantia nostra dicit, instructas esse docuit, nonnullis viris tamen eius obseruationes adhuc impugnantibus et nescio quo mentis delirio tantum virum eiusque discipulos mendacii reos somniantesque pronunciantibus.

Nec mirum illa organa obseruatorum vel sagacissimorum acumen tandiu effugisse. Adeo etenim sunt exilia et tot velamentis circum vallata atque operta, vt nisi suspensissimâ et peritissimâ tractentur manu nullo modo extricari, nec extricata, nisi vitra summopere augentia adhibeantur, obseruari queant. Praeterea florescentiae tempus in omnibus muscis non idem est, et in pluribus satis breui spatio continetur quo elapso in sexualibus partibus explorandis frustra desudatur.

In caeteris stirpium classibus mascula foemineaque genitalia plerumque iisdem inuolucris continentur, vnde stirpes illae *hermaphroditae* audiunt. Non ita de muscis. In pluribus ex: gr: in *Hypn*, *Bryis*, *Mniis* etc. sexûs vtriusque organa in diuersis indiuiduis inueniuntur et veram dioeciam constituunt. In aliis vt in *Phascis*, *Fissidentibus*, *Trichostomis*, mas et foemina in eâdem plantâ sed discretis sedibus viuunt, sicque flos est monoicus. Quatuor tantum muscorum genera dantur, nempe *Swarzia*, *Splachnum*, *Webera* et *Bartremia*, quae flore vel androgyno vel reipsâ hermaphrodito gaudent. *Meesia* tandem *uliginosa* Hedw. et *Bryum rostratum* Schrad. inter plantas polygamas dioicas referendae sunt, quippe quae mares, foeminas, et hermaphroditas in distinctis stirpibus habitantes obseruatoribus monstrant. Notandum est autem in muscis, quod etiam in aliis classibus obseruatur, saepe fieri vt species quae sub vno genere militant non omnes eandem normam quoad sexum seruent. Sic *Didymodi* altera species est monoica, altera vero dioica. *Grimmia recuruatae* flos monoicus; *apocarpae* (B) vero mono-dioicus inuenitur, id est, praeter stirpes in quibus flos monoicus habitat alia dantur indiuidua quae flores mere masculos in summitate proferunt. *Neckerae undulatae*, *Neckerae distichae* flos hermaphroditus est contra generis nunc monoici nunc dioici normam. *Mnia* tandem pleraque sunt dioica, at *Mnium palustre* ad polygamiam dioeciam pertinet; *Mnium*que *crudum* vt et *pseudotriquetrum* flore plerumque hermaphrodito gaudent. Plura adhuc exempla adducere possem, sed e supra dictis affatim patebit summum discrimen quoad generationis organorum sedes muscos exhibere, et omnes fere nuptiarum modos hucusque cognitos, imo et alios quos Linnaeus ipse ignorauit, in eâ classe reperiri. Quin et vera sexûs permutatio in hac solâ vegetabilium familiâ hucusque deprehensa est. Sic Hedwigijs *Polytrichi undulati* indiuiduum masculum in foemineum verti vidit. At talis permutationis exempla rarissima, et si Meesius integros *Polytrichi* caespites stelligeros in capsuligeros immutatos vidit, illum incremento foeminarum ante absconditarum post foeturam vero longius crescentium deceptum fuisse iure, vt videtur, Hedwigijs autumat. Hedw. Gen. pl. Crypt. p. 72.

Locus quem genitalia in plantâ tenent non minus diuersus est quàm sexus ratio. Ea etenim vel ad caulis basim, vel ad eius apicem vel ex eius lateribus, vel e ramis oriuntur. In *Phasco*, *Tortula* plurimisque generibus monoicis, flos foemineus trunci cacumen tenet, masculus vero paulo inferius in foliorum alis reconditur. In *Sphagno* contra mares in ramulorum superiorum apicibus incrassatis hospitantur; foeminae in axillis habitant. *Fissidentium* alii in apice frondis vt *bryoides* (H) alii in medio vt *adanthoides* (H), alii ad basim vt *taxifolius* (H), foeminas proferunt; omnium autem mares iuxta caulis longitudinem in foliorum axillis latent. In *Polytricho*, *Mnio* etc. flos vterque caulis ramorumue apicem semper tenet. *Hypna* pleraque flores masculos in ramis, foeminas in furculo educant; at *Hypnum proliferum* vtrumque in caule profert. Nec defunt genera vt *Trichostomum*, *Orthotrichum*, imo species ex: gr: *Grimmia apocarpa* (B), in quibus genitalia mascula nunc e caulis apice, nunc e foliorum axillis, sed plerumque sub formâ diuersâ proueniunt. Haec de floribus in stirpe situ; nunc de eius formâ et partibus.

In masculo flore tria potissimum consideranda veniunt, nempe *Calyx* seu *Perianthium* generationis organa inuoluens, genitalia ipsa, et filamenta luccosa quae nectariorum vices gerere videntur. His foemineus flos quartam partem addit quâ masculus omnino caret, nempe corollam quae *calyptrae* nomen habet.

Floris masculi *calyx* e foliolis plurimis constat quibus plerumque exigua genitalia tam dense-arcteqe cinguntur vt non nisi summo labore et patientiâ arteque singulari in conspectum educi queant. Haec foliola nobis *perigonia* dicuntur quod generantibus organis circumposita sint. Structurâ et colore caulinis satis sunt similia; formâ vero ab iis vt plurimum diuersâ variis aggregantur et coordinantur modis; illaeque dispositiones seu figurae, maximi post capsulae orificium sunt momenti ad muscos in genera distribuendos.

Omnes illae figurae ad quatuor principes reduci possunt. In aliis nempe folia perigonia trunci cacumen occupantia, a basi ad apicem diuergentia et ita patentia vt mascula genitalia iis contente conspici possint, figuram disci, stellae, vel rosulae aemulantur, vnde flos ille *disciformis* vel *discoideus*, rarius *stelliformis* nominatur. Tales sunt *Mniorum*, *Polytrichorum*, *Meesiae*, *Koelreuteriae* flores masculi. Si vero etiam in caulis apice foliola perigonia ita conuergunt vt floris figuram rotundam aemulantis nulla fere sit apertura, vt in *Bryo Barbulâ*, *Weissia*, *Dicrano*, tunc flos ille *capituliformis* dicitur. Eadem fere formâ flores

gaudentes, non vero ex apice sed e foliorum axillis prouenientes, gemmamque formâ referentes, vnde pro veris gemmis auctores non pauci eos habuere, tertium figurae modum nempe *gemmaformem* constituunt. Huiusmodi flore *Hypnum*, *Neckera*, *Leskia*, familiae amplissimae, instruantur. Vnum tandem *Sphagnum* flore masculo *clauaeformi*, nempe a basi ad apicem vsque sensim incrassato et clauae formam quodammodo referentis, ab omnibus aliis muscis distinguitur. Hic autem maxime obseruandum venit species et genera dari in quibus duo florescentiae modi obtinent, vnde flores illi *dimorphi* vocantur. Sic *Dicranum Scoparium* (B) floribus masculis cum gemmiformibus, tum capituliformibus gaudet. Sic in *Mnio palustri* praeter flores disciformes huic generii competentes, capitula pedunculata e masculis organis dense coaxeruatâ composita obseruantur. Insuper *Tetraphis pellunda* (M) praeter mascula et foeminea indiuidua suis genitalibus praedita, alia habet quae capitulum puluerulentum proferunt, quod subinde in cyathum mutatur corpuscula multa continentem filamentis succulentis mixta, figurae rotundae vel ouatae lateribus compressae. Sunt vero illa corpuscula antherae peculiaris speciei, an viui partus, an tandem, vt Hallerus credidit, foliorum congeries? Adhuc sub iudice lis est.

Flores masculi disciformes semper sessiles inueniuntur. Non ita de capituliformibus et gemmaceis. Inter capituliformes nonnulli dantur ex: gr: in *Brya androgyna* (M), qui pedunculo longo nudo confertim superimpositi cernuntur *). Sic et inter species floribus gemmiformibus gaudentes, *Timmia Megapolitana*, *Hedwigia ciliata*, *Dicranum spurium*, *Orthotrichum striatum* (B), *Fissidens semicompletus*, etc. flores suos masculos pedunculo nunc breuissimo, nunc longiori instructos obseruatoribus ostendunt. Saepius autem sunt sessiles, exemplumque praebent inter tot alios muscos, *Trichostomum lanuginosum* (B. hypriaides) et *Fissidens bryoides* (H). Praeterea hic obseruandum eiusmodi flores, nempe gemmiformes, plerumque in axillâ foliorum solitarios existere, aliquando tamen, vt in *Trichostomo fontinaloide*, duos imo tres numero in eiusdem folii axillâ hospitari.

Masculi

*) Florem capituliformem peculiaris speciei illa *Brya androgyni* capitula constituere videntur, cum foliis calycinis nullis genitalia obuelata sint, nullaue filamenta succulenta iis intermixta reperiantur.

Masculi floris *perianthium*, nempe foliorum masculis genitalibus circumpositorum illaque fouentium congeries, est vel *simplex*, vt in omnibus fere muscis, vel *duplex*, vt exemplo rarissimo in *Dicrano crispo*; alterum nempe exterius foliis duobus e basi concauâ longissime subulato-acuminatis constans, interius vero e foliis tribus multo minoribus, ouatis, tenerrimis conflatum.

De calycis foliorum numero nihil certi statui potest; ille etenim in aliis speciebus imo in aliis eiusdem speciei indiuiduis alius inuenitur. Quaedam genera tamen eo constantiori gaudent. Sic *Splachna* numerum quaternum saepissime, quinum vel senum rarius, in foliis perigonalibus admittunt.

Quoad volumen, summum inter gemmiformes et alius figurae flores discrimen inuenitur. In his etenim nempe capituliformibus et discoideis, si paucas tamen species ex: gr: *Gymnostomum ouatum*, *Fontinalem squamosam* etc. excipias, perianthii folia externa radicalibus et caulinis plerumque longe sunt maiora, interiora versus vero decrescunt, et aliquando, praesertim si ipsis genitalibus, quod non raro fit, intermixta sint, adeo fiunt minutula, vt non nisi bonâ lente instructus oculus ea assequi valeat. In quibusdam tamen ex: gr: in *Phasco subulato* ordo est inuersus, nempe perianthii folia interna exterioribus sunt maiora. At in flore gemmiformi folia perigonalia omnia caulinis minora semper inueniuntur, in quorum axillâ flos totus latet. Exemplum insigne praebent *Leerfsa vulgaris* (B. extinctorium) et *Swarziae* omnes quarum perianthium adeo paruum est, vt oculis inermibus nullo modo percipi queat.

Formâ tandem et colore folia perigonalia non tantum caulinis sed etiam sibimet ipsis saepissime sunt absimilia. Non raro tamen a caulinis parum discrepant. Exemplo fuerint *Mnium Sphaericarpon*, *Splachnum froelichianum* etc. *Splachna* autem caetera, *Polytricha*, *Dicrana*, differentias maxime notandas nobis offerunt. In *Polytricho nano* folia perigonalia tenerrima, membranacea, elegantissime reticulata, et inter se diuersiformia inveniuntur; praeterea neruus illa percurrrens in clauam amoenissime rubram terminatur. In *Polytricho aloide* eadem folia colore eleganter e luteo rutilante fulgent. In *Gymnostomo ouato* apice emarginato pilum longissimum superne denticulatum, argentei coloris emittunt. In *Barbulâ unguiculatâ*, *Hedwigiâ aquaticâ* (H) *Polytricho undulato* (B), *Bryo delicatulo* etc. eorum forma vel cordata vel cordatae proxima, qua caulina folia nullatenus gaudent. In *Polytricho Hercynico* folia caulina sunt lineari-subulata; perigonalia vero his multo-

ties latiora, ventricosae-acuminata, et fere cordata inueniuntur. *Dicran heteromalli* (B) perianthium foliis maculâ amoene rutilante basi notatis insigne est. *Fissidens semicompletus* folia caulina neruo instructa, perigonialia vero exfasciculata nobis ostendit. Quin et saepius, vt supra dictum, folia perigonialia inter se summpere discrepant. Sic in *Weberâ nutante* externa ouato-lanceolata, apice sub bonâ lente tenuissime denticulata, media longe triquetra, intima tandem angustissima, sublinearia, integerrima obseruantur. In *Phasco subulato* externa cordata, obtusa inueniuntur; interna vero ouato-lanceolata caeterisque duplo longiora. *Barbulae fallacis* (B. imberbe) perigonialia exteriora neruo percurfa sunt, interiora eo carent. Exemplo tandem multo notabiliore, *Mnium crudum* folia perigonialia quatuor ordinum et totidem fere formarum habet. Omnia nempe apice sunt denticulata, sed quo centro propria sunt eo magis a cordatâ figurâ ad linearem accedunt. Imo quaedam inter ea dantur quae apicem versus vtrisque triquetra erosa apparent. Nostrum autem non est omnia formarum discrimina quae in foliis perigonialibus sese nobis ostendunt, percurrere et describere. Notatu dignissima exposuimus, haecque sufficient vt inde pateat quantum folia perigonialia a caeteris discrepent quantique momenti, si accuratius obseruarentur, eorumque indagatio minus esset ardua, ad species definiendas esse possent. Hic etiâ obseruandum ista folia, etiam genitalibus munere suo defunctis et corruptis, permanere et saepe non prius quam cum ipsâ stirpe interire. Nunc de genitalibus ipsis.

STAMINA.

In *Polytrichorum Mniorumque* rosulis iamdiu corpuscula cylindrica obseruata fuerant, sed de eorum naturâ et vsu pro diuersis obseruatorum opinionibus et systemate diuerse sentiebatur. Alii etenim ea pro foeminis, alii pro viuis partibus habebant. Primus Hedwigius illa muscorum mascula organa esse suspicatus, sententiam suam obseruationibus pluribus extra dubium posuit. Haec sunt igitur mascula genitalia, non tam bene quidem in plerisque muscis quam in *Polytrichis Mnisque* conspicua, in omnibus vero, si sedulo atque suo tempore inuestigentur, reperiunda.

In muscorum vt in proceriorum stirpium staminibus, duae partes obseruantur nempe *filamentum* quod genitale sustinet et *anthera* seu locus pollinem foecundantem capiens. Filamentum in familiâ nostrâ numquam non praesens, sed plerumque breuissimum. *Sphagnum palustre*, *Bryum androgynum* (M) et praecipue *Orthotrichum striatum* (B), inter omnes muscos longissime pedunculatas antheras habent. Quod ad loculum ipsum attinet, est illius forma vel cylindrica lateribus paulum

paulum arcuatis vt in *Fontinali antipyreticâ*, vel cordata vt in *Bryo androgyno*, vel ouata vt in *Sphagni palustris* utrâque specie. Alia antherae forma hucusque in muscis non deprehensa. Color est autem dilute viridis vel albicans. Loculi partem interiorem innumera granula adglomerata occupant; pars superior vero semper pellucida apparet, vnde colligere fas est illam aut vacuam, aut tantum humore rorido dilutissimo plenam esse. Pars eadem, tempore foecundationis instante, vesiculae instar turgescit et aperitur, non raro ex: gr: in *Neckerâ viticulosâ* (H) vertice sub operculi formâ eleuato, sicque pollen plerumque lactei coloris effunditur, quo negotio peracto anthera colorem mutat, flaccida fit, tandemque euanescit. Pollen autem aquae guttulae immissum iucundum obseruatori spectaculum praebet; nempe granula tenerrima e quibus constat viuido motu diffiliunt, et vnde quaque exploduntur, quod phaenomenon in aliarum stirpium polline iamdiu ab obseruatoribus non paucis deprehensum est. Sed ista nudis oculis nullo modo percipi possunt.

Antherarum numerus in generibus speciebusque variis summo opere varius est, nec satis adhuc constat, an in eadem specie semper idem inueniatur. Denarius autem frequentissimus esse videtur, talisque in *Timmiâ Megapolitanâ*; *Barbulâ conuolutâ* (M. fetaceum), *Pohlia elongata*, *Swarzia inclinata*, *Tortula hercynicâ*, *Fissidente strumifero* etc. reperitur. *Weissia acuta* in flore mascula genitalia sex ostendit, *Trichostomum ericoides* decem ad quatuordecim, *Fissidens polycarpus* circiter sedecim, *Gymnostomum Heimii* viginti, *Splachnum vasculosum* triginta et plura; in *Polytrichis* plerisque tandem et *Bryo androgyno* multo copiosiora occurrunt. Hinc liquet de antherarum numero in muscis nihil constare.

Antheris plerumque intermixta reperiuntur filamenta articulata *paraphyses* NECTA-
Hedwigio dicta, quae copiâ pro specierum ratione quem maxime discrepant, et RIUM.
staturâ genitalibus vulgo longiora, aliquando tamen ex: gr: in *Mnio crudo* iis multo breviora inueniuntur. Haec filamenta a primis eorum inuestigatoribus pro masculis organis habita sunt. Cum vero omnia dissepimentis transversalibus, quae basim versus spatio minori inter se distant, intercipientur, et liquore quodam limpidissimo plena videantur, et simul atque antherae officio masculo defunctae fuerint emarcescant et corrumpantur, nihil obstat quo minus illa corpuscula pro nectariis speciei peculiaris habeantur, siue vtriculis a prouidente naturâ ad eum finem dispositis, vt liquore quo turgent genitalia quibus denso agmine circumstant perpetuo madefacta a noxiâ siccitate defendantur, illoque humiditatis gradu semper fruuntur
fine

sine quo pollinis explosio nullatenus succedere potest. Eandem ob causam foeminea genitalia talibus filamentis succosis stipata inueniuntur, sine quorum auxilio deficcata atque corrugata nec pollinem foecundantem admittere nec admissorum granulorum rupturam promouere valerent. Fatendum tamen, species nonnullas dari in quibus flores modo alterutrius modo vtriusque sexûs iis carere videntur, siue in eis reuera deficient, siue in opportuno tempore obseruata iamque corrupta cerni non potuerint, siue propter summam exilitatem oculorum vel non inermium acumen effugerint. Vt ut sit, *Neckerae* non paucae, ex: gr: *filiformis*, *heteromalla* (SPH. arboreum); *Fissidentes* multi, *adanthoides* (H), *polypodioides*, *bryoides* (H) etc. *Grimmia apocarpa* (B), *Gymnostomum curuirostrum*, *Trichostomum canescens* (B. hypnoides), in vtroque sexu paraphysibus carent. In *Didymodo rigidulo*, *Weissia controuersa*, *Mnio turbinato*, flos masculus iis praeditus est, foemineus vero destituitur. Contra in *Orthotricho crispo* et *Orthotricho striato* (B) flos foemineus solus iis gaudet.

Quod ad paraphysium formam attinet omnes sunt tenerrimae, basi filiformes, septis transuersis interceptae et quasi articulatae, apicem versus vero nunc basis diametrum seruantes sicque lineares vt in foeminis plarisque; nunc sensim in clauam incrassatae, vt in floribus masculis *Mnii fontani*, *Barbulae ruralis* (B) et in *Polytricho communi*, vbi clauam acuminatam reticulatam referunt; nunc tandem sphaerulis duabus tribusue sibimet superimpositis terminatae, cuiusmodi in *Gymnostomo truncatulo* (B) et disciformibus plerisque obseruatae fuerunt. In *Koeleria hygrometrica* (M) autem polymorpha inuenitur. Caeterum non alia hucusque paraphysium forma deprehensa est quam *linearis*, *clauaeformis* et *capitata*.

Situs earum a lineâ perpendiculari non abscedit; in solo *Sphagno palustri* genitalibus instar fili contorti circumductae apparent. Nec tantum in vicinio vtriusque sexus organorum habitant sed interdum, exemplum praebet *Meesia longifeta* (M. triquetrum), in foliorum axillis hospitantur, in eundem nempe finem, vt eorum ope folia et caulis nimia ficcitate non laedantur. Obseruandum tamen paraphyses istas ab eis quae genitalibus circumstant, formâ aliquantum discrepare, quippe quae tribus quatuorue articulis constant quorum supremum aliis multoties longius est.

Pauca nunc de foeminei floris paraphysibus dicenda veniunt, quae hic quamvis alieno loco et contra mihi propositum ordinem, breuitatis et commoditatis causâ exponam.

ex ponam. In *Orthotrichis* omnibus impraegnationis tempore paraphyses nullae ad-
sunt, quâ absolutâ vero ex ipsâ calyptrâ enasci incipiunt et breui adeo succrescunt ut ca-
lyptra inde pilosa euadat. Primus Ehrhartus suspicatus est, eos pilos qui *Polytricho-*
rum Orthotrichorumque calyptras muniunt, eiusdem esse naturae ac filamenta succosa;
et reipsâ rufum illud tegumentum quod comae instar *Polytrichorum* plurium capsulae
apice dependet, nihil aliud est quam paraphysium congeries, quae apice viscoso ca-
lyptrae agglutinantur et cum eâ, basi auulsa in altum feruntur. In *Hedwigia cilia-*
tâ genitalia foeminea filamentis longissimis argenteis stipata sunt, perichaetialium
foliorum ciliis omnino similibus; unde concludi potest illa, cilia ut et pilos qui in
muscis non paucis e foliorum apice emittuntur, vtricolorum vices gerere aquam in
folii usum excipientium; idque eo verosimilius mihi videtur, quod plerique musci
qui locorum aridiorum, saxorum nempe, rupium, murorum, arenosorum tandem
incolae, ut *Hedwigia ciliata*, *Tortula muralis* (B), *Fissidens pulvinatus*, (B)
Dicranum ouatum. *Trichostoma* pleraque etc. humore genitabili facilius orban-
tur, caloreque igruento inde magis afficiuntur, pilis longissimis gaudent qui in
aquaticis palustribusque muscis prorsus deficiunt.

De foemineo muscorum flore nunc loquuturi, ante omnia obseruabimus sem- 2.
per esse sessilem; sed modo *terminalem*, nempe in trunci ramorumue apice, ut in *FLOS FOE*
Mnio, *Bryo*, *Polytricho*, *Fontinali minore* etc. modo *lateralem* seu e caulis ra- *MINEUS.*
morumue latere erumpentem, ut in *Neckerâ*, *Hypno*, *Leskiâ*, *Fontinali antipyre-*
ticâ etc. modo *basilarem*, id est e caule proxime, ad basim orientem, ut in *Fissi-*
dente taxifolio, (H) *Hypno spiniformi*, aliisque nonnullis.

Partes quae in flore foemineo nobis obseruandae veniunt sunt, calyx, co-
rolla, genitalia, et nectaria seu paraphyses de quibus supra dictum.

Florum foemineorum calyx in muscis, plerumque multo speciosior est *CALYX*
quam masculorum, cumque in generibus nonnullis cum fructu augeatur et illo matu-
ro maxime vigeat, facile a pristinis muscologis obseruari potuit, qui ex eius prae-
sentiâ vel absentia genuinos generum characteres eruere conati sunt, sed immerito,
quandoquidem omnibus muscorum speciebus illum competere certissimum est. Ut
ut sit, foeminei floris calycem in *Hypnorum* familia, *perichaetii* nomine insigniue-
runt, quod nempe pedunculi vel setae (Graecis *χαῖτη*) basim cingat. Nobis au-
tem cuiuscumque musci calix foemineus *perichaetium* erit, et folia quibus constat
perichaetialia nomine proprio nuncupabuntur. Equidem ab Hedwigio *perigonialia*

lia quoque dicuntur; sed forte linguae botanicae claritati et perfectioni melius confuleretur, si hoc vltimo nomine sola masculi floris calycina folia designarentur, sicque muscorum calyx foemineus *perichaetium*, masculus vero *perigonium* audiret. Floris hermaphroditi autem calyx *perianthium*, foliaque calycina *perianthialia* haud improprie dici possent. *Perichaetium* Hedwigio etiam *peripodium* dicitur.

Dispositione, formâ, numeroque pro variis speciebus, admodum varia sunt haec folia. Modo etenim marginibus reductis pedunculi basim arcte amplexentia cylindrum quemdam formant, vt in *Barbulâ conuolutâ*, *Dicrano spurio*, *Hypn cuspidato*, *Polytrichis* nonnullis etc. Modo imbricatim disposita ascendendo maiora euadunt et gemmae speciem praebent, vt in *Fontinalibus*, *Hypnisque* plurimis cernere est. Non raro e centro communi diuergentia in caulis ramorumue apice rosulae seu stellulae formam aemulantur; exemplo fuerint *Mnia* fere omnia, *Gymnostomum truncatulum* (B) etc. Quia et *Koelreuteriae hygrometricae* (M) *perichaetium* bulbillum squamosum sistit.

Folia *perichaetialia* caulinis plerumque sunt maiora, imo species dantur ex: gr: *Neckera filicina*, *Dicranum ambiguum*, *Webera pyriformis* (M), *Pterigyanthrum iulaceum* (H), in quibus caulina longitudine multoties superant. Contra exemplo multo rariore *Gymnostomi ouati* folia *perichaetialia* caulinis satis similia multoties minore et tenuiora sunt. Nec eiusdem *perichaetii* folia eadem magnitudine gaudent. Externa enim infima, et interna genitalibus proxima, saepeque iis intermixta, caeteris semper minore sunt, nec raro lente tantum percipienda.

Quod ad formam spectat, in multis speciebus, vt in *Barbulâ unguiculatâ* (B) et in toto fere *Splachnorum*, *Phascorumque* genere a caulinis non nisi maiori volumine discrepant. *Fissidentium* folia *perichaetialia* eadem duplicaturâ quam caulina gaudent, in cuius gremio genitalia ad huc tenera fouentur. Plerumque tamen a caeteris formâ, habitu, aliisque minoris momenti discriminibus distinguuntur. In toto fere *Hypnorum*, *Neckerarum*, *Leskiarum* genere (*Hypno compresso* tamen aliisque nonnullis exceptis) caulinis angustiora, longiora, auctioraque inueniuntur, et in longam plerumque cuspidem producuntur; quae cuspis in *Fontinali capillacea* adeo est acuta regidaque, vt Dillenius illam styli nomine designauerit. Contra in caeteris *Fontinalibus* ex: gr: in *squamosâ*, calyx e foliis ouatis, concavis, caulinis multo obtusioribus latioribusque constat. In *Barbulâ rigidâ* erecta sunt, cum alia reflectantur. In *Timmiâ Megapolitanâ* ad basim vsque serrata apparent, quod

in caulinis non deprehenditur; contra in *Hypno arbuscula* (H *alopecuroides*) margine integerrima reperiuntur, cum caulina sub apicem argute ferrata sint. *Neckera flicina* ea longissime subulata habet. In *Hedwigia ciliatâ* processibus ciliari-
bus longis, argenteis, fluctantibus sub apicem cinguntur. In *Grimmiâ apocarpâ* (B), *Barbulâ agrariâ*, *Hypno ripario*, *Neckerâ dendroide* (H) exfasciculata sunt, contra caulinorum tenorem. Quin et sibi met ipsis saepe sunt dissimilia. In *Neckerâ*, *distichâ* et *undulatâ* exteriora infima ab interioribus supremis adeo diuersa sunt, vt inde quasi duplex perichaetium oriatur. Haec etenim longissima, linearia, ciliorum instar capsulam cingunt et superant; illa vero multo breuiora, ovato-lanceolata, imbricata a caulinorum figurâ non multum recedunt. In *Dicrano flagellari* exteriora duo breuiora ductuum fasciculo destituuntur; duo media longiora eo gaudent, intimum iterum breuius neruo tenuissimo instructum est. *Neckerae hypnoidis* tandem perichaetialia externa neruo furcato donata sunt, at intima sunt eneruia.

De numero perichaetialium foliorum, nihil certi statui potest; summopere etenim diuersus est prodieris speciebus ac generibus. Quae in rosulam disponuntur, numerum senarium raro excedunt. At eorum quae imbricatim disposita sunt, aut gemmam aemulantur copia plerumque multo maior. In *Hypnis*, *Neckerisque* nonnullis, vsque ad triginta numeraui. Obseruandum tandem, folia perichaetialia, praefertim in *Hypnorum* genere, aliquid habere scarrosi quod caulinis prorsus deest.

Floris foeminei corolla iam diu Botanicis sub nomine *calyptrae* innotuit. II. COROLLA. Iud est nempe capsulae tegumentum, mitrae vel cuculli formam referens, quod eius apici insidet, eum adhuc teneram ab ingruente calore noxioue humore tutatur, et plerumque ab eâ non ante secedit, quam fructus maturitatem adeptus fuerit. II. Iam in flore foemineo iam sub impraegnationis tempus praesentem esse, obseruationibus constat; sed eius connexio cum genitali foemineo, nimirum apice cum stylo pistilli, et basi cum eius vaginula tunc temporis adeo arecta est, vt ab eo vel vitrorum maxime augmentum ope, vix distingui possit. Eam igitur describemus, non vt in hoc primitiuo statu inuestigatoribus vitro armatis sese aegre ostendit, sed qualem capsulâ maturescente in altum eleuatam, oculi vel hebetissimi deprehendere possunt.

Omnes muscos calyptrâ praeditos esse, nullum hodie dubium est. Antea ambigebatur. Pater etenim scientiae, Dillenius toti suo *Sphagnorum* generi, quod etiam

Phasca nostra complectitur, tegumentum illud denegavit, et in eandem sententiam caeteri Botanici, re non satis perpensâ pedibus ierunt *). Hedwigijs vero calyptram huic generi etiam competere et eo tantum fuisse praeteruisam quod intempestive obseruatum esset, demonstravit.

Calyptrae forma cylindrico-conica in totâ fere muscorum gente solemnis est. Nempe pars inferior cylindrum paulo angustatum et latere saepe fissum, superior vero conum longum erectum vel obliquum, acutissimum et saepe tubâ persistente coronatum, repraesentat. Huius formae calyptra *cuculliformis* dicitur, talis quae in omnibus *Phascis*, *Hypnis*, *Barbulis*, *Mniis* etc. inuenitur. Species autem aliae dantur, in quibus calyptrae forma a vulgari recedit, et mitram seu conum obtusum sinit, unde *mitriformis* Botanicis audit. Quin et hic etiam varia discrimina occurrunt. In *Leersia* vulgari (B. exstinctorium), *Leersia fimbriatâ* et *Splachno ampullaceo* calyptra campanulae elongatae similis est. In omnibus *Orthotrichi* speciebus formae pyramidalis accedit. In *Leskia attenuatâ* in spiram leuiter contorquetur et in plicas contrahitur. *Hedwigiâ aquatica* eam conico-acuminatam nobis ostendit. In *Koelreuterâ hygrometricâ* (M) tandem, pars inferior obtuse tetragona deprehenditur. Quod ad aperturam seu basis marginem attinet, ille vel omnino integer, vt in *Leersia* vulgari et *Gymnostomo pennato* inuenitur; vel fimbriatus vt in *Leersia fimbriatâ* et *Orthotricho anomalo* (B. striatum v. b. et j); vel in plures lacinias satis regulares fissus vt in *Hedwigiâ ciliatâ*, *Fissidente puluinato* (B), *Dicrano aciculari* (B) et *Trichostomis* plerisque; vel latere et basi in lacinias plures irregulariter scissus vt in *Gymnostomo truncato* (B); vel tandem vno latere vsque ad coni terminalis originem semel tantum fissus, vt in plerisque. Huius autem fissurae margines fructus intumescens nisi, plus minusue pro variis speciebus diuelluntur et saepe adeo inuicem secedunt, ex: gr: in *Phascis*, vt primitivae cylindricae formae vestigium nullum remaneat. At quaecumque sit calyptrae forma, si latere finditur tunc obliqua euadit et lateraliter discedit, vt in omnibus *Hypnis*, nisi forte *Hypnum myurum* excipias. Si vero capsulae incrementis aequali pressione a germinis basi latere integro auellitur, tunc ad discessum vsque erecta manet.

Calyp-

*) Sic Loureiro *Fl. Coch. Sphagno simplicissimo* calyptram denegat. Illam vero praesentem esse analogia suadet, at adeo fugax et exilis est in toto hoc genere, vt non mirum est illam huius obseruatoris acumen effugisse.

Calyptrae pars superior rarissime verticaliter erecta absque vllâ declinatione inuenitur. Exemplum tamen praebent *Leerfiae* nonnullae. Vt plurimum superiora versus sensim incuruatur apice vulgo deorsum, rarissime sursum spectante, hoc que tantum locum obtinet vbi operculi cuspis, cuius directionem capsula semper sequitur sursum recureatur, vt in *Grimmiâ recuruatâ*, *Koelreuterâ hygrometricâ*, (M), *Mnio crudo* etc. interdum obseruatur. Praeterea in multis speciebus ex: gr: in *Gymnostomo truncato*, (B) *Barbulâ rigidâ* et euidentius adhuc in *Koelreuterâ hygrometricâ*, calyptrae apex setulâ breui nigricante coronatus, oculis vel inermibus conspicietur. Haec setula nihil aliud est, quam tuba pistilli quae cum calyptrâ eam suffulciente arecte connexa cum eâ simul in altum fertur, illâque dilapsâ, in nonnullis speciebus ex: gr: in *Phasco crispo* adhuc obseruari potest.

Calyptrae superficies laeuis et glaberrima in plerisque muscis reperitur, tuncque nuda nobis dicitur. In longe paucioribus striatam, pilosam, vel indumento villosa tectam, eam inuenimus. Sic in *Tetraphide pellucidâ* (M) et *Orthotricho striato* (B), inde nomen mutuato striis longitudinalibus exarata videtur. In eodem *Orthotricho* et congeneribus pilis rectis, rigidis, apice liberis obtegitur. In *Polytricho undulato* (B) huiuscemodi processus, quamuis rariores et tantum sub apice calyptrae obseruantur; cum vero illi processus piliformes verae paraphyses sint, e calyptrâ post germinis impraegnationem in eius tutelam natae, talis calyptra *paraphysiphora* dicitur. Tandem plerorumque caeterorum *Polytrichorum* calyptra exilis, et capsulae protegendae alioquin parum apta, tegumento villosa denso e floris foeminei paraphysibus apici suo agglutinatis et comae instar dependentibus composito gaudet. Hinc illae calyptrae quas pristini Botanici praeteruiderunt, villosam illam tunicam, quâ obducuntur pro iis habentes, nobis *vestitae* nominantur. Hic autem obseruare liceat, illud calyptrae tegumentum eo magis *Polytrichis* necessarium esse, quod in locis asperis, ventis imbribusque frequentius pulsatis vulgo habitant, fructumque primo vere, nempe tempestate omnium inconstantissimâ educant.

Color calyptrae initio viridis est; vbi autem a vaginula soluta capsulam libere circum vestit, color ille in luteolum, fuscum aut rubellum vertitur. Haec discrimina vero non tanti sunt momenti, quam vt iis describendis diutius immorari debeamus.

Magnitudo calyptrae pro diuersis speciebus ad modum diuersa. Capsulae quae pedunculo breuissimo instructae, intra perichaetium tamquam in propugnaculo con-

ditae latent, calyptrâ plerumque vtuntur minimâ. Hinc in *Phascis* plurimis, *Fontinalibus* omnibus, *Hedwigia ciliatâ*, *Grimmia apocarpâ* (B), *Neckerisque* non paucis exilissima inuenitur. Eiuscemodi etiam in *Polytrichis* quamuis longissime pedunculatis obseruatur, quia villorum ex eâ dependentium denso velamine capsula satis defenditur. At in muscis omnibus ex: gr: *Hypniss*, *Tortulis*, *Mniis*, *Leskiis*, quorum capsula grandiori pedunculo infidens longe supra perichaetium attollitur et indumento villoso non gaudet, calyptrae magnitudo insignis est. Adeo natura alumnorum suorum saluti et incremento maternâ sollicitudine consuluit!

Pauca de ipsâ calyptrae structurâ nobis dicenda superfunt. Illa e membranis duabus tenuissimis constat, quarum exterior ab *Hedwigio* pro tubae cuticulae exterioris prolongatione habetur, interior autem ex operculi apice quo cum arcte cohaeret, continuari videtur. Inter duas illas membranas vascula innumera e germen- nis basi orta superiora versus, itinere modo recto, modo flexuoso, modo spirali, vt in *Leskiâ attenuatâ*, excurrunt et lateralibus anastomosibus rete elegantissimum formant, cuius areolae apicem versus decrecentes oblongae plerumque, rarius rotundae obseruantur.

PISTILLUM. Muscorum foeminea genitalia iisdem partibus constant quam proceriorum stirpium pistilla, nempe *ouario*, *stylo* et *stigmatē*. His adde *vaginulam* cui ouarii basis inseritur et quae muscis peculiaris esse videtur.

Ovarium seu fructus rudimentum, haec omnium maximi momenti pars, quippe quae futurae prolis spem contineat et in cuius gratiam aliae partes exstructae sint, eiusdem figurae in omnibus muscis inuenitur; nempe corpus oblongum, basi angustatum, calyptraeque tamquam fasciis inuolutum refert. Huic superimponitur *Stylus*, formâ cylindricae columnae gaudens, ductulis plerumque binis in ovarium vsque descendentibus percurfae, primum obtuso acumine clausae, instantibus vero nuptiis, apice dehiscentis qui in tubae modum ampliatus *Stigma* repraesentat. Cum autem in aliis stirpibus *Stigma* processibus succulentis villorum aut verrucarum formâ plerumque instructum sit, ad masculinum sperma ei immissum retinendum et madefaciendum, ne siccitate corrugatum vi suâ defraudetur, in muscis vero talibus careat, horum vices filamenta succulenta genitalibus circumposita supraque memorata gerere videntur. Hae sunt muscorum pistilli partes. Stirpis autem trunco pistillum nequaquam immediate adhaeret, sed basis illius angustata quae post foecundationem in pedunculum extenditur, instar pali corpusculo saepius cylin-

cylindrico crassiusculo infigitur, quod nup̄ri *vaginulam* vel *peripodium* dixerunt, quodque in omnibus muscis, *Sphagno palustri* excepto, praesens est.

Genitakium foemineorum seu pistillorum numerus, in diuersis muscorum speciebus non idem inuenitur. In *Gymnostomo pennato* ex: gr: vnum tantum adest; in *Fontinali antipyretica* tres; in *Dicrano flagellari* quatuor; in *Koelreutera hygrometrica* (M) quinque; in *Hedwigia ciliata*, *Hypno spiniformi*, *Trichostomo fasciculari* circiter octo; in *Leersia lanceolata*, *Neckera filicina* etc. decem; in *Barbula conuoluta* octodecim; in *Bryo rostrato* Schraderi sedecim ad viginti; in aliis plura adhuc numerantur. Ex iis autem vnum plerumque foecundatur, caeteris impraegnationem non adeptis, breui euanescentibus, aut vt in *Hypnis* plerisque vaginae tamquam thalamo communi exsuccis insidentibus. Aliquando tamen foecundatis limitem assuetum transcurrit. Sic in *Gymnostomo ouato*, *Barbula unguiculata* etc. duo non raro foeturam etiam experiuntur; imo in *Gymnostomo truncato* (B) *Polytricho undulato* (B), *Dicrano scopario* (B), etc. *Mnio cuspidato*, *ligulato* etc. foecundatorum pistillorum numerus multo maior inuenitur. Hinc pedunculi aggregati, duo, tres, quatuor et plures qui in eis speciebus ex eodem perichaetio emergunt. Sed vtrum ea pistilla quae sterilia manent eiusdem quam foecundata naturae sint, nec ne hucusque ambigitur. Ipse Hedwigius, in suo egregio de *Muscorum historiae naturalis fundamento* opere, se eorum veram naturam verumque officium ignorare profitetur; at suspicatus illa in genuini pistilli vsum adesse, nomine *stylorum adductorum* seu *opitulatorum* designauit. Cum vero structurâ a foecundatis nullo modo discrepent, et horum instar nuptiarum tempore apice dehiscant, cumque non raro vno plura foecundentur, probabile sit, haec corpuscula vera pistilla esse quae foeturâ non fruuntur, siue pollinis immisione careant, siue succis nutritiis ad illud quod primum masculam vim expertum fuerat, copiosius delatis caeterisque deficientibus fructus rudimentum iis commissum, post exigua incrementa pereat. Nec ea inutilia esse quisquam pronunciare ausit. Eorum nempe copîa summus rerum opifex speciei multiplicationi optime consuluit, quandoquidem sic prouisum est vt, si ouarium illud quod primum foecundatum fuerat nimia siccitate, aut humore superfluo, aut lethali vulnere, aut alio casu interiret, alia adefsent foecundationis pariter capacia et in eius locum subitura.

Si autem singulum ouarium non tantum stylo et stygmate sed etiam calyptrâ, id est corollâ propriâ instructum sit, non pro mero genitali, sed pro vero et absoluto foemineo flore haberi debet, omnia in se continente quae ad germen fouendum et edu-

educandum necessaria sunt, foecundationis vero saepe experte. Hinc flos foemineus muscorum non singularis sed aggregatus erit, nempe e flosculis multis compositus omni numero absolutis sed tantum partim foeturam experientibus, quod etiam in plantis non paucis ad Linnaei syngeniam pertinentibus observatur. Qui vero in singulis his corpusculis nihil aliud nisi pistilla videre amat, calyptram nullatenus pro petalo habeat, sed tantum pro externo ovarii tegumento, styli columnam simul firmante et germen tenerum a tempestatis iniuriis tutante: quae sententia, quamvis omnium fere Botanicorum opinioni contraria, quibus calyptra verum petalum est, mihi nullatenus contemnenda videtur. Sed plures adhuc observationes instituendae sunt, priusquam tenebrae his naturae arcanis incubantes, omnino discuti queant.

3. Flore hermaphrodito quatuor tantum muscorum genera, et nonnullae in generibus caeteris species, ut supra dictum, gaudent. Flos autem talis omnes eas partes coniunctim continet, quae in flore masculo et foemineo seorsim inveniuntur, nempe perianthium, stamina, pistilla et nectaria eodem fere modo, quam in evidentioris fabricae stirpibus disposita. Cum vero eas partes iamiam descripsimus, plura de flore hermaphrodito dicere superfluum est.

C A P V T IV.

De partibus illis muscorum quibus soboles continetur, seu de muscorum fructu.

FRUCTUS, qui nihil aliud est, nisi ouarium, masculâ vi foecundatum et incrementa ei naturâ in eum finem adscripta, ut semina, quae includit maturescant adeptum, in nullâ muscorum specie rite observatâ, desideratur. Equidem nonnullae dantur, in quibus rarius in conspectum venit, individui vitâ potius per ramos continuatâ aut per propagines multiplicatâ. Veruntamen inter species hucusque detectas et rite observatas nulla mihi succurrit, cuius ab uno alterove observatore fructus animadversus non fuerit. Quin et in plerisque pars illa supra truncum multum eminet et oculos eleganti formâ amoenisque coloribus allicit. Hinc facile explicatur praeceptorum Botanicorum error, qui specie decepti eam partem proceriorum stirpium corollae ad modum sese fastuose explicantem et viridis coloribus superbientem, nunc pro ipso flore, nunc pro antherâ habuerunt.

Fructus autem muscorum est capsulâ unilocularis, bicutanea, operculo plerumque deciduo apice clausa, columnulâ verticaliter percursa, et fulcro filiformi, tenero, elastico, eleuata et sustentata, quâ ultimâ parte ordiri ipsa rei natura suadet.

Pars ea, quae vaginulae, ut supra dictum, infixa muscorum calyptram sustinet, *seta* Dillenio eiusque sectatoribus dicta fuit; nunc vero *pedunculus* magis LUS. proprio nomine nuncupatur, quippe quae et calyptram, muscorum corollam in al-

tum ferat. Ehrhardus *Thecaphorum* eam vocat. Omnes muscos hoc capsulae fulcro donatos esse, observationibus certissimum est. Interdum tamen, ut in plerisque *Phascis*, *Hedwigiis*, *Fontinalibus* etc. adeo brevis est pedunculus, ut oculos pene effugiat et capsula *sessilis* dicatur. Plerumque autem longe eminent, nec raro caulis longitudinem multoties superat, ut in *Meesia uliginosa* (B. trichodes), *Mnio caespititio* (B), *Splachno luteo*, *Splachno rubro* etc. Pedunculi in hac ultimâ stirpe longitudo trunci staturam decies ad minimum metitur, exemplo certe in regno vegetabili rarissimo.

Ex iis, quae supra de foeminei floris diuerso situ diuersaque pistillorum foecundatione diximus, facile colligi potest, pedunculum modo *terminalem*, modo *lateralem* aut *axillarem*, modo *basilarem* inueniri; praeterea saepissime *solitarium* esse, aliquando *gemellum*, rarius *adgregatum*, id est, tribus, quatuor, pluribusue ex eodem perichaetio emergentibus. *Adgregatos* pedunculos etiam Botanici dicunt, qui e distinctis quidem perichaetiis at adeo sibi proximis emergunt, ut ex eodem enatos diceres. Exemplum praebent *Hypnum proliferum* et *parietinum*. At tales pedunculi *approximati* melius accuratiusque vocarentur.

Forma pedunculi in totâ hac familiâ est eadem. Nempe fili instar extenditur aequalis vbique diametri, vel tantum sub apicem paulum incrassati, praesertim in *Orthotricho*, *Neckeris* nonnullis etc., rigidi, elastici, et superficie lubricâ plerumque glaberrimi. Plerumque dixi, nam exempla contraria non desunt. Sic *Buxbaumiae aphyllae* seta verrucis minimis, innumeris exasperata inuenitur, et *Hypnum rutabulum*, *Leskea inuoluens* etc. si lente bonâ inuestigantur, pedunculorum suorum superficiem punctulis asperis quasi muricatam nobis ostendunt. In *Sphagno palustri* pedunculus in orbiculum latiusculum, cui capsulâ insidet apice dilatatur.

Pedunculi directio diuersa in diuersis speciebus deprehenditur. In iunioribus vulgo verticalis est; aetate vero aut erectus manet, ut in *Barbula*, *Trichostomo*, *Bryis*, *Hypnis*que multis, praeterea in omnibus speciebus in quibus breuitatis causâ flexuram non admittit; aut capsulae crescentis pondere apice recuruatur, ut in plerisque *Mniis*, ex: gr: *Mnio crudo*, *Bryo delicatulo*, *Webera nutante*, etc., aut statim a basi apicem versus sensim in arcum flectitur, ut in *Grimmiâ recuruatâ*. Quin et pro variis incrementi periodis, non raro eius directio pluries mutatur. Sic in *Fissidente puluinato* (B) pedunculus primum erectus est, capsulâ autem ampliâ,

adeo incuruatur, ut fructus intra folia mersus oculos fugiat; operculo tandem delapso iterum superiora petit et erigitur. Eisdem fere vices *Koelreuteræ hygrometricæ*, (M) pedunculus experitur, nisi quod ne capsulâ quidem effectâ directio omnino perpendicularis iterum fiat. Praeterea pedunculus est *ascendens*, nempe basi arcuatus indeque verticaliter extensus ut in *Mnio caespititio* (B); *flexuosus*, seu lineâ pluries incuruatâ in altum elatus, quae lineâ modo leuiter et eleganter sinuosa est, ut in *Mnio horno*; modo flexuris crebrioribus quasi angulosa, ut in *Dicrano flexuoso* (B); *tortuosus*, id est siccitate ac vetustate spiraliter contortus, vel tantum sub apice, ut in *Polytricho hercynico*; vel aequaliter per totam longitudinem, ut in *Barbulâ unguiculatâ* (B); nunc a dextrâ ad sinistram, quod in muscis vulgare est; nunc a sinistrâ ad dextram, quod rarissimum et in solo *Dicrano heteromallo* (B) mihi observatum est.

Pedunculi iunioris color viridis est vel albicans; aetate vero in aureum, luteum, luteo-fuscum, rubellum, aurantiacum, rutilantem, spadiceum, atro-purpureum, nigricantem, aut coloribus pluribus mixtum plerumque mutatur. In speciebus paucissimis color primitius remanet. Pars inferior pedunculi, ut et vagina plerumque saturatius tingitur; apicem versus vero color pallescit; rarius ordine inuerso color infra dilutior, sub apicem intensior euadit, ut in *Fissidente polycarpo*. Vbi duo colores in pedunculo distincte cernuntur, ut in *Mnio caespititio*, tunc ille *bicolor* dicitur.

Tenacitas autem pedunculi eiusque structurae internae soliditas tanta est, ut fructu delapso vel destructo permaneat, et annis insequentibus inter ramulos pedunculosque nouellos sese adhuc conspiciendos praebeant, colore plerumque fordide nigricante, aliquando tamen, ut in *Leskeâ subtili* amoene purpurascente. Hic insuper obseruandum, pedunculum initio solidum esse, at ductulis fluidum vehere desinentibus, exsiccatis atque contractis, medullâque ad exteriora secedente, cavum evadere, sicque facilius in gyros contorqueri.

Capsula Ehrharto *Pyxidium* dicta, et a nonnullis auctoribus propter eius globosam in *Phascis* figuram, *grani* nomine etiam designata, e pluribus partibus seorsim exponendis constat, nempe vasculo seminifero, quod *theca* dicitur *); oper-

E 2

culo

*) Obseruandum est haec duo nomina *capsulam* et *thecam* a plerisque auctoribus ad fructum designandum promiscue adhiberi. Cum vero *capsula* proprio sensu totum fructum,

culo thecam claudente; annulo in muscis non paucis thecae operculoque interposito; et columnula seu *sprongidio* e thecae fundo eleuata et in operculum penetrante.

THECA. In *Thecâ* directio, forma, color, structura et apertura nobis consideranda veniunt.

Directio thecae admodum variat, estque nobis maximi in definiendis speciebus momenti. *Erecta* dicitur, si pedunculi directionem verticalem seruet, vt in *Gymnostomo pyriformi* (B), *Neckerâ dendroide* (H), *Tortulâ murali* (B) etc.; *obliqua* vel *inclinata*, si angulo acuto ab eâ lineâ declinet, vt in *Dicrano purpureo* (M); *Polytricho undulato* (B), *Hypno adunco*; *nutans*, si cum eâ angulum rectum metiatur apice ad horizontem conuerso, vt in *Hypno rutabulo*, *Hypno arbuscula* (H alopecuroides), *Weberâ nutante*, *Mnio crudo*; *pendulus* tandem, si ad terram, angulo plus minus aperto apice respiciat, vt in *Mnis* plerisque, *Bryo argenteo*, *Neckerâ curtipendula* (H), *Weberâ pyriformi* (M). Caeterum thecae directio adeo pro variis maturitatis gradibus variâque pedunculi longitudine mutatur, vt saepe de eâ nihil certi statui possit. Sic *Polytrichi communis* theca quae primum erecta est, plerumque post operculi casum nutans euadit. Contra *Fissidentis puluinati* (B) theca in optimo vigore pendula; post pollinis emissionem suberigitur. In longe paucioribus speciebus, iis autem praecipue quorum fructus breui pedunculo insidet, thecae directio per varia capsulae incrementa eadem remanet.

Si ad formam spectes, inuenies thecam vel apophysi donatam esse, vel eâ carere. *Apophysin* muscologi dixerunt illam protuberantiam, cui tamquam basi theca in nonnullis muscorum speciebus insidet, et quae tum formâ, tum colore satis ab eâ distinguitur. Hanc protuberantiam e morâ succorum, quam seminum thecae inclusorum elaboratio et nutritio exigunt, oriri omnia suadent. Specierum autem hâc singulari structurâ insignium numerus haud adeo magnus est. Hae sunt *Splachna* omnia, *Polytricha* pleraque, *Dicrana* duo, *ambiguum* scilicet et *cerviculatum*, *Fissi-*

fructum, theca praecipuam tantum eius partem, nempe vas seminiferum designet, vtriusque vocis significatio propria sedulo seruanda est. Si tamen de fructus directione mentio fiat, perinde est, vtrum capsulam an thecam dixeris.

Fissidens vnus, nempe *strumifer*, et *Pohlia elongata*. Quoad apophysis magnitudinem, in nonnullis speciebus adeo est exigua, vt vix discerni possit; at in plerisque tanto volumine gaudet, vt ipsam thecam magnitudine longe superet, et pro eâ ab incautis obseruatoribus habita fuerit. Nec forma colorue illius partis in omnibus eadem. In *Polytrichis* plerisque *annularis* est, nempe annuli purpurei instar thecae basi supposita; in *Polytricho alpino* turbinata; in *Splachno sphaerico* rotunda, in *rubro* hemisphaerica saturate rubra; in *luteo* vmbraculiformis lutea; in *mnioide* et *vrceolato* obconica; in *ampullaceo* e basi tenui apicem versus, in ampullae formam ampliata; in *vasculoso* ouata; in *Dicrano ambiguo* elongata; in *Fissidente strumifero* serophuliformis. Thecae, quae apophysi gaudent *apophysatae*; quae eâ carent *exapophysatae* dicuntur.

Praeter apophysin innumerae fere dantur thecarum figurae, quarum praecipuas hic referre abs re non erit. *Rotunda* nobis occurrit in *Bartramia pomiformi* (B); *subphaerica* in *Mnio marchico*, *Mnio fontano*, *Phascis* plerisque; *ouata*, seu e basi latiore rotundata, apicem versus diametro sensim decrescens, vt in *Trichostomis* plerisque, *Orthotrichis*, *Leersia lanceolata*, *Neckera pennata* (F), *Leskiâ sericeâ* (H); *obouata* nempe ouatae opposita, vt in *Mnio caespititio* (B), *Mnio pseudotriquetro*, et fere in omnibus capsulis pendulis; *pyriformis* vel *turbinata* scilicet obouata apicem versus incrassata, vt in *Webera pyriformi* (M); *conica*, id est ouata lateribus oppositis lineâ fere rectâ conuergentibus, vt in *Tetraphide pellucida* (M); *Obconica* seu obuerse conica, vt in *Webera nutante*; *Cylindrica*, seu lateribus oppositis a basi ad apicem vsque parallelo itinere progredientibus, vt in *Splachnis* nonnullis, nempe *Sphaerico*, *vasculoso* et *ampullaceo*, absque apophysi consideratis; *subcylindrica*, vbi tantum basim versus latera in formam rotundam concurrunt, vt in *Leskiâ attenuatâ*, *Polytricho undulato* (B), *Leersia vulgari* (B extinctorium), pluribusque aliis; *) *urceolata*, seu e basi rotundâ in vrceoli formam leniter excurrens, vt in *Polytricho urnigero*, *Polytricho hercynico*; *incurua*, si linea quae thecam axis instar percurrere fingitur, infra perpendicularis apicem versus sensim incuruatur, vt in *Dicrano scopario* (B); *recurua*, ex: gr: in *Buxbaumia aphylla*, si e basi obliqua sensim erecta euadit; *arcuata* nempe lateribus duobus inaequaliter curuis, altero interiori lineae rectae magis accedente comprehensa, vt in *Hypnis* plurimis ex: gr:

E 3

cupres.

*) Auctores plerique tales thecas *cylindricas* etiam dicunt, quamuis basi rotundatâ.

cupressiformi, triquetro, filidino, rutabulo; cernua vel cernens, si laterum curvaturae inaequalitas tanta est, ut inde thecae apex paulum incuruetur eiusque apertura ad plagam quamcumque spectet; ut in *Meesiâ vliginosa* (B trichodes); *oblonga*, ut in *Mnio crudo*, ubi diameter longitudinalis transversalem multoties superat; *teres*, ubi thecae paries externus ab eius axe sectione quâcumque horizontali factâ aequaliter distat, ut in muscis plerisque deprehenditur; *compressa*, si latus unum axi propius accedat quam oppositum, ut in *Buxbaumiâ aphyllâ*; *tetraedra, quadrangularis*, seu *parallelepipeda*, si latera ita explanantur, ut inde quatuorloriantur anguli, ut in *Polytricho communi, juniperino et pilifero*. Hae sunt praecipuae thecarum formae, et si aliae dantur, quas Botanici nominibus compositis designant, ut *oblongo-ouata, oblongo-urceolata, irregulari-pyriformis, nutans cernua* etc. has explicare nullatenus opus est, cum ex ipsâ nominis compositione, satis cognoscendae veniant.

Quod autem de thecae formâ diximus, tantum de capsulâ, verum maturitatis gradum adeptâ, valet; nam post operculi lapsum feminisque emissionem haec omnia fere mutantur. Superficies, quae antea glaberrima nitidaque erat, vel corrugatur, ut in plerisque, vel deprimitur excavaturque, ut in *Polytricho communi*, vel strias magis minusve profundas amittit, ut in *Bartramiâ Hallerianâ, Bartramiâ pomiformi* (B). Forma ouata vel elongata modo in cylindrum abit, ut in *Orthotricho striato* (B), modo contrahitur et subrotunda fit, ut in *Grimmiâ apocarpâ* (B). In *Hypno rusciformi, Leskiâ paludosa* (H), *Hypno serpente*, theca effoeta sub annulo in collum angustatur. In *Sphagno palustri* utroque, ex globosâ oblonga euadit. In aliis alias mutationes experitur, quas omnes hic enumerare et describere operae praetium non est.

Quod ad thecae colorem attinet, iunioris aetate viridis est vel albescens, maturitate vero instanti, sensim commutatur et pro variis speciebus in flavo viridantem, luteum, aureum, aurantiacum lateritium, carneum, rubellum, rutilantem, spadiceum, brunneum, flavo-fuscellum, fuscum, atro-purpureum, imo nigrum, ut in *Hypno rutabulo, Bryo nigricante*, vertitur. Plerumque color ad aperturae marginem intensior inuenitur, ut in *Polytrichis* nonnullis, basi saepius pallidior remanente sicque apophysin quamdam mentiente. Si theca eodem colore, quam pedunculus operculumve tingitur, *concolor* dicitur, sin minus, *discolor*.

Nunc de thecae *peristomate*, quod *peristomium* etiam dicunt, eius nempe aper-
 turæ margine, hâc summo artificio exstructâ parte, cuiusque ope genera firma ge-
 nuinaque tandem instituta sunt locuturis, pauca de ipsius thecae structura nobis prae-
 mittenda sunt. Theca nimirum e duabus membranis parallelis constat, alterâ
 exteriore solidiore e pedunculi vasculis nutritiis diuersimode anastomosantibus con-
 textâ et parenchymate huius reticuli areolas replente donata, quam Ehrhardus
sporangium vocat; alterâ interiore, multo teneriore, pellucente, e textu cellulari
 orta, et proprium sacculum Ehrhardo *sporangidium* dictum, formante, in quo semi-
 na continentur. Hanc *grani*, illam vero *crustae* nomine Botanici salutauerunt.
 Hae duae membranae quidem spatium quoddam inter se admittunt; vbique tamen
 inter eas communicatio datur ope vasculorum tenuissimorum, filamenta nunc sim-
 plicia nunc decussatim nexa sistentium, quae ab externo thecae pariete in inter-
 num penetrant, succosque nutritios feminibus membranae interiori adfixis, advehunt.
 Equidem in plurimarum specierum capsulis duae, e quibus theca exstructa est, mem-
 branae adeo proxime sibi adiacent, vt ab externa ad internam transeuntes ductuli,
 conspici non possint. In quibus autem ita inuicem distant, vt interna folliculum
 multo minoris capacitatis formet, vt in *Buxbaumia aphylla*, *Mnio fontano*, *Bartra-
 miâ pomiformi* (B), factâ ad perpendicularum sectione, simplices ramosique filamen-
 tis albidis similes canales oculo bene armato sese spectandos praebent. Haec vas-
 cula Schmidelius in *Buxbaumiae aphyllae* capsula, primum obseruauit eorumque
 vsum mira sagacitate perspexit.

Duabus membranis spatium quoddam intercedere diximus, ita vt parallelo fe-
 re itinere currant; aperturam tamen versus propius inuicem accedunt, tandemque
 connexae, vel saltem arctissime commissae aperturae marginem seu *peristoma* for-
 mant, quod *nudum* dicitur, si corpusculis nullis dentium ciliorumue instar exstanti-
 bus instructum sit, et *effiguratum*, si talibus processibus ex vna alteraue membrana
 aut ex vtraque oriundis obuallatur. Peristomate nudo, *Sphagna*, *Gymnostoma*,
*Hedwiginae*que gaudent, in aliis omnibus muscis effiguratum inuenitur. *Phasca*
 autem propter operculum non cadens peristomate prorsus carent.

Peristoma figuratum aut ex alterutra tantum membrana procedit, aut ex vtra-
 que, sicque in *simplex* et *compositum* diuiditur, *simplex* ex vnica corpusculorum se-
 rie, *compositum* e duplici constans.

Peristoma simplex statim ab ortu in partes, seu lacinias plures abit, quae si ab externâ membranâ procedant *dentium* figuram et nomen habent; si vero ab interna originem ducunt, propter summam tenuitatem *cilia* dicuntur; vtrisque membranae, e quâ oriuntur naturam seruantibus. Hinc peristomata simplicia *dentata* sunt, vel *ciliata*.

Peristomatis dentati dentes iterum sunt vel *solitarii* et *integri*, vel *geminati*, vel *diuisi*. Solitarii et integri sunt in *Tetraphide* numero quatuor; in *Octoblepharo* numero octo; in *Leersia*, *Grimmia*, *Pterigynandro*, *Weissia* numero sedecim; in *Polytricho* numero triginta et duo. Geminati sunt in *Splachno* paribus octo; in *Didymodo* paribus octo vel sedecim, in *Swarzia* paribus sedecim. Diuisi tandem seu bifidi in *Trichostomo*, *Fissidente* et *Dicrano*, numero sedecim inveniuntur.

Peristomate simplici ciliato duo tantum genera gaudent, nempe *Tortula* et *Barbula*, numero aliorum funis instar contortorum, a sedecim ad triginta et duo variante.

Triplacis generis sunt peristomata composita. 1. *Dentato - ciliata*, nempe peristomate exteriore e dentibus, interiore e ciliis confecto. 2. *Dentato - membranacea*, exteriore etiam dentato, interiore vero e ciliis magis minusue exstantibus, et aliquando vix conspicuis membranâ suppositâ agglutinatâ constante. 3. *Dentato - reticulata*, exteriore dentato, interiore e trabeculis transuersim positâ, aut varie anastomosantibus et reticulum formantibus, composito. In omni peristomate composito, exterioris dentes sedecim numero inveniuntur.

Peristomatum *dentato - ciliarum* dentes sunt apice, vel liberi vel cohaerentes. Quae dentibus apice liberis gaudent, peristoma internum habent vel e ciliis sedecim basi non cohaerentibus compositum, vt in *Neckera* et *Orthotricho*; vel e basi membranaceâ in cilia vniformia diuisum, vt in *Leskia*; vel tandem e tali membranaceâ basi in cilia difformia, id est alia latiora alia angustiora formâque diuersâ, productum, vt in *Hypno*, *Bryo*, *Mnio*. Peristomate *dentato - ciliato*, dentibus apice cohaerentibus vnum genus *Koelreutera* instructum est.

In peristomatibus *dentato - membranaceis* dentes sunt vel acuti, in *Webera*, *Bartramia* et *Pohlia*, vel apice truncati, in *Buxbaumia*.

Tandem

Tandem peristomâ dentato-reticulatum duobus tantum generibus, nempe *Fontinali* et *Meesiae* competit; a quo caractere tamen *Meesia longifeta* (M triquetrum) recedit, quandoquidem eius internum peristoma minime reticulatum est, sed e processibus liberis per paria approximatis constat. Hinc genus illud vitio laborat.

Peristoma externum in plerisque muscis interius longitudine circiter aequat; in nonnullis autem longe superat, ex: gr: in *Neckera pennata* (F), *Neckera pumilâ*. Contra in *Meesiâ uliginosâ* (B trichodes), *Buxbaumiâ aphyllâ* interiore brevius est.

Dentium forma, diuisio, color, superficies, longitudo summpere diuersae sunt, tam in peristomatibus simplicibus, quam in compositis. Formâ sunt truncati, in *Buxbaumiâ aphyllâ*; obtusi in *Meesia uliginosa*, *Mnio crudo*; triangulares, in *Octoblepharo albido* (B), *Grimmia apocarpa* (B); pyramidales, in *Tetraphide pelucida* (M), *Fontinali antipyretica*; breuifacuti, in *Mnio fontano*, *Polytricho hercynico*; longe acuminati, in *Mnio caespititio* (B); cuneiformes, in *Bartramia Halleriana*; acutissimi, in *Pohlia elongata*; subulati, in *Leskia attenuata*, *Fontinali squamosa*; lineares, in *Didymodo rigidulo*, *Weissia incuruirostra*; integri, in muscis plerisque; diuisi, in generibus aliquot supra memoratis; semibifidi, in *Dicranis Fissidentibus*que fere omnibus; ultra medium bifidi, in *Dicrano heteromallo* (B); ad basim vsque fissi, in *Trichostomis* omnibus; aequaliter diuisi, in *Dicrano scopario* (B); inaequaliter partiti altero crure vel breuiore, vt in *Dicrano flagellari*, *Fissidente adianthoide* (H), vel angustiore, vt in *Dicrano heteromallo*; trifidi, quadrifidi in *Dicrano spurio*, *Trichostomo fontinaloide* etc.

Longitudo dentium summpere diuersa est in diuersis generibus ac speciebus. Sic in *Mniis*, *Hypnis*, *Trichostomis* etc. plerisque insigni longitudine oculis sese facillime spectandos praebent. Contra in *Polytrichis* omnium breuissimi inueniuntur, et in *Leersia vulgari* (B exstinctorium) adeo minuti sunt, vt oculorum acumen fere effugiant, vnde minus perspicaces obseruatores huius peristoma nudum declarauerunt.

In paucissimis superficies omnino laevis reperitur. In plerisque, si tamen vitro multum augente obseruantur, transuersim lineata vel striata apparet; quin et in *Grimmia cribrosa* dentes satis regulariter foraminibus multis pertusi sunt; in *Tri-*

choftomo heterofticho autem, *Leskiâ complanata* (H), *Koelreuterâ hygrometrica* (M) etc. margine subferrati et exasperati cernuntur.

Apice sunt vel liberi, vt in totâ fere hac familiâ, vel cohaerentes, in *Koelreuterâ hygrometrica*, vel membranâ tenuiffimâ super orificium, quod exacte claudit protenfâ, quamque recentiores *epiphragma* dixerunt agglutinate et apprehenfi, vt in *Polytrichis* omnibus. Hanc membranâ magni nominis Botanici pro peristomate interno peculiaris structurae habent, nec immerito, fi, vt videtur, a thecae membranâ interiori originem ducat. Caeterum nomen nihil ad rem facit.

Color dentium plerumque idem est ac pedunculi capsula iam matura, sed paulo dilutior. In *Hypno ripario* dentium basis amoene rubet, pars superior lutescit. In *Bryo delicatulo* color eorum lutea-rufus est; in *Polytricho undulato* (B) dilute fuscus; in *Dicrano latifolio* albidus; in aliis aliis.

De ciliis pauca sunt obseruanda. Omnibus eadem est forma; nempe corpuscula sunt longa, linearia, filiformia, simplicia, rarius vt in *Neckerâ hypnoide* articulata, apicem versus vel etiam per totam longitudinem, vt in *Tortulâ murali* (B) tortilia, et aliquando ex: gr: in *Neckerâ disticha* interiora versus recuruata. Colore rubicundo vel rufo plerumque micant. An eorum numerus in *Barbulis* et *Tortulis* semper idem sit, nondum constat. In *Barbulâ agraria* triginta et duo per paria approximata numerantur.

Peristoma internum in muscis omnibus, quae duplici peristomate gaudent, si *Neckeras* excipias, e membranâ formatur, plerumque carinatâ et in sulcos totidem longitudinaliter exaratâ quot peristomatis externi dentes numerantur, nempe sedecim. In *Meesiâ vliginosa* haec membrana e planis sedecim reticulatis constat, et in *Fontinali falcata* conum reticulatum format. Parte superiori autem vel in processu nullo producitur, et tantum aperturâ irregulariter laciniata dehiscit, vt in *Bartramia halleriana*, vel tales processus emittit, vniformes in *Pohlia elongata*; profunde bifidos et ciliis nullis intermixtos in *Mnio marchico*, *Mnio sphaericarpo*; simplices at ciliis intermixtos nunc solitariis in *Hypno albicante*, *Mnio crudo*, nunc geminatis in *Hypno ripario*, *Hypno rusciforpi*, nunc pluribus in *Mnio pseudotriquetro*, *Weberâ pyriformi* (M), nunc minimis et prae tenuitate vix conspicuis, vt in *Bryo delicatulo* et *Hypno myosuroides*. Obseruandum autem, illos processus plerumque triangularis vel pyramidalis formae inueniri, et in multis speciebus ex: gr: in

in *Bryo pulchello*, *Hypno albicante*, *Weberâ nutante*, *Timmia Megapolitanâ* Hedw. plus minusue regulariter dorso perforatos esse. Color peristomatis interioris plerumque pallidus et ad luteum vergens, quamvis exteriora rutilante.

Structura dentium eadem esse videtur ac membranae, e qua originem ducunt, nempe vasculosa et eleganter reticulata; quin et cilia quamvis tenerrima et simplicioris fabricae, vasculis suis nullatenus carent. Illas autem partes summa mobilitate et sensibilitate praeditas esse, siccitate facillime contrahi, madore contra rursus extendi, muscorum observatores non latet. At priusquam de peristomatis in feminum emissionem vsu verba faciamus, operculum et columnam describere abs re non erit.

Omnia illa, quae descripsimus, corpuscula in capsulae concavitate abscondita Operculi latent, donec maturitatem adepta pars eius superior, operculum dicta ab inferiore, LUM. nempe thecâ, secedat et delabatur. Vnum tantum datur genus, scilicet *Phascum*, in quo pars illa capsulâ vel maturâ persistit, et ab ea numquam separatur, ita, ut femina non aliter, quam thecâ tempestatis iniuriis effractâ, aut ad basim pedunculi discessu perforatâ, effundi queant.

In nulla muscorum parte tanta formarum varietas locum habet, quam in operculo, unde optime specierum definitiones ex eo desumuntur. Praecipuas hic exponere lubet. In *Koelreuterâ hygrometrica* (M), *Hedwigiâ ciliata* plano - connexum operculum inuenitur; in *Mnio turbinato* obtusum; in *Mnio pseudotriquetro* hemisphaericum; in *Pohlia elongata*, *Mnio caespititia* pluribusque aliis *mamillare* vel *papilliforme*, nempe conuexum, tuberculo parvo instar papillae medium occupante; in *Timmia megapolitana* Hedw. conuexum, centro in foveolam depresso; in *Weissiâ heteromalla*, *Meesiâ longifeta* (M triquetrum), *Neckera filicina*, *Hypno rutabulo*, conicum; in *Splachno vrceolato*, *Leskia attenuata* obtuse conicum; in *Octoblepharo albido* (B) acutissime conicum; in *Swarzia trifaria* oblique conicum; in *Neckera filiformi* ventricoso - conicum; in *Neckera hypnoide* breuiter acuminatum; in *Fissidente adianthoide* (H) longe acuminatum; in *Barbula conuoluta* subulatum; in *Dicrano aciculari* (B) cuspidatum; in plurimis speciebus tandem *rostratum*, nempe e basi latiuscula in rostrum seu cuspidem plus minusue incuruam deficiens. Illud autem rostrum vel e basi conicâ continuatur, ut in *Dicrano ambiguo*, vel e basi conuexa, ut in *Grimmia recurvata*; vel e basi subconcauâ, ut in *Leersia vulgaris* (B exstinctorium); praeterea rectiusculum est in *Leersia lanceolata*; obliquum

in *Dicrano pusillo*, *Polytricho alpino*; summopere incuruum in *Weissia incuruirostra*, *Hypno clauellato*; breuissimum in *Neckera pennata* (F); longissimum in *Hypno longirostro* (H firiatum Schreberi), *Hypno rusciformi*, *Dicrano spurio*; recurvum, nempe apice superiora spectante, ut in *Polytricho ornigero*; incuruum, nempe apice terram versus tendente, ut in *Gymnostomo curuirostro*, *Hypno murali*; *curvatum*, id est, inflexum directione varia, ut in *Hypno prolifero*, *Polytricho undulato* (B), *Dicrano heteromallo* (B). Forma autem operculi saepius e duabus componitur, ita, ut denominatio composita esse debeat. Sic dantur opercula *convexo-subulata*, *acuminato-conica*, *convexo-conoidea* etc. quas denominationes quisque facile intelligere poterit.

Eodem fere colore operculum micat ac pedunculus, nempe pro variis maturitatis gradibus a viridi in luteum, aurantiacum, rubrum, purpureum, spadiceum, fuscum etc. transit. Saepe illius basis, capsulâ adhuc viridi, rutilantem aut fuscum induit colorem, siue proprium siue e peristomatis dentibus, quorum rubedo per operculi teneram membranam translucet mutuatum. In muscis nonnullis ex: gr: *Hypno velutino*, *Hypno rutabulo*, aliisque his affinibus speciebus, operculi apex maculâ nigricante notatus est.

Operculum e membranâ exteriore vasculosâ oriri verisimile est. Eadem nempe vascula pari modo anastomosantia, itinere recto aut parum flexuoso, rarius spirali ut in *Tortulâ subulata* (B) excurrentia, huius elegantis reticuli areolis apicem versus decrefcentibus, in eo observantur. Hinc capsulâ adhuc immaturâ adeo arctus est illarum partium nexus, ut non nisi alterutrius laesurâ, imo dilaceratione separari queant. Gestationis autem tempore expleto operculum sponte decidit, siue propter succorum nutritiorum defectum, siue potius, quod capsulâ adhuc crescente diametrumque suum augente, cum iam operculum, ut e colore intensiore colligitur, incrementi sui finem affecutum sit, vascula in ipso compaginis loco tensionem maiorem, quam ut eam ferre valeant experiantur, sicque rumpi cogantur. In multis autem muscis, ut illa separatio locum obtinere posset, mechanismo peculiari natura providit. Nempe, in *Webera pyriformi* (M), *Meesia utraque*, *Weissia heteromalla*, *Mniis* pluribus, *Neckerisque* nonnullis, ex: gr: *Mnio turbinato*, *Mnio hornio*, *Neckera heteromalla* (SPH. arboreum) etc. *Fissidente pulvinato* (B) *Dicrano purpureo* (M), *Dicrano aciculari* (B) *Koelreuterâ hygrometricâ* (M) etc. capsulae et operculo cingulum tenerrimum interpositum est, nunc de huius, nunc de illius **ANNULUS** margine abscedens et **annulus** seu *frimbria* Botanicis dictum. Annulus ille e lamina

minā coloratā tenuissima constat, quae commissuram constituit, et e processibus succulentis multiplici ferie exstantibus subterque operculi limites protensis. Cum autem haec lamina summopere elastica sit, ubi succi deficere incipiunt aut ficcior aura ingruit, in aliquot partes dissilit, et operculum sede suā disturbans eius lapsum promouet. At tali annulo praeditae species longe pauciores sunt iis, quae illo carent. In totis *Gymnostomorum*, *Grimmiarum*, *Splachnorum*, *Trichostomorum*, *Leskiarum*, *Polytrichorum* generibus, ne minimum quidem eius vestigium adest. Hoc praeterea de operculo obseruandum est, illud semper illaesum de capsulā solui integrumque delabi. In solo *Gymnostomo pennato* non integrum, sed in lacinias plurimas irregulares ex apice fissum decidit.

Operculo delapso thecaeque aperturā patente, in conspectum venit pars illa Columnae capsulae centrum occupans, quam Ehrhardus *styliscum*, caeteri auctores vero *columnula* *lummulam* seu *sprongidium* dixere. Hoc est corpus plerumque mere cellulare, e pedunculi centro originem ducens et a capsulae basi vsque ad operculi extremitatem extensum, forma vt plurimum subcylindricā, in *Sphagno palustri* autem e latiore basi obtuse conicā, in aliis etiam aliā, prout capsula in angustius aut amplius spatium abit. Substantia columnulae in plerisque speciebus ex: gr: in *Buxbaumia* vtrāque, *Mnio fontano* etc. vniformis et mere vesiculoso-cellularis inuenitur; in *Orthotricho anomalo* (B striatum v.) autem e stratis structurā et substantiā diuersis, aliis vesiculosi aliis reticulatis componitur. At pars extra thecam sita operculique cavitatem replens, plerumque mere vesiculosa est. Breui post operculi casum, omni ademptā humiditate, columnula arefcit et intra capsulam euanescit, vestigiis tamen non raro intra peristomatis dentes vel cilia remanentibus.

Vtus et officium columnulae hucusque parum cognita sunt. Sagacissimi viri, et inter caeteros Wildenowius *Grundsätze der Kräuterkunde* p. 132. illa eadem esse pronuntiauerunt, ac partis eiusdem figurae et nominis, cui in capsulā proceriorum stirpium semina nondum matura adhaerent. Cum vero in muscis semina non columnae sed thecae parieti interiori affixa reperiuntur, aliud iuxta Hedwigii opinionem columnulae officium esse debet, siue ad succorum motum et capsulae extensionem promouendam, siue ad superfluos succos spongioso suo reticulo recipiendos, vt ad pedunculi thalamum redire et nouis vsibus impendi queant. Talem autem succorum circulationem locum habere posse, facile concedet, qui reputabit, columnulam non tantum extremitate cum operculi fastigio coire, sed etiam in variis

speciebus e multis superficiei suae punctis processus seu ductulos vsque ad capsulae parietes emittere.

SEMINA. *Semina* muscorum, Ehrhardo *spora* dicta, capsulae interno parieti funiculo umbilicali adhaerere eiusque ope enutrirī, ex analogiā certissimum videtur, quamvis funiculus ille ob nimiam tenuitatem nondum obseruari potuerit. Matura autem semina microscopio lustrata, formam ovalem vel sphaericam, colorem nunc viridem, nunc e viridi vel luteo fuscum, et superficiem plerumque laeuem ostendunt. In quibusdam tamen speciebus, superficie inaequali gaudent, vel lacunosa, vt in *Phasco ferrato*, vel circularibus areis reticulata, vt in *Leersia ciliata*, vel echinata, vt in *Bartramiâ pomiformi* (B). Praeterea, vt in aliarum stirpium, ita in muscorum feminibus obseruatur tunica propria, granula circumuestiens, radicula terram petens, plumula caulis foliorumque compendium sursum directam et cotyledones plantulam teneram lactantes, sed a proceriorum stirpium cotyledonibus formam ac duratione factis diuersos. Sunt etenim processus succulenti, articulati, nunc simplices, nunc ramificati et planta iam incrementum quoddam adeptam, persistentes. Numerus eorum in diuersis speciebus diuersus, sed plerumque duobus plures inueniuntur, hinc musci plantis polycotyledonibus accensendi. *)

De vsu peristomatis in muscorum feminibus conseruandis eorumque diffeminatione promouendam et moderandam, pauca nunc addere conuenit, e quibus naturae providentia harum minutularum stirpium propagationi maternam sollicitudinem satagentis clare elucebit. Cum musci plerique autumnalibus aut vernis horis semina perficiant, quibus aeris temperies summo opere inconstans est, frigoris teporisque vicibus sese raptim excipientibus, curandum erat, vt semina tempestate secundam claustris euolare, inopportuna autem iis retineri possint, quod peristomatis structurae stupendo artificio effectum est. Eius partes, nempe dentes et alia, quibus thecae apertura obuallatur, summa sensibilitate, vt supra dictum, praedita sunt, ita, vt siccitate facillime contrahentur, madefacta autem sese illico exporrigant. Nunc quid operculi

*) An plantae polycotyledones dentur? primus dubitauit Ludwigius *Inst. regn. veget.* p. 555. in cuius sententiam Hedwigius discessisse videtur *Hedw. Samml. zerstr. Abhandl.* p. 26. Hinc partes, quas polycotyledonibus in muscorum semina habemus, aliud forte officium praestant, et organa huic familiae propria sistant.

culi casu, numquam nisi aurâ aliquantum tepente discedentis accidat, facile quisque intueri potest. Peristomatis dentes vel cilia, quae operculo antea tecta in pyramidis vel conî formam conniuebant, sicque thecae aperturam praecludebant, operculo nunc cadente aurâque ficiore circumfluente contrahuntur et motu plus minus celeri, ad exteriora discedentia feminibus euolaturis exitum liberum relinquunt. Non eadem autem in omnibus discessionis norma. Modo etenim ex: gr: in *Mec-siâ uliginosâ* (B trichodes), *Trichostomo pallido* tam parum diuergunt, ut os capsulae spatio arctissimo pateat. Modo, ut in *Weissiâ recuruirostra*, *Leersiâ fimbriata* (B exstinctorium v. β), *Mnio marchico*, *Grimmiâ apocarpa* (B), omnino eriguntur et aperturam vallorum instar cingunt. Saepius autem, ut in omnibus *Orthotrichis*, *Hypnis*, *Weberis*, *Bryo delicatulo*, *Timmiâ Megapolitanâ*, *Pohliâ elongatâ*, externi peristomatis dentes superbo modo discedentes et exteriora petentes, os capsulae radiorum patentissimorum coronâ decorant. Quin et in *Splachnis* plerisque ex: gr: in *ampullaceo*, *luteo*, non tantum reflectuntur, sed superficie pronâ thecae parieti externo apprimuntur. Tandem in *Barbulis*, *Tortulisque* fere omnibus cilia, quae humiditate in funiculi modum contorquentur, siccitate diuergunt, extremitatibus confusis breuiora fiunt, et ad basim vacua interualla inter se relinquunt. Nunc peristomate hoc vel illo modo recluso, semina proprio pondere terram petunt, si capsula pendeat, sin minus, cum laeuißima sint, minimo venti motu auolant et in plagam vicinam disperguntur. Cum vero solius aeris ope horum disseminatio non satis certa foret, praesertim ubi theca erecta est, alios disseminationis modos natura excogitauit. 1. Cum plerorumque muscorum pedunculi pro capsulae volumine sint longissimi summâque elasticitate donati, verisimile est, illos motantibus ventis, in capsulae membranâ motum tremulum seu vibratorium oriri, quo semina quasi elatere extra thecam iaculantur. In *Polytrichis* praesertim, quorum thecae ostium epiphragmate capsulâ vel maturâ illaeso manente, exacte clausum est, feminibusque, non alius exitus, quam per dentium exigua interualla conceditur, vix alter disseminationis modus locum habere potest. Hinc etiam natura hoc genus pedunculis omnium fere longissimis donauit. 2. In plerisque speciebus, quorum peristoma dentibus bifidis instructum est, ex: gr: *Fissidente polypodioide*, *Fissidente Brioides* (H), *Dicrano virente*, operculo delapso, dentes primum diuergentes madore superueniente intra capsulae aperturam flectuntur; si vero aura sicca redeat, de nouo contracti crura sua rursus exserunt, seminaque auulsa circumquaque proiciunt. 3. In speciebus multis, quae peristomate interiori membranaceo gaudent, quales sunt *Mnium crudum*, *Leskiâ attenuata*, *Leskia polyanthos*, dentes operculo cadente velocissime reflectuntur; at breui post reuertentes curuato dorso, quasi annu-

lum circa pyramidem interiorem formant, apicemque interni peristomatis interstitiis recondentes, membranam illam tenerrimam et summo opere elasticam depri-
munt ac feminum ei adhaerentium exitum promouent. 4. Tandem si in specie-
bus nonnullis peristomatis interni processus parum inuicem secedentes, portam an-
gustiore[m] feminibus aperiant, foraminibus numerosis, quibus processus illi pertusi
sunt prouidit natura, vt disseminatio locum habere posset.

Tantâ sensibilitate autem peristomatis corpuscula gaudent, vt vel leuissima ae-
ris temperiei commutatione afficiantur, soloque habitu inter spectandum immisso,
in pristinum statum redire nitantur et interiora repetant. Sic eodem die, imo eâ-
dem horâ peristomate pluries obturato et recluso, semina non vno impetu simulque
erumpunt, sed successiue, prout aer ficcior vel humidior euadit opportunissimâque
tempestate ventis disseminanda traduntur. Quin, si pluuia ingruat omnino clausa
manet theca, et non nisi aurâ ficcior denuo patet; sin minus, diuturnis imbribus
semina intra capsulam corrumpentur, spesque subolis interiret.

C A P V T V.

Nonnulla de Physiologia Muscorum.

Quae ad muscorum physiologiam, seu organisationem internam spectant, partim in praecedentibus capitibus iam vidimus, cum ad partium externarum analysin illustrandam nonnulla de earum interiore structurâ attingere res ipsa suaderet; pauca tamen supersunt nobis adhuc illibata, et in hoc capitulo exponenda. Si quem autem offendat, nos tam grauem muscologiae partem iusto brevius tractare et fragmenta tantum lectoribus tradere, in promptu responsio erit. Ille nempe reputet, quam densa adhuc caligo plantarum maioris staturae ideoque facilioris indagationis internae structurae superfusa sit, quam pauci viri huic studio incubuerint, quotque adhuc in dubio reliquerint summi illi naturae investigatores, Malpighius, Grevius, Spallanzanius, Senebierus, tandemque Hedwigius, qui feliciori successu has tenebras expellere aggressus est. His consideratis, nemo certe mirabitur muscorum physiologiam, tot dubiis laborantem, paucis paginis expediri posse. Verum tamen si Hedwigii scripta adeantur, quis ingenii acumen non adstupebit, quo vir summus harum plantarum minutularum tenuitate sua fere extra limites observationis positarum, mirandam structuram, quantum fieri poterat, extricavit nobisque spectandam saltem pro parte dedit.

Solidarum partium coordinationem et structuram in muscorum familia eandam esse debere, quam in caeteris vegetabilibus nemo inficias ibit, qui reputabit, eosdem effectus iisdem causis produci analogiam suadere, ideoque ubi flores fructusque

Tom. I.

G

vide.

I.
STRUCTURA
INTERNA.

videmus vascula, et vtriculos diuersi generis necessario adesse debere, cum ad succos alibiles fecernendos atque vehendos, tum ad partium nouarum euolutionem promovendam, quod officium Hedwigius vasorum spiraliū actioni non ex mera coniectura, sed ex obseruationibus rite institutis tribuit. Praeterea in muscis, vt in plantis procerioribus, omnibusque corporibus organicis deprehendimus cuticulam seu epidermidem, totam structuram interiorem vestientem, et ab externis iniuriis tutantem; inde corticem e vasis fibrillisue parallelo itinere excurrentibus, ad rami vero, vel gemmae ortum diuersimode implexis constantem; tandemque medullam seu contextus spongiosi substantiam media occupantem, cui quidem plerique Botanici et Physiologi primas partes in vegetabilium oeconomia adscripserunt, illam praestantiorum succorum elaboratione caeteris partibus multum antecellere credentes, quam vero Hedwigius motui fluidorum in succigeris vasculis partiumque extensioni promovendis, potissimum inferuire existimat.

Muscos vasculis succos admittentibus, elaborantibus et vehentibus donari ab omnibus conceditur, sed nunc quaeritur an inter illa etiam vasa illa spiralia reperiantur, quae trachearum munere fungi, nempe aeris vehicula esset, Malpighius et Grevius eorum detectores voluerunt, Hedwigio contra hoc munus illis abnuente et succigera potius esse post Raium pronuntiante. Non tantum analogia suadet haec in vegetabilium mechanismo tanti momenti vascula, etiam in muscis praesentia esse, sed et Hedwigius in plantarum nostrarum calyptris vascula quaedam obseruauit, quae cum spiraliibus ductulis summam affinitatem habere videntur. Nitor enim, obseruante Hedwigio, ex aere illis incluso aderat quo expresso iterum euanescebat, quod phaenomenon soli spirales ductuli in aliis firmioris structurae stirpibus, huic magno obseruatori ostenderunt. Quin et eadem vascula in antheras penetrantia successu temporis obscuriorem induere colorem, solidiora tandemque lignea euadere vidit, quod etiam in spiraliibus vasculis aliarum plantarum accidere constat. Hinc, quamuis spiralis horum ductulorum fabrica, propter summam eorum tenuitatem oculis, vel optime armatis, deprehendi non potuerint, ea talis esse structurae haud immerito concluditur.

Cuiuscumque autem sint fabricae, obseruationibus constat ea in trunco parallelo itinere iuxta procedere, ad ramorum vero et gemmarum ortum diuersimode implecti, in folia etiam penetrare eorumque reticulum anastomofationibus suis formare, parenchymate inter huius retis areolas contento, illis virorem impartiente, cuius defectu

defectu folia albicantem colorem adipiscuntur, ut in *Bryo argenteo* et *Sphagno palustri* cernere est. An vero multiplici firato sibi inuicem imposito in muscorum foliis procurrant, ut in pyri citrique euidenter obseruatur, nondum determinari potuit. Illa autem, si ad muscorum exiguum staturam respicias, minimi diametri esse debere, facile nobis concedetur. Non tamen credendum, eorum aditum non nisi tenuissimis fluidis, qualia in eis labentia vidit Hedwigius, patere; nam, ut taceam partes terrestres simplicissimas, quas illa admittere necesse est, ex odore, sapore et colore, quibus musci sensus nostros afficiunt colligi potest, in eis etiam salinas, ferrugineas, imo oleosas particulas terrenis immixtas recipi. Sic colorem rutilantem aut rubiginosum, quae muscorum nonnullorum praefertim palustrium folia nobis ostendunt, e ferrugineis particulis, ductibus succigeris aduectis et inter eorum reticuli areolas depositis, parenchymaque tingentibus oriri probabile est. Sic et oleosas in eis non deesse suadent, tum Hedwigii experientia, qui cum *Mnii palustris* aliorumque muscorum caulium cacumina intra aquam acicula dissolueret, confestim lacteo turbari colore eam vidit, tum quod Dillenius de quadam *Mnii anotini* varietate refert, quae pluuiali aquae immerfa illico suffusco colore tingebatur.

Iidem ductuli qui foliorum, rete et compaginem solidiorem efficiunt, in pedunculum quoque penetrant, succisque referti eius substantiam elasticam firmioremque reddunt. Si vero, obiciente Koelreutero, in ea parte nihil foliosi vnquamprehenditur, hoc inde oritur, quod in tam exigui diametri corpora, vt est muscorum pedunculus, succis nutritiis non tanta conceditur mora, quam vt partes quaedam sub folii forma erumpere possint. Nam vasculis iisdem in capsulam calyptramque cuius rete anastomosibus suis contexunt transeuntibus et in spatium maius explicatis, succi ad superiora celerius feruntur et in pedunculo diu remorari non possunt.

Caeterum quod ad ductulorum cum in muscis, tum in aliis stirpibus originem, naturam, et vsum attinet, non possum, quin in Hedwigii sententiam discedam, qui illos omnes tam foliorum quam pedunculi capsulae et antherarum (sic dicta vascula spermatica) e caulium spiraliu vasculorum communi penu, originem ducere existimat. Imo haud improbabile est, illos his variis vsum pro diametri varia magnitudine, qua nunc illis succis elaborandis et vehendis aptiores fiunt partibus homogeneis tantum admissis caeteris vero exclusis, inferuire, ita, vt si canalium apertura internaue structura causa quacumque immutetur, vsum etiam alium illius natura

tribuat. Ni etenim aliquid tale admittitur, nullo modo concipi poterit truncum disciferum in capfuligerum immutari, quod Hedwigius ipse aliquoties in *Polytricho undulato* (B) vidit, aut plantas apud nos hermaphroditas, si sub coelo calidiore ferentur, non raro, notante Adanfonio, monoicas vel dioicas fieri. Nec minus inextricabilibus difficultatibus ansam praebebit phaenomenon, quod ego in *Erysimi officinali* cum celeberrimo sagacissimoque Senebiero obseruavi, et cuius historiam in Geneuensibus Ephemeridibus anni 1791 conscripsi; quam cum hucusque parum cognita sit, et tamen facta quaedam contineat, quae vegetabilium physiologiae cultoribus haud leuia videri possunt, hic notae forma inferere lubet, veniam, vt spero, dante lectore. *)

Irritabi-

*) „Un fait isolé dans l'histoire des hommes est rarement d'une grande importance, parceque les loix, qui gouvernent le monde moral sont trop abstraites, trop peu connues, et trop modifiées par une foule d'accessoires, pour qu'il soit possible de tirer avec certitude des conséquences générales d'un événement détaché de la chaîne, dont il fait partie. Il n'en est pas de même de l'histoire de la nature. Quelque isolé que soit un fait, quelque extraordinaire que paraisse un phénomène dans cet ordre de choses, comme les loix, auxquelles il est soumis sont invariables, et que la nature les observe même dans ce que nous appelons improprement, les écarts et les jeux, on peut en parlant d'un fait unique arriver à des résultats tout à la fois satisfaisants et nouveaux. Voilà pourquoi toutes les observations sont précieuses dans l'histoire de la nature; aussi doit-on recueillir avec soin toutes celles, qui présentent quelque chose d'extraordinaire et de singulier. Celle, dont ie vais parler mérite de fixer l'attention de tous ceux, qui étudient l'organisation des végétaux et les loix de leur reproduction. Elle offre une suite si curieuse de métamorphoses, quelle paraîtra peut-etre un jeu de l'imagination plutôt, qu'un jeu de la nature.“

„Me promenant au mois de Septembre de l'année 1790. au dessous de saint Antoine le long des Cafemattes, j'aperçus une plante, qui piqua ma curiosité par la singularité de son port. Je m'approche, je l'examine avec attention, et je reconnais à ma grande surprise le *velar officinal* (*Erysimum officinale* L.), mais tellement altéré par une foliation extraordinaire, qu'un oeil plus exercé que le mien. aurait encore pu s'y méprendre. Cette plante a, comme l'on sait, les fleurs disposées en épis longs et ferrés, et la silique ou enveloppe de la graine est de forme pyramidale et appli-

Irritabilitas proprio sensu, nempe motus spontaneus in fibris corporis organici cum contremiscentia quadam alius corporis tactu excitatus, et quamvis cessante causa diutius

2.
IRRITABI-
LITAS.

s'applique assez exactement contre la tige. Dans l'individu, que j'observais les fleurs du bas de la tige, ne présentaient rien que de naturel; le calyce était comme à l'ordinaire fort petit, les pétales jaunes, et le pistil élevé en forme de pyramide. Mais plus haut tout prenait par degré une face différente; le calyce s'aggrandissait; les pétales décolorés s'allongeaient et leur onglet devenait un pétiole; les étamines offraient à peine quelque vestige d'anthere, et le pistil avait pris la forme d'un sac, assez semblable à ces boursoffleurs, que la piqûre de certains insectes produit sur les feuilles des saules, des peupliers et d'autres arbres. J'attribuai d'abord ce renflement du pistil à une cause pareille; mais ayant ouvert plusieurs de ces sacs avec précaution, je n'y découvris rien, qui m'annonçât la piqûre d'un insecte; je remarquai même dans le premier quelques semences imparfaites partant alternativement de chacune des futures de cette singulière filique. Vers le haut de la tige l'altération de toutes les parties de la fructification était encore plus frappante. Les folioles du calyce étaient au moins dix fois plus grandes, que dans leur état naturel; les pétales avaient subi une métamorphose bien plus surprenante encore; ils étaient devenus de véritables feuilles, divisées en plusieurs lobes comme celles de la tige; les étamines n'étaient plus que des filaments verdâtres; le sac qui représentait le pistil s'ouvrait par le haut et laissait voir dans son intérieur le rejeton, auquel il avait servi d'enveloppe et de berceau. Il y a plus; le pistil finissait par perdre cette forme de sac, et l'on ne voyait à sa place à l'extrémité des branches que deux feuilles parfaitement semblables à celles de la tige. Ce changement extrême dans des parties, que je croyais d'autant plus inaltérables, que la nature leur a assigné des fonctions plus déterminées, me causa la plus grande surprise. Je crus voir toutes les métamorphoses de la fable réalisées sous mes yeux, et au travers de mille idées confuses que ce spectacle faisait naître en moi, j'entrevis une grande vérité, c'est que nos connaissances relativement à l'organisation végétale, sont extrêmement limitées, et que les ressources de la nature dans le grand ouvrage de la reproduction des êtres organisés, sont beaucoup plus étendues que nous ne le pensons. Je ne bornai point là mes observations. J'examinai avec soin plusieurs individus de la même espèce cueillis à la même place, et tous m'offrirent des phénomènes pareils avec quelques légères différences, dont les détails seraient également inutiles et fastidieux. Il est

diutius continuatus, qualem in plantis nonnullis ex: gr. in *Berberidis vulgaris* filamentis antherarum polline ad explosionem maturo deprehendimus, hucusque quod sciam

cependant une particularité, que je ne dois pas omettre. On connaît ces oeillets qui en portent un autre à leur centre; ces roses dont les pistils réunis et prolongés sont étargés d'une touffe de feuilles. Eh bien! je vis quelque chose d'assez semblable dans une branche de mon *Erysimum officinale*. Les fleurs étaient dans leur état naturel; toutes les parties essentielles avaient conservé leur forme et leurs dimensions, à l'exception du pistil, qui prolongé bien au delà de sa grandeur ordinaire, était surmonté de trois ou quatre fleurs aussi complètes qu'elles peuvent l'être. Dans quelques individus au lieu de ces fleurs, on voyait ou de petites feuilles, ou de fleurs incomplètes et dont à l'aide de la meilleure loupe l'œil pouvait à peine saisir et déterminer les proportions. Quelque fois au lieu de quatre folioles de calyce n'en avait que deux, et les deux autres étaient représentés par de petits peduncules chargés de fleurs, plus ou moins développées; mais cette dernière alteration était la plus rare de toutes."

„Voilà un exposé aussi clair et aussi succinct, que j'ai pu le faire de ce singulier phénomène. J'ai pour garant de la vérité de ces observations un de savants (Monsieur Senebier) qui a le plus étudié l'organisation végétale et le plus reculé les bornes de nos connaissances dans cette partie. Il a vu quelques échantillons de cette espèce où l'alteration était le plus sensible; il a partagé ma surprise, et m'a encouragé à suivre ces observations sur des individus laissés dans leur sol natal. C'est aussi ce que j'ai fait jusqu'à l'époque où les gelées de Novembre sont venues détruire cette plante annuelle. Le résultat de ces observations est, que les individus où la nature a suivi ne marche si extraordinaire, sont bien plus vivaces, bien moins soumis à l'action des premiers froids que ceux où l'on ne trouve aucune altération pareille. Ceci vient à l'appui de ce que dit Linnée dans une de ses dissertations sur le sexe des plantes, c'est que la durée des pistils, qui n'ont point été exposés à la poussière des étamines, surpasse de beaucoup celles des pistils, qui en ont été fécondés, comme il l'avait lui même remarqué dans le chanvre. C'est par la même raison, que les fleurs doubles où les organes de la reproduction sont oblitérés, se fanent beaucoup moins vite que celles qui sont simples."

sciam in parte nulla muscorum obseruata fuit. Gmelinus, in foliis capsulisque *Hypni nitabuli*, *Leskiae sericeae* (H) institutis, nullum irritabilitatis vestigium in
Tor.

„Il me reste à communiquer au public quelques uns des aperçus, auxquels m'a conduit cette observation, et que je sou mets à l'examen des physiologistes.“

„Il me semble avant tout, que ce phénomène est très différent de celui, que présentent les plantes appelées *vivipares* par les botanistes, parceque dans ces plantes là chaque individu est réellement vivipare; au lieu que la notre ne l'est qu'accidentellement, et qu'à côté d'une branche garnie de ces fleurs singulieres, on en trouve d'autres, où l'on ne voit rien que de naturel. Je ne le range pas non plus tout à fait parmi ces jeux de la nature appelés *fleurs prolifères*, et occasionnés par les engrais, la nature du sol, la piqure d'un insecte et d'autres accidents, parce que l'on remarque une gradation parfaite dans la métamorphose dont j'ai rendu compte, et que la nature, en passant par toutes les nuances intermediaires entre la fleur ovipare et la fleur vivipare, annonce une marche réguliere, qui exclut toute idée de monstruosité, ou même de jeu. Je regarde donc ce phénomène comme la suite naturelle de quelque loi de la reproduction des végétaux, qui nous est encore inconnue, et que la nature ne suit que lorsqu'elle y est déterminée par des circonstances particulières.“

„Sans vouloir chercher quelle est cette loi et quelles sont les occasions où elle entre en activité, je remarquerai en outre, que l'on trouve dans ce fait la confirmation de cet axiome de Linnée (*Philos. Bot. p. 125.*) c'est que le calyce et les étamines sont moins sujets aux altérations produites par des circonstances particulières que les pistils. En effet le calyce et les étamines dans toutes les fleurs de mon *Erysimum*, que j'ai observées, n'étaient altérés que dans leurs dimensions, au lieu que les pistils l'étaient à la fois dans leur grandeur, leur couleur et leur forme. Tout le monde savait que les étamines se changent en pétales, et que c'est à cette métamorphose, que les fleurs doubles doivent leur existence et leur beauté; mais on ignorait, que les pétales pussent devenir de véritables feuilles, parfaitement semblables à celles de la tige et même aux radicales. On avait des exemples de pistil surmonté d'une seconde fleur ou d'une touffe de feuilles, mais on ne savait pas, que dans les plantes comme la notre, où il est lui même la capsule les panneaux de la silique pouvaient se changer en feuilles et servir comme de cotylédons à la petite, plante renfermée dans leur aisselle.“

„Une

Tortulae muralis (B) eis deprehendere potuit vid. *Gmel. Diff. de Irritab.* Non eos illa prorsus carere tamen inde colligere velim, quandoquidem eiusmodi observationes, in eis

„Une autre conséquence, que je tirerai de ce fait, c'est que la nature toujours féconde en expédients et proportionnant toujours ses ressources à ses besoins ne s'assujettit point à donner constamment aux organes de la reproduction des végétaux la même forme et les mêmes fonctions, mais qu'elle en fait au besoin des étamines, des pétales, des feuilles, et même des rameaux. Cette propriété de la force végétale est sans doute fort extraordinaire; cependant une foule d'observations l'établissent vivamment moi, d'une manière incontestable.“

„Mais quelles peuvent être les causes qui ont forcé la nature à quitter sa marche ordinaire, pour en suivre une autre en apparence si bizarre? Comme le phénomène dont j'ai rendu compte, suppose nécessairement une surabondance et une altération des sucs nourriciers, peut-être même un engorgement dans les parties destinées aux sécrétions, on peut l'expliquer par la nature du sol, qui dans cet endroit est extrêmement gras, et dont l'humidité ordinaire avait été fort augmentée par les pluies abondantes des premiers jours de Septembre. Ce qui me porte à l'attribuer à l'influence du terrain, c'est qu'ayant observé la même plante dans des lieux plus secs, je n'y ai découvert aucune trace d'une pareille altération.“

„Je laisse maintenant à ceux, qui ont étudié avec soin l'économie végétale, à décider jusqu'à quel point les observations que je viens de mettre sous leurs yeux, favorisent ou combattent le système de la préexistence des germes. Faut-il croire que ces petites branches renfermées dans le pistil, comme dans un berceau doivent leur naissance à un développement prématuré de la graine déjà logée dans la filique, avant qu'elle eût subi cette attonnante altération, ou que les molécules organiques qui devaient former la plante en miniature, en se réunissant sous les enveloppes de la graine, se trouvant en trop grande abondance et perdant cet équilibre nécessaire à la formation de l'embryon ont produit par une réunion fortuite une tige, des branches, des fleurs et des feuilles, avant le temps marqué par la nature pour leur développement.“

„En fin n'est il pas probable, que les vaisseaux, qui pénétrant dans le calyce, les pétales, les étamines, et les pistilles et y charrient les sucs nourriciers, sont de la même nature, que ceux, que l'on remarque dans les feuilles, et tirent comme eux leur

parcius nec forte commoda tempestate institutae sunt. Quin et nonnullae eorum partes sensibilitate quadam exquisitâ, ab irritabilitate forsitan non multum diuersâ, praeditae sunt. Sic vt jam supra vidimus, peristomatis denticuli minimis in aeris temperie vicibus afficiuntur, aura sicciore contracti et exteriora patentes, ingruente vero rursus humiditate sese exporrigentes et ad thecae aperturam obturandam conniuentes. Nec tantum sensibilitate illâ fruuntur hae machinulae quamdiu cum capsulâ cohaerent, sed peristomate auulsae vel abscissae vel illam etiam diu retinent. Immo motus ille non solum ab humiditate praesente vel absente oriri videtur, sed et mechanismum quemdam summopere artificiosum, aut aliquod elaterum genus, iis, quibus musci hepatici gaudent, simile, supponit. At haec omnia adhuc obseruationum defectu, in his minutulis plantis aegre instituendarum, caliginosâ nocte premuntur.

Quod ad chemicas muscorum proprietates attinet, nullum dubium est, quin omnium aliarum plantarum instar, folis radiis icti, aerem oxygeneum emittant, sicque aeris salubritatem hyemali tempore promoueant. Hic tamen obseruandum, muscos aut aerem oxygeneum non tantâ copiâ parere, aut eius abundantiam minus grauiter affici quam caeteras stirpes, aut tandem non folis lumine indigere ad oxygenem exspirandum, sed solâ hydrogenis praesentiam et actione ab iis liberari, quod cum Senebieri et Ingenhousii theoriâ consentit, quamuis Chemicis Gallicis, imprimis

3.
PROPRI-
ETATES
CHEMI-
CAE.

leur origine des vaisseaux en spirale de la tige. Comment par exemple, des petales pourraient ils se changer en veritables feuilles s'ils auaient des vaisseaux particuliers, d'une structure differente de ceux, qui forment le tissu des feuilles? Des effets semblables ne doivent ils pas faire presumer, que les causes le sont aussi, et l'opinion de Hedwig, qui attribue à tous les vaisseaux conducteurs de suc nourriciers une origine commune et une structure uniforme netire-t-elle pas des faits que nous venons de rapporter vne grande probabilité en la faveur? "

Du reste la solution de ces questions abstraites est fort au dessus de ma portée, et je l'abandonne à la sagacité de ces sauants physiologistes, dont les obseruations délicates nous dévoileront quelque jour tous les mysteres de l'organisation vegetale.

Journal de Geneve 1791. n. 4.

primis Lavoisierio, dissentientibus. Experimentiâ nimirum constat, plantas plerasque cryptarum tenebris, traditas licet aere atmosphærico circumdatas propter nimiam irritabilitatem languescere, cum gazoxygeneum nullo stimulo ex iis elicito, in fibris ipsis cumulari videatur. At ex Humboldtii experimentis (vid. *Flor. Frib. p. 182.*) *Barbulae muralis* (B) furculus et *Neckerae viticulosa* (H) plantula in cryptam quandam delata, post duodecim et tredecim dies virescere, nova folia explicare et laete provenire visae sunt; cum aliae stirpes solari luce carentes languescant, albidum colorem induent et aeris oxygenei noxiâ in vasculis accumulatione pereant. Hinc musci firmioris structurae solidiorisque compaginis ac aliae stirpes esse debent, quod ex eorum longaeuâ duratione et folius aquae ope restauratione etiam sequitur.

Praeterea ex experimentis ab Humboldio in *Neckerâ dendroide* (H) et *Hypno cristâ castrensi* per analysin chemicam institutis, apparet muscos, praeter Oxygenem, Hydrogenem et Carbonem, qui omnium vegetabilium compaginem efficiunt eorumque principia constitutiva formant, terram calcaream magnâ copiâ continere.

Tandem ex experimentis a sagacissimo Bertholono institutis certum est, muscos bene difficcatos vi electricae nullam praebere viam, iisque intercedentibus commotionem nullam excitari potuisse, instar omnium vegetabilium quae, si humor iis omnino ademptus fuerit, fluidi electrici vehicula nullatenus esse possunt. Vid. *Berthol. Elect. Veg. p. III.*

C A P V T VI.

De Oeconomia Muscorum.

Quos terrarum tractus et solum incolant musci, quo confortio vitam degant, quo tempore flores fructusque promant, quae vitae continuandae sobolisque procreandae iis sit ratio, quae durationis meta, qui tandem evolutionis et incrementi gradus, nunc exponere propositum habemus. Haec omnia muscorum *oeconomiam* seu vivendi rationem constituunt, et quamvis a plerisque muscologis hucusque neglecta, Muscologiae haud levis momenti partem efficiunt.

Vnicuique plantarum familiae natura patriam propriasque fedes tribuit; nam, ut ait Poeta, *non omnis fert omnia tellus*. Plantis floribundis Indiae maxime gaudent. Palmas, filices, ericas, Africa copiosissime profert. In temperatioribus regionibus gramina potissimum luxuriant. Muscorum vero familia, quamvis ad polos et in alpestribus frigidis regionibus laetius proveniens, per totum orbem tamen sparsa viget; nec tantum cum aliis stirpibus commixti viuunt, sed et loca ab iis derelicta occupantes sterilitate vindicant et numero ac utilitate suâ vim roburque regni Florae quodammodo constituunt. Europa autem nostra eos abundantius aliis terrae partibus gignit, ob caloris frigorisque melius temperatas vices, praecipue in eis regionibus ex: gr: Angliâ, Hiberniâ, Belgio, quas Atlantica vnda alluit et ubi hiems fauoniorum aurâ tepescens marisque mitescens vicinio harum stirpium incremento et propagationi magis fouet. Inde Alpium Scandinaviae, Rutheni, Austriae, Bauariae,

Bauariae, Heluetiae¹, Allobrogum, Delphinatus, Pedemontii, cum iuga niuosa, tum valles umbrosae pascuaeque rorida, plurimas eorum species nobis cognitae praeferunt. Sed procul dubio multi in earum conuallium recessibus nemorumque latebris oculis nostris illibati hucusque latuere, et plures adhuc in Pyrenaeorum, Apennini, Carpatum, Verchoturum, Caucasi aut prorsus inuisis, aut a naturae scrutatoribus nondum perlustratis iugis saltibusque nobis incogniti viuunt. At inter montes minoris magnitudinis Europae, nulli forte ex conuallibus suis sibi adiacentibus regionibus tot diuersas muscorum species alunt, quam Iurassus Heluetiae, Vogesus Galliae, et in Germaniâ, saltus Thuringicus a Cattorum agris ad Bohemiam usque pertingens, Silesiae, plantarum suarum copiâ et varietate celebrati montes, et celebratior adhuc altissimoque in toto Germaniae tractu boreali cacumine glorians Hercynia, quorum iuga et nemora iam aliquot ab annis frequentius lustrata meliusque cognita, non paruum Cryptogamiae supplementum nobis tradidere. Vliginosa tandem et palustria turfosa Rutheni, Sueciae, Germaniae, Belgii, Britanniae muscis scatent, maxima pro parte a recentioribus obseruatis atque descriptis.

Post Europam plurimas sibi muscorum species vindicant, cum Sibyriae et Tatariae vasti campi fluminumque ripae, tum Americae septentrionalis feliciores tractus, praesertim Virginia et Pensyluania, ubi non tantum plerique nostrates degunt, sed etiam alii a nostris diuersi reperiuntur.

Nec calidiores regiones iis carere credendum. Vbicumque terrarum montes cacumina tollunt, syluae solis radios coercent et humidam fouent auram, flumini profundas umbrosasque valles permeant, aut stagnantes aquae pigris campis innatant, ibi generari muscos necesse est. Sic, Iamaicae montana syluatica, quamuis Galli muscos in Insulis Antillis reperiri diu negauerint, a Brownio idcirco erroris redarguti *Brown. hist. of Jam.*, et Guianae campestris nemorosa plurimos, cum in Europâ etiam vulgares, tum sibi peculiare alunt. Quin et *Hypnum elegans*, (*Hypnum* 72 Dill.) in Peruuiae tepidis, aquis, sub decimo et octauo latitudinis australis gradu viuunt. Hierosolymitana rudera *Gymnostomi truncati* (B) seu *Hyssopi Salomonis*, densis caespitibus virescere peregrinatores referunt. In Indiâ, praesertim in Malabarico tractu, *Mnium* quoddam a *caespititio*, ut mihi videtur, non adeo diuersum vulgare est; China et Cochinchina plures etiam muscos producunt, quorum nonnulli nobis innotuere et in Insulâ Amboinâ ex fide herbarii Amboinensis p. VI. musci non pauci viuunt. Iaponia etiam nonnullos e nostris muscis generat ex: gr: *Neckeram Dendroidem* (H) in monte Koiâ. Australia tandem suos et habet muscos. Plurimas etenim

etenim *Hypni Bryi*que species in insulis societatis et Nouâ Zeelandiâ detectae sunt, sed cum ob fructificationis defectum descriptae non fuerint et iam semicorruptae in Europam peruenerint, an nostratibus affines sint, nec ne? ignoratur. Brya quoque nonnulla in nouâ Hollandiâ insulisque Gallis *Iles de Kerguelen* dictis, celeberrimus scientiarum fautor Eques Banks detexit, sed nullâ descriptione illustraui.

Equidem ex Africâ paucissimi musci hucusque ad nos allati sunt; nonnullos tantum Bonae Spei promontorium et Insula Bourbonis suppeditauere. Sed illud me mirum. Pauca etenim itinera per mediterraneas huius orbis terrarum partis plagas, ad stirpes inuestigandas hucusque instituta fuere. Vix cognita sunt illius littora, et si quos florae amor et naturae explorandae cupido in syluas camposque remotiores Africae tot feris insectis, tot periculis scatentes proripuit, stirpium proceriorum copiâ varietate et fastu capti, muscos, in conspiciuum nullâque habitus dignitate commendatum genus, aut praeteruiderunt aut neglexerunt. Nec etenim crediderim, *Atlantis piniferum caput vento pulsatum et imbri*, dorso niuibis cana, vallesque riualis riguas, *Abyssiniae Nili* fontibus celebratos montes, *Aegypti arua limosa*, *Lybicas paludes ericetaque Capensia*, hâc plantarum familia quarum ope natura damna sua reparat et in locis infoecundissimis sterilitatis culpâ liberatur, prorsus destitui. Nec dubito quin insula *Madagascar*, quae tanta soli temperiei-que varietate gaudet, ut quinquies mille plantarum speciebus glorietur, muscos etiam plurimos proferat. Sane in illis regionibus, campi depreffi marique propiores tractus muscos nullos educare possunt, at in locis editioribus, quae frigidiore coelo crebrioribusque imbribus fruuntur successu haud infelici quaerentur, quandoquidem ex obseruationibus constat, in eâdem altitudine quamuis in diuersissimis terrae plagis, easdem saepe plantas reperiri. Sic *Turnefortius*, cum celeberrimum altissimumque *Armeniae montem*, nempe *Ararat* conscenderet, infra stirpes *Armeniae* proprias, inde quae in *Gallia* vulgares sunt, altius quas *Suecia* generat, et in summo cacumine, quae in *Alpium jugis* aut *polaribus regionibus* vitam degunt, legit.

Quod ad regiones attinet, quae in hemisphaerio australi polo propius jacent et frigora intensiora experiuntur niuibisque per anni maximam partem albicant, has iterum muscis scatere omnium nauigatorum testimonio constat. Terrae ignis (*Terra del fuoco*) tristia littora, quae immanibus rupibus horrida, aeternisque nebulis obfessa annorum gaudia vix sentiunt et Florae muneribus omnino fere carent, tamen et muscos suos ex omnium scopulorum fissuris erumpentes proferunt. Quin

et plures species e Patagoniâ fretoque Magellanico allatae a Dillenio descriptae sunt, quae ab Europaeis omnino discrepare videntur; cum e contrario in Americae parte septentrionali, omnes fere nostrates hospitantur. Sic illud Buffoni summumque naturae obseruatorum effatum confirmatur, nempe vtriusque terrarum orbis, id est veteris et noui plagas australes omnino diuerfis animalibus vegetalibusque frequentari, septemtrionales contra easdem plerumque species proferre; haud leue profecto argumentum pro eorum opinione, qui vtrumque orbis terrarum continentem Boream versus olim cohaesisse et terrae motibus, seu magna aliquin reuolutione diuulso fuisse contendunt, infulis innumeris magni continentis fragmentis atque vestigiis antiquam cohaesionem adhuc testantibus. Sed ad plantas nostras redeamus.

Non tantum omnes zonae suos habent muscos, sed omne fere solum, quaecumque sit illius natura, vni vel alteri producendo et nutriendo idoneum inuenitur. Imo omnia corpora, quae superficie scabrâ vel lacunosa praedita sunt, in cuius rimis et foraminibus terra volitans colligi et retineri possit, sedes commodas illis praebent, si tamen humore quodam non prorsus careant. Hinc nulla est plantarum familia, cui tam vastus ad vitam degendam sobolemque procreandam campus pateat *). Si a summo montium cacumine ad stagnorum lacuumque ripas descenderis, vbique

*) Eadem fere quae hic de variâ muscorum sede dico, in parua dissertatione inuenies quam anno 1791. de *Vegetatione hyemali* conscripsi, et in ephemeridibus Geneuensis eiusdem anni, inferendam curavi. Nonnulla ex hac dissertatione excerpta, hic lectoribus nostris tradimus — — — — — „La Nature ne s'épuise et ne se repose jamais; jamais elle ne cesse de tendre a son grand but, qui est la reproduction des êtres. Il est vrai, que pendant l'hiver elle travaille plus en petit et plus à la débâchée à cet important ouvrage; mais si un action échappe à nos sens, sommes nous en droit d'en conclurre, que cette action n'existe pas? Loin que la force productive soit engourdie dans cette saison, son énergie n'est peut-être jamais plus grande: car sans parler de la vie animale, qui dans les quadrupedes, dans les poissons, dans la plupart des oiseaux et dans une partie des insectes et des reptiles est à l'épreuve du froid le plus rigoureux: sans parler de la vie chymique, qui dans les entrailles de la terre mettant les éléments de la matiere continuellement aux prises les uns avec les

vbique musci vel terram nudam vestientes vel aliis corporibus parasitice inhabitantes tibi occurrent, et miraberis hanc unam classem totam fere naturam suâ ditione complecti. In altissimorum montium iugis, saepe non procul a cacuminibus aeternâ
niue

les autres, pour en former des combinaisons nouvelles, paraît entièrement indépendante des changemens de température auxquels la surface du globe est soumise, combien le regne végétal ne nous offre-t-il pas à cette époque d'un dépérissement apparent de preuves de l'activité infatigable et de l'étonnante fécondité de la nature ! Il est vrai que ce ne sont plus ces grandes masses de verdure, ces garons, ces feuillages, qui dans d'autres saisons reposent si agréablement notre vue : mais si cette pompe passagère a disparu, si un oeil ordinaire ne voit plus dans les campagnes qu'un vaste desert, celui de l'Observateur y découvre un nouveau parterre, moins brillant, moins varié sans doute, que celui qu'il a remplacé, mais plus riche en individus, et plus intéressant pour le Botaniste. Ce sont d'autres formes, d'autres proportions, d'autres nuances. La nature semble alors travailler sur un nouveau plan, s'assujettir à de nouvelles loix, et couvrir d'un voile plus épais encore le mystère de la reproduction des plantes. A peine l'Automne a-t-il dépouillé les arbres de leurs feuilles que le peuple parasite des *champignons* s'élève sur les débris des substances végétales décomposées par la putrefaction et peut-être même à leurs dépens. Bientôt après les *lichens* viennent revêtir les troncs des arbres et les rochers de leurs incrustations bigarrées. Enfin la nombreuse famille des *mousses*, qui par sa fécondité prodigieuse peut seule réparer toutes les pertes, que la végétation vient de faire, s'étend depuis le sommet des montagnes jusqu'au fond des marais et des lacs, et embrasse toute la nature dans son domaine. Elle garnit les murs et les rochers de ses touffes satinées ; elle couvre d'un tapis élastique ces lieux âpres et battus des vents où le printemps même n'avait fait éclore aucune fleur ; elle décore les forêts d'une riantte verdure aussi riche en nuances, que celle dont au printemps nous admirons les différentes teintes dans les bois et dans les prairies ; elle serpente en festons souples et gracieux autour des troncs, dont elle se plaît à cacher l'aridité et à parer la vieillesse ; elle borde d'un gazon toujours frais les fontaines et les courants d'eau ; dans les montagnes élevées il y a une foule de sources et de petits ruisseaux, qui ne doivent leur origine qu'à l'humidité de l'air, que les mousses attirent avec beaucoup d'énergie et qui découle en rosée de leur feuilles et de leurs rameaux ; dans les pays
du

nive candicantibus, *Polytrichum alpinum* vitam degit. Rupes præruptas et loca petrosa, præsertim quæ ad septentrionem spectant, *Weberâ pyriiformis* (B) *Grimmiæ* species omnes, *Hypnum saxatile* (Hypnum 42 Dill.) vestiunt, aridamque eorum superficiem, stratis sericeis exhilarant. Ad saxa madida *Bartramiâ pomiformis* (B) *Hypnum*

du nord ou l'atmosphère plus chargée de vapeurs, que dans ceux du midi est aussi plus favorable au développement des mousses, l'espèce qu'on appelle *Bry rural* (*Bryum rurale* L) croit en si grande quantité sur les toits couverts de paille, qu'elle les affermit contre le poids de neiges, et la violence des ouragans, et empêche l'humidité de l'air qu'elle pompe de pénétrer jusqu'au chaume. (Voyez Linnée *Fl. Suec.* n. 900.) En un mot, tous les corps dont la surface inégale et raboteuse admet de petites cavités qui se remplissent insensiblement de la terre, que les eaux y charrient et que les vents y déposent, peuvent servir de berceau à quelque espèce de mousse, pourvu qu'ils ne soient jamais sans une certaine humidité, qui empêche l'éboulement ou la dissipation des parties terreuses d'où ces végétaux tirent leur nourriture."

„Qu'en hyver dans des jours de pluie ou de brouillards, on prenne au hasard une motte de terre dans la campagne, on la trouve, à presque à coup sûr garnie de mousses dont quelques espèces il est vrai telles que le *Phascum muticum*, le *Gymnostomum ouatum* etc. sont si petites, que sans l'aide d'une bonne loupe on ne peut en saisir la forme et les proportions. On les compte par millier dans l'espace qu'occuperait une plante ordinaire, ou même le plus petit gramin. Je crois donc qu'on peut dire sans exagération, que cette seule famille de plantes est plus riche en individus que toutes les autres réunies. Il y a plus; il est très probable, que ce sont les mousses, qui par leur décomposition ont formé presque partout la base de la terre végétale; du moins est-il sûr, que lorsque les marais commencent à se dessécher leur fond se tapisse d'une mousse compacte extrêmement friable et dont les débris accumulés affermissent peu à peu le terrain, l'exhaussent et le rendent propre à la culture. — — Ainsi ces plantes que nous foulons aux pieds avec indifférence et dont nous écrasons des milliers presque à chaque pas que nous faisons dans la campagne, ces plantes, qu'on a longtemps regardées comme des productions inutiles et comme une espèce de hors d'œuvre dans la chaîne des êtres, sont la base du sol dont nous tirons notre subsistance, au défaut d'autres plantes fournissent pendant l'hiver à l'air atmosphérique l'oxygène qui le rend respirable, réalisent aux yeux de Botaniste l'heureuse chimère d'un printemps perpétuel, et couvrent d'un foule de végétaux des lieux que la nature semblait avoir condamnés à une éternelle stérilité."

Hypnum arbuscula (H *alopecurum*), etc. vulgo habitant. *Hedwigia ^{cil} fimbriata* graniti molibus auulsis adnasci amat. Colles cretacei saxaque calcarea aliis grata. Muscorum umbroforum, *Fissidens pulvinatus* (B), *Grimmia apocarpa* (B), *Mnium caespitium* (B) partem planam superiorem caespitulis nunc subrotundes, nunc irregularibus amiciunt, dum *Tortula muralis* (B) latera obducit, *Gymnostomum truncatulum* (B), *Barbula unguiculata* etc. e rimis fissurisque emicant, et *Hypnum murale* terrae propius iis adrepat. *Orthotrichi anomali* (Bryum striatum V.) saxa calcarea planiuscula propria sedes. Ad lapides *Hypna* non pauca serpunt. In tectis stramineis *Barbula ruralis* (B) et *Dicranum cirrhatum* (B) lubentissime hospitantur. Muri argillofi, glareosa, ruderata, *Phascis* plerisque grata. *Splachna* quaedam, si priscorum botanicorum testimonio fides habeatur, in vaccino stercore nasci amant. Locis aridis, ruderosis, deustis, praesertim carbonariorum areis *Kockreutera hygrometrica* delectatur; quin et coemeteriorum tumuli imo humana crania ossaque nonnullis foedum domicilium praebent. Arua, agros, verfuras, culta, oleracea quamvis muscis minus amata, *Barbulae* quaedam tamen *Phascae* nonnulla frequentant. Glareosa, aspera, ventis procellisque verberata *Polytrichâ* pleraque, *Dicranum purpureum* (M), *Hypnum lutescens*, sibi in gratissimam sedem vindicant. In camporum sylvarumque arenosis *Trichostoma* plurima viuunt. In montium fabulosis, tamen et udiusculis *Bryum tortuosum* inuenitur. At plurimam muscorum cohortem, *Hypna*, *Leskias*, *Neckeras*, *Fissidentes* etc. saepium vicinia, pomaria, fruticeta, luci, nemora, sylvae, sub umbris suis educant. Alii humi serpentes densarum sylvarum terram aridam et fabulosam, quae solis radiis inaccessa non alias stirpes quam parasiticas nonnullas ferre valet, vestiunt. Alii arborum truncos tapetibus sericeis aut instar comae eleganter dependentibus stratis ornant; aut caudices prostratos tignaue putrescentia amoeno virore pingunt et damna aetatis celant; aut denudatis radicibus irreperentes illas a frigore tutantur. Hi saxa obuia lapidesque obducunt. Illi viarum cauarum orbitas derelictarumque aggeres humidos occupant. Equidem prata foecunda et purioribus aquis irrigata vix muscos generant; quae autem sterilia sunt vel aquis pluuiialibus stagnantibus vda, iis scatent. Paludosa inprimis *Hypnum cuspidatum* densis agminibus occupat. Pascua etiam vel montana vel campestria plurimis muscorum speciebus grata. Vda torfacea *Splachnorum* propria sedes. Ericeta paludosa *Hypnum stramineum*, *Phasceum nitidum* et vix alibi reperiunda proferunt. In vliginosis *Meesia* vtraque vitam degit. Paludes autem profundiores et stagna maximam muscorum cateruam alunt, inter quos *Sphagna* primum obtinent locum; tractus ingentes nec raro plurium milliarum spatio caespitibus suis obducentia. In scaturiginosis locis inter caeteros muscos

Mnium fontanum frequentissime reperitur. Fontium, riuulorum, stagnorumque margines, *Hypnum riparium*, *Mnium ligulatum* etc. tenent; riparum autem saxi aquâ madidis, aut ei immerfis *Hypnum rusciforme*, *Hedwigia aquatica* (H), *Trichostomum fontinaloides* etc. adnascuntur. In fluuiorum vadis *Buxbaumia aphylla* primum reperta est. Aquis purioribus quietis stagnorum et lacuum, rarius fluuiorum *Hypnum fluitans* innatat. *Fontinales* in riuulis, amnibus, fluminibusque vel maximis viuunt. Hic autem obseruandum, muscos aquaticos instar aliarum stirpium in dulcibus aquis uiuentium, latius extendi et in pluribus regionibus inueniri, quam terrestres. Aqua etenim frigoris et caloris vim pariter minuens, non adeo diuersâ temperie sub diuersissimis zonis gaudet. Sic *Fontinalis minor* in gelidis Laponiae fluminibus Padique tepidioribus aquis pariter habitat. Nec plura desunt exempla. At mare, stirpibus dulcium aquarum incolis falsugine et amaritie suâ infestum et tantum plantas radicibus destitutas, per poros nutriendas, frigorisque impatientes gremio suo occultans et fouens, muscos non tolerat. Neque etenim ullam huius familiae speciem in mari viuere, mihi compertum est. Quin et facile intelligitur has plantulas, quae tantâ auditate humorem bibunt, non sine damno internarumque partium laesurâ, aquam marinam tot partibus heterogeneis scatentem poris admissuram fuisse. Hinc illis natura has solas sedes abnegauit, omnibus aliis in quibus corpora organica viuunt et multiplicantur, eis in domicilia concessis.

Inter omnes plantarum gentes autem nulla datur, quae terrae natalis adeo sit amans, et aegrius in alieno solo vitam producat. Tot etenim tamque minutis tenerisque radicibus solo patrio plerumque adhaerent, ut sine earum partium disruptione, vnde maximo saepeque lethali damno planta afficitur, euelli terrâque purgari nequeant. Si tamen cum ipsâ glebâ, quae eos protulit transportentur et solo idoneo umbra et humiditate fruendi committantur, iterum vigere ramosque novos edere possunt. Num vero et capsulas etiam suo tempore promant, nullâ experienciâ hucusque certior factus sum, quod tamen verosimile est. Ut ut sit, gens illa omnis culturae impatiens esse videtur; hinc natiuas formas habitumque genuinum omnibus aliis stirpibus sanctius retinet libertatemque suam, ut ita loquar, intemeratam seruat. Non negandum quidem eorum multiplicationem e semine, primum a Dillenio frustra tentatam, temporibus nostris Hedwigio aliisque Botanicis, methodum ipsâ monstrante naturâ, felici euentu cessisse; at non nisi in vulgatissimis speciebus, ut *Koelreuterâ hygrometricâ* (M), *Mnio caespititio* (B) tentamina facta sunt et experienciâ nondum, edocti fumus vtrum musci exotici ex: gr: e Pensylvaniâ aut Jamaicâ cum maturis capsulis allati, eodem modo apud nos propagari possint. Horum

sationem

lationem tentare fane operae praetium esset, et forte ars nostra, quae omnium zonarum stirpes, alpinas et aequinoctiales, mansuetas et feras sibi subegit, et in eodem horto hybernaculorum et aestuariorum ope calorisque et humiditatis temperatâ mixturâ educat et multiplicat, muscorum etiam feritatem mansuefacere valebit. Forte post viginti annos in curiosorum et botanicorum hortis, semine nati et pulchre vigentes beneficio artis antecessoribus denegato videbuntur.

Iam diu de plantis ut de animalibus obseruatum est, alias solitarie, alias gregatim degere vitam. Equidem in multum frequentatis regionibus terrae facies hominum laboribus adeo immutata est, ut multarum plantarum viuendi ratio confortisque leges quodammodo peruersae fuerint. Musci contra, culturâ nullâ subacti et sedibus suis non disturbati, certiori constantiorque foedere vitam peragunt. Hinc alii semper solitarii, alii autem semper sociali vinculo iuncti inueniuntur. At priorum numerus multo minor est. Inter eos *Polytricha Phascae* nonnulla, *Weissia paludosa* (B) *Hypna* quaedam ex. gr. *lorcum*, *riparium*, *Fontinales*, *Buxbaumia aphylla* etc. numerantur. Obseruandum autem hos muscos, qui societatis expertes vivunt, tales potissimum esse, qui ob caulis staturam minimam ut *Phasca*, aut rigiditatem ut *Polytricha*, aut habitum serpentem ut *Hypna*, mutuo fulcro non egent; aut qui in aquis libere fluitantes societatis foedus inire non possunt. Iis autem, qui gregatim habitant confortii leges non omnibus eadem, societatisque vincula apud eos nunc arctiora nunc laxiora reperiuntur. Alii etenim ut *Fissidens taxifolius* (H), *Fissidens denticulatus* (H), radicibus implexis connexi, quasi e communi centro diffunduntur et diuersa petentes, nullum e societate, ut ita loquar, commodum percipiunt. Alii dense conferti et parallelâ directione verticaliter erecti sese mutuo sustentant, ita ut eorum caulis qui aliquando ex. gr. in *Splachno sphaerico*, adeo debilis est, ut sine amicâ ope procumberet e societate consortiumque auxilio erectus maneat. Horum autem nonnullis ut *Fissidenti puluinato* (B), *Orthotricho crispo et anomalo* (B striatum Var.), *Tortulae murali* (B), *Phasco pilifero*, *Weissiae controuersae*, *Grimmiae recurvatae* (B fetaceum) in puluillos suborbiculares conuexiusculos crescendi modus adeo solemnis est, ut numquam fere aliter sese spectandos praebeant, et a Lichenibus quibuscum ad muros, lapide et truncos promiscue habitant, hanc viuendi rationem mutuati videntur. Nec alia in eis muscis, qui duris corporibus affixi viuunt esse potest. Plantula nempe, quae in tali loco prima casu sedes invenit, terram volitantem circum se undique colligit; feminibus autem e maturâ thecâ sese in vicinia effundentibus, quae paulo longius a stirpe in superficie nudâ et aridâ disperguntur, solo nutritio

et humore geniali carentia pereunt, aut ventis sunt ludibrio; et illa tantum, quae in terrae aggerulo trunci basim circuli instar circumdante deposita sunt, germinare et in plantulam excrecere possunt. Singulis autem annis plantularum numerus iuxta eandem normam augetur, hincque totius caespitis orbicularis facies oritur. At plerique musci qui in societate vivunt, ut *Dicranum glaucum* (B), *Barbula unguiculata* (B), *Gymnostomum truncatulum* (B), *Polytrichum vulgare* etc. sine ullo ordine adgregati inveniuntur et caespitibus suis irregularibus, spatia plus minus lata vestiunt. *Hypna* tandem fere omnia, *proliferum*, *parietinum*, *Schreberi*, *cupressiforme*, *intricatum*, etc. non tantum socialem vitam degunt, sed sibi mutuo incumbentes ramosque arctiori nexu interferentes et commiscentes, strata densa efficiunt saepe ita intricata, ut furculi sine rupturâ vix separari queant. Qui viuendi modus, nisi stirpes aliquot parasiticas aut ascendentes ex. gr. *Cuscutam Europaeam* excipias, muscis peculiaris esse videtur. Hic autem non omittendum muscorum species nonnullas dari, quae modo solitariae modo caespitosae inveniuntur. Exemplo sit *Phascum patens*.

Quaecumque sit muscorum viuendi ratio consortique modus, in speciebus dioicis mares et foeminae aut promiscue crescunt aut numquam magno intervallo distant; sicque naturâ eorum multiplicationi optime consultum est. Equidem stirpes proceriores praesertim arbores, in quibus sexus discreti sedesque unicuique propriae, non raro longiori spatio distantes, foecundatione nihilo minus locum obtinente, viuunt. Sed observandum est in illo casu proliferum pollinem ventis commissum et in aere libere volitantem, non multa intermedia corpora offendere, quibus directio immutetur aut iterum pediatur, sicque ad foeminarum stylos hyantes facilius deferri posse, cum praeterea huius pollinis effluvia maiori copiâ diffundantur, ne infecta loquar, quorum ministerio foemina in procerioribus stirpibus plerisque vim masculam, quamvis mare procul habitante, experitur. Contra musci fere omnes adeo sunt minutae staturae humoque ita appressi ut, si utriusque sexus individua sedibus paulo remotioribus habitarent, pollen marium innumerâ graminum aliarumque stirpium cohorte, imo vel soli inaequali asperâque superficie itineri suo disturberetur et prolis spes interiret, cum praeterea pollinis emissio parcius fiat et tantum opportunissimâ tempestate succedat. Fatendum quidem, nonnullas *Hypni*, *Neckerae*, *Leskiae* species, nobis densos caespites e meris maribus, ut videtur, constantes et a foemineis individuis longe distantes ostendere, ut ipse Hedwigius de *Leskiâ attenuatâ* narrat; sed illa exempla adeo rara sunt, ut observatio nostra iis non tollatur. Praeterea stirpes masculae a foeminis

minis solo adspectu vix distinguuntur, et capsularum absentia, sexus indicium summo opere fallax et incertum est, cum saepe fiat aut tempestatis inclementia, aut soli vitio, aut alias ob causas, ut foeminae non foecundentur aut foecundatarum fructus adhuc tenellus pereat.

In aliis plantarum familiis omnia indiuidua aut mares, aut foeminas, aut hermaphrodita esse videmus, et si in speciebus nonnullis, ut in *Euphorbia Cyparissifolia* indiuidua occurrunt, quae genitalibus semper destituta sterilia manent, illud e morbo quodam quo succi corrumpantur plantaeque ultima evolutio impeditur, oriri constat. At inter muscos species quaedam ex. gr. *Mnium punctatum* non tantum mascula foeminaeque indiuidua nobis ostendunt, sed et veros spadones, nempe indiuidua reptantia, sterilia, nullo sexus vestigio praesente, caeterum foliorum formâ, colore etc. aliis omnino similia. Sic in regno animali, apium et formicarum familiae e duplicis generis indiuiduis aliis sexu donatis speciemque propagantibus, aliis generationis organis prorsus destitutis, constant. Singularis sane et nondum obseruata muscorum cum insectis affinitas! Haec autem indiuidua, quae copulâ connubiali expertia prole suâ carent, caeteris viuaciora esse videntur et non raro surculorum extremitate radicante ramos nouellos moliuntur et ita vitam continuant, naturâ suam erga illa culpam reparante iisque suum sese propogandi modum inperiente, si tamen huic ramorum nouellorum emissioni propagationis nomen conueniat. Illa tamen initio e femine vt et alia nata esse et indies nasci vix dubitari potest, vtpote quae promiscue cum indiuiduis sexu instructis viuientia vulgo reperiantur.

Duplex prolis suscipiendae modus naturâ stirpibus concessus per femina nempe, et per innouationes e radice, trunco, vel ramis, in muscis etiam deprenditur. Priorem modum autem omnibus muscorum speciebus competere e recentiorum obseruationibus pronuntiare sustinemus, nam inter species fere quadringentas, quae nobis cognitae sunt, vix tres aut quatuor dantur, haeque e rarioribus nec dum satis obseruatis, quarum capsula ab vno alteroue Botanico nondum visa fuerit, et Hedwigius in omnibus speciebus, quas explorandi ei copia fuit, utriusque vel saltem alterutrius sexus genitalia deprehendit. Pollinem vero in capsulis contentum vera femina nouarumque stirpium originem esse, felicibus tentaminibus Maessii Koelreuteri, praesertim Hedwigii, extra dubium positum. At cum ea muscorum per femina multiplicatio ac variis circumstantiis pendeat et non aliter, quam in solo conueniente opportunissimaque tempestate succedere possit, ne

3.
PROPAGA-
TIO.

species perichitaretur, aliam inuenit natura viam, et muscos, paucis tantum exceptis, quorum duratio anpi curriculum non excedit, etiam per innouationes multiplicari voluit. Quin et nonnulli dantur, qui altero modo rarissime propogantur; sic ex. gr. *Hypni abietini*, quamuis pertotam Europam vulgatissimi, nullus recentiorum, quod sciâ, fructum vidit ipsi Dillenio ignotum et a Linnaeo solo descriptum. Non omnibus vero idem innovandi modus competit. In nonnullis, vt in *Phasco subulato*, *Pohliâ elongatâ*, foecundationis opere perfecto thecâque maturâ, paulo infra trunci apicem ex abundantia succorum qui in fructus fabricam erant impenfi, ramus vnus alterue erumpit basi radicans vitamque stirpis clam continuans, dum truncus ipse terrâ obrutus succisque nunc copiosius ad ramos delatis orbatus perit. Aliae species, ex: gr: *Polytrichum commune*, *Polytrichum undulatum* (B), *Neckera dendroides* (H), e trunci reptantis aut ascendentis basi propagines turionum formâ emittunt, quae postea truncó primario corrupto, a matre separantur indiuiduaeque propria etiam tempore suo prolificantia constituunt. At in plurimis *Hypnis*, *Neckeris*, *Leskiis* etc. rami nouelli ad terram depressi, quâcumque parte solum attingunt, pro muscorum more radículas emittunt, vinculoque cum furculo primario senio, corruptione, vel casu rupto proprio Marte stant. Nonnullae tandem species dantur, vt *Hyppnum lucens*, quae e ramorum declinatorum imo foliorum apice radículas sicque nouellarum stirpium primordia fundunt. Quicumque sit autem innouationis modus, eius rudimentum sub forma gemmae foliaceae primum occurrit, quam non satis diligenter obseruatam Botanici non pauci pro masculo flore habuerunt, quamuis hic plerumque voluminis multo minoris et intra folia merfus, aut eorum axillis absconditus visu et extricatu summopere difficilis sit. Gemmae contra in ramos vel propagines abiturae volumine, situ, colore satis distinguuntur, praetereaque multo arctius trunco, quam gemmae floribundae adhaerent.

Soli autem conditione, tempestatis variis vicibus, aliisque circumstantiis muscorum sese per femina multiplicandi facultas summopere augetur aut debilitatur. Non desunt species, quae in sylvarum recessibus humore, vmbrâ, et solo pinguiore fruenter, laetius crescunt et capsulas copiose proferunt; in locis sterilibus vero et apricis numquam cum fructu occurrunt et solis innouationibus vitam sobolemque propagant. Imo *Polytrichi communis*, quamuis thecas magnâ copiâ producentis seminationis ope multiplicatio a multis tentata nulli hucusque successit, vitâ per propagines e basi continuatâ. Equidem naturalem eius seminationem locum non obtinere ex artificialis infelici successu nullo modo concludere licet, cum ars naturae methodum non facile aemulari et assequi valeat; verum tamen dubitari non potest, quin

quin muscorum per innouationes et propagines multiplicatio naturae, vt ita loquar, acceptior et vltatior alterâ sit, quippe quae certioris sit successus externarumque causarum actioni minus obnoxia. Faciliorem pene dicerem cum minoribus impensis fiat, nec illum stupendum partium propagationi soli inseruiendum apparatus, nec tam exquisitam succorum secretionem exigat; at naturae nihil facilius dici potest. Hic tandem obseruabo contra sexualismi oppugnatores, eos nempe, qui plantas cryptogamas sexu donari et femine multiplicari negant, nostrarum plantarum tanti, vt mox videbimus, in naturae oeconomia momenti conseruationi et multiplicationi per solas innouationes et propagines non bene consultum iri fuisse. Sic etenim illae plantulae in loca a primitiuâ sede paulo remotiora, numquam migrare, nec saxa, rupes, muros arborumque truncos caespitibus suis decorare potuissent, quod feminum ope coloniarum instar in externa littora ventis deductarum, facile et breuissimo temporis spatio accidit; sicque arctioribus limitibus minorique frequentia quam aliae stirpes vitam exegissent. Hoc autem naturae ad maximam indiuiduorum multiplicationem et disseminationem indefinenter tendentis legibus et fini repugnare videtur.

De tempore, quo musci florent, nempe clandestina connubia iungunt, vix aliquid certi statui potest, cum plerique auctores fructum pro anthera et tempus, quo ille ad conspectum venit aut maturefcit pro ipsa *anthesi* habuerint. Solus fere Hedwigius tempus florentiae omnium quas ipse legit specierum rite explorauit ac stabiliiuit; quod vero ad externas a se inuestigatas species attinet obseruationum defectu plura in medio relinquere coactus est. At quamuis peculiâres obseruationes nobis adhuc maxima pro parte desint, tamen indicia quaedam dantur, e quibus muscorum florentiae tempus sine magno errore determinatur: 1. Hedwigii obseruationibus constat, plerosque muscos eodem circiter tempore emittere flores, quo matura capsula operculi discessum aut molitur aut perficit, quod praecipue vernis mensibus accidit. Tunc etenim succi affluentes et in fructum maturum non amplius admissi floribus nouis producendis impenduntur. Hinc tempus illud muscorum inuestigatoribus inprimis commendandum. 2. Frigore ingruente, omniumque vegetabilium fibris rigentibus muscum nullum florere extra dubium est; sed simul ac aura tepescere, fauoniorum habitu hyems solui, et niues colliquefcere incipiunt, plerique musci, qui ad muros, saxa, parietes habitant, aut petrosa, glareosa, aprica vel arenosa colunt, florere properant. 3. Caloribus indies ingrauescentibus aestateque instante, humore genitabili omnes illi musci destituuntur et languescunt; at qui in profundis paludosis et um-

4.
ANTHESIS.

bro-

brofis aquosis vitam degunt ab aestu defensi, soboli propagandae hac ipsis opportunissima tempestate incumbunt; syrio autem furente aliquot tantum species alpinis paludibus florent, in planitie vero vix vlla. *Barbula unguiculata* (B) tamen et *Polytrichum undulatum* (B) his feruidis anni mensibus etiam florem educant. 4. Autumno tandem humidam nebulosamque tempestatem reducente, musci quos aestus grauaue- rat refocillantur et in viridariorum, nemorum, sylvarum vmbrosis, viarum cau- rum marginibus vdis etc. iterum vigent et e succorum denuo affluentium penu flo- res nouellos in sequentis anni spem promunt. Nec hyems ipse, si modo non nimis acerba fit, et interdum occidentalibus ventis tepescat, eorum florentiam prorsus cohibet. Nonnullae species autem, ex: gr: *Orthotrichum striatum* (B), vere et au- tumno perinde florent. Aliae tandem, vt *Gymnostomum trunculatum* (B), *Barbu- la conuoluta* soboli procreandae singulis fere anni mensibus incumbere videntur, cum capsulas in variis maturitatis gradibus omni fere tempore nobis offerant. Sic *Phasca*, notante Schrebero, si solo eorum prouentui fauente vtantur, omni an- ni tempore plantulas iuniores adolefcentes, adultasque, imo in eodem indiuiduo diuersae aetatis capsulas ostendunt. Caeterum muscorum vt et aliarum stirpium an- thesin, in diuersis regionibus eandem non esse et pro diuersa eorum temperie citius feriusue succedere facile intelligitur. Sic in Germania ubi plerumque hyems acris est et ver ferum, muscos tardius quam in Galliâ aut Angliâ florere certissimum est. Quin et in eadem regione eorum florentiae tempus singulorum annorum pro- pria temperie pendet. Hinc in variis auctoribus muscorum fructus maturefcentiae sicque eorum antheseos, quippe quae eodem fere tempore locum habeat, varia et alio- quin vix explicanda indicatio.

5. Cum paucissimi musci hermaphroditi sint, in plerisque contra mas et foemina
 FOECUN- discretis sedibus, nunc in eodem, nunc in diuerso indiuiduo viuant, quo pacto foe-
 DATIO. cundatio fiat, nempe quâ causâ mediante oleosa antherarum pollinis materia, quae
 sola vi generatrice praedita esse videtur, ad foeminea genitalia deferatur, forte quis
 rogabit. Vbi vtriusque sexus genitalia in eadem stirpe proxime vicina sunt, vt in
Grimmiâ apocarpâ (B), solâ antherarum disruptione pollinisque in vicinia emis-
 sione locum obtinere posse palam est. Si vero paulo longius inuicem distent, imo
 distincta individua occupent, ventorum ministerio pollinem circumquaque diffan-
 tium, aut insectorum ope, quibus in stirpium diclinarum foecundatione partes
 maxi-

maximas recentiores Physiologi tribuunt, fieri necesse est. Haec nempe, vbi humorem mellifluum in floris nectariis secretum atque collectum auide petunt, non aliter huc penetrare possunt, quam prope antheras iter faciendo et pollinem ex iis effusum pilis, quibus corpuscula horrent arripiendo et retinendo, quo onerata euolant et ad flores foemineos eodem desiderio adducta, iis impraegnationis principia tradunt. Cum vero hucusque in muscorum floribus nec vera nectaria (nam eorum paraphyses seu fila succulenta, quamuis hoc nomine a nuperis muscologis donatae, eorum vices nullatenus gerunt) deprehensa fuerint, nec quicquam obseruatum sit, quod cum illo mellino succo, cuius insecta adeo esuriunt, affine videatur, de horum animalculorum in muscorum impraegnatione ministerio iure dubitari potest, praesertim si reputetur, quam minutuli sint muscorum flores, et quam pauca insecta tempore, quo stirpium nostrarum vulgus floret, in conspectum veniant. Non aliud igitur vis generatricis vehiculum, quam aerem, in muscorum impraegnatione admittere licet, donec obseruationibus rite institutis alia edocti fuerimus.

Cum aquaticarum plantarum genitalia munere suo sub aquâ fungi non possint, quam mirâ industriâ sapientiâque summus omnium rerum opifex harum stirpium conseruationi consuluerit, omnibus naturae scrutatoribus satis notum est. Scimus etenim earum plerasque ex: gr: *Nymphaeas* omnes, *Ranunculum heterophyllum*, *Potamogetonum* familiam etc. aeris eorum vtriculis contenti dilatatione vel contractione nunc aquâ specificè grauiores nunc leuiores fieri. Hinc tempestate serenâ, aere solis radiis calefcente et rariore facto, aquae superiora petunt floresque foecundandos explicant. Sole vero occidente, aut turbidâ frigidâue tempestate exortâ, illico floribus oclusis in aquâ demerguntur. Quin et *Valisneriae* plantae, vt notum, dioicae mascula stirps spicam florentem sub aquâ explicat; mox vero flosculi a plantâ parente secedunt, natant, aperiuntur, et per aquae superficiem vagantes foemineos flores, qui, cum scapi spiraliter contorti calore relaxata est spira, petunt aquae superficiem, adeunt atque foecundant. Muscis autem aquaticis idem ac Nymphaeis mos est. Sic *Fontinalis antipyreticae* ramuli floridi, vernis diebus amoene calentibus, ad superiora feruntur ita, vt flores masculi et foeminei supra aquae superficiem emineant amplexuque coniugali gaudeant. At illud non nisi in aquis quietis aut numquam multum agitatissimum locum obtinere potest. Hinc musci in fluminibus rapidis procellosius lacubus fluctantes vt *Fontinalis minor*, *Hypnum fluctans*, rarissime cum capsulis inueniuntur.

6. Nunc quos gradus et vices incrementi, florescentiae, fructificationis et Vitae et durationis musci experiantur paucis exponere superest.

INCREMEN-

TI VICES.

Semine muscorum terrae mandato, iam septimâ a fatione die, Hedwigio in *Koelreutera hygrometrica* (M) obseruante nobisque haec naturae arcana reuelante, terrae consitae superficies leniter virascere incipit. Horum autem viridium acervulorum si vnus caute auferatur et aquâ diluatur, semina conspiciuntur vnâ parte radiculâ simplici tenerrimâ albâ instructa, e regione aduersâ vero corpusculum simplex, obtusum, cotyledonis rudimentum emittentia. Tribus abhinc diebus elapsis acervulorum viror intensior fit et plantulae simili ritu obseruatae iam radículas numero et diuisionibus auctas cotyledonesque ramificatos ostendunt. Post octiduum tandem folia ipsa cotyledonibus cum simplicibus tum ramosis stipata oculis nudis conspicienda veniunt, ita vt intra viginti *) dierum spatium semen in plantam completam sese explicauerit. Inde plantula indies incrementa adipiscitur, folia auget et multiplicat, imo e succorum abundantia in multis speciebus, ex: gr: in omnibus *Hypnis* ramos nouellos profert. Aliquot abhinc mensibus elapsis citius serius prout tempestas magis minusue fauet et pro specierum diuersitate, succis affluentibus et in caule longiore iam melius elaboratis, plantulae nostrae nuptias moliuntur et genitalia exferunt **). Pollen spermaticum in vasculis suis elaboratum ad antheras fertur ibique humore vinctuoso copiosiore fotum coacervatur, donec emissionis tempore instante folliculus apice pellucido vesiculae in modum turgescit et dirumpitur. Tum sperma sub operis granulosi formâ emittitur aerique commissus ad pistilla eodem tempore hiantia defertur et humore, qui ibi excernitur madefactum viuido motu diffilit vimque prolificam granulis suis contentam eiacular, quâ per stili viam in ouarium penetrante impraegnatio sequitur. Officio suo defuncta anthera sensim marcescit rugosaque euadit; at fructus rudimentum impraegnatum turgescere incipit et

*) Hoc temporis spatium in omnibus muscis idem esse affirmare non ausim. Ex analogiâ probabile fit, in variis speciebus et pro variâ aeris solique conditione diuersum esse.

**) An *Hypna* iam primo floreant anno adhuc ignoratur; cum eorum seminatio artificialis nondum euentu felici tentata sit. At mihi nulla huius generis indiuidua cum capsulis occurrerunt, quae non plus minusue ramosa fuerint, vnde illa primo a natalibus anno parere vix crediderim.

et in conulum abit. Eius quidem incrementa initio lentissime procedunt, ita ut mensem vnum pluresue calyptrae velamento prorsus absconditum maneat, succis in nouellos ramulos insequentis anni spem impensis. Quorum vero vita annua est truncusque innouationis expers ouarium foecundatum citius in fructum maturatur, succis ad alium vsum non assumtis. At quamuis initio incrementa leuia sint, sensim tamen omnium partium dispositio mutatur. Pedunculus profecto adhuc minimus cerni incipit. Capsula ei insidens succis affluentibus dilatata calyptram, quā obuelatur et quae ei apice et basi firmiter adhaerens circumponitur, distendit. Hanc nondum cedente vascula, quae e caule in pedunculum transeunt, magis magisque distenta thalami particulam in altum trahunt. Hinc vaginulae, cui pedunculus inferitur origo. Fructus postea incremento succorumque affluentia calyptra indies magis basi turgescit tandem thalamo auellitur et nutrimento ulterius destituta crescere definit. Nunc resistentia sublata pedunculus elongatur; capsula in altum fertur et breui temporis spatio augmenta valida capeffens calyptra capacitate non amplius continetur, quae eius nisu sensim eleuata tandem vel integra vel latere aut margine fissa abscedit. Interea capsulae vascula et deposita in eorum areolis pulpa, quo propius illa maturitati accedit, eo magis indurantur et solidiora fiunt. Hinc coloris initio ex albido virescentis in luteum, purpureum, spadiceum, fuscum etc. primum in pedunculo et operculo postea in thecā mutatio. Colore vltimum saturationis gradum adepto matura capsula operculum demittit, et semina ventis distanda mandantur, vulgo post semestrem ab ouarii impraegnatione spatium. Nempe fructus autumnus foecundatus insequentis anni vere maturatur; qui autem vere impraegnatione gaudent autumnalibus eiusdem anni mensibus maturitatem adipiscuntur et semina emittunt. At in *Phascorum* familia quippe quae operculo secedente careant seminibus non prius exitus datur, quam tempestatum iniuriis thecae parietibus effractis, aut quod probabilius est, foramine in ima capsulae parte pedunculi discessu aperto. Theca tandem feminis emissionem euacuata formam ex ouata in cylindricam plerumque mutat, colorem obscurum induit breuique consumitur. In multis speciebus tamen ex: gr. in *Orthotrichis* omnibus et praecipue in muscis aquaticis, quae firmiter structura esse videtur, multo diutius et saepe ultra annum elapsum in plantula adhuc conspicitur. Pedunculus autem plerumque thecā diutius persistit. Sic *Leskia sericea*, *Leskia subtilis* pedunculi purpurei adhuc numerosi micant cum thecae iamdiu corruptae euanuerint.

7. In muscis, qui annuâ tantum vitâ gaudent plantulae mors feminis explosionem
 DURATIO. proxime sequitur, cum a naturâ cuius corporum organicorum multiplicatio vltimus
 et fere vnicus finis esse videtur ita institutum sit, vt indiuidua, quae semel tantum
 pariunt simul atque illa hoc munere defuncta sunt vitae scenâ discedant aliisque ea-
 dem fata experturis illam relinquunt. Sic plurima infecta nuptiis partibusque suis
 vix aliquot dies superesse nouimus. Musci vero, quorum per vnus tantum anni
 spatium vitae curriculum extenditur, numero sunt paucissimi; quin et multos, quos
 vetustiores Botanici annuos credidere, perennes esse recentiorum obseruationibus
 edocti fumus.

Illi tantum, quorum truncus simplicissimus est et nullâ sui parte inno-
 vat, tam breui fruuntur aevo. At omnes alii, exceptis paucissimis, ex: gr: *Gym-
 nostomio pennato*, quorum duratio biennis, per plures annos vitam producunt et
 iisdem tempestatibus redeuntibus easdem foecundationis vices, ramis nouellis nunc
 etiam parturientibus, experiuntur. Quos autem limites eorum durationi natura
 statuerit nondum satis constat. Hoc tantum certum est, perennantes muscos praefer-
 tim *Hypna* successu temporis ligneam quasi compaginem adipisci et destructioni
 diu resistere. Quin et magna ramorum copia plurimaeque fructificationum antero-
 rum vestigia, quae in eis deprehendimus, longaeuam eorum vitam oculatissime testan-
 tur. Imo naturae erga illos benevolentia omnibus aliis fere stirpibus denegatam
 palingenesiam iis concessit.

Tam solidâ etenim compagine eorum caulis et folia parenchymate corrupti-
 bili fere prorsus destituta gaudent, vt in herbariis per plura saecula illaesi seruari et
 aquâ iterum irrigati aut solo humido commissae reuiuiscere possint, illud testantibus
 experimentis in horto botanico Oxoniensi institutis, quibus vetustissimi musci siccati
 ex herbario Oxoniensi deprompti aquâ solâ in vitam reuocati fuerint. Sic Necke-
 rus muscum quamdam (*Mnium 4 Dill.*) fortuito inter plantas alias ex Auerniâ alla-
 tas repertum absque fructificatione et semicorruptum, cum in solo vliginoso collo-
 casset, furculos novos emittere imo flores masculos capituliformes proferre summâ
 cum oblectatione vidit. Idem naturae scrutator *Barbulam ruralem*. (B), *orthotri-
 chum striatum* (B), *Hypnum abietinum* aliosque muscos per biennium in pyxide
 asseruatos et prorsus desiccatos solo umbrâ et humore gaudenti mandauit et post
 trimestre spatium germinare miratus est. *Acti Theod. Palat. Vol. II. p. 444.* Sic et
 Gleditsius nos edocuit, muscos jam ab annis centum emortuos, per horas tantum
 septem

septem vel octo aquae frigidae immerfos, reuiuiscere pristinumque vigorem redipisci.

At quamuis musci viuacissimae sint naturae, tamen in vacuo, obseruante *Boerhaavio Chym. T. I. p. 428.* citissime pereunt, non tantum ob aeris, sed etiam et praecipue, ut ex *Bartholoni* experimentis liquet, ob electrici fluidi defectum.

C A P V T VII.

De Muscologiae utilitate et Muscorum usu.

Sed forte quis dicet: „Quorsum ista laboriosa tam exiguarum plantarum inuestigatio, quae nobis nullum commodum afferunt et naturae superuacaneae ac inutiles productiones esse videntur? Quid tam sollicito ingratoque studio horae melius impendendae consumuntur?“ Haec si vulgus ignarum et fruges depasci natum rogaret, adeo tritam absque impugnationem responsione nulla dignarer; cum vero non desint homines doctrinae et ingenii minime expertes, qui eadem fere nobis iactitant et in labores nostros tamquam iuvene ne flocci quidem faciendum studium superciliose despicunt, nonnulla de muscologiae et muscorum usu hic proponere lubet.

I. Rerum naturam numquam magis, quam in minimis, totam esse, a veteribus Muscolo- haud insulse dictum est, illudque effatum recentiorum microscopicis obseruationibus indies confirmatur. Sic mundus alius, alius rerum ordo, de quo ne antiqui quidem somniarunt, nobis ortus est, qui miraculis ac prodigiis, praesertim quod ad generationis mysteria spectat, scatere videtur. Muscologia autem inter eas-scientias, quibus ad naturae arcana altius penetratum est locum non contemnendum occupare facile nobis concedet, qui harum plantularum studio incubuerit et Hedwigia-

nas obseruationes meditatus fuerit *). Nam, vt alia taceam, quam diuersus et elegans harum stirpium habitus! Quam concinnae figurae a vasorum anastomosantium daedaleo concursu in eorum foliis oriuntur! Quam artificiosa vasculorum structura! Quam singularis calyptrae cum fructu cohaesio indeque eius ab illo discessus! Quantâ sapientiâ illius vsus variis capsulae incrementis accomodatus! Quam stupenda thecae structurae eiusque cum operculo hanc maturam deferente vix explicandus nexus! Quam mirabili arte peristomatis dentium mechanismus exstructus est! Quam sagace curâ prouisum, ne tempestate inopportuna semina, anni sequentis spes, emitterentur ac interirent! Quam benigne, quam diuersimode specierum propagationi consultum! Quid si omnia illa, quae de muscorum oeconomia, de sedibus ad vitam exigendam et propagandam eis concessis, de sexuum ratione etc. supra exposuimus iterum percurrere velim, certe prius tempus deficeret, quam exhausta esset materia. Qui autem haec omnia mente suâ reuoluit, illum necesse est in summam admirationem rapi et ad veram omnipotentis opificis adorationem deduci, qui in musco tenuissimo muris adnascente non minus suam gloriam, quam in cedro caput ad nubila ferente, manifestat, quemque omnes gentes, omnia saecula, quocumque nomine illum nostra ignorantia dicat, siue *Naturam*, siue *Deum*, siue *Rationem aeternam* vocamus, testantur atque laudant. Quis autem tale studium, quo ad aeternam omnium rerum causam euehimur, tamquam inutile ac contemnendum detrectare ac deprimere aufit!

Lege continui res omnes creatas connecti, nempe feriem continuam per omnes naturae classes et familias a corporibus maxime compositis ad simplicissima descendente et nullo saltu interruptam dari, non aliter fere quam ratiociniis hucusque edocti sumus. Pauca etenim tantum huius immensae catenae percipimus fragmenta; ubique lacunas, ubique vidua deprehendimus. Has autem lacunas explere et legem continui obseruationibus euincere summis naturae scrutatoribus operae praetium semper visum est. Hinc ad illum scopum attingendum totis viribus enisi sunt, totam animi sagacitatem intenderunt. Microscopiorum beneficio nuperius innumera corpora innotuerunt, quae antea vel tenuitate suâ visum effugiebant

*) „Muscus in parietes haerens, ait Heinzus in praefatione ad dissertationem *de notis et salubritate muscorum*, contemptim a multis adspicitur, at iis, qui ad examen structurae et virium descendunt, infinitae admirationis occasionem praebet.”

bant, vel faltem ob minorem partium molem non fatis diftinguebantur. Sic nouae illius totam naturam complectentis feriei partes nobis detectae funt; fic etiam magnorum corporum structurâ et compaginibus melius cognitis nouos catenae annulos arctioremque rerum nexum percipere contigit. Vt autem ad muscos nostros redeamus, ante nuperorum in hâc familiâ obferuationes, natura a plantis conſpiciſ ſ genitibus praeditis ad cryptogamas dictas non gradu et iuxta continui leges ſed ſaltu ingenti tranſire videbatur. Nunc vero lumine ex Hedwigianis ſcriptis nobis affulgente, in muſcis calicem, corollam, antheras, piſtilla, omnia vno verbo proceriorum et palam nubentium organa deprehendimus; ſicque plantae *aëſtinales*, vt ita loquar, nempe frigoris et diurnae humiditatis impatientes, aquâ putrescentes, parenchymatoſae, breui marceſcentes nec reuiuſcentes *), connubia tandem palam celebrantes a plantis *hyemalibus* frigore illaeſis, humiditatis amantiſſimis, parenchymate fere nullo, irrigatione ad vitam facillime reuocandis, ſaecula multa perſiſtentibus, et thalami gaudiis furtim fruentibus multo minore interuallo ſeparantur; immo lacunam expletam et cryptogamiae arcana partim ſaltem revelata dicere poſſumus. A muſcis ad *Marchantiam*, aliasque *Hepaticas* commodè tranſimus, quippe quae omnibus fructificationis partibus perinde inſtructae pariterque aqua reuiuſcentes a ſtirpibus noſtris tantum fructu apice dehiſcente feminibusque filiſ contortis eläſticis adhaerentibus diſtinguuntur. Inde propter ſimilem, vt videtur, feminis ſtructuram ad *Equiſeta* deuenimus, quibus affinia *Lycopodia*, ſicque continuo tramite ad vltimos regni vegetaliſ fines quamuis caliginofâ nondumque ſatis explorata via tendimus. Sed poſteris aliquid reliquendum. Ex hiſ, quantum muſcorum ſtudio in naturae ſcientiae gratiam lucrifac-tum ſit, patet.

Tandem ars nulla, nulla doctrina quâ ingenii noſtri vires exercentur et ſagacitas acuitur, contemnenda **). Quamcumque ſcientiam aut ſcientiae partem felici ſucceſſu excolueris, alias etiam e laboribus tuiſ fructum percipere et illuſtrari perſuaſum habeas. Cum omnes ſcientiarum partes nexu plus minus arcto cohae-

*) Pauciſſimae excipiendae ſunt, vt *Anaſtatica*, quae etiam aquâ reuiuſcunt.

**) Quam egregia haec Halleri ſententia „Difficile eſt deſignare limites ubi curioſitas „deſinit habere utilitatem.”

cohaereant sibi que mutua ferant auxilia et amice conjurent, fere passibus aequis illas progredientes videmus. Quin et praestantissima nobilissimaque humani ingenii dos est, quod si obseruatione et experientiâ ducibus ad naturae penetralia tendat, e suis conatibus nouas vires acquirat et ex inuento in inuentum citato gradu semper feratur. Nam cum nihil in rerum natura seorsim et sine arcto cum caeteris corporibus nexu existat, si quis illius catenae annulum quemcumque detexit, illum etiam et praecedentem et sequentem aut totum aut partim saltem deprehendere necesse est.

Sed varia muscologiae commoda ex iis, quae nunc de muscorum vario usu dictori sumus, elucebunt, scientiam, et quae adeo utilem cum in magna naturae officina tum in artibus variis stirpium classeni nobis cognoscendam tradit, vanam et superuacaneam nullus iure vocabit.

Antequam autem illa aggrediar, obseruare liceat, quanto naturae erga nos beneficio haec stirpium classis in gaudium solamenque nostrum hyemali tempore et hyperboreis praesertim in tractibus vigeat. Cum omnia circa nos torpescunt et languescunt, cum flumina rigent, nemora silent, campi latent niuibus obruti, ubi que luctus, rerum facies decolor, et tristis mortis imago, musci inter vegetationis ruinas emergentes eiusque damna incredibili sua foecunditate indiuiduorumque omnes caeteras stirpium familiis numero facile superantium copia reparantes, scenam alioquin squalidam et destructionis imagine foedam nouis decorant ornamentis oculosque nostros amoenissimo spectaculo pascunt. Sericeo colore fulgentes rupes et lapides qui tristes alioquin referrent foetulos obducunt. Caudices terrae infratos iamque putrescentes vestiunt temporisque iniurias amice celant. Truncos virentes caespitibus suis diuersiformibus amiciunt, speciemque hortorum amoenissimorum curiosis oculis praebent. Inter plantas destructas et gramina exsiccata videntes terram tegunt, quae nuda oculos offenderet et prata viridia rore crystallino madida effingunt. Imo loca aspera, glareosa, quae veris manus nullâ florum coronâ cingit tapetibus suis sericeis iucundissimo colore pictis obducunt. Hinc sylvarum camporumque nouus decor inter ipsa saeua aquilonis imperia hyemisque illaetabilia spectacula nobis oritur, verque perpetuum non tantum somniamus, sed reipsâ spectamus, poetarumque mendacia in verum verti videmus.

At non tantum in vana spectacula inanemque hyemis pompam sed in vera vitae nostrae commoda muscorum familiam natura creauit. Primarios autem et

potissimos eorum usus in magna naturae oeconomia, ubi omnia in mutuum auxilium ordinata sunt et ad uniuersi perfectionem unanimis conatibus tendunt, conspiciamus. Iis etenim pulcherrimi maximique momenti eventus in hac oeconomia debentur, qui, si nullus existeret muscus, aut aegrius aut nullatenus succederent, nec qui praesentes sunt rite explicari possent. Eos igitur rudis plebecula inutiles imo noxios putet, eos Linnaei discipuli quamuis meliora edocti *Florae seruos* et mancipia vocent *Syst. Veget. V. I. p. 2* nos magnas partes, quae iis in *Florae* et *Syluani* regno attributae sunt miramur, et paulo plenius, quam hucusque factum est euoluere ac explicare, non sine quodam, ut speramus, lectoris delectamento, aggredimur.

Terrae nostrae superficiem seu crustam exteriorem *humum* dictam quae hominum bouumque laboribus exercita nobis cerealia praebet dona, quamque antiqui *Tellurem Magnam matrem*, quippe quae omnia pariat, vocauere, ex animalium plantarumque exuviis vel partim tantum corruptis vel putrefactione iam ad elementa sua reductis, terrarum primitivarum praecipue calcareae et argillosoe particulis admixtis, constare, unicuique compertum est. Illud vero solum unde alimenta carpinus e muscis primam ducere originem minus cognitum est, ratione tamen et obseruationibus nos illud discentibus. Toti terrarum orbi aquas diu incubuisse, sensim postea discessisse, et in magna receptacula tandem confluisse cum gentium omnium antiquissimae traditiones, tum montium structura corporumque in eis deprehensorum inuestigatio testantur. Aquis autem aut partim aut prorsus elapsis, humoque nondum exstante sed solo e mero sedimento aqua deposito infoecundo constante, praeter paucas stirpes aquaticas nulla alia vegetabilia oriri et propagari potuisse palam est, nisi quae radices in terram non alte defigunt, humiditatem auide alliciunt, calore multo non egent, et praecipuum alimentum ex aere poris sugunt. Tales stirpes sunt musci, quibus primum enatis et summâ celeritate incredibilique copia multiplicatis non tantum aqua absorpta indies minuebatur, sed ex eorum reliquiis tempore accumulatis solum vegetale aliis stirpibus fouendis nutriendisque aptum exortum est. Quo solo quotannis assurgente aliae plantae praesertim gramina laetius vigentia numeroque crescentia in noua regna subiere et muscos priscis sedibus expulere. Sic a plantulis illis, quas vulgus ignarum pedibus incuria calcant, nobis vegetationis, culturae, arationis, *Florae* uno verbo *Cererisque* munerum primordia. Nec illud merum ingenii commentum est, sed quotidianis obseruationibus confirmatur. Indies enim videmus fossas et stagna, simulatque aqua subsidere incipit, variis muscorum speciebus praesertim *Sphagno palustri*, *Hypno cuspidato* et *Meesia uliginosa* (*B trichodes*) impleri, inde sensim
in

in paludem concrefcere turfofam euntibus ac vehentibus aptam, tandemque in terram solidam conuerfa naturâ vel arte in prata fertiliffima abire. Totam fere Hercyniam, teftante Tacito, vafae paludes olim tenebant, nunc vomere domitam et laetis fegetibus superbientem. Quin et hic ars naturam adiuuare poteft et paludes musco oppletas terrâ fyluarum abiagnarum mixtâ optime corrigi docet Hifinkius in egregiâ difputatione, quâ facillimum modum, vt vliginofae paludes arari poffint et coli, defcribit. Vid. *Hifink Förfök til akertögt af Jankiorden. Vpfal 1753*. In turfofis ericetofisque regionibus fi aetate prouectos agricolas adeas, hi tibi narrahunt, in locis plurimis, quae ftagnantes aquae occupabant, nunc vbera arua foecundaque prata videri. Huic autem vfui aptiffimae funt fupra memoratae mufcorum fpecies, quod cum caefpitofe crefcant, radicibus tomentofis arctius connectantur, continuasque fui prolongationes agant, fpongiofum folum breui tempore firmitus atrique patiens reddunt. Nec mihi dubium eft, quin fi fpecies illae in vafis eis ericetis (Landes, Bruyeres) quae Aquitaniae, Germaniae feptentrionalis, Angliae etc. tractus ingentes tenent et fertilitate damnant, arte multiplicari poffint, hae regiones breui temporis fpatio pabula fataque laete proferrent. Sed fi aqua omnino defecerit, id fruftra tentabitur.

Quod de paludofis locis diximus, eft et de arenofis verum. Quamuis paucitantum mufci ex: gr: *Trichofstoma* nonnulla in iis vitam degant, eorum tamen minifterio, lente, fateor, multisque interlabentibus faeculis, arenae in fertiles campos verti poffunt: Hi etenim infar earum *Elymi*, *Arundinis*, *Caricis* etc. fpecierum quas *arenarias* dicimus, humum daedaleam fubtiliffimam aestiuo tempore ventis agitatum ac fumi infar volitantem, ad fepimenta et faxa alioquin deuoluendam cum decidit retinent, humore, quem iis aer abunde fufficit concretam coaceruant, et locum fterilem eo modo vberem reddunt.

Quin et decrefcente in maritimis littoribus aquâ rupes et faxa denudata primum *Biffa faxatili* canefcentia, inde *Lichenibus leprosis* veftita, iisque in tenuem terram putrefactis *Lichenibus imbricatis* radicanibus confita, plurimae mufcorum fpecies praefertim *Hypna Bryae*que obducunt, humum colligunt, folumque adeo eleuant, vt illa absque eis infoecunda corpora graminibus aliisque plantis hofpitiis et alimenta praebeant tandemque culturam patiantur.

Mufcorum igitur minifterio in futuram culturam paludes exficcantur, arenae concrefcunt, faxa virent, arida foecundantur; nec folum terra eorum beneficia

fentit, sed et ab illis riuuli, amnes, imo maxima flumina partim saltem originem ducunt. Musci, vt omnibus notum, summâ vi humiditatem e terrâ vel aëre attrahunt; hinc in locis humidis praecipue in montium cacuminibus nebulis vel nubi- bus continuo fere coopertis lubentissime viuunt. Aqua autem, quam ex aëre nebu- lofo sugunt, quamque omnem prae copiâ poris capere non possunt, e foliis ramu- lisque defluens in terrae fissuris et cauernis colligitur, inferioraque petens sub fon- tis vel scaturiginis speciem tandem porumpit. Plures inde fontes in riuulum et riuuli in amnem vel fluuium concresecunt. Adeo natura e minimis maximeque in- conspicuis causis grauissimos effectus producere nouit! Inter muscos, quibus illa ad eum finem utitur, *Sphagnum palustre* et *Mnium fontanum* primas partes obtinent. Hinc nulla fere in montosis regionibus scaturigo iis caret. Quin ex eorum prae- sentiâ saepe soli naturam dignoscimus. Sic vbi *Mnium palustre* crescit aquam subire nouimus, et *Mnium fontanum* puras scaturigines indicat, vnde in syluis et paludibus Sueciae Septemtrionalis solo hoc musco fontes frigidi, quorum magna ibi copia est, indagari possunt. In locis vero stercoreatis *Splachnum ampullaceum* eius vices gerit, vt in tractibus Laponiae finitimis, *Splachnum vasculosum*. Putrescentem etiam in paludibus aquam musci absorbent, sicque puram praestant, ita vt his de- stituta regio ornamento non exiguo careret.

Nec minus aer eorum ope purior et nobis spiralis euadit. Aerem atmos- phericum e duabus aëris speciebus nempe gaze azoto lethali et gaze oxygeno vi- tali proportionem inaequali commixtis componi recentiores chemici demonstrant. Copia autem gazis oxygeni nobis ad halitum vitamque necessaria innumeris, causis indefinenter operantibus ex: gr: combustione, fermentationibus omnigenis illâ praesertim, quam acetosam (*fermentation aceteuse* Gall.) vocant, et ex iis ortâ putre- factione, continuo minuitur. Hinc vitale illud principium cito nos deficeret, ni benigna prouidensque natura eius renouationi et restaurationi consulisset. Hoc praecipue vegetabilium fit ministerio, quorum pleraque, *fungis* tamen *byssisque* plurimis exceptis, foliis gaz carboneum absorbent et gaz oxigeneum luminis vel gazis hydrogenei stimulo sibi ademptum exhalant. Muscos etiam eâdem proprie- tate gaudere observationibus constat. Hinc magna naturae erga nos benignitate, bruma recurrente inerte, plantisque aestiualibus, quarum ope gaz oxigeneum renouabatur, emortuis, in eorum vices musci subeunt incredibilique copia exiguitatem compensantes nobis aërem spirabilem praestant. Eos autem ad aëris salubritatem conseruandam et restituendam sufficere crediderim, cum plurimae, causae, quibus

quibus aliis anni temporibus gar oxygenëum atmosphaeriae subtrahitur hyeme vel prorsus operari definant vel minorem vim exferant.

Si ad peculiare muscorum ufus in magnâ naturae oeconomia descendimus, eos animalibus plurimis haud inutiles esse videmus. Urfus *Polytrichum commune* ad lectum sibi per hyemem dormituro sternendum colligit, iisque sua hybernacula parat. Rangiferos Lapponibus, qui Cereris Bacchique expertes sine eis vitam tolerare non possent, alimenta, vestes et vehicula subministrantes non tantum *Lichene rangiferino* sed etiam *Sphagno palustri* vesci Linnaeus perhibet. *Sciurus vulgaris* et *Mus auellanarius* (Muscardin) ex iis rotunda sua cuilia inter arborum aut virgultorum ramos tantâ arte suspenfa concinne struunt, ibique verer educe prolem suscipiunt et educant, cum faeuiente hyeme in arborum cauis securi lateant. Nonnullae *Vulturum* et *Falconum* species iis areas suas in molliorem cubitum intus muniunt, et pleraeque minores aues ex iis nidos suos ouis excludendis pullisque fouendis aptissimos, cum aliis materiis mollibus quas sibi fors obtulit eos miscendo, construunt. *Hypna* autem illa, quae priores Botanici sericea dixerunt, iis hunc in usum praecipue inferuiunt. Apes multae, ex. gr. quas *Muscorum*, *Hypnorum*, *Mniorum*, *Bryorum*, entomologi dicunt sub muscis illis habitant duae priores strenue mellificant. Innumera alia insecta praecipue *Stophylini*, *Mordellae*, *Chrysomelae* aut iis laruas suas fouendas a frigore defendendas committunt, aut etiam sub iis latentia viuunt. Sic pluries mediâ hyeme *Alticam nemoralem* Geof. inter *Hipna* quasi somno sepultam sed minimo motu excitandam inueni. Muscos tandem *helix nemoralis* depascitur, nobisque ad eos in arboribus extirpandos viam facilem praebet. Vide *Lin. it. scan. p. 284.*

Ex omnibus supra dictis affatim patet quanti momenti in magnâ naturae πολιτεῖα sint musci. Sed forte si ad agros, hortosque nostros transeamus ex iis damna non pauca afferri videbimus. Illos pratis in quibus vigent, cum herbas alias excludere credantur, noxios esse; iis arbores praecipue magno damno affici ruricolae pronunciant. Quid verum falsumue sit in eorum opinione paucis expedire conabimur.

Muscis alias plantas non magis excludi posse quam graminibus arbores facile nobis concedet, qui ad summam eorum caulis vix in crassissimis semilineam aequantis radicularumque in solum numquam alte penetrantium tenuitatem respiciet. E contrario plurima commoda aliae stirpes ex iis ducunt. Sic hyeme plantarum

radices in pratis musci pellis instar cooperiunt ac tuentur ne summo terreantur frigore, unde hortulani rariores plantas muscis impositis per hyemem seruant. Verno tempore herbis superincumbentes ne gelu radices euellantur impediunt. Unicuique enim notum est plantarum in hortis aut agris sponte nascentium praesertim si humus magis bibula et spongiosa sit, terrâ vernali calore interdum resolutâ et nocturno frigore iterum constrictâ, radices minores post aliquot dies solo extractas exarescere, quod malum muscis superinstructis frigusque arcentibus, ut ipse Linnaeus expertus est, aueritur. Abietis semina ab eo in horto academico Lundinensi terrae commissa primo anno densius creuerant, at sequenti tenellis radicibus venti vernalis iniuriâ auulsis, plantulae omnes perierunt. Iterum vero fata semina muscisque cooperta seruauit plantulasque ex iis educavit. Aestate tandem ubi deficiente per aestus humido periculum est, ne torrefactâ vegetabilia pereant, musci maiores exurentes solis radios arcent herbarumque radicibus humiditatem subministrant; quod sagaciores hortulani naturâ edocti ad iuniores tenerioresque plantas conseruandas ollis suis muscos imponunt; imo aliquando areolas totas illis tegentes improbum irrigationis laborem leuant atque minuunt. Neque hic omittendum annis 1778. et 1783. quibus, ut notum, magnâ siccitate in Germaniâ laboratum est, muscosa prata aliquid foeni sola suppeditasse, muscis rorem matutinum et vespertinum colligentibus rarisque plantis quibus intermixti crescebant impertientibus.

Cumvero ad prata deuenerimus, magnus hic ruricolarum error nobis notandus. Quandoquidem ignarum vulgus ea quae sunt sterilia muscis plerumque obfita videt, ab his tamquam aduenis caeteras herbas excludi credit et muscos pratis nocere affirmat, idem sentientibus antiquis, teste Columellâ, qui muscos cinere deleri docet. *Hall. Bibl. Bot. V. I. p. 72*, cui etiam recentiores assentiuntur. *V. Suc. Pflanz. Cult. p. 91*. At si rem paulo attentius perpendamus, tunc certiores fiemus, non prata ob muscorum copiam sterilia esse, sed muscos in eis copiosius nasci, quod sint sterilia et eisdem causis quibus aliae stirpes tolluntur nostras incrementa capessere. Pratorum autem sterilitatis causae cum in soli naturâ tum in agricolarum incuria quaerendae sunt. Sic si paludosi fontes in eis scaturientes et muscis gratissimi non exsiccentur; si pluuiiales aquae vere et autumnis in eis stagnantes fossis nullis abducantur; si puriores lymphae iis non immittantur; si herbae et gramina aut ante maturatum semen, quo gratius pecoribus euadat foenum, aut radici propius demetantur; si pecora verno tempore surgentes stolones depascentur, aut radicis corculum autumnis morfu corrodant, aut tandem terrâ nebulis imbrisque molli radices pedibus conterant; si exhausta prata numquam stercorentur etc. in

eis herbas quotannis minui et demum extirpari necesse est, unde nihil praeter muscos ibi crescere potest. Tolle illas causas*), tunc et prata tua uberiori proventu te beabunt et muscorum cohors oculos tuos non amplius offendet; nemo etenim herbam ullam aut gramen unicum muscis deletum vidit; ab aliis stirpibus vero expelli certissimum est. At si muscos tantum sustuleris nec herbarum multiplicationem aliâ viâ promoueris, sterilius adhuc fiet pratum, quandoquidem paucae residuae plantae, quas musci, quantum fieri poterat, seruabant, horum tutelâ carentes verno gelu auulsae, vel aestiuis caloribus deliccatae, vel hyemali frigore exustae peribunt. Praeterea aliarum plantarum semina inter muscosos delapsa a frigore et aestu hic diu iacent illaesa, faciliusque ob humiditatem a muscis melius conseruatam vegetantur. Hinc plerarumque arborum, quercus, fagi, abietis, coryli, etc. semina in septemtrionalibus regionibus haud facile sine muscis plantari comperio. Nedum igitur musci aliis plantis noceant, illas potius aduersum tempestatis iniurias tutantur, eorum semina fouent et magno naturae beneficio in sterilibus pratis nascuntur quae iis plane destituta steriliora euaderent et nihil aliud nisi herbas raras longo inter se spatio in nudo deformique solo dispersas oculis ostenderent. Itaque muscos vegetationis et principium et finem dicere posses.

Quid in arboribus musci efficiant nondum satis constat. Illos certe hortulani et coloni tamquam pomariis ac viridariis suis infestissimos odere. Iure an iniuriâ

*) Kalmius in opusculo, *Om Moslupna hardwalls Aengars fortbättrande. Åbo 1754. 4.* Hypnum prata sicca opinione suâ vitians arando, serendo, demum insperfo foeni semina tolli docet, et Olof Graw in suo de *Westmanniae agriculturâ* libello prata Hypno obfessa pecore incluso emendari affirmat. — Boije, in *Forfarn. Svensk. Huskoll. St. I. 1756.* ex experientiis per annos quadraginta institutis humida muscosa aquis immixtis, sicca vero igne corrigi docet — Muscorum caespitem in pratis incendi iubet Wichmannshausenius in *Oconom. Erfahr. 1763.* — *Polytricha et Sphagna* pratis ut credit, ut plurimum infesta Chydenius variis modis tolli affirmat; glebam incendi, sinum adduci, imo et aquas immitti, aratro tandem solum domari praecipit. Haec Chydenii dissertatio inuenitur in collectione opusculorum, quae Holmiae 1762 sub titulo *Swarfråga om husta sätlet at upodla muslupna Aengar*, prodit. Tandem Gypso muscos destrui Maius docet in opusculo quod sub titulo; *Vertheidigung des Gypses etc. Frankf. 1771.* editum est.

iuriâ sit adhuc disputatur. Illos vero arbores, radicibus suis earum succos exsurgendo, exhaurire, et ad exitium ducere fabula anilis est merumque commentum. Neque etenim tam paruulis et imbecilibus radicibus ultra corticis superficiem in eius tenuiora vascula penetrare queunt, nec cum ex aere humido ambiente praecipuum alimentum capiant, arborum succis egent. Quod si locum obtineret, muscos aestate crescere non videremus, quippe qui succorum tunc temporis in arboribus magis affluentium ditiores penu fruerentur. Contra hieme arbores a frigore defendunt; vere ab humiditate noxiâ, cum aquae particulas in aere natantes multâ vi attrahant nec ad arborem vsque penetrare sinant, tuentur; et furente syrio ab earum trunco et radicibus solis ardentes radios arcent. In sylvis robustissimas et procerissimas arbores confertâ muscorum praecipue *Hypnorum* copiâ tanquam tegumento indutas videmus eâ praesertim parte quâ ad Boream Fauoniumque spectant, quippe quae ventis humidis muscorum propagationem summopere promouentibus magis perflata, et a sole magis defensa sit, unde etiam in desertis viatoribus plagam monstrant. Nec in eo latere lignum minus durum sanumue inueniri quam in caeteris comperio. Contra regio illa arboris quam hyemalem (*Winterseite*) Germani dicunt, ligni qualitate aliis praestare existimatur. Naturâ sic sapientissime institutum est, ut quâ parte arbores frigori ventisque magis expositae sunt eâ etiam densiore vestimento muniantur. Equidem fateor in arboribus depressiori humidiorique loco natis, aut aeris libero aditu carentibus aut tandem annosis, vel aegrotantibus muscos copiosius luxuriare quam in caeteris. At ex iisdem causis non vero e muscorum praesentia morbosus et languescens harum arborum status oritur. Frustra earum truncum ramosque a muscis purgaueris; ni soli noxia humiditas minuatur aerque purior et liberior iis praestetur, poma plura ex iis non carpes; imo frigore et humiditate acrius laesas videbis. Quod ad annosas arbores attinet, cum earum cortex summopere inaequalis sit et rimosus, humum volitantem in rimis illis colligi sicque muscis hospitium praebere necesse est. Nostras tamen stirpes arboribus omnino innoxias pronunciare nolim. Etenim fieri potest, ut eorum maiore copia arboris superflui humoris per poros exsudatio impediatur, sicque cortex primum indeque tota arboris compages nimia humiditate laborat. Praeterea humum ventis allatam in arboris non leue damnum colligunt atque retinent, quod tamen potius de *Lichenibus* verum est qui nisi prius adfuissent musci nulli aut rarissimi arboribus adnascerentur. Insecta tandem non pauca alliciunt et hospitantur corticem molliorem terebrantia arboremque sensim pessumdantia. Ut ut sit, e muscis plus commodi quam detrimenti capere arbores persuasum habeo. Si quis autem suas muscis purgare velit, caueat ne cultello illarum corticem abradendo eas vulneret; sed

potius humidâ vel pluuiâ tempestate crasso linteo pannoue, vt in Normandia suis pomariis adeo inclyta agricolae confueuerunt truncos defricando muscos auferat. *)

Muscorum frondosorum in medicinâ vsus antiquioribus summopere laudatus diebus nostris fere obsoleuit. Nonnulli tamen inter recentiores rusticorum et ^{IN MEDICINA.} vetularum fabulas colligentes illis multa ridicula et incredibilia tribuere. Duae ^{NA.} praesertim species, *Polytrichum commune* et *Koelreutera hygrometrica* (M) *Adiantum aureum maius et minus* officinarum, miris virtutibus in morbis plerisque, si auctoribus fides adhibeatur, pollent. Iam sub sedecimi saeculi initium Apuleius illos ad colli dolores sedandos capillosque mulierum nutriendos, probabiliter e nominis fide laudauit. Fuchsius *hist. stirp. p. 619* scribit, illa in aquâ aut lixiuio decocta capillorum radices firmare, et in alopeciâ glabrum caput comis vestire; pota thoracem pulmonemque viscosis humoribus liberare, lapides frangere, urinas ducere, regio morbo correptis auxiliari, strumas discutere, et alia eiusmodi. Bauhinus refert suo tempore *Polytrichi communis* furculos cubitalis saepe longitudinis instar cirrhorum inflexos e Morauia a circumforaneis allatos fuisse et plebeculae tamquam naturae prodigium omnibus virtutibus praeditum venisse. Certum est, vulgus hunc muscum inter magica remediâ retulisse et in nonnullis Germaniae regionibus in eum vsum a rudioribus agricolis adhuc adhiberi. Vetulae, ex. gr. illo infantium cunabula sternunt ad fascinamenta arcenda. *Kniph. Orig. Kräut. Buch. p. 154.* Illud autem omni medicinali virtute carere, quamuis Linnaeus ex eo parata remedia obsoleta et inutilia pronunciauerit, affirmare non ausim. Inter capillares herbas vulgo censetur, et vis quaedam blanda adstringens et traumatica ei denegari non potest. In pulmonum affectibus teste Dillenio iuuat; imo in aquâ infusum atque potum sudorem ciere omnes noverunt eiusque mirabilem effectum in pleuritide Tournefortius vidit. Spiritum etiam sudorificum ex eo distillatione comparari docet Buchholzius. *Hist. Plant. T. VII. p. 179.* In decocto tandem cum vino rubro

*) Nonnulla de muscorum in arboribus noxa et eorum delendorum ratione in Duhamelii non satis laudato opere *De la Physique des arbres* etc. praesertim sub Voluminis primi finem inuenies. Vide etiam Hedwigii dissertationem germanicâ lingua scriptam *Ueber das Bemoosen der Bäume*, in opusculorum suorum Collectione. p. 172.

rubro ad nimium mensium fluxum moderandum commendatur. *Vogel. Inst. mat. med. p. 97.* Nec alios muscos virtutibus suis carere creduli nimium maiores existimauerunt, nec rutilulae in multis adhuc regionibus dubitant. *Fontinalis antipyrctica* in febre pectorali pro pediluuio Dalis inseruit. *Linn. fl. Suec. ed. 2. p. 379.* In Lapponia *Sphagnum palustre* ad pedes oedematofos humidum ac frigidum a vetulis imponi auctor idem refert. In Gallia rustici, plurimorum muscorum ex: gr: *Hypni illecebri*, *Hypni Schreberi*, *Hypni cupressiformis* decocto, vel contra venenum, vel ad menstruas promouendas, vel ad ascarides teniamue destruendas, vtuntur. Sed et alia longe mirabiliora de nonnullis muscorum speciebus narrata sunt. *Pancuius* refert, *Fissidentem puluinatum* (B), aceto immersum et capitis vertici impositum narium haemorrhagiam sistere. In pluribus auctoribus leges eadem virtute muscum in cranio humano natum, forte *Leskiam polyanthon* recentiorum, adeo pollere, vt si vel manu tantum hunc teneris sanguis continuo comprimatur. Muscus idem fuit etiam vnguenti armorii sub saeculi prioris initia adeo celebrati basis. *) *Iohannes Bauhinus* ipse narrat, empiricos *Leskiâ fericeâ* (B) ad sanguinem sistendum vt ab vrsis admonitos, qui cum primum vulnerati sunt eo sanguinem comprimere norunt, quod nullâ adstrictoria virtute sed villositate sua facere, *Heinzio* tamen dissentiente, auctor idem affirmat. At in fabulis anilibus referendis diutius immorari pudet; hinc ad muscorum certiores, quamuis minus celebratos, vsus deuenire propero. Unum tantum hic addere liceat, nempe muscos frondosos omni prorsus veneno carere, vt in suâ disputatione de *Muscorum notis et salubritate* *Göttingae 1747. 4.* *Heinzius* fufius euincit.

4. In multis regionibus praesertim borealibus musci in aedium structurâ officia
IN ARTI- plurima praestant. In Sueciâ vbi aedificia vulgo lignea exstruuntur, pauperiorum
BUS. casarum rimae et foramina ad calorem retinendum iis obturantur. Huic inserui-
vnt

*, De eius musci virtutibus obseruationes conscripsit *Bernizius* in *Ephem. Nat. Curios. Dec. 1. Anno 2. obs. 53.* De eodem etiam dissertationem edidit *Coelerus* anno 1732 sub titulo *De Usneâ seu Musco cranii humani*; sed quamnam musci speciem intellexerit, non satis constat. In Pharmaciis *Lichen Saxatilis* sub nomine *Usneae cranii humani* dia venit. Caeterum haud improbabilis *Heinzii* sententia, qui putat plerisque auctoribus non tam singularem speciem hoc nomine designari, quam integram quasi plantarum familiam hoc loco natali vsam. *Heinz. Dissert. de Salub. musc. p. 41.*

vnt vsui *Hypnum parietinum* *) inde nomen mutuatum et *Hypnum proliferum* sine quibus cum difficilius tum impensius aedificaretur. Quin et tecta ingrediuntur lautiora: nam tegulis supponuntur *Hypna* promiscue lecta ad pluuiam, calorem, niuem frigoraque arcenda. *Hypnum fuitans*, teste Loeselio *fl. Pruss.* p. 173 locis vdis lectum et exsiccatum tectis inseruit; lateribus nempe *Bieberschwanz* vocatis supponitur et propter furculorum longitudinem ac aequalitatem aliis muscis praefertur; at in Anglia *Hypna* omnia promiscue collecta in hunc usum adhibentur. *Fontinalis antipyreticâ* vim habet admirandam, qua solertes architectones et fabri murarii in aedificiis construendis magno commodo vtuntur. Muscus scilicet ille fornacibus vel prope parietem collocatis, vel in superioribus contignationibus erectis circumpositus igni adeo fortiter resistit, vt, si vel rupto camino flamma ad parietes pergat, nulla exustio metuenda sit. Piget tam utilem huius musci proprietatem in multis regionibus ignotam esse, quae sic egregio contra furem Vulcanum propugnaculo carent. Cellae glaciariae, vt cuique notum, variis instituuntur modis; at quae muscis tantum exstructae sunt, vt in Suecia vulgare est, adeo sunt praestantes, vt aliis lapide aedificatis, aut sub terrâ profunde absconditis, palmam praeripiant. Tandem *Barbula ruralis* (B, quae tecta nostra imprimis straminea vetusta copiose obducit, quaeque adeo sollicitè a rusticis euerritur, quippe qui illam aquam retinendo putredinem tecto inferre autumantur, contrarium praestat effectum; nam, aeris humiditatem et pluuialem aquam absorbendo, putredinem impedit ita, vt stramineum tectum vix decem annos alioquin perstiturum hoc musco confutum integra durare possit saecula. Studiosius igitur muscus ille in tectis promovendus esset quam extirpandus.

Quanta commoda ad calorem immoderatum frigusque acrius a plantis suis arcenda seminaque sua fouenda e muscis hortulani capiant iam, vidimus. Nec plures eorum in re hortenfi desiderantur vsus. In eorum sinu plantae arboresque perinde ac in praestantissimâ humo vberrimoque solo crescunt et vigent. Imo Gleditschius et Bonnetus eorum ope pomorum species nonnullas ad maturitatem adduxerunt, praeeuntibus priscis, quandoquidem Apuleius Geoponicus ante 1400 circiter an-

M 2

nos

*) Nidrosienses, obseruante Gunnero *fl. Norw. P. II. p. 16* ab eo quod sub iuniperino habitat plerumque abstinent parietum rimas obturaturi, quippe cimices eo allici sibi inepte persuadent.

nos muscis mala conseruari iam docuerit. *Hall. Biblioth. Bot. V. I. p. 131.* Praeterea arbores aegrotantes, muscis truncum inuoluendo hortulani sanant; sic etenim vasculis corticis mollius habitis, succorum motus facilius euadit. Eodem modo in caldariis arbores poma proferre et maturare cogunt. Quam egregio quamque breui temporis spatio narcissorum, hyacinthorum etc. bulbi eis commissi in herbam floresque explicentur, omnes norunt, quin et violaria rosariaque hyberna eorum ope confici audio. In hortos suos ingeniosi Angli plantas nonnullas rariores ex. gr. *Dionaeam muscipulam*, *Sarracénias* non paucas, *Rubum Dalibardam*, et caespitosas Americae paludibus missas, aut ex aliis regionibus, ut *Vaccinium Arctostaphylon* et Cappadociâ, allatas, quas antea hortulanus nullus conseruare poterat, muscorum ope introduxerunt. Ollas nempe *Sphagno palustri* impleuerunt eisque plantas suas felicissimo successu mandauere. His etiam moentibus truncos arborum exoticarum, quae ex oris remotissimis allatae primum plantantur muscis circumcingi necesse est ne ante actas, quantum fatis est, radices aestu solari pereant. In arborum ablactationibus muscos colligant hortulani, quibus perpetuo humectatis truncus radices emittit; dein ramus infra nouas radices amputatus suo loco plantatur. Nec praeterire lubet ad plantas transmittendas non alias res *Hypniss* quibuscumque commodiores esse; succulentas quidem et pingues plantas muscis arentibus, frutescentes vero et arbores modice humectatis inuoluendo, cum calorem et fermentationem, ut foenum, stramen, aliaeque materiae vulgo adhiberi solitae, musco non concipiant.

Caespes incendiarius (*tourbe*) cuius in totâ Europâ praecipue in regionibus borealibus paludosis tanta ad focos alendos utilitas muscis palustribus imprimis *Sphagno* maximâ pro parte suâ debet originem. Nam horum muscorum radices maximam fibrillarum partem efficiunt, circa quas bituminosus humor et muscorum aliarumque plantarum palustrium putrefactione et decompositione ortus inflammabilemque caespitis substantiam constituens colligitur. Fatendum tamen et Seuerini Abilgaardi sententiâ caespitem, qui solo fit musco et radicibus non tam praestans usus, esse, quam qui ex aliarum plantarum decompositione oritur. Vide *Abilgaard. vom Torfe Hafniac. 1765.* Lichantracem (*Charbon de pierre*) et muscis etiam pro parte in nonnullis regionibus ortum ducere fatis probabile est.

Omnes muscorum in vitâ domesticâ artibusque usus percurrere et figillatim exponere longum foret; quaedam tamen hic memoranda supersunt. In re vestiariâ et cubiculariâ musci nonnulli adhibentur. Lappones tecta et stragula et
Poly-

Polytricho communi radicibus intertexta sibi conficiunt, vbi sub dio frigido pernoctantes, placido calore fruuntur. Nempe caespites duos magnos figurae oblongae circumscindunt et cum terrâ depurgaverint alterum pro culcitâ, alterum vero muscis ad interiora versis pro stragulo adhibent. Gens eadem linteis omnino destituta *Sphagno palustri*, rangiferorum pilis mollioribus lanuginis instar admixtis, cunas substernunt eoque infantes suos molliter fovendos inuoluunt, cum praeterea muscus ille urinam abforbeat, quod vestimenta alia non praestant. Pauperiores pulvinaria sua muscis implent; imo farcendis sedilibus in multis regionibus inseruiunt. Quin et culcitas stragulaque muscis commodius quam stramine farciri a recentioribus oeconomicis monemur. Musci etenim elasticitatem suam diutius stramine seruant, et si aetate deleta videatur baculis pulsando eam facile restitues. *Leipz. Intell 1774. p. 262.* Ad illum usum autem in sylvis mense Augusto siccâ tempestate colligendi sunt, in umbrâ prorsus exsiccandi, virgisque tenuibus pulsandi, vt fordibus omnibus depurgentur. Quo facto culcitae et pulvinaria iis farciuntur, quae cum vilioris praetii tum praestantioris sunt usus, cum mures et cimices in iis numquam nidulentur. Variis in locis mulieres pro lactis filtro aut aspergillis *Polytrichum commune* et *Hypna* fere omnia adhibent; et rure musci vt corpus bibulum spongiarum vicem in multis regionibus praestant, quod nec antiquis ignotum fuit. In Belgio et Angliâ ex eodem *Polytricho* in locis vdis summo opere luxuriante et saepe cubitum longitudine metiente scopulae excutiendo pulveri vestibusque mundandis idoneae parantur. Lancastrienfes piscatores *Hypnis* nonnullis, nempe *Schreberiano*, illecebro, et potissimum *puro* ad lumbricos purgandos vtuntur. *Hypnum triquetrum* ob furculorum longitudinem summamque elasticitatem ad porcellaneâ, vitrea, vel murrhina vasa inuoluenda et peregre transmittenda prae ceteris omnibus adhiberi solet. Pisces etiam ex vno loco in alterum translaturi piscinis immittendos, muscos dolio iniiciunt, vt mollius habeantur nec ad vasis interiora attriti pereant. In arte tinctoriâ lichenum plurimus, muscorum vero frondosorum nullus fere usus. Solus Damburneus suis de vegetabilibus tincturis experimentis clarissimus e muscorum in fagorum caudicibus lectorum in aquâ decoctione colorem elegantem quem Galli *de vigogne* dicunt adeptus est. Vid. *Dambourney Recueil de Procédés et expériences etc. p. 255.*

Ex omnibus supra dictis affatim patet in plurimos et maximi momenti usus a naturâ creatos esse muscos, ex iisque artes illas quibus vita nostra ornatur plurima commoda percipere. Non male igitur de humano genere merentur,

qui eorum studio incumbentes quo pacto, vbi iuuant, multiplicari, vbi nocent deleri possint, vno verbo quatenus ex iis utilitas capienda sit et quo modo, nos docent. Utilitas etenim vltimus lucubrationum nostrarum finis esse debet, vt ait Poeta :

Nisi, quod facimus, utilitatem habet, stulta est gloria.

PHAEDR.

C A P V T VIII.

*De Muscologiae usque ad Hedwigium historiâ et
fatis.*

Muscologiae historiam absoluto modo tractare omnesque eius vices pedetentim profequi nostrum non est. At quamvis breuitati studeamus, tyronum tamen isto libro ad muscos inuestigandos forsitan vsurorum vtilitati consulentes nihil omitendum curabimus, quod in muscologiae historiâ magni momenti esse videbitur, nullumque ex iis viris praetermitteremus, quorum obseruationibus et scriptis muscologia nostrâ fere aetate e rudibus primordiis ad illum gradum euecta est, vbi illam hodie inter caeteras Botanicae partes eminere videmus.

Familiam nostram, quamvis vbique vigentem, prata obducentem, saxa, muros arboresque vestientem, prisci nullâ attentione dignati sunt. Omnes illas species nomine comuni *Βευον* a *Βευειν* germinare, vel *Μυιον* Graeci vocabant; Latini vero *muscum* dixere; quin et eâ denominatione lichenes plurimos arboreos, illas praefertim species, quas recentiores Lichenologi *Ujneas* vocent, comprehenderunt. Scientiarum face in occidente denuo accensâ, naturæ plantarumque studium per ferrea mediae

mediae aetatis saecula prorsus oblitum reuiuiscere incepit, at in omnibus fere illius temporis Botanicorum scriptis altum de muscis silentium, et in paucis aliis rara levisque de iis fit mentio. Procul dubio tenuissimae eorum partes nudis oculis vix percipiendae, ardua inamoenaque in quibus plerique habitant loca, humida frigidaque eorum florecentiae tempestas, hinc eos florentes inueniendi orta difficultas in causa fuere, cur hi diutissime inter caeteras stirpium familias incogniti latuerint et ut abiecti obseruationeque indigni habiti fuerint. Hinc etiam illud tritum plebeculae adagium, *Muscos et muscas quaerat cui aliud non suppetit negotium*. Quin et multi alioquin magni nominis et doctrina Botanici, difficultatibus, quibus eorum inuestigatio scatet deterriti, in suis operibus eos praeterire non dubitauerunt. *) Solus Gasparus Fallopius opusculum pro huius aetatis more rudissimum de *musco arborum* anno circiter 1564 conscripsit, quod inter eius opera Venetiis anno 1606 excusa reperitur; et Caesalpinus in sedecimo libro sui *de plantis* operis anno 1583 Florentiae editi nonnulla de muscis quibusdam attigit. Sic ad Gaspari Bauhini tempora mansit, qui primus aliquot muscorum species distinxit atque descripsit. Muscos autem frondosos a Lichenibus nondum separauit, sed *Marchantiam polymorpham* et *Targioniam aphyllam* solas *Lichenis* nomine designauit, et caeteras algas terrestres plerasque *Muscis*, paucissimas *Fucis* adnumerauit. Quam vero parua ac debilia haec scientiae nostrae initia fuerint, res ipsa testatur. Cognitio nempe muscorum circa Gaspari Bauhini tempora, id est anno circiter 1620, adeo fuit exigua ut tunc temporis ex omnium Botanicorum scriptis vir summus ille species solummodo sedecim colligere et in lucem publicam tamquam veras distinctasque species proferre valuerit. Euoluatur eius *Pinax*, opus in nascentis botanices historiae absolutissimum, vix quadraginta occurrent Muscorum Lichenumue species varietatibus annumeratis, nempe tredecim repentes, quatuordecim ramosae, quatuor terrestres coralliformes, et octo arboreae, eaeque omnes satis obscure descriptae. Sic Muscorum historia angustis limitibus circumscripta diu paucarum herbarum scientia fuit. At ex Angliâ nobis in eâ parte nouum lumen exortum est.

C. BAUHINIUS.

RAIUS.

Haec tellus, ut cuique notum, humidior coelo soloque pinguiore gaudens, ubi mari circumfluo et ocuduum ventorum habitu aestiualis caloris vis temperatur et

*) De antiquioribus rei herbariae scriptoribus hoc facile concipitur, sed non satis mirari possum recentiores ex. gr. Gmelinum in *Flora Sibirica* ne unum quidem muscum memorauisse.

et hyems mitefcit, nec minus Florae omnigenis donis quam magnis ingeniis pol-
lens, muscos laetius et copioſius quam quaecumque alia Europae regio profert.
Ideo non mirum eſt, ibi muſcologiae primordia inueniri. Angli, nempe Merretus,
Lhuidius, Doodius, Vernon, Petiuerius, Richardſonius, Buddleius, Sherardus
etc. et prae caeteris omni laude dignus Raius ſub praecedentis ſaeculi finem muſco-
rum hiftoriae fundamenta poſuerunt. Ex quo etenim Raius ad ſcribendum animum
appulit, poſtquam ipſe, praeunte Merreto in *Pinace rerum naturalium Britan-
niae 1667*, ſpecies aliquot nouas in *Catalogo plantarum Angliae 1670*, et *Hiftoriâ*
deſcripſiſſet, focios operis nactus Lhuidium, Bobartum, Doodium, plures aliquot
in *ſynopſis ſtirpium Britanniae* editionem primam contulit. Inde paucorum anno-
rum interuallo, tum e ſuis Doodiique obſeruationibus continuatis, tum fociiſ Ver-
nonis, Petiueri et Sherardi operis, ſpecierum numerus plus quam ad duplum au-
ctus eſt, vt e *ſynopſis ſtirpium Britanniae* editione ſecundâ apparet, in quâ centum
et ſeptuaginta ſpecies enumerantur, cum in primâ ſexaginta quatuor tantum deſcri-
ptae eſſent. Vtramque autem multum ſuperat tertia eius operis editio, in quâ am-
plius quam ter centum diuerſae recensentur ſpecies partim a Buddleio, partim a
Richardſonio aliisque detectae.

Interea Angliſ palmam praeripere Galli haud infeliciter tentabant. Tourne-
fortius ſuae aetatis Botanicorum facile princeps, quemque Linnaeus ſolus primâ ſede,
quam per annos quadraginta inoppugnatus tenuerat, deturbare valuit, primus Liche-
nes a Muſcis generico caractere diſtinxit, ſicque muſcologiae ſtudium leuans futu-
ris Botanicis viam parauit. Equidem non ita plures muſcorum ſpecies ipſe nouit
atque deſcripſit, nam centum et duas, varietatibus etiam aſſumptis, recensuiſſe ſatis
habuit, et icones, quibus in ſuo praetantiſſimo opere *Inſtitutiones rei herbariae*
dicto quinque ſpecies huius familiae ſiſtit, vix inter tolerabiles numerari poſſunt;
quin et errore tanto naturae ſcrutatori vix condonando, eâ tamen Botanices aetate
non mirando cum et noſtris diebus reuiuixerit, muſcis ſorem proſus denegauit,
eosque *plantae genus flore carens* definiuit. Tantum igitur in eâ parte non prae-
ſtitit Tournefortius quantum ab eo expectari poterat. At illius primum diſcipulus
inde riuſ Vaillantius huius familiae ſtudio ſummâ deuotione incubuit; omnes
circa Lutetiam agros, campos, colles, nemora, illorum inueſtigandorum cauſâ
peragrauit et aliquot nouas ſpecies ipſe detexit, quas deſcriptionibus accuratiſſimis,
nec elegantiae pro eius temporis more expertibus, illuſtrauit. Harum ſpecierum plu-
rimae, nonaginta et ſex numero, ab optimo pictore Aubriet ſummâ arte ſumptu-
que regio delineatae fuerunt;] at vitâ maturius deſunctus magnum opus, cuius pars
Tom. I. N fuere

fuere nempe *Botanicon Parisiense* inconfectum ineditumque auctor reliquit. Boerhaavius vero Vaillantii manuscriptis tabellisq[ue] pictis aere proprio sibi comparatis has aeri incidendas, illa in lucem prodeunda curauit. Tabulas quidem cum delineationis elegantia tum habitus veritate naturaeque fideli imitatione vix recentiorum muscologorum icones, ne Dillenianis quidem exceptis, superant imo aequiparant; at in ipso opere edendo vitia plurima nec leuia irrepere. In muscis praesertim multa sunt perturbata ac transposita; nam cum in schedulis sparsis ab auctore descripti essent, hinc labor incredibilis ortus est ad eos ordinandos iconibusque suis adscribendos, et Sherardus, qui illum susceperat laborem, non semper felici successu fecit. Inde opus illud noua et accuratiore editione, hac vero turbida tot bellis tot casibus variis cladibusque miseranda musisque inimica tempestate non facile suscipienda, dignum ita deturpatum est vt plantis iisdem icones diuersissimae attributae sint et musci diuersissimi ex: gr: *Neckera viticulosa* (H) et *Neckera dendroides* (H) pro vna eademque stirpe habeantur. Plura eius confusionis, cuius Vaillantius minime culpandus est, exempla adducere possem.

Iam plures muscorum species cognitae iconibusque nitidis illustratae erant; at ipsa scientia, nempe muscorum in classes et genera methodica distributio adhuc desiderabatur. Tournefortius quidem muscos suos ex habitu et foliorum figura in capillares, squamosos, linifolios, ericoides, numularifolios, serpyllifolios et filicifolios. *Inst. rei herb.* p. 550 diuiserat, et Vaillantius iam peritiori arte diuisiones quasdam e pedunculi in fructu praesentia, capsularum directione, calyptraeque glabritie vel pilositate instituerat; illa vero methodi initia summopere rudia fuerunt. Lux noua exoptabatur eaque e Dilleni observationibus et scriptis tandem emicuit.

DILLENII

Dillenius, gente Hassus, quem muscologiae aedificio exstruendo fata scientiarum destinauerant, cuiusque nomen et laudes perpetuo manebunt, primum in Germaniam circa Giesam, postea autem in Angliam praesertim in Cambriae montibus quos anno 1726 quamuis obeso corpore grauatus perlustrauit, muscos omnes indefesso labore inuestigauit atque collegit, hisque non paucas species e Virginia et Pennsylvania imo e Paragonia et noua Hollandia relatas addidit. Botanicos insuper caeteros ad focias manus sibi iungendas hortatus est ab iisque plurimas cum nouas species tum observationes adeptus est, quibus ad opus suum conficiendum egebat. Herbaria etiam locupletissima Bobarti, Sherardi, Dubois etc. ad manus habuit, ne de suo ipsius herbario loquar, quingentis speciebus varietatibusque innumeris ditato. Has omnes comparatas diuitias iuxta methodum propriam distribuere et ordinare aggressus est. Muscos igitur omnes,

omnes, quo nomine totam Linnaei cryptogamiam, filicibus fungisque exceptis, comprehendebat. in genera viginti, non sedecim, vt perperam dicit Adansonius, dispescuit, species distinctis characteribus insigniuit, omnium auctorum synonyma incredibili labore nec raro mirà sagacitate adduxit, vnamquamque tandem speciem nitidissimis figuris illustrauit, quas ipse, ne delineationes a chalcographo corrumpere-
rentur, partim acu et aquà forti, partim graphio aeri incidit. Sic opus illud stupendum in hâc scientiae naturalis parte hucusque primum, nempe *Historia muscorum* Oxonii anno 1741 prodiit, cuius tamen viginti ante annos quasi primitias et adumbrationem in *Catalogo plantarum sponte prope Gieffam nascentium* in lucem prodiderat. Viginti autem genera, inter quae muscos omnes distribuit, sunt sequentia; *Byssus*, *Conserua*, *Tremella*, *Usnea*, *Coralloides*, *Lichenoides*, *Mnium*, *Sphagnum*, *Fontinalis*, *Hypnum*, *Bryum*, *Polytrichum*, *Selago*, *Lycopodium*, *Porella*, *Selaginoides*, *Lycopodioides*, *Anthoceros*, *Lichenastrum*, *Lichen*, e quibus sex tantum inter muscos frondosos numerantur et ad familiam nostram pertinent. Horum sex generum characteres proprii sic a Dillenio statuti sunt:

Mnium est musci genus capitulis biformibus, aliis puluerulentis, aliis capsuliferis donatum.

Sphagnum est m. g. capsulas vniformes calyptrâ destitutas subseffiles gerens.

Fontinalis est m. g. capsulas seffiles calyptrâ praeditas gerens.

Hypnum est m. g. capsulas gerens vniformes, calyptratas, pedunculis instructas secundum ramos e foliorum axillis egredientibus et inuolucro squamoso, quod *perichaetium* dicitur, basi cinctis.

Bryum est m. g. capsulas proferens vniformes, calyptratas, pedunculis instructas sine perichaetio ex apice furculorum nouellorum vel annotinorum orientes.

Polytrichum est m. g. capsulas calyptrâ villosâ tectas gerens, caeterum Bryo capsulis omnino simile.

Sex illa genera 202 species distinctas, nonnullis varietatibus annumeratis, complectitur. Quot vitiis autem laboret ista methodus minime tamen contemnenda cum meliorum sequentium origo fuerit, quamque vel incerti vel falsi sint horum generum characteres facile videbit, qui recentiorum observationum non omnino inficius erit; nam, neque *Sphagna calyptrâ* carent, nec *Hypna* sola perichaetio gaudent, nec *Fontinales* omnes sunt sessiles. Piget insuper tantum virum generibus speciebusque suis ordinandis operam praecipuam dantem non accuratiores de muscorum sexu observationes instituisse. Singularis sane fuit et illa ipsâ rudi muscologiae aetate vix admittenda eius de muscorum capsulae muneribus opinio, dum in appendice ad Florae suae Gieffensis catalogum muscos quidem feminibus carere dicit, at eorum capitulo farinam contineri *floridam*, nempe cuius beneficio extrema folia germinandi et sese propagandi facultatem acquirere videantur, pronuntiat. At quamvis capitulis mascula organa eo modo tribuisset et foemineum munus *Polytrichorum* stellulis addixisset, in sua muscorum historia haec capitula nomine *capsulae* feminis receptaculum cauum apud omnes botanicos significante, vulgo designat. Hinc colligere fas est, illum certam constantemque de muscorum fructificationis partibus opinionem non habuisse. Nec illud mirum, si ad huius viri in aliis muscologiae partibus illustrandis immensos omnemque fidem fere superantes labores attendimus.

MICHEL-
LIUS.

Eodem fere tempore, quo Dillenii laboribus tot nouae muscorum species innotescebant, nempe anno 1729, Michellius Florentinus hortulanus paulo altius in naturae adyta penetrasse videtur. Equidem muscorum methodus, quam in suo opere *Noua plantarum genera* dicto tradidit, siue ad ordinem et claritatem, siue ad specierum copiam respiciatur, Dillenianae nullatenus aequiparari potest. Omnes nempe muscos in duas sectiones diuidit, vnam muscos flore campanulato a fructu separato continentem sub qua nouem genera, *Marchantia*, *Hepatica*, *Lunularia*, *Marsilea*, *Jungermania*, *Targionia*, *Sphaerocarpos*, *Anthoceros*, *Blasîa*, militant; alteram vero muscos flore nudo apetalò a fructu segregato complectentem, cui septem genera *Riccia*, *Salvinia*, *Lichen*, *Korkir*, *Valsa* et *Muscus* accensentur. Inter multa alia magnum huius, methodi vitium in summa generum inaequalitate versatur. Sic genus *Blasîa* vnam tantum speciem, *Muscus* vero circiter ducentas comprehendit. Hinc ex illa methodo ad muscorum frondosorum disquisitionem rite instituendam commoda nulla percipiuntur, cum omnes sub vno genere militent, eoque respectu Dilleniana longe potior. At muscorum fructificationis partes melius et accuratius Dillenio observauit, et parum abfuit, quin veram viam inueniret et muscorum nuptias in propa-
tulo

tulo poneret. Corpuscula etenim cylindrica filis succulentis associata in *Mniorum* nonnullorum et *Fontinalis antipyreticae* gemmulis detexit, veramque eorum naturam et usum primus suspicatus est; postea vero in pristinum errorem relapsus stelligeras stirpes pro foeminis et vireoligeras pro maribus habuit. Vt ut sit, Michelio potius inuestigandi tempus et bonae notae microscopia quam ars obseruandae, iudicium acre, et in naturae exploratione constantia defuisse videntur.

Dillenii methodum magni nominis Botanici secuti sunt nonnullis tamen ^{LUDWIGI} immutatis. Sic Ludwigius *Defin. Gen. plant. p. 290.* huius genera quidem retinuit ^{GIUS} at proprio modo ita definit:

Polytrichum. Caules erecti; pedunculi e ramuli apice prodeuntes; capsulae tectae calyptra villosa decidua.

Bryum cum *Polytricho* conuenit, sed calyptra laevis est.

Hypnum. Pedunculus e foliorum alis; capsula operculo tecta; calyptra decidua acuminata.

Mnion. Capitula mollia, nuda, prorsus nullâ calyptrâ nullaue membranâ cincta e summis caulibus vel ramulis.

Sphagnum. Planta caulifera vel acaulis; capsulae ouatae vel cylindricae, nulla calyptrâ tectae in summis ramulis sessiles; capsulae apex in osculum denticulatum dehiscens et puluerem emittens.

Fontinalis. Capsulae nullâ calyptrâ tectae, in alis foliorum sessiles vel breuissimo petiolo instructae per maturitatem diffilientes.

Hae generum definitiones autem Dillenianis multo sunt vitiosiores: nam, ut alia taceam cur ab auctore *Fontinalibus* calyptra denegatur, quam Dillenius iis iure tribuit? Unde capsulae in *Mniis* praetervisae? Quare peristomatis denticuli pro *Sphagni* caractere venditantur, cum in plerisque Dillenianis *Sphagnis* desint? etc. Sed diutius hic immorari non lubet.

Multo cautius et feliciori successu Dillenii methodum qualis in plantarum ^{ERNSTINI-} Giesensium catalogo inuenitur Ernstningius emendare aggressus est. In *Principiis* ^{GIUS.} *Botanicis*, quae anno 1748. edidit Dilleniana genera sic determinata inuenio:

Mnium capitulis difformibus.

Sphagnum capitulis uniformibus capitello (operculo) donatis, non calyptratis.

Fontinalis capitulis uniformibus, capitello donatis, calyptratis; petiolis nullis seu breuissimis infidentibus.

Hypnum capitulis uniformibus, capitello donatis, calyptratis; petiolis longioribus e foliorum alis.

Bryum capitulis uniformibus, capitello donatis; calyptratis; petiolis longioribus e summis cauliculis; calyptra levi.

Polytrichum capitulis uniformibus, capitello donatis, calyptratis; petiolis longioribus e summis cauliculis; calyptra villosa.

LINNAEUS.

Interea Linnaei ingenio et observationibus nouus rerum ordo in Botanicâ natus erat. Sexum nempe plantarum, quamuis antiquis non ignotum, a Zaluzianskio anno 1592 et Bauhino anno 1650 obseruatum, serius a Grenio, Malpighio, Raio, Camerario, Waldschmidio, Vaillantio etc. demonstratum, a Burkardo in epistola ad Leibnitium anno 1702 missâ, tamquam commodum criterium, quo plantarum comparationes institui possent, indicatum, immo a Boerhaauio ad genera determinanda adhibitum, nullus tamen ante Linnaeum vnicum fundamentum esse, cui generalis plantarum methodus commode superstrui posset, pronuntiauerat. Hunc sibi Linnaeus honorem vindicauit, et vniuersam Botanices doctrinam ita emendavit, vt nec purior nec pulchrior unquam ante eum exstiterit. Nec musci communi stirpium fato nuptiarum legibus nunc adstrictarum et e genitalium consideratione in classes distributarum carere poterant. Hinc cum Linnaeus tamquam constantem et observationibus indies confirmatam naturae legem hoc effatum praedicasset: *Omnia vegetabilia flore et fructu institui, floremque ita antecedere omnem fructum, vt generatio partum antecedit*, in muscis tales partes etiam quaeri par erat. At dolendum est, tantum virum potius Dillenii de muscorum sexu falsam opinionem retinuisse, quam ipsam naturam, quae, si rite inuestigatur, arcana sua tandem revelare cogitur, explorasse. Capsulas igitur pro antheris et stellulas scobiferas caulis apicem in *Mniis* et *Polytrichis* occupantes pro foeminis habuit. Ex hoc turbido fonte plurimus fluxit error, et muscologia per quadraginta circiter annos

vel

vel dubiis, vel opinionibus absonis, vel litibus nullo pacto dirimendis vexata incrementa fere nulla capeffit et debitam proceritatem multo ferius adepta est, imo affirmare aufim, ante Dillenium Botanicos a vero minus aberrasse. Apud eos etenim, vt ex eorum scriptis elucet, *) pro certo ac rato habebatur illud vasculum pedunculatum pollinetenui refertum, quod Linnaeus postea in antheram commutauit veram capsulam feminis receptaculum esse. Flori autem inuestigando, si Michelium exceperis, parum intenti fuerunt, siue illa inuestigatio nimis ardua iis visa, siue fructum absque praecedente flore produci posse crediderint. Aliquid igitur veri in eorum opinione erat, et in caeteris potius ignorantiae quam erroris arguendi sunt; at ab ignorantia ad veritatem longe breuius est iter, quam ab errore. Contra cum Linnaeus muscorum fructum pro verâ antherâ venditasset et se eorum femina anno 1750. primo detexisse praedicauisset *Phil. Bot. p. 88. ***), plerique Botanici in eius sententiam pedibus ierunt, remque inuentam quaerere superuacaneum ducentes suis de muscorum genitalibus inuestigationibus finem fecere et si in methodis propriis condendis a Linnaeana paulum discefferunt eodem tamen falso fundamento vti haud solidius aedificium superstruxere. Non defuerunt etiam viri, qui cum in muscorum capitulis antheras et in stellulis, quibus plerique musci carent, foeminas nullatenus agnoscere possent, hinc totum Linnaei de plantarum sexu systema oppugnandi occasionem nacti sunt; imo disertis verbis sexum stirpibus nostris abnuerunt, et fatidico quasi furore correpti non tantum quicquid de muscorum sexu et nuptiis dictum ac propositum erat; sed quicquid etiam in posterum dici posset figmenta somniaque pronunciauerunt. Pauci modestiores, nec ideo in magistri verba iurantes, sed medium tenentes iter, Linnaeanaque asserta non aliter quam obseruatione euincenda aut refutanda esse existimantes, naturam feliciter explorauere.

E Linnaei igitur scriptis quoad muscorum sexum nulla lux noua orta est; contra caligo densior facta. Eius tamen labores muscologiae prorsus inutiles fuisse dice-

*) Vide *Vaillant. Botan. Paris. p. 136.* vbi pedunculos capsuligeros *tiges à fruit* vocat, et multos alios vbi capitula capsulae nomine designat.

**) Vide etiam eius et Bergii *Dissertationem de seminibus muscorum 1750.* in qua negat quemquam femina muscorum ante eum nota habuisse.

dicere nolim. Sex Dillenianis generibus, quae retinuit et castigavit, tria nova, *Phascum*, *Splachnum*, et *Buxbaumiam* addidit, specierum characteris accuratius determinavit, immo species nonnullas ex. gr. *Weissiam viridulam* (B), et *Meesiam longisetam* (M triquetrum) ipse detexit atque descripsit, solusque *Hypni abietini* capsulam vidit. Piget eum specierum numerum nimis depauperasse et earum plures, quamvis distinctissimas, pro meris varietatibus habuisse.

Linnaei adeo curâ muscorum frondosorum genera numero a sex ad novem usque aucta fuerunt, quae ab illo *Sist. Nat. V. II. p. 698 — 702.* sic stabilita invenimus.

Sphagnum. Anthera operculata, ore ciliata: Calyptra nulla.

Phascum. Anthera operculata, ore ciliata; Calyptra minuta.

Fontinalis. Anthera operculata. Capsula sessilis perichaetio inclusa.

Buxbaumia. Anthera operculata, hinc membranacea. Calyptra caduca. Intra operculum sacculus pollinis.

Splachnum. Anthera insidens apophysi maxime colorata. Calyptra caduca. — Stella foeminea in distincto individuo.

Polytrichum. Anthera operculata apophysi minima insidens. Calyptra villosa. — Stella foeminea in distincto individuo.

Mnium. Anthera operculata. Calyptra laevis — Foemina, capitulum nudum puluerulentum, remotum.

Bryum. Anthera operculata. Calyptra laevis. Filamentum e tuberculo terminali ortum.

Hypnum. Anthera operculata. Calyptra laevis. Filamentum laterale e perichaetio ortum.

Quot vitis haec methodus scateat facile percipiet, qui magisterii et auctoritatis iugo solutus erit. Nam, ne basim aggrediar recentiorum observationibus experimentisque euerfam, inter tot genera vix vnum datur cuius character genericus, non dicam omnibus, sed plerisque speciebus conueniat. Sic ex. gr. *Sphagna calyptra* nullatenus carent. *Phasci subulati acaulis*que peristoma minime ciliatum. *Politrichi urnigeri* apophysis nulla. *Mnia* paucissima capitulis puluerulentis praedita sunt. Nec sola *Brya* sed omnes alii, si *Sphagnum* excipias, musci fetas tuberculo nunc *vaginula* dicto implantatas habent. *Hypnorum* tandem adeo celebratum perichaetium in plerisque muscis plus minus conspicuum praefens deprehenditur.

Vt ut mendosa fuerit haec Linnai de muscis doctrina, tantum fuit huius viri HALLERUS. in re herbaria nomen ut celeberrimi illius aetatis botanici ipseque Hallerus alioquin ab illo semper fere dissentiens eius sententiam de muscorum sexu amplexi fuerint. Illam tamen potius melioris defectu quam e certâ conuictâque fide Hallerum secutum esse facile crediderim; dubia etenim remanebant ut multi eius scriptorum loci testantur. Tantum naturae scrutatorem omnia perpendere et perspicere fuetum quae priores Botanici obseruauerant Michellii animaduersio fugere non poterat. Sed licet persuasum haberet muscos non magis quam alias herbas partibus florum essentialibus carere, Michelio tamen in eâ re fidem non habuit, de quo sic iudicat. „Micheliana microscopicae particulae articulatae et tubiformes, quas pro floribus vtriusque sexus auctor optimus habuit, nihil certi habent. Eodem loco suam de muscorum floribus sententiam ita profert. „Est denique in muscis bene multis feminum quoddam imitamentum summo in caule non florifero congestum, aut in alis sessile; quod quidem mihi in plerisque similis videtur gemmae; nam sunt ubi antherae propius est. Harum particularum florum feminumque similium vera natura tamen adque sexum alterutrum repraesentandum aptitudo nondum euidetibus experimentis stabilita habentur.“ Hinc nullam de muscorum sexu certam constantemque opinionem Hallero fuisse patet, cum praeterea partem illam, quam e Linnaei fide pro antherâ habebat ubique capsulam dicat.

At quamuis Linnaeus in eâ parte secutus esset, eius tamen genera intemperate non reliquit, sed quae Linnaeus numero auxerat, illa denuo Hallerus et ultra quidem limites a Dillenio positos contraxit, speciebusque ex vno in alterum transpositis illa omnino perturbauit. *Phasca* etenim cum *Sphagnis* sub communi *Sphagni* nomine coniunxit et huic generi operculum abscedens oramque ciliis nudam tribuit. *Hypna* a *Bryis* solâ vi perichaetii distincta esse pronunciauit atque propterea non
Tom. I.
tantum

tantum *Fontinales* omnes sed et cuncta *Brya* perichaetio insigniori donata *Hypno* accensuit. *Polytrichorum* genus sublatum ita dispescuit, vt nonnulla nempe *alpinum* et *urnigerum Bryis* addiderit, reliqua autem ad *Mnia* retulerit genus quod e Linnaeo retinuit cuique omnes rosulis instructas species annumerauit. *Buxbaumiae* tandem genus sancte seruauit. Hinc quinque Halleriana muscorum genera conflata sunt, *Sphagnum*, *Buxbaumia*, *Hypnum*, *Bryum*, *Mnium*.

Inter plura alia huius distributionis vitia, haec praecipue nos offendunt, nempe *Phasci* et *Sphagni* vi operculi distinctissimorum generum confusio, ne *Buxbaumiam aphyllam* ore euidentissime ciliato donatam inter ea, nescio quare, receptam memorem; *Polytrichi* et *Fontinalis*, generum (si talia quidem dentur) maxime naturalium, abolitio; et *Polytrichi alpini* rosulis conspicuis instructi inter *Brya* vix explicanda transpositio. Quae omnia si reputo, non possum non fateri merita Halleri erga muscologiam fere nulla fuisse, illumque hanc totam familiam in suâ Helvetiae stirpium historia leuiter nimis tractasse. Aliquot quidem species detexit, sed alias pro nouis venditauit, quas melius obseruatas iamdudum cognitae fuisse animadvertisset. Brevitati nimium studens definitiones specificas non fatis disertis verbis expressit, in Synonymiâ saepissime errauit; inter Alpinas stirpes muscos plures retulit in planiore Helvetiâ vulgares; quin et eorum, quas dedit icones, quamuis nitidissimae et summâ elegantiam aeri incisae rarius plantae verum habitum sistunt; capsulae praefertim e speciminibus iam diu exsiccatis delineatae fuisse videntur. Ne quis autem credat, me turpi liuore et tanti viri gloriae aliquid detrahendi dirâ cupiditate motum ista proferre. Heluetius Heluetium detrectare nolim. Aeternum meae patriae decus cuique futura saecula par forte non videbunt, Hallerus remanebit. Sed, si amicus Plato, magis amica veritas, et viros vel maximos in omnibus pariter magnos esse naturâ non concessum est.

ADANSONIUS.

Non minus quam Hallerus a Linnaeo plerumque dissidens Adansonius, et sexualismi acris impugnator, cum inter plantas vt et animalia familias integras dari contenderet, quae sexu omnino carentes e semine, geminâ vel surculo absque ullâ foecundatione propagantur, *Adans. famill. Plant. Vol. I. p. CII.* non tamen aliam quam Linnaeus de muscorum genitalibus sententiam tulit. Capsula igitur ei pro antherâ, stella vero terminalis vel gemma axillaris quam *conum* vocat pro foemineo flore fuerunt. At genera omnia Linnaeana Dillenianaque perturbauit atque discerpsit, barbara nomina effinxit, characteresque genericos non tantum e fructificationis partibus, sed e foliorum formâ plantaeque habitu desumpsit, naturae, vt autumabatur,

tur, sic melius obtemperans. Omnes autem muscos in duas classes diuidit, alteram muscos *seminibus capsulae inclusis*, id est *Lycopodia Dilleniana* comprehendentem; alteram vero muscos *seminibus nudis a fructu non distinctis*, sub quâ præter *Porellam* omnes musci frondosi in quindecim genera distributi militant. Genera sunt *Sphagnum*, *Greau*, *Sekra*, *Fontinalis*, *Luida*, *Blankara*, *Dorcadion*, *Brewer*, *Polytrichon*, *Bryon*, *Polla*, *Mnion*, *Buxbaumia*, quorum omnium characteres genericos hic referre longum nimis ac superuacaneum foret. Exemplum tamen notabile confusionis, quam in Muscologiam introduxit *Fontinalis* et *Orthotrichum* nobis subministrabunt. *Fontinalis* ei dicitur *Musculus foliis triangularibus ellipticisque; antherâ solitariâ, axillari, sessili; foemineis conformibus axillaribus, sessilibus in eodem indiuiduo; antherâ ouoideâ, operculatâ; calyptrâ glabrâ; seminibus solitariis ouoideis inter singulas coni squamas*. Huic generi autem duas tantum e Dillenianis *Fontinalibus* nempe primam et quintam accenset; at e *Fontinali minori* ob fructum terminalem genus proprium *Sekra* dictum instituit; et *Fontinalem squamosam* quartamque Dillenii, *Fissidentem semicompletum* Hedwigii, ob calyptrae, vt credebat, defectum *Sphagnis* 5, 6, 7, 8, et 9. Dillenii annumerauit et *Harrisoniam* nomine communi dixit. Idem auctor *Orthotrichum crispum* Hedwigii propter pedunculum longiorem a *striato* et *anomalo* separauit et *Polytricho urnigero* coniunxit, genusque nouum *Blankara* nuncupatum e duabus illis speciebus conflauit. Hinc patet, quam misere Adansonius vir caeterum emunetae naris et acris ingenii Dilleniana genera saepius laeuissimis de causis bonarumque obseruationum defectu dispescuerit. Quibus si adicias illum muscorum folia palmarum et filicum frondibus assimilare, neruum iis denegare, perichaetium tandem *Hypnorum* pro mero ramulo habere, fatearis necesse est, illum de muscologiâ non optime esse meritum.

Gleditschius in suo *plantarum systemate* Linnaei quidem sententiam de GLEBIT- muscorum genitalibus amplexus est, eiusque genera retinuit; at characteres generi SCHIU. cos paulo fusius, sed vix accuratius, quamuis omnibus fructificationis partibus in definitione admissis, expediuit, vt hic cernere est.

Sphagnum. Mas. Fructificationes terminales sessiles. Calyx nullus. Anthera globosa operculo obtuso ore integro. Receptaculum, apophysis marginatae, obsoletae. *Foemina.* Fructificationes. — —

Fontinalis. Mas. Fructificationes subseffiles. Calyptra conica laevis. Anthera oblonga ore ciliato, operculo acuminato tecta. Apophysis nulla. Perichaetium imbricatum vrceolatum. *Foemina.* Fructificationes. — —

Buxbaumia. Hermaphrodita. Fructificationes pedunculatae. Calyptra caedua. Vasculum obovatum hinc planum, ore ciliato, operculo conico obtuso tectum. Saccus pollinis in parte superiore vasculi. Capsula ovata, truncata, apice hiscens, polysperma in fundo vasculi.

Phascum. Mas. Fructificationes sessiles terminales. Calyptra oblonga, obliqua fugax. Anthera subrotunda ore ciliato, operculo acuminato. Apophysis nulla. *Foemina.* Fructificationes. — —

Polytrichum. Mas. Fructificationes pedunculatae terminales. Calyptra conica, villosa, aequalis. Anthera oblonga, ore ciliari, membranâ orbiculari et operculo conico tecto. Apophysis marginata. Perichaetium vagina cylindrica. *Foemina.* Fructificationes in distinctâ parte terminales. Calyx communis stellaris, patens, imbricatus, radians. Pistilla pauca, filiformia, articulata.

Splachnum. Mas. Fructificationes pedunculatae, terminales. Calyptra conica, laevis. Anthera cylindracea, ore denticulato, reflexo annulo destituta. Apophysis membranacea, colorata, maxima. *Foemina.* Fructificationes in distinctâ planta terminales. Calyx communis, stellaris, imbricatus, radians. Pistilla plurima centralia, brevia, colorata.

Mnium. Mas. Fructificationes pedunculatae terminales. Calyptra oblonga, obliqua, acuminata. Anthera ovata, ore ciliari, annulato; operculo subconico. Apophysis nulla. Perichaetium nullum. *Foemina.* Fructificationes in distincto individuo terminales. Calyx communis, stellaris, imbricatus. Pistilla plurima centralia, brevia, congesta.

Bryum. Mas. Fructificationes pedunculatae terminales. Calyptra oblonga, obliqua, acuminata. Anthera ovato-oblonga, ore ciliari, annulato; operculo subconico. Apophysis nulla. Perichaetium nullum. *Foemina.* Fructificationes.

Hypnum. Mas. Fructificationes pedunculatae, axillares. Calyptra oblonga, obliqua. Anthera oblongiuscula, ore ciliari, operculo acuminato. Apophysis nulla. Perichaetium squamosum. *Foemina.* Fructificationes in eodem vegetabili axillares. Calix nullus. Pistilla plumulae solitariae, nudae.

Iisdem vitiis Gleditschianas definitiones ac Linnaeanas laborare, quippe quae iisdem falsis observationibus nitantur, palam est; hinc in eis castigandis non immorabor.

Gleditschianas generum definitiones Adansonianis admixtas Scopoli^{us} qui-
dem in sua *Flora Carniolica* recepit; at Linnaeum ubique fere sequutus est. Eius
specierum diagnoses plerumque iusto sunt breuiores, ut et descriptiones, quibus illas
illustrare nititur. Nec eius observationes semper naturae congruunt. Sic in *Poly-
tricho aloide* (M. polytrichoides v. 3.) triginta ad quadraginta peristomatis denticu-
los numerat qui constanter triginta et duo inueniuntur. Sic et in *Tetraphide pellu-
cidâ* (M.) quinque aliquando reperiri affirmat, quod omnibus observationibus repug-
nat. Aliquot muscorum species tamquam a se detectas et pro nouis venditauit;
at icones, quibus eas expressit, adeo sunt rudes eorumque descriptio adeo incompleta,
ut non satis liqueat, an reuera novae species aut iam cognitae, cognitarumue varia-
tes, fuerint.

Inter Linnaei autem discipulos sagacissimi numerantur Botanici, qui, quam-
uis errore communi et tanti viri auctoritate condonando capulas pro antheris ha-
buerint, opera eleganter elaborata quaeque maximam nobis praestant in muscis in-
uestigandis usum, in lucem edidere. Tales fuere Hudsonius, qui in *Florâ Anglicâ*
muscorum plurimum differentias specificas feliciter reformauit; Weissius, qui in
eleganti de *Gottingae stirpibus cryptogamicis* libro Linnaeana et Halleriana genera
partim retinuit, partim multâ sagacitate castigauit, *Polytrichis* Dillenianis ex. gr.
quae auctores illi ad *Mnia* vel *Brya* reducerant, generi suo restituitis; quique in-
super descriptionibus accuratissimis tyronibus ad muscos explorandos viam mi-
nus arduam fecit; Pollichius qui Linnaeum fideliter secutus muscos *Palatinatus*
ut alias stirpes summâ diligentia et plerumque bene descripsit, figuras etiam non-
nullas sed vix tolerabiles dedit; Weberus, qui in suo *Florae Gottingensis spicilegio*
totam muscorum familiam multo studio elaborauit, Linnaei quidem genera paucis
immutatis retinuit, at propriis diagnosibus observationibus plurimis de varietatibus,
Synonymis etc. species illustrauit; Lightfootius *Florae Scotiae* auctor in quâ de-
scrip-

scriptiones linguâ Anglicâ conscriptae et inter optimas numerandae reperiuntur. La Mark, qui in suâ *Florâ Gallicâ* Linnaei genera illibata reliquit, species vero, quorum numerum ultra iustos limites aliquando contraxit; descriptionibus quae nec nimîa breuitate nec taediosâ prolixitate laborant instruxit; Dicksonus tandem, qui in suis *Plantarum Cryptogamicarum fasciculis* muscos non paucos ab Hudsonio, Lightfootio et Curti in Angliâ praeter viros cum historiâ breui et iconibus nitidissimis orbi erudito communicauit. At dolendum ex eius descriptionibus praesertim e peristomatis inuestigatione, quae accuratior esse posset, non satis liquere, ad quodnam genus species nouae quas detexit reducendae sint.

Hucusque de Linnaei eiusque Discipulorum circa muscologiam laboribus et meritis. Nunc ad eos auctores progrediamur, qui aliam de muscorum genitalibus et nuptiis opinionem amplexi sunt et ab eo plus minusue dissenferunt. Temporum ordine neglecto res ipsa paulo retrogredi iubet.

HILLIUS.

Stellas disciformes iuxta Linnaei sententiam muscorum foeminas sistentes non adeo in multis speciebus praesentes esse obseruatores fugere non poterat. Cum tamen et caeterae species sobole suâ non carcant, apud eos legitima dubia de harum stellarum naturâ muneribusque nec non spes muscorum genitalia aliis in partibus inueniendi orta sunt. Hinc Hillius in suâ *plantarum historiâ 1751.* nouam omnino sententiam iniit. Vascula nempe pedicellata pro capsulâ vel fructu, dentes vero vel cilia quibus eorum apertura cingitur pro antheris habuit, et ob earum particularum multitudinem muscos stirpibus polyandris adscripsit. Cum vero musci non pauci iam tunc temporis cogniti essent, qui capsulae orificium prorsus nudum habent fructu tamen praesente, haec sententia breui cecidit.

SCHMIDELIUS.

Interea ad pristinam de capsulâ opinionem reditum erat, solisque Linnaei sectatoribus exceptis vbique fere parvilla tamquam fructus iterum celebrari incipiebat. Veritati igitur indies propius accedebatur, sicque nouum florentissimumque muscologiae saeculum oriebatur, erroribus tamen ex humanâ conditione vero semper admixtis. Sic Schmidelius in suâ egregiâ de *Buxbaumia* dissertatione huius musci capsulam vel potius sacculum illum polline refertum et in eâ libere locatum pro ovario habuit; at filamenta tenuissima e capsulae pariete exteriori prodeuntia et per thecam distributa masculo officio fungi sibi persuasit. Idem in pulcherrimâ suâ *Tetraphidis pellucidae* (M) analysi summam in obseruando sagacitatem, ingenium acre naturaeque inuestigandae aptissimum ostendit, ita vt non satis dolere possimus illum

illum non plures muscos obseruationibus suis illustrasse. Primus ille in *Tetraphide pellucidâ* (M) triplicis generis caules deprehendit. 1. Cyathos illos obseruauit caulem proprium terminantes, et in eis abscondita corpora deprehendit; de verâ tamen eorum naturâ non pronunciat et tantum illa viuos partus esse suspiciatur, naturâ illius plantae propagationi, quae alioquin propter tempestatis quâ floret vices, seminum ventis facile difflandorum tenuitatem hyemisque saevitiam non semper successura fuisset, per vipiparam genituram melius consulente. 2. In plantis capsuligeris corpuscula quaedam basi incrassata et in gracile longumque acumen desinentia, pedunculi vaginae circumposita vidit, quae ouaria infoecundata seu pistilla opitulatoria Hedwigii sistunt. Eorum vera natura adeo eum fugit, vt illa cum floris masculi filamentis succosis, nobis nectariis, commiscuisse videatur. 3. Tandem in plantis aliis sterilibus inter folia caulem terminantia antheras duas vel tres filamentis plurimis succulentis stipatas animaduertit. Antheris quidem vim masculam tribuisse videtur; at nectaria pro capsularum rudimentis quorum vnum tantum in fructum successerat illum habuisse crederes. Caeterum cum non adeo disertis verbis scribat et aliquid obscuri eius sermoni infit, quae reuera fuerit illius sententia vix pronuciare sultinemus. Capsulam autem feminum receptaculum esse et eundem vsum quam pericarpium in procerioribus plantis praestare declarauit. Vno verbo, Schmedelius multo altius quam praecedentes Botanici in muscorum structuram et oeconomiam penetrauit obseruatoribusque futuris viam nouam aperuit. Ab eo igitur meliorum accuratiorumque in muscis obseruationum origo, ita vt inter muscologiae patres aut restauratores locum fere primum obtineat.

Proximas ab illo partes obtinet Meesius qui in muscorum fructificationis partibus microscopiorum ope quaerendis plurimum laborem insumpsit et duas *Polyptrichi* species, eo nimirum consilio vt eorum germinandi modum ratione ad cotyledones habitâ erueret, studiosissime inuestigauit. Vide *Meesse Nassor. de Moos pl.* Innumera granula in discorum masculorum gremio inter corpuscula cylindrica (antheras) et filamenta succulenta (nectaria) nidulantia deprehendit, iisque cum disculis terrae commissis plantas nouellas obtinuit. Hâc edoctus experientiâ illa vera femina esse iure pronuciavit. In eo tamen errauit, quod haec femina quae capsulâ emissa in discum tunc temporis hiantem aere delata fuerant a corpusculis cylindricis quibus casu intererant originem ducere existimauerit, et discifera indiuidua a capsuligeris, quae Hillii sententiam de peristomatis ciliis amplexus pro hermaphroditis habebat, distinctam et pariter hermaphroditam speciem declaraverit. Eorum nempe fila succulenta masculo munere corpuscula vero cylindrica foemineo fungi

perperam credidit. At, ut Hedwigius ait negari non potest illum multo acutius reliquis vidisse et quam proxime a vero muscorum fructificationis negotio reuelando abfuisse *Hedw. fund. Musc. Vol. II. p. 32.* Eadem experimenta de muscis feminis ope multiplicandis eodemque successu Staehelinus instituit.

SCHREBER-
RUS.

Aliquot hinc annis elapsis Schreberus *Phascorum* genus monographiâ omnium elegantissimâ illustravit; duas novas species *piliferum* et *ferratum* detexit atque descripsit, et iam cognitae melius accuratiusque exposuit. Huius in tot scientiis eximii viri sagacitas, ingenium acre, arsque naturam explorandi ubique in eo opusculo elucet, alterque ab Hedwigio in ea parte dici potest. Pulverem qui in muscorum omnium vasculis inuenitur verum semen esse pronunciat quippe qui plantarum perfectiorum semina exacte referat, nec pars alia in plerisque muscis occurrat quae pro eorum feminibus haberi possit, tandemque terrae commissus prolem eiusdem speciei producat. Contra Hillii et Meesii sententiam autem aliud pollen huic pulveri admixtum antherarumque pollini aequiparandum vel optimis microscopiis detegi posse negat; hincque *granum* seu capsulam cui pulvis includitur pollinis foecundantis et seminum commune receptaculum nullatenus esse, sed verum pericarpium sistere declarat quod in aetate tenerrimâ, antequam partes intus contentae euoluantur, cum plantarum proceriorum germine optime comparari potest. Praeterea calyptrae totam capsulam eo tempore vestientis acumen pro stylo habet, eiusque apicem a stigmatis indole non multum abluere pronunciat. Tanta fuit huius viri in muscis inuestigandis sagacitas! At non tam bene de filis articulatis pedunculi bulbillo circumpositis et a Schmidelio in *Tetraphide pellucidâ* (M) detectis iudicat. Ea etenim fabricae et directionis ratione stirpium aliarum staminibus aequiparat et ab iis vasculum, dum adhuc tenerrimum est et setulam cylindricam refert, foecundari verosimile ducit. Masculos igitur ignorauit flores, at in caeteris quantam sagacitatem ingenique acumen ostendit! Nec tantum in eo opusculo Schreberus de muscologiâ bene meritus est sed et in suo *Florae Lipsicae Spicilegio* aliquot novas species ex. gr. *Bryum crispum*, *Hypnum piliferum*, *Hypnum intricatum* nobis cognoscendas tradidit, et alias nonnullas obscuriores acuratioreque inuestigatore eatenus egentes imo specifico nomine carentes, ut *Leskiam polyanthon* (H), *Leskiam attenuatam* (H) optimis descriptionibus illustravit et nomine proprio insigniuit.

OEDERUS.

In *Plantarum Danicarum Enumeratione* Oederus de muscorum propagatione, capsulae usu gemmis lateralibus discisque terminalibus, capitulis tandem foliosis, puluerulentis, pedunculatis, partim sane, partim perperam iudicat. Bene etenim

etenim nos monet, si perpendatur ortus muscorum, quos quotidie sub oculis nostris densissimo agmine succrescentes videmus, tantâ plantarum nouellarum copiâ muscorum propagationem e minimo pariter ac copiosissimo semine summo opere probabilem fieri. At gemmas, rosulas, discos, quae mascula organa e recentiorum observationibus continent, his insolitis propagationis modis aequiparat, qui interdum ia plantis manifesto flore praeditis obuui sunt, cum aut iuxta solitum florem bulbiformia germina nunc decidua, nunc in matre persistencia prorumpunt, aut cum in flore viuipario semen ex ipsâ plantâ germinat et varie excrefcit. Sic verum falsumque in Oederi sententiâ mixtum inuenitur.

A vero longius adhuc recedit Milleri hortulani Anglici sententia, qui in suo *de' Linnaei systemate* libello partem cellularem columnulae in operculi cavitatem continuatam et saepe funiculi instar siccitate contractam in lageniformem antheram effinxit. MILLER.
RUS.

At inter huius aetatis Botanicos nullus tot tamque egregia experimenta ad stirpium copulationem vindicandam omnique dubio soluendam instituit, quam Koelreuterus, nec tantum in euidentioris fabricae stirpibus, sed etiam in cryptogamis plantis. Cum vero nouum systema de muscorum foecundatione effingere conaretur, ex obseruationibus suis, quamuis rite institutis, falsas consequentias duxit. Nam cum calyptrae ortum, structuram, nexum cum pistillo accurate inuestigasset, praetereaque fructum perire, si illud capsulae tegumentum maturius decerperetur, expertus esset, illud masculum genitale seu antherae speciem peculiarem esse pronunciauit, intra cuius vascula masculum sperma paratur atque excernitur, quam fructificationem *unicutaneam* vocat. Hoc certe optime vidit, nulli muscorum speciei calyptram deesse, huicque officium in muscorum impraegnatione maximi momenti tribuendum esse. Illam vero masculum organum esse, ex eius experimentis nullatenus sequitur; nam si, calyptrâ festinanter nimis et intempestiue ablata, fructus interit, hoc multo melius damno explicatur, quod e talis integumenti dilaceratione vel iacturâ tenerae adhuc herbarum partes, quae illius tutelâ elongari ac dilatarî debent, subitâ exsiccatione percipiunt. Quod ad stellulas rosulasue *Polytrichorum* et *Mntorum* attinet, illas e clauis luteis et corporibus fusiformibus componi, hasque luteas clauas auram feminalem continere, corpora fusiformia vero singularis naturae femina esse declarat, sic antheris verum suum tribuens officium, at nectaria pro seminibus habens. Duos igitur in muscis feminum ope propagationis modos non tantum inter se toto coelo diuersos, sed et naturae hucusque cognitis legibus

summpere repugnantēs effinxit. Caeterum huius in obseruando sagacitas non satis laudari potest, et si explorandae naturae potius, quam nouo systemati condendo incubuisset, non dubitandum est, quin naturae arcana altius penetrasset. Vide eius inclytissimum libellum, qui inscribitur, *das entdekte Geheimniss der Cryptogamie Karlsruhe 1777.*

NECKE-
RUS.

E tam diuersis de muscorum propagatione sententiis apud viros nonnullos ingenii non expertes systemataque perosos dubium ortum est, an reuera partes illae, quas mascula vel foeminea organa esse caeteri Botanici pronunciabant, talibus numeribus fungerentur. Quin et alii, inter quos Neckerus primum obtinet locum, has plane superuacaneas nulliusque saltem in muscorum propagatione vltus esse sibi persuaferunt. *) Certaminis sui contra Sexualistas ad nostros usque dies petulantius, quam veritatis amatores decet, producti, Neckerus initia fecit in suâ *Commentatione de Muscorum et Algarum generatione, Act. Acad. Theod. Palat. V. II. p. 423*, in quâ sententiam suam nempe ad Algarum et muscorum generationem duplicem sexum non requiri, quam iam pridem in *Florâ Gallobelgicâ* proposuerat, vltius probare conatur. Distincta mascula et foeminea organa feminaque vera, quae ab aliis auctoribus iis tribuuntur, negat. Experimenta varia adducit a se in quibusdam muscorum speciebus iisque praesertim, quibus duplex adscribitur sexus, instituta, qui, quamuis eorum sic dicta genitalia destructa fuissent, prolem tamen continuauerant. His experimentis, quae ratiociniis firmare conatur, nitens, muscorum generationem *copulatiuam* negat et tantum *euolutiuam* admittit, eosque *viuiparos* declarat. Cum vero hi viui muscorum partus formâ sedeque natali diuersissimos sese praebeant, omnes muscos generaliori significato sumtos ad quatuor ordines hoc modo reducit:

1. *Gemmipari*, nudas in adulto furculo gemmulas protrudentes. Huc pertinent *Lycopodia*, *Hypna*, *Sphagna*, *Brya* quaedam etc.

2. *Bulbi-*

*) Doebelius vir in filiarum cultu non rudis caeterum Botanicus ignarus muscis, vt et visco et fungis sua semina negat. Vid. *Oecon. Nachr. V. VIII.* Celeberrimus Wrisbergius etiam contra muscorum et fungorum e semine prouentum argute quidem, sed ob experientiarum defectum non solide scripsit.

2. *Bulbipari*, propagines bulbiformes, quibus proles propagatur euoluentes, vt *Phasca*, *Brya*, *Mnia*que nonnulla etc.

3. *Plumulipari*, furculos a pristinis nouellos plumuliformes sub terrâ reconditos emittentes, quales sunt *Polytricha*, *Mnia* plurima, *Brya* quaedam etc.

4. *Fron dipari*, puluerulentas particulas ad superficiem, aut frondium primordia ad marginem inque cauitate promentes inter quos omnes fere recentiorum *Hepaticae* comparent.

Haec prima fuit Neckeri muscorum dispositio; postea verò in sua *Muscorum methodo* inter omnia quae edidit maximâ cura et diligentia confecto opere ordines suos quatuor, *Bulbiparorum* ordine sublato, ad tres reduxit. Nouem autem priorum genera in quinque contraxit, nempe *Polytrichum* Dillenii, *Splachnum* Linnaei, *Hypnum* auctorum, cui *Fontinalem* et *Sphagnum* accenset, *Mnium* Linnaei et *Bryum* auctorum cui *Phasca* supperaddit. *Polytrichum* et *Sphagnum* inter muscos plumulascentes, *Hypnum* vero, *Bryum* et *Mnium* inter gemmascentes ab illo referuntur. *Buxbaumiam* nullatenus memorat. Iisdem fere vitiis, quam praecedentes, methodus ista afficitur. Ibi naturalia genera dilacerata, diuisiones e falsis obseruationibus institutas, *Sphagna* inter *Hypna* calyptra destituta relata; *Brya* multa acaulia dicta, quae caule euidentissimo gaudent; *Polytrichum alpinum* inter *Polytricha* indiuiduis stelliferis carentia perperam relatum; *Polytrichum* et *Splachnum* a caeterâ muscorum frondosorum cohorte, *Lycopodiis* interiectis, separata etc. inuenies. In eodem opere auctor Schreberum, tanti nominis et doctrinae virum, satis petulanter impetit, quod *Phascorum* capsulam pro vero seminis receptaculo habuisset. Nec modestius humaniusque sese in *Physiologia muscorum* aliquot post annos editâ expediuit. Cum etenim in priore opere, quicquid de muscorum sexu dictum esset, aut in posterum dici posset figmenta, somniaque pronunciaffet, iactabundum illud assertum in suâ *muscorum Physiologiâ* e Bonneti, Mulleri, Robineti, Baisteri etc. compilatâ, nec tam obseruationibus, quam citationibus euincere nititur. Muscos cum polypis, qui, sine sexûs copulâ solaque simplicissimae structurae vi, propagari vulgo creduntur, comparat, iisque eundem propagationis modum tribuit. Nec alia asserta in eo libro desunt perito naturae obseruatori vix probanda. Sic auctor, pag. II, *Hypnum abietinum*, et *Hypnum fluitans* numquam cum capsulâ reperta esse affirmat, quam tamen Linnaeus descripsit. Pag. 91, *Grimmiae apocarpae* (B), *Fissidenti puluinato* (B), *Barbulae*

lae rurali (B) veras radículas denegat et tantum iis vncinos seu tentacula concedit, quibus faxis, tegulis, aliisque duris corporibus adhaerent, quandoquidem ea corpora, vt ipse autumatur, nutrimentum nullum iis sufficere possunt. At vnicuique notum est, in lapidum tegularumque lacunosa superficie humum volitantem deponi et coaceruari, vnde stirpes nostrae radicularum ope ab omnibus obseruatoribus deprehensarum nec stirpium proceriorum radicibus absimilium nutrimenta capiunt. Pag. 93, Muscorum poros inter se coniunctione carere ex eo concludit, quod si in vase aqua pleno musci cuiuscumque recentis pars vna immergatur, altera vero opposita extra aquam dependens remaneat, pars immersa naturalem retinet virorem, dum altera exsiccat. At ex eo experimento hoc tantum concludere fas est, plantam auulsa vasculorum succigerorum irritabilitatem destrui, aut saltem ita minui, vt liquida iis in altum ferri et e partibus madefactis in desiccitas migrare nequeant. Si pori autem nullam inter se connexionem gaudeant, quo pacto humiditas ex aere absorpta in partes omnes intraneas diffundi et plantam vitam sustentare posset? Pag. 125. Postquam auctor in scientiis vt in caeteris rebus fanaticos delirosque esse exclamauit, et materiae cuiuscumque perscrutatores prudentissime monuit, a systematum amore caveant, ne hallucinando alios etiam decipiant, ad sua Winterique experimenta, puluisculo nempe *Bryorum Hypnorumque* nonnullorum capitulis excusso terraeque iteratis vicibus et semper absque successu commisso prouocat, puluisculumque illum germinatrice facultate omnino carere affirmat. Cum vero Koelreuterus, Hedwigius alique maximi nominis viri iisdem experimentis sed procul dubio accuratius naturaeque congruentius institutis veram germinationem plantasque nouellas obtinuerint, consequentiae, quas e suis infelicibus tentaminibus ducit, prorsus tolluntur. Forte puluisculus non satis maturus fuit, aut solum minus aptum, aut seminatio tempestate inopportuna tentata. Plures adhuc causae Neckeri tentaminum successui obstare poterunt, cum praeterea nobis fatendum sit, muscorum species dari ex: gr. *Polypodium commune* et pleraque *Hypna*, quas ad nostros vsque dies nullus e semine educare valuit. Sed naturam ars numquam omnino assequi poterit. Sic plantas hybridas indies illa creat, quas ipse Koelreuterus, quamuis in talibus experimentis combinationibusque felicissimus, producere forsitan irritum tentaret. Cum vero supra memorati musci ingentes tractus nec tamen serie continua occupent, caespitesque ingentes longo diffitos intervallo in regionibus nullam hactenus culturam passis nobis ostendant, vix dubitari potest, quin aliarum stirpium instar seminis ope sobolem fuscipiant. Pag. 71, fabricam muscorum simplicissimam esse concludit e facilitate, qua suas refarciunt iacturas, quippe qui mutilati novos ramulos

los cito proferant et iam diu exsiccati imo femicorrupti, si aquae vel terrae committantur, reuirescant et sobolescant. At ex Hedwigianis obseruationibus constat muscos easdem partes et organa eundemque stupendum vasculorum apparatus quam proceriores stirpes continere. Quin et eorum capsula tanto artificio constructa est, eiusque apertura tot dentibus ciliisque circumuallata, ut illâ contentus puluisculus non nisi aptissimâ tempestate emitti queat, et ab vnoquoque naturae perito scrutatore, si tamen praeiudicatis opinionibus et auctoritate constrictus non sit, pro ultimo praecipuoque totius istius fabricae fine proinde pro vero semine declarandus sit. Quis praeterea ignorat arborum non paucarum praecipue falicum ramos segmentave quaecumque tempore conuenienti resecta et solo idoneo mandata in novam arborem succrescere? An inde colligemus falices simpliciore structurâ gaudere, quam abietes, qui pari modo nullatenus propagantur, aut cum hâc facultate sese per turiones propaginesque multiplicandi polleant, flore fructuque carere? Risum teneatis, amici, Muscis igitur nec structuram simpliciore ex eo quod sunt viuacissimi damnaque celeriter refarciunt tribuere, nec propagationem per semina ex eodem principio illis abnegare fas est. Hic obseruare liceat quantum in corporum organicorum structurâ simpliciore vel complexiore declarandâ erramus, quamque falsas consequentias saepe hinc ducimus. Equidem vulgaris est hodie inter Phytologos et magnorum naturae scrutatorum praesertim Abbatis Fontanae experimentis quasi demonstrata opinio, quo simpliciori structurâ animalia gaudeant, eo viuaciora esse et sobolis propagandae ratione a caeteris animalibus, quae perfectiora nobis dicuntur, eo longius recedere. At in vegetabilibus lex eadem nondum deprehensa fuit. Plerique fungi, quorum structura simplicissima esse videtur, sunt omnium stirpium fugacissima, et copulâ sexuali, nisi Hedwigii obseruationibus, *Gen. pl. Cryptog.* p. 129. fidem abnuere malimus, minime carent. Qui sit, ut plantae, quae plures abhinc annos ramos et propagines copiosissime produxerant, floribus fructibusque frustra exspectatis, si soli vel temperiei conditio paulum immutata, aut rami inutiles amputati fuerint, genitalia promant eorumque ope sobolescant. An credendum, eorum structuram e simpliciori magis compositam factam esse, nouaque organa essentialia, nescio quâ vi magicâ, in iis creata fuisse? Nonne ex Hedwigii sententiâ et obseruationibus multo probabilius est, vascula spermatica, aliaeque in ovarium penetrantia et semini foecundato succos alibiles aduehentia eiusdem naturae ac caetera esse et e vasculorum spiraliâ communi penu oriri, ita ut natura non fabricâ perfectiori ad semen producendum, quam ad ramum nouellum educandum, sed tantum quâdam eorumdem organorum commutatione succorumque exquisitiore elaboratione egeat. Tandem ad matris illius benignae magnum scopum semper

attendendum est, si aliquid luminis e tam caliginosâ nocte tollere cupimus. Illa nostris vsibus tellurisque ornamento consulens quadruplicem *) vitae restaurandae et producendae modum in vegetalibus excogitauit. Horum nempe vita vel *in* indiuiduo gemmarum in ramulos abeuntium ope *continuat*ur, vel trunco priori emortuo per truncum nouum e radice viuaci emergentem *renouat*ur; vel per bulbos, turiones, propagines, stolones, *ex* indiuiduo sed in matris vicino et commercio quodam prolis cum parente aliquandiu remanente *propagat*ur; vel tandem feminibus ab animalibus, ventis, aquis circumquaque disseminandis etiam *ex* indiuiduo longe lateque *effundit*ur, nouisque colonis remotissimas oras frequentat. Stirpes non adeo multae vno tantum vitae propagandae modo gaudent, nempe annuae plantae caule simplici per sola semina multiplicandae. In plerisque caeteris duplex vel triplex vitae continuandae ratio, in multis tandem quadruplex iisque perfertim quorum multiplicatio naturae maxime curae fuit. Eiusmodi sunt pleraeque arbores, gens vtilissima, Florae Syluanique regni decus, quibus umbrâ, fructu, tecto focique alimento donamur; gramina non pauca e quibus cœrealia munera nobis affluunt, musci tandem foecundae telluris et humi feracis origo. Ad quam magnam naturae oeconomiam si Neckerus respexisset, huic vltimae familiae feminalem propagationem certe non abnuisset, ne de experimentis dicam, quibus meridianâ luce clarius euincitur.

*) Supra cap. VI. duos tantum propagationis modos in plantis admissimus: atqui illic de verâ prolis generatione, quae tantum per propagines vel semina locum habet, quaestio erat; hîc contra de vitae in stirpibus propagatione generalissimo significato desumptâ, quae vel *in* indiuiduo fit vel *ex* indiuiduo loquimur, vade quatuor vitae continuandae vel propagandae modi nobis oriuntur, quos omnes communi nomine *vitae emanationem* dicere possumus.

C A P V T IX.

De Hedwigii in muscologiam meritis eiusque methodi fatis.

Tot dubiis tamque diuerfis opinionibus vexatae muscologiae Hedwigijs tandem succurrit et densam caliginem, qua haec omnia premebantur, discutit; cuius viri si omnia in muscologiam merita enarrare vellem alter mihi conscribendus esset liber. Praecipua tantum hic breuiter exponam; caetera ex hoc ipso opere, in quo nulla fere pagina tanti viri nomine caret, elucebunt.

Primas in muscis obseruationes Hedwigijs Chemnitii instituit. Ibi, dum, I.
 ut ipse ait, quod practicis curis vacaret, in circumiacentibus nemoribus et syluis HEDWIG.
 aliquod macrae fortis lenimen quaereret, copia magna muscorum in hac nemorosa G.II DE-
 regione laete vigentium ei occurrebat, cupiditasque animum subibat, eorum gen- TECTA
 italia detegendi, quibus illos instar proceriorum stirpium instructos esse analogia ET ME-
 suadebat. Nec vota tentaminaque irrita fuere. Cuncta occurrentia bene armatis THOBVS.
 oculis rimando et inuestigando scopum exoptatum assecutus est, et in collectaneis
 Lipsicis ad physicas oeconomicasque res pertinentibus sub titulo, *Vorläufige An-
 zeige meiner Beobachtungen von den wahren Geschlechtstheilen der Moose und ih-
 rer*

rer Fortpflanzung durch Saamen. Leipzig 1778, orbi erudito communicauit. Partes desideratas autem adeo accurate descripsit et locum ubi inueniuntur tam bene ostendit, ut qui ad eius ductum eas inuestigare aggressi sunt, eorum partium multas sine lentis ope deprehendere potuerint. Haec fuerunt praecipua illius detecta. Ab eo nempe demonstratum est, 1. Corpora, quae iam dudum viderat Michellius, quaeque in stellulis *Muii* et gemmis *Hypni* includuntur, flores masculos esse intra turbam foliorum congregatos et filis fasciculatis succulentis numerosis stipatos; sicque stellulas vel rosulas caulem in eis stirpibus terminantes perperam pro foeminis habitas fuisse. 2. Antheram tubum esse ouato-oblongum sub inflorescentiâ sessilem, inde pedunculum quamuis breuissimum conspicuum tamen adipiscentem, loculoque instructum pollinem tenuissimum continente, qui instantibus nuptiis per summam amittitur. 3. Foemineum florem consistere in germine pedicellato vna cum stylo in stigma infundibuliforme apice hiantem, aliis corpusculis, quae adductores auctor primum vocauit, postea autem pro floribus foemineis sterilibus agnouit, plerumque praesentibus. 4. Florem cum masculum tum foemineum nec non hermaphroditum foliis propriis verum calycem constituentibus obuallari. 5. Germen post foecundationem extra gemmulam, pedunculo magis minusue producto mediante, protrudi et in capsulam abire. 6. Calyptram petalum peculiare esse in stylum continuatum simulque germinis tegumentum quod intumescendo fructu in altum eleuatur, rumpitur ac decidit. 7. Antheram Linnaei esse capsulam unilocularem, bicutanem, apice operculo tectam quo abscedente seminibus capsulae receptaculo affixis exitus patet. 8. Semina ista membranis esse obducta sub quibus cotyledones, plumulaque et rostellum inter germinandum in conspectum venienda latent. 9. Tempus tandem ad inuestigandos flores opportunissimum illud esse, quo capsula iam matura operculi lapsum molitur.

Haec prima fuerunt fundamenta, quibus aliquot post annis in suo egregio opere, *Fundamenta historiae naturalis muscorum frondosorum* 1782 nouam muscorum methodum vir clarissimus superstruxit. Quae in priori opusculo tantum indicauerat, hic plenius tractauit; inuenta sua fusius exposuit; omnes muscorum fructificationis partes summâ cura descripsit, descriptionesque suas niti diffimis iconibus illustrauit, quas ipse, quamuis artem graphicam numquam edoctus, naturâ ingenioque magistris delineauit; varias Botanicorum de muscorum sexu sententias maxima diligentia adduxit et ponderauit, Dillennianorumque generum fata profectus noua sua genera cum e characteribus, quos peristoma vel nullum, vel figuratum praebet, tum e masculi floris gemmiformis, disciformis capituliformisue fi-

gura, condidit. Equidem iam diu in Botanicorum votis erat, genuinam, aut saltem absolutiorem, nec tam facile in posterum disturbandam, aut euertendam muscorum methodum, a capsulâ duci posse. Sic etenim Hallerus in Botanicis opusculis anno 1749 editis loquitur. „Quae series est denticulorum siue filamentorum, pectinis instar in plerisque muscis capsularibus ex ipso ambitu capsulae, quâ operculum applicatum fuit, prodeuntium introrsum, hi integro operculo conuoluti in speciem tumentis annuli expriment coronam feminis; operculo delapso vel expanduntur instar ciliorum, vel protenduntur in rectum, breuiores plerumque, alias praelongi. In quibusdam etiam desiderari videntur, vnde aliquis nascetur index distinctionis muscorum. — „Pars exterius capsulae orificium claudens, quae maturâ iam plantâ abscedit, operculum nempe, aut plenum est, aut mammosum, aut conicum, quod frequens, aut falcatum, aut obtusum, qui alter fons diuisio- nis in muscis. Adde ramenta quaedam spermati analogâ, quae in summis rosulis cauliculorum non florigerorum reperiuntur. Ab hisce classis muscorum Mniis analogâ nonne nascetur?“ In litteris ad Schreberum sub finem anni 1767 datis Linnaeus idem desiderium manifestat, nempe muscorum methodum a Dillenianâ diuersam e capsulae consideratione inueniri posse. „Si methodus ista, ait celeberrimus Eques, difficilior est pro tyrone, tamen multa iis qui genera naturalia inquirunt contribuit; optarem profecto animitus, vt viderem plerosque muscos hâc methodo propofitos.“ Nec minus Schreberus illis particulis, quae capsulae os cingunt, inuestigandis summo studio incubuit, vt ex ipsius verbis in *Dissertatione de Phasco* affatim liquet. „Vasculi osculum, inquit, operitur operculo conuexo cilia occultante demum deciduo cuius apici infidet membrana tenuis, conica, in longitudinem fissâ, *calyptra* dicta, quae a maturo capitulo demum decutitur. Haec in plerisque muscis obseruantur. Sunt vero et species, vbi aut cilia, aut fimbriae, aut ambae partes desiderantur. Sunt, quae dentibus paucis triangularibus, atque aliae, quae dentibus praelongis parallelis setaceis instruuntur. Fimbriae in quibusdam in formam spiralem post operculi casum contortae apparent; eorum loco in aliis membrana plana est. Calyptra vt plurimum nuda in quibusdam villo denso externe vestitur etc.“ Haec omnia autem opportunum species in genera bonis constantibusque notis distincta congregandi modum hincque methodum naturae nutui conuenientiore subministrare, vir celeberrimus eodem in loco pronunciat. Imo in suis *Plantarum Generibus* p. 749. se muscorum dispositionem Hedwigianae non adfimilem iam ante plures annos tentauisse affirmat. Haec vero vsque ad Hedwigium pia tantum fuere desideria. Fatendum tamen paulo ante quam magnus ille naturae Mystes sua genera euulgasset, Erhartum nonnulla eandem ad nor-

mam nempe *Weberam*, *Weissiam*, *Georgiam*, *Catharineam*, *Hedwigiam*, *Grimmiam* et *Pottiam* proposuisse. At Hedwigijs prima huius methodi nunc exponendae fundamenta posuerat, et ex eius scriptis nouum illud lumen exortum erat.

Maximi in Hedwigiana methodo momenti peristoma declaratur, quatenus nimirum illud vel *nullum* est, vel *nudum*, vel corpusculis illud ambientibus cinctum seu *effiguratum*. Hinc nobis prima muscorum diuisio oritur. Alteras partes in ea methodo ad genera constituenda flos masculus obtinet, prout ille gemmiformis, capituliformis, clauaeformis, vel disciformis inuenitur, et caulis apicem aut latera, in eadem stirpe coniunctim aut seorsim cum foemina aut indistincta occupat. Subdiuisiones igitur marium conformatio, locus, et ratio ad foeminam subministrant. At in *prima classe* nempe peristomate nullo, cum masculi flores externa forma parum inter se discrepent, subdiuisiones locum non obtinent vnumque tantum militat genus. In *secunda* vero e marium consideratione genera plura commode oriuntur. In *tertia* tandem ipsum peristoma iam duas praecipuas subdiuisiones nobis praebet, prout illud *simplex* est seu corpusculorum vnica serie cinctum, aut *compositum* seu tali serie duplici obuallatum. Prioris subdiuisionis genera cum peristomatis dentium numerus, forma, directio, tum marium conformatio et florescentia praebent. In *posteriore* autem, praeter caracteres ex iisdem partibus desumptos, alios non minoris momenti peristomatis interioris consideratio suppeditat, prout illud ciliatum, aut membranaceum membrana in processus vniformes vel diffformes producta, aut tandem reticulatum inuenitur. Haec omnia e tabulâ Synoptica, quam hic sistimus, clariora fient.

MUSCI INSTRUCTI CAPSULIS CALYPTRATIS ET OPERCULATIS.

I. *Peristomate nullo.*

— — — — — *Phascum.*

II. *Peristomate nudo.*

Masculo flore clauato	—	—	—	<i>Sphagnum.</i>
— — gemmiformi	—	—	—	<i>Hedwigia.</i>
— — disciformi	—	—	—	<i>Gymnostomum.</i>

III. *Pe-*

III. *Peristomate effigurato.*

I. ORDINE SIMPLICI.

A. *Peristomate dentato.*

(a)	Dentibus integris quatuor	—	—	<i>Tetraphis.</i>
	—	—	—	<i>Splachnum.</i>
	octo	—	—	
		{	angustis erectis flore masculo gemmiformi	<i>Leersia.</i>
	—		latiusculis reflexilibus; flore masculo gemmiformi.	<i>Grimmia.</i>
	—		latiusculis reflexilibus; flore masculo capituliformi.	<i>Weissia.</i>
	—		—	<i>Polytrichum.</i>
	—		triginta et duobus	
		{	longiusculis erectis flore gemmiformi	<i>Trichostomum.</i>
(b)	Dentibus bifidis sedecim.		breuiusculis inflexis flore gemmiformi	<i>Fissidens.</i>
			breuioribus inflexis flore capituliformi	<i>Dicranum.</i>
			—	

B. *Peristomate ciliato.*

Masculo flore gemmiformi	—	—	<i>Tortula.</i>
—	—	—	<i>Barbula.</i>
capituliformi	—	—	

2. ORDINE DUPLICI.

A. *Peristomate dentato ciliato.*

		{	Peristomatis interni ciliis basi non cohaerentibus	<i>Neckera.</i>
			Peristomatis interni aliis basi membranâ cohaerentibus vniformibus	<i>Leskia.</i>
(a)	Peristomatis externi dentibus sedecim apice liberis.		Peristomatis interni ciliis basi membranâ cohaerentibus difformibus, flore masculo gemmiformi	<i>Hypnum.</i>
			Peristomatis interni ciliis basi membranâ cohaerentibus difformibus, flore masculo capituliformi	<i>Bryum.</i>
			Peristomatis interni ciliis etc. flore masculo disciformi	<i>Mnium.</i>
(b)	Peristomatis externi dentibus apice cohaerentibus		—	<i>Koelreutera.</i>

B. *Peristomate dentato - membranacea.*

Dentibus acuminatis flore hermaphrodito	-	-	Webera.
Dentibus truncatis flore masculo disciformi	-	-	Buxbaumia.

C. *Peristomate dentato - reticulato.*

Flore masculo gemmiformi	-	-	Fontinalis.
Flore masculo disciformi vel hermaphrodito	-	-	Meesia. *)

Talibus characteribus distinguuntur Hedwigii genera; eius autem genericas definitiones hic praetermisi, quia in alterâ eius operis parte aut prorsus intactae aut leuiter tantum immutatae inuenientur.

Haec est Hedwigiana methodus, quâ nihil pulchrius vnquam in re herbariâ extitit, cuiusque ope muscorum inuestigatio ad Hedwigii tempora summopere ardua et ingrata, si non omni difficultate soluta, multo tamen facilior euasit, ita vt vnicuique, in arte obseruandi non prorsus rudi, aditus ad haec naturae penetraliâ nunc liberior pateat. Generum multiplicatione imprimis et tyronibus et scientiae optime consultum est. Species in aliquot generibus ex: gr: *Hypno*, *Bryo*, adeo accumulatae erant, vt non nisi magno labore extricari possent et saepe in eis determinandis frustra desudandum esset. At pro nouem Linnaei generibus viginti et quinque ab Hedwigio nobis traditis specierum copia in singulo genere multum diminuta est. Quin et generum numerus recentioribus auctoris nostri obseruationibus ad triginta et tria creuit. Nempe in praestantissimo opere, quod sub hoc titulo: *Descriptio et adumbratio stirpium cryptogamarum* quotannis fasciculatim in lucem prodit, quodque cum magnâ copiâ nouorum muscorum, quos descripsit, aut iam cognitorum, quos illustrauit, tum iconum elegantia ac fidelitate omniumque stirpis partium accuratissimâ analyfi caetera eiusmodi opera ita antecellit, vt nullo alio muscorum cognitio tantopere promota fuerit, non tantum genera nonnulla ex: gr: *Splachnum* castigauit, sed octo noua condidit, *Pterigynandrum*, *Octoblepharum*, *Swarziam*, *Didymodon*, *Orthotrichum*, *Bartramiam*, *Pohliam* et *Timmiam*, quae infra in suo loco inter alia genera reposita characteribusque suis insignita reperientur.

Totum

*) Vide *Panzers Pflanzen System. P. XIII. Vol. I. p. 58 - 69* vbi haec prima et postea multum emendata Hedwigii methodus multo studio et claritate expolita reperitur.

Totum postea suum de muscorum generatione systema Hedwigius, in suâ *Theoriâ generationis et fructificationis plantarum Linnæi cryptogamicarum*, quamvis breuius, non minus tamen accurate dilucideque expediuit. Nempe scientiarum Academia Petropolitana e florescentiâ propagationeque filicum, muscorum etc. maius cognitio vsus plurimos oriri posse perspicuens, hanc quaestionem respondendam pro anno 1783 proposuit: *Quæ sint partes genitales cryptogamorum, modus fecundationis et semina; itemque an analogæ sint in omnibus, quæ ad hunc ordinem hucusque fuerunt relatæ?* Quod problema, tot magnis naturæ scrutatoribus insolubile visum, Hedwigius e propriis obseruationibus et experimentis solitâ suâ sagacitate et quantum hac nondum adulta scientiæ ætate fieri potest, soluit. Eius dissertatio, quæ proposito præmio ornata et Petropolitanae Academiae typis edita fuit, quæque omnium plantarum cryptogamarum theoriam sistit naturæque interna penetralia recludit, triginta et septem iconibus illustratur, quibus vix quicquam pulchrius cerni potest.

Quod ad istam Hedwigii muscorum frondosorum theoriam methodumque hac basi superstructam attinet, a viris plurimis acriter impugnata est, et sane vitia sua, vt omnia mentis humanæ opera, habet. Fatendum, inuestigationem, ad genus plantæ hac methodo eruendum, necessariam, summopere arduam esse, et sine vitrorum multum augmentum ope vix instituendam. Equidem peristomata simplicia nudo oculo inuestigare eorumque dentium numerum assequi plerumque possumus; at in compositis, peristomatis interni nunc ciliati, nunc e membrana producti, nunc reticulati structuram quis inermibus aut tantum leuiter armatis oculis deprehendere valebit? Quid si a fructu ad flores ipsos deuenimus multo maior difficultas euadit. Hi etenim tam foeminei quam masculi, nisi forte disciformes et capituliformes aliquot excipias, adeo minuti sunt moduli, vt nudis oculis sese spectandos nullatenus praebeant, nedum genitalia iis inclusa et microscopio solari tantum expiscanda discerni possint. Apparatus igitur, nec vnicuique ob prætium facile comparandus nec omnibus horis adhibendus ad genus eruendum plerumque requiritur. Hoc autem Hedwigianæ methodo, si modo pro naturali eam habueris, nullo modo vitio verti debet; quandoquidem methodum naturalem obseruationibus vel in minutissimis partibus institutis, dum modo characteres constantes nobis praebeant, sine respectu ad organorum nostrorum imbecillitatem, niti par est. Non ita de mere artificiali methodo. Maius autem præcipuumque huius methodi vitium in ipsa inconstantia characterum, qui ad genera constituenda e floribus masculi forma sexusque ratione deducuntur, iacet. Peristoma quidem magnæ formæ et numeri constantia gaudet, ita

vt inter plures mille capsulas a me cum nudis oculis tum vitrorum augmentum ope inuestigatas nullam a generico caractere aberrationem in eo inuenerim, quod Hedwigius etiam obseruauit. Sic et in euidentioris fabricae stirpibus capsulae ualuarum et loculorum numerus in iisdem speciebus fere semper idem inuenitur, cum caeterae fructificationis partes praesertim petala et stamina pro foli uerioris maiorisue conditione aliisque circumstantiis numerum augeant vel minuant. Pari fore ratione in muscis characteres e floris masculi discum, gemmam, clauam, capitulumue aemulantis formam deducti absoluti prorsusque certi non sunt; nam neque omnes, quas in masculis floribus deprehendimus formae ad quatuor illas reduci possunt *), neque in iisdem generibus et speciebus semper eadem inueniuntur. Hanc distinctionem igitur ipsa natura neglexisse uidetur, qua tamen cognitionis muscorum difficultas haud parum, ne dicam praeter necessitatem, augetur. At multo maior adhuc in muscis sexus inconstantia. Vix inter eos unicum datur genus, in quo una pluresue species a norma non recedant; quin et eadem species aliquando omnes sexus rationes nobis ostendunt, cum nunc monoicae vel dioicae, nunc hermaphroditae reperiantur. Harum anomaliarum exempla in meis generum definitionibus infra adduxi. Iam diu quidam sagacissimi Botanici animaduertent, classium diuisionis fundamenta generumque characteres a sexus coniunctis discretisue sedibus desumptos nullatenus ex instituto naturae esse, cum plantae non paucae, quae apud nos hermaphroditae sunt in zonis calidioribus, ex Adansonii aliorumque obseruationibus, dioicae vel polygamae reperiantur. Hinc classes Linneanae e sexus diuersa ratione depromptae a recentioribus iure sublatae sunt. Vix tamen muscorum methodus characteribus illis tametsi inconstantibus carere poterit, quos si demas et solum peristoma in generibus condendis admittere uelis, illa iusto pauciora euadent, et in antiquum chaos relabemur.

At si in usum tyronum methodus artificialis condenda esset, quae paucis characteribus sed constantibus adhibitis illos ad muscorum cognitionem absque hoc vitrorum augmentum apparatu et certo tamen itinere deductura esset, haec forte sequenti ratione instituenda foret. Cum foemineus flos in speciebus iisdem muscorum semper lateralis aut semper terminalis inuenitur, et in perpauis tantum, vt in *Sphagno palustri*,
Phasco

*) *Phasorum* multorum flos masculus nec gemmiformis nec capituliformis uere dici potest.

Phasco nitido etc. nunc e caulis apice nunc e lateribus sub apicem prorumpit; cum praeterea huius in trunco sedes e loco, quem pedunculus occupat, semper optime dignoscitur primaria muscorum diuisio hinc desumi posset; subdivisiones autem generumque characteres peristoma, capsula, calyptrae praeberent fere sequenti modo:

MUSCI FRONDOSI.

1. Flore foemineo in trunco ramisue terminali.

1. PERISTOMATE NULLO.

— — — — — *Phascom.*

2. PERISTOMATE NUDO.

— — — — — *Gymnostomum.*
(sub quo *Hedwig.*)

3. PERISTOMATE FIGURATO SIMPLICI.

(a) Dentibus integris solitariis quatuor	-	-	<i>Tetraphis.</i>
— — — octo	-	-	<i>Octoblepharum.</i>
— — — fedecim	{	angustis erectiusculis, calyptra campanulata	<i>Leersia.</i>
		angustis erectiusculis, calyptra cuculiformi	<i>Swarzia.</i> (<i>Leersia lanceolata</i> Hedw. *)
		angustis reflexilibus	<i>Grimmia.</i>
— — — fedecim vel pluribus capillaribus funiculi instar contortis	{	cuspidato conniuentibus	<i>Weissia.</i>
			<i>Tortula.</i> (sub qua <i>Barbula.</i>)
— — — triginta et duobus.	-	-	<i>Polytrichum.</i>
			dentium

*) *Leersiam lanceolatam* H. a congeribus separare sustinui, quae calyptrâ campanulatâ et vaginulâ ab omnibus aliis muscis longe recedunt; et nomine *Swarziae* instruxi, cum genus ita ab Hedwigio nuncupatum sub *Didymodo* militet in hac nostrâ methodo, et tamen celeb. Swartzium honore debito priuare noluerim.

(b) Dentibus integris geminatis	{	dentium paribus octo, theca apophysata	<i>Splachnum.</i>
		dentium paribus octo vel sedecim, theca sine apophysi	<i>Didymodon.</i> (sub quo <i>Swarzia</i> H.)
(c) Dentibus fissis sedecim	{	linearibus ad basim vsque fissis	<i>Trichostomum.</i>
		latioribus inflexis circiter ad medium vsque bifidis.	<i>Dicranum.</i> (sub quo <i>Fissidentes</i> plerique.)

4. PERISTOMATE FIGURATO COMPOSITO.

Peristomatis externi dentibus sedecim reflexilibus apice liberis; interni ciliis sedecim vniformibus	<i>Orthotrichum.</i>
Peristomatis externi dentibus sedecim acutis apice liberis; interni ciliis e membrana plurimis difformibus	<i>Bryum.</i> (sub quo <i>Mnium.</i>)
Peristomatis externi dentibus sedecim apice cohaerentibus; internis ciliis sedecim e membrana planis	<i>Koelreutera.</i>
Peristomatis externi dentibus sedecim acuminatis; interno e membrana carinata apice ciliato, ciliis difformibus	<i>Webera.</i> (sub qua <i>Bartramiae</i> nonnullae)
Peristomatis externi dentibus sedecim acuminatis; interno e membrana carinata apice irregulariter lacinulata	<i>Bartramia.</i>
Peristomatis externi dentibus sedecim acutis; interni e membrana apice denticulata denticulis sedecim	<i>Pohlia.</i>
Peristomatis externi dentibus sedecim truncatis; interno e membrana plicata	<i>Buxbaumia.</i>
Peristomatis externi dentibus sedecim breuibus obtusis; interno e membrana reticulata	<i>Meesia.</i>
Peristomatis externi dentibus sedecim longioribus subulatis; interno e membrana reticulata	<i>Hedwigia.</i> (<i>Fontinalis minor.</i> L.)

II. Flore foemineo in trunco ramisque laterali.

I. PERISTOMATE FIGURATO SIMPLICI.

Dentibus sedecim,	{ integris	-	-	<i>Pteryginandrum</i>
	{ bifidis	-	-	<i>Fissidens.</i>

2. PERISTOMATE FIGURATO COMPOSITO.

Peristomatis externi dentibus sedecim acutis; interni ciliis totidem vniformibus	-	-	-	<i>Neckera.</i>
Peristomatis externi dentibus sedecim acutis; interni ciliis e mem- branâ pluribus conformibus	-	-	-	<i>Leskia.</i>
Peristomatis externi dentibus sedecim acutis; interni ciliis e mem- branâ plurimis difformibus	-	-	-	<i>Hypnum.</i>
Peristomatis externi dentibus sedecim subulatis; interno e mem- brana reticulata	-	-	-	<i>Fontinalis.</i>

III. Flore foemineo laterali et terminali.

-	-	-	-	-	-	-	<i>Sphagnum.</i>
---	---	---	---	---	---	---	------------------

Hac methodo, quae Hedwigiana genera paucis tantum exceptis intemerata seruat, muscorum studium eo magis leuaretur, quod numquam fere ad genus eruendum vitris augmentibus egeretur. Equidem *Fissidentes* frondiformes et *Fontinales*, *) genera, ut videtur naturalia, ibi discerptas inuenies; at quae methodus hoc vitio caret? Quod ad *Bryum*, *Mnium*que pertinet, hic in vnum genus conflata ipsius Hedwigii assensus mihi adstipulatur, nam e summi viri epistola certior factus sum, illa genera nullatenus separanda esse, quandoquidem characteres quorum ope hucusque distinguebantur naturâ plerumque negligat,

Quae fuerit Hedwigianorum laborum existimatio, eiusque methodi in or-
be erudito fata nunc paucis expediamus.

HEDWIGIANA
I. MAG-
METHO-
DI FATA.

*) De *Fontinalis minoris* peristomate vix quicquam certi dici potest. Nam cum rarissime cum fructu reperiatur, eius peristomatis ad Hedwigii normam inuestigandi nulli recentiorum, quod sciam, copia fuit.

1. Magni nominis in Germania Botanici, Leyserus, Rothius, Baumgartenus, Timmius, Willdenowius, eius methodum Linneanae omnino substituendam existimantes eam adoptauerunt integramque reliquerunt, nisi Timmii excipias, qui nonnulla immutauit, ex: gr: *Tortulam muralem* (B) inter *Barbulas* recepit, et alia leuioris momenti. Willdenowius autem in *Flora Berolinensi* muscorum definitiones specificas nouas condidit nonnullisque obseruationibus adiectis horum stirpium cognitionem promouit. Nec minora erga muscologiam Schraderi merita fuisse, qui ad Hedwigii normam specierum nonnullarum a se detectarum accuratissimam analysin instituit, summique viri vestigiis proxime incescit.

2. Alii non minus celebres Botanici Hedwigiana genera in Linneanorum locum admittere non dubitauerunt, nonnullis tamen suppressis, illis praecipue, quae organorum masculorum distributione in flores gemmaceos, capituliformes, discoideos, in eadem cum foeminis vel distincta planta, nituntur, nominibusque non omnibus assumtis. Inter illos Hedwigianae methodi immutatores, an dicam castigatores, primum obtinet locum Schreberus. In suis *Plantarum Generibus* anno 1789 et 1791 editis, Hedwigiana genera omnia ad viginti et quinque reduxit, *Hedwigiâ* sub *Gymnostomo*, *Swarzia* sub *Didymodo*, *Fissidente* sub *Dicrano*, *Weissia* sub *Grimmia*, *Mnium* *Weberae* sub *Bryo* relatis. Praeterea noua aliquot generum nomina *Encalyptam* pro *Leersia*, *Weissiam* pro *Orthotricho*; *Funnariam* tandem in locum *Koelreuteriae* effinxit. Characteres autem suos genericos non e peristomii structura tasitum, sed e capsulae forma, rarius e calyptrae figurae superficieque nunc glabra nunc pilosa desumpsit; nec characteres e masculo flore deductos omnino neglexit, quamuis illos incertos et insufficientes declarauit. Methodo, quam supra proposuimus, ista Schreberiana proxime accedit.

Hedwigiana genera eodem fere modo castigauit, aut potius disturbauit Schrankius in *Florâ Bauaricâ*. Hic etiam noua nomina in magnum scientiae detrimentum tanta nominum diuersitate labefactae inuenies. Sic *Dicranum* et *Fissidentem* Hedwigii in *Fuscinam*, *Tortulam* *Barbulam*que in *Milliam* inmutatas videbis. Quin et variegatam specierum cohortem sub eodem genere militantem miraberis. Nam ut *Brya* *Mnia*que exemplo ex Halleri Weberique auctoritate forsitan, tuendo *Hypnoides* associata taceam, quis *Hypnum serpens* inter *Gymnostoma* *Neckeram pennatam* sub *Weissia*, *Hypnum repens* Pollichii sub *Trichostomo*, *Mnium ligulatum* sub *Polytricho*, vid. *Prim. fl. Salisb.* p. 223. quaereret? Sane si

si unicuique licentia detur species in quaelibet genera pro lubitu transferendi et sicut Absyrthi membra dispergendi, antiqua Botanices ferrea aetas cito recurret. Equidem Schrankius, aliquot nouas muscorum species detexit et descripsit; sed ex illarum descriptione vix satis liquet, an reipsa nondum cognitae species seu cognitarum varietates fuerint; ita vt nobis dolendum sit, tanti nominis virum et de scientia, quam tanto studio excolit, alioquin optime meritum, non maiori diligentia muscorum inuestigationi incubuisse.

3. Hedwigii obseruationes tam mira industria et sagacitate institutae erant, 3. tantoque lumine Linnaei Cryptogamiam perfundebant, vt vel deuotissimi huius Bo- CONCILIA-
tanicorum principis affectae iis assensum suum denegare non potuerint Hedwigia- TORES.
naque detecta systemati suo accomodare successu plerumque infelicissimo aggressi fuerint. Solus Murraius de his nihil audire voluit, et quis credat, iam plures ab Hedwigianis detectis annos, cum iam totus eruditus orbis innumeris plaufibus illa excepsisset, in suo *Vegetabilium systemate*, capsulam pro anthera et stellas masculas pro foeminis, Linnaei vestigiis pertinaciter insistens, venditavit. At ipsius Linnaei filius, quamquam sub patriis signis pugnare solitus, hic tamen ab illius systemate recedere non extimuit et prima Hedwigii de veris muscorum generationis organis indicatione perlecta, sed (vt ipsis Hedwigii verbis utar) male intellecta, methodum muscorum in dissertatione quam 1781 cum Swartzio edidit illustrare enifus est. Genera patris nempe speciesque in pluribus illibatus retinuit, et in ceteris varias et omnino peruersas translationes fecit. Haec est eius methodi tabula synoptica.

M U S C I

A. Orificio capsulae nudo.

Sphagnum. Capsula globosa. Calyptra infera, fugax.

Phascum. Capsula ouata. Calyptra supera, acuta.

B. Orificio capsulae ciliis coronato seu dentato.

*) Capsula difformi.

Buxbaumia. Capsula oblique plana, operculo conico inclinato.

Splachnum. Capsula cylindrica, erecta, receptaculo gibbo pellucido.

*) *Capfulâ oblongâ aequali.*

Polytrichum. Calyptra pilosa.

Mnium. Capfula terminatis elongato-pedunculata. Stellulae seu rofulae masculinae.

Bryo. Capfula terminalis elongato-pedunculata. Mares in axillis foliorum.

Fontinalis. Capfula lateralis seu terminalis, abbreviato-pedunculata intra perichaetium.

Hypnum. Capfula lateralis elongato-pedunculata intra perichaetium.

Plurimis mendis nec leuibus methodus ista grauatur. Nam nec generum characteres a Dillenio plerumque desumpti satis certi ac sufficientes sunt, nec species omnes sui generis characterem seruant. Sic auctor in sua fusiore generum determinatione *Phasco* calyptram minimam tribuit, eique tamen *Gymnostomum pyriforme* (B) et *Gymnostomum truncatulum* (B) quae maximâ pro stirpis tenuitate calyptrâ gaudent, adnumerat. *Polytricho* cuius mares stelliformes dicit *Orthotricha* Hedwigii, quae, *anomalo* excepto, flore duplici nempe axillari gemmaceo et terminali capituliformi instructa sunt, accenset. *Tortulae murali* (B) pari iure flores masculos stelliferos tribuit. *Bryi* genericum characterem in flore masculo axillari ponit, at pleraeque species, quas sub *Bryo* enumerat florem masculum terminalem capituliformem habent. *Fontinales* ab *Hypnis* solâ pedunculi longitudinis ratione male separat, et his duobus generibus solis perichaetium concedit in aliis etiam plerumque praefens. Quin et in partibus quas detexit Hedwigius determinandis ab illo plurimum discedit „pristinum receptumque seruaturus, ut ipse ait, cuiusuis partis terminum et rationem.“ Sic Hedwigii perianthium seu calycem pro gemmâ habet flores ad vernum tempus obtegente. Stamina pistillaque singula singulum efficere florem declarat, et quod Hedwigius florem hermaphroditum nuncupat, ille gemmam multifloram vocat. Filamenta succosa articulata Hedwigii, nobis nectaria, illi sunt paleae flores separantes, ut in floribus compositis et liliaceis occurrit; adductores vero seu opitulatores flores foemineos steriles esse, idque iure, quandoquidem et Hedwigius ipse in eam sententiam postea abiit, existimat. Calyptrae tandem corollae partes abnuat, et illam nihil aliud esse, quam pistilli tunicam exteriorem capfulam obtegentem, pronunciat. Multa sane ex iis assertis nec naturae nec Hedwigii observationibus congruunt. Nonnulla tamen bene vidit auctor. Eius de pistillis opitulatores sententia vera esse videtur, et parum abest, quin ei assentiar, ubi flores hermaphroditos Hedwigii pro floribus compositis habet, quam opinionem sub finem capitis nostri tertii de flore foemineo

iam propositam lector forte meminerit. Quod ad Swartzium, Linnæi iunioris in hoc opusculo condendo focium et commilitonem, attinet, huic muscologia plurima incrementa nec leuia debet, quandoquidem ex Americâ præcipue e Jamaicâ et Hispaniolâ muscorum species plurimas retulerit maximam ad partem incognitas, quæ sub itinere in Indiam Occidentalem anno 1783. — 1787. ab eo repertæ sunt, quasque celeberrimus auctor sub quinque genera nempe *Fontinalem*, *Polytrichum*, *Bryum*, *Mnium* et *Hypnum* breui definitione illustratas ordinauit. Harum se post-hac integras descriptiones in lucem editurum promiserat, quâ spe hucusque frustrati fuimus. Nonnullas tamen ex Hedwigii scriptis cognoscimus, qui earum genericum characterem eruit. De caeteris vero quibusnam Hedwigianis generibus adscribendæ sunt et vtrum loco suo bene stant, plane ignoramus; hinc in eis inter nostra genera recipiendis nos pluries errauisse probabile est.

Linnaeanam methodum cum Hedwigiana conciliare et nouam ex vtraque componere alio modo sed vix feliciore successu Gmelinus tentauit, *Syst. Nat. V. II. p. 1523.* — 1547. Genera nempe Linnaeana retinuit, Hedwigiana vero ad subdivisiones instituendas adhibuit. Haec sunt, præter *Porellam* huc non pertinentem, illius genera.

Sphagnum. Flos masculus clauatus antheris planis. Capsulae in eadem planta operculatae, sessiles, sine calyptra integra, ore laeui.

Phascum. Capsula ouata calyptra minuta cum rudimento operculi persistente.

Fontinalis. Gemma in eadem planta cum capsula subseffili perichaetio imbricato obuelata et calyptra munita.

Buxbaumia. Gemma orbicularis. Capsula pedunculata; peristomate externo fedecies dentato; interno membranaceo plicato.

Splachnum. Gemma orbicularis, terminalis. Capsula in alia planta cylindrica cum calyptra et apophysi maxima; peristomate octo-dentato.

Polytrichum. Gemma orbicularis terminalis. Capsula in aliâ plantâ eclyptiâ munita; peristomatis externi dentibus triginta et duobus.

Mnium (sub quo *Koelreutera*, *Timmia*, *Tetraphus*, *Dicranum* et *Meesia*.) Gemma orbicularis rarius capitata. Capsula vt plurimum in alia plantâ, calyptrâ munita, peristomatis dentibus sedecim, rarius quatuor.

Bryum (sub quo *Webera*, *Swarzia*, *Hedwigia*, *Leersia*, *Trichostomum*, *Tortula*, *Gymnostomum*, *Grimmia*, *Weissia*, *Orthotrichum*, *Pohlia*, *Bartramia*, *Barbula*.) Gemmae saepe axillares nunc in aliâ nunc in eâdem plantâ cum capsulis calyptra munitis, pedunculo terminali a taberculo exeunti infidentibus.

Hypnum (sub quo *Fissidens*, *Neckera*, et *Leskia*.) Gemmae in aliâ vt plurimum plantâ. Capsulae pedunculo laterali e perichaetio producto infidentes, peristomate exteriore sedecies dentato.

Ne autem de vitis loquar, quae methodus ista cum Dilleniana et Linnaeanâ communia habet, inprimis quod ad characteres e perichaetio, tuberculo cui pedunculus infidet et calyptrâ desumptos spectat, auctor Hedwigianas obseruationes nescio an incuriâ aut de industria saepe neglexit. *Splachnum mnioides* ex: gr: inter *Phasca* vbi a Linnaeo perperam repositum fuerat reliquit, yt et *Phascom repens* Linnaei, quamuis ad hoc genus propter opérculum deciduum minime pertinens. *Koelreuteram hygrometricam* stirpem, vt omnes nôrunt, dioicam inter *Mnia* monoica refert. *Timmiam* flore gemmiformi gaudentem eidem generi, cui florem masculum orbicularem vel capitatum tribuit, accenset. *Hypnum repens* Pollichii inter *Trichostoma* quamuis toto coelo ab iis diuersum e Schrankii fide numerat. *Polytrichum* 10 Dill. pro *Grimmiâ* habet, quod euidentissime est *Orthotrichum* et quidem mera *friati* varietas. *Barbulae* duplex peristoma tribuit, quae sicut *Tortula* simplici tantum gaudet. Praeterea eandem speciem nomine duplici instructam pro duabus distinctis speciebus pluries nobis venditat auctor. Sic eius *Fontinalis albicans* et *Bryum ciliatum* vna eademque sunt planta; nempe *Hedwigia ciliata* nostra. Sic et *Polytrichum commune* a ferrato male separat, quandoquidem Schrankius, qui hoc posterum triuiale nomen, nescio, quâ de causâ, priori substituit, diuersam esse speciem nullibi dicit. Sic *Dicranum varium* Hedwigii tamquam planta duplex sub nomine *Bryi rubri* et *Dicrani simplicis* in Gmelino occurrat. Quid plura memorem ex vnico *Octoblepharo albido* H. orta, *Leersiam lanceolatam* tamquam *Bryum lanceolatum* et *Bryum cuspidatum* bis militantem. *Neckeram undulatam* duplici nomine *Fontinalis crispae* et *Hypni lamaicensis* instructam, *Hypnum serpens* hic inter *Gymnostoma* illic inter *Leskias* relatum etc. Nec mirum, sic Gmelini specierum numerum ad 312 excreuisse. At pace tanti viri,

viri, cuius merita nullatenus leuare velim, dicere liceat; ex hac specierum, inter quas non paucae mihi suspectae videntur, accumulatione scientiam non tantum augmenta nulla capere, sed nouis difficultatibus a tyronibus non facile exsuperandis obrui.

Linnaei muscorum genera et methodum nullo modo retinere posse existimo eorum recentiorum obseruationibus prorsus pessundata fuerint. Basi etenim ruente quae masculini et foeminei floris peruersâ distinctione nititur totum aedificium euerti necesse est. Si quis tamen Linnaei sectatoribus indulgens muscos ad sexualismi normam ordinare velit, alia via est instituenda. Muscorum nuptiis nunc ex Hedwigii obseruationibus omni dubio solutis et in lucem, vt ita loquar, eductis, haec stirpium cohors in Linnaei Cryptogamia persistere nequit et ex iis peculiarem classem Cryptogamiae praeponendam confici necesse est. Haec noua classis autem *Calyptrógamia* nuncupari posset, tum quia plantarum nostrarum nuptiae quamvis nobis non prorsus absconditae, tamen clandestine et quasi sub velo (*καλυπτρα*) celebrantur; tum quia calyptra in germinis foecundatio maximi momenti esse videtur. Cum vero aliae cryptogamae stirpes, eae nempe, quas *Muscos hepaticos* dixerunt, calyptrâ etiam gaudeant, subdiuisiones duae instituendae erunt scilicet *Calyptrógamia Musci* et *Calyptrógamia Hepaticae*. Sexus ratio ordines nobis suppeditabit; characteres generici e capsulâ et praesertim peristomate desumentur; quod e sequenti tabula clarius elucebit,

CALYPTROGAMIA Cl. XXIV.

I. *Calyptrógamia Musci*.

ANDROGYNIA.

1. *Peristomate simplici*.

Splachnum dentium paribus octo; capsulâ apophylata.

Swarzia dentium paribus sedecim; capsulâ apophysi destitutâ.

2. *Peristomate duplici*.

Webera peristomate externo dentibus sedecim acuminatis; interno membranaceo carinato cum ciliis.

Bartramia peristomate externo dentibus sedecim cuneiformibus; interno membranaceo plicato-carinato, apice lacinulato cum vel absque ciliis.

M O N O E C I A.

1. *Peristomate nullo.**Phascum*2. *Peristomate nudo.**Sphagnum* Capsulae pedunculo vaginulae nulli inserto.*Hedwigia* Capsulae pedunculo vaginulae inserto.3. *Peristomate figurato simplici.**Octoblepharum* peristomatis dentibus octo.*Leersia* peristomatis dentibus sedecim angustis erectis.*Grimmia* peristomatis dentibus sedecim integris latiusculis reflexilibus.*Trichostomum* (sub quo *Didymodon pusillum*) peristomatis dentibus sedecim longifimis ad basim vsque fissis.*Fissidens* peristomatis dentibus sedecim brevisculis ad medium vsque bifidis.*Tortula* peristomatis ciliis sedecim vel pluribus instar funiculi contortis.4. *Peristomate figurato duplici.**Buxbaumia* peristomate externo e dentibus sedecim truncatis; interno e membranâ plicatâ.*Timmia* peristomate externo e dentibus sedecim acuminatis; interno e membrana in processus articulatos producta.*Fontinalis* peristomate externo e dentibus sedecim latiusculis; interno reticulato.

D I O E C I A.

1. *Peristomate nudo.**Gymnostomum*2. *Peristomate figurato simplici.**Tetraphis* peristomatis dentibus integris quatuor.*Pterigynandrum* peristomatis dentibus integris sedecim, pedunculis axillaribus.*Weissia* peristomatis dentibus integris sedecim, pedunculis terminalibus.

Polytrichum peristomatis dentibus triginta et duobus.

Didymodon peristomatis dentium paribus octo vel sedecim.

Dicranum peristomatis dentibus sedecim bifidis.

Barbula peristomatis dentibus sedecim vel pluribus instar funiculi contortis.

3. *Peristomate figurato duplici.*

Neckera peristomatis *externi* dentibus sedecim liberis; *interni* ciliis totidem basi liberis; pedunculis lateralibus.

Orthotrichum peristomatis *externi* dentibus sedecim liberis; *interni* ciliis totidem basi liberis; pedunculis terminalibus.

Leskia peristomate *externo* e dentibus sedecim liberis; *interno* e ciliis totidem vni-formibus basi membranaceâ connexis.

Hypnum peristomate *externo* e dentibus sedecim liberis; *interno* e membrana in cilia difformia producta; pedunculis lateralibus.

Bryum (sub quo *Mnium*) peristomate *externo* e dentibus sedecim liberis; *interno* e membrana in cilia difformia producta; pedunculis terminalibus.

Pohlia peristomate *externo* e dentibus sedecim apice liberis; *interno* e membrana sedecies denticulata.

Koelreutera peristomate *externo* e dentibus sedecim apice cohaerentibus; *interno* e ciliis totidem.

P O L Y G A M I A.

Meesia peristomate duplici; *externo* e dentibus sedecim curtis; *interno* reticulato.

II. *Calyptrógamia Hepaticae.*

Haec methodus Sexualistarum votis respondere videtur, ipseque Hedwigius ad hanc normam suam constituere animo habebat *vid. fund. Musc. V. II. p. 80*; postea vero praevidens, quam molesta difficilisque haec methodus illis euaderet, qui subtilioribus hisce explorationibus minus assueti, nec vitris multum augmentibus instructi sunt, consilium mutavit et peristomati primas partes in classium et generum formatione concessit, cum praesertim sexus ratio adeo in muscis inconstans sit, ut genera hac basi superstructa firmo pede nullatenus stare valerent.

4.
DETRECTA-
TORES.

Omnes, de quibus hucusque mentionem fecimus, Botanici aut prorsum aut partim Hedwigii methodum adoptauerunt, nec iis in mentem venit eius observationibus fidem denegare; quin et inaximi nominis viri eius detecta fummis laudibus extulerunt. Nonnulli tamen Botanici, quamvis nec ingenii nec doctrinae expertes, nescio qua causa moti, Hedwigium erroris imo mendacii arguerunt. Sic Weigelius in suis *Florae Holstiae Primitiis* auctoris nostri detecta in dubium vocavit, et ab eo deprehensas fructificationis partes vasa tantum nutrientia et propagines dixit, non satis experimenta solidissima perpendens, quae in lucem produxit Hedwigius. Gaertnerus in praefatione splendidissimi sui operis de *plantarum fructibus et seminibus* Stuttgartiae 1788 typis euulgati sese Hedwigii theoriae aduersum praebuit. Nempe polliniformibus granulis, in muscorum capsula contentis, seminis dignitatem non prorsus denegavit, hincque mascula genitalia in muscis admittere coactus est. At cum ea, quae Hedwigius proposuerat, locum habere non posse crederet, in Adansonii et Gmelini sententiam discedere maluit, statuentium, ipsa muscorum foeminea organa sibi sola sufficere, mascula autem adeo clandestine iis addita eorumque fabricae intertextae esse, ut haec integram duntaxat priorum partem efficiant, neque a foemina interna compage ullo modo distincta sint, unde *Unisexuales* seu *Aphroditae* stirpes nostrae illi audiunt. Quae sententia, nullis experimentis hucusque stabilita et meris tantum ratiociniis nitens, naturae legibus ac institutis nullo modo respondere videtur, unde ipse auctor eam tantum ut probabilem proponit, nullibi vero pro certa venditat. Non ita modeste ac humaniter sese Neckerus, Hedwigianae theoriae impugnator acerrimus, praebuit. In *Elementis suis Botanicae* Naeovedi 1791 in lucem editis contumeliose in Hedwigium inuehitur; eum immoderatum Systematicum et quasi cryptogamia correptum dicit; miraculis excogitatis et iconibus pulchre tantum delineatis verbosaeque descriptis caeteris Botanicis fucum fecisse vociferatur; incrementa basilaria *Polytrichi* pro cotyledonibus illum venditasse contendit etc. Praeterea muscos coniugali amplexu nullatenus gaudere, cum foecundantis lymphae vestigium nullum in iis deprehendatur pronuntiat. Ad sua tandem Dillenique irrita de muscorum fatione artificiali tentamina, ad Koelreuteriana de vegetabilium foecundatione diuersarumque specierum plantas hybridas producentium combinatione experimenta, ad Bonneti, ad sua ipsius scripta, sententiae suae stabiliendae causa, prouocat. Quibus omnibus argumentis Hedwigius in praefatione, quam Muscorum frondosorum volumini tertio praemisit, adeo solide respondet, ut iis refutandis immorari inutile foret. Dolendum est autem, virum magnae sagacitatis atque doctrinae, nempe *Medicum*, Neckeri Sophismis aurem praebuissse et agamiae inter vegetabilia etiam patrocinari.

Sane difficultatibus vitiisque suis Hedwigii methodus laborat. Sic characteres generici e fexus ratione et masculi floris forma desumpti semper vacillantes erunt, cum natura in eisdem generibus imo in eadem specie non raro illos negligat. At quaecumque ille de generationis organorum forma et usu, muscorum fabrica interna, praesertim capsulae et peristomatis structura nos docuit, rata certaue manebunt, quippe quae innumeris observationibus cum ipsius auctoris tum aliorum naturae investigatorum confirmata et stabilita fuerint. In suis ergo scriptis sibi monumentum exegit, quod nec livor corrodere, nec aetas abolere valebit. Ingenii commenta etenim delet dies; at quae ex ipso naturae gremio observationis ope deprompta sunt, his vicibus nullatenus obnoxia damnosa saecula damnosioresque invidiam vincunt et ad feros vsque nepotes cum detectoris nomine et laudibus illabefacta transeunt.

C A P V T X.

De methodo nostrâ genuinisque Muscorum generum characteribus.

Methodo, quam in nostrâ muscorum frondosorum historiâ et descriptione sequimur, explicandae non diu immorabimur, cum illa nihil aliud sit, quam Hedwigiana ex ipsius auctoris recentioribus observationibus aucta ac emendata. Nomina nova classium e graecâ linguâ desumpta effingere ausus sum; nempe 1. *Aperistomati* mihi dicuntur musci, qui operculo deciduo sicque peristomate carent. 2. *Gymnoperistomati*, qui peristomate quidem gaudent, sed *nudo*, id est dentibus ciliisque nullis ornato. 3. *Aploperistomati*, quorum peristoma figuratum *simplex* est, id est, quorum capsulae apertura vnicâ tantum dentium vel ciliorum serie instructa inuenitur. 4. *Diploperistomati*, quorum peristoma figuratum *duplex* est, id est, quorum capsulâ duplici serie dentium, vel ciliorum, vel processuum e membranâ oriundorum, obvallatur. Prima secundaque classis subdivisiones nullas admittunt. Tertia vero et quarta in sectiones, properistomatis natura vel dentati, vel ciliati, vel dentato - ciliati, vel dentato - membranacei, vel tandem dentato - reticulati diuiduntur. Sectionum subdivisiones dentium forma et dispositio praebent. Hedwigiana genera sancte retinui, nonnulla tamen quamvis rarius in definitionibus, et ea praefertim, quae ad sexum spectant, immutavi. Vno verbo Spartam nactus, non euertere, sed, quantum fas erat, adornare studui. An bene fecerim? muscorum doctrinae periti e sequenti tabulâ synopticâ iudicabunt.

CLASSIS I.

*Aperistomati.**Phascum* — — — — —

CLASSIS II.

*Gymnoperistomati.**Sphagnum* flore monoico, masculo clauaeformi.*Hedwigia* flore monoico, masculo gemmiformi.*Gymnostomum* flore dioico, masculo disciformi.

CLASSIS III.

Aploperistomati.

SECTIO I.

*Peristomate dentato.*a) *Dentibus integris solitariis, apice liberis.**Tetraphis* peristomatis dentibus quatuor.*Octoblepharum* peristomatis dentibus octo.*Leersia* peristomatis dentibus sedecim, angustis erectiusculis, flore monoico, masculo gemmiformi.*Grimmia* peristomatis dentibus sedecim latiusculis reflexilibus; flore masculo disciformi vel gemmiformi.*Pterigynandrum* peristomatis dentibus sedecim; flore dioico, masculo gemmiformi.*Weissia* peristomatis dentibus sedecim; flore dioico, masculo capituliformi.b) *Dentibus integris solitariis, apice membrana agglutinis.**Polytrichum* peristomatis dentibus triginta et duobus.

c) *Dentibus integris per paria approximatis seu geminatis.*

Splachnum peristomatis dentium paribus octo; flore hermaphrodito.

Swarzia peristomatis dentium paribus sedecim; flore hermaphrodito.

Didymodon peristomatis dentium paribus octo vel sedecim; flore sexibus distinctis.

d) *Dentibus fissis.*

Trichostomum peristomatis dentibus capillaribus ad basim vsque fere fissis; flore masculo gemmiformi.

Fissidens peristomatis dentibus sedecim brevioribus ad medium vsque circiter bifidis; flore masculo gemmiformi.

Dicranum peristomatis dentibus sedecim bifidis; flore masculo capituliformi.

S E C T I O 2.

Peristomate ciliato.

Tortula peristomatis ciliis sedecim vel pluribus contortis; flore monoico, masculo gemmiformi.

Barbula peristomatis ciliis sedecim vel pluribus contortis; flore dioico, masculo capituliformi.

C L A S S I S IV.

D i p l o p e r i s t o m a t i.

S E C T I O I.

*Peristomate dentato - ciliato.*a) *Dentibus apice liberis.*

Neckera peristomatis *externi* dentibus sedecim; *interni* ciliis totidem vniformibus basi liberis integerrimi.

Orthotrichum peristomatis *externi* dentibus sedecim; *interni* ciliis totidem vniformibus, basi liberis, excisso fimbriatis.

Leskia peristomatis *externi* dentibus sedecim; *interni* ciliis totidem vniformibus, basi membranâ connexis.

Hypnum peristomatis *externi* dentibus sedecim; *interni* ciliis difformibus e membranâ productis; flore masculo gemmiformi.

Bryum peristomatis *externi* dentibus sedecim; *interni* ciliis difformibus e membranâ productis; flore masculo capituliformi.

Mnium peristomatis *externi* dentibus sedecim; *interni* ciliis difformibus e membranâ productis; flore masculo disciformi.

b) *Dentibus apice cohaerentibus.*

Koelreutera peristomatis *externi* dentibus sedecim; *interni* ciliis totidem; flore masculo disciformi.

S E C T I O 2.

Peristomate dentata membranaseo.

Webera peristomatis *externi* dentibus sedecim acuminatis; *interni* membrana plicato carinata cum ciliis; flore hermaphrodito.

Bartramia peristomatis *externi* dentibus sedecim cuneiformibus; membranâ plicato-carinata cum et absque ciliis; flore hermaphrodito.

Pohlia peristomatis *externi* dentibus sedecim, *interni* membrana sedecies denticulata; flore dioico.

Buxbaumia peristomatis *externi* dentibus sedecim truncatis, *interni* membranâ plicatâ; flore monoico.

Timmia peristomatis *externi* dentibus sedecim acuminatis, *interni* processibus totidem e membranâ articulatis; flore monoico.

S E C T I O 3.

Peristomate dentato - reticulato.

Fontinalis peristomatis *externi* dentibus sedecim latiusculis acutis; interno reticulato; flore monoico, masculo gemmiformi.

Meesia peristomatis *externi* dentibus sedecim curtis; interno reticulato; flore monoico vel polygamo, masculo disciformi.

Haec

Haec est nostra vel potius Hedwigiana muscorum methodus; quo tyrones autem facilius in suis muscorum inuestigationibus genus eruere possint, cuiusque generis characterem naturalem ad Linnaei normam ex omnibus fructificationis partibus desumptum in capite sequenti subiungere libet: Hedwigii, Schreberi, aliorumque in re herbaria detecta measque proprias observationes in hunc usum adhibui, et si multa adhuc manca et incerta manebunt, tentamen illud peritioribus naturae inuestigatoribus castigandum augendumque relinquimus. Cum vero omnes fructificationis partes non pariter bonos generum characteres praebeant, et aliae in generibus condendis maximi, aliae autem nullius fere sint momenti, nonnulla hinc praemittenda sunt, e quibus patebit, quinam characteres ad genus extricandum potissimum consulendi sint et quinam plerumque negligendi,

Sexus rationem non satis sufficientes constantesque generis characteres suppeditare e supra dictis affatim liquet, cum in generibus, quae maxime naturalia videntur, saepe diuersa reperiatur. Nec tamen prorsus negligendam esse duco; saepe etenim natura illam sequitur. At si in genere condendo non admittatur, ad species distinguendas maioris utilitatis erit, quamvis inuestigationis tyronibus semper arduae.

Forma floris masculi sexus ratione constantior inuenitur; natura tamen illam non tanti fecit, quam ut non saepe in eadem specie aut plures admittat, aut talem producat, quae ad formas vulgares vix reduci possit. Capituliformis praeterea et gemmiformis floris non satis certa distinctio.

Masculi floris situs axillaris terminalisue plerumque constans; at cum in multis speciebus flos masculus non aliter, quam magno labore vitrorumque summo opere augmentium ope extricari possit, tyronibus nullum generis commodum characterem praebet. Contra *foeminei floris situs* e pedunculi insertionem facillime dignoscendus omniumque characterum constantissimus, maximi momenti nobis erit. Hoc caractere *Orthotrichum* a *Neckerâ*, *Hypnum* a *Bryo Mnioque*, quibus vi peristomatis congenera forent, certissime distinguuntur. Caueant autem tyrones, ne pro pedunculo laterali illum habeant, qui in trunco primordiali breui terminalis ex eius latere, praesertim si ramulos sub apicem emittat, oriri videtur. Hinc etenim plurimi in specierum definitionibus errores fluxere, cuiusmodi insigne exemplum *Polytrichum alpinum* et *urnigerum* praebent.

Calyx seu *perigonium* cuius sub nomine *perichaetii* priores muscologi ad genera statuenda tanti faciebant, has partes apud nos non amplius gerere potest, quandoquidem obseruationibus constat, illum omnibus muscis competere, et in eodem genere saepe diuersiforme reperire. Non negandum tamen in *Hypnis* et *Fontinalibus* aliquid habere caracteristici, quod non prorsus est negligendum. Interea in specificis definitionibus multo commodius adhibetur et genuinum characterem praebet. Exemplo fuerint, *Barbula conuoluta*, *Pterigynandrum iulaceum* etc. Idem fere de masculi floris calyce, quamuis in speciebus distinguendis, minus vtile dici potest.

Corolla muscorum, quae *calyptra* nuncupatur, optimos post peristoma florisque foeminei sedem generis characteres subministrat. Sic *Sphagnum* calyptrâ media rumpente; *Leersia* forma campanulata *); *Orthotrichum* pyramidata pilis surrectis hirta; *Polytrichum* villosâ paraphysiphora; *Koelreutera* inferne sub tetragonâ; *Buxbaumia* et *Phascum* minutissima; *Webera* fugacissimâ, ab aliis generibus, in quibus vulgo glaberrima, lateraliter fissilis, subulata diutius persistens inuenitur, caractere summo opere obseruando, ne sufficientem dicam, distinguitur. Equidem Svarzius in suo *Prôdromo Hypnorum* suorum nonnullis nempe *Polytrichoidi* et *composito* calyptram villisam tribuit, at probabile fit, ex habitu pedunculorumque breuitate illas sub *Orthotricho* militare. Quin et persuasum habeo, quo accuratius et studiosius calyptrae inuestigandae incumbetur, eo certiores generis characteres ex eâ deductum iri.

Antherarum numerus nec genere nec specie distinguit. Forma in *Shpago* ouata, in *Bryo androgyno* cordata, characterem quemdam praebet, cum in caeteris cylindrica sit; at illarum partium inuestigatio nimis ardua est, quam vt in methodo tyronibus aptâ adhiberi possit. *Pistilla* ex eâdem causâ nullius prorsus sunt momenti.

An *Nectaria* omnibus muscis competant nec ne? nondum satis constat. In omnibus speciebus, quas recentes inuestigauit reperit illa Hedwigius, at in pluribus, quas siccas tantum habuit desiderabantur, siue reuera in eis speciebus defecerint,

*) *Leersia lanceolata* calyptra cuculliformi genus proprium constituere mihi videtur.

sint, siue aetate aliisque causis iam corrupta deletaque fuerint. Hinc characterem nullum certum nectariorum absentia vel praesentia suppeditat. Eorum vero forma nunc articulato-filiformis, ut in plerisque, nunc articulato-clauata ut in *Gymnostomis* nonnullis, articulis ipsis forma etiam variis, si non generibus, speciebus tamen distinguendis inferuire posset, ni eorum tenuitas hincque orta inuestigationis difficultas obstarent.

Pedunculi longitudo et *vaginula* cui inferitur forma in genere nullo constant. Sic *Grimmiae* et *Fontinales* nonnullae pedunculo longiori; *Neckerae* vero et *Hypna* quaedam breviori gaudent. At in speciebus determinandis pedunculi longitudo cum capsulae, perichaetii, ramorum longitudine comparata; superficies nunc laevis, nunc tuberculis aspera, directio satis diuersa, vaginulaeque forma in *Leerfiis* ex: gr: characteristica, magni sunt usus. Vaginula in solo *Sphagno* non praesens huius generis characterem bonum praeberet, ni alii potiores, quibus ab omnibus caeteris distinguitur, praesentes forent.

Capsulae directio in eodem genere satis constans, ex: gr: in *Gymnostomo*, *Weissia*, *Barbula*, *Orthotricho*, *Fontinali* erecta, in *Hypno* inclinata, in *Mnio* obliqua, vel pendula, in *Meesia* nutans generi determinando non prorsus erit inutilis. Forma thecae vero non tanti est momenti, quamvis Schreberus illam inter suos characteres receperit. Neque enim facile duo dantur musci quorum capsula omnino similis fuerit, et tot tamque diuersae sunt earum formae, ut vel his figuris nomina desint. Nonnulla tamen genera dantur, in quibus capsulae forma satis est characteristica. In *Phasco* et *Bartramia* ex: gr: subrotunda; in *Orthotricho* ouata, in *Hypno* teres, leuiter acuata, subcernua, in *Splachno* apophysata inuenitur. At *apophysis* in aliis generibus characterem genuinum non praebet, cum in multis *Polytrichis* desit, in *Dicranis* nonnullis obseruetur. Caeterum si capsulae forma genus non facit, species optime distinguit, ita ut si omnia illius discrimina verbis nominibusque propriis assequi possemus, alio specifico caractere non indigeremus.

Operculum ad genus nihil facere, et inter omnes fructificationis partes formam maxime diuersum esse a generum delineationibus nostris affatim patebit. Distinctiones specificae summopere obseruandae ex eo desumuntur.

Annulus in paucissimis generibus semper praefens; in plerisque deesse videtur. Notam generis ergo non suppeditat, cum praeterea eius extricatio plerumque difficillima sit.

Peristoma cuiuscumque muscorum methodi fundamentum stabile generumque characteres genuinos solum praebet. Observandum tamen, characteres e peristomate interno desumptos non tantum aegre erui, sed et aliquando non satis esse firmos at ut ex: gr: *Neckera* ab *Orthotricho*, *Webera* a *Bertramia* vi peristomatis interni vix satis distinctae sint.

Semina tandem propter suam exilitatem et pauca discrimina, quae in eorum superficie aut forma vitrorum optimae notae subsidio deprehenduntur, in muscorum methodo nullius sunt usus.

C A P V T X I.

G e n e r a M u s c o r u m.

A Raio vsque ad Hedwigium nullus Botanicorum dicere potuit, quid esset *Muscus frondosus* et quid non esset multi dixerant. Nunc vero, lumine ex Hedwigii observationibus et scriptis exorto, illos inter plantas, quae perfectae audiunt, locum obtinere et characteribus suis ab omnibus caeteris vegetabilibus optime distingui videmus. Modo sequenti *Muscus* non definiri, nam definitiones, obseruante celeberrimo Bufonio, vix naturalibus corporibus conueniunt, sed delineari ac determinari poterit.

QUID SIT
MUSCUS.

Muscus frondosus, vel vno verbo *Muscus* *) est planta radicibus fibrosis, caule tereti; foliis alternis, sessilibus, amplexicaulibus, aquâ rediuiuis; flore plerumque monoico vel dioico, rarius hermaphrodito, rarissime polygamo.

Flos

*) Arab. Mofe. Graec. Βεγυον, Μυιου. Lat. Muscus. Med. lat. Muffa, Muffum, Muffus. Ital. Muschio. Hisp. Moho, Musco, Mosgo, Mofo. Port. Musgò. Gall. Mouffe. Germ. Moos. Mos. Ob. Deutsch. Mies, Miesch. Holl. Mos, Mofch. Dan. Mûs, Muff, Moos. Norw. Mofse. Isl. Mofe. Groenl. Orty. Suec. Mossa. Angl. Moss. Angl. Sax. Meos. Gall. Caoinach, Mointeach. Wall. Mwsogl, Migwin. Cornw. Rosch. Russ. Moch, Mîchina. Pol. Mech. Boh. Mech. Serv. Moch. Lusat. inf. Môch. Illyr. Maowina. Hung. Moch. Lett. Suhki, Suhras. Est. Puhabbemed, Sammal, Sammel. Ind. Puem-peda. Jap. Ko, Tai, Koki. Cochinch. Rêu,

Flos masculus lateralis vel terminalis, subsoletarius, disci, capituli, gemmae, vel clauae formam referens constat *calyce* e foliis caulinis plerumque dissimilibus composito; *corollâ* nullâ; *antheris* unilocularibus, formâ ouatâ, cordatâ vel cylindricâ, filamento brevissimo verticaliter impositis, apice dehiscentibus; *nectariis* filiformibus vel in clauam incrassatis, articulatis, succulentis.

Flos foemineus lateralis vel terminalis, plerumque gemmiformis, compositus, constat *calyce* communi, persistente, e foliis plurimis caulinis plerumque dissimilibus composito; *flosculis* multis, vno plerumque rarius duobus vel pluribus fertilibus; *calyce proprio* nullo, *corollâ* monopetala, cuculliformi vel mitriformi, in fructu maturescente persistente tandemque decidua; *pistillo*, nempe *ovario* unico, oblongo, basi angustato, *stilo* columnari apice in *stigma* hiantem superimposita; *nectariis* filiformibus, articulatis, succulentis.

Flos hermaphroditus genitalia mascula et foeminea *calyce* communi approximata continet.

Fructus floris foeminei et hermaphroditi est *capsula* pedunculata et operculata; *pedunculo* thalami *vaginolae* ut plurimum infixo, *theca* bicutanea, uniloculari, *columnula* verticali centrum tenente, *peristomate* seu thecae orificio, nunc nudo, nunc unica duplici serie corpusculorum basi et apice liberorum vel coadunatorum instructo; *operculo* thecam exacte claudente, maturitate deciduo et in solo *Phasco* persistente; *annulo* elastico, dissiliente, inter operculum thecamque aliquando praesente; *seminibus* thecae cuti, interiori adhaerentibus minimis, polycotyledonibus?

I. P H A S C U M.

F L O S M O N O I C U S,

GENERA
MUSCO-
RUM.

I. *Masculus subdiscoideus terminalis vel gemmaceus axillaris.* Schreb.

Calyx. Folia perigonia diversiformia.

Corolla. σ.

Stamina. *Antherae* cylindricae, erectae filamento brevissimo, paucae, octo non plures.

Nectaria. Filamenta succulenta, articulata, articulis aequalibus, linearibus.

2. *Foemineus terminalis.*

Calyx communis. Folia perichaetialia, caulinis subconformia, longiora, Flosculi tres ad decem.

Calyx proprius o.

Corolla. Calyptra minima, breui decidua, iuxta longitudinem fissilis, oblique secedens, glabra.

Pistillum. Ovarium oblongum, basi angustatum, stylo columnari apice in stigma hiantes superimposito.

Nectaria masculi.

Fructus. Capsula brevissime pedunculata, pedunculo vaginulae oblongae infra crassiusculae inserto. Theca subglobosa vel ovata, acumine brevissimo instructa, vndique clausa cum rudimento Operculi numquam abscedente, maturitate nutans. Peristoma o. Annulus o.

Semina exigua, rotunda, superficie reticulata, in speciebus quibusdam pedicellata.

Obs. In *P. nitido* flos foemineus aliquando lateralis inuenitur.

II. S P H A G N U M.

F L O S M O N O I C U S.

I. *Masculus in ramorum superiorum extremitate clauaeformis.*

Cal. Folia perigonialia imbricata, ovata, concava.

Cor. o.

Stam. Antherae ovatae, erectae filamento longiori plurimae.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis aequalibus, linearibus, antherae circumvoluta,

2. *Foemineus terminalis et axillaris.*

Cal. comm. Folia perichaetialia, imbricata, caulinis conformia.

Flosc. An plures? Vnicus semper deprehensus.

Cal. prop. O.

Cor. Calyptra minima, medio rumpens, fugacissima, glabra.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, stylo columnari apice in stigma hiantes superimposito.

Nect. — — —

Fruct. Capsula brevis pedunculata pedunculo vaginulae nulli infixæ.

Theca erecta, ovata, orbiculo pedunculum terminanti imposita, saepe calyptrae parte inferiore abrupta cincta. Operculum convexum brevis acuminis. Annulus O. Peristoma nudum.

Sems. exigua.

Obs. Omnino singulare genus et ab omnibus caeteris huius familiae, filamentis antherae circumvolutis, calyptra medio rumpente, pistillorum opitulato- rum et vaginulae defectu, orbiculo tandem pedunculum terminante, affatim distinctum.

III. H E D W I G I A.

F L O S M O N O I C U S.

I. *Masculus axillaris gemmiformis.*

Cal. Folia perigonialia ovata, concava, minuta.

Cor. O.

Stam. Antherae cylindricae, erectae, filamentis brevissimis, duodecim ad viginti.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis aequalibus, linearibus;

2. *Foemineus terminalis.*

Cal. com. Folia perichaetialia caulinis subconformia.

Flosc. Circiter octo.

Gal.

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra exigua basi in plures lacinias fissilis, recta secedens, glabra.

Pist. Ovarium oblongum basi angustatum, *stylo* columnari apice in *stigma* hiantes superimposito.

Nect. Filamenta succulenta, longissima; an articulata?

Fruct. Capsula pedunculata, pedunculo breviori *vaginulae* elongatae infixo.

Theca erecta, ovata. *Operculum* conuxum centro prominente, vel conicum.

Annulus o. Peristoma nudum.

Sam. exigua.

Obs. H. Lapponica nectario utriusque sexus caret.

IV. G Y M N O S T O M U M.

F L O S D I O I C U S.

1. *Masculus disciformis terminalis.*

Cal. Folia perigonialia, diuersiformia.

Cor. o.

Stam. Antherae cylindricae, erectae, filamento brevissimo, duae ad viginti.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis apicem versus incrassatis, plurima.

2. *Foemineus terminalis.*

Cal. com. Folia perichaetialia caulinis conformia, maiora.

Flores. vix octo plures.

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra lateraliter fissilis, oblique secedens, glabra.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, *stylo* columnari apice in *stigma* hiantes superimposito.

Nect. Masculi, sed articulis aequalibus, linearibus.

Fruct.

Fruct. Capsula pedunculata, pedunculo vaginae diuersiformi infixo. Theca ouata vel obouata, erecta. *Operculum* conuexum plerumque e centro oblique rostellatum. *Annulus* o. *Peristoma* nudum.

Sem. minima rotunda, superficie non raro echinata.

Obs. 1. In *G.* microstomo *flore nunc monoicus, nunc hermaphroditus.*

2. In *G.* pennato *nectaria maris, in curuirostro utriusque sexus desunt; in microstomo nectaria varia maris articulis aequalibus gaudent.*

3. *G.* pennati *calyptra integra secedit.*

V. T E T R A P H I S.

F L O S D I O I C U S.

1. *Masculus terminalis capituliformis aggregatus sessilis et cyathiformis pedunculatus.*

Cal. Folia perigonia in flore capituliformi caulinis conformia. In flore cyathiformi *calyx* simplicis vel duplicis seriei, tetraphyllus, foliis paruis e basi latissima in discum ouatum breuissime acuminatum desinens.

Cor. o.

Stam. *Antherae* erectae, *filamento* breuissimo, in flore capituliformi cylindricae, in cyathiformi ouatae, compressae.

Nect. Filamenta articulata.

2. *Foemineus terminalis.*

Cal. comm. Folia perichaetia, pauca, caulinis conformia.

Flosc. plures.

Cal. propr. o.

Cor. *Calyptra* integra rectaque discedens, glabra.

Pist. *Ovarium* oblongum, basi angustatum, *Style* columnari apicini *Stigma* hiante superimposita.

Nect. — — —

Fruct. Capsula pedunculata, Pedunculo vaginulae oblongae inserto. *Theca* erecta oblonga. *Operculum* conicum acutum, *Annulus* o. *Peristoma* figuratum, simplex e dentibus quatuor pyramidatis compositum.

Sem. minuta.

VI. OCTOBLEPHARUM.

FLOS MONOICUS.

1. *Masculus subdiscoideus axillaris.*

Cal. Folia perigonia quatuor parva, concava.

Cor. o.

Stam. Antherae cylindricae, erectae filamentum brevissimo, octo ad decem.

Nect. o.

2. *Foemineus terminalis.*

Cal. comm. Folia perichaetia caulinis conformia.

Flosc. quatuor.

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra.

Pist. Ovarium oblongum basi angustatum, *Stylo* columnari apice in *Stigma* hiante superimposito.

Nect. o.

Fruct. Capsula pedunculata, pedunculo vaginulae cylindricae inserto. *Theca* erecta, oblongo-ovata. *Operculum* conico-acuminatum. *Annulus* o. *Peristoma* figuratum, simplex, e dentibus octo latiusculis triangularibus compositum.

Sem. Exigua laevis.

VII. L E E R S I A.

FLOS MONOICUS.

1. *Masculus alaris gemmiformis.*

Cal. Folia perigonia, concava, minima.

Cor. o.

Stam.

Stam. Antherae cylindricae erectae filamento breuissimo, quatuor ad decem.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis modo aequalibus, linearibus, modo incrassatis, plurima.

2. *Foemineus terminalis.*

Cal. comm. Folia perichaetialia caulinis conformia.

Flosc. circiter decem.

Cal. propr. 0.

Coroll. calyptra diuersiformis, glabra.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, Stylo columnari apice in Stigma hiante superimposito.

Nect. Filamenta, succulenta, articulata, articulis aequalibus, linearibus.

Fruct. Capsula pedunculata, pedunculo vaginulae diuersiformi infixo. Theca erecta, cylindrica vel ouata. Operculum e basi planiusculâ acuminatum vel rostellatum. Annulus 0. Peristoma figuratum, simplex, e dentibus sedecim tenerimis constans.

Sem. exigua, superficie inaequali.

Obs. 1. L. lanceolatae mas nectariis caret.

2. Calyptra in L. vulgari et ciliatâ campanulata recta secedens; in lanceolata vero cuculliformis, lateraliter fissilis, oblique abscedens.

3. Vaginula L. vulgaris membranâ pileiformi parte inferiore cingitur.

VIII. G R I M M I A.

FLOS MONOICVS VEL MONO-DIOICVS.

1. *Masculus clavis gemmiformis, vel terminalis capituliformis.*

Cal. Folia perigonia, ovato - vel cordato - concava, pauca, minuta.

Cor. 0.

Stam. Antherae cylindricae erectae, filamento breui, quatuor ad viginti.

Nect. 0.

2. *Foemineus terminalis.*

Cal. comm. Folia perichaetialia caulinis conformia.

Flosc. Tres ad Sex.

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra basin in lacinias plurimas fissilis, recta secedens, glabra.

Pist. Ovarium oblongum basi angustatum, *Stylo* columnari apice in *Stigma* hiantes superimposito.

Nect. o.

Fruct. Capsula brevius pedunculata, pedunculo vaginulae diuersiformi infixo. *Theca* ovata vel pyriformis. *Operculum* conicum e centro oblique rostellatum vel acuminatum. *Annulus o.* *Peristoma* figuratum, simplex, e dentibus sedesim latiusculis reflexilibus.

Sem. exigua.

Obser. 1. In *G. recurvata* nectaria tenuissima observantur.

2. Eiusdem calyptra lateraliter fissilis oblique secedit.

3. *Theca* in *G. apocarpa* et *cribrofa erecta*, in *recurvata pendula*.

IX. PTERIGYNANDRUM.

FLOSDIOICVS.

1. *Masculus alaris gemmiformis.*

Cal. Folia perigonialia, parva, ovata, concava.

Cor. o.

Stam. Antherae cylindricae erectae, filamento brevi, quatuor ad sex.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis aequalibus, linearibus.

2. *Foemineus alaris.*

Cal. comm. Folia perichaetialia, caulinis diuersiformia, longiora, vaginantia.

Flosc.

Flosc. Decem ad duodecim.

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra lateraliter fissilis, oblique secedens, glabra.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, *Stylo* columnari apice in *Stigma* hiantes superimposito.

Nect. masculi.

Fruct. Capsula pedunculata, *pedunculo* *vaginulae* cylindricae inferto. *Theca* erecta oblongo ovata. *Operculum* conicum, vel e basi conuexa rostellatum, *Annulus o. Peristoma* figuratum, simplex, e dentibus sedecim acuminatis.

Sem. Exigua, laevis.

X. W E I S S I A.

F L O S D I O I C U S.

1) *Masculis capituliformis terminalis.*

Cal. Folia perigonialia, diuersiformia.

Cor. o.

Stam. Antherae cylindricae, erectae, *filamento* brevissimo, quatuor ad sedecim.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis sublinearibus, plurima.

2. *Foemineus terminalis.*

Cal. comm. Folia perichaetialia masculi calycinis similia.

Flosc. duo ad quatuordecim.

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra subulata, glabra, lateraliter fissilis, oblique secedens.

Pist. Ovarium oblongum basi angustatum, *Stylo* columnari apice in *Stigma* hiantes superimposito.

Nect. mascul.

Fruct. Capsula pedunculata, pedunculo vaginulae oblongae vel cylindricae infixo. Theca erecta, longe ouata. Operculum conicum vel e basi connexa rostellatum. Annulus plerumque praesens. Peristoma figuratum, simplex, e dentibus sedecim breuib, cuspidatis, conniuentibus.

Sem. minima superficie inaequali.

Obs. In controuersa et nigrita, foeminae nectaria deficiunt.

VI. POLYTRICHUM.

FLOS DIOICUS.

I. *Masculus disciformis terminalis.*

Cal. Folia perigonia, diuersiformia.

Cor. o.

Stam. Antherae cylindricae, erectae filamento breui, numerosissima.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis aequalibus, linearibus, numerosissima.

2. *Foemineus - terminalis.*

Cal. comm. Folia perichaetia, submembranacea, vaginantia, longissima.

Flosc. quatuor ad duodecim.

Cal. prop. o.

Cor. Calyptra minuta, lateraliter fissilis, vestita, nempe aetate e nectariis eius apici agglutinat, dependentibus longe pilosa, vel paraphysiphora.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, Stylo columnari apice in Stigma hiant superimposito.

Nect. masculi.

*Fruct. Capsula longe pedunculata pedunculo vaginulae diuersiformi infixo. Theca erecta, vel subobliqua, tetraedra, vel cylindrica post operculi delapsum circeolata; apophysi circulari aliquando insidens. Operculum e basi pleni-
niuscula vel conuexa in rostellum vel acumen desinens. Annulus Peristoma figuratum simplex, e dentibus triginta et duobus; linearibus arcuatis brevissimis,
basi*

basi connexis, apicibus *epiphragmate*, id est, membrana tenerrima osculum exacte claudente agglutinatis.

Sem. minima, rotunda, laevis.

Obs. 1. *Vaginula* in *P.* nunc *subglobosa*, in caeteris *elongata*.

2. *P. Hercynici operculum*, conicum obtusum.

3. *P. Undulati calyptra* non pilosa, sed tantum periphysibus nonnullis brevibus strictis muricata.

4. *P. alpini, apophysis obconica*.

XII. S P L A C H N U M.

FLOS HERMAPHRODITUS, DIMORPHUS, TERMINALIS; DISCIFORMIS STERILIS; ELONGATUS FERTILIS.

Cal. comm. discif. Folia perianthialia ovata vel cordatoacuminata, patentia, reflexa, quatuor ad sex. *Elong.* Folia perianthialia caulinis conformia, maiora.

Flosc. disc. duo ad sex infocundi. *Elong.* pauciores fertiles.

Cal. prop. o.

Cor. discif. - - - *Elong.* Calyptra oblonga, inferne ventricosa, nunc lateraliter fissilis, obliqua secedens, nunc e basi in plures lacinias fissa, recta discedens, glabra.

Stam. discif. Antherae cylindricae erectae, filamentum brevissimo, octo ad triginta. *Elong.* Similes, pauciores, duae ad quatuor.

Pist. discif. Ovarium oblongum basi angustatum, stylo columnari apice in stigma hiante superimposito. *Elong.* simile.

Nect. discif. Filamenta succulenta, articulato-clauata, numerosa. *Elong. o.*

Fruct. discif. o. Elong. Capsula pedunculata, pedunculo longissimo vaginula diversiformi infixo. Theca erecta, ovata, vel cylindrica, apophysi obconicae vel umbraculiformi intus cauae superimposita. Operculum breve, convexum umbone prominulo, vel obtuse conicum. Annulus o. Peristoma figuratum, simplex e dentium reflexilium paribus octo.

Sem. exigua.

- Obs.* 1. *S. vrceolatum* florem sterilem fertili similem habet.
 2. *S. brewerianum* sexu distincto monoicum est.
 3. *S. froelichiani* flores uniformes aliquando mere masculi.
 4. In *S. luteo* flos elongatus etiam nectariis gaudet; in *S. ampullaceo* vero flos disciformis iis etiam caret.

XIII. DIDYMON.

FLOS MONOICVS VEL DIOICVS.

1. *Masculus gemmiformis, alaris vel terminalis.*

Cal. Folia perigonialia, pauca, concava.

Cor. o.

Stam. Antherae cylindricae erectae, filamento brevissimo, octo ad decem.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis aequalibus, linearibus.

2. *Foemineus terminalis.*

Cal. comm. Folia perichaetialia caulinis subconformia, maiora.

Flosc. quatuor ad octo.

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra lateraliter fissilis, oblique secedens, glabra.

Pist. Ovarium oblongum basi angustatum; Stylo columnari apice in Stigma hiantem superimposito.

Nect. o.

Fruct. Capsula pedunculata, pedunculo vaginulae oblongae infixo. Theca cylindrica, erecta. Operculum conicum vel rostellatum. Annulus o. Peristoma figuratum, simplex, e dentium paribus octo vel sedecim.

Sem. minima, laevis.

XIV. S W A R Z I A.

FLOS HERMAPHRODITVS, TERMINALIS.

Calcom. Folia perianthialia, pauca, exteriora caulinis subconformia, interiora exigua.

Flosc. duo ad tres.

Calyx proprius 0.

Cor. Calyptra lateraliter fissilis, obliqua fecedens, glabra.

Stamina. Antherae cylindricae erectae, filamento breuissimo, circiter decem.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, stylo columnari apice in stigma hiantem superimposito.

Nect. Filamenta succulenta, filiformia.

Fruct. Capsula pedunculata, pedunculo vaginulae cylindricae inserto. Theca cylindrica, erecta vel subobliqua. Operculum conicum. Annulus 0. Peristoma simplex e dentium paribus sedecim.

Sem. perexigua.

XV. T R I C H O S T O M U M.

FLOS MONOICUS VEL DIOICUS.

1. *Masculus gemmiformis, pedunculatus, vel capituliformis, axillaris vel terminalis.*

Cal. Folia perigonialia, ovato-concava, minima.

Car. 0.

Stam. Antherae cylindricae, erectae, filamento breuissimo, sex ad viginti.

Nect. 0.

2. *Foemineus terminalis.*

Cal. comm. Folia perichaetialia, exteriora caulinis conformia, maiora, interiora minima.

Flosc. sex ad decem.

Cal. propr. o.

Cor. *Calyptra* glabra, nunc basi in plures lacinias fissa recta secedens, conica, nunc lateraliter fissilis, oblique secedens subulata.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, *stylo* columnari apice in *stigma* hiantie superimposito.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis aequalibus, linearibus.

Fruct. *Capsula* pedunculata, *pedunculo* *vaginulae* oblongae infixo. *Theca* ovato-cylindrica, recta. *Operculum* conicum nunc obtusum, nunc in rostellum acumenue productum. *Annulus* o. *Peristoma* figuratum, simplex, e dentibus sedecim linearibus ad basim vsque fissis.

Sem. pusilla, in speciebus quibusdam superficie echinata.

Obs. 1. In *T. canescente* et fasciculari *utriusque sexus nectaria* desunt. In lanuginoso *flos masculus* etiam iis gaudet.

2. In *T. ericoide* et fasciculari *flores masculi capituliformes, laterales.*

XVI. FISSIDENS.

FLOS MONOICUS VEL DIOICUS.

1. *Masculus gemmiformis, alaris vel terminalis, saepius pedunculatus.*

Cal. Folia perigonia, ovato-concava, parva.

Cor. o.

Stam. *Antherae* cylindricae erectae *filamento* brevissimo, quatuor ad sedecim.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis aequalibus, linearibus.

2. *Foemineus lateralis vel terminalis.*

Cal. comm. Folia perichaetia caulinis subconformia.

Flosc. quatuor ad viginti et ultra.

Cal. propr. o.

Cor.

Cor. Calyptra fubulata, lateraliter fiffilis, oblique fecedens, glabra.

Pist. Ovarium oblongum, bafi angustatum, *stylo* columnari, apice in *stigma* hianti superimposito.

Nect. Masculi.

Fruct. Capsula pedunculata, *pedunculo* *vaginulae* cylindricae vel circeolatae inferto. *Theca* erectiuscula, ouata, vel pyriformis, rarius apophysi instructa. *Operculum* e bafi conuexâ oblique rostellatum. *Annulus* o. *Peristoma* figuratum simplex, e dentibus sedecim, circiter ad medium vsque fiffis, inflexis, cruribus subaequalibus.

Sem. exigua.

Obs. 1. F. adianthoides, polypodioides, et palmatus *dioici*.

2. In *T. andianthoide*, bryoide, polypodioide, palmato et puluinato, *nectaria* *utriusque sexûs* deficiunt.

3. In *T. semicomposito* *peristomatis* dentes octo.

4. *Calyptra* *F. puluinati*, bafi in lacinias plures subaequales fiffa recte secedit.

XVII. DICRANUM.

FLOS DIOICUS.

1. *Masculus capituliformis terminalis, vel gemmiformis axillaris pedunculatus.*

Cal. Folia perigonia, diuersiformia.

Cor. o.

Stam. Antherae cylindricae, erectae filamento breuissimo, tres ad viginti-quatuor.

Nect. Filamenta articulata, articulis aequalibus, linearibus vel incrassatis, plurima.

2. *Flos foemineus terminalis.*

Cal. comm. Folia perichaetia, caulinis subconformia, maiora.

Flosc. vnus ad octo.

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra subulata, lateraliter fissilis, oblique secedens; glabra.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, stylo columnari apice in stigma hiantem superimposito.

Nect. masculi pauciora.

Fruct. Capsula pedunculata, pedunculo vaginulae oblongae vel cylindricae infixio. Theca subobliqua, ovato-oblonga, teres, rarius apophysata. Operculum e basi conuexa vel conica, in rostrum, subulam, acumenue terminatum. Annulus rarissime praesens. Peristoma simplex e dentibus sedecim basi coniunctis ultra medium bifidis cruribus subinaequalibus.

Sems. minuta.

Obs. 1. Nectaria utriusque sexus in D. virente, aciculari, ovato, et cerviculato desunt, nec non foeminae in pusillo flagellari et undulato.

2. In D. ovato et aciculari calyptra basi in lacinias subaequales finditur et recta secedit.

3. Annulus in D. aciculuri et ovato solum praesens.

4. D. ambigui peristomatis dentes basi disiuncti.

XVIII. T O R T U L A.

F L O S M O N O I C U S.

1. *Masculus gemmiformis alaris.*

Cal. Folia perigonia concava ovata, exigua, numerosa.

Cor. o.

Stam. Antherae cylindricae, erectae filamento brevissimo, numerosae, minimae.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis aequalibus, linearibus.

2. *Foemineus terminalis.*

Cal. comm. Folia perichaetialia exteriora caulinis conformia, paulo maiora, interiora minuta.

Flosc. tres ad quatuor.

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra subulata, lateraliter fissilis, oblique secedens, glabra.

Pist. Ovarium oblongum basi angustatum, *stylo* columnari apice in *stigma* hiante superimposito.

Nect. Masc.

Fruct. Capsula pedunculata, *pedunculo vaginulae* cylindricae vel conicae infixo. *Theca* longe cylindrica erecta. *Operculum* pyramidatum vel subulatum. *Annulus* o. *Peristoma* figuratum simplex e ciliis sedecim pluribusue capillaribus, spiraliter contortis.

Sem. exigua.

Obs. 1. *T. hercynica* Schrad. *nectariis foeminae* caret.

2. *Eiudem flos masculus terminalis*, unde forte ad *Barbulae* referenda.

XIX. B A R B U L A.

F L O S D I O I C U S.

1. *Masculus capituliformis, terminalis.*

Cal. Folia perigonia diueriformia — — — —

Cor. o.

Stam. Antherae cylindricae, erectae, *filamento* brevissimo, sex ad viginti et plures.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis linearibus.

2. *Foemineus terminalis.*

Cal. comm. Folia perichaetialia caulinis conformia, saepius maiora.

Flosc. sex ad octodecim.

Cal. propr. 0.

Cor. Calyptra subulata, lateraliter fissilis, oblique secedens, glabra.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, stylo columnari apice in stigma hiantem superimposito.

Nect. masculi.

Fruct. Capsula pedunculata, pedunculo vaginulae oblongae vel conicae inserto. Theca erecta, oblonga, altero latere compressa. Operculum conicum vel conico-subulatum. Annulus 0. Peristoma figuratum, simplex, e ciliis sedecim vel triginta duobus, capillaribus, spiraliter conuolutis.

Sem. minutissima, rotunda.

XX. N E C K E R A.

FLOS MONOICUS VEL DIOICUS, RARIUS HERMAPHRODITUS.

1. *Masculus alaris gemmiformis.*

Cal. Folia perigonia, ovata, concava, pauca, minuta.

Cor. 0.

Stam. Antherae cylindricae erectae, filamento brevi, quatuor ad sex.

Nect. filamenta succulenta, articulata, articulis aequalibus, linearibus, in paucis tantum speciebus praesentia.

2. *Foemineus alaris.*

Cal. comm. Folia perichaetia, plerumque a caulinis diuersiformia, angustissima, longiora, octo ad sedecim.

Flosc. quatuor ad quindecim.

Cal. propr. 0.

Cor. Calyptra glabra, mitriformis recta secedens, vel subulata, lateraliter fissilis, oblique secedens.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, stylo columnari apice in stigma hiantem superimposito.

Nect.

Nect. masculi, plerumque nulla.

Fruct. Capsula nunc brevissime nunc longius pedunculata, pedunculo vaginulae diuersiformi inserto. *Theca* directione varia, teres, oblongo-ouata, vel vrceolata. *Operculum* e basi conuexa vel conica in acumen rostellumue productum. *Annulus* praesens. *Peristoma* figuratum, duplex; *externum* e dentibus sedecim acutis, apice liberis; *internum* e ciliis sedecim basi et apice liberis.

Sem. exigua.

3. *Flos hermaphroditus.*

Cal. comm. vt in flore foemineo.

Flosc. plures.

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra foeminae.

Stam. Pist. Nect. vt in floribus sexu distinctis.

Sem. foeminae.

Obs. 1. *N. undulata* et disticha flore hermaphrodito; heteromalla vero, pumila, pennata et filiformis monoico gaudent. Caeterae species, vt videtur, dioicae.

2. *N. Hypnoidis* et filicinae theca annulo caret.

3. *Vaginula* in hoc genere diuersiformis, subglosa, conoidea, plerumque cylindrica.

4. In *Neckeris* quorum fructus subsessilis theca constanter erecta inuenitur; in longius pedunculatis eius directio varia ex: gr: in *N. dendroide* in curtipendula nutans.

XXI. O R T H O T R I C H U M.

FLOS MONOICUS VEL DIOICUS.

1. *Masculus axillaris*, gemmiformis, pedunculatus in eodem individuo; vel terminalis in capituliformis indistincto.

Cal. Folia perigonia, pauca, concauo-acuminata.

Cor. o.

Stam.

Stam. Antherae cylindricae, erectae *filamento* brevissimmo, quatuor ad octo.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis aequalibus, linearibus, saepius nulla.

2. *Foemineus terminalis.*

Cal. comm. Folia perichaetialia, caulinis conformia, plerumque minora.

Flosc. quinque et octo.

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra conico-pyramidata, integra et recta secedens, paraphysibus apice liberis, erectis hirta.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, *stylo* columnari apice in *stigma* hiante superimposito.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis linearibus, aequalibus, calyptrae adnata.

Fruct. Capsula pedunculata, pedunculo brevi *vaginulae* subouatae inserto. *Theca* erecta, ovata, a pedunculo continuata. *Operculum* e basi planiuscula acuminatum. *Annulus o.* *Peristoma* figuratum, duplex, *externum* e dentibus sedecim brevibus, apice liberis reflexilibus, *internum* e totidem ciliis filiformibus, excisso-fimbriatis.

Sem. exigua laevis.

Obs. 1. *O. crispum* et strictum flore masculino dimorpho gaudent.

2. In *O. anomalo* solo nectaria masculi praesentia.

3. In eadem specie *peristoma* simplex invenitur et in *Orthotrichis* affini Schrad. *peristoma* internum tantum e ciliis octo constat.

XXII. L E S K I A.

FLOS MONOICUS VEL DIOICUS.

1. *Masculus alaris gemmiformis.*

Cal. Folia perigonialia, ovata, concava, minuta.

Cor. o.

Stam.

Stam. Antherae cylindricae, erectae filamento brevissimo, sex ad octo.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis aequalibus, linearibus.

2. *Foemineus alaris gemmiformis.*

Cal. comm. Folia perichaetialia, caulinis similia, subvaginantia.

Flosc. sex ad decem.

Cal. propr. 0.

Cor. Calyptra subulata angusta, lateraliter fissilis, oblique secedens, glabra.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, stylo columnari apice in stigma hiantem superimposito.

Nect. masculi, numerosa.

Fruct. Capsula pedunculata, pedunculo longo vaginulae cylindricae infixo.

Theca erecta cylindrica vel oblongo-ovata. *Operculum* e basi conica obtuse elongatum. *Annulus* 0. *Peristoma* figuratum, duplex; *externum* e dentibus sedecim subulatis, apice liberis, *internum* e ciliis totidem basi membranula tenerrima connexis.

Sem. minuta.

Obser. 1. *Sexus* in toto hoc genere inconstans. *L. palustris* flores aliquando monoici, subtilis semper. *L. capillaris* flore nunc monoico nunc hermaphrodito gaudet.

2. In *L. subtili* et *palustri* nectaria desunt; in *capillari* flos masculus eis caret.

XXIII. H Y P N U M.

F L O S D I O I C U S.

1. *Masculus gemmiformis axillaris.*

Cal. Folia perigonialia, ovata, concava, minuta.

Cor. 0.

Stam. Antherae cylindricae, erectae, filamento brevissimo, numerosae.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis aequalibus linearibus.

2. *Foemineus axillaris.*

Cal. comm. Folia perichaetialia, conferta, imbricata, caulinis longiora et angustiora, vaginantia.

Flosc. quatuor ad viginti.

Cal. propr. o.

Cor. *Calyptra* subulata, lateraliter fissilis, oblique secedens, glabra.

Pist. *Ovarium* oblongum basi angustatum, *stylo* columnari apice in *stigma* hiantem superimposito.

Nect. masculi.

Fruct. *Capsula* pedunculata, pedunculo elongato *vaginulae* cylindricae infixo. *Theca* oblonga, inclinata. *Operculum* conicum, vel e basi conica convexae rostellatum. *Annulus* rarius praefens. *Peristoma* figuratum, duplex; *externum* e dentibus sedecim acutis, reflexilibus, apice liberis; *internum* e membrana in cilia processus diffformes connuantes producta.

Sem. exigua.

Obs. 1. *H. riparii* flos monoicus.

2. In *H. myosuroide* *calyptra* plerumque e *recta* abscedit.

3. In *H. albicante* myosuroide et velutino, *annulus* praefens, sed vix extricabilis.

XXIV. B R Y U M.

FLOS DIOICUS.

1. *Masculus capituliformis terminalis.*

Cal. Folia perigonialia diversiformia.

Cor. o.

Stam. *Antherae* cylindricae vel cordatae erectae, *filamento* brevissimo, numerosissimae.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis aequalibus, linearibus, plurima.

2. *Foemineus terminalis.*

Cal. comm. Folia perichaetialia caulinis conformia, maiora.

Flosc. sex ad octo.

Cal. propr. o.

Cor. *Calyptra* subulata, latere fissilis, oblique secedens, glabra.

Pist.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, *Stylo* columnari apice in *Stigma* hiante superimposito.

Nect. masculi.

Fruct. Capsula pedunculata, *pedunculo* *vaginulae* oblongae inserto. *Theca* ovata, directione varia. *Operculum* breue, obtusum, mammillare vel conicum, *Annulus* o, *Peristoma* figuratum, duplex; externum e dentibus sedecim auctis, reflexilibus, apice liberis, *internum* e membranâ reticulatâ in cilia difformia saepe perforata producta.

Sem. minutissima.

Obs. In B. Androgyno *antherarum* forma cordata.

XXV. M N I U M.

FLOS MONOICVS, VEL DIOICVS, VEL HERMAPHRODITUS.

1) *Masculus disciformis terminalis.*

Cal. Folia perigonia, diuersiformia.

Cor. o.

Stam. *Antherae* cylindricae erectae, brevissimo *filamento*, quatuor ad triginta et plures.

Nect. Filamenta succulenta, plerumque clauato-articulatâ, copiosa.

2. *Foemineus terminalis.*

Cal. comm. Folia caulinis subconformia, maiora.

Flosc. decem ad viginti.

Cal. prop. o.

Cor. Calyptra subulata, lateraliter fissilis, oblique secedens, glabra.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, *Stylo* columnari apice in *Stigma* hiante superimposito,

Nect. masculi.

Fruct. Capsula pedunculata, *pedunculo* longissimo *vaginulae* cylindricae vel oblongae inserto. *Theca* obliqua subsphaerica, vel pendula obouata, pyriformis, vel cylindrica. *Operculum* breue, conuexum mammillare, vel conicum acutiusculum. *Annulus* praefens. *Peristoma* figuratum, duplex; *externum* e dentibus

bus sedecim apice liberis, acutis, internum e membranâ in processus diffformes saepe perforatos productâ.

Sem. exigua, laevis.

3. *Hermaphroditus terminalis.*

Cal. comm. e foliis perigonalibus masculi et foeminei floris mixtis.

Flosc. plures.

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra foeminae.

Stam. Pist. Nect. vt in floribus sexu distinctis.

Fruct. foeminae.

Obs. 1. *M. crudum* et pseudotriquetrum flore plerumque hermaphrodito gaudent; et in *M. rostrato*, notante Schradero, flos nunc hermaphroditus, nunc monoicus, et polygamus.

2. In *M. marchico* musculus flos capituliformis; in *M. palustri* duplex, disciformis sessilis, et capituliformis pedunculatus, uterque terminalis.

3. In *M. turbinato* nectaria masculi desunt.

4. Inter omnia quae hucusque cognita sunt, *Mnia*, duo tantum operculo longiori rostrato instructa sunt, nempe longirostrum nostrum et Helueticum.

XXVI. K O E L R E U T E R A.

F L O S D I O I C U S.

1. *Masculus disciformis terminalis.*

Cal. Folia perigonalia, quinque, sex, caeteris maiora, plana.

Cor. o.

Stam. Antherae cylindricae erectae, filamento breuissimo, paucissimae.

Nect. Filamenta succulenta, clauato-articulata, articulis diuersiformibus.

2. *Foemineus terminalis.*

Cal. comm. Folia perichaetialia imbricata, carinata, caulinis maiora.

Flosc.

Flosc. vnicus

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra inferne subtetragona, superne subulata, stylo permanente instructa, lateraliter fissilis, oblique secedens, glabra.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, stylo e columnari apice in stigma hante superimposito.

Nect. o.

Fruct. Capsula pedunculata, pedunculo longissimo vaginulae oblongae inferto. Theca pyriformis, cernua. Operculum obtusissime conuexum. Annulus praeiens. Peristoma figuratum duplex; externum e dentibus sedecim acutis, apice cohaerentibus, obliquis; internum e ciliis totidem membranaceis, planis.

Sem. minima.

XXVII. W E B E R A.

FLOS HERMAPHRODITUS TERMINALIS.

Cal. comm. Folia perianthialia caulinis subconformia, externa longissima.

Flosc. Sex ad octo.

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra oblonga, fugacissima, recta, integraque secedens?

Stam. Antherae cylindricae erectae, filamento breuissimo, duodecim ad sedecim.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, stylo columnari apice in stigma hante superimposito.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis aequalibus linearibus, plurima.

Fruct. Capsula pedunculata, pedunculo longo vaginulae ouata inferto. Theca pyriformis vel cylindrica nutans. Operculum breue, conuexum, mammillare vel acuminatum. Annulus praeiens. Peristoma figuratum, duplex, externum e dentibus sedecim pyramidalibus, acutis; internum e membrana tenerrima carinata in sedecim processus triangulares aliquando perforatos et denticulatos, ciliis interpositis, producta.

Sem. minutissima.

XXVIII. B A R T R A M I A.

FLOS HERMAPHRODITUS TERMINALIS.

Cal. comm. perianthialia, breuia, concaua, tenerrima.

Flosc. octo circiter.

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra lateraliter fissilis, oblique fecedens, glabra.

Stam. Antherae cylindricae, erectae, filamento breuissimo, circiter octo.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, stilo columnari apice in stigma hiantem superimposito.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis aequalibus, linearibus.

Fruct. Capsula pedunculata, pedunculo breuiusculo vaginulae ouatae inferto. Theca suberecta, subsphaerica, striata. Operculum breuissimum conicum. Annulus o. Peristoma figuratum, duplex; externum e dentibus sedecim cuneiformibus, acuminatis; internum e membrana plicato-carinata, cum et absque ciliis.

Sem. minuta.

XXIX. P O H L I A.

FLOS DIOICUS.

1. *Masculus, capituliformis, terminalis.*

Cal. Folia perigonialia, minuta, concaua.

Cor. o.

Stam. Antherae cylindricae erectae, filamentum breuissimum, decem.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis aequalibus linearibus.

2. *Foemineus terminalis.*

Cal. comm. Folia perichaetialia caulinis conformia, maiora.

Flosc.

Flosc. numerosi.

Cal. propr. o.

Pist. *Ovarium* oblongum, basi angustatum, *Stylo* columnari apice in *Stigma* hiantе superimposito.

Nect. masculi.

Fruct. Capsula pedunculata, *pedunculo* elongato *vaginulae* oblongae inserto. *Theca* oblonga, inclinata, apophysi obconicae angustiori insidens. *Operculum* conuexum, mamillare. *Annulus* o. *Peristoma* figuratum, duplex; *externum* e dentibus sedecim acutis; *internum* e membrana in processus totidem simplices, conniuentes, porrectum.

Sem. exigua.

XXX. B U X B A U M I A.

FLOS MONOICUS.

1. *Masculus discoideus.*

Cal. Folia perigonia — — — —

Cor. o.

Stam. *Antherae* cylindricae erectae, *filamento* brevissimo.

Nect. An praesentia?

2. *Foemineus terminalis.*

Cal. comm. In vna specie villus pedunculi basim cingens; in altera folia perichaetalia radicalibus dissimilia, in longum mucronem producta.

Flosc. circiter quinque,

Cal.

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra minutissima, fugacissima, lateraliter fissilis.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, Stylo columnari apice in Stigma hiantem superimposito.

Nect.?

Fruct. Capsula pedunculata, pedunculo brevissimo, vaginulae inserto. Theca ovata, obliqua, basi hinc ventricosa, depresso. Operculum oblique conicum, acutiusculum. Annulus o. — — Peristoma figuratum, duplex; externum dentibus sedecim truncatis; internum membranaceum plicatum.

Sem. minuta,

XXXI. T I M M I A.

FLOS MONOICUS.

1. *Masculus alaris gemmiformis pedunculatus.*

Cal. Folia perigonia, concava, minima.

Cor. o.

Stam. Antherae cylindricae erectae, filamentum brevissimo, decem.

Nect. Filamenta fusculeta, articulata, articulis aequalibus, linearibus.

2. *Foemineus terminalis.*

Cal. comm. Folia perichaetia, caulinis conformia, maiora.

Flosc. sex.

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra subulata, lateraliter fissilis, oblique secedens, glabra.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, stylo columnari apice in stigmate hiante superimposito.

Nect. masculi.

Fruct. Capsula pedunculata, pedunculo vaginulae oblongae inferto. Theca ovata, nutans. Operculum convexum apice depresso. Annulus o. Peristoma figuratum duplex; externum e dentibus sedecim acuminatis, internum e membranâ in processus diffformes saepius perforatos desinente.

Sem. minuta.

XXXII. FONTINALIS.

FLOSMONOICUS.

1. *Masculus gemmiformis, alaris:*

Cal. Folia perigonialia, concava, inaequalia.

Cor. o.

Stam. Antherae cylindricae, erectae, filamentis brevissimis, tres ad quatuor.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis aequalibus linearibus.

2. *Foemineus axillaris vel terminalis.*

Cal. comm. Folia perichaetialia; a caulinis diversiformia, ovata, concava, imbricata.

Flores. circiter sex.

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra conica, integra rectaque discedens, glabra.

Pist. Ovarium oblongum, basi angustatum, stylo columnari apice in hiantem superimposito.

Nect. Masculi.

Fruct. Capsula pedunculata, pedunculo breuissimo vaginulae elongatae inferto. *Theca* oblonga, erecta. *Operculum* breue, conicum vel aristatum. *Annulus* o. *Peristoma* figuratum, duplex; externum e dentibus sedecim subulatis; internum reticulatum.

Sem. exigua.

Obs. In T. falcata nectararia defuunt.

XXXIII. M E E S I A.

FLOS HERMAPHRADITUS VEL DIOICUS.

1. *Masculus terminalis.*

Cal. Folia perigonia caulinis conformia.

Cor. o.

Stam. Anthaerae cylindricae, erectae, filamento breuissimo, plurimae.

Nect. Filamenta succulenta, articulata, articulis incrassatis, plurima.

2. *Foemineus terminalis disciformis.*

Cal. comm. Folia perichaetia caulinis similia.

Flosc. quatuor plerumque.

Cal. propr. o.

Pist. Ouarium oblongum, basi angustatum, stylo columnari apice in stigma hiantem superimposito.

Nect. Masculi.

Fruct. Capsula pedunculata, pedunculo longissimo vaginulae oblongae conicae inferto. *Theca* pyriformis, cernua. *Operculum* breue, conuexum centro prominulo vel conicum. *Annulus* in altera specie praefens. *Peristoma* figuratum, duplex;

plex; *externum* e dentibus sedecim obtusis, breuibus; *internum* e sedecim planis inordinate reticulatis, nunc inter se connexis, nunc distinctis.

Sem. minima.

3. *Flos hermaphroditus.*

Cal. comm. Folia perianthialia, perichaetialibus familia.

Flosc. plures.

Cal. propr. o.

Cor. Calyptra foeminae.

Stam. Pist. Nect. vt in floribus sexu distinctis.

Fruct. foeminae.

MATERIAE IN HOC VOLUMINE CONTENTAE.

CAPVT I.	Quid sit muscus.	Pag.	3
CAPVT II.	De partibus illis muscorum, quibus planta fulcitur et nutritur.	—	5
CAPVT III.	De partibus illis muscorum, quibus soboles procreatur, seu de muscorum flore.	—	17
CAPVT IV.	De partibus illis muscorum, quibus soboles continetur, seu de muscorum fructu.	—	33
CAPVT V.	Nonnulla de physiologia muscorum.	—	49
CAPVT VI.	De Oeconomia muscorum.	—	59
CAPVT VII.	De Muscologiae utilitate et muscorum vfu.	—	78
CAPVT VIII.	De Muscologiae vsque ad Hedwigium historiá et fatís.	—	95
CAPVT IX.	De Hedwigii in Muscologiam meritis, eiusque methodi fatís.	—	119
CAPVT X.	De methodo nostra genuinisque muscorum generum caracteribus.	—	150 140
CAPVT XI.	Genera Muscorum.	—	148

Silufiae,
stanno Caroli Gottlob Hoffmanni.

ADDENDA ET EMENDANDA.

Pagina	IX	linea	24	ome	lege	opem
—	7	—	13	bullum	L. bulbum	
—	8	—	6	tale	L. talis	
—	9	—	1	erectus	est L. erectus	
—	10	—	8	Adde. Exceptionem tamen facit <i>Polytrichum dendroides</i> species nova quam in Parisiensi phytophylacio vidi, cujus truncus omnino triqueter est.		
—	12	—	3	est	L. et	
—	ib.	—	16	squamoso	L. squaroso	
—	15	—	7	fatis	L. fetis	
—	16	—	3	quid	L. quin	
—	ib.	—	13	ubro	L. vero	
—	24	—	6	in opportuno	L. inopportuno	
—	26	—	18	auctiora	L. acutiora	
—	29	—	10	arcte	L. arcte	
—	31	—	12	foecundatis	L. foecundatio	
—	35	—	3	effecta	L. effoeta	
—	38	—	18	amittit	L. admittit	
—	40	—	14	aliorum	L. ciliarum	
—	ib.	—	23	ciliarum	L. ciliatorum.	
—	ib.	—	9	adde vel quadraginta octo vel sexaginta quatuor.		
—	47	—	12	modo	L. motu	
—	ib.	—	25	e latere	L. elatere.	
—	48	—	8	habitu	L. halitu	
—	51	—	33	illius	L. illis	
—	55	—	1	Gmelinus etc. L. Gmelinus in foliis capsulisque <i>Hypni rutabuli</i> , <i>Lestiae sericeae</i> (H) et <i>Tortulae muralis</i> (B) tentaminibus institutis, nullum irritabilitatis vestigium in eis deprehendere potuit.		
—	57	—	4	patentes	L. petentes	
—	61	—	5	Post illustravit adde At longe plures in eisdem regionibus Cel. La Billiardiere legit et optime conservatas in Europam retulit		
—	ib.	—	18	Post desitui adde Nec illud mera est suppositio quandoquidem Cel. Desfontaines non paucas muscorum species quarum nonnullae omnino sunt novae ex Algiria et monte Atlante retulit.		
—	65	—	1	fimbriata	L. ciliata.	
—	ib.	—	3	Muscorum	L. murorum	
—	68	—	10	incumbentes	L. incumbentia	
—	ib.	—	23	iterim	pediatur L. iter impediatur.	
—	69	—	33	ac	L. a	
—	71	—	5	faciliusve	L. facilius difficiliusve	

Pagina	81	linea	10	scientiam, <i>l.</i> et scientiam
—	85	—	10	verer educe <i>l.</i> vere reduce
—	88	—	6	crefcere <i>l.</i> arefcere.
—	89	—	10	colli <i>l.</i> coli
—	96	—	30	habitu <i>l.</i> habitu
—	102	—	9	laevi <i>l.</i> levi
—	107	—	5	Grean <i>l.</i> Green
—	120	—	12	amittitur <i>l.</i> emittitur
—	127	—	26	} Triginta duabus <i>adde</i> et pluribus
—	141	—	24	
—	158	—	28	
—	130	—	27	Milliam <i>l.</i> Molliam
—	133	—	28	eclyptra <i>l.</i> calyptra
—	149	—	22	polycotyledonibus? <i>adde</i> Nonne potius dicotyledonibus?
—	153	—	26	Apicni <i>l.</i> apice in.
—	155	—	24	claris <i>l.</i> alaris
—	158	—	27	annulus <i>l.</i> annulus o.
—	159	—	4	nunc <i>l.</i> nano.
—	ib.	—	3	<i>adde</i> 5 In <i>P.</i> communi & Magellanico <i>peristomat</i> is dentes 64, in <i>P.</i> Alpino ° 48, in plerisque ceteris 52 numeravi
—	167	—	21	dendroide <i>adde</i> erecta
—	177	—	23	apice in <i>adde</i> stigma

MVSCOLOGIA RECENTIORVM

SEV

ANALYSIS, HISTORIA,

ET

DESCRIPTIO METHODICA

OMNIVM MVSCORVM FRONDOSORVM, HVCVSQVE COGNITORVM,
AD NORMAM HEDWIGII,

SAM. EL. BRIDEL.

Nihil est quod non mortalibus afferat usum

PETRON. FRAGM.

To m. II.

PARS I.

CVM TABVLIS SEX AENEIS.

G O T H A E,

APVD CAROLVM GVIL. ETTINGERVM

PARISIIS,

APVD BARROIS IVNIOREM

MDCCCXXIII.

MYCOLOGIA RECENTIOR

211

ANALYSIS, HISTORICAL

IT

OF THE MYCOLOGICAL RECENTIOR

AND MYCOLOGICAL RECENTIOR

AND MYCOLOGICAL RECENTIOR

AND MYCOLOGICAL RECENTIOR

AND MYCOLOGICAL RECENTIOR

AND MYCOLOGICAL RECENTIOR

AND MYCOLOGICAL RECENTIOR

AND MYCOLOGICAL RECENTIOR

AND MYCOLOGICAL RECENTIOR

AND MYCOLOGICAL RECENTIOR

AND MYCOLOGICAL RECENTIOR

G R I M M I O

ARCHIATRO GOTHANO

FAVTORI ATQVE AMICO SVO

IN GRATAE MENTIS TESTIMONIUM

HAS PAGINAS DICAT

A V C T O R.

O I M M I A D

RECEIVED OCTOBER 1900

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX AND TILDEN FOUNDATIONS

NEW YORK

P R A E L O Q U I V M.

Hocce opus Cryptogamiae amatoribus nec inutile, ut spero, nec ingratum, aggressus duobus voluminibus absolui posse putabam, quorum unum huiusce, cuius historiam tractamus, familiae theoriam, alterum specierum descriptionem contineret. Quid primo volumine praestiterim, et utrum promissis data responderint, iudicare, meum non est; hoc unum scio, vix aliquid magni momenti in muscorum theoriâ hac parte omissum fuisse. Plures Botanici coeptis meis annuentes, laborem plausibus exceperunt, institutumque iter fortiter pergere cohortati sunt; nonnulli rigidiores, mendisque aut veris aut fictitiis in meo opere detectis, offensi sunt. Haec potissimum vituperata fuere.

I. *Andreaeam* et *Trentepohliam*, iam nunc magni nominis scientiaeque herbariae peritissimis viris inter muscos recepta genera, a nobis incuriâ praeteruisas aut studio omissas fuisse increpuerunt, hincque methodum nostram mancâ et incompletam esse ac supplemento indigere contenderunt; sed quam parum stabili, quam caducâ basi haec incûlpatio fiet, euincere difficile non erit. Fateor *Andreaeam petrophyllam* (*Iungermannia Alpina* Linn.) maiorem cum muscis nostris affinitatem, quam caeteras, quibuscum diu militauit *Iungermannias*, habere, siue ad perichaetium setae basim amplexens, siue ad calyptram in capsulae apice sese spectandam praebentem, siue ad operculi nonnullis tamen Botanicis adhuc suspectum rudimentum, siue tandem ad semina huic funiculo elastico in plerisque *Iungermannis* celebri minime affixa respicias; at capsulae structurâ in quatuor valvulas dehiscens a muscis frondosis toto coelo recedit Hepaticisque multo arctius sese adnectit. Hinc, hanc stirpem classem peculiarem constitui, existimo, quâ mediante natura a Muscis ad Hepaticas gradatim transit magnaeque catenae diu desideratum annulum nobis tradit. Quod ad *Trentepohliam* aliquot iam annos inter Cryptogamophilos adeo celebratam spectat, ex Schreberi ad Hedwigium idcirco percontantem respondentis sententiâ ipsiusque Hedwigii coniecturis, illa nihil aliud esse videtur, quam *Mnium annotinum*, aut masculum, ideoque sine capsulâ indiui-

individuum aut foemineum equidem generationis organis praeditum, sed fructu abortiente viuiparum. Quin et stirps capsulifera, quam *Trentepohlia* e nomine insignitam accepi, reipsa *Mnium* annotinum fuit, mihi iam diu cognitum et in pluribus regionibus lectum. Cum tamen res nondum satis explorata ac inuestigata fuerit, potius duxi de eâ stirpe in meâ generum synopsi silere, quam praecipiti nec satis maturo iudicio tyrones in errorem ducere. Caeterum nulli labori, percontationibus nullis ad ambages illas soluendas verumque huius stirpis genus enucleandum parcere statui, et quid observationes istae certi ratique me edocuerint, scientiae nostrae amatores iamiam comperient.

2. Cum generum nostrorum methodus peristomatis structurâ et analysi nitatur, eandem partem nobis classium characteres et nomina suppeditasse absonum et maximorum Botanicorum praeceptis exemploque contrarium nonnulli pronunciauerunt. Equidem vulgaris et fere sacrosancta inter stirpium doctrinae cultores est opinio, generum characteres ex aliâ stirpis parte quam classium esse desumendos, ita ut maius lumen tyroni sic plures plantae partes inuestigare coacto, pluribusque auxiliis ad iter in regione obscurâ dirigendum vtente, ex observationibus oriatur. At nostra sententia parum refert, utrum classium generumue characteres ex eadem parte aut e diuersis deprompti fuerint, dum modo characteres

illi distincti propriique sint, nec pars eadem eodem modo ad classes conscribendas, quam ad genera instituenda, adhibeantur. Sic nobis peristoma classium generumque fons fuit; at in classium formatione peristomii absentia aut praesentia, os nudum dentibusue instructum, simplex tandem duplexue dentium series, solum auxilio fuerunt; generum characteres vero dentium numerus, forma, cohaesio, inflexio, fissura etc. suppeditauere. Hinc tyro, qui peristomatis absentis, aut praesentis, nudi vel effigurati, simplicis tandem duplicisue inuestigatione stirpis, quam obseruat, classem eruit, alia criteria diuersaeque naturae ex dentium ciliorumue numero et structura ad genus extricandum inuenit, ne de floris masculi sede et figurâ loquar, quibus ad genera firmitus instituenda, cum peristomatis exploratio characteres sufficientes non praeberet, usi sumus. At piget, hisce tam levis ponderis impugnationibus refellendis, diutius immorari.

3. Plurima tandem typographica menda, quae priorem huius operis partem deturpant, nec iniuriâ, fatendum quidem, Zoili nostri carperunt nobisque vitio verterunt. Haec mihi obiici primus ipse dolens hoc vnum lectores nostros monitos velim. Cum eo tempore, quo scientiae studio per Heluetiam Galliamque iter facerem, opus meum in Germaniâ typis euulgaretur, tentamina emendare non licuit, et qui sibi eas partes vindicauerunt, siue muscorum theoria et nomenclatura iis parum cognita fuerint,

erint, siue tempus defecerit, parum studiose hoc labore functi sunt. Hinc plurima nec leuia menda operi irrepperunt. Pauca sunt tamen, quibus sensus omnino corruptus ac peruersus fuerit, ita, ut aequus ac doctrinae herbariae non prorsus rudis lector illa facile corrigere possit. His querelis autem in posterum obuiam itum iri polliceor, summoque studio curatum, ne talibus mendis haec posterior Muscologiae pars contaminetur. Nunc de praesenti volumine nonnulla.

Alteram Muscologiae partem, nempe specierum descriptionem, hoc vno volumine, ut supra dictum, absoluerem mihi propositum erat, et fieri posse putabam. At specierum novarum numerus abhinc mihi adeo auctus est, totque mihi promissae adhuc expectantur, ut propositum mutare coactus fuerim, cum praesertim totam muscorum disciplinam adeo completam perfectamque, ac res ipsa scientiaeque status sinunt, Cryptogamiae cultoribus tradere cupiam. Itinera, quae anno 1796 per Alpium Saenensium nondum satis exploratas valles jugaque aspera suscepi, mihi muscorum haud contemnendam segetem obtulerunt. Nonnullas species novas detexi, alias in Heluetia usquedum ignoratas reperi, aliquot ambages solui certiorque factus sum, saepe eandem speciem sub nominibus diversis in recentiorum operibus militare, sicque species jure nullo multiplicatas fuisse. Exemplo fuerint Fontinalis minor Linnaei, quae nihil aliud est, quam *Trichostomum fontinaloides* recentiorum, et Bry-

um montanum, quod, a Swartzii capillacéâ minime distinctum esse, peruasum habeo. Alpibus vero perlustratis itinereque Lutetiam facto, cryptogamicas diuitias multo magis augere, Iussiaci, Desfontani, Billardieri optimorum virorum et de Botanicâ tum operibus egregiis, cum longis arduisque itineribus optime meritorum benevolentia, secunda numina dederunt. His viris gratiarum agendarum pro singulari erga me, advenam nulliusque nominis juvenem, humanitate occasionem nactus lubens utor, et dum spiritus hos mouebit artus, illorum vultus et voces et colloquia dulce utili miscentia memori pectore inhærebunt. Hi herbaria sua mihi oculis subiecerunt et perscrutanda ac inuestiganda tradiderunt. Hi plantis omnigenis ditissimum omniumque terrae regionis stirpibus superbiens Reipublicæ Phytophylacium adeundi ac perlustrandi copiam fecerunt, ne de Halleriana herbario taceam, quod inter opimas, quas Italicis triumphis sibi peperit exiuias Gallia numerat, cuiusque mihi patriæ stirpes cryptogamicas in eo aservatas perlustrare audenti visum vsunque non inuiderunt. Hi tandem plurimis muscorum rarissimorum speciminibus donatum opus inceptum persuere incitauerunt seque in posterum amica auxilia suppeditaturos polliciti sunt. Muscos autem, quorum compos fieri non poteram, quod in herbariis publici iuris aservarentur, aut unicum specimen esset, describere aut delineare licuit. Sic muscos nulli hucusque Botanico descriptos imo cognitos, ex. gr. quos Billardierius e Noua Hollan-
dia

dia aliisque remotissimis regionibus retulit, mihiq; amice communicavit, aut quos Defontanus in Africae regionibus, quas stirpibus nostris domicilium praebere vix credebamus, et Atlantis inuis salibus ac conuallibus legit, accepi, praesertim ex Hypnorum familia, quae iamdiu tot speciebus glorians indies augmenta noua capeffit et pulcherrimam muscorum gentem sistit. Tot subsidiis auctam stirpium nostrarum phalangem vno volumine totam amplecti certe optabam; at cum nouas species iconibus sistere decreuisssem, et tempus ad omnes illas delineandas ac aeri incidendas deesset; cum praeterea mihi promissa specimina, tum a Parisiensibus Botaniciis, cum ab amico Thoma (Abraham Thomas) magni Halleri comite atque sodali, summarum Alpium indefesso peragratore specierumque nouarum non paucarum detectore, qui mihi Alpinorum muscorum absolutissimam collectionem parat, nondum accepiissem, in hac secunda operis mei parte tres primas muscorum classes nempe aperistomatos, gymnoperistomatos, et aploperistomatos Botanophilis tradere placuit, cum sex iconibus, aeneis quibus tum generici characteres e peristomate desumti, tum nouarum specierum figurae lectorum oculis subiiciuntur. Muscos fructificatione carentes ideoque incerti generis, cum e solo habitu et analogia illud non satis certe erui possit, praetermittere et nulla descriptione atque icone illustrare primo consilium fuit: at reputans longam forte annorum seriem elapsam iri antequam cum fructu reperiantur, cum in tam minutularam stirpium expiscatione fors pluri-

mas partes obtineat; praeterea illos species prorsus novas ac distinctas sistere e foliorum ramulorumque inuestigatione certior factus, operae praetium scientiaeque utile duxi, illos Botanicis cognoscendos atque inspiciendos tradere. Generum autem tabulam synopticam ea quam in praecedenti volumine tradidimus, ex nouis observationibus accuratiorem absolutioremque specierum descriptioni praemittendam curauimus.

Quod ad tertium Muscologiae volumen anno proximo in lucem edendum pertinet, quarta Muscorum classis tres caeteras specierum numero adaequans imo superans eo absoluetur, supplementumque adjicietur species ad classes priores pertinentes et nuperius mihi communicatas aut recentius detectas continens.

Dabam Gothae

10 Kalendas Ianuarias 1797.

AUCTORUM ET LIBRORUM
INDICI ADDENDA.

GESN. TAB. PHYT. Iohannis Gesneri Tabula phytographicae. Tiguri 1795. fol.

HOFFM. DEUT. FL. Hoffmann Deutschlands Flora, II. Theil. Erlangen 1795. 12°.

KUNZ. CRYPT. GEWAECHS. Kunze Deutschlands Cryptogamische Gewaechse. Hamburg. 1795. 8.

MATTHIS. BRIEF. Briefe von Matthisson 2. Th. Zürich. 1795. 8.

SIBTH. FL. OXON. Sibthorpii flora Oxoniensis. Oxonii, 1794. 8.

AUCTORIUM ET BIBLIOTHECA
INDICI ADDENDI

G. ... 1795.
... 1795.
... 1795.
... 1795.
... 1795.
... 1795.

M V S C O L O G I A E

P A R S II.

GENERA ET SPECIES-CONTINENS.

CLASSIFICATIONIS

ET

GENERUM MUSCORUM FRONDOSORUM TABULA SYNOPTICA.

CLASSIS I.

A p e r i f t o m a t i.

1. *Phascum*. Flore monoico, masculo subdiscoideo terminali vel gemmaceo axillari; foemineo terminali; capsulâ inapertâ de pedunculo decidente. Tab. I. fig. 1.

CLASSIS II.

G y m n o p e r i f t o m a t i.

2. *Sphagnum*. Flore monoico, masculo in ramorum superiorum extremitate clauaeformi; foemineo axillari terminaliue; capsulâ pedunculi orbiculo impositâ; calyptrâ medio rumpente. Tab. I. fig. 2.
3. *Hedwigia*. Flore monoico; masculo axillari gemmiformi; foemineo terminali. Tab. I. fig. 3. 4.
4. *Gymnostomum*. Flore dioico; masculo disciformi terminali; foemineo terminali. Tab. I. fig. 5.

CLASSIS III.

Aploperistomati.

SECTIO I.

Peristomate dentato.

a) Dentibus integris solitariis apice liberis.

5. *Tetraphis*. Flore dioico; masculo terminali capituliformi aggregato sessili et cyathiformi pedunculato; foemineo terminali; peristomatis dentibus quatuor pyramidatis. Tab. I. fig. 6.
6. *Octoblepharum*. Flore monoico; masculo subdiscoideo axillari; foemineo terminali; peristomatis dentibus octo triangularibus. Tab. I. fig. 7.
7. *Leersia*. Flore monoico; masculo alari gemmiformi; foemineo terminali; peristomatis dentibus sedecim tenerrimis. Tab. I. fig. 8.
8. *Grimmia*. Flore monoico, vel mono-dioico; masculo alari gemmiformi, vel terminali capituliformi; foemineo terminali; peristomatis dentibus sedecim reflexilibus. Tab. II. fig. 10.
9. *Pterygynandrum*. Flore dioico; masculo alari gemmiformi; foemineo alari; peristomatis dentibus sedecim acuminatis. Tab. I. fig. 9.
10. *Weissia*. Flore dioico; masculo capituliformi terminali; foemineo terminali; peristomatis dentibus sedecim cuspidatis. Tab. II. fig. 11.

b) Dentibus integris, solitariis, apice membrana agglutinatis.

11. *Polytrichum*. Flore dioico; masculo disciformi, terminali; foemineo terminali; peristomatis dentibus triginta et duobus, vel quadraginta octo, vel sexaginta quatuor, brevissimis. Tab. II. fig. 12.

c) Dentibus integris per paria approximatis seu geminatis.

12. *Splachnum*. Flore hermaphrodito, dimorpha, terminali; disciformi sterili; elongato fertili; capsulâ apophysata, peristomatis dentibus sedecim reflexilibus. Tab. II. fig. 13.

13. *Didymodon*. Flore monoico vel dioico; masculo gemmiformi alari vel terminali; peristomatis dentibus sedecim vel triginta duobus. Tab. II. fig. 14.

14. *Swarzia*. Flore hermaphrodito terminali; peristomatis dentibus triginta duobus. Tab. II. fig. 15.

d) *Dentibus fissis.*

15. *Trichostomum*. Flore monoico vel dioico; masculo gemmiformi pedunculato vel capituliformi, axillari terminaliue; peristomatis dentibus sedecim linearibus vsque ad basim bis vel pluries fissis. Tab. II. fig. 16.

16. *Fissidens*. Flore monoico vel dioico; masculo gemmiformi, alari vel terminali, saepius pedunculato; foemineo laterali vel terminali; peristomatis dentibus sedecim circiter ad medium vsque subaequaliter bifidis, inflexis. Tab. II. fig. 17.

17. *Dicranum*. Flore dioico; masculo capituliformi terminali, vel gemmiformi axillari pedunculato; flore foemineo terminali; peristomatis dentibus sedecim basi coniunctis ultra medium subinaequaliter bifidis. Tab. II. fig. 18.

S E C T I O II.

Peristomate ciliato.

18. *Tortula*. Flore monoico; masculo gemmiformi alari; foemineo terminali; peristomatis ciliis sedecim pluribusue capillaribus, spiraliter contortis. Tab. III. fig. 20.

19. *Barbula*. Flore dioico; masculo capituliformi terminali; foemineo terminali, peristomatis ciliis sedecim vel triginta duobus, capillaribus, spiraliter conuolutis. Tab. III. fig. 19.

CLASSIS IV.

Diploperisfomatī.

SECTIO I.

*Peristomate dentato-ciliato.*a) *Dentibus apice liberis.*

20. *Neckera*. Flore monoico vel dioico; rarius hermaphrodito; masculo alari gemmiformi; foemineo alari; peristomatis *externi* dentibus sedecim acutis; *interni* ciliis sedecim basi et apice liberis. Tab. III. fig. 21.
21. *Orthotrichum*. Flore monoico, vel dioico; masculo axillari, gemmiformi, pedunculato in eodem indiuiduo; vel terminali, capituliformi in distincto; foemineo terminali; peristomatis *externi* dentibus sedecim breuibus reflexilibus; *interni* ciliis totidem filiformibus, excisso-fimbriatis. Tab. III. fig. 22.
22. *Leskia*. Flore monoico, vel dioico; masculo alari gemmiformi; foemineo alari gemmiformi; peristomatis *externi* dentibus sedecim subulatis, *interni* ciliis totidem basi membranulâ connexis. Tab. III. fig. 23.
23. *Hypnum*. Flore dioico; masculo gemmiformi axillari; foemineo axillari; peristomatis *externi* dentibus sedecim acutis, reflexilibus; *interni* ciliis processibusue difformibus conniuentibus sedecim pluribusue e membranulâ productis. Tab. III. fig. 24.
24. *Bryum*. Flore dioico; masculo capituliformi, terminali, foemineo terminali; peristomatis *externi* dentibus sedecim acutis reflexilibus; *interni* ciliis difformibus sedecim pluribusue e membranulâ reticulatâ productis. Tab. III. fig. 25.
25. *Mnium*. Flore monoico, vel dioico, vel hermaphrodito; masculo disciformi terminali; foemineo terminali; peristomatis *externi* dentibus sedecim acutis; *interni* processibus difformibus sedecim pluribusue e membranulâ productis. Tab. IV. fig. 26.

3) Dentibus apice cohaerentibus.

26. *Koelreutera*. Flore dioico; masculo disciformi terminali; foemineo terminali; peristomatis *externi* dentibus sedecim acutis oblique cohaerentibus; *interni* ciliis totidem membranaceis planis. Tab. IV. fig. 27.

S E C T I O I I.

Peristomate dentato-reticulato.

27. *Webera*. Flore hermaphrodito terminali; peristomatis *externi* dentibus sedecim pyramidalibus acutis; *interni* membranâ tenerrimâ in sedecim processus triangulares, ciliis interpositis, productâ. Tab. IV. fig. 28.
28. *Bartramia*. Flore hermaphrodito terminali; peristomatis *externi* dentibus sedecim cuneiformibus acuminatis; *interni* membranâ plicato-carinatâ, cum et absque ciliis. Tab. IV. fig. 29.
29. *Pohlia*. Flore dioico; masculo, capituliformi, terminali; foemineo terminali; peristomatis *externi* dentibus sedecim acutis; *interni* processibus sedecim e membranâ conniuentibus. Tab. IV. fig. 30.
30. *Baxbaumia*. Flore monoico; masculo discoideo; foemineo terminali; peristomatis *externi* dentibus sedecim truncatis; *interni* membranâ plicatâ. Tab. IV. fig. 31.
31. *Timmia*. Flore monoico; masculo alari gemmiformi pedunculato; foemineo terminali; peristomatis *externi* dentibus sedecim acuminatis; *interni* processibus totidem e membranâ difformibus articulatis. Tab. IV. fig. 32.

S E C T I O I I I .

Peristomate dentato-reticulato.

32. *Fontinalis*. Flore monoico; masculo gemmiformi alari; foemineo axillari terminaliue; peristomatis *externi* dentibus sedecim subulatis; *interno* reticulato. Tab. IV. fig. 33.

33. *Meesia*. Flore hermaphrodito vel dioico; masculo terminali; foemineo terminali disciformi; peristomatis *externi* dentibus sedecim obtusis breuib; *interni* planis totidem inordinate reticulatis, nunc inter se connexis, nunc distinctis. Tab. IV. fig. 34.

CLASSIS I.

A P E R I S T O M A T I

I. PHASCUM.

G*erm.* Ohnmund. Bartmoos. *Gall.* Phasque. Argilette. *) *Angl.* Phascum.

Observ. Nomen istud graecae originis, et a Theophrasto *Vsneae barbatae* datum, Linnaeus proprio generi imposuit. In *Philosophiâ Botanica* anni 1751. p. 35. primum occurrit. Hedwigius illud retinuit. *Hedw. fund. musc.* V. II. p. 85.

Phascum *Hedw.* *Schreb.* *Linn. Gmel.* et plerorumque recentiorum *Gesn. Tab. Phyt.* 1052. *Sphagnum* *Dill. Hall.* *Bryum* *Neck.* *Green* *Adans.*

Flos monoicus. Masculus ex alis foliorum prodiens. Foemineus trunci cacumen occupans. Capsula cum rudimento operculi numquam abscedente inaperta de pedunculo decidens. Tab. I. F. I.

I. ACAU-

*) Cum totum hoc genus terrae argillosoe amantissimum sit, hoc nomen Gallicum effingere sustinui. In Alpibus editioribus vix hospitatur, saltem mihi numquam occurret.

I. A C A U L I A.

7. *P. muticum* acaule, foliis ovato-concavis, submuticis, sursum imbricatis, conniuentibus.

Phascum muticum acaule, foliis ovatis, muticis, concavis, conniuentibus. Schreb. de Phasc. p. 8. T. I. f. 11. 12. Hedw. fund. Musc. V. II. p. 85. Roth. fl. Germ. V. I. p. 452. Laich. pl. Europ. p. 471. Hoffm. Deutschl. Fl. V. II. p. 21. *Ph. muticum* acaule, bulbiforme, foliis ovatis, muticis, concavo-conniuentibus, antheram occultantibus. Jacq. Coll. V. II. p. 215. Web. Spic. fl. Gott. p. 126 — *Ph. acaulon* antherâ sessili foliis ovatis imbricatis. Huds. fl. Angl. p. 396. V. β. Linn. sp. pl. p. 1570. Weiff. Crypt. Gött. p. 267. Poll. pl. Pal. n. 975. — *Ph. acaulon* v. minus. Ehrh. Hann. Mag. 1780. p. 235.

Sphagnum acaule, bulbiforme, minus. Dill. musc. p. 252. t. 32. f. 21. Hall. Hist. St. Helv. n. 1726. V. β.

Germ. Stumpfer Ohmünd. Gall. Phasque emouffé. Angl. Lesser dwarf bulbous *Phascum*.

In muris argillaceis, fossis exsiccatis, sylvarum virginosis, ad agrorum margines per totam Europam gregatim habitat. Prope Minnidunum Helvetiae in dulci aorum solo legi. Vere et Autumno flores promit, capsulasque maturat. Duratio, ut videtur, annua.

Radix e fibrillis albidis exiguis constans. Caulis minimus et quasi nullus. Folia radicalia in bulbillum congesta, ovata, submutica, nempe neruo purpurascente in brevissimum mucronem exeunte, sursum imbricata, concavo-conniuentia, subdiaphana, tenerrime reticulata. Perichaetia minima. Pedunculus brevissimus. Calyptra latere fissa, hyalina, minima. Capsula erecta, sphaeroidea, apice tamen exigua cuspide terminato, initio viridis, inde rutilans tandemque e rufo-fusca, foliis radicalibus obvelata. Operculum peristomaque nullum.

Ph. cuspidato satis affine et a plerisque Botanicis pro merâ illius varietate habitum, a Schrebero autem iure ab eo separatum propter habitum satis diuersum, caulem quasi nullum, et folia omnia conniuentia, latiora, sub ipsâ lente submutica.

2. *P. curuicollum*, acaule, foliis lanceolatis subreflexis; perichaetialibus rectis, intimis exfasciculatis; capsulae pedunculo incuruato.

Phascum curuicollum foliis perichaetialibus rectis, thecae pedunculo incuruato. *Hedw. musc. frond. V. I. p. 52. t. 11. Ehrh. Hoffm. Deut. Fl. V. II. p. 20. Schrad spicil fl. Germ. p. 58. Baumg. fl. Lips. n. 1219. Journ. de Gen. 1791. p. 43. Ph. curuicollum* acaule, capsulis pedunculatis. deflexo - pendulis, foliis lanceolatis, acuminatis, patulis. *Dicks. fasc. II. pl. crypt. p. 1. — Ph. cernuum* acaule, foliis floralibus erectis, pedunculo curuato. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1523. Laich. pl. Europ. p. 471.*

Germ. *Krumm'siger Ohnmund.* Gall. *Phasque à col recourbé.*

Prope Hannoueram, Goettingam, Lipsiam, Basileam in propugnaculis, ubi primum a me repertum est, Geneuam, in arenosis ambulacris, hortorum arcis, lapidicinis, montanis etiam, quamuis rarius, cum *Bryo argenteo*, *Gymnostomo trunculato* etc. gregatim habitat. In graminosis sterilibus Angliae prope *Croydon* etiam lectum est. Tempus florescentiae ignotum, at Maio capsulae maturantur. Duratio probabiliter annua.

Cum praecedente e minimis est stirpibus. Truncus vix vllus. Folia conferta, exteriora ouato-lanceolata, breuissima; interiora longiora, linearilanceolata. Perichaetialia intima exfasciculata. Pedunculus pro plantulae summâ exiguitate longiusculus, incuruus, e viridi lutescens. Calyptra exigua, pallida. Capsula ouata, maturitate fusca, apice oblique rostellato, qui pro vero operculo haberi potest, quandoquidem e capsulâ decidere semel Hedwigius obseruauit. Hâc plantulâ mediante ad muscos operculo deciduo donatos natura transire videtur.

3. *P. serratum* acaule, foliis congestis, ouato-lanceolatis, acuminatis, serratis, exfasciculatis.

Phascum ferratum acaule, foliis ovato-lanceolatis, planis, serratis, erectis. Schreb. de Phasc. p. 9. T. 2. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1632. Baumg. fl. Lips. n. 1216. Web. spic. fl. Goett. p. 124. Timm. prodr. fl. Meg. n. 720. Wigg. prim. fl. Hols. p. 81. Roth. fl. Germ. V. I. p. 452. Laich. pl. Europ. p. 471. Schrad. spic. fl. Germ. p. 58. Dicksoni synonymo excluso.

Germ. Sägeförmiger Ohnmund. Gall. Phasque à feuilles en dents de scie.

Omnium muscorum minimus in pratis limosis Saxoniae, syluaticis vlginosis Thuringiae prope *Georgenthal*, viis cauis Hercyniae, Ducatus Brunswicensis nemorosis, Megapolitani tractus et Holsatiae vlginosis, nunc solitarie, nunc gregatim habitat. Florescentiae tempus non exploratum, vere ineunte autem cum capsulis reperitur; mihi vero sub finem Octobris cum rutilantibus thecis occurrit. Duratio annua videtur.

Radices simplicissimae. Truncus nullus. Folia pauca, quatuor ad septem, radicalia, ovato-lanceolata, acuminata, planiuscula, sub lente argute serrata, elegantissime reticulata, exfasciculata, interiora maiora. Pedunculus terminalis, minimus. Calyptra fere campaniformis, lateraliter fissilis. Capsula subsessilis, globosa vel subouata, maturitate intense purpurea. Operculum peristomaque nullum.

4. *P. confervoides* acaule, foliis congestis, ovato-lanceolatis, serratis; filamentis radicalibus geniculatis ramosis.

Phascum velutinum acaule, surculis filamentaceis geniculatis ramosis; foliis ovato-lanceolatis, serratis. Hoffm. Deut. fl. V. II p. 20. — *Ph. ferratum* surculis filamentaceis, geniculatis ramosis, foliolis perichaetii lanceolatis serratis. Diks. fasc. I. t. 1. f. 1. Exclusis synonymis.

Germ. Converseartiger Ohnmund. Gall. Phasque à forme de Conserve.

In pratis humidis Angliae prope Londinum a Dicksono detectum est; nuper vero prope Lutetiam in sylua, *Bois de Boulogne* dicta, copiose legerunt. Inter Germanicas stirpes recenset etiam Hoffmannus, at de patria silet. Gregatim vivit. Vere et autumnus viget. Duratio probabiliter annua.

Stirps minutissima *Byssô* vel *Conferuae* similis. Radices fibrosae, simplices. Truncus nullus. Folia radicalia sistunt filamenta numerosa, viridia, congestim nascentia, ramosa, ramis alternis et dichotomis apicibus subulatis, teretia, geniculata, interstitiis pellucidis, septis obscurius viridibus. Folia perichaetialia tria quatuorue, ovato-lanceolata, acuminata, serrata. Pedunculus terminalis, brevissimus. Calyptra non visa. Capsula subsessilis, ovato-acuminata, maturitate subrufa. Operculum abscedens nullum.

Diu credidi, ab Hedwigio etiam epistotâ monitus, hanc plantulam a Dicksono detectam eandem ac Schreberi *Phascum ferratum* esse. Cum vèro nec Schreberus, nec Weberus, ambo observatores oculatissimi haec filamenta geniculata Dicksono solemnia viderant, praetereaue *Phascum ferratum* fere semper *Byssô velutino* stipatum inueniatur, in mentem veniebat, forte Dicksonum hanc *Byssum* aut *Conferuam* quamdam stirpis suae fortuitam comitem pro illius parte habuisse. At Parisienses Botanici mea dubia soluerunt. Hi etenim plantulam istam a celeberrimo pictore *Retardé* augmento maximo delineandam curauerunt, haecque nitidissima tabula filamenta a Dicksono observata oculis hoc spectaculo summiopere oblectatis distinctissime conspicienda tradit. Hinc nullum est dubium, quin *Phascum* nostrum species distincta sit stirpsque peculiaris, quae, vt Dicksonus effatur, catenae naturalis annulus *Phasci* et *Conferuae* particeps Muscos et Algas connectit. Hedwigijs autem a praecedente non separat, vt ab illo per litteras monitus sum.

II. CAULESCENTIA.

5. *P. stoloniferum* caulescens, trunco repente ramoso; ramis basi nudis; foliis confertis, ovato-lanceolatis, dentatis.

Phascum stoloniferum furculis filamentaceis, geniculatis, ramosis; foliis perichaetii lanceolatis, dentatis. *Dickf. fasc. III. pl. Crypt. p. I. T. VII. f. 1.*

Germ. *Auslaufender Ohnmund.* Gall. *Phasque traçant.*

In Britannia prope *Walthamstow* in argilla nudâ habitat. Edward Forsterus iunior illud inuenit, at Dicksonus definiuit definitionemque suam nitidissimâ iconè illustrauit. Tempus florescentiae latet. Duratio perennis.

Caulis repens, flexuosus, quasi geniculatus, ad geniculos radicibus fibrosis, confertis, minimis terrae sese adnectens, stolones siue ramulos basi nudos sub foliis radicales iuxta longitudinem emittens. Ramulum singulum terminat bulbillus e foliis 6 — 10. conniuentibus, concavis, ouato-lanceolatis, margine dentatis, exfasciculatis, interioribus seu perichaetialibus longioribus constans. Pedunculus terminalis, omnium minimus. Calyptra - - - Capsula erecta, ouata, apice acuminata, operculo cadente et proinde peristomio destituta.

Stirps summopere singularis. An a praecedentibus satis distincta? *Phasium ferratum* diceret prole suâ stipatum; at folia obtusius dentata. De plantulâ non visâ plura dicere non sustineo.

6. *P. patens* caulescens, trunco erecto, simplici, breui; foliis lanceolatis, sub 6. apicem serratis, patentibus.

Phasium patens foliis lanceolatis, serratis, patentibus, thecae acumine pellucido. *Hedw. musc. frond. V.I. p. 28. t. 10. Gmel. Syst. Nat. V.II. p. 1323. Baumg. fl. Lips. n. 1213 Laich. pl. Eur. p. 571. — Ph. patulum Hedw. fund. musc. V.II. p. 85. Hoffm. Deut. fl. V.II. p. 20.*

Germ. Flättriger Ohnmund. Gall. Phasque ouvert.

In viis vdis, vmbrosis nemorum Saxoniae nunc gregatim, nunc solitarie habitat. Tempus florescentiae nondum exploratum, at Augusto capsulae maturae cernuntur. Innouationibus perennat.

Truncus minutissimus, dilute viridulus, simplex, etiam innouans. Folia lanceolata, sub lente apicem versus serrata; omnia patentia; inferiora saepius minora, remotiora. Pedunculus minimus. Calyptra lateraliter fissilis. Capsula globosa, acumine obtuso pellucido, maturitate luteo-fusca. Operculum peristomaque nullum. Tab. I. fig. 2.

7. *P. nitidum* caulescens, trunco erecto simplici, breui; foliis subulatis, carinatis; perichaetialibus longe acuminatis; omnibus subexfasciculatis.

Phascum nitidum humile, foliis subulato-carinatis, subfasciatis. Hedw. musc. frond. V.I. p. 91. t. 34. Gmel. Syst. Nat. V.II. p. 1324. Laich. pl. Eur. p. 471. Baumg. fl. Lips. n. 1212. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 717. Schrank. Baiers. fl. V.II. p. 434. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 20. — *Phasc. axillare* caulescens, capsulis pedunculatis, subemersis. Dicks. fasc. I. pl. Crypt. p. 3. t. I. f. 3.

Germ. Glänzender Ohnmund. Gall. Phasque luisant.

In Saxoniae viarum glareosis, Megapolitani Ducatus, vt et Bauariae locis humidis vmbrosis et Angliae ericetorum vlgiginosis habitat. Florescentiae tempus ignoratur; ineunte aestate vero capsulae maturantur. Continuatione sui perennat.

Truncus vnam, duas lineas longus, simplex, innouationibus vero vitam producens. Folia lineari-lanceolata, subexfasciculata nempe neruo breuissimo proxime ab origine euanido instructa e viridi lutescentia, splendentia; inferiora alterna; suprema perichaetialia e latissimâ basi longe acuminata. Pedunculus breuissimus, erectiusculus, terminalis, rarius axillaris gemellus, e viridi lutescens. Calyptra exigua, pallida, lateraliter fissilis. Capsula erecta, ouata, acumine obliquo, maturitate e fusco rutilans. Operculum peristomaque nullum.

Flos foemineus non semper terminalis contra huius familiae morem.

A sequente staturâ minori potissimum distinguitur.

8. *P. subulatum* caulescens, trunco erecto subsimplici; foliis lineari-subulatis; perichaetialibus longissimis.

Phascum subulatum foliis lanceolato-linearibus, patulis, summis e latiusculâ basi subulatis rigidis. Schreb. de Phasc. p. 3. Hedw. musc. frond.

frond. V. I. p. 59. t. 35. Laich. pl. Europ. p. 471. Gmel. syst. Nat. V. II. p. 1523. Schränk. Baier. flor. V. II. p. 453. Ph. subulatum caule simplici, erecto, inferne nudiusculo, foliis superne subulato-setaceis patulis obfiso, antherâ terminali nudâ. Jacq. Coll. V. II. p. 219. Ph. subulatum subcaulescens, foliis subulato-setaceis, patulis. Linn. Jur. meth. musc. in Del. Opusc. p. 361. Ph. subulatum acaule, antherâ sessili, foliis subulato-setaceis patulis. Linn. sp. pl. p. 1570. Syst. Nat. V. II. p. 699. Roth. flor. Germ. V. I. p. 451. Hoffm. Deut. flor. V. II. p. 19. Weiff. Crypt. Gött. p. 268. Web. spic. flor. Gött. p. 127. Poll. pl. Pal. n. 975. f. 3. Oed. fl. Dan. p. 249. f. 1. Huds. fl. Angl. p. 397. Curt. fl. Lond. t. 46. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 694. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 439. La Mark. fl. Franc. V. I. p. 36. All. fl. Ped. n. 2451.

Bryum ericetorum capsulis subsessilibus ouoideis, calyptrâ conicâ, primordialibus plumulosis. Neck. meth. musc. p. 251.

Sphagnum acaulon trichodes. Dill. musc. p. 251. t. 52. f. 10. Hall. Hist. St. Helv. n. 1727.

Muscus trichodes, minor, acaulis, capillaceis foliis. Paill. Bot. Par. p. 128. t. 29. f. 4.

Germ. *Pfriemenförmiger Ohnmund.* Gall. *Phasque subulé,* Argillette en aleine. Angl. *Awlformed Phascum.* Subulated *Phascum.* Huds.

Ad terram in canis semitis, fossarum aggeribus, campis argillofis, ericetis pinetisque vliginosis totius Europae, nec raro inter Lychenis pyxidati acervos, gregatim habitat. Sub aestatis finem floret. Maio, Iunio anni sequentis thecas maturat. Sub medium Aprilem tamen, vt et autumno, capsulas jam effoetas inueni. Duratio perennis, quam Dillenæus annuam credidit.

Truncus très ad sex lineas longus, simplex, rarius diuisus, flexuose erectus. Folia lineari-subulata, inferiora alterna, remota; suprema perichaetialia conferta, e basi latiore longissima. Pedunculus terminalis, breuissimus, vix lineam longus, erectus, luteo-virens. Calyptra exigua, flaves-cens, lateraliter fissilis. Capsula pedunculo concolor, maturitate rufescens, ouata, erecta, acumine obliquo. Operculum peristomaeque nullum.

9. *P. piliferum* caulescens, trunco erecto subsimplici; foliis oblongo-ovatis 9. pilo terminatis.

Phascum piliferum caulescens, foliis oblongis apice piliferis Schreb. de Phasc. p. 8. t. I. f. 6. 7. Eiusd. spic. fl. Lips. p. 72. Laich. pl. Eur. p. 471. Roth. fl. Germ. V. I. p. 451. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 19. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 392. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 717. Gmel. Syst. Nat. V. II p. 1323. Dicks. fasc. secund. pl. Crypt. p. 1. *Ph. piliferum* caule simplici erecto, foliis lanceolatis longe piliferis, sursum imbricatis, erecto-patentibus. Jac. Coll. V. II p. 218.

Germ. Haartragender Ohnmund. Gall. Argillette pilifere. Phasque porte-poil.

In muris limosis Saxoniae, circa Berolinum, Lipsiam, Gotham, in Ducatu Megapolitano, Austriae collibus circa Clagenfurtum, Galliâ in Campaniae glareosis, Angliae graminosis sterilibus prope Londinum gregatim habitat, pulvillosque conuexos format. Tempus florentiae ignotum; Maio autem calyptram decutit. Innouationibus perennat.

Truncus duas tres lineas longus, saepius simplex, aliquando tamen statim supra radicem ramum vnum alterumue emittens cauli primordiali subaequalem. Folia conferta, totum cauliculum obtegentia, erecta, oblongo-ouata, vasculorum fasciculo valido in pilum longum terminato, vniuniformia, exsiccatione crispa. Pedunculus terminalis, erectus, brevissimus. Calyptra exigua, lateraliter fissilis. Capsula ouata, apice prominulo, aetate rufonigricans, operculo caduco sicque peristomio carens.

Sequenti simillimum at ramosius, procerioris staturae et siccitate magis intortum. In Campaniae glareosis pilis foliorum parenchymatis defectu albicantibus ludens legi. Varietatem etiam possideo foliis carinato-acutis vix piliferis.

10. *P. cuspidatum* caulescens, trunco erecto subdiuiso; foliis ovatis, cuspidatis, patulis; perichaetialibus longioribus conniuentibus.

Phascum cuspidatum caulescens, foliis ovatis, cuspidatis, patulis, summis erectis conniuentibus. Schreb. de Phasc. p. 8. T. I. Gmel. Syst. Nat. V. II p. 1323. Laich. pl. Eur. p. 471. Roth. fl. Germ. V. I. p. 452. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 19. Schrank. Baier. fl. V. II. p. 432. *Ph. cuspidatum* caule simplici erecto, foliis lanceolatis, acuminatis, inferioribus erecto-patentibus, summis conniuentibus antheram occultantibus. Jacq. Coll. V. II. p. 216. Web. sp. fl. Goett. p. 125 — *Phascum acaulon* acaule, anthera sessili, foliis ovatis, acutis Linn. Syst. Nat. V. II. p. 699. Oed. fl. Dan. T. 249. f. 3. Curt. fl. Lond. T. 46. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 693. Panz. Pflanz. Syst. 13. Th. V. II. p. 147. *Ph. acaulon* acaule, anthera sessili, foliis ovatis, acutis, conniuentibus. Linn. sp. pl. p. 1576. Linn. Jun. meth. musc. p. 361. Weiss Crypt. Goett. p. 266. Poll. pl. Pal. n. 973. Matt. St. sel. n. 993. Linn. fl. Suec. n. 960. St. Jsl. p. 212. Gort. fl. Belg. p. 300. La Mark. fl. Franc. V. I. p. 35. All. fl. Ped. n. 2430. *Ph. acaulon* acaule, anthera sessili, foliis ovatis, imbricatis. Hud. fl. Angl. p. 396. *Ph. acaulon* anthera globosa, foliis rectis conniuentibus, ovatis, nitidis. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 439. *Ph. acaulon* v. *maius*. Ehrh. Hann. Mag. 1780. p. 235.

Bryum bulbiferum capitulis subglobosis, nitidis; calyptra basi dilatata, primordialibus bulbosis. Neck. meth. musc. p. 230.

Sphagnum acaulon bulbiforme, *maius*. Dill. musc. p. 251. T. 32. f. 11. *Ph. curvisetum*. 10.

Sph. acaulon foliis ovato-lanceolatis, pilo aristatis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1726. nisi potius ad *Ph. piliferum* referendum sit. — Pet. Gaz. n. 126. T. 95. f. 14.

Germ. Zugespizter Ohnmund. Stammloses Bartmoos. Panz. Gall. Argillette pointue. Phasque sans tige. La Mark. Angl. Oval Phascum. Lar-ger dwarf bulbous Phascum. Norw. Sürle, Stengellos Sürle.

Ad terram vdam in hortorum areis, arvis pinguioribus, muris argillaceis, cauis semitis, aggeribus madidis totius Europae et Asiae septentrionalis gregatim habitat. Tempus florescentiae ver et autumnus. Martio et Octobri cum maturis capsulis inuenitur. Duratio perennis.

Nullatenus acaule, vt Linnaeus dicit, sed vere caulescens, vt Schreberus, Hedwigius, Leyserus etc. recte obseruauerunt; neque capsula sessilis est, sed breuiter pedunculata, pedunculo oculis vel inermibus conspicuo. Truncus breuis, raro simplex, saepius in duos vel tres ramos diuisus. Folia in bulbum congesta, ouato-lanceolata, longe cuspidata, concaua, neruo crasso conspicuo in breuem aristam exeunte percursa, e luteo viridia, exteriora patula, interiora perichaetialia conniuentia. Pedunculus in trunco ramisque singulis terminalis, breuis, erectus, aliquando gemellus. Calyptra leuiter striata, conica, lateraliter fissilis. Capsula subrotunda, apice acuminato; iunior virescens, maturitate fusca. Operculi rudimentum vix conspicuum.

- II. *P. crispum* caulescens trunco erecto diuiso; foliis inferioribus dissitis, minutis; perichaetialibus e basi latiore longissime acuminatis, siccitate tortilibus.

Phascum crispum foliis trunci minutis, dissitis, perichaetialibus e basi latiore longissime acuminatis, inuoluto-contortilibus. *Hedw. musc. frond. V. I. p. 25. T. 9. Eiusd. fund. musc. V. II p. 85. Gmel. Syst. Nar. V. II. p. 1323. Laich. pl. Eur. p. 471. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 20. Baumg. fl. Lips. n. 1217. Schrank. Baier. fl. V. II. p. 433.*

Germ *Krauser Ohnmund.* Gall. *Phasque frisé.*

In tumulis coemeteriorum, ambulacris, aggeribus Saxoniae et Bauariae, sylvarum semitis argillofis Thuringiae prope *Georgenthal* in ditione Gothana; et verosimiliter in caeteris Germaniae regionibus gregatim vitam degit. Ex Heluetiâ etiam ab amicissimo muscorumque acri inuestigatore *Dueroz* missum accepi. Octobri, Nouembri floret; vere insequentis anni capsulas maturat, at verno tempore etiam florere capsulae a me autumno visae iamque maturescentes suadent. Vita perennis.

Truncus duas ad quatuor lineas longus apice diuisus. Folia inferiora lanceolata, breuissima, remota. Perichaetialia e basi latiore in longissimum acumen siccitate varie contortum producta; omnia ductulorum fasciculo instructa. Pedunculus terminalis, fere totius generis breuissimus, dilute virescens. Calyptra lateraliter fissilis. Capsula erecta, ouata, fusca, rostellum breui obliquo. Operculum peristomaque nullum.

III. I N C E R T A.

- (*) 12. ? *P. alternifolium* caulescens, dimorphum; caulibus capsuliferis brevissimis, sterilibus longioribus erectis; foliis lanceolatis alternis.

Phascum alternifolium caulibus capsuliferis, nanis; sterilibus altioribus erectis; foliis alternis subulatis. Dicks. fasc. I. pl. Crypt. p. 3. T. I. f. 2. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1324. Laich. pl. Eur. p. 1471.

Germ. Ohnmund mit alternirenden Blättern. Gall. Phasque à feuilles alternes.

In locis vliginosis Britanniae caespitose habitat. De florentiae tempore et vitae duratione nihil constat.

Caules duplicis generis. Alii steriles (nonne potius masculi?) simplices, filiformes, semunciam et ultra longi, foliis brevissimis, subulatis, alternis, basi gibbosiusculis, apice patentibus. Alii fructiferi quorum truncus erectus, minimus, vix octauam unciae metiens partem, foliis confertis, subulatis, setaceis. Calyptra non observata. Capsula sessilis, obovata, pallide lutea, foliis perichaetialibus duplo longioribus immersa. Operculum nullum.

Species mihi suspecta, necdum satis observata.

(*) Dubitationis signum numero postpositum indicat de genere dubitari, antepositum vero de specie.

CLASSIS II.

GYMNOPERISTOMATI

II. SPHAGNUM.

Germ. Torfmoos. Gall. Sphaigne, Tourbette. Angl. Bog-moos.

Obs. Nomen antiquum et a Plinio muscis vel lichenibus quibusdam arboreis, ut videtur, datum. Hoc generi nostro Dillenius imposuit, Hedwigijs retinuit et sanxit. *Hedw. fund. musc. V. II. p. 85.*

Sphagnum *Hedw. Schreb. Linn. Hall. Dill. etc.* Hypnum *Neck.* Sphagnon et Green *Adans.*

Flos monoicus. Masculus de ramorum superiorum extremitate clauaeformis. Thecae pedunculus vaginulae nulli insertus. Peristoma nudum. Tab. I. fig. 2.

1. Ramulis fasciculatis.

1. *S. cymbifolium* trunco erecto ramosissimo, ramulis fasciculatis subaequalibus deflexis; foliis oblongis, concavis, obtusiusculis.

Sphagnum cymbifolium ramis deflexis, foliis oblongis, concavis, obtusis. *Ehrh. Hann. Mag. 1780. p. 235. Eiusd. Crypt. 241. Hedw. fund. Musc. V. II. p. 85. Ibid. V. I. T. 1. f. 9. Ibid. V. II. T. 3. f. 1. Eiusd.*

Gen. pl. Crypt. T. 12. 13. Eiusd. Samml. Abhandl. T. 1. f. 7. Mönch. pl. Marp. p. 727. Sph. cymbifolium ramis declinatis, teretibus, foliis sublanceolatis. Schrank. prim. fl. Sal. n. 816. Eiusd. Baiers. fl. V. II. p. 434. — Sphagnum obtusifolium. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 21. — Sphagnum palustre et latifolium. Weiff. Crypt. Gott. p. 263. Leyf. fl. Hal. n. 1048. Roth. fl. Germ. V. I. p. 452. — Sphagnum palustre furculo ramofo, ramusculis dependentibus, thecis terminalibus. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 895. Sphagn. palustre ramis deflexis. Linn. sp. pl. p. 1569. Syst. Nat. V. II. p. 698. Linn. iun. meth. musc. p. 361. Schmid. Jc. T. 58. Poll. pl. Pal. n. 971. Lunn. fl. Pos. n. 1033. Wulf. fl. Bor. p. 56. Fl. Jngr. p. 167. Linn. fl. Suec. n. 202. Gunn. fl. Norw. n. 202. Oed. fl. Dan. T. 474. Fl. Lapp. p. 415. Mull. fl. Frid. p. 195. Huds. fl. Angl. p. 395. Lightf. fl. scot. V. II. p. 691. Neck. fl. Gallo - Belg. V. II. p. 440. La Mark. fl. Franç. V. I. p. 34. Dem. Bot. V. II. p. 386. Gotcar. fl. Monsp. p. 530. Ger. pl. Prov. p. 65. All. fl. Ped. n. 2428. Laich. pl. Eur. p. 470. Aubl. pl. Guian. p. 968. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 139. Gesn. tab. Phyt. 1051. 2. f. 61. Sph. palustre foliis ovatis, carinatis, reticulato - punctatis, pellucidis. Scop. fl. Carn. Ed. 2. n. 1284. — Sphagnum molle deflexum, squamis cymbiformibus. Dill. musc. p. 240. T. 32. f. 1. Hall. En. St. Helv. p. 95. Sphagnum cauliferum, ramis teretibus pendulis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1724. Rai Syn. III. 104.

Sphagnon. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Hypnum cubile ramis lateralibus deflexis, primordialibus subrotundis terminalibus congestis. Neck. meth. musc. p. 188.

Muscus palustris in ericetis nascens. Vaill. Bot. Par. p. 139. T. 23. f. 3.

Mor. Hist. Ox. III. p. 625. n. 4. Muscus squamosus, palustris, candidans, mollissimus. Tourn. Jnst. p. 554. Rupp. fl. Jen. p. 289. Muscus palustris, candidus, baccifer. Lind. Wicks. 25. Muscus albus. Till. Ab. 46. — Scheuchz. Jt. Alp. I. Obs. Bot. T. 5. f. 4. Pluckn. Phyt. p. 101. f. 1. Eiusd. Alm. p. 254. T. 101. f. 4. Lob. Jc. p. 242. c. 14. f. 1. Gron. fl. Virg. p. 126. Dod. Pempt. p. 469. f. 1. Vix tolerabilis.

Germ.

Germ. *Breitblättriges Torfmoos, Gemeines Torfmoos*. Gall. *Tourbette à larges feuilles*. Sphaigne commun des marais. La Mark. Angl. *Bog-moos, Grey Bog-moos*. Huds. *Hollow leaved Bog-Sphagnum*. Dill. Holl. *Weenmos*. Dan. *Rødmos, Hvid-mos*. Norw. *Jgle-mose, Hvid-mos*. Myrmoes, Graemose. Suec. *Rödmossa*. Lap. *Manna derphe, Rypsterderphe*.

In ercetis et pascuis subhumidis, syluaticis montosisque vliginosis praeterea in aquis fossisque fluentibus totius Europae et Asiae septemtrionalis magnis gregibus saepe tractus vastissimos occupantibus habitat. India in peninsulâ Malaccâ illud generat. Commerfonus in Insulâ Franciae legit. America etiam illud habet, quandoquidem in Virginiâ, Jamaicâ, Guianâ, ad fretum Magellanicum, vulgare est. Circa aestatem flores promuntur et capsulae in conspectum veniunt; sero autumno autem adhuc vigent. Duratio perennis.

Caules longissimi, siccitate fragillissimi, pedales, bipedales, terrae paludosae partim immerfi; ramosi, ramis inferioribus inordinatis ad caulis latera fasciculatis, tribus ad quinque in singulo fasciculo, deorsum flexis et quasi dependentibus, apicem versus attenuatis; supremis vero densissime in corymbum confertis; exterioribus saepe iterum compositis, interioribus incuruatis, obtuse clauatis. Folia dense imbricata vnde caulis et rami teretes fiunt, ouata, obtusiuscula, concava, exfasciculata, sub lente multum augente elegantissime reticulata, e viridi albicantia, aut e glauco sordida. Perichaetialia caulinis similia. E medio corymborum terminalium pedunculi exsurgunt plures, erectiusculi, et 2 - 3. lineas longi, apicem versus in orbiculum sensim dilatati, albi, vaginulae nulli inserti. Calyptra minima, vix conspicua, medio rumpens. Theca subrotunda, erecta, aetate spadicea vel nigra, splendens; euacuata longa euadens; saepe calyptrae parte inferiori abruptâ cincta. Peristoma nudum. Operculum conuexum, acuminatum. Tab. I. fig. 2.

Variat. 1. Foliis albidis. 2. Foliis viridibus. 3. Foliis rubris, vel purpurascens; quae varietas in paludibus Ingriae, Germaniae in plurimis regionibus, Helvetiae, Galliae prope Lutetiam etc. vulgaris est. Est *Muscus squamosus, palustris, purpurascens, mollissimus*. Vaill. Bot. Par. pag.

pag. 159; *Muscus terrestris ruber* seu sanguineus. *Hoffm. Volc. fl. Nor. p. 294.* et *Muscus squamosus ruber*, palustris. *Buxb. pl. Hal. p. 229.* In Alpibus Commerſonianis Freti Magellanici lecta eiusdem varietatis ſpecimina, habitu grandiore ramoſioreque conſpicua Pariſiis vidi. 4. Foliis multo longioribus quale e Malaccâ allatum Vaillantii herbarium ſervat mihiſque Lutetiae conſpiciendum obtulit. 5. Caule, foliis et capſulis minoribus, quam varietatem *Perſoon* in Hercyniâ legit. *Schm. iz. T. 58. f. 6.* ob capſulae figuram huc referri poſſe videtur. *Sphagnum tenellum* recentiores dicunt, ſed ſpeciem propriam nullatenus ſiſtit. Eandem varietatem ex Inſulâ Bourbonis allatam poſſideo.

α LONGI-
FOLIUM.

β TENEL-
LUM.

- ? 2. *S. Magellanicum* trunco erecto ſubdiuiſo; ramulis alternatim fasciculatis¹⁴, deflexis, aliis breuiſſimis incrassatis, aliis longiſſimis filiformibus, foliis oblongis, concavis, obtuſiusculis.

Germ. *Magellaniſches Torfmoos.* Gall. *Tourbette Magellanique.*

In Freto Magellanico habitat vnde a Commerſono allatum in Phytophylacio Pariſienſi vidi. De florescentiâ nihil novimus. Duratio perennis.

Truncus erectus, longiſſimus, ſimplex aut rarius ſub apicem diuiſus. Ramuli iuxta trunci longitudinem alternatim fasciculati, in ſingulo fasciculo vno duobusve breuibus, craſſiſſimis, apicem verſum leuiter attenuatis; aliis vero longiſſimis, filiformibus, ſubulatis; omnibus deflexis. Folia oblonga, concava, obtuſiuscula, exfasciculata, pallide rubentia vel lutescentia. Fructificationem non vidi.

Praecedenti ſimile et certe proximum; at ramorum fasciculorum compositio adeo ſingularis et conſtans eſt, vt vix pro merâ varietate haberi poſſit.

3. *S. capillifolium* trunco erecto ramoſiſſimo; ramulis ſubaequalibus, fascicu-¹⁵latis deflexis; foliis oblongis, planiusculis, acutis. Tab. V. fig. 1.

Sphagnum

Sphagnum capillifolium ramis deflexis, foliis subulatis, planis, acutis. Ehrh. Hann. Mag. 1780. p. 235. Hedw. fund. musc. V. II. p. 86. Ibid. V. I. t. 3. f. 13. 14. 15. Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 434. Mönch. pl. Marp. p. 727. — *Sphagnum intermedium* ramis deflexis, foliis ovatis, oblongis, concavis, acutis. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 22. — *Sphagnum palustre* β *capillaceum*. Weiss. Crypt. Gött. p. 265. Leyf. fl. Hal. n. 1048. Roth. fl. Germ. V. I. p. 452. Sph. palustre v. β . Wild. Prodr. fl. Ber. n. 895. Linn. sp. pl. p. 1569. Poll. pl. Pal. n. 971. Houtt. Nat. Hist. pl. t. 102. f. 2. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 141. t. 102 f. 2. — *Sphagnum nemoreum* ramis deflexis, pedunculis lateralibus, capsulis campanulatis. Siop. fl. Carn. p. 161. Edit. II. n. 1285. — *Sphagnum palustre*, molle, deflexum, squamis capillaceis. Dill. Musc. p. 243. t. 32. f. 2. A. — *Sphagnum* ramis deflexis gracilibus, acutioribus, foliis angustioribus, auctioribus, caule longissimo. Hall. Hist. St. Helv. n. 1724. v. β .

Sphagnon. Adans. fam. Pl. V. II. p. 492.

Hypnum cubile v. β . Neck. meth. musc. p. 189.

Muscus terrestris vulgaris. Lob. St. Hist. t. 242. β .

Germ. Haarblättriges Torfmoos. Gall. Tourbette capillaire. Sphaigne à feuilles étroites. Angl. Fine leaf'd Bog-Sphagnum.

In iisdem fere locis ac *Sph. cymbifolium* habitat, rarius tamen in fluentibus aquis inuenitur, sed paludes stagnantes, sylvatica scaturiginosa montanaque vlginosa potissimum amat. Ex eo in montibus fontes plurimi originem ducunt. Florescentiae tempus aestivum. Duratio perennis.

Sph. cymbifolio quoad ramorum dispositionem simillimum ab omnibus fere Botanicis pro illius varietate habetur. Plura tamen discrimina, eaque non levia, inter ea occurrunt. Huiusce habitus longe tenuior, rami copiosiores, confertiores, graciliores. Caulis viridis, non rubens, foliisque densius vestitus. Folia angusta, fere capillacea, non tamen prorsus plana, sed leuiter carinata, in ramis inferioribus laxiora, siccitate patula. Color,

vt plurimum, e glauco viridis. Capsulae subinde secundum cauliculorum longitudinem oriuntur, quod in *Sph. cymbifolio* obseruatum non est. Paludes stagnantes et syluatica turfosa ei habitatio gratissima. Quibus rite perpenfis, Hedwigiique auctoritate fretus, qui duas illas species eodem loco crescentes foliorumque differentiam specificam seruantes vidit, eas separare non dubito. Ehrhardus autem primus illas rite distinxit.

Sphagnum nemoreum Scopoli ob pedunculos laterales et folia angusta huc certe pertinet. Nec locus natalis obstat, quandoquidem *Sph. capillifolium* mihi etiam in nemoribus vix vliginosis occurrit.

Variat haec species 1. Foliis rubris, praesertim in monte Bructero Hercyniae et saltu Thuringico, vbi saxa ingentia aquis stillantibus rorida tapetibus purpureis obducentem vidi. 2. In aquosis, caulibus ad pedalem et amplius longitudinem extensis, foliis subulatis, planioribus, patentibus. Huius ramulum Dillenius t 52. f. 2. B. silit. Est autem *Sphagnum cuspidatum* ramis deflexis, foliis subulatis, patentibus, planis, undulato-acuminatis. *Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 22. Ehrh. Crypt. 251.* Varietas sane notabilis, sed pro specie peculiari mihi nullatenus habenda, cum folia vere plana non sint, praetereaue caulis longitudo nihil ad speciem faciat.

Sphagnum capsulae, notante Murraio *Syst. Veg. p. 944.* cum sono et crepitu dissiliunt.

2. Ramulis non fasciculatis.

- ? 4. *S. condensatum* trunco erecto indiuiso; ramulis vndique confertis, patentibus, ouato-lanceolatis; foliis oblongis, concavis, obtusiusculis. *Tab. V. fig. II.*

Germ. *Verdiktes Torfmoos.* Gall. *Tourbette condensée.*

Parisiis in Reipublicae Herbario inter plantas Commerfonianas in Insula Bourbonis lectas vidi. Duratio procul dubio perennis.

Trun-

Truncus erectus, simplex, in omnibus saltem speciminibus, quae mihi videre licuit, rubescens. Ramuli minime fasciculati, sed e trunco vndiquaque oriundi, dense stipati, subaequales, non, ut in praecedentibus, penduli deflexiue, sed ad angulum fere rectum patentes, ovato-lanceolati. Folia ut in *cymbifolio* oblonga, concaua, obtusiuscula, exfasciculata, albidula. Fructificatio deerat.

Propter ramulos, nec fasciculatos, nec deflexos, speciem propriam sistere videtur.

17. *S. Javanse* trunco erecto ramoso, ramis simplicibus; foliis secundis longissimis canaliculato-subulatis. Tab. V. fig. 3.

Germ. *Javanisches Torfmoos*. Gall. *Tourbette de Java*. *Sphaigne a longues feuilles*.

In sylvis Alpinae Insulae Iavae ad montem coeruleum et *Sufere* anno 1768 Mense Octobri Commerfonus legit. Tempus florescentiae ignotum, quippe capsulae deerant. Duratio perennis.

Truncus erectus, ramosus, ramis simplicibus crassis. Folia dense imbricata, ad latus vnum spectantia, canaliculato-subulata carinata, ductulorum fasciculo carentia, carina tamen eminente ac neruum simulante, eleganter reticulata, pellucido-punctata, longissima utpote quatuor ad sex lineas longa, inferiora sordide fusca, suprema albicantia aut e viridi lutescentia, apice nigricantia. Fructificatio in omnibus speciminibus, quae mihi in Phytophylacio Parisiensi videre contigit, deerat.

Species distinctissima habituque a *Sphagnis* inter quae e Commerfoni auctoritate relinquo, plurimis in recedente conspicua. Equidem foliorum structura eadem, quam in aliis omnibus *Sphagnis* eiusdem tribus esse suadet; at habitus fere *Dicrani scoparii* (B), sed statura grandior, foliaque non adeo heteromalla.

3. *Species incertiores.*

- 6? *S. Alpinum* trunco erecto subdiuifo; foliis lineari-lanceolatis trifariamis. imbricatis, capsulis erectis ouatis subpedunculatis.

Sphagnum alpinum subramosum, erectum. Linn. sp. pl. p. 1570. Syst. Nat. V. II. p. 698. Linn. jun. meth. musc. p. 561. Laich. pl. Eur. p. 470. Huds. fl. Angl. p. 396. Schrad. spic. fl. Germ. p. 58. Ruling. Cat. pl. Herc. apud Gatt. Anleit. etc. V. II. p. 239. Schrank. Baier. fl. V. II. p. 455.? Cranz. Inst. p. 46. Panz. Pflanz. Syst. 13. Th. V. II. p. 142. Gesn. Tab. Phyt. 1051. t. 61 1. — *Sphagnum aculifolium* Ehrh. pl. Crypt. n. 72? — *Sphagnum subulatum*, viridissimum, capsulis ouatis. Dill. musc. p. 245. t. 32. f. 3.

Green. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Hypnum alpinum furculo erecto subdichotomo; foliis lineari-lanceolatis, trifariis, capitulis ouatis. Neck. meth. musc. p. 190.

Germ. Alpen Torfmoos. Gall. Tourbette des Alpes. Angl. Green. Bogmoos. Huds.

In Hercyniae, Angliae, Scandinaviae, Groenlandiae, summis Alpium paludibus caespitibus dense stipatis habitat. Capsulas sub hyemis initium profert; at florescentiae tempus adhuc latet. Duratio perennis.

Caulis digitalis, erectus, simplex, aliquando tamen bifariam, imo trifariam, diuifus. Folia triplici serie imbricata, angusta, cuspidata, rigidiuscula, fere pungentia, caulis apicem versus splendide viridia, inferne vero fusca. Pedunculi breuissimi, inter caulis summitates sparsi. Calyptra non visa. Capsula e rotundo ouata cerae pallidioris colore. Operculum Dillenius detegere non valuit.

An species ista merito inter *Sphagna* militaret. iam diu dubitatum est. Schreberus *Bryum* esse suspicabatur, et Murraius tantâ auctoritate motus eam sub *Sphagnis* aegre reliquit. At ex auctoritate Schraderi cuius erga Cryptogamiam

gamiani merita omnibus cognita sunt, plantam mihi nondum visam et meliori indagatione accuratiorique descriptione egentem huc referre non dubito.

Sphagnum alpinum caulibus strictis superne ramosis, ramis erectis, foliis lanceolatis eneruiis ad latera reuolutis, *Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 435.* huc etiam pertinere videtur. Cum vero capsulae nondum visae fuerint et auctor ipse de Linnaei Dillenique synonymis a se adductis dubitet, soloque habitu plantam suam *Sphagnis* accensere impulsus fuerit, de vera illius sede nondum satis constat. An mera *Sph. alpini* varietas foliis reflexis notanda? In Bauariae paludibus circa *Burghausen* et *Füssen* habitat.

Sphagnum acutifolium Ehrharti Hoffmannus ad *Sph. capillifolium*, Schraderus vero ad *alpinum* refert. Viri fides sit habenda? pronuntient auctoptae.

19. *S. simplicissimum* trunco erecto simplicissimo; foliis capillaribus imbri-7 2
catis.

Sphagnum simplicissimum foliis capillaribus imbricatis, ramis nullis.
Lour. fl. Coch. V. II. p. 683.

Germ. *Einfaches Torfmoos.* Gall. *Tourbette simple.* Coch. *Reu thanh gach.*

In Cochinchinâ habitat muris arborumque truncis tempore pluuiæ innascens. Caetera ignorantur.

Truncus, bipollicaris, simplicissimus, erectus, pallidus. Folia capillaria, imbricata, tenuissima. Calyptra fugacissima. Capsula rotunda peristomio laevi.

An vere huius generis? Posset *Gymnostomum* vel *Hedwigia* esse. At propter calyptram adeo minutam fugacemque, vt illam auctor noster praeteriderit, ad *Sphagna* potius pertinere videtur.

8? *S. vermiculare* trunco repente ramoso; ramis subpinnatis; capsulis ses-20. filibus.

Sphagnum vermiculare, repens, capsulis intra foliorum squamosorum alas minimis. *Dill. musc. p. 550. t. 35. f. 16.*

Phascum repens caulescens, repens. *Linn. sp. pl. p. 1571. Syst. Veg. p. 944. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 565. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II p. 150. Ph. repens* caulescens, repens, antheris lateralibus sessilibus. *Linn. Syst. Nat. V. II. p. 699. Plan. Jnd. Erf. p. 255. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1324. Gesn. Tab. Phyt. 1052. t. 61. 3. Huds. fl. Angl. p. 397.*

Germ. *Wurmformiges Torfmoos*. Gall. *Tourbette vermiculaire*. *Sphaigne des arbres*. Angl. *Wormlike Sphagnum*. *Creeping Phascum*. *Huds.*

Ad truncos arborum in Comitatu Eboracensi, Belgio et Germaniâ prope Erfortum habitat. Tempus florentiae ignotum. Planeris Februario et Martio reperiri (sed cum capsulis nec ne? incertum) affirmat. Duratio procul dubio perennis.

Surculi repentes, ramosi, ramis coniugato-pinnatis, breuibus, simplicibus, teretibus, siccitate recurvis. Folia imbricata, ovato-lanceolata, concava minima. Capsulae alares, parvae, sessiles, aut saltem brevissimo pedunculo instructae, oblongo-rotundae, spadiceae. Operculum acuminatum. Calyptra non viva.

Nec habitus, nec capsula *Phasci*, utpote operculum e Dillenii icone praefens. *Sphagnum* quoque non refert, et pro *Hedwigia*, *Neckera*, aut *Fontinali* potius haberem. Interea sedis incertus inter *Sphagna* sed proximo *Hedwigiis* loco posui.

3. H E D W I G I A.

Germ. *Hedwigie*. Gall. *Hedvigie*. Fausse Fontinale.

Obs.

Obs. Hoc nomine Ehrhartus *Beyt.* I. p. 176. genus nouum in Hedwigii honorem salutauit. Hedwigius illud inter sua recepit. *Hedw. fund. musc. V. II. p. 36.*

Hedwigia Ehrh. Hedw. Wild. etc. Gymnostomum Schreb. Schrank. Bryum Linn. Gmel. Neck. Sphagnum Dill. Hypnum Hall. Fontinalis Web. Harrifona Adans.

Flos monoicus, Masculus gemmiformis e foliorum alis. Peristoma nudum. Tab. I. fig. 3. 4.

1. C a p s u l â s u b s e s s i l i.

21. *H. ciliata* trunco erecto ramossissimo; foliis imbricatis, ouato-lanceolatis; 1. perichaetialibus longe ciliatis; capsulae subsessilis ouatae operculo planiusculo.

Hedwigia ciliata trunco ramificato, foliis ouato-lanceolatis concavis, apice diaphano denticulato, perigonialium ciliato. *Hedw. musc. frond. V. I. p. 104. t. 40. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 722. Mönch. pl. Marp. p. 723. — Hedwigia anodon. Ehrh. Han. Mag. 1781. p. 1095. — Hedwigia apocarpa. Leyf. fl. Hal. n. 1049. Roth. fl. Germ. V. I. p. 453.*

Gymnostomum Hedwigia ramosum, capsulis terminalibus lateralibusque subsessilibus; foliis lanceolatis apice albo diaphano acuminatis, foliis calycinis apice longe ciliatis. *Schrank. prim. fl. Sal. n. 318. Eiusd. Baiers. Fl. V. II. p. 438. Hoffm. Deut. Fl. V. II. p. 29. Ehrh. Beyt. I. 172.*

Bryum ciliatum capsulis sessilibus terminalibus calyptrâ minimâ. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1331. Laich. pl. Eur. p. 479. — Bryum sphagnoides* antheris subsessilibus ouatis terminalibus lateralibusque osculo imberbibus, calyptrâ fugaci minimâ. *Jacq. Coll. V. II. p. 222. — Bryum apocarpum v. β. antheris sessilibus terminalibus, calyptris minimis. Linn. sp. pl. p. 1579. Weiss. Crypt. Gött. p. 180. Poll. pl. Pal. n. 395. Grimm. St. Jfen. p. 124. Hopp. fl. Ger. p. 206. Lightf. fl. Scot.*

Scot. V. II. p. 1110. Neck. meth. musc. p. 199. La Mark. Encyc. meth. 490. 1. Panz. Pflanz. Syst. 13. Th. V. II. p. 221. Br. apocarpum v. aureum. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1216. Br. apocarpum v. incanum. Ehrh. Han. Mag. 1780. p. 136.

Fontinalis albicans furculis teretibus subsecundis; foliis lanceolatis concavis; capsulis plerisque lateralibus; operculo obtuse eleuato, plantâ siccâ albicante. *Web. spic. fl. Gött. p. 58. - Wigg. prim. fl. Hols. p. 75. Roth. fl. Germ. V. I. p. 479. F. albicans* foliis imbricatis ouato-lanceolatis, pilo terminatis, capsulis lateralibus. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1324.*

Sphagnum nodosum, hirsutum, incanum. Dill. musc. p. 246. t. 32. f. 5. Eiusd. Cat. Gieff. p. 229. Hall. Enum. St. Helv. p. 96. n. 5.

Hypnum caulibus teretibus ramosis; foliis ouato-lanceolatis pilo aristatis, operculo conico. *Hall. Hist. St. Helv. n. 1792.*

Harrisonia. Adan. fam. pl. V. II. p. 491.

Muscus capillaris, ramosus, capitulis candicantibus. Scheuchz. Jt. II. p. 138. Eiusd. Jt. VII. p. 516. Muscus squamosus, laxatilis, tortuosus et nodosus. Vaill. Bot. Par. p. 128. t. 27. f. 18. Tourn. Inst. p. 555. — Bocc. Mus. II. p. 161. t. 108.

Germ. Wimper - Hedwigie. Gall. Hedwigie ciliée. Faussé - Fontinale. Angl. Hoary nodous Sphagnum. Dill. Hoary red headed Bryum. Lightf.

In Angliæ Comitatu Eboracensi; Scotiæ montanis, Sueciâ, Galliâ, Germaniâ in saltibus montosis Hercyniæ, Hassiæ, Thuringiæ, Saxoniæ, Bauariæ, Austriæ; Heluetiâ tandem in Alpibus et monte Iurasso saxis adnascitur. Equidem Hallerus qui hanc speciem a *Grimmiâ apocarpâ* primus separauit, et Wulfenus *Jacq. Coll. V. II. p. 223.* eam ad arbores syluestres etiam, quamuis rarius, nasci contendunt. Verum Hedwigijs illud negat, et recentiores Heluetiæ Botanici eam nuspiam nisi ad moles graniti Alpinas aut per Iurassi decliuiâ sparsas deprehendere potuerunt; mihi autem in Thuringiâ
ad

ad calcareas rupes frequenter occurrit. Autumno ineunte floret; vere recurrente opercula demittit et semen effundit. Capsulae hyeme vigent. Duratio perennis.

Truncus erectus, vncialis, biuncialis et vltra, ramosissimus, ficcitate fragilissimus, per folia amoene rubens. Folia imbricata, ficcitate cauli appressa, madida vero patentia, ouato-lanceolata, concava, exfasciculata, apice albo membranaceo denticulata; inferiora fusca; superiora praeter apicem albicantem viridia. Perichaetia oblongo-ouata, apice etiam denticulato in pilum album longe fluitantem, aut cilia plura candicantia, desinente. Pedunculi in furculo ramisque terminales, erecti, breuissimi, intra calycina folia merfi, aurantiaci. Calyptra exigua in plures lacinias fissilis, aurei coloris. Theca ouata, peristomate nudo, aurantiaca. Operculum planiusculum centro prominulo. Annulus deest. *Tab. I. fig. 3.*

Variat in Thuringiae et Helvetiae saxosis apricis furculis breuioribus, ramis crassioribus, foliis densius imbricatis maximam ad partem albis, parenchymate prorsus fere destitutis, vnde stirpis facies omnino candicans. Infra partem albam membranaceam macula fulua videtur.

Eandem plantam in Rottii Florâ Germanicâ, et Gmelini systemate Naturae sub duobus nominibus militare e synonymiâ liquet.

2. Capsula pedunculata.

2. H. Lapponica trunco erecto ramoso; foliis elongato-lanceolatis, ficcitate crispis; capsulâ turbinato-truncatâ, striatâ. 22.

Gymnostomum lapponicum foliis elongato-lanceolatis, ficcitate crispis, thecis striatis. *Hedw. musc. frond. V. III. p. 12. f. 5. Schrad. spic. fl. Germ. p. 59. Ehrh. Beyt. 7. 182. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 29.*

Germ. *Lappländische Hedwigie. Gall. Hedvigie de Laponie.*

In Lapponiae et Hercyniae nemorosis habitat. Tempus florescentiae ignotum. Perennat.

Truncus semuncialis uncialis, longior, erectus, ramosus, siccitate fragilissimus. Folia conferta, lanceolata, madida patentia, reflexiuscula; siccitate cauli appressa, apice contorta; suprema saturate viridia. Perichaetia convoluta, acuminata. Pedunculi terminales, duas tres lineas longi, lutescentes. Calyptra fuscescens. Theca e pedunculo incrassata, turbinato-truncata, striata, lutescens, peristomate nudo. Operculum nondum visum est.

Ipsa Hedwigius *Musc. frond. V. III. p. 31.* hanc speciem, quam *Gymnostomis* primum adscripserat, huius tribus esse monet.

Cum non solum in Lapponia crescat, nonne *Hedwigia tortilis* vel *striata* melius audiret?

3. *H. Aquatica* trunco declinato ramoso; foliis imbricatis, falcatis, secundis; capsulae oblongo-ovatae operculo oblique rostellato. 23.

Hedwigia aquatica trunco tenui declinato, extremitatibus foliisque linearibus acuminatis, reclinatis, thecis oblongis. *Hedw. musc. frond. V. III. p. 29. f. 11.*

Gymnostomum aquaticum, Hoffm. *Deut. fl. V. II. p. 29. phr. Hedw.*

Bryum aquaticum Gmel. *syst. Nat. V. II. p. 1331. Oest. fl. V. II. p. 185. Laich. pl. Eur. p. 479. phr. Hedw.*

Hypnum aquaticum furculis procumbentibus, submersis; foliis linearibus, acuminatis, recurvis, secundis, antheris oblongis. *Jacq. fl. Aust. Cent. III p. 48. t. 290. Linn. syst. Veg. p. 951. Panz. Pflanz. syst. 13. th. V. II. p. 397. — Hypnum nigricans Vill. pl. Dauph. V. III. p. 904. n. 131. — Hypnum aquaticum nigricans, foliis angustis falcatis. Dill. musc. p. 334. t. 43. f. 70. Hall. En. fl. Helv. p. 769. n. 131.*

Fontinale subulée. La Mark Enc. Meth. V. II. p. 518. n. 4.

Fontinalis capillacea foliis confertis linearibus, canaliculatis. Scop.
fl. Carn. Ed. II. n. 1287.

Germ. *Wasser-Hedwigie*. *Wasser Aftmoos*. Panz. Gall. *Hedvigie aquatique*. *Fausse Fontinale des Eaux*. Angl. *Black water Hypnum*. Dill.

In Angliâ, Austriâ, Carnioliâ, Tyrole, Haliâ; praeterea in Galliâ tum in Delphinatu, tum ad celebrem fontem *Vaucluse* vnde *Mathisson* ibi ad saxa fluminis *Sorgue* copiosissime crescentem retulit; in Heluetiâ tandem ad omnium fere riuulorum et ænnium ex. gr. Orbae, Versouiae (*Verfoix*) etc. ortum habitat. Scopulis aquarum fluentium submersis, rarius torrentium faxis nudis adnasci amat; in alucis autem fluiorum nonnullorum Helvetiae v. g. Dubis, Sufae ligno adnatam *La Chenal* pluries inuenit. Tempus florescentiae non certum. In speciminibus meis ad Orbae et Chaudanae, riuuli in Alpibus Sanensibus, fontes Augusto mense lectis capsulae plurimae iam erant effoetae. Duratio perennis.

Caules conferti, longi utpote dodrantes et fere pedales, strigosi, fluitantes, radicibus immixtis cautibus adhaerentes, superiora versus subramosi, inferne longe nudi et tantum foliorum corruptorum vestigiis spinulas minimas referentibus scabri. Folia inferiora conferta, secunda, lineari-subulata, e rufo nigricantia, ut plurimum angustissima paginâ consumptâ et neruo solo remanente, quod in surculis vetustioribus inprimis cernere est. Folia suprema autem et ramorum iuniorum imbricata, latiuscula, secunda, falcata, neruo crasso viridi instructa, nigro-viridia. Perichaetialia caeteris similia, sed longiora. Pedunculi in ramis terminales, apicem versus incrassati, duas lineas circiter longi, vaginulâ vero eiusdem fere longitudinis crassâ, subcylindricâ, atro purpureâ, foliis perichaetialibus immergâ aucti, quae post pedunculi casum persistens capsulam sessilem mentitur. Calyptra dimidiata, conico-acuminata, fuscilla. Theca oblongo-ouata, latere vno planiusculo, maturitate pedunculo concolor, nempe rufescens. Peristoma nudum. Operculum e basi conicâ in rostellum plus minus obliquum deflens, croceum. *Tab. I. fig. 4.*

Pedunculi thecâ euacuâtâ contorquentur. Capsula iunior lutescit, aetate vero color in rufum inde spadiceum tandemque nigricantem vertitur. In Alpium riuulis capsularum copiâ haec stirps sese spectandam praebet.

Stirps Scopoliana cui, vt ipse auctor eam describit, „viror obscurus, „folia inordinata, setae cylindro inarticulatae, fulcatae, tortiles, et capsulae „oblongae“ eadem ac nostra esse videtur.

Nonne huc etiam referri debet, *Muscus squamosus*, aquaticus, atrovirens, viticulis longis tenuioribus, foliis hamatis, angustis et partem vnam spectantibus, capitulis incurvis. *Mich. Nov. Gen. p. 115?*

Hanc speciem, ob peristomatis reticulati defectum, ad *Fontinalens* non pertinere iamdiu Ehrhartus obseruauit. *Han. Mag. 1780. p. 1351.*

IV. G Y M N O S T O M U M.

Germ. Kahlmund. *Gall.* Rasule, Gymnostome.

Obs. Nomen e Graecâ linguâ ab Hedwigio conflatum et huic nouo generi propter aperturam capsulae nudam impositum. *Hedw. fund. musc. V. II. p. 87.*

Gymnostomum Hedw. Schreb. *Phascum* Linn. Jun. *Bryum* Linn. Dill. Hall. Neck. Gmel. Bryon Adans.

Flos dioicus. Masculus disciformis. Peristoma nudum. Tab. I. fig. 5.

1. C a u l e s i m p l i c i.

1. *G. pyriforme* trunco erecto simplici; foliis planis, ouatis, acutis, capsulâ²⁴ pyriformi.

Gymnostomum pyriforme. Hedw. fund. musc. V. II. p. 87. *Jbid.* V. II. t. I f. 2 3. t. II. f. 6. α. β. t. IV. f. 18. 24. 6. t. VII. f. 31. *Eiusd. Gen. pl. Crypt. t. 9 10.* *Eiusd. Samml. Abh. t. I f. 8.* *G. pyriforme* foliis explanatis, oblongis, acutis, thecis pyriformibus. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 896.* *Baumg. fl. Lips. n. 1223.* *Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 437.* *Roth. fl. Germ. V. I. p. 453.* *Leyf. fl. Hal. n. 1050.* *Timm. Prodr. fl.*

fl. Meg. n. 723. Lunn. fl. Pos. n. 1053. G. pyriforme foliis explanatis, oblongis, acutis, furculis exiguis erectis, capsulis pyriformibus, calyptrâ subulatâ. Mönch. pl. Marp. p. 728. G. pyriforme foliis explanatis, ouato-lanceolatis, patentibus, capsulâ obouatâ. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 27.

Phascum pyriforme acaule, foliis ouatis, muticis. Linn. iun. meth. musc. p. 361.

Pottia pyriformis. Ehrh. Beitr. I. 188.

*Bryum pyriforme. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1553. Laich. pl. Eur. p. 482. B. pyriforme antheris erectis, obouatis, calyptrâ subulatâ, furculis acaulibus, foliis ouatis muticis. Linn. sp. pl. p. 1580. Syst. Nat. V. II. p. 701. Weiff. Crypt. Gött. p. 183. Poll. pl. Pal. n. 998. Wulf. fl. Bor. p. 52. Gunn. fl. Norw. n. 561. Oed. fl. Dan. t. 531. Linn. fl. Suec. n. 890. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 718. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 459. Gort. fl. Belg. p. 305. La Mark. fl. Franc. V. I. p. 45. Eiusd. Encyc. Meth. 491. 4. Dalib. Par. 317. All. fl. Ped. n. 2452. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. V. II. p. 225. B. pyriforme foliis ouatis, pellucidis, imberbibus, capsulâ turgidâ, subouatâ, obtusâ. Scop. fl. Carn. Ed. II. n. 1300. B. pyriforme capitulis erectis, turbinatis, operculo secedente, truncatis. Neck. meth. musc. p. 197. — *Bryum serpyllifolium*, pellucidum, capsulis pyriformibus. Dill. musc. p. 345. t. 44 f. 6. *Bryum caule breuissimo*, foliis ouato-lanceolatis, capsulis erectis, ouatis, operculo breui. Hall. Hist. St. Helv. n. 1832.*

Muscus capillaceus, minimus, capitulis pyriformibus turgidis. Vaill. Bot. Par. p. 129. t. 29. f. 3. Tourn. Inst. p. 553. Mor. hist. Ox. III. p. 631. t. 7. f. 16. Buxb. Cent. I. p. 44. t. 64. f. 1.

Germ. Birnförmiger Kählmund. Birnförmiges Knotenmoos. Panz. Gall. Rasule pyriforme. Bry pyriforme, La Mark. Angl. Pearheaded Bryum. Norw. Paermossa. Paerskrena.

Ad viarum humidarum aggeres fossularumque latera in hortis, pomariis locisque syluaticis totius Europae habitat. Africa etiam illud habet cum Cel. *Defontaines* illud prope Algiriam legerit. Autumno capsulae apparent; anni insequentis vere maturantur, tuncque flores nouelli protruduntur. Vita perennis.

Truncus erectus, simplex, rarius ramum vnum alterumue emittens, tres, quatuor lineas longus. Folia inferiora breuia, sparsa, suprema, quae et perichaetialia in rosulam conferta, ouata, acuta, pellucida, neruo crasso in acumen breuissimum terminato. Pedunculus solitarius, terminalis, erectus, semunciam et vltra longus, imo vncialis in solo pinguiori, e luteo rubens. Calyptra longa subulata, mucrone fusco acutissimo, basi in tres lacinias fissilis, oblique secedens. Theca erecta, crassa, pyriformis, maturitate fuluo - aurantiaca, striata, peristomate nudo. Operculum breue, conicum, obtusum, leuiter obliquum, albicans. Seminum exilium superficies echinata.

2. *G. truncatulum* trunco erecto simplici; foliis planis, ouato - lanceolatis, acuminatis; capsulâ obouatâ.

Gymnostomum truncatulum. Hedw. fund. musc. V. II. p. 37. *G. truncatum* foliis explanatis, apiculatis, thecis truncatis. Hedw. musc. frond. V. I. p. 13. t. 5. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 398. Baumg. fl. Lips. n. 1224. Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 437. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 726. Mönch. pl. Marp. p. 728. Roth. fl. Germ. V. I. p. 453. Leyf. fl. Hal. n. 1051. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 27. Lumn. fl. Pos. n. 1035.

Pottia eustoma v. maior pyxidio ouali. it. *Pottia eustoma* v. minor pyxidio subglobofo. Ehrh. Beyt. I. 138.

Phascum truncatulum acaule, capsulis subrotundis, operculo mucronato. Linn. iun. meth. musc. p. 361.

Bryum truncatum Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1334. Laich. pl. Eur. p. 482. phr. Hedw. *B. truncatulum* antheris erectis subrotundis, operculo mucronato. Linn. sp. pl. p. 1584. Syst. Nat. V. II. p. 702. Weiss. Crypt.

*Crypt. Gött. p. 191. Web. sp. fl. Gött. p. 109. Poll. pl. Pal. n. 1011. Wulf. fl. Bor. p. 54. Gunn. fl. Norw. n. 781. Linn. fl. Suec. n. 1001. Oed. fl. Dan. t. 537. St. Fsl. p. 212. Huds. fl. Angl. p. 408. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 730. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 455. La Mark. fl. Frang. V. I. p. 49. Eiusd. Encyc. Meth. 493. 21. Dalib. Par. n. 313. All. fl. Ped. n. 2465. Lour. fl. Coch. V. II. p. 684. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 247. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1057 2. *B. truncatulum* capsulis erectis, ouatis, furculis simplicibus, foliis piliferis oblongis. Scop. fl. Carn. p. 139. Fd. Ed. II. n. 1298. *B. truncatulum* capitulis erectis subrotundis, operculo mucronato abscedente truncatis, exanulatis. Neck. meth. musc. p. 195. Eiusd. En. Pal. p. 451. — *Bryum* exiguum creberrimis capsulis rufis. Dill. musc. p. 347. t. 45. f. 7. *Bryum* foliis ouato-lanceolatis, capsulis erectis, ouatis, aristatis. Hall. Hist. St. Helu. n. 1853.*

Muscus capillaceus omnium minimus. Vaill. Bot. Par. p. 130. t. 26. f. 2. Tourn. Inst. p. 552. — Mor. hist. Ox. III. p. 630. t. 7. f. 18. Buxb. Cent. II. p. 4. t. 2. f. 2. it. p. 6. t. 2. f. 7.

Hyssopus Salomonis. Hasselquist.

Germ. Abgestutzter Kahlmund. Stumpfes Knotenmoos. Panz. Gall. Rasule tronquée. Bry tronqué. La Mark. Angl. Brown *Bryum*. Huds. Norw. Veste skrena. Cochinch. Reu doung. Lour.

Ad vias, fossas, muros, in pratis, hortis, viridariis, aruis quiescentibus totius Europae habitat muscus iste vulgatissimus terraeque argillaceae amantissimus. In Asia etiam haud infrequens muros ruderaque Hierosolymitana, teste autopta Hasselquistio vestit, vnde Salomo, de plantis ab altissima Libani cedro ad minutissimum hyssopum e pariete nascentem verba faciens, hunc muscum intellēxisse videtur. In agris fossisque Cochinchinae etiam habitat. Omni fere tempore cum capsulis reperitur. Aestate potissimum floret; primo vere insequentis anni opercula decutit. Duratio perennis.

Truncus erectus, simplex, rarius innouans, bitrilinearibus, radicibus longissimis, ramosis, rubellis. Folia caulina pauca, laxè alterna, breuiora, patentia; suprema perichaetalia in rofulam disposita, plana, ouato-lanceolata, nervo crasso in cuspidem longiusculum desinente, laete viridia, ficcitate cauli appressa. Pedunculus terminalis, solitarius, aliquando gemellus, 3 — 5 lineas longus, e vaginula conum truncatum repraesentante erectus, luteopurpureus. Calyptra tenerima, aetate fuscella, lateraliter fissilis. Theca obouata, erecta, e luteo fuscescens, peristomate nudo. Operculum conuexum apice in rostellum obtusiusculum productum. *Tab. 1. fig. 5.*

Variat capsulis axillaribus (quod mihi quidem suspectum est, cum in toto hoc genere flos foemineus sit terminalis) foliis angustioribus, macrone breuiore instructus, et operculi acumine longiore magis erecto. *Wild. Prodr. fl. Ber. p. 299. Roth. fl. Germ. V. I. p. 453. n. 4. v. β.*

Variat etiam caule proceriore capsulisque maioribus. *Dill. Cat. Gieß. p. 223. Rai. syn. p. 95. Huds. fl. Angl. p. 408. n. 17. v. β. nisi haec synonyma ad *Gymnostomum Heimii* potius referenda sint.*

3. *G. ouatum* trunco erecto simplici; foliis ouatis, concavis, piliferis; capsula ouata.

Gymnostomum ouatum foliis ouatis, concavis, piliferis. *Hedw. musc. frond. V. I. p. 16. t. 6. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 399. Baumg. fl. Lips. n. 1222. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 724. Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 438. Roth. fl. Germ. V. I. p. 453. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 27. — Gymnostomum pusillum Hedw. fund. Musc. V. II. p. 87. Ibid. p. 32.*

Bryum ouatum. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1334. Laich. pl. Eur. p. 482. Bryum ouatum* capsulis erectis, ouatis, foliis ouatis, concavis, piliferis. *Diks. fasc. II. pl. Crypt. p. 4.*

Pottiâ caufolia. *Ehrh. Beyt. I. 187. P. caufolia* furculis brevissimis, foliis ouatis, concavis, piliferis, erectis. *Kunz. Crypt. Gewaat. p. 10.*

Muscus coronatus, minimus, foliis et capitulis oblongis in pedunculis brevissimis. Buxb.?

Germ. *Eyförmiger Kahlmund*. Gall. *Rafule ovale*.

Ad muros argillofos, in agris limosis, tumulis coemeteriorum, fossarum aggeribus, viarumque marginibus circa Lipsiam, Berolinum, Gotham, Geneuam, in Bauaria, Ducatu Megapolitano, Anglia, cum praecedente promiscue viuit, aliarum regionum, vbi praeteruifum est, probabilis incola. Parisiis etiam ad muros lutosos prope suburbium *Saint Antoine* abunde crescens vidi. Ineunte vere floret. Maio opercula cadunt. Duratio annua?

Radices numerosae, ramosae, pro stirpis tenuitate longissimae, amoenissime rubentes. Truncus omnium fere minimus, simplex, rarius diuisus. Folia laxè imbricata, ouata, margine inflexo concava, neruo valido in pilum longum album porrecto. Perichaetia caeteris satis similia, sed longe breuiora ac teneriora, non raro deficiente neruo. Pedunculus terminalis, solitarius, aut saltem multo rarius, quam in praecedente gemellus, brevissimus, vix extra folia emergens. Calyptra praecedentis. Theca erecta, longe ouata, aetate fusco-rufa, imò nigricans. Operculum conuexum apice in rostrum obliquum tenue desinente. Peristoma nudum.

Scopoli *fl. Carn. ed. 2 n. 1298* et Weberus *sp. fl. Gött. p. 110* hanc speciem cum praecedente commiscuerunt. *Truncatulo* nempe folia pilifera nostri tribuunt. Eam etiam Dillenius cognouisse et pro merà prioris varietate habuisse videtur, nam specimina, quae *f. 7 A. B. C. D. E.* sistit, potius hoc, quam illud referunt, cum praeterea folia pilo terminata dicat.

27. *G. Heimii* trunco erecto simplici; foliis spatulato-acuminatis, lanceolatis, sub apicem denticulatis, capsulâ oblongâ. 4.

Gymnostomum Heimii trunco erecto foliisque spatulato-acuminatis, ad apicem denticulatis, thecis oblongis, erectis. *Hedw. musc. frond. V. I. p. 80. t. 30. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 899. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 725. Roth. fl. Germ. V. I. p. 453. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 28.*

Bryum Heimii Gmel. *syst. Veg. V. II. p. 1353.* Laich. *pl. Eur. p. 482.*
 phr. Hedw. *B. Heimii* capsulis erectis oblongis, operculo oblique ro-
 strato, foliis spatulatis, acuminatis, denticulatis. Dicks. *fasc. II. pl.*
Crypt. p. 4. *Bryum truncatum* β . Linn. *fl. Suec. n. 1001. ?*

Germ. *Heimskahlmund.* Oall. *Rasule de Heim.*

In fossis ad Spandauiam et circa Malchin, praeterea in argillofis Thuringiae et Helvetiae, campisque arenosis Angliae habitat, sed rarius occurrit. Ineunte vere floret. Maio opercula decutit. Vita perennis.

G. truncatulo simillimum, et nisi sedulo obseruatur, aegre ab eo distinguendum. Maximum discrimen est in trunco elatiore, simplicissimo, iam a basi foliis vestito. Praeterea folia longiora sunt, angustiora, sub lente apicem versus denticulata; pedunculi longiores, elegantius rubentes; theca oblongo-ouata; operculi rostrum longius acutiusque.

Cum *truncatulo* proximum sit, facile a Botanicis cum eo commixtum est, aut pro merâ illius varietate habitum.

? 5 *G. dubium* trunco erecto subsimplici; foliis ouato-lanceolatis, acuminatis, 28
 denticulatis, capsula oblonga.

Bryum obtusum capsulis erectis, obouatis, truncatis; operculo convexo; foliis lanceolato-ouatis, acuminatis. Dicks. *fasc. II. pl. Crypt. p. 5 t. IV. f. 7.* Gmel *syst. Nat. V. II. p. 1354.* Laich. *pl. Eur. p. 482.*

Germ. *Zweifelhafter Ohnmund.* Gall. *Rasule douteuse.*

In saxi et rupibus Scotiae habitat. Florescentiae tempus ignotum. Duratio probabiliter perennis.

Truncus lineas aliquot longus, nunc simplex, nunc ramosus. Folia dense conferta, ouato-lanceolata, acuminata, sub lente denticulata, reticulata. Pedunculus truncum longitudine subaequans, erectus. Calyptra campanulato-subulata. Theca obouata, elongata. Operculum e basi convexa rostratum. Peristomium nudum.

Summam habet cum *G. Heimii* similitudinem et ab eo non nisi pedunculis breuioribus, trunco interdum ramoso locoque natali differt. Caeterum habitus, folia sub lente denticulata, thecae forma obouata, operculumque rostratum Dicksoni stirpem eandem ac Heimii esse suaderent, ni auctor noster, qui vtramque prae oculis habuit, separasset. Caeterum Dicksoni descriptio iusto breuior, et definitio, in qua de operculi rostro nullam mentionem facit, aliquid certi de hac plantula dicere vetant.

29. *G. pennatum* trunco erecto simplici filiformi; foliis in fertilibus indiuiduis 6. distichis, in sterilibus pinnatifidis; capsulae ouatae operculo conuexo.

Gymnostomum pennatum trunco longo filiformi simplici; foliis pinnatifidis pinnatisque lanceolatis integerrimis, thecâ ouatâ, operculo conuexo. *Hedw. musc. frond. V. I. p. 78. t. 29.* — *Gymnostomum osmundaceum.* *Hoffm. Dent. fl. V. II. p. 28.* phr. Dicks.

Dicksonia pusilla. *Ehrh. pl. Crypt. 65.*

Bryum pennatum. *Gmel. syst. Nat. V. II. p. 1534.* *Laich. pl. Eur. p. 482.* phr. Dicks. — *Bryum osmundaceum* frondè simplici erectâ pinnatifidâ, apice fructiferâ, pinnis distichis, lanceolatis, integerrimis. *Dicks. fasc. I. pl. Crypt. p. 3 t. 1 f. 4.*

Germ. *Gefiederter Kahlmund.* Gall. *Rasule empennde.*

In Angliae Comitatu Deuoniâ, in Misniâ, Hercyniâ, Agro Pyramontensi, in aggerum cauitatibus passim reperitur. Ineunte vere floret. Iunio thecas maturat. Vita biennis.

Truncus erectus, simplicissimus, longissime nudus. Indiuidua triplicis generis; alia etenim mascula; alia foeminea, vt in congeneribus; alia tandem sterilia. In masculis foemineisque stirpibus folia ouato-lanceolata, disticha, laete virentia; perigonia masculi cordata concava; perichaetia in longum acumen producta; omnia exfasciculata. In sterilibus indiuiduis folia elegantissime pinnatifida, pinnis integerrimis, lanceolatis. Pedunculus terminalis, erectus, solitarius, tres circiter lineas longus, apicem

versus sensim incrassatus. Calyptra e fusco rubella, integra discedens. Theca erecta, parua, subrotunda, maturitate luteo-fusca, peristomate nudo. Operculum conuexum, obtusum, subrubrum.

7. *G. microstomum* trunco erecto simplici; foliis lato-lanceolatis ficitate³⁰ crispis; capsulae ouatae subcernuae peristomate coarctato, operculo oblique conico.

Gymnostomum microstomum foliis e latiori basi lanceolatis, ficitate crispulis; theca operculoque obliquis, ora exigua. *Hedw. musc. frond.* V. III. p. 71. t. 30. f. B. *Hoffm. Deut. fl.* V. II. p. 29.

Germ. *Kleinmäuliger Kahlmund.* Gall. *Rafule petite-bouche.*

Im ambulacris fabulosis, infrequentatis hortorum piscinisque exsiccat, Lipsiae, Hanouerae etc. passim reperitur. Incunte vere floret; Maio thecas maturat. Duratio perennis.

Truncus erectus, simplex, tres ad quinque lineas longus. Folia inferiora e basi latiore lanceolata, patula, amoene viridia, ficitate crispa, suprema linearia. Perichaetia lanceolato-concaua. Pedunculus terminalis, solitarius, erectus, bi-trilinearis, e luteo viridulus. Calyptra lateraliter fissilis, dilute fusca. Theca ouata, latere altero planiusculo, subcernua, peristomate nudo coarctato, maturitate oliuacea. Operculum oblique conicum e luteo virens.

Planta saepius hermaphrodita in genere dioico.

Foeminea genitalia masculis iuncta in eodem individuo, *sp.* 7. 8. 9., in distincto *sp.* 1. 2. 3. 4. 5. 6. *Hoffm. l. c.*

2. *C a u l e r a m o s o.*

8. *G. fasciculare* trunco erectiusculo subramoso; foliis ouato-lanceolatis³¹, fasciculatis, dentatis; capsulae erectae pyriformis peristomate coarctato; operculo obtusissimo.

Bryum

Bryum fasciculare capsulis erectis, rotundato-pyriformibus nudis; furculis inferne nudis; foliis fasciculatis, ovato-lanceolatis, acuminatis. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 3. t. VII. f. 5.*

Germ. *Bündelförmiger Kahlmund.* Gall. *Rasule fasciculée.*

In arenosis sterilibus Angliae et Scotiae habitat. Tempus florescentiae latet. Duratio perennis.

Radices validae, fuscae. Truncus erectiusculus, e Dicksoni icone subramosus, ramis basi nudis. Folia in fasciculum collecta, ovato-lanceolata, acuminata, superne tortilia, nervo dorsali instructa, dentata. Perichaetia similia. Pedunculus terminalis, erectus, 4 — 6 lineas longus, flauo-rubescens. Calyptra ventricosa, basi coarctata. Capsula erecta. Theca pyriformis, superne rotundata, peristomate coarctato nudo. Operculum obtusissimum.

Praecedenti satis affine; alii habitus ramosior, folia dentata, capsula pyriformis, non obliqua et operculum obtusissimum satis distinguunt.

- 32, *G. curuirostrum* trunco debili, erecto, ramoso; foliis capillaceis, recurvis; capsulae erectae ovatae operculo curuirostro. 9.

Gymnostomum curuirostrum trunco pallido, debili, erecto, innouationibus frequentibus diuiso; foliis recuruis capillaceis. *Hedw. musc. frond. V. II. p. 69. f. 34. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 28.*

Pottia curuirostra. *Ehrh. pl. Crypt. 93.*

Bryum curuirostrum furculo pallido, debili, recto, foliis linearibus reflexis. *Gmel. syst. Nat. V. II. p. 1334. Laich. pl. Eur. p. 482. —*

Bryum fasciculatum capsulis erectis, ovatis, nudis, furculis ramosis, foliis capillaceis, interrupte fasciculatis, subrecuruis. *Dicks. fasc. III. Crypt. p. 3.*

Germ. *Krummschnabeligter Kahlmund.* Gall. *Rasule à bec recourbé.*

In rupibus gypfaceis Hercyniae et Alpium Scoticarum habitat. Tempus florescentiae ignotum. Duratio longaeua.

Indiuidua sterilia, vt in *G. pennato*, cum fertilibus mixta. Truncus in omnibus erectus, vnam duas tresue vncias longus, debilis, et in sterilibus praesertini frequentibus innouationibus ramosus. Folia trunci alterna, linearia, recurua, dilute viridia. Perichaetia conferta, ouato-acuminata, concava. Pedunculi in trunco et innouationibus terminales; erecti, semunciam et ultra longi, e luteo viridantes. Calyptra exigua, pallida, laterali-ter fissilis. Theca erecta, ouata, maturitate fusca. Operculum rostro incuruo, longo, tenui instructam.

- ? 10. *G. stelligerum* trunco erecto ramofo; foliis linearibus recuruiusculis, su-^{33.} premis stellato-verticillatis; capsulae semiglobosae operculo oblique rostrato.

Bryum stelligerum capsulis erectis semiglobosis nudis, foliis lineari-bus stellato-verticillatis. Dicks. fasc. II. pl. crypt. p. 5. t. IV. f. 4. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1554.

Germ. Sternförmiger Ohnmund. Gall. Rafule étoilée.

In Syluis Alpinis Scotiae habitat. Florescentiae tempus nescimus. Duratio perennis.

Truncus erectus, ramofo. Folia linearia, patentia, apice parum re-curua, ad ramorum extremitatem quasi verticillata. Capsula erecta, subro-tunda. Operculum e basi planiuscula oblique rostratum thecae longitudine. Peristoma nudum.

Praecedenti adeo affine, vt ab eo vix satis distinctum credam. Sola Dicksoni auctoritas, ne coniugerem, vetuit. Capsula paulo rotundior truncus-que humilior vix sufficiens discrimen suppeditant.

CLASSIS III.

A P L O P E R I S T O M A T I

SECTIO. I.

Peristomate dentato

(a) Dentibus integris, solitariis, apice liberis.

V. TETRAPHIS.

Germ. Vierzahn. Gall. Tetraphide, Quadrident.

Obs. Nomen graecae compositionis ab Hedwigio inuentum et huic nouo generi propter peristomatis dentes quatuor impositum. *Hedw. fund. musc. V. II. p. 87.*

Tetraphis *Hedw. Schreb. Wild. etc. Georgia Ehrh. Mnium Linn. Dill. Hall. Neck. Gmel. Mnion Adans. Bryum Web.*

Flos dioicus. Masculus capituliformis cyathiformisque. Peristoma simplex dentibus quatuor integris pyramidalibus. T. I. fig. 6.

T. pellu-

1. *T. pellucida* trunco erecto simplici; foliis planis ovato-lanceolatis; capsu-34.
lae erectae cylindricae operculo conico mucronato.

Tetraphis pellucida trunco simplici erecto; foliis ovato-acuminatis nitidis, pellucetibus. *Timm. Prodr. fl. Meg. n. 727. Baumg. fl. Lipsf. n. 1225. Hedw. fund. musc. V. II. p. 88. t. 7. f. 52. Eiusd. Gen. pl. Crypt. t. 8. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 30. Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 440. Mönch. pl. Marp. p. 729. Lumn. fl. Poson. n. 1037. T. pellucida furculo simplici, foliis ovatis, thecis cylindricis. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 900. Roth. fl. Germ. V. I. p. 454.*

Georgia Mnemosynum. Ehr. Hann. Mag. 1780. p. 931. Eiusd. Beytr. I. 188. Mnium pellucidum furculo simplici, foliis ovatis, capsulis cylindricis. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1327. Laich. pl. Eur. p. 475. M. pellucidum caule simplici, foliis ovatis, capsulâ orificio quadridentatâ. Linn. Jun. meth. musc. 363. M. pellucidum caule simplici, foliis ovatis. Linn. sp. pl. p. 1574. Syst. Nat. V. II. p. 700. Weiss. Crypt. Gött. p. 161. Poll. pl. Pal. n. 979. Schreb. sp. fl. Lipsf. p. 102. Scop. fl. Carn. p. 129. Linn. fl. Suec. n. 911. Oed. fl. Dan. t. 300. Huds fl. Angl. p. 402. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 705. Neck fl. Gall. Belg. V. II. p. 447. La Mark. fl. Franç. V. I. p. 36. Eiusd. Enc. Meth. 492. 13. sub Bryo. Gesn. Tab. Phyt. 1056. 1. Schmid. Icon. pl. p. 13. t. 3. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 183. M. pellucidum calyptrâ striatâ albidâ, apice ferruginea, capsulam tegente erectam cylindraceam operculo delapsâ dentibus 4 — 5. coronatam. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1298. M. pellucidum capitulo sphaerophylloque distincto, furculis simplicibus primordialibus plumulosis. Neck. meth. musc. p. 233. — Mnium serpylli foliis tenuibus pellucidis. Dill. musc. p. 232. t. 31. f. 2. — Mnium caule simplicissimo, foliis ovato-lanceolatis, seta fungifera foliosa. Hall. Hist. St. Helv. n. 1853.

Bryum diaphanum foliis ovato-lanceolatis, nervo mucronatis, operculo aetate bifido, sphaerocephalis sessilibus aut in setis foliorum obfistis. *Web. sp. fl. Gött. p. 190.*

Muscus coronatus, minimus, capillaceis foliis, capitulis oblongis.
Vaill. Bot. Par. p. 130. t. 24 f. 7. Rupp. fl. Jen. p. 286. n. 1. —
Pluckea. Phyt. t. 44. f. 7.? *Buddl. Hort. ficc. V. II. f. 32.*

Germ. *Durchscheiniger Vierzahn. Durchscheiniges Sternmoos. Baumg.*
Gall. Quadrident Diaphane. Mnie transparent. La Mark. Angl. Pellu-
cid. Mnium. Norw. Sjaamaerle; Gjösmaerle.

In Sylvis vmbrosis planitiei abiegnisque Alpinis ad arborum truncos putridos, in deiectis caudicibus, in ericetis, vlginosi palustribus, hortis humidiusculis, sed rarius per totam Europam confertim habitat. Martio et, Aprili floret. Capsulae a Martio ad Iulium vsque maturae inueniuntur. Duratio perennis.

In maribus truncus vncialis et vltra, erectus, subramosus. Folia quadruplici serie circa caulem laxa et alternatim disposita, ouato-lanceolata, plana, pellucida, nervo purpureo donata, laete viridia. E trunci ramorumque apice pedunculus foliosus breuissimus surgit, globulo fusco, e parvis foliolis coloratis constante, terminatus, intra quae corpuscula cylindrica, quae pro staminibus Hedwigius habet, filis succulentis sociata reperiuntur. Plerumque autem capitulum illud aetate augetur et in cyathi formam excavatur.

In foemineis indiuiduis truncus breuior; folia densius conferta, angustiora, minora, lanceolata. Pedunculi capsuligeri nouem lineas imo vnciam longi, erecti, solitarii, albicantes. Calyptra subulato-conica, 3 — 10 angulata, decemfida, recta discedens, parte inferiore alba, superiore vero fulua. Theca erecta, cylindrica, e viridi lutescens, peristomate purpureo quadridentato. Operculum conicum, mucronatum, aurantiacum. Tab. I. fig. 6.

Variat partibus omnibus duplo minoribus, *Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 440.* Est procul dubio *Mnium minimum* non ramosum angustissimis et pellucidis foliis. *Rai Syn. p. 78.*

VI. OCTOBLEPHARUM.

Germ. Achtzahn. Gall. Octoblephar, Octident.

Obs. Nomen istud peristomatis, dentes octo designans, Hedwigius, ad genus nouum conficiendum, e graecâ linguâ mutuatus est. *Hedw. musc. frond. V. III. p. 15.*

Octoblepharum *Hedw. Schreb. Bryum Linn. Dill. Gmel. Luida Adans.*

Flos monoicus, Peristoma simplex, octodentatum. Tab. I. fig. 7.

1. *O. albidum* trunco erecto ramofo; foliis e basi latiore lineari - lingulatis³⁵, obtusis, capsulae erectae ouatae operculo conico-acuminato.

Octoblepharum albidum foliis e subuaginate basi apiculato - lingulatis, crassiusculis, albidis, patulis, thecâ ouatâ erectâ. *Hedw. musc. frond. V. III. p. 15. fig. 6.*

Bryum octoblepharis. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1331. — Bryum albidum antheris erectis, foliis lingulatis, obtusis, patulis. *Linn. sp. pl. p. 1583. Syst. Nat. V. II. p. 701. Syst. Veg. p. 948. La Mark. Enc. Meth. 492 12. Aubl. pl. Guian. p. 969. Panz. Pflanz. Syst. 13. Th. V. II. p. 238. B. albidum* foliis lingulatis, obtusis, patulis. *Linn. Fun. meth. musc. p. 367 Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1336. Swarz. Obs. Bot. t. 11. fig. 1. — Bryum nanum* lariginis foliis albis. *Dill. musc. p. 364. t. 46. fig. 21.*

Germ. Weislicher Achtzahn. Weislichtes Knotenmoos. *Panz. Gall. Octident blanchâtre. Angl. Larch tree-leaf'd Bryum. Dill.*

In Insulâ Prouidentiae, Jamaica, Cayena, Guyana etc. habitat. Parisiis etiam specimina, ex Insula Francia et Madagascare allata, inter plantas Commerſonianas vidi. Vtrique igitur hemisphaerio commune est. Tempus florescentiae ignotum. Vita perennis.

Truncus

Truncus erectus, ramosus, semuncialis, vncialis, siccitate fragilis, vetustus terrae partim immerfus. Folia e basi ampliore linearia, apice linguiformi, subimbricata, patula, glaucescentia. Pedunculi erecti, solitarii, in trunco ramisque terminales, semuncia plerumque longiores, virides, effoeti vero ad basim purpurascens. Calyptra nondum obseruata. Theca erecta, ouata, maturitate rufescens. Operculum conico-acuminatum, rectum. Tab. I. fig. 7.

VII. L E E R S I A.

Germ. Leerfie, Glockenhuth. *Gall.* Lersie, Eteignoir.

Obs. Genus nouum ab Hedwigio conditum, eoque nomine in memoriam Leerfii. Florae Herbornensis auctoris vita maturius defuncti donatum. *Hedw. fund. musc. V. II. p. 88.*

Leerfia Hedw. Wild. Encalypta Schreb. Hoffm. Bryum Dill. Linn. Hall. Neck. Gmel. Mnium Linn. Jun. Bryon Adans.

Flos monoicus. Masculus gemmiformis e foliorum alis. Peristoma simplex sedecim dentibus angustis erectiusculis. Tab. I. fig. 8.

I. C a l y p t r a a e q u a l i.

36. *L. vulgaris* trunco erecto subsimplici; foliis spathulato-lanceolatis; calyptrâ aequali campaniformi margine integra; capsulae cylindricae operculo longe acuminato recto. I.

Leerfia vulgaris calyptrâ laxâ conicâ aequali, vaginulae membranulâ pileiformi. *Hedw. musc. frond V. I. p. 46. t. 18. Eiusd. fund. musc. V. II. t. 4. fig. 19. Timm, Prodr. fl. Meg. n. 730. Schrank. Baiers fl. V. II. p. 443. Lumn. fl. Pos. n. 1038. L. vulgaris* surculo simplici, foliis lanceolatis, thecis cylindricis, calyptris campaniformibus margine integris. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 903. Baumg. fl. Lips. n. 1226. Mönch. pl. Marp. p. 730. Roth. fl. Germ. V. I. p. 455. — Leerfia marginata.*

ginata. Hedw. fund. muse. V. II. p. 103. — *Leersia exstinctoria*. Less.
f. Hal. n. 1053. phr. Linn.

Encalypta vulgaris. Hoffm. Deut. Fl. V. II. p. 27. phr. Hedw.

Mnium exstinctorium caule simplici, calyptrâ aristatâ, laxa, aequali.
Linn. Jun. meth. musc. p. 365.

Bryum exstinctorium Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1352. Laich. pl. Eur. p.
480. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1057. 3. *B. exstinctorium* antherâ erectâ
oblongâ minori, calyptris laxis aequalibus. Linn. sp. pl. p. 1581. Syst.
Nat. V. II. p. 701. Weiss. crypt. Gött. p. 185. Web. spic. fl. Gött. p. 98.
Poll. pl. Pal. n. 999. Scop. fl. Carn. p. 138. Linn. fl. Suec. n. 990.
Gunn. fl. Norw. n. 947. Oed. fl. Dan. t. 1001. St. Jsl. p. 212. Huds.
fl. Angl. p. 405. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 718. Neck. fl. Gallo-Belg. V.
II. p. 460. La Mark. fl. Franç. V. I. p. 45. Eiusd. Enc. Meth. 491. 5.
Dalib. Par. p. 325. Kram. Elench. p. 294. Panz. Pflanz. Syst. 13. Th.
V. II. p. 227. *B. exstinctorium* surculo simplici, foliis ovatis, supre-
mis patulis; capitulis erectis subcylindricis, calyptrâ basi dilatata.
Neck. meth. musc. p. 207. — *Bryum exstinctorium* v. minus. Ehrh.
Hann. Mag 1780. p. 236. — *Bryum* calyptra exstinctorii forma minus.
Dill. musc. p. 249. t. 45. fig. 8. — *Bryum* caule breuissimo calyptra
cylindrica longe aristata. Hall. Hist. St. Helv. n. 1829.

Muscus capillaris, minimus, cucullatus. Magn. Hort. Monsp. p. 139.
t. 52. — *Muscus capillaceus*, minimus, calyptrâ conoideâ nitidâ.
Vaill. Bot. Par. p. 137. t. 26. f. 1. Tourne. Inst. p. 552. Mor. hist. Ox.
III. p. 630. t. 7. f. 12.

Germ. Gemeine Leersie. Lichtschneuzenförmiges Knotenmoos. Gmel.
Tütenförmiges Knotenmoos. Panz. Gall. Leersie commune. Eteignoir
commun. Bry éteignoir. La Mark. Angl. Lesser extinguisher *Bryum*.
Dill. Conic *Bryum* Huds. Norw. Sannskrena.

Ad rupes, muros, in pascuis gramineis ficcioribus, terrâ arenosâ,
aggeribus lapidosis, viarum cauarum marginibus sabulosis, per totam Euro-
pam

pam caespitose habitat. Ineunte vere floret; Maii initio thecae maturat. Duratio perennis.

Truncus semuncialis, longior, simplex, aetate vero sub apicem, innouans. Folia imbricata, spatulato-lanceolata, neruo rubicundo saepe in pilum breuem producto; inferiora rubiginosa, fusca; suprema amoene viridia, in rofulam digesta, perichaetialia. E caulis innouationumque apice pedunculus surgit erectus, solitarius, pallide rubens, semunciâ breuior vaginulae insertus membranâ pileiformi cinctae. Calyptra cylindrico-campaniformis, acuminata, dilute fuscescens, cuspidè fuscâ, recta integraque discedens. Theca cylindrica, maturitate rutilans, orâ eleganter rubente. Operculum e-basi lenissime conuexâ in acumen longum rectum definens.

Genitalia vtriusque sexûs in hac specie adeo vicina, vt pro hermaphroditâ haberi possit.

In Alpibus staturâ multo maiore variat, ita, vt solâ calyptrae inspectione e sequente distingui possit.

37. *L. fimbriata* trunco erecto subramoso; foliis spatulato-lanceolatis; calyptrâ aequali campaniformi margine fimbriatâ; capsulae cylindricae, operculo longe acuminato recto.

Leersia ciliata calyptrâ laxâ conicâ, orâ laciniata, vaginulae membranula cylindrica. Hedw. musc. frond. V. I. p. 49. t. 19. Eiusd. fund. musc. V. II. t. 4. f. 24. a. Eiusd. Gen. pl. Crypt. t. 9. Linn. fl. Posn. n. 1039. Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 443. — *Leersia laciniata*. Hedw. fund. musc. V. II. p. 103. — *Leersia exstinctoria*, ß. Leyf. fl. Hal. n. 1953.

Encalyptra ciliata. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 27. phr. Hedw.

Bryum ciliare surculo subramoso, calyptra ampla, conica, ciliata. Gmel. syst. Nat. V. II. p. 1532. Leich. pl. Eur. p. 430. — *Bryum exstinctorium* v. maius. Ehrh. Han. Mag. 1782. p. 364. — *Bryum exstinctorium* v. ß. Linn. sp. pl. p. 1581. Weiss. Crypt. Gött. p. 137. Web. spic. fl. Gotting. p. 99. Grimm. St. Jsen. p. 125. Hopp. fl. Ger. p.

209. *Huds. fl. Angl. p. 405. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 719. La Mark. Enc. Meth. p. 491. 5. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 227. Bryum exstinctorium v. β . Neck. meth. musc. p. 207. — Bryum contortum anthera erecta cylindracea, oblique intorta; caule ramoso; calyptra exstinctorii forma, laxa, aurea, longe aristata. Jacq. Coll. V. II. p. 256. — Bryum calyptra exstinctorii forma maius et ramosum. Dill. musc. p. 350. t. 45. f. 9 — Bryum caule folioso, calyptra cylindrica, ciliata; longa, aristata. Hall. Hist. St. Helv. n. 1828. t. 45. f. 3. Icon mala.*

Muscus latifolius erectior et altior, capitulis calyptra conoidea nitida longioreque occultatis, foliis latissimis in rosae formam saepius dispositis. Rupp. fl. Jen. p. 287.

Germ. Gefranzte Leersie. Gall. Leersie à franges. Eteignoir frangé. Angl. Bigger extinguisher Bryum. Dill.

Iisdem fere locis ac praecedens, sed non ita frequenter, inuenitur; sylvatica et montana magis amat. In summis Alpium cacuminibus, caeterorum muscorum gregi inaccessis, illam legi. Iunii initio floret; Iulio et Augusto thecas maturat. Duratio perennis.

Trunco proceriore, ramosiore, colore viridiore in sicca etiam manifesto, foliis siccitate crispescentibus, pedunculis longioribus, strictis, aliquando gemellis, vaginulae membrana cylindrica, operculi acumine pro capsulae magnitudine tenuiore, tandem et praecipue calyptra ora inferiore eleganter fimbriata affatim a praecedente distinguitur, pro cuius varietate a Linnaeo et plerisque muscologis habita est. Hedwigius autem, Dillenio Halleroque praeaeuntibus, ex ea speciem peculiarem condidit específicosque characteres felicissime eruit.

Huc etiam referri debet *Hypnum saxatile*, erectum, ramulis teretibus, foliis subrotundis, saturate viridibus. *Dill. Cat. Gies. p. 220. Eiusd. Musc. p. 335. fig. 71.* quem muscum ad muros coemeterii Giessensis semel tantum et sine capsula repertum Dillenius ita describit. „Surculi erecti, unciales et fescunciales, modo simplices, modo ramosi. Folia oblonga, obtusa, aut modice acuminata, rigidiuscula, conuexo-concaua, neruo medio praedita

dita in pedunculum purpureum desinente, cauliculos dense ambientia, furcata, colore saturate viridia, siccitate compressa et varie flexa. Fructificatio ignota." Foliorum forma et dispositio, color, crispescentia, e Dillenii descriptione et icone omni numero *Leersiae fimbriatae* conueniunt. Si vero auctor folia pedunculata dicat, exemplo in muscis vnico, forte cum Hedwigio credendum, Dillenum in huius plantae inuestigatione particulâ illâ caulis, quae in omnibus muscis neruum sequitur, si folium inferiora versus detractatur, fuisse deceptum. Forte etiam, idque mihi probabilius videtur, folii paginae pars inferior tempestatibus iniuriis consumpta neruum nudum sicque pedunculum mentientem reliquerat. Vt ut sit, probabilis summopere est Schreberi *Phasc. p. 12.* sententia, qui existimat, hunc muscum nihil aliud esse, quam *Leersiae fimbriatae* specimen, capsulâ destitutum, quae fuit etiam Halleri opinio *Hist. St. Helv. n. 1828.* Caeterum Dillenius ipse, an sua planta *Hypnum Bryumve* esset? in medio reliquit.

2. Calyptra dimidiata.

38. L. lanceolata trunco erecto subdiuiso; foliis lanceolatis, acuminatis, concavis; calyptra dimidiata; capsulae ouatae operculo suboblique rostellato. 3.

Leersia lanceolata trunco erecto simplici diuisoque, foliis lanceolato-concavis, apiculatis, thecis ouatis. *Hedw. musc. frond. V. II. p. 66. t. 23. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 751. — Leersia cuspidata. Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 442. Latch. pl. Eur. p. 480.*

Bryum lanceolatum capsulis erectis, ouatis, dentatis; furculis erectiusculis, foliis lanceolatis, concavis, acuminatis. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 4. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 31. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1332. — Bryum cuspidatum* furculo simplici, foliis lanceolato-linearibus, acuminatis, capsulis ouatis, operculis conico-rostratis, subincuruis. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1332. — Bryum puluinatum* β . *Poll. pl. Poll. n. 1016.*

Germ. Lanzetförmige Leersie. Gall. Lersie lanceolée. Faux — etcig-noir.

In Britannia prope *Croydon*, Misnia circa *Lipsham*, Thuringia prope *Gotham*, Palatinatu, Bauaria Danubiali, Heluetia prope *Gencuam*, Equeſtre, et in toto tractu *Lemanenſi* imo et in *Alpibus Sanenſibus*, ad aggeres, ubi caespitose habitat, copiose reperitur, in aliis regionibus certe praeteruiſa. Autumno primoque vere floret. Annoſeſcente ſub initium Maii capſulas maturat. Duratio perennis.

Truncus erectus, quatuor ad nouem lineas longus, imo vncialis, ſed rarius ſubramoſus. Folia lanceolata, concava, neruo craſſo in acumen breue producto; inferiora alterna, breuiora, ſtricta, decolora; ſuperiora multo longiora, patentia, amoene viridia. Perichaetia minima. Pedunculus erectus, ſolitarius, terminalis, circiter ſemuncialis, e luteo rutilans. Calyptra pallida, lateraliter ſiſſilis. Theca erecta, ouata, maturitate ruſa. Operculum dilutius coloratum e baſi conica in roſtellum ſub incuruum deſinens. Annulus, vt et in praecedentibus, nullus. Tab. I. fig. 3.

Stirps a Pollichio obſeruata, et tamquam *Fiſſidentis puluinati* varietas deſcripta, cum planta noſtra adeo conuenit, vt non dubitem, quin iſtam Pollichius prae oculis habuerit.

Calyptrae ſiſſilis forma a congeneribus recedit, vnde ad Schreberi *Encalyptam* nullatenus pertinet, cum huic generi auctor ille calyptram campanulatam tribuat. *Schr. gen. pl. p. 756.*

Non video, cur Gmelinus hanc ſpeciem inter *Trichostoma* retulerit, cum peristomatis dentes minime biſidi ſint. Miror etiam, eundem auctorem nominis immutatione deceptum, Schrankii *Bryum cuspidatum* pro ſpecie a *L. lanceolata* diſtincta, habuiſſe, ſicque ex vna ſpecie duas condidiſſe.

VIII. GRIMMIA.

Germ. Grimmiæ. Gall. Grimmie. Faux-Bry.

Obs. Nomen ab Ehrhardo *Beytr. I. p. 176.* *Bryo apocarpus* L. impoſitum in honorem Grimmiæ, Florae Iſenacenſis auctoris, Hyppocratis inter Germanos optimi traductoris, mihiſque ob ſuam erga me amicitiam in aeternum

num colendi. Nomen hoc Hedwigijs ad genus proprium instituendum retinuit. *Hedw. fund. musc. V. II. p. 89.*

Grimmia Ehrh. Hedw. Schreb. Bryum Linn. Gmel. Sphagnum Dill. Hypnum Hall. Fontinalis Linn. Jun. Web. Green Adans.

Flos monoicus, vel mono-dioicus. Masculus in foliorum alis gemmiformis, in summitate disciformis. Peristoma simplex dentibus sedecim latiusculis reflexilibus. Tab. II. fig. 10.

NB. Baumgartenus in definitione generica *Grimmiae*, fl. Lips. p. 138. errat, dum florem masculum in summitate disciformem tanquam genericum characterem adducit. Hoc etenim tantum verum est de floribus masculis *Grimmiae apocarpae*, qui in stirpibus a foeminis distinctis inveniuntur. In caeteris autem axillares sunt ac gemmiformes. Vid. *Hedw. fund. musc. V. II. p. 89.*

I. Capsula sessili.

39. *G. apocarpa* trunco erecto ramofo; foliis imbricatis lanceolato-carinatis; capsulae sessilis ovatae operculo conuexo brevissime rostellato.

Grimmia apocarpa foliis ovato-acuminatis, carinatis; perigonalibus apice albo; thecâ oblongâ in pediculo brevissimo. *Hedw. musc. frond. V. I. p. 104. Baumg. fl. Lips. n. 1229. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 729. Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 444. G. apocarpa Leyf. fl. Hal. n. 1055. Roth. fl. Germ. V. II. p. 455. phr Linn. — Grimmia polyodon* furculo ramofo; foliis lanceolato-carinatis, thecis ovatis, terminalibus, sessilibus, operculo acuminato, calyptris glabris minimis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 904. Mönch. pl. Marp. p. 750.*

Bryum apocarpum antheris sessilibus, terminalibus, calyptris minimis. *Linn. sp. pl. p. 1579. Syst. Nat. V. II. p. 701. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1057. 28. Weiss. Crypt. Gött. p. 179. Poll. pl. Pal. n. 995. Linn. fl. Suec. n. 986. Gunn. fl. Norw. n. 997. Oed. fl. D. t. 480. St.*

Jsl. p. 212. *Huds. fl. Angl.* p. 403. *Lightf. fl. Scot.* V. II. p. 716. *Royer. fl. Lugd. Bat.* p. 500. *Neck. fl. Gallo-Belg.* V. II. p. 460. *La Mark. fl. Franç.* V. I. p. 44. *Eiusd. En. Meth.* 490. 1. *Panz. Pflanz. Syst.* 13. th. V. II. p. 220. *Gmel. Syst. Nat.* V. II. p. 1534. *Laich. pl. Eur.* p. 482. *Hoffm. Deut. fl.* V. II. p. 30. *B. apocarpum* furculo ramoso, foliis carinatis acutis, capitulis sessilibus, ouatis, terminalibus. *Neck. meth. musc.* p. 199. — *Bryum apocarpum* v. *virens*. *Ehrh. Hann. Mag.* 1780. p. 236. — *Bryum apocarpum* v. *coccineum*. *Retz. Prodr. fl. Scand.* n. 1216. — *B. apocarpum* antheris erectis terminalibus subsessilibus, furculis ramosis. *Scop. fl. Carn.* p. 140. *Eiusd. fl. Carn. Ed.* II. n. 1306.

Fontinalis apocarpa ramosa, capsulis terminalibus, calyptris minimis. *Linn. Jun. meth. musc.* p. 366. *F. apocarpa* furculis teretibus, subsecundis; foliis lanceolatis, nervo distinctis; capsulis plerumque terminalibus, operculo aristato; plantâ siccâ virescente aut nigricante. *Web. spic. fl. Gött.* p. 38.

Sphagnum subhirsutum, obscure virens, capsulis rubellis. *Dill. musc.* p. 243. t. 32. fig. 4. *Hall. Enum. St. Helv.* p. 96. n. 4.

Hypnum caulibus ramosis, foliis lanceolatis hirsutis, operculo aristato. *Hall. Hist. St. Helv.* n. 1793.

Muscus apocarpus, hirsutus, saxi adnascens, capitulis obscure rubris. *Vaill. Bot. Par.* p. 129. t. 27. fig. 15. *Rupp. fl. Jen.* p. 283. *Mapp. hist. pl. Als.* p. 200. t. 4. fig. a. b. Icon deterrima.

Germ. *Kurzgestielte Grimmie*. *Scharlachköpfiges Knotenmoos*. *Panz. Gall. Grimmie* sessile. *Faux-bry* sessile. *Bry velu*. *Bry à fruits sessiles*. *La Mark.* *Angl. Red headed Bryum*. *Hairy Bryum*. *Huds. Norw. Ruskrena*. *Lönskrena*.

Supra lapides, muros, si modo humiditate non careant et umbrâ fruuntur; ad truncos arborum, praesertim salicum, quamvis rarius, per totam Europam et Americam Septentrionalem caespitibus densis habitat. Autumno floret; eodem tempore capsulae anni praecedentis purpureo operculo micare

care incipiunt et per totam hyemem vigent, at vere redeunte operculum decutitur. Planta perennis.

Truncus fescuncialis, biuncialis, erectus, ramosus, aetate inferne caluus, nigricans, superne vero dilute rubens. Folia laxissima et fere alterna, imbricata, lanceolato-carinata, angusta, reflexiuscula, obscure viridia, siccitate cauli appressa, contorta, ductuum fasciculo valido instructa. Perichaetialia similia sed basi latiora apiceque parenchymatis defectu albo. Pedunculi in ramulis terminales, aliquando gemelli, breuissimi, sesquilineam ad maximum longi, dilute purpurei, vaginula lutea. Calyptra minuta, basi laciniata, recta secedens. Theca erecta, ouata, aetate ex aurantiaco purpurascens; foliis perichaetialibus immerfa. Operculum conuexum rostellolo breui amoenissime rubens. Annulus nullus. Tab. II. fig. 10.

Variat in muris et faxis caule breuiori subsimplici operculi acumine \propto *apocaulon* longiore et foliis perichaetialibus magis incanis. Est *Bryum apocaulon* capsulis subsessilibus terminalibus, caule breui subsimplici. Hoffm. Deut. Fl. V. II. p. 50. Schmid. Ic. t. 57. f. 1: At characteres específicos sufficientes non inuenio; omnes etenim musci pro soli sedisque natura habitum summopere mutant; hinc minime mirum, si plantula nostra in siccioribus apricis, faxis etc. trunco breuiore minus ramoso, foliisque magis albicantibus sese spectandam praebet; hoc etenim et in caeteris muscis solemne est, vt in *Phaeco pilifero* *Hedwigia ciliata* etc. obseruauit. Quod ad operculum spectat, discrimen ab Hoffmanno notatum me hucusque effugit. Huc etiam referendum esse videtur *Gymnostomum puluinetum*. Hoffm. Deut. fl. V. II. add. p. 27.

2. Capsula pedunculata.

40. *G. recuruata* trunco erecto simpliciusculo; foliis setaceis; pedunculo arcuatim recuruo; capsulae pendulae pyriformis operculo curuirostro. 2.

Grimmia recuruata foliis setaceis, thecis pyriformibus in pedunculis arcuatim recuruatis. Hedw. musc. frond. V. I. p. 102. t. 38.

Bryum setaceum Gmel. syst. Nat. V. II. p. 1334. phr. Hedw. Laich. pl. Eur. p. 482. *B. setaceum* capsulis subrotundis pendulis, foliis setaceis.

Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 7. *B. setaceum* antheris subrotundis, pedunculis reflexis, foliis setaceis. Jacq. Misc. V. II. p. 96. t. 12. f. 1. Linn. syst. Veg. p. 949. Panz. Pflanz. syst. 13. th. V. II. p. 259. — *Bryum Wulfenii* Laich. Pl. Europ. p. 482. — *Bryum recurvatum*. Hoffm. Deut. Fl. V. II. p. 51. phr. Hedw.

Germ. Zurückgekrumnte Grimmie. Borstenförmiges Knotenmoos. Panz. Gall. Grinnie recourbée; Faux-bry à bec.

In graminosis sterilibus Angliae et rupibus declivibus nudis Austriae et Carinthiae prope *Klagenfurtum* magnis stratis habitat. Sub Martii exitum Aprilisque initium thecas promit; caeterum ab ineunte vere in autumnum vsque generare videtur. Duratio perennis.

Truncus erectus duas ad quatuor lineas longus, primum simplicissimus, inde innovationibus subramosus, aetate fragilissimus. Folia inferiora lanceolato-acuminata, superiora longiora setaceo-subulata, subsecunda, siccitate crispula. Perichaetia caeteris similia. Pedunculi in truncationibusque terminales, tres quatuor lineas longi, ad eandem plagam omnes conversi, primum erecti, inde deorsum arcuati, e luteo virides, vaginulae cylindraceae saturatius viridi infixi, aetate fuscii. Calyptra dilute fusca apice nigricante, lateraliter fissilis. Capsula pendula. Theca pyriformis, viridis, senescens vero fusca, subrotunda. Peristomatis dentes, notante Jacquinio, in theca matura aegre cernuntur. Operculum e basi convexa in rostrum tenue incurvum productum, flaescens, inferne rubicundum.

Habitus fere *Fissidentis pulvinati*, sed folia minime pilifera et pedunculi minus arcuati.

In *Laich. pl. Eur.* sub duobus nominibus stirps eadem militat.

3. *G. cribrosa* truncus erecto simpliciusculo; foliis imbricatis, lanceolatis, supremis piliferis; capsulae erectae ovatae operculo conico acuminato.

Grimmia cribrosa truncus simpliciusculo; foliis lanceolatis, confertim imbricatis, patulis; summorum apicibus canis, peristomii dentibus pertusis. Hedw. musc. frond. V. III. p. 73. t. 51. B.

Bryum cribrifolium. Hoffm. Deut. Fl. V. II. p. 51. phr. Hedw.

Germ. Durchlöcherter Grimmie. Gall. Grimmie criblée. Faux-bry criblé.

In petrosis Hercyniae prope Goslar. et montibus Hassiae, ubi saxa densis torosisque caespitibus obducit, hucusque tantum reperta est. Vere floret; Maio opercula deliicit. Duratio perennis.

Truncus simplex, erectus, circiter vncialis. Folia imbricata, patentia, lanceolata, superiora in pilum terminata, viridia. Perichaetia exteriora his similia; interiora vero breviora, angustissima. Pedunculus terminalis, brevis, luteolus. Calyptra fuscella, basi lacera, recta secedens. Theca erecta, ovata, luteo-rufa, peristomatis dentibus foraminibus pluribus pertusis. Operculum conico-acuminatum, inferne rubens.

42. *G. Daviesii* trunco erecto ramoso; foliis confertis, linearibus, siccitate⁴ crispis; capsulae erectae ovatae operculo rostrato incuruiusculo.

Bryum Daviesii capsulis ovatis, truncatis, denticulatis, furculis ramosis; foliis confertis linearibus siccitate crispis. Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 3. t. VII. f. 6

Germ. Daviesische Grimmie. Gall. Grimmie de Davies. Faux-bry Daviesien.

In Alpibus Cambriae habitat. Florescentiae tempus ignotum. Duratio perennis.

Truncus erectus, ramosus, foliosissimus. Folia linearia, siccitate contorta, fusco lutescentia. Pedunculus terminalis, erectus, brevis. Calyptra ventricosa, basi lacera. Capsula erecta, ovata, euacuata truncata, fusco-lutea, peristomatis dentibus brevibus, reflexis, operculi rostellum brevis incuruiusculo.

Hanc speciem inter *Grimmias* propter habitum, calyptram basi lacera-ram, et peristomatis dentes reflexiles referre sustinui; at peristomatis accuratior inuestigatio aliam sedem ei forsitan assignabit.

IX. PTERIGYNANDRUM.

Germ. Achselmoos. Gall. Axillaire. Pterigynandre.

Obs. Nomen graecae compositionis et huic nouo generi propter mares foeminasque axillares ab Hedwigio impositum. *Hedw. musc. frond. V. IV.*

p. 18.

Pterigynandrum *Hedw.* Hypnum caeterorum auctorum.

Flos dioicus. Masculus alaris foemineusque itidem. Peristoma simplex dentibus sedecim. Tab. I. fig. 9.

I. S u r c u l i s t e r e t i b u s .

1. *P. gracile* furculo repente ramofo; ramis fasciculatis teretibus acutis, incuruatis; foliis ouato-lanceolatis; capsulae erectae oblongae operculo conico.

Pterigynandrum gracile prolongationibus exstantibus fasciculatim ramificationibus, recuruis; foliis lanceolatis, imbricatis, thecis oblongis, erectis. *Hedw. musc. frond. V. IV. p. 16. t. 6.*

Hypnum gracile furculis repentibus; ramis fasciculatis, teretibus erectiusculis, antheris erectis ouatis. *Linn. Syst. Veg. p. 952. Linn. Jun. meth. musc. p. 372. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1546. Laich. pl. Eur. p. 493. Leyf. fl. Hal. n. 1097. Roth. fl. Germ. V. I. p. 471. Retr. Prodr. fl. Scand. n. 1278. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 766. Dem. Bot. V. I. p. 400. Ibid. V. III. p. 393. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 315. H. gracile*

furculis suberectis, ramis teretibus gracilibus fasciculatis, incuruis, capsula erecta. *La Mark. Enc. Meth. V. III. p. 178. — Hypnum palatinum* ramis adscendentibus, aduncis, capsulis erectis, exanulatis, oblongis. *Neck. Enum. Pal. p. 454. t. I. f. 1. H. palatinum* furculo vago, ramis ficitate subsecundis; incuruo-subulatis; foliis lanceolatis, capitulo erecto acuminato. *Neck. meth. musc. p. 182? Hoffm. Dcut. fl. V. II. p. 68? — Hypnum ornithopodioides* furculis repentibus, ramis fasciculatis teretibus erectiusculis, antheris erectis ouatis. *Huds. fl. Angl. p. 430. Oed. fl. Dan. t. 649. f. 2. — Hypnum gracile ornithopodioides. Dill. musc. p. 328. t. 41. f. 55.*

Germ.

Germ. *Schlankes Achselmoos. Schlankes Astmoos.* Panz. Gall. *Axillaire déliée.* Angl. *Slender Kroked Hypnum.* Dill. *Birds foot Hypnum.* Huds. *Lightf.*

In Angliâ, Scotiâ, Norwegiâ, Hercyniâ montosis, Thuringiâ in monte *Inselsberg*, Palatinatu, Galliae tractu Lugdunensi, et Patagoniâ ad truncos arborum saxaque habitat. Mea specimina in fagorum cortice legi. Februario capsulae maturescunt. Duratio perennis.

Surculi repentes vel ex arborum cortice dependentes, ramosi, ramis iterum in ramulos plurimos fasciculatim confertos, teretes, incuruatos, acutos simpliciusculos diuisis. Folia dense imbricata, concava, ovato-acuminata, neruo furcato vix tertiam folii longitudinis partem aequante percursa. Perichaetia angustissima, exfasciculata. Pedunculi e ramis ad ramulorum basim erecti, semunciales, longiores, rubentes. Calyptra mihi nondum visa, nec Hedwigio obseruata. Theca erecta, oblonga, subcylindrica, maturitate dilute fusca. Operculum conicum, breue, dilutius coloratum. Annulus nullus.

Neckerus obseruauit huius stirpis ad arbores occurrentis furculos ascendentes breuiore, saxa autem incolentis longius dependentes esse. Fateor autem me hanc speciem ad saxa numquam inuenisse. An forte Neckerus *Hypnum myosuroides*, quod nostram speciem proxime refert, et saxis saepe longis viticulis adrepit, pro *P. gracili* habuit?

44. *P. filiforme* furculo vage ramoso; ramis raris, subsimplicibus, tenuissimis, filiformibus; foliis ovato-acuminatis, concavis, dense imbricatis, exfasciculatis; capsulae erectae cylindricae operculo rostrato.

Pteryginandrum filiforme trunco debili subramoso, decumbente; foliis lanceolatis, concavis, imbricatis; thecis erectis. *Hedw. musc. frond. V. IV. p. 18. t. 7.*

Hypnum filiforme surculis tenerimis parum ramosis, foliis ovato-acuminatis, concavis, imbricatis; thecis erectis, cylindricis. *Timm. Prodr. fl. Meg. n. 817. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 71. Lunn. fl. Pos. n. 1080.*

Germ. *Fadenförmiges Achselmoos.* Gall. *Axillaire filiforme.*

In sylvis Iurenſibus Heluetiae ad quercuum annofarum truncos inveni. Timnius in Ducatu Megapolitano ad ſaxa, Ehrhartus in Hercyniâ Lumnizius vero in ſalicum truncis circa Poſonium in Hungariâ legit. Vere floret; meorum autem ſpeciminum Martio lectorum capſulae iam erant effoc-tae. Duratio perennis.

Surculi ſubrepentes, debiles, vage ramoſi, ramis nunc ſimplicibus, nunc in ramulos minimos paucos iterum diuiſis, omnium tenuiſſimis, tere-tibus, filiformibus. Folia denſe imbricata, ouato-acuminata, nitida, ſic-citate cauli appreſſa, humiditate patula, ſubſecunda, e luteo viridia, vaſo-rum fasciculo deſtituta. Perichaetialia pariter exfasciculata, interiora cauli-nis longiora, alba. Pedunculi e ſurculo prope baſim erecti, nouem lineas circiter longi; inferne purpurei, apicem verſus virides. Calyptram non vidi, quam Hedwigius pallidam lateraliter fiſſilem dicit. Theca erecta, cy-lindrica, fuſcella. Operculum dilutius coloratum e baſi conuexâ longius-culâ roſtratum. Annulus nullus. Tab. I. fig. 9.

Aliquam habet cum *Leskiâ attenuatâ* ſimilitudinem; ſed habitus mul-to gracilior, minus ramoſus; praeterea rami omnes filiformes, tenuiſſimi, et numquam apice incrallati.

- 3? P. *catenulatum* ſurculo aſcendente diuiſo; ramis ſubfasciculatis ſimplicibus 45
compoſitisque, teretibus, obtuſis, incuruis; foliis concauis, ouato-lanceolatis, acuminatis, neruo inſtructis, denſiſſime imbricatis.
Tab. V. fig. 4.

Germ. *Kettenförmiges Achselmoos.* Gall. *Axillaire chaînette.*

Ad truncos arborum in Alpibus Helueticis legi. Surculis denſe con-fertis implexisque viuit. Tempus florefcentiae mihi ignotum, cum fructi-ficationem nondum viderim. Duratio perennis.

Surculus aſcendens, paulo ſupra baſim plerumque diuiſus diuiſioni-bus ramoſis, ramis paſſim fasciculatis plerumque ſimplicibus, rarius compoſitis,

fitis, per totam longitudinem aequalibus, teretibus obtusis, catenularum speciem referentibus, tenuissimis, ad latus vnum spectantibus, humiditate siccitateque incuruis. Folia densissime imbricata, (madefacta subpatent sicca vero cauli arctissime apprimuntur) concava, ouato-lanceolata, acuminata, ductulorum fasciculo viridi ad apicem vsque pertingente instructa, in surculo ramisque inferioribus e luteo squalide fusca, in superioribus vero viridia eoque laetius pro apice propiora. Fructificationem non vidi.

Musculus inter omnes, qui ad priscam *Hypnorum* familiam pertinent, tenuissimus. Ramuli, oculo inermi considerati, *conferuarum* instar fila, uniformia sistunt, lente autem obseruati catenulatam faciem ostendunt. Species certe propria, quae a *P. gracili* habitu multo tenuiore, ramulis obtusis, foliisque longe acuminatis differt; a *filiformi* vero foliis multo densius imbricatis, ita, ut truncus minime in conspectum veniat, fasciculoque instructis optime distinguitur. Cum vero illorum habitum proxime sistat, ad idem genus referendum putavi, donec peristomatis inuestigatione facta dubia omnia tolerantur.

46. *P. Algerianum* surculo repente diuiso; ramis erectis, confertis, simplicibus compositisque; ramulis subfasciculatis, basi nudiusculis; foliis lineari-lanceolatis patentibus, capsulae ouatae subinclinatae, operculo rostellato. Tab. IV. fig. 1.

Germ. *Algierisches Achselmoos*. Gall. *Axillaire d'Alger*.

Prope Algeriam nec non ad montis Atlantis radices a Cel. Desfontaines lectum est, a quo mihi benigne communicatum. Caespitibus densis fericeo-fulgentibus terram obducit. Tempus florescentiae latet. Vita longa.

Surculis repens, flexuosus, radiculosus, diuisus, ramos multos confertim proferens erectos, filiformes simplices compositosque.

Ramuli subfasciculati, minimi, basi nudiusculi, apicem versus paulo incrassati, siccitate incuruiusculi. Folia laxè imbricata, lineari-lanceola-

ta, et quasi capillaria, neruo vltra medium euanescente instructa, planiuscula, margine integerrima, siccitate et madore pariter patentia, in furculo squalide fuscilla, in ramis laete viridia, sericeo albo splendore nitentia. Perichaetia in cylindrum conferta, caulinis latiora, breuiora exfasciculata, albida. Pedunculus in furculo ramisue ad ramulorum originem lateralis, erectus, solitarius, ramulis duplo longior, 6 — 8 lineas metiens, rutilans, glaberrimus. Calyptra non vifa. Capsula subinclinata. Theca e pedunculo continuata, ouata, aetate fuscidula. Operculum concolor e basi conicâ in rostellum plus minus incuruum eductum. Peristoma simplex e dentibus sedecim acutis albidis constans. Annulus nullus.

Cum *Hypno trichophyllo* maximam habet affinitatem.

5. *P. julaceum* furculo ascendente ramoso; ramis confertis, erectis, teretibus subsimplicibus; foliis ouatis, acutis, exfasciculatis; perichaetialibus angustissimis pedunculos subaequantibus, capsulae erectae ouatae operculo conico. ^{47.}

Pteriginandrum julaceum serpens, ramificationibus surrectis; foliis ouato lanceolatis, confertis, muricatis; pedunculis breuissimis, peripodio subaequali. *Hedw. musc. frond. V. IV. p. 51. t. 20.* *Hypnum julaceum* ramis erectis, teretibus, imbricatis, obtusis; perichaetiis longitudine fere pedunculorum. *Linn. sp. pl. p. 1596. Syst. Nat. V. II. p. 705. Syst. Veg. p. 952. Linn. iun. meth. musc. p. 372. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1346. La Mark. Encyc. Meth. Bot. V. III. p. 60. Gesn. tab. Phyt. I. 1053. 14. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 317. Laich. pl. Eur. p. 494. — Hypnum julaceum perichaetio setas aequante. *Dill. musc. p. 321. t. 41. f. 56. — Hypnum Sabinae* foliis, capitulis atrofuscis, pediculis breuibus. *Gron. fl. Virg. p. 125.**

Germ. Kätzchenförmiges Achselmoos. Gall. Axillaire à châtons. *Hypne* à châtons. La Mark. Angl. Catkin *Hypnum*.

Ad truncos arborum in Virginiâ et Pensyluaniâ habitat. Tempus floescentiae ignotum. Duratio perennis.

Surculi longi repentes, apicem versus ascendentes, crocei. Rami conferti, erecti, teretes, subsimplices, vnciales, longiores. Folia dense imbricata, ouata, acutiuscula, concava, siccitate caulibus appressa, vnde faciem teretem acquirunt, exfasciculata, luteo-viridia. Perichaetia octo vel decem angustiora, in longissimum acumen terminata vaginamque spectabilem circa pedunculum efformantia, nervo destituta. Pedunculi e ramis prope apicem laterales, perichaetio paulo longiores, rubri. Calyptra lateraliter fissilis, angusta, fusca. Capsula ouata, crassiuscula, maturitate ochrea vel spadicea. Operculum conicum, acuminatum, concolor. Annulus nullus.

Inter plantas Europaeas a Laichartingio perperam relatum, quandoquidem solum in Americâ hucusque repertum sit.

2. *Surculis complanatis.*

48. *P. fulgens* furculo vage ramoso complanato; foliis distichis, ouato-oblongis, complicato-carinatis, nitidis, pellucidibus; pedunculis perichaetio vix longioribus; capsulae erectae, ouatae, operculo oblique cuspidato.

Pterigynandrum fulgens longum, pendulum, ramorumque foliis carinatis, distichis, nitidis; thecâ ouatâ, operculo acuminato tectâ. *Hedw. musc. frond. V. IV. p. 101. t. 39.*

Hypnum fulgens furculis vagis, longissimis, pendulis; frondibus compressis; foliolis distichis, complicato-carinatis nitidis *Swarz. Prodr. p. 140. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1342. — Hypnum furculis ramosis pennatis, foliis distichis, nitentibus, pedunculis brevissimis. La Mark. Encyc. Meth. Bot. V. III. p. 161.*

Germ. *Schimmerndes Achselmoos.* Gall. *Axillaire éclatante.* *Hypne éclatant.* *La Mark.*

In Jamaicâ, vbi ex arboribus rupibusque dependet, habitat muscus ille e formosissimis habituque singulari nitente summopere conspicuus. A

Swarzio clar. de Jussieu accepit mecumque communicavit; at specimina fructificatione carebant, in herbario cel. L'Heritier vero specimina capsulas quidem, sed deoperculatas, ostendebant. Hedwigius tandem specimina omni numero completa a Swartzio donatus est. Tempus florescentiae ignotum. Vita perennis.

Surculus pendulus, longissimus, spithamalis et ultra, eleganter flexuosus, complanatus, caule fusco nigricante, radicibus brevibus, simplicibus dilute ferrugineis, arboribus faxisue adhaerens, vage ramosus. Rami pauci, simplices, rarius et ipsi ramosi, breves, complanati, apice obtusiusculi, aliquando ad basim e foliolis imbricatis subteretes. Folia distiche imbricata, complicato carinata, obtusa mucrone parvo apice instructa, exfasciculata, luteo-nitentia, pellucida. Perichaetia conferta exteriora breviora lanceolata, inferiora in acumen longum filiforme educta, omnia exfasciculata. Pedunculus in furculo ramisue lateralis, solitarius, brevissimus perichaetio vix grandior, pallidus. Calyptra conica lateraliter fissilis, fuscilla. Capsula erecta, ovata. Operculum oblique cuspidatum. Annulus nullus. Peristomii dentes sedecim subulati, rufescentes.

- ?? *P. aureum* furculo vage ramoso planiusculo; ramis simplicibus compressis; foliis quadruplici serie imbricatis, concavis mucronatis, exfasciculatis. Tab. VI. fig. 2.

Germ. *Goldnes Achselmoos*. Gall. *Axillaire dorée*.

Ex Jamaicâ sub nomine *Hypni fulgentis* missum in Phytophylacio Parisiensi vidi, et dono cel. de Jussieu possideo. Tempus florescentiae ignotum. Duratio longa.

Surculus longus, flexuosus, probabiliter pendulus diuisusque, passim ramosus, subcomplanatus, ramis vagis simplicissimis, compressiusculis, apicem versus leniter incurvatis. Caulis in furculo ramisque rubet. Folia imbricatim et quodammodo quadrifariam trunco circumposita, seriebus duabus oppositis patentibus, duabus alteris vero cauli appressis, unde stirpi habitus planiusculus oritur, ovata concava, mucrone brevissimo donata, exfasciculata, colore rufo micantia. Fructificatione specimina mea carent.

Vereor, ut hoc loco bene fiat haec noua species a praecedente foliorum dispositione certe distinctissima. Cum vero *P. fulgenti* proxime affinis esse videatur, eiusdem generi adscribendam esse putaui, donec specimina fructu instructa me aut alium obseruatorem generis certiorum faciant.

X. W E I S S I A.

Germ. Weissie. *Gall.* Veissie. *Verdule.*

Obs. Sic dictum est ab Hedwigio nouum istud genus, in honorem *Weissii*, qui stirpes Goettingenses cryptogamicas mirâ sagacitate, enumerauit atque descripsit. *Hedw. fund. musc. V. II. p. 90.*

Weissia Hedw. Wild. Grimmia Schreb. Bryum Dill. Linn. Hall. Neck. Gmel. Mnium Linn. Jun. Luida Adans.

Flos dioicus. Masculus e summitate capituliformis. Peristoma simplex dentibus sedecim. *Tab. II. fig. 11.*

1. *Foliis siccitate contortis.*

50. *W. virens* trunco erecto subsimplici; foliis linearibus siccitate tortilibus, thecae oblongo-ouatae operculo oblique rostellato.

Weissia virens. *Mönch. pl. Marp. p. 734.* exclusâ phrasi *Wildenouii*, quae ad *W. Dicksoni* pertinet. — *Weissia viridula.* *Hedw. fund. musc. V. II. p. 90.* *Leyf. fl. Hal. n. 1057.* *Roth. fl. Germ. V. I. p. 456.* — *Weissia Dicksoni.* *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1534.* exclusâ phrasi *Wildenouii.* — *Weissia crispa.* *Timm. Prodr. fl. Meg. n. 736.*

Bryum virens capsulis erectis, oblongis, foliis subulatis, strictis *Dicks. fasc. I pl. Crypt. p. 4.* — *Bryum viridulum* antheris erectis ouatis, foliis lanceolatis, acuminatis, imbricato-patulis. *Weiss. Crypt. Gött. p. 192.* *Poll. pl. Pal. n. 1012.* *Wulf. fl. Bor. p. 52.* *Fl. Frgr. p. 170.* *Gunn. fl. Norw. n. 660.* *Huds. fl. Angl. p. 408.* *Lightf. fl. Scot.*

V. II. p. 751. Neck. fl. Gallo - Belg. V. II. p. 455. La Mark. fl. Franç. V. I. p. 49. Eiusd. Encycl. Meth. Bot. V. I. p. 495. Court. fl. Lond. t. 132. fig. a. Laich. pl. Eur. p. 483. Lour. fl. Coch. V. II. p. 684. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 251. Ubique phrasi et Synonymo Linnaei exclusis, quae ad *Weissam vindulam* nostram (vid. infra) referuntur. — *Bryum viridulum* capsulis erectis ouatis; furculis simplicibus, foliis imberbibus lanceolatis. Scop. fl. Carn. p. 140. Eiusd. Ed. II. n. 1297. *B. viridulum* furculo simpliciusculo, foliis linearibus exsiccatione crispis; capitulis erectis operculo subrostrata tectis. Neck. meth. musc. p. 206. — *Bryum paludosum* v. *viridulum*. Web. spic. fl. Gott. p. 11. — *Bryum luteolum*. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 34. — *Bryum capillaceum*, breue, pallide et laete virens, capsulis ouatis. Dill. musc. p. 330. t. 48. fig. 43. — *Bryum* foliis capillaribus, capsulis ouatis aristatis. Hall. St. Helv. n. 1809.

Muscus capillaceus, omnium minimus, foliis longioribus et angustioribus. Vaill. Bot. Par. p. 150. t. 29. fig. 5 — Gron. fl. Virg. p. 124.

Germ. Grünende Weissie. Blafsgrünes Zwerghbryum. Baumg. Gall. Verdole verdoyante. Bry verdoyant. La Mark. Angl. Little green Bryum. Green Bryum. Huds. Norw. Skór-moss. Coch. Rêu Xanh.

In pratibus, syluis, aggeribus, ad vias, in ericetis, per totam Europam, in Virginia praeterea et in Cochinchinae agris copiosissime inuenitur, stratis confertis latis crescens, caespites autem haemisphaericos non formans. Autumno floret; sub ver primum capsulae maturantur. Innouationibus perennat.

Truncus erectus, vnam ad tres lineas longus, subramosus. Folia angustissima, setacea, acutissima, pallide, sed amoene, viridia, siccitate contorta, reflexa, ductulorum fasciculo valido viridi percurta. Perichaetia brevissima. Pedunculus in trunco terminalis, erectus, solitarius, rarius gemellus, pallide viridis et splendens, duas tres lineas longus. Calyptra subulata, pallida lateraliter fissilis. Theca erecta, ouata, aetate rubella tandemque fusca. Operculum e basi conuexa in rostrum obliquum tenue productum.

Hanc

Hanc speciem quamvis vulgarissimam Linnaeus non novit. Planta etenim, quam *Bryi viriduli* nomine designavit, omnino diversa est, teste Dicksono, qui Jiliius specimina in herbario Linnaeano vidit. Synonyma autem Dillenii et Vaillantii ab Archiatro perperam adducta omnes fere recentiores auctores in errorem induxerunt. Hinc nomen *Bryi viriduli*, quo plerique speciem nostram salutauerunt, summaque synonymorum confusio.

Weissia virens v. *rubella* trunco erecto simpliciusculo; foliis lanceolatis erectis, rubellis siccitate tortilibus; thecà erectiusculà ouato-cylindracea.

Bryum rubellum capsulis ouato-cylindraccis erectiusculis; foliis lanceolatis erectis patulis cum nervo rubellis siccitate contortis. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 53.

Germ. Röhliche Weissie. Gall. Verdure rougette.

Cum *Leersia vulgari* crescentem Hoffmannus circa Göttingam legit. Vere et Autumno floret. Duratio perennis.

Caulis simpliciusculus, erectus, superne foliis imbricatis tectus, brevis. Seta terminalis vel lateralis, semuncialis purpurascens cum caule. Capsula parva; peristomii dentes sedecim e latiusculà basi angustati, margine subdenticulati. Hoffm. Deut. Fl. V. II. p. 54.

Cum color aut levia formae discrimina characterem specificum sufficientem non praebeant, et e soli conditione plerumque oriantur, hanc stirpem nullatenus pro specie propriâ, sed tantum pro insigni varietate habere fas est.

51. *W. controuersa* trunco erecto simpliciusculo; foliis acute lanceolatis, siccitate perquam tortilibus; capsulae ouatae operculo conico obtusiusculo.

Weissia controuersa erecta; foliis acute lanceolatis siccitate perquam tortilibus, thecis ouatis. Hedw. musc. frond. V. III. p. 12. t. 5. Lumn. fl. Pos. n. 1040.

Bryum controuersum. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 54.

Azelia crispa. Ehrh. Crypt. exsic. 222. ?

Germ. *Streitige Weissie.* Gall. *Verdule contestée.*

In submontanis regionibus Saxoniae ad semitas declines, in arenosis etiam circa Lipsiam ad margines riuiulorum; item in herbidis ad fossas circa Pofonium in Hungaria habitat. Ineunte vere floret thecasque praecedentis anni simul maturat. Perennis est.

Truncus duas, tres lineas longus, simplex, innouationibus tamen fubinde diuifus. Folia inferiora exigua, lanceolata; superiora lineari-lanceolata, carinata, amoene viridia, ficcitate marginibus contractis tortilia, neruo valido viridi. Perichaetia lanceolato-concaua, breuiffima. Pedunculus in trunco innouationibusque terminalis, erectus, tres quatuor lineas longus, flauescens. Calyptra pallida, angusta, lateraliter fissilis secedensque. Theca oblongo-ouata, maturitate fufcescens, erectiuscula. Operculum conicum apice obtusiusculo, basi rubens.

A praecedente, cui simillima staturâ omnibusque partibus tenuioribus, operculo minore, obtusiore, saepius recto, et modo crescendi in caespitulis hemisphaericis, quod in alterâ nec Hedwigius nec alius umquam vidit, differt. Caeterum magnus ille naturae scrutator adhuc dubius haeret, num propria sit species, an mera praecedentis varietas. Vt ut sit, synonyma, ab illo adducta, priori potius conuenire videntur.

3. *W. Dicksonii* trunco erecto ramofo; foliis linearibus carinatis, ficcitate subcontortis, capsulae ouato-cylindricae operculo longe et oblique rostrato.

Weissia Dicksonii capsulis erectis, ouato-cylindraceutis, ciliatis, furculis ramofois, foliis linearibus carinatis ficcitate fubcrifpis. Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 4. t. VII. fig. 7. *W. Dicksoni* trunco ramofo, foliis lineari-lanceolatis, thecis oblongis, operculo acuminato, calyptris dimidiatis. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 907. Roth. fl. Germ. V. I. p. 456. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 32.

Germ. *Dicksons Weissie.* Gall. *Verdule de Dickson.*

In lignis et arborum truncis emortuis Angliae et circa Berolinum caespitibus orbicularibus vivit. Tempus florescentiae latet. Duratio perennis.

Truncus erectus, ramosus, ramis patentibus subfastigiatis. Folia sparsa, erecta, linearia, carinata, saturate viridia, siccitate subcontorta. Perichaetia in stellulam disposita, caeteris similia. Pedunculus quatuor ad sex lineas longus, terminalis, pallide sulphureus. Calyptra subulata, lateraliter fissilis. Capsula erecta. Theca ovato-cylindracea, flavescentes, peristomatis dentibus brevibus, erectis, rubris. Annulus tenuis ruber.

Wildenouii stirpem eandem ac suam esse Dicksonus autoptâ affirmat; proinde Synonyma a Wildenouio allata excludere par est, quippe quae ad *W. virentem* pertineant.

Praecedentibus summopere similis a primâ, trunco multo ramosiore, operculi rostro magis obliquo, modo crescendi in caespitulos orbiculares, praefertim vero colore multo saturatius viridi, ab altera vero operculo acutissimo differt. Caeterum haec discrimina vix mihi sufficientia, ad species proprias constituendas, videntur, et parum errabit, qui tres illas species coniunget, et ita definiet.

Weissia mutabilis trunco erecto subramoso; foliis lineari-lanceolatis, siccitate tortilibus; capsula ovatae operculo nunc recte, nunc oblique rostrato.

53. *W. crispata* trunco erecto ramoso; foliis linearibus undulatis, contortis, obsolete denticulatis; capsulae in medio contractae operculo acute rostrato.

Bryum crispatum capsulis erectis subdentatis, furculis, ramosis; foliis linearibus, canaliculatis contortis. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 3. t. VII. fig. 4. Hoffm. Deut. V. II. p. 32.*

Afzelia cirrhata. *Ehrh. pl. Crypt. exs. 232*

In Scotiae paludosis, et prope Hanoveram habitat. Hanc etiam, ni fallor, in Helvetiâ me quondam legere memini, sed locus specialis excidit. Tempus florescentiae ignotum. Duratio perennis.

Weissiae Dicksoni summopere affinis est, et ab eâ vix aliter, quam foliis non tantum siccitate, sed omni tempore contortis, obtusioribus, et fere lin-

guaeformibus, margine undulatis, rariter et obsolete denticulatis, capsulâ tandem in medio magis contractâ siccitate striatâ differt. Operculum etiam ex Dicksoni icone obtusius mucronatum.

2. *Foliis non tortilibus, subacaules.*

5. *W. paludosa* subacaulis, foliis lanceolatis setaceis; capsulae oblongae operculo acuminato. 54.

Weissia paludosa. Hedw. fund. musc. V. II. p. 90? *W. paludosa* acaulis, foliis setaceis lanceolatis, thecis oblongis, operculo acuminato, calyptris dimidiatis. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 908. Mönch. pl. Marp. p. 734.

Minium paludosum subacaule, foliis setaceis, capsulis obtusissimis patulis. Linn. iun. meth. musc. p. 365.

Bryum paludosum furculis subacaulibus, foliis setaceis, antheris obtusissimis patulis. Linn. sp. pl. p. 1584. Syst. Nat. V. II. p. 702. Syst. Veg. p. 948. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1557. Laich. pl. Eur. p. 483. Weiss. Crypt. Gött. p. 194. Web. spic. fl. Gött. p. 110. Scholl. fl. Barb. n. 1104. Wigg. Prim. fl. Holst. p. 79. Neck. Enum. Pal. p. 450. Roth fl. Germ. V. I. p. 475. Linn. fl. Suec. n. 1004. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1235. Huds. fl. Angl. p. 410. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 731. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 454. La Mark. fl. Franc. V. I. p. 49. v. β. All. fl. Ped. n. 2468. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 250. *B. paludosum* foliis setaceis, primordialibus solitariis, Neck. meth. musc. p. 195. — *Bryum trichodes*, acaulon, palustre, minimum, setis et capsulis brevissimis. Dill. musc. p. 377. t. 49. fig. 55. — *Bryum* foliis capillaribus, cauliculo sessili, capsulis ovatis, aristatis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1810.

Germ. Sumpf-Weisse. Schlamm-Knotenmoos Panz. Gall. Verdule des marais. Bry des Marais. Gilib. Dem. Bot. V. III. p. 386. Angl. Dwarf Bryum. Huds.

In fossis humentibus, umbrosis, pratis paludosis, stillicidiis aquarum per totam Europam solitarie habitat. Vere capsula vigent. Vita forte annua.

Truncus exilissimus et quasi nullus, simplicissimus. Folia infima, minima, suprema longiora, omnia capillaria, tenuissima, patula, siccitate minime crispa, ductulorum fasciculo donata, obscure viridia. Perichaetia lia caulinis subsimilia. Pedunculus erectus, terminalis, duas tres lineas longus, rarius gemellus, pallidus. Calyptra gracilis, pallida, lateraliter fissilis, oblique secedens. Capsula erecta, ovata, fusca, orificio dilatato. Operculum subaristatum.

A *Weiffia* virenti cauliculis exilioribus, foliis brevioribus siccitate minime crispis obscuriusque viridibus, capsula rotundiore operculique rostro breviori recto differt.

An *Weiffia* planta, quam confertim nasci dicit, eadem est, ac Wildenouii, qui suam semper solitariam inuenit?

55. *W. viridula* subcaulis, foliis lineari-lanceolatis, capsulae subcylindricae, 6. operculo acuminato incurviusculo.

Bryum viridulum acaule, foliis radicalibus lanceolatis, capsulis erectis oblongis, operculis acuminatis unguiculatis. *Dicks. fasc. I. pl. Crypt. p. 3 t. I fig. 5. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 34. B. viridulum* antheris erectis ovatis, foliis lanceolatis acuminatis, imbricato-patulis. *Lin. sp. pl. p. 1584. Syst. Nat. V. II. p. 702. Syst. Veg. p. 948. Fl. Suec. n. 1002. Dillenii Vaillantique Synonymis exclusis. Curt. fl. Lond. t. 132. a. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1534. — Bryum Dicksoni. Laich. pl. Eur. p. 483.*

Mnium viridulum caule simplici, foliis lanceolatis acuminatis, imbricato-patulis, capsulis ovatis. *Lin. iun. meth. musc. p. 365.*

Germ. *Grünliche Weisse. Gall. Verdule verdette.*

In Sueciae et Angliae saltibus vliginosis passim reperitur. De florentiae tempore et duratione silent auctores. Vitam annuam crediderim.

Truncus minimus cum foliis vix tres lineas longus, simplicissimus. Folia quatuor quinque radicalia, lineari-lanceolata, nervo subtus eminente. Pedunculus terminalis aliquando gemellus, erectus, subluteus, tres quatuor lineas longus. Calyptra minuta, obliqua, lateraliter fissilis. Theca erecta,

oblonga, subcylindrica, maturitate subfusca, peristomatis dentibus inflexis. Annulus tumens, ruber. Operculum thecam longitudine subaequans acumine incuruiusculo.

Totius generis minima a priori, staturâ exiliore et foliis non setaceis, distinguitur. Dillenius illam non nouit, plerique auctores autem cum *W. virente* commiscuerunt.

2. *W. pusilla* subcaulis, foliis capillaribus, capsulae rectae ouatae operculo oblique rostrato.

Weissia pusilla trunco exiguo simplici; thecisque ouatis rectis, foliis capillaribus. *Hedw. musc. frond. V. II. p. 78. t. 29.*

Swarzia pusilla. Ehrh.

Afzelia pusilla. Ehrh. *pl. crypt. exsic. 183.*

Bryum pusillum. Hoffm. *Deut. fl. V. II. p. 33.* — *Bryum minutum.* Gmel. *Syst. Nat. V. II. p. 1335.* Laich. *pl. Eur. p. 483. phr. Hedw.* — *Bryum calcareum* acaule; capsulis erectis obconicis dentatis, foliis erectis, teretibus obtusiusculis. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 3. t. IV. f. 3.* Gmel. *Syst. Nat. V. II. p. 1337.*

Germ. *Zwerg-Weissie.* Gall. *Verdule naine.*

In lapidosis prope Hanoveram, et ad rupes calcareas Angliae prope *Newmarketheath* habitat. Omni fere tempore cum capsulis reperitur. Vita vix perennis.

Truncus minutissimus, vix sesquilineam longus, erectus, simplicissimus. Folia conferta, capillaria, exfasciculata, pallide virentia, inferiora minutissima. Perichaetia oblonga, concava, etiam neruo destituta. Pedunculus terminalis, duas tres lineas longus, erectus, e luteo viridis. Calyptra tenuis, lateraliter fissilis, aetate albida. Theca erecta, ouata, maturitate luteo-fusca. Operculum oblique rostratum.

Masculus non raro longius caulescit, sed foemina semper subcaulis.

Dicksoni plantam eandem, quam Hedwigii esse persuasum habeo. Omnia etenim, si folia excipias, in Dicksoni icone paulo obtusiora et pedunculos tantillo breuiores, congruunt. Loca petrosa etiam utrique grata. Caeterum cum peristoma e Dicksoni icone omnino simplex sit, non capio, cur Gmelinus hanc speciem inter *Brya peristomate composita, ciliis difformibus e membranâ carinatâ collocauerit?*

57. *W. Starkeana* subacaulis, foliis lanceolatis, acutis, piliferis; capsulae 8. oblongo-ouatae, operculo conico obtuso.

Weissia Starkeana trunco lineari; foliis lanceolato-acutis, piliferis; capsulae oblongo-ouatae operculo conico obtuso.

Bryum Starkeanum. Hoffmann. Deut. fl. V. II. p. 32.

Germ. *Stark-Weiss* a. Gall. *Verdule de Starke*.

In piscinâ Intosâ ad *Gross-Tshirma* pone Lissam Polonicam hucusque tantum reperta est. Autumno capsulas maturat. Duratio perennis.

Truncus minimus, vnam duasue lineas longus, primum simplex inde innouationibus ramosus. Folia acute lanceolata in pilum breuissimum terminata, margine inflexa, viridia, inferiora rutilantiâ. Pedunculus erectus, viridis, aetate rutilans. Calyptra fusca lateraliter fissilis. Theca oblongo-ouata, recta, maturitate fusca. Operculum conicum, obtusum, croceum.

Nomen specificum a *Starke* illius stirpis detectore.

3. *Foliis non tortilibus caulescentes.*

58. *W. heteromalla* trunco erecto simpliciusculo; foliis e latiore basi subulatis 9. heteromallis; capsulae oblongo-ouatae operculo breui obtuse conico.

Weissia heteromalla trunco erecto, foliis e basi latâ subulatis, rigidis, heteromallis, operculo conico, thecâ annulatâ. *Hedw. musc. frond. V. I. p. 22. t. 8.*

Afzelia heteromalla. Ehrh. pl. Crypt. exs. 173.

Bryum unilaterale. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1335. Laich. pl. Eur. p. 483. phr. Hedw. — *Bryum Weissia* capsulis erectis, oblongo-ouatis, annulatis, ciliatis; foliis secundis, lineari-subulatis, rigidis. Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 5. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 33.

Germ. Einseitige Weissie. Gall. Verdule unilaterale.

In orbitis viarum derelictarum ad vias cauas vdas in Saxoniâ prope Chemnitium, Thuringiâ circa Gotham et in sylvis locisque arenosis Scotiae modo gregatim, modo solitarie habitat. Maio et Iunio floret; aetate opercula deponit. Duratio annuâ longior.

Truncus erectus quatuor quinque lineas longus, apicem versus semel innouans. Folia arctius laxius trunco bifariam circumposita, e basi latiusculâ lineari-subulata, neruo ipso subulam efficiente, rigida, subsecunda, siccitâte non contorta, tantum leuiter undulosa. Perichaetia maiora. Pedunculus in trunco terminalis, basi ascendens, inde erectus, solitarius, trunco longior, subuncialis, maturitate dilute fuscus, superne tortilis. Calyptrae longe subulata, lateraliter fissilis, aetate fusco-lutescens. Theca oblongo-ouata, immatura viridis. Annulus spectabilis. Operculum exiguum obtuse conicum.

Barbulae mutabili seu *Bryo crispo* Schreb. satis similis, aquâ tamen foliis nec basi undulatis, nec apice crispis, facile distinguitur.

10. *W. acuta* trunco erecto simpliciusculo; foliis carinato-subulatis, patentiusculis; capsulae oblongo-ouatae operculo cuspidato.

Weissia acuta trunco tenui subsimplici, erecto; foliis carinato-subulatis, madore patentiusculis, thecis rectis ouatis. Hedw. musc. frond. V. III. p. 85. t. 35.

Bryum verticillatum v. β . Huds. fl. Angl. p. 411. — *Bryum pilosum* Sphagni subulati facie. Dill. musc. p. 374. t. 47. fig. 34. nunc *B. acutum*. Huds. p. 484. 2.

Germ. Spitzige Weissie. Gall. Verdule pointue. Angl. Pointed Bryum. Dill.

In Anglia in monte *Snondon* habitat. Augusto thecae maturantur. Duratio perennis.

Truncus tener, subsimplex, croceus, vncialis imo biuncialis. Folia sparsa, canaliculata, subulata, e luteo viridia, madida patentiuscula, incurvata, siccitate vero cauli appressa, qui inde apicem versus acutus euadit. Perichaetia lanceolata, aliquando longe subulata. Pedunculus vix semuncialis, inferne ruber, superne viridis. Calyptra subfusca. Theca oblongo-ouata; maturitate luteo-fusca. Operculum cuspidatum.

50. *W. recuruirostra* truncus erecto ramoso; foliis lanceolatis imbricato-patulis; capsulae subcylindricae operculo recuruirostro.

Weissia recuruirostra foliis lanceolatis, imbricato-patulis, thecâ gracili; operculi rostellulo recurvato. *Hedw. musc. frond. V. I p. 19. t. 7.* *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 909.* *Baumg. fl. Lips. n. 1231.* *Timm. Prodr. fl. Meg. n. 735.* *Roth. fl. Germ. V. II. p. 456.*

Bryum recuruirostrum *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1354* *Laich. pl. Eur. p. 483 phr. Hedw. — Bryum curuirostrum* capsulis erectis oblongis, denticulatis, operculi rostro subrecuruo; foliis lanceolatis, patulis. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 7.* excluso synonymo *Dillenii*, cuius planta sub nomine *Bryi lacustris* infra descripta ab *Hedwigianâ* truncus multo ramosiore, foliorum colore rubescente, operculo acute conico non recuruo patriâ tandem satis distincta esse videtur. *Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 32.*

Germ. Rückwärtsgefnäbelte Weissie. *Gall. Verdule à bec recourbé.*

In sylvis siccioribus Angliae, locis lapidosis, sabulosis Saxoniae, plantariis prope Berolinum, Thuringiae torrentium alueis et Helvetiae glareosis prope Genevam vitari degit. Iunio et Iulio floret; Augusto ineunte opercula cadunt. Duratio perennis.

Truncus erectus semuncialis et ultra, apicem versus ramosus. Folia inferiora minora, remota, lanceolata, nervo subruticante percurta, siccitate cauli oblique appressa, non vero contorta. Perichaetia caeteris grandiora, Pedunculus in truncus terminalis, solitarius, erectus, semuncialis, longior,
infra

infra rufescens, superne albouiridis. Calyptra lateraliter fissilis, longe subulata. Theca erecta, subcylindrica, vno latere paulo planiore; aetate rufesans. Operculum coloris dilutioris e basi conuexa in rostellum vncinatum desinens. Annulus nullus.

12. *W. nigrita* trunco erecto, ramoso - fastigiato; foliis ouato acuminatis; capsulae sphaeroideae cernuae operculo conuexo acumine breui. 61

Weissia nigrita trunco subdiuiso erecto, foliisque cordato-acuminatis nigrescentibus; thecis sphaeroideo-cernuis, minutulis, nigris, splendentibus. *Hedw. musc. frond. V. III. p. 97. t. 39.*

Bryum nigritum capsulis cernuis, ouatis, denticulatis; foliis lanceolato-acutis, carinatis, furculis fastigiatis. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 9. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 33.*

Germ. *Geschwärzte Weissie.* Gall. *Verdule noircie.*

In ericetis turfosis Scotiae et in Algouia prope *Oberndorf* in argilloso humidoque solo habitat. Florescentiae tempus incertum. Perennat.

Truncus biuncialis, longior, erectus, ramosus, coloris ferruginei. Folia subimbricata, ouato-acuminata, siccitate cauli appressa, madida vero patentia sordide e nigro virescentia. Pedunculus terminalis, subuncialis, rubro-nigricans, tortilis. Calyptra tenuis, dimidiata, fuscescens. Theca sphaeroidea, cernua (quo caractere ab omnibus congeneribus recedit) nigra, splendens. Operculum conuexum, exiguo acumine. *Tab. III. fig. 11.*

- b) Dentibus integris solitariis apice membranâ agglutinatis.

XI. POLYTRICHUM.

Germ. *Widerthon, Haarmos, Haarkappe.* Gall. *Polytric, Perce-mousse.* Angl. *Maiden hair, Goldiloks.*

Obs. Nomen Graecae compositionis, quod primum apud Apuleium c. 31. p. 170. occurrit, et eandem plantam, quam *Polytrichum* commune vocamus, designat. *Polytrichum* autem dicta esse videtur non e setis aut foliis numerosis capillorum instar tenuibus, vt Dillenius putat,

nec

nec a radicibus crines longos imitantibus, vt alii auctores existimauere, sed potius a calyptrâ villosâ capillos densos non male referente. Dillenius hoc genus instituit; Hedwigius stabiliiuit. *Hedw. frond. musc. V. II. p. 90.*

Polytrichum Hedw. S. hreb. Weiss. Gmel. Linn. iun. Polytrichum Mnium et Bryum Linn. Dill. N. et. Mnium et Bryum Hall. Catharinaea Ehrh. Blankara, Polytrichon et Polla Adans.

Flos dioicus. Masculus disciformis. Peristoma simplex, dentibus 32 - 48 - 64, integris, breuibus, acutis, apicibus membranâ agglutinatis.

1. *Caule simplici, capsula cum apophysi.*

62. *P. commune* trunco simplici; foliis lineari-lanceolatis, ferrulatis; capsulae oblongae tetraëdrae, operculo pyramidato.

Polytrichum commune. Hedw. fund. musc. V. I. t. 9. fig. 62-64. Ibid. V. II. p. 90. t. 7. f. 37. P. commune trunco simplici prolifero, foliis lineari-lanceolatis, ferrulatis, thecis oblongis tetraëdris, calyptris villosis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 910. Baumg. fl. Lips. n. 1235. Mönch. pl. Marp. p. 755. Roth. fl. Germ. V. I. p. 456. Gmel. syst. Nat. V. II. p. 1326. Laich. pl. Eur. p. 474. P. commune* caule simplici, capsulis parallelipipedis; foliis ferrulatis, acutis. *Schreb. spic. fl. Lips. p. 73. P. commune* caule simplici, antheta parallelipipeda. *Linn. sp. pl. p. 1573. Syst. Nat. V. II. p. 700. Mat. med. n. 656. Linn. iun. meth. musc. p. 363. Poll. pl. Pal. n. 978. Scop. fl. Carn. p. 155. ed. II. n. 1289. Mart. fl. Bon. p. 435. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 23. Lumn. fl. Pos. n. 1041. Wulf. fl. Bor. p. 55. Linn. fl. Suec. n. 966. v. α. Fl. Lap. ed. nou. p. 322. Günn. fl. Norw. n. 203. St. Isl. p. 211. Huds. fl. Angl. p. 599. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 699. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 442. La Mark. fl. Franç. V. I. p. 42. Dal. Par. p. 316. Regn. Coll. pl. med. fasc. V. t. 389 icon bona, sed calyptrae pilositas deest. Buch. Tr. hist. pl. V. VII. p. 178. All. fl. Ped. n. 2433. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 176. P. commune* surculo capitulifero, simpliciusculo, stellifero annotino articulado, capitulis adultis tetraëdris obliquis. *Neck. meth. musc. p.*

124. — *Polytrichum commune* & *maius*. Weiss. Crypt. Gött. p. 168. Waig. fl. Pom. Rug. n. 679. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1055. 1. — *Polytrichum commune* v. *ferrulatum*. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1194. — *Polytrichum commune* v. *yuccaefolium*. Ehrh. Han. Mag. 1780. p. 235. — *Polytrichum yuccaefolium*. Ehrh. pl. Crypt. exs. 214. — *Polytrichum ferratum* caule simplici, capsula quadrangula; calyptra pilosa, foliis lineari-lanceolatis, depilibus, serratis. Schrank. Prim. fl. Sal. n. 323. Eiusd. Baiers. fl. V. II. p. 446. Laich. pl. Eur. p. 474. Kunz. Crypt. Gen. p. 11. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1326. qui omnes ex vnica specie duas fecerunt. — *Polytrichum quadrangulare* vulgare yuccae foliis serratis. Dill. musc. p. 420 t. 54. fig. 1. — *Polytrichum aureum maius*. C. Bauh. Pin. p. 356. — *Polytrichon*. Apul. c. 51. p. 170.

Polytrichon. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Mnium calyptris villosis, foliis serratis, capsulis quadrangularibus, disco infidentibus. Hall. hist. St. Helv. n. 1835. v. α . β . Eiusd. Enum. St. Helv. p. 106. n. 1.

Muscus iuniperifolius capitulo quadrangulati. Vaill. Bot. Par. p. 131. t. 23. f. 8. Mor. hist. Ox. III. p. 630. n. 5. Plum. fil. Am. ad finem t. B. fig. 6. Barr. Obs. 1288. t. 251. n. 3. Dod. pl. hist. p. 472. c. 18. fig. 1. Blakw. t. 375. Kniph. off. Kräut. Buch. p. 154. t. 148. Buxb. Cent. I. p. 41. t. 62. fig. 4. Gron. fl. Virg. p. 124. — *Muscus scoparius*. Lob. Obs. 645. t. 245.

Adiantum aureum. Tab. Icon. V. II. p. 505. Till. Ab. 2.

Pharm. Adianthi aurei Herba.

Germ. Gemeines Haarmoos. Gulden Widerthon. Gall. Polytric commun. La Mark. Grand Polytric doré. Hal. Polytrico. Span. Polytrico. Angl. Great golden Maiden-hair, Great goldelocks. Holl. Hairmoos, Gulden Wederdod, Gulden-hair. Norw. Björnmoose, Kragelin, Kragesod, Maltemose. Suec. Björnmoosa, Sopmoosa, Kräkekorn, Krakhoete, Guckurag, Guckulin, Dufvorag. Lap. Romfs. Pol. Wloski, Margizlote. Lett. Adipehre, Sahlès, Dseggunes linni. Russ. Kokushnik linn. Tung. Lalbocha.

Vbique

Vbique in Syluis praesertim abiegnis, ericetis, vliginosis, virgultis humidiusculis totius Europae, item Asiae et Americae septemtrionalis gregatim habitat. Vere capsulae vigent, autumno pollinem emittunt, tuncque flores subeunt. Duratio longaeua.

Truncus in masculis erectus, rosulâ foliorum perigonialium acutè ouatorum terminatus, simplicissimus; foecundationis autem opere perfecto e centro continuationem sui, etiam suo tempore, proliferum emittens, vnde caulis singulis annis ita continuatus aetate longissimus euadit.

Truncus in foeminis erectus, plerumque simplex, atro-purpureus, longitudine adeo varius, vt qui in aridis aliquot tantum lineas altus sit, in locis vdis piguibus Angliae et Belgii ad pedalem, imò in Alsatiâ, teste Map-pio, ad cubitalem longitudinem excrescat, inferne subrepens, maximamque ad partem terrae immerfus. Folia inferiora minima, squamuliformia, fulua, squalida, dense trunco circumposita, superiora sparsa longissima margine serrulata, laete viridia apice rubello reflexo, siccitate cauli appressa, apicibus tamen exstantibus. Perichaetialia longissima basi membranaceâ albâ vaginantia. Pedunculus erectus, terminalis, solitarius, duas ad quatuor uncias longus, e luteo purpureus, splendens, vaginulae cylindricae saturatius coloratae insertus. Calyptra pro thecae volumine parua, ad apicem vsque lateraliter fissa, planiuscula, fusco-flauescens, glâberrima, indumento autem piloso aurei coloris e paraphysibus eius apici agglutinatis composito vestitae. Theca erecta, quadrangularis, aetate purpurea, apophysi circulari viridi vel fuscae superimposita, effoeta cernua vel nutans. Operculum e basi planiusculâ pyramidatum, pallidum, orâ purpureâ, quo abscedente epiphragma deprehenditur, nempe membrana tenuis, albicans, peristomatis dentium 64. numero apicibus agglutinata, thecaeque aperturam exacte claudens.

Aliquando truncum disciferum in capsuligerum mutari, sicque in alterum sexum metamorphosi non facile explicanda transire obseruatum est.

63. *P. juniperinum* trunco-simplici; foliis lineari-lanceolatis, integerrimis, 2. carinâ scabris membranâ alba reductâ instructis; capsulae tetraëdrae operculo e basi planâ breuiter et oblique mucronato.

Polytrichum juniperinum caule simplici; foliis lineari-lanceolatis, integerrimis, mucronatis, thecis oblongis, tetraëdris. Wild. Prodr.

fl. Ber. n. 911. Baumg. fl. Lips. n. 1256. Mönch. pl. Marp. p. 735. Roth. fl. Germ. V. I. p. 457. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1526. Laich. pl. Eur. p. 474. Lumn. fl. Pos. n. 1042. — Polytrichum commune v. β . Linn. sp. pl. p. 1573. Poll. pl. Pal. n. 978. Oed. fl. Dan. t. 295. Huds. fl. Angl. p. 400. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 790. La Mark. fl. Franç. V. I. p. 42. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 177. Neck. meth. musc. p. 125. — Polytrichum juniperifolium. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 24. — Polytrichum commune v. minus. Weiss. Crypt. Güt. p. 171. — Polytrichum commune v. medium. Weig. fl. Pom. Rug. n. 679. — Polytrichum commune v. ciliatum. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1194. — Polytrichum commune. Schrank. Baier. fl. V. II. p. 446. Cur nomina vulgaria auctor ille interuerit? non video. — Polytrichum quadrangulare iuniperi foliis breuioribus et rigidioribus. Dill. musc. p. 424. t. 54. fig. 2. Schreb. spic. fl. Lips. p. 73. Fl. Jngr. p. 168. — Polytrichum aureum medium C. Bauh. Pin. p. 556.

Polytrichon. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Mnium calyptris etc. Hall. Hist. St. Helv. n. 1835. v. α . Eiusd. Enum. St. Helv. p. 107. n. 2.

Muscus erectus, iuniperi folio glauco, rigido, calyptrâ longissimâ. Vaill. Bot. Par. p. 131. t. 23. fig. 6. Tourn. Inst. p. 552. Mor. Ox. III. t. 7. fig. 6. Buxb. Cent. I. p. 42. t. 62. fig. 1.

Germ. Wacholderblättriges Haarmoos. Gall. Polytric genevrin. Perce-mouffe à feuilles de genévrier. Angl. Juniper leaf'd Maidenhair. The lesser Polytrichum.

In pascuis syluaticis ad arborum radices, in ericetis, locis siccioribus editis per totam Europam solitarie uiuit. Vere et Autumno viget. Duratio perennis.

Praecedenti satis simile diuque pro eius varietate habitum. Dillenius et Schreberus primi iure separauerunt. Truncus multo breuior, sesuncialis, biuncialis, aliquando ramosus. Folia rigidiora apice inflexo, integerrima, quamuis Dillenii icon serrata ostendat, acuminata, carinâ apicem versus scabrâ, orâ albâ membranaceâ vtrinque reductâ folii paginae interiori appli-

applicatâ, siccitate cauli appressâ. Perichaetia duo vel tria arcte vaginantia, membranacea, pellucida, in acumen longum piliforme; rubellum producta. Pedunculi breuiiores, quam in praecedente. Calyptra similis. Theca minor eiusdem formae. Operculum breuius e basi planiore oblique mucronatum.

64. *P. glabrum* trunco simplici, foliis lineari - lanceolatis integerrimis carinâ laeuius, membranâ nullâ instructis, capsulae tetraëdrae operculo e basi planâ mucronato.

Germ. *Glattes Haarmoos*. Gall. *Polytric lisse*.

In Insulâ Bourbonis habitat. Illud nempe ea parte, quae Caffrorum planities dicitur in altissimis montibus, nec non in fossis aqua desiccatis Augusto mense 1771 Commerfonus inuenit. Parisiis in Reipublicae herbario vidi. Duratio certe perennis.

Polytricho juniperino adeo affine est, vt aegre separauerim. Habitus et fructificatio omnino sunt eadem; at folia hac membranâ albida, quae in priori specie folii interiori paginae reducta applicatur, carent; sicque speciem propriam indicare videntur. Praeterea in carina scabritiem nullam deprehendere potui.

65. *P. piliferum* trunco subsimplici; foliis lineari - lanceolatis, integerrimis, piliferis; capsulâ tetraëdrâ.

Polytrichum piliferum trunco simplici, foliis lanceolatis, integerrimis, piliferis, thecis oblongis, tetraëdris, calyptra villosa. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 911. Baumg. fl. Lips. n. 1237. Mönch. pl. Marp. p. 735. Roth. fl. Germ. V. I. p. 457. Lumn. fl. pos. n. 1043. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1326. Laich. pl. Eur. p. 474. — Hedw. fund. musc. V. II. p. 90. *P. piliferum* capsula parallelipipeda, foliis integerrimis, piliferis, caule simplici. Schreb. sp. fl. Lips. p. 74. Timm. Prodr. Fl. Meg. n. 739. Reich. fl. Moeno. Franc. n. 757. Retz. Prodr. fl. scand. n. 1195. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 24. — *Polytrichum pilosum* furculo integerrimo, foliis piliferis, linearibus, integerrimis, capitulis oblique tetraëdris. Neck. meth. musc. p. 128. *P. pilosum*. Schrank. Baiers. Fl. V. II.

p. 446. — *Polytrichum commune* v. *pilosum*. Ehrh. Hann. Mag. 1780. p. 235. Weiff. Crypt. Gött. p. 172. *P. commune* v. *minus*. Weig. fl. Pom. Rug. n. 679. *Polytrichum commune* v. γ . Linn. sp. pl. p. 1573. Poll. pl. Pal. n. 978. Linn. fl. Suec. n. 966. Huds. fl. Angl. p. 400. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 700. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. V. II. p. 177. *Polytrichum quadrangulare minus iuniperi foliis pilosis*. Dill. musc. p. 426. t. 54. fig. 3.

Polytrichon. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Mnium calyptra villosa, foliis serratis pilo aristatis, quadrangula capsula insidente disco. Hall. Hist. St. Helv. n. 1856. t. 46. fig. 6. Eiusd. Enum. St. Helv. p. 107. n. 3. t. 5. fig. 6. Icon vix tolerabilis!

Muscus iuniperifolio roseus, prolifer. Vaill. Bot. Par. p. 131. t. 23. fig. 7. Tourn. Jnst. p. 551. — *Muscus medius foliis iuniperinis etc.* Mich. gen. 109. n. 2. — Ephem. Nat. Cur. Cent. V. III. t. 10. fig. 25.

Germ. Haartragender Viderthon. Feines Goldhaar. Gall. Polytric pilifere ou porte - poil. Polytric mineur. Angl. Small hairy Polytrichum. Dill.

In collibus apricis, graminosis, ericetis siccioribus, syluaticis sterilibus, montanis glareosis per totam Europam, australem etiam (quandoquidem Commerfonus, vt ex eius herbario vidi, prope Toulonem legit) habitat, locorum aridorum amantissimum. Vere et autumnio capsulae sunt in optimo vigore. Duratio longaeua.

Cum *Juniperino* quamdam habet affinitatem. Tempus florescentiae idem. Sterilia et montosa vtrique grata, magis tamen *pilifero*. Aspectus satis similis, nisi quod in hoc omnium partium tenuitas quaedam est in illo non praesens. Caeterum foliorum et capsularum tanta est differentia, vt pro meris varietatibus eiusdem speciei haberi nequeant, et cum Dillenio, Haltero, Wildenovio separare non dubitem. *Polytrichi piliferi* truncus breuior, vix vnciam longus, basi longe nudus; folia dense conferta, rigida, coloris fordide rufescentis, neruo viridi, pilo canescente terminata. Pedunculus circiter vncialis. Calyptra iunior, vel potius calyptra villosum tegumentum sub apicem aureum parte inferiori colore amoenissimo e violaceo suauiter rubente

bente micat. Capsula duplo minor quam in *juniperino*, tetragona lateribus planis, albida, apophysi purpureâ. Operculum in rostellum curviusculum definens.

Stirps mascula, vt in praecedentibus, sed rarius, annuis innouationibus continuata.

2. *Caule simplici, capsula absque apophysi.*

66. *P. breuicaule* trunco simplici breuissimo; foliis oblongo-lanceolatis, integerrimis; capsulae erectae cylindricae operculo conico.

Polytrichum acaulon, capillaceum, capsulis cylindraceutis. *Dill. musc.* p. 434. t. 55. fig. 12.

Polytrichon. *Adans. fam. pl. V. II.* p. 492.

Mnium polytrichoides v. γ . *Poll. pl. Pal. n. 990.* *Panz. Pflanz. Syst.* 13. th. V. II. p. 206?

Germ. *Kleinstämmiges Haarmoos.* Gall. *Polytric à courte tige.*

In Pensylvania et New Iersey habitat. Plura non nouimus.

Medium locum inter *Polytrichum piliferum*, cuius habitum non male refert et *nanum*, pro cuius varietate a Pollichio et Panzero habitum est, obtinere videtur. Caeterum ex icone et iusto breuiori descriptione Dillenii vix aliquid certi erui potest. Truncus in toto genere breuissimus. Folia subradicalia, conferta, lanceolato-acuminata, pilo nullo terminata. Pedunculus vncialis, erectus, rigidus. Calyptra vt in congeneribus. Capsula elongata, cylindrica, erecta, apophysi carens. Operculum conicum acutissimum.

Pollichium aegre inter synonyma recepi, quamuis Dillenii iconem speciem nostram sistentem adduxerit. Neque enim probabile est, hunc muscum Americanum etiam in Palatinatu et in nullâ aliâ Germaniae parte habitare. Praeterea foliorum apicem in pilum breuem terminari dicit, quod *P. breuicauli* non conuenit.

P. nanum

6. *P. nanum* truncō simplici; foliis lineari-lanceolatis obscure ferratis; cap-67
fulae subrotundae nutantis operculo curuirostro.

Polytrichum nanum foliis obscure ferratis, thecâ subrotunda nutante. *Hedw. musc. frond. V. I. p. 35. t. 13. Eiusd. fund. musc. V. II. p. 90. v. α. Baumg. fl. Lips. n. 1238. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 771. Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 447. P. nanum* furculo subsimplici, foliis lanceolatis, apice subserratis, thecis subrotundis, calyptris villosis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 915. Mönch. pl. Marp. p. 735. Roth. fl. Germ. V. I. p. 458. Gmel. Syst. Nat. V. II p. 1526. Laich. pl. Eur. p. 474. P. nanum* capsulis subrotundis, caule simplici. *Schreb. spic. fl. Lips. p. 74. P. nanum* acaule, foliis integerrimis, capitulis subrotundis, erectis, mucronatis, stipite subflexuoso. *Neck. meth. musc. p. 119. P. nanum* subacaule, capsulis cylindricis, calyptris laxis. *Linn. Jun. meth. musc. p. 365. — Polytrichum nanum v. α. Leyf. fl. Hal. n. 1059. — Polytrichum nanum v. β. Weiss. Crypt. Gött. p. 175. — Polytrichum subrotundum* caule simplici, anthera subrotunda. *Huds. fl. Angl. p. 400. Curt. fl. Lond. p. 17. — Polytrichum ericoides. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 24. — Polytrichum aloefolium* caule simplici, capsula subrotunda, foliis integerrimis. *Scop. fl. Carn. p. 134. n. 2. P. aloefolium v. foliis integerrimis. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1290. — Polytrichum nanum* capsulis subrotundis galëritis aloes folio non serrato. *Dill. musc. p. 428. t. 55. f. 6.*

Polytrichon. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Mnium polytrichoides calyptra villosa. *v. α. Linn. sp. pl. p. 1576. Syst. Nat. V. II. p. 700. Poll. pl. Pall. n. 990. Grimm. fl. Isen. p. 123. Linn. fl. Suec. n. 983. St. Isl. p. 212. La Mark. fl. Franc. V. I. p. 40. Dal. Par. p. 315. All. fl. Ped. n. 2446. Panz. Pflanz. Syst. 15. Th. V. II. p. 206. — Mnium polytrichoides v. rotundifructu. Ehrh. Han. Mag. 1780. p. 236. — Mnium calyptra villosa, capsula cylindrica, foliis integerrimis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1838.*

Muscus capillaceus minor, calyptra tomentosa. *Vaill. Bot. Par. p. 131. t. 26. f. 15. Tourn. Inst. p. 552. Mor. Ox. III. p. 650. t. 7. f. 7.*

Germ. Zwerghaarmoos. Kleiner Viderthon. Gall. Polytric nain. Mnie polytrique. La Mark. Angl. Dwarf Polytrichum.

In pinetis, ericetis, locis sterilibus praeruptis, viarum cauarum superciliis in Islandia, Anglia, Germania, Heluetia, Gallia habitat. Maio, Iunio floret. Ineunte vere opercula decutit. Vita perennis.

Truncus erectus, quatuor quinque lineas longus, simplicissimus. Folia inferiora minuta, remota; superiora conferta, e basi latiore membranacea lineari-lanceolata, suberecta, carnosa, concava, integerrima nisi lente multum augente conspiciantur, tunc etenim sub apice leuissime denticulata apparent. Perichaetia caeteris paulo longiora. Perigonalia, nempe masculam rosulam efformantia, latiora, patentia, diuersiformia. Pedunculus terminalis, erectus, solitarius, rarius gemellus, a quinque lineis ad duodecim longitudine varius. Calyptra irregulariter conica, straminea, lateraliter fissilis, villo filamentoso, flavescente apice agglutinato obvelata. Theca subnutans e subrotundo ouata, maturitate fusca, aperturae margine rubro. Operculum dilutius coloratum, rostellum incuruo. Epiphragma albicans, tennerrimum, punctatum.

68. *P. aloides* trunco subsimplici; foliis lineari-lanceolatis sub apicem argute 7. ferrulatis; capsulae suberectae cylindricae operculo curuirostri.

Polytrichum aloides foliis versus apicem euidenter ferrulatis, theca cylindrica obliquata. *Hedw. musc. frond. V. I p. 37 t. 14. Eiusd. fund. musc. V. II. p. 90. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 772. Hoffm. Dent. fl. V. II. p. 24. Lumn. fl. Pos. n. 1044. P. aloides* capsula cylindrica, calyptra pilosa, pedunculo apice contorto, operculo depresso, rostro conico. *Schrank. prim. fl. Sal. p. 223. Eiusd. Baiers fl. V. II p. 447. P. aloides* furculo simplici, foliis lanceolatis apice ferrulatis, thecis cylindricis, calyptris villosis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 914. Mönch. pl. Marp. p. 735. Roth fl. Germ. V. I. p. 458. Gmel. Syst. Nat. V. II, p. 1326. Laich. pl. Eur. p. 475. P. aloefolium* caule simplici, capsula cylindrica, foliis ferratis. *Scop. fl. Carn. p. 154. n. 1. P. aloefolium v. foliis ferratis. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1290. — Polytrichum subrotundum v. β. Huds. fl. Angl. p. 400 — Polytrichum muroides* acaule, foliis ferrulatis, capsulis adultis erectis subcylindricis. *Neck. meth. musc. p. 128. — Polytrichum nanum* capsula cylindrica erecta, furculis simplicibus breuissimis, foliis ferrulatis. *Weiss. Crypt. Gött. p. 173. Leyf. fl. Hal. n. 1059. v. β. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 702 — Polytrichum*

parnum aloes folio serrato, capsulis oblongis. Dill. musc. p. 429.
t. 55. fig. 7.

Polytrichon. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Mnium polytrichoides. v. β. Linn. sp. pl. p. 1576. Pall. pl. Pal. n. 990.
Scholl. fl. Barb. n. 839. Wulf. fl. Bor. p. 55. Müll. fl. Frid. p. 199.
La Mark. fl. Frang. V. I. p. 40. n. 11. v. β. Neck. fl. Gall. Belg. V. II.
p. 449. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 206. *M. polytrichoides* v.
longifructu. Ehrh. Han. Mag. 1780. p. 236. — *Mnium calyptra vil-*
losa acaulon, foliis serratis, capsulis cylindricis erectis. Hall. Hist.
St. Helv. n. 1857. Eiusd. Enum. St. Helv. p. 107. n. 4.

Adiantum aureum medium in ericetis proueniens Vaill. Bot. Par.
p. 151. t. 29 fig. 11. Eph. Nat. Cur. Cent. VII. App. t. 10. fig. 25. Gron.
fl. Virg. p. 128.

Germ. *Aloeförmiges Haarmoos*. *Aloeblättriger Viderthon*. Gall. *Poly-*
tric à feuilles d'Aloe. Angl. *Aloe leaf'd Polytrichum*.

In iisdem regionibus iisdemque locis, quam præcedens, sed rarius in-
venitur. In Virginia etiam habitat. Maio floret; Iulio opercula plerum-
que decutiuntur; memini tamen in speciminibus sub Aprilis initium lectis
opercula iam delapsa vidisse, unde illud etiam autumnò florere crediderim.
Duratio perennis.

Truncus nunc aliquot tantum lineas, nunc semunciam imò nouem li-
neas longus, erectus, simplex, rarius bi- vel trifidus. Folia inferiora mini-
ma, sparsa, integerrima; superiora conferta, lineari-lanceolata, versus api-
cem serrulata, dorsoque scabra, rigida, patentia, siccitate vero crispula cau-
lique appressa, obscure viridia nervo purpureo. Perichaetia bafi membra-
ncea latiore. Perigonia membranacea, latissime ouata, concava, luteo-
rutilantia, ductulorum fasciculo in apicem clauaeformem dilatato. Pedun-
culus terminalis, erectus, solitarius, subuncialis, eleganter e luteo rubellus.
Calyptra et epiphragma præcedentis. Theca e bafi conica breui apophysin
simulante in cylindrum continuata, erecta, pallide viridis ora rubra, euacua-
ta albida. Operculum planiusculum rostellò breui incuruo.

Linnaeus eiusque affeculae hanc speciem etiam si distinctam pro varietate prioris habuerunt.

69. *P. hercynicum* trunco subsimplici, foliis e basi latiore lineari - subulatis, subserrulatis; calyptra interrupte pilosa; capsulae vrceolatae erectae operculo obtuse conico.

Polytrichum hercynicum theca erecta vrceolata, calyptra interrupte pilosa. *Hedw. musc. frond. V. I p. 40. t. 15. Lichs. fasc. II. pl. Crypt. p. 3.* *P. hercynicum* furculo subsimplici, foliis lanceolatis carnosissimis, capsulis erectis vrceolatis, calyptris interrupte villosis. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1527. Laich. pl. Eur. p. 475. P. hercynicum* capsula erecta cylindrica, calyptra interrupte pilosa, foliis subulatis, crassiusculis, basi membrana acutis, infimis minimis. *Schrank. prim. fl. Sal. n. 824. Eiusd. Baiers. fl. V. II. 447.*

Orthotrichum hercynicum. *Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 25.*

Catharinaea hercynica. *Ehrh. pl. Crypt. 11.*

Germ. Harz-Viderthon. Gall. Polytric du Harz.

In Hercynia, Bauaria circa Neuburg prope Danubium et Scotiis Alpibus habitat. Iulio thecae maturantur. Duratio perennis.

Truncus paruulus, erectus, in masculis longior, nec raro subuncialis, simplex, rarius innouans. Folia inferiora parua, remota; superiora densius conferta, e basi membranacea latiore lineari - subulata, carnosissima, concava, rarius margine serrulata, glauco-viridia, siccitate cauli appressa. In rosula maris breuiora sunt, latiora, ouato-lanceolata, luteo-rutilantia, neruo valide rubicundo in mucronem producto. Pedunculus erectus, terminalis, solitarius, aliquando gemellus, vncialis, fescuncialis et longior, basi rubicundus, superne dilutissime rutilans. Calyptra cylindrica, pilis rarioribus articulatis apicem versus decrescentibus oblecta. Theca erecta, vrceolata, maturitate fusca. Operculum eiusdem fere coloris, conicum, obtusum. Tab. II. fig. 12.

9. *P. undulatum* truncato subsimplici; foliis lanceolatis, carinatis, ferratis, vndulatis, recurvis; calyptra paraphysiphora; capsulae cernuae cylindricae operculo longirostro.

Polytrichum undulatum foliis lanceolatis, ferratis, vndulatis, patentibus; calyptra ad apicem paraphysiphora; theca cylindrica cernua. *Herw. musc. frond. V. I. p. 43. t. 16. 17 fig 6 10. 11. Baumg. fl. Lips. n. 1240. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 773. Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 448. Lumn. fl. Pos. n. 1045. P. undulatum* furculo simplici; foliis lanceolatis, ferratis, vndulatis; thecis cylindricis; operculi acumine longe producto, calyptris dimidiatis glabris. *Wild Prodr. fl. Ber. n. 915 Mösch. pl. Marp. p. 756. Roth fl. Germ. V. I. p. 456. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1326. Laich. pl. Eur. p. 474.*

Catharinaea Callibryon. Ehrh. Han. Mag. 1780 p. 954.

Mnium undulatum foliis lanceolatis, carinatis, vndulatis, patentibus, ferratis. *Linn. inn. meth. musc. p. 364.*

Bryum undulatum antheris erectiusculis, pedunculis subsolitariis, foliis lanceolatis, carinatis, vndulatis, patentibus. *Linn. sp. pl. p. 1532. Syst. Nat. V. II. p. 701. Weiss. Crypt. Gött. p. 196. Web. spic. fl. Gött. p. 196. Poll. pl. Pal. n. 1005. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 40. t. 1. icon nitidissima. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1057. 3. Wulf. fl. Bor. p. 53. Linn. fl. Suec. n. 996. Oed. fl. Dan. t. 477. St. Jsl. p. 212. Huds. fl. Angl. p. 406. Curt. fl. Lond. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 722. Gort. fl. Belg. p. 307. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 457. La Mark. fl. Franc. V. II. p. 47. Eusd. Encyc. Meth. Bot. V. I. p. 492. Dal. Par. p. 320. All. fl. Ped. n. 2453. Lour. fl. Coch. V. II. p. 683. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 235. B. undulatum* capsulis subnutantibus, furculis simplicibus, foliis lanceolatis, vndatis, ferratis. *Scop. fl. Carn. p. 143. Eiusd. et. II. n. 1301 — Bryum phyllitidis folium* furculo simplici, foliis vndato-ferrulatis, primordialibus plumulosis. *Neck. meth. musc. p. 203. — Bryum phyllitidis folio rugoso, acuto, capsulis incurvis. Dill. musc. p. 360 t. 46. fig. 18. Hall. Enum. St. Helv. p. 114. n. 27. — Bryum foliis lanceolatis ferratis, capsulis cylindricis, inclinatis, aristatis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1823.*

Polla. *Adans. fam. pl. V. III. p. 493.*

Muscus erectus, *linariae folio maior.* *Vaill. Bot. Par. p. 152. t. 26. fig. 17.* *Tourn. Inst. p. 551.* *Mor. Ox. III. p. 624. t. 5. fig. 10.*

Germ. Wellenförmiger Viderthon. Wellenförmiges Knotenmoos. Panz. Gall. Polytric ondulé. Bry ondulé. La Mark. Angl. Harts-tongue leaf'd Bryum, Dill. Cu. t'd Bryum. Huds. Lightf. Coch. Reü d'oung. Sien.

In sylvis, pomariis, virgultetis ad vias vdas vmbrosas totius Europae et in agris Chinae ac Cochinchinae vitam gregatim degit. Iulio et Augusti initio floret; vere opercula cadunt. Duratio annua longior.

Truncus erectus, vncialis, biuncialis, terrae partim immerfus, cui radiculis tomentosis arcte adhaeret, simplex, aliquando tamen e basi turiones emittens vel paulo infra apicem innouans, Folia infima adeo remota et parvula, vt truncus longe nudus appareat, purpureo colore splendens. Superiora alternæ, angusta, cauli appressa; suprema dense conferta, multo longiora, lanceolata, carinata, serrata, transuersim vndulata, recurua, laete viridia, pellucida, siccitate valde crispa. Perichaetialia his similia, interiora tamen minuta. Perigonialia caulinis similia; externa longissima recurua, intima genitalibus interspersa, minima. Pedunculus terminalis, erectus, haud infrequenter gemellus, rarius tres aut quatuor aggregati. Calyptra cylindrica, minime villosa, apice tantum paraphysibus nonnullis muricata, lateraliter fissilis. Theca cernua, cylindrica, maturitate spadicea, vel fusca. Operculum conuexum, rutilans, longissime rostratum, rostro tenui pallidior. Epiphragma plicatum. Dentes quadraginta in peristomate Ehrhardus interdum numerasse contendit, quam obseruationem vix accuratam crediderim, cum peristoma in omnibus caeteris muscis numerum sancte seruet. Triginta et duo in hac nostrâ specie semper numeraui.

71. *P. controuersum* trunco simplici; foliis lanceolatis, carinatis, serratis, vñ 7 10. dulatis, suberectis; calyptra parasiphorâ; capsulae cylindricae assurgentis operculo longirostro.

Polytrichum vndulatum v. minus thecis foliisque erectioribus *Hedw. musc. frond. V. I. p. 48. t. 17. fig. 14. 15. 17. 18.* *Bauing. fl. Lips. n. 1240. v. 3.*

Bryum iuniperi foliis rugosis, capsulis rectioribus. Dill. musc. p. 562. t. 46. f. 19. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 236. — *Bryum* foliis angustis, capitulis fuscis, longis, nudis, pedunculis nudis insidentibus. Gron. fl. Virg. p. 125.

Polla. Adans fam. pl. V. II p. 493.

Germ. Streitiger Viderthon. Gall. Polytric contesté. Polytric ondulé mineur. Angl. Juniperleaf'd-curt'd Bryum.

In iisdem locis quam praecedens, sed rarius, inuenitur. Habitat etiam in Virginia et Pensyluania. Iulio opercula decutit. Duratio perennis.

Praecedenti proximum, a quo tantum trunco minore, simplicissimo, foliis in foeminâ erectis minus rugosis et thecâ ascendente graciliore differt. Hedwigius pro varietate praecedentis illud habet; ego vero habitus diuersitate motus ex eo speciem peculiarem facere sustinui, sed nomine dubia legitima testante.

Ob calyptram non pilosam ad *Polytricha Schreberiana*, ut et praecedens, non pertinet.

11. *P. conuolutum* trunco simplici e basi folioso, foliis subulato-setaceis, involuto-cirrhatîs, apice subserratis; calyptrâ villosa. ----- 72

Polytrichum conuolutum. caule simplici, foliis inuolutis subulatis Linn. iun. meth. musc. p. 374. t. 4 fig 3. Swarz. Prodr. p. 159. *P. conuolutum* caule folioso, foliis inuolutis, subulatis, glabris, pedunculo filiformi breui; calyptrâ villosâ. Linn. pl. Suppl. p. 440. Syst. Veg. p. 946. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1327. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 183.

Germ. Eingerolltes Haarmoos. Gall. Polytric roulé.

In Insula Bourbonis, ubi Commerfonus legit, et in Iamaica habitat. De florescentiae tempore et duratione silent auctores. Specimina, quae mihi in Parisiensi phytophylacio obseruare licuit capsula carebant.

Truncus erectus, triqueter, simplex, rarissime sub apicem ramum vnum alterumve emittens, vulgo tres, quatuor pollices longus, non raro ta-
men

men semipedem imo pedem, vt ipse Parisiis vidi, metiens, iam decem fere lineas supra basim foliis vestitus. Folia amplexicaulia, circa truncum laxius disposita, subulato - setacea, longissima, margine lato pellucido instructa, neruo eminente percursa, ora subintegerrima, apice subferrata, humiditate patentia rectaque, siccitate vero contorta conuolutaque apice diuersimode inflexo. Perichaetia caeteris similia. Pedunculus longissimus, terminalis, erectus, solitarius. Calyptra villis vestita. Capsulam in icone adducta calyptra obuelatam auctores non describere.

In Bonae Spei Promontorio varietas duplo minor inuenitur.

3. *Caule ramoso, capsula absque apophysi.*

73. *P. magellanicum* trunco subramoso; foliis subulatis, canaliculatis, cartilagineo - ferratis; capsulae ex ouato cylindricae operculo conico-rostrato. 12
Tab. V. fig. 5.

Polytrichum magellanicum caule simplici; foliis subulatis, canaliculatis, cartilagineo - ferratis. Linn. suppl. p. 449. Syst. Veg. p. 946. Thoun. Linn. iun. meth. musc. p. 374. Panz. Flanz. Syst. 13. th. V. II. p. 180. *P. magellanicum* furculo simplici prolifero; foliis subulatis, canaliculatis, cartilagineo - ferratis; capsulis oblongis, tetraëdris, calyptris villosis. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1256.

Germ. *Magellanisches Haarmoos*. Gall. *Polytric Magellanique*.

A Commerfoni e freto Magellanico, vbi abunde crescit, relatum est. E cel. Iussieu beneuolentia posideo. Tempus florescentiae ignotum. Duratio perennis.

Truncus initio simplex, postea apicem versus semel vel bis innouat, vnde aetate ramosiusculus euadit, erectus, strictus, triuncialis et ultra, basi nudiusculus. Folia cauli dense circumposita, humiditate subpatula, sicca vero cauli appressa, e basi latiore amplexicauli longe subulata, canaliculata, cartilagineo - ferrata, apice acutissimo pungentia, lineata, neruo crasso instructa, coloris spadicei in inferioribus squalidi; at in recentioribus color certe diuersus magis viridis. Perichaetia interna cordiformia, latiora, margine integerrimo pellucida. Pedunculus e trunci ramorumque apice erectus,

erectus, crassus strictus, solitarius, foliis dilutius coloratus et fere aurantiacus, glaberrimus, fescuncialis et ultra. Calyptra non visa. Capsula erecta ex ouato cylindrica, apophysi nulla, fusca colore vel pulla. Operculum e basi conica rostratum, incuruiusculum, theca laetius coloratum, imo rutilans. Epiphragma conspicuum. Peristomatis dentes sexaginta quatuor, breues, erecti, albicantes.

Truncus masculus, vt in *Polytricho communi*, prolifer, annotinis innovationibus distinctis.

Haec planta vsque ad nos non bene descripta nullaue icone depicta *P. communi* affinissima, vt ex Gmelini definitione patet, immerito iudicata est; ab illo etenim plurimum differt. Est autem inter pulcherrimas huius familiae stirpes.

- ? 13. *P. puluerulentum* trunco statim a radice diuiso; foliis lineari-lanceolatis, horizontalibus, puluerulentis; capsulae erectae ouato-oblongae operculo rostrato, 74

Polytrichum puluerulentum furculo subsimplici folioso; foliis lanceolatis, acuminatis, horizontalibus, roridis. *Regn. Act. Laus. V. II. p. 11. t. 2 f. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1326. Laich. pl. Eur. p. 474.*

Germ. *Befäubtes Haarmoos.* Gall. *Polytric poudreux.*

In Heluetiâ prope Lausannam in syluaticis et glareosis ad fossarum viarumque cauarum margines solitarie habitat. A Ianuario ad Martium vsque capsulae vigent. Duratio perennis.

Radix longa, tenuis, parum fibrosa, truncos plures emittens erectos, subunciales, simplices. Folia sparsa, fere horizontaliter patentia, dilute viridia, rore albido pulueris instar conspersa, lineari-lanceolata, acuminata. Perichaetialia in cylindrum conuoluta. Pedunculi solitarii, rarius aggregati, erecti, inferne rubri, superne aurantiaci. Calyptra parua, lateraliter fissa, indumento villoso basi fimbriato tecta. Capsula erecta, ouato-oblonga absque apophysi. Operculum rostratum. Epiphragma album.

Plantam non vidi, sed e Reinerii, qui primus illam obseruauit, descriptione palam est, eam cum *Polytricho urnigero* maximam habere affinitatem et

ab eo vix aliter, quam foliis rore pulverulento adspersis differre. Hinc facile pro merà *P. urnigeri* varietate e foli conditione natà haberem. Quin et mihi saepe *P. urnigeri* specimina occurrerunt, quae vt stirps, a Reinerio descripta, statim a radice in caules plures simplices diuisa videbantur. Forte etiam auctor pro radice habuit trunci partem inferiorem aetate foliis denudatam terraque semisepultam, quo posito truncus vere ramosus erit, vt et sequentis Reineriiue definitio vitio laborabit.

75. *P. urnigerum* trunco ramosissimo; foliis lanceolatis; serrulatis, strictis; 14 capsulae erectae cylindricae operculo conico-acuminato incuruiusculo.

Polytrichum urnigerum furculo ramosissimo, foliis lanceolatis, dentato serratis, pedunculis axillaribus, thecis cylindricis. Roth. fl. Germ. V. I. p. 457. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1327. Laich. pl. Eur. p. 474. *P. urnigerum* caule ramosissimo, pedunculis axillaribus. Linn. sp. pl. p. 1573. Syst. Nat. V. II. p. 700. Linn. iun. meth. musc. p. 365. Hedw. fund. musc. V. II. p. 90. Grimm. St. Isen. p. 150. Leers. fl. Herb. n. 810. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 24. Ehrh. Han. Mag. 1780. p. 235. Gunn. fl. Norw. n. 704. Linn. fl. Suec. n. 967. St. Isl. p. 211. Müll. fl. Frid. p. 197. Huds. fl. Angl. p. 400. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 703. Dem. Bot. V. I. p. 388. Ibid. V. III. p. 381. All. fl. Ped. n. 2455. Panz. Pflanz. Syst. 15 th. V. II. p. 181. Gesn. Tab. Phyt. t. 61. 1055. 2. *P. ornigerum* furculo ramosissimo, setis lateralibus, capitulo erecto acuminato. Neck. meth. musc. p. 120. — *Polytrichum dubium* caule ramoso, capsulis oblongis, pedunculis lateralibus, foliis cartilagineo-serratis. Scop. fl. Carn. p. 136. Eiusd. Ed. II. n. 1291. — *Polytrichum axillare*. La Mark. Fl. Franc. V. I. p. 43. — *Polytrichum ramosum* setis ex alis ornigeris. Dill. musc. p. 427. t. 55. fig. 5.

Dorcadion. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Bryum ornigerum caule ramosissimo, pedunculis axillaribus, calyptrisque villosis. Neck fl. Gallo-Belg. V. II. p. 462. — *Bryum* caule ramoso ex alis florifero, foliis serratis, capsulis cylindricis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1801.

Muscus erectus, iuniperi folio, ramosus. Vaill. Bot. Par. p. 131. t. 28. fig. 13.

Adiantum aureum, medium ramosum. Sloan. hist. Jam. I. p. 69.
t. 25. fig. 5.

Germ. *Kragtragendes Haarmoos*. Gall. *Polytric porte - urne*. *Polytric axillaire*. La Mark. Angl. *Vrn-headed Polytrichum*. Branched *Polytrichum*. Huds. Norw. *Lykmoßa*.

In Islandiâ, Norwegiâ, Scotiâ, Angliâ, Hercyniæ sylvis circa Hannoveram, Saltu Thuringico prope Isenacum, Carnioliae subalpinis vallibus, Galliâ circa Lutetiam, Lugdunum etc. Helvetiae Alpinis et subalpinis, Pedemontio in sylvis *d. Vin, di Locara et Tarantisiâ*; tandem et in Iamaicâ habitat. Martio et Aprili floret, simulque opercula decutit. Duratio perennis.

Radix repens fibrosa, radiculis innumeris tomentum rubellum sistentibus terrae infixa, sensim in caulem continuata ita, vt, vbi ille incipiat, vix discernere possis. Truncus erectus a semunciâ ad duos pollices et vltra longitudine varius, nunc statim a radice in caules plurimos simpliciusculos basi etiam tomento obritos diuisus, nunc superne ramosus, ramis iterum diuisis, rarius simplicibus. Folia inferiora minuta, ovata, concava, orâ lata membranacea caulem arcte amplexentia, neruo valido percursa in acumen ferrulatum longiusculum producta, colore e spadiceo sordide fusco; superiora multo longiora basi amplexicaulia, hinc lineari-lanceolata, carinata, acutissima, margine inaequaliter ferrulata, neruo valido instructa, et pagina exteriori, si luci obuertantur et lente argentiore lustrentur, striis nonnullis pellucidis exarata, siccitate cauli, cui satis dense et serie multiplici circumstant, appressa, humiditate vero patentissima apice reflexiusculo, nunc e nigricante, nunc e rufo sordide viridia; suprema similia, obscure viridia, apice rufescente. Perichaetia caulinis similia basi latiore vaginantia. Pedunculi e trunci ramorumque annotinorum apice terminales, solitarii, erecti, graciles, vnciales, fescunciales, e luteolo pallidissime rubelli, basi et apice saturatius colorati. Calyptra lateraliter fissa, minuta, tegumento longo e villis fulvis implexis apice agglutinatis composito vestita. Capsula erecta, cylindrica, nullo apophyseos vestigio, subviridis; operculo delapso autem et euacuata vniformis, dilutissime fusca, inclinata. Operculum e basi conicâ acuminatum, incuruiusculum, luteolum, basi rubellum. Epiphragma, vt in

in congeneribus. Peristoma e 32 dentibus breuibus, acutis, rubellis constans.

Variat in saltibus Thuringiae trunco longissimo, apice subdiuiso, pedunculis multo breuioribus, vix semuncialibus, capsulisque crassioribus.

Planta summopere polymorpha, praesertim quoad trunci diuisionem. In Alpibus, vbi frequentissime occurrit, caule saepe simplici aut saltem semel tantum diuiso non raro vidi.

76. *P. Oederi* trunco ramosissimo; foliis subulatis, integerrimis; capsulae ouatae erectae operculo curuirostro.

Polytrichum ramosum. Gunn. fl. Norw. n. 814. — *Polytrichum alpinum* v. laeue. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1196. — *Polytrichum ramosum*, foliis subulatis, margine laeuibibus, capsula ouali, rostellulo capituli vncinato. Oed. fl. Dan. t. 297.

Germ. *Oeders Haarmoos*. Gall. *Polytric d'Oeder*. Norw. *Himossa*.

In Norwegiae pascuis montanis passim reperitur. Tempus florescentiae ignotum. Duratio perennis.

Magnam habet cum praecedente affinitatem, a quo non nisi foliis minime ferratis, capsula crassiore ouata et operculi rostro curuiore differt. Pro mera tamen illius varietate habere non possum, quamuis Weberus hanc *Oederi* iconem ad *P. urnigerum* retulerit, et Retzius dubitet, an planta nostra ab hoc vere distincta sit; nam foliorum margo integerrimus nec non capsulae et operculi forma coniungere vetant. Gunnerus autem pro *Alpini* varietate illud habebat, sed alia discrimina nec leuiora intersunt. Mihi distincta species esse videtur, quae inter *P. ornigerum* et *Alpinum* medium obtinet locum, huic tamen magis affine. Caeterum huius stirpis accuratior descriptio adhuc desideratur, qua deficiente plura in medio relinquere cogimur.

4. *Caule ramosa capsula cum apophysi.*

77. *P. Alpinum* trunco ramosissimo; foliis lanceolatis, ferrulatis; capsulae ouatae obliquae apophysatae operculo curuirostro.

Polytrichum alpinum furculo ramosissimo, foliis lanceolatis, denticulatis, pedunculis terminalibus, thecis ouatis. Roth. fl. Germ. V. I. p. 457. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 700. Linn. Jun. meth. musc. p. 363. Hedw. fund. musc. V. II. p. 90. Grimm. St. Isen. p. 150. Hoffm. Deut. Fl. V. II. p. 24. Oed. fl. Dan. t. 296. Gunn. fl. Norw. n. 815. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 703. La Mark. Fl. Franç. V. I. p. 43. Dem. Bot. V. I. p. 387. All. fl. Ped. n. 2454. Crantz. Inst. p. 43. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 180. *P. alpinum*. Web. spic. fl. Gött. p. 40. *P. alpinum* furculo ramosissimo, setis terminalibus, capitulo ouato, obliquo. Neck. meth. musc. p. 120. *P. alpinum* v. *ciliatum*. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1196. — *Polytrichum alpinum*, ramosum, capsulis e summitate ellipticis. Dill. musc. p. 427. t. 55. fig. 4.

Polytrichon. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Bryum foliis serratis, capsulis ouatis, basi turbinatis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1800. t. 46. fig. 6.

Germ. Alpen - Haarmoos. Gall. *Polytric des Alpes*. Angl. *Alpine Polytrichum*. Norw. *Grenet - Himossa*.

In Scotiis Norwegicisque Alpibus, monte *Snowdon* Angliae, monte *Bructero* Hercyniae, monte *insel-berg* Thuringiae, *Alpium* Tyrolicarum, *Helueticarum* ex gr. *Götthardi*, et *Pedemonticarum* ericetis, in Turae summis cacuminibus *La Dole*, *Thoiry* etc. Galliae tandem meridionalis montibus habitat. Vere et aestate capsulae videntur. Vita perennis.

Truncus erectus, bi - triuncialis, in masculis adhuc longior, inferne terra sepultus, longe nudus, coloris rubiginosi, superne ramosissimus. Folia inferiora parua, laxa, e basi lata concava vaginante in longam tenuemque subulam sub lente denticulatam producta, superiora cauli densius circumposita, lanceolata, carinata, crassiuscula, argute et aequaliter margine serrula, ductulorum fasciculo donata, madida patentia apice recuruo, siccitate cauli appressa, obscure viridia. Perichaetia basi membranacea alba vaginantia, longissima, erecta. Pedunculi ex apice ramorum iuniorum rarius annotinorum solitarii, basi ascendentes, inde erecti, unciales et ultra, crocei. Calyptra ut in *P. vrnigero*. Theca subobliqua, ouata, verà apophysi obconicâ, quam Hallerus basim conicam vel turbinatam vocat, instructa, aetate

ate inclinata, dilute fusca. Operculum aurantiacum e basi planiusculâ in rostellum obliquum acutissimum dilutius coloratum desinens. Epiphragma tenuissimum. Peristomatis dentes quadraginta et octo.

Truncus maris vt in *Polytricho communi* annuis innouationibus longe continuatur. Folia laxius disposita, quam in foeminis, sextuplici ordine caulem ambiunt. Perigonialia breuissima, late ouata, membranacea, neruo valido in mucronem breuem terminato.

P. urnigero primo intuitu satis simile est, facile tamen, si attente obseruetur, ab eo distinguendum. Habitus crassior, et si Weberus *Polytrichum urnigerum* longioris staturae dicit, hoc de pedunculis folis, idque non semper, intelligendum est, nam truncus in *P. alpino* semper maior mihi occurrit. Folia angustiora, longiora, minus stricta, magis carnosâ, argutius et æqualius ferrulata, striis pellucidis nullis exarata, saturatius viridia. Pedunculi crassiores, plerumque breuiiores. Capsula crassior, euidentissime apophysata, contra Weberi sententiam, vt Hallerus et Dillenius obseruauerunt, vtque in meis speciminibus vides. Operculi rostellum multo magis incurvatum.

Harum specierum verum discrimen in formâ et directione capsulae operculique quaerendum. Differentiam specificam pedunculi non subministrant in *P. urnigero* minime axillares, sed ex apice ramorum annotinorum oriundi, vt Timmius optime vidit vtque Linnaeus ipse obseruasse videtur, quippe qui in Florâ Suecicâ huius speciei pedunculos terminales dicat.

Sedis incertae.

78. *P. dendroides* trunco erecto triquetro dendroideo; ramis fasciculatis, fastigiatis, subsimplicibus; foliis longissimis, filiformibus, subserratis, apice contortis ----- Tab. V. fig. 6.

Germ. *Baumförmiges Haarmoos.* Gall. *Polytric arboré.*

In syluis, quae Alpibus subsunt Commersonianis, item in locis dictis *Baye Française de Bougainville*, et *Port Galant* in freto Magellanico Commerfonius mense Decembri 1767 inuenit. Fruetificatio nulli visa. Duratio certe perennis.

Truncus basi ascendens, inde erectus, strictus, nouem uncias imo pedem et ultra longus, infra radicularum congerie tomenti rufi instar obsitus, inde longe nudus aut tantum squamis brunneis apice truncatis huic arctissime commissis, ascendendo autem in folia caulina gradatim abeuntibus, ita vt vix separari possint; vestitus; trigonus angulis subaeutis simulque in spiram leniter contortus, colore fuscus. Truncum simplicem terminat fasciculus ramorum in flabelli formam sese explicantium; subaequalium, plerumque simplicium nonnullorum vero ramosorum. Hinc huic stirpi facies elegantissime dendroidea. Folia caulina versus apicem trunci quem prorsus obuelant et squamis orta, dense conferta, basi pellucidâ latissimâ trunci, dimidiam peripheriam amplexentia; neruo valido percursa in longam aristam subferratam siccitate patulam rigidamque exeunte. Folia tamen longissima, utpote octo ad decem lineas longa, e basi vaginante lineari-subulata, carinata, margine ferrata, carinâ sub apicem scabrâ, neruo valido instructa, humiditate recta, patentia; siccitate vero summopere contorta conuolutaque cirrhorum instar. Color foliorum et totius plantae rufus, qui forte in speciminibus recentioribus alius et latior est. Fructificatio in speciminibus omnibus, quae oculis meis subiecta fuere, deerat. At habitus, foliorumque forma et structura dubitare non sinunt, quin *Polytrichum* sit nostra planta, totius gentis, vt ex icone facile cernere est, formosissima.

Ex amicitia cl. de Iussieu illam possideo.

c) Dentibus integris per paria approximatis seu geminatis.

XII. SPLACHNUM.

Germ. Schirmmoos. *Blasenmoos.* *Gall.* Splanc. *Parasol.* *Angl.* Splachnum. *Ital.* Splacno. *Holl.* Parasolmos. *Dan.* Skyggeknop. *Suec.* Parasolmossa.

Obs. Nomen graecum, quod apud Dioscoridem primum occurrit et *Lichenis* speciem quamdam designat. Illud Linnaeus generi nouo a se condito imposuit; Hedwigius retinuit. *Hedw. fund. musc., V. II. p. 38. Eiusd. Musc. frond. V. II. p. 55.*

Splach-

Splachnum Hedw. Schreb. Linn. iun. Neck. Gmel. *Splachnum* et *Phascum* Linn. *Bryum* Dill. Hall. *Luida* et *Bryon* Adans.

Flos hermaphroditus, dimorphus. Disciformis genitalia foeminea infoecunda; elongati fertilia. Peristoma simplex e dentium paribus octo. Thecae apophysis obconica, subrotunda, umbraculiformisve. Tab. II. fig. 13.

I. *Apophysi thecae diametro angustiore vel eum subaequante.*

79. *S. ouatum* trunco erecto minutissimo; foliis ouato-lanceolatis, acutiusculis; capsulae ouatae erectae apophysi obouatâ; operculo obtuso.

Splachnum ouatum acaule, foliis lanceolato-ouatis, acutis, receptaculo obouato. Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 2. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1356. Laich. pl. Eur. p. 473.

Bryum ampullaceum, foliis serpylli pellucidis. Dill. musc. p. 344. t. 44. f. 4. — *Bryum* erectis gigartinis capitulis, foliis serpylli pellucidis obtusis. Ray. Syn. p. 93. t. 3. fig. 2.

Bryon. Adans. fam. pl. V. II. p. 493.

Germ. *Euförmiges Schirmmoos*. Gall. *Parasol ovale*. *Splane ovale*.

In Alpibus Scoticis et Angliae septentrionalis pascuis spongiosis habitat. Tempus florescentiae ignotum. Duratio perennis.

A sequente, cum quo magnam affinitatem habere videtur, et plerique Botanici, inprimis Hallerus et Hudsonius commiscuerunt, illi huius Synonyma tribuentes, foliis nullâ productione filiformi terminatis, sed tantum ouato-lanceolatis, acutiusculis et apophysi obouatâ nigricante distinguitur.

80. *S. unnioides* trunco erecto simplici; foliis lanceolatis, longe acuminatis; capsulae ouatae erectae apophysi obconicâ; operculo obtuso apice prominulo.

Splachnum mnioides foliis lanceolatis, longius cuspidatis, erectiusculis, apophysi exacte obconica. *Hedw. musc. frond. V. II. p. 36. t. 11.* Schrank. *Baiers. fl. V. II. p. 440.* *S. mnioides* subacaule, receptaculo oblongo. *Linn. Fun. meth. musc. p. 362.* *Swarz. Nov. Act. Ups. V. IV. p. 241.* *Fl. Lapp. ed. nov. p. 336.* *Retz. Prodr. fl. Scand. ed. II. n. 1329.* *Gesn. tab. phyt. t. 61. 1054. 3.*

Phascum pedunculatum acaule, anthera pedunculata. *Linn. Syst. Veg. p. 944.* *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1323.* *Laich. pl. Eur. p. 470.* *Oed. Fl. Dan. t. 249.* *Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1181.* *Huds. fl. Angl. p. 397.* *Houtt. Nat. Hist. pl. t. 102. fig. 3.* *Panz. Pflanz. Syst. 15. th. V. II. p. 147. t. 102. fig. 3.*

Bryum ampullaceum, foliis et ampullis angustioribus. *Dill. musc. p. 345. t. 44. fig. 5.* *Dicksoni* autoptae auctoritate huc pertinet. *Vid. Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 2.* — *Bryum* foliis ovatis lanceolatis, capsulâ pyriformi brevissime papillatâ. *Hall. Hist. St. Helv. n. 1851.* *Eiusd. Nom. pl. Helv. p. 168.*

Bryon. Adans. fam. pl. V. II. p. 495.

Germ. *Sternmoosartiges Schirmmoos.* Gall. *Parasol en forme de Mnier Splanc mniode.*

In vdis torfaceis Alpium Sueciae; pascuis spongiosis ericetisque montosis Angliae septentrionalis, insulis Danubii prope *Ingolstadium* et Alpi-
bus Aquilejensibus Helvetiae habitat. Tempus florescentiae ignotum. Du-
ratio perennis.

Truncus erectus, simplex, semuncialis et ultra. Folia lanceolata, integerrima, concava, nervo in longum acumen producto; inferiora laxa, decolora; superiora confertiora, amoene viridia. Perianthalia in floribus fertilibus elongatis ovato-acuminata, concava; in disciformibus vero cordato-acuminata. Pedunculus terminalis, erectus, solitarius, sex ad novem lineas longus, e croceo rutilans. Calyptra oblonga, dilute fusca. Theca erecta, ovata, e luteo viridi-fusca, limbo croceo, apophysi obconicâ viridi, actae fuscâ. Operculum obtusum apice prominuto rutilans.

Hanc speciem *Splachnum* esse iamdiu Ehrhardus observauit. *Hann.*
Mag. 1730. p. 133¹.

81. *S. Froelichianum* trunco erecto subdiuiso; foliis linguaeformibus spathula-
 tisque; capsulae obliquae longe pyriformis apophysi obconicâ, oper-
 culo obtuse conico.

Splachnum froelichianum trunco erecto simplici subdiuisoque per in-
 nouationes, foliis inferioribus linguaeformibus, superioribus spatu-
 latis obtusis; apophysi thecae obliquâ inuerse conica. *Hedw. musc.*
froid. V. III. p. 99. t. 40.

Germ. *Froelichs Schirmmoos.* Gall. *Parasol de Froelich.* *Splanc Froe-*
lichian.

In Alpibus Tyrolensibus et Styriae in rupium fissuris vitam degit.
 In Alpibus Sanensibus ad rupes madidas copiosissime etiam a me lectum est,
 antea in Heluetiâ non repertum. Ineunte autumnio floret; sequentis anni
 mensibus aestiuus viget. Duratio perennis.

Truncus erectus, per innouationes ramosus, a semunciali altitu-
 dine ad biuncialem excrescens. Folia concava; inferiora sparsa, linguae-
 formia; superiora imbricata, spatulata, obtusa, amoene viridia. Peduncu-
 lus terminalis, fere semuncialis, erectus, croceus. Calyptra nondum visa.
 Theca obliqua, pyriformis, maturitate cernua, fusca. Operculum obtuse
 conicum e luteo - virens apice lutescens. Apophysis obconica thecâ an-
 gustior.

In meis speciminibus truncus plerumque ramosior; apophysis lon-
 gior, tenuior, minus incurua; theca crassior ouata. Meam tamen eandem
 ac Hedwigianam esse, nullatenus dubito.

82. *S. magellanicum* trunco erecto subdiuiso; foliis oblongo-lanceolatis, acu-
 minatis, ferrulatis; pedunculis subaggregatis; capsulae oblongae
 ouatae apophysi obconicâ; operculo conuexo. *Tab. VI. fig. 3.*

Germ. *Magellanisches Schirmmoos.* Gall. *Parasol Magellanique.* *Splanc*
du détroit de Magellan.

In freto Magellanico vbi gregatim habitat verosimiliter in torfaceis viginosis a Commerfoni lectum est. Cl. de Jussieu et des Fontaines benignitate possideo. Tempus florescentiae latet. Duratio perennis.

Truncus erectus primum simplex, inde quotannis sub apicem innovans, vnde ramofusculus euadit, ramis etiam fertilibus, duas ad tres uncias longus, per totam fere altitudinem denso radicularum e rufo nigricantium tomento obfusus, (vnde in viginosis torfaceis nasci verosimile sit) superne tantum in conspectum veniens et inter folia rutilans. Folia inferiora praedenso tomento vix discernibilia, remota, forma superioribus similia, nisi quod minora minusque acuminata sint. Superiora approximata, serie multiplici truncum ambientia, oblongo-lanceolata, acuminata, sub lente mediocri margine serrulata, vesiculoso-reticulata, nervis tribus, lateralibus statim evanescentibus, medio vero valido rubescente ad apicem usque producto instructae, omnia e viridi albida. Perianthia folia caulinis similia, sed longiora latioraque. Pedunculi plerumque tres aggregati, rarius solitarii, erecti, unciam fere unciam longi, glaberrimi, siccitate tortiles, pallide aurantiaci, vaginulae tereti inferti, paraphysibusque quatuor vel quinque eius basim cingentibus. Calyptra non visa. Capsula erecta, apophysi obconica e viridi fuscella theca angustiore instructa. Theca circiter apophysis longitudine ovato-cylindrica, concolor. Operculum conuexum apice tantum paulum prominente, dilute aurantiacum, pedunculo concolor. Peristomatis dentes sedecim geminati rubelli, breviores basique latiores, quam in congenerebus.

Flos procul dubio hermaphroditus, cum florem masculum segregatum nullo modo detegere potuerim.

Capsulae forma fere, vt in *Spl. vrceolato*, at habitus, foliorumque forma ab eo diuersissima.

5. *S. vrceolatum* trunco erecto subdiuiso; foliis cochleariformibus piliferis; 83 capsulae oblongae ovatae apophysi obconicâ; operculo obtuse conico.

Splachnum vrceolatum trunco erecto simplici diuisoque, bifloro; foliis cochleariformibus imbricatis, apiculatis; apophysi tumidiusculâ, obconicâ, viridante. *Hedw. musc. frond. V. II. p. 59. t. 13. Eiusd. fund. musc. V. II. p. 88. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1525. Laich. pl. Eur.*

p. 473. *S. vrceolatum* caulescens, foliis imbricatis, ouatis, concavis, apice setiferis, receptaculo incrassato. Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 2. *S. vrceolatum*. David. Crantz. hist. Groenl. V. III. p. 254. — *Splachnum Bryoides* foliis ouatis, nervo carinatis, setiferis Zoeg. fl. Jsl. p. 259? ex auctoritate Hedwigii.

Germ. *Kruzförmiges Schirmmoos*. Gall. *Parasol ou splanc en forme de cruche*.

Groenlandiae, Islandiae et Alpium Scoticarum incola. Florescentiae tempus ignotum. Duratio probabiliter perennis.

Truncus subuncialis, erectus, debilis, subdiuisus. Folia inferiora parua, remota, ouato-acuminata, radículas ex axillis emittentia; superiora conferta, laxè imbricata, e basi angustiore dilatata, concava apice in pilum longissimum producto; perianthialia floris tam disciformis, quam elongati cordata, longe acuminata. Pedunculus truncum longitudine subaequans, erectus, solitarius, terminalis, croceus. Calyptra obseruantibus defuit. Theca longissime ouata, viridi fusca, vestuta cylindrica, apophysi obconicâ viridi paulo breuiore. Operculum obtuse conicum rutilans. Tab. II. fig. 13.

Flores duo, alter diciformis sterilis, alter fertilis elongatus in apice vnusculiusque trunci vel innouationibus inueniuntur.

84. *S. attenuatum* trunco erecto subdiuiso; foliis ouato-oblongis, acutis; cap-?6
sulae longae ouatae apophysi tenui subcylindricâ; operculo obtuse
conico.

Splachnum tenue caulescens, foliis ouato-oblongis, acutis; receptaculo obconico attenuato. Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 2. t. IV. fig. 2. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1525. Laich. pl. Eur. p. 473. — *Splachnum ligulatum* apophysi inuerse conica attenuata. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 23.

Germ. *Verdünntes Schirmmoos*. *Parasol à col mince, Splanc atténué*.

In Alpibus Scoticis et rupestribus Hercyniae habitat. Plura desiderantur.

Splachno vrceolato, auctore Dicksono, proxime accedit et ab eo tantum foliorum habitu et apophysi tenui fere cylindricâ differt. At, qui coniunget, certe non multum errabit.

2. *Apophysi thecae diametro latiore.*

7. *S. angustatum* trunco erecto subsimplici; foliis supremis oblongo-lanceo-85
latis, apiculatis; capsulae cernuae conoideae apophysi obouata gib-
bosa.

Splachnum angustatum erectum, foliis variis, theca conoidea, ex apophysi gibbula cernente. *Pedw. musc frond. V. II p. 37. fig. 12.* *S. angustatum* caulescens, foliis piliferis, pedunculo brevissimo Linn. iun. *meth. musc. p. 373.* Linn. *Syst. Veg. p. 945.* An. Acad. *V. X. p. 113.* Nov. Act. Ups. *V. IV p. 241.* Fl. Lap. ed. nov. p. 336. Retz. *Prodr. fl. Scand. ed. II. n. 1328.* Laich. *pl. Eur. p. 473.* Dicks. *fasc. II pl. Crypt. p. 3.* Gmel. *Syst. Nat. V. II. p. 1325.* Panz. *Pflanz. Syst. 13 Th. V II. p. 175.* sed Synonymia non bona. — *Splachnum bryoides* foliis ovatis, neruo carinatis, setiferis. — *Fl. Jsl. p. 12.* Retz. *Prodr. fl. Scand. n. 1193.*

Germ. *Verengertes Schirmmoos.* Schmales *Blasenmoos.* Panz. Gall. *Parasol étroit.* Splach *retrécé.*

In Lapponiae Scotiaeque humidis alpinis habitat. Tempus florentiae ignotum. Vita perennis.

Truncus simplex, erectus, disciflorus vncialis, apice innouans; pedunculifer 7 — 9 lineas longus, basi turiones educans. Folia inferiora minutissima, lanceolata, remota; superiora approximata, tandemque conferta, oblongo-lanceolata, modo integra, modo sub apicem serrata, neruo in pilum longiusculum producto. Perianthialia disciformium e basi concava oriata linearia, reflexa, integerrima; elongatorum vero denticulata. Pedunculus terminalis, erectus, solitarius, brevissimus, duas tres lineas longus, summitate incrassatus. Calyptra fusca, lateraliter fissilis, oblique secedens. Theca cylindrica, versus apicem vero sensim decrescens, apophysi theca longiore, gibbosa, subobliqua, dilutius colorata. Operculum non visum.

26. *S. ampullaceum* trunco erecto subdiuiso; foliis ouato-lanceolatis; capsulae erectae cylindricae apophysi obuerse ampullaeformi; operculo conuexo.

Splachnum ampullaceum trunco erecto simplici diuisoque; apophysi obuerse ampullaeformi colloque longo virente. *Hedw. musc. frond. V. II. p. 41. fig. 14. Eiusd. fund. musc. V. II. p. 38. t. 7. fig. 33. 34. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 23. Baumg. fl. Lips. n. 1241. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 728. Mönch. pl. Marp. p. 729. S. ampullaceum* vmbraculo ampullaceo conico. *Linn. sp. pl. p. 1572. Syst. Nat. V. II. p. 699. Linn. inn. meth. musc. p. 362. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1325. Laich. pl. Eur. p. 473. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1288. Ehrh. Han. Mag. 1780. p. 235. Reich. fl. Moeno - Franc. n. 755. Weig. fl. Pom. Rug. n. 678. Roth. fl. Germ. V. I. p. 454. Fl. Jngr. p. 168. Linn. fl. Suec. n. 965. Gunn. fl. Norw. n. 798. Oed. fl. Dan. t. 192. St. Jsl. p. 211. Huds. fl. Angl. t. II. p. 468. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 697. La Mark. fl. Franc. V. I. p. 42. All. fl. Ped. n. 2514. Panz. Pflanz. Syst. 15. th V. II. p. 173. S. ampullaceum* surculo caespitoso, foliis lanceolatis nitidis, appendice capitulorum turbinato. *Neck. meth. musc. p. 125. — Splachnum* foliis linearilanceolatis, neruo carinatis angustissimis. *Zoeg. fl. Jsl. p. 239.*

Bryum ampullaceum foliis thymipellucidis, collo strictiores. *Dill. musc. p. 341. t. 44. fig. 3. — Bryum* foliis ouato-lanceolatis aristatis, capsula pyriformi terminata cylindro. *Hall. Hist. St. Helv. n. 1830. — Bryum* erectum gigartinis capitulis, foliis serpylli acutis. *Rai. Syn. St. Brit. p. 93.*

Luida. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Muscus capillaceus, minor, capitulis geminatis. *Vaill. Bot. Par. p. 130. t. 26. fig. 4. — Mor. Ox. III. p. 629. t. 6. fig. 10.*

Germ. Flaschenförmiges Schirmmoos. Gall. Parasol en bouteille. Splanc ampoulé. La Mark. Angl. Crewt Splachnum. Lightf. Common Splachnum. Huds. Norw. Drew Krukka.

In turfosis Angliae, Scotiae, Daniae, Sueciae, Rutheni, Islandiae Germaniae (prope Halam Saxonum, Lipsiam, Francofurtum ad Moenum,

in Pomerania, Megapolitano Ducatu, Carnioliâ etc.) Galliae prope Lutetiam, Helvetiae, Pedemontii habitat. Maio floret. Iulio capsulas maturat. Duratio perennis.

Truncus erectus, vncialis, biuncialis, simplex, rarius ramosus. Folia inferiora sparsa, ovato-lanceolata, integerrima, superiora confertiora. Perianthialia caeteris subsimilia nervo in longiorem apicem producto et margine sub acuta lente denticulato. Pedunculus fescunciam et ultra longus, erectus, terminalis, rubens. Calyptra campanulata, ora lacera, recta secedens. Theca erecta, cylindrica, maturitate aurea, apophysi viridi, longiore, ampullam inuersam referente. Operculum conuexum aurantiacum.

Variat in paludibus Sueciae foliis ovatis, acutis, apophysi atro-purpurea. Linn. Am. Acad. V. VI. p. 282.

9. *S. vasculosum* truncus erecto simplici; foliis ovatis, obtusis, capsulae cylindricae apophysi ovato-ventricosa; operculo breui obtuso.

Splachnum vasculosum foliis spatulatis, integris, obtusiusculis; apophysi subglobosa sanguinea. Hedw. musc. frond. V. II. p. 44. t. 15. Eiusd. fund. musc. V. II. p. 88. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 22. Ehrh. S. vasculorum umbraculo ampullaceo subgloboso. Linn. sp. pl. p. 1572. Syst. Nat. V. II. p. 699. Syst. Veg. p. 945. Linn. inn. meth. musc. p. 362. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1325. Laich. pl. Eur. p. 473. Oed. fl. Dan. t. 822. St. Jsl. p. 211. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1192. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 697. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 175. exclusa parte Synonymorum, quae ad *S. unioides* pertinent.

Muscus capillaceus, capitulis pyriformibus tubulosis. Buxb. Cent. II. p. 1. t. 1. fig. 1. nisi potius, auctore Hedwigio, ad praecedens referatur.

Germ. Gefäßförmiges Schirmmoos. Birnförmiges Blasenmoos. Panz. Gall. Parasol en vase. Splanc vasculeux. Angl. Acorn shaped Splachnum. Lightf.

In Sueciae paludibus caespitosis praesertim prope Vpsaliam, in Scotiae palustribus montanis, in insula Skia et in Islandia habitat. In monte Bructe-

Bructero Hercyniae etiam nuper detectum est. Tempus florescentiae ignotum. Duratio perennis.

Truncus theciger, erectus, simplicissimus, semunciam, novem lineas longus, disciferus verò biuncialis. Folia caulina alterna, dissita, ovata, obtusa. Perichaetialia tria quatuor, similia, paulo maiora. Floris disciformis perianthialia e basi ovato-concava lanceolato-lineararia, reflexa. Pedunculus erectus, terminalis, fere fescuncialis, saturate rubicundus. Calyptra praecedentis. Theca cylindrica, luteo-fusca, apophysi ovato-ventricosa, rubicunda, longiore. Operculum e Lightfolii descriptione breve, obtusum.

Splachnum vasculosum et *S. unnioides*, species procul dubio distinctissimas, meras varietates ex aetate esse Afzelius *Diff. pl. Succ. p. 34.* contendit.

88. *S. sphaericum* trunco erecto subsimplici; foliis oblongo-lanceolatis; capsulae cylindricae apophysi globosa; operculo obtuso.

Splachnum sphaericum foliis spatulato-acuminatis; apophysi globosa. *Hedw. Musc. frond. V. II. p. 46. t. 16.* *Hoffm. Dent. fl. V. II. p. 22.* *Ehrh. pl. Crypt. exsicc. 261.* *S. sphaericum* receptaculo globoso. *Linn. jun. meth. musc. p. 575. t. 4. f. 1.* *Syst. Veg. p. 945.* *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1325.* *Laich. pl. Eur. p. 475.* *Am. Acad. V. X. p. 115. t. 4. f. 1.* *Nov. Act. Ups. V. IV. p. 240.* *Fl. Lap. ed. nov. p. 555.* *Panz. Pflanz. Syst. 15. th. V. II. p. 172.*

Germ. *Kugelförmiges Schirmmoos.* *Kugelrundes Blasenmoos.* *Panz. Gall. Parasol en sphère.* *Splanc Sphérique.*

Spongiosa turfosa in *Lula lap mark* et in Hercynia habitat. Vere florere credunt. Duratio perennis.

Truncus pedunculifer debilis, erectus, subsemiuncialis, simplex; disciferus paulo longior, subramificans, aliquando in nouatione e disci centro continuatus. Folia sparsa, basi angustiora, oblongo-lanceolata, dilute viridia. Perichaetialia latiuscula, nervo in acumen breue producto. Perianthialia floris disciformis, ut in specie praecedenti. Pedunculus subflexuosus, erectus, terminalis, longissimus, nec raro quadriuncialis, e luteo purpurascens.

rafcens. Calyptra nondum vifa. Theca cylindrica, aetate luteo-fusca, apophyfi fphaericâ viridi, thecae longitudinem subaequante. Operculum obtufum.

A praecedente multo longioribus pedunculis facile diffinguitur.

21. *S. luteum* trunco erecto fimplici; foliis obouatis; perichaetialibus piliferis⁸⁹ integerrimis; capfulae fubcylindricae apophyfi vmbraculiformi planiusculâ.

Splachnum luteum trunco fimplici erecto, foliis fparfis obuerfe ouatis perigonalibusque integerrimis, apophyfi vmbraculiformi, planiuscula, lutea. *Hedw. musc. frond. V. II. p. 48. t. 17.* *S. luteum* vmbraculo orbiculari plano. *Linn. fp. pl. p. 1573. Syst. Nat. V. II. p. 699. Syst. Veg. p. 945. Linn. iun. meth. musc. p. 362. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1325. Laich. pl. Eur. p. 473. Linn. fl. Suec. n. 963. Fl. Lapp. ed. nou. p. 335. Am. Acad. V. II. t. 3. f. 1. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1189. Houtt. Nat. hift. pl. t. 102. f. 6. Panz. Pflanz. syst. 13. th. V. II. p. 172. t. 102. f. 6.*

Germ. Gelbes Schirmmoos. Gall. Parasol ou Splanc jaune. Suec. Parasol-mossa. Mariä barn mossä.

In Lapponia Tornensi Lulensique vbi a Montino in monte Snirack primum repertum est et in Westro Bothnia habitat. Vere florere creditur; Iunio ineunte capfulas maturat. Duratio. - - - -

Truncus erectus, pedunculifer ab vna ad sex lineas altus, disciferus vero vncialis. Folia fparfa, obouata. Perichaetialia ouato-lanceolata, neruo in acumen longiusculum producto. Perianthialia floris disciformis, vt in speciebus praecedentibus. Pedunculus terminalis, erectus, tri-quadriuncialis, aureo-purpurascens. Calyptram auctores praeteruiderunt. Theca iunior, longe ouata, effoeta vero cylindrica, e rubro fusca, apophyfi vmbraculiformi, planiuscula, diametrum thecae multoties superante, lutea, ante plenam expansionem contracta, rugosa. Operculum conuexum, ferrugineum vel citrinum.

22. *S. rubrum* trunco erecto fimplici; foliis obouatis; perichaetialibus piliferis⁹⁰ ferrulatis; capfulae ouatae, apophyfi vmbraculiformi conuexa.

Splach-

Splachnum rubrum trunco simplici erecto; foliis sparsis, ouatis concavis; perigonalibus denticulatis; apophysi umbraculiformi, conuexâ, rubra. *Hedw. musc. frond. V. II. p. 51. t. 18.* *S. rubrum* umbraculo orbiculari, haemisphaerico. *Linn. sp. pl. p. 1572. Syst. Nat. V. II. p. 699. Syst. Veg. p. 945. Linn. iun. meth. musc. t. 51. p. 362. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1325. Laich. pl. Eur. p. 473. Am. Acad. V. II. t. 3. fig. 2. Linn. fl. Suec. p. 963. Fl. Lapp. ed. nov. p. 335. Gunn. fl. Norw. n. 381. St. Jsl. p. 211. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1181. Dem. Bot. V. III. p. 381. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 170. S. rubrum furculo simplicissimo, appendice capitulorum orbiculato haemisphaerico. *Neck. meth. musc. p. 125.**

Muscus Norwegicus umbraculo ruberrimo insignitus. *Dill. musc. p. 547 t. 83. fig. 9.* — *Muscus aureus capillaris minor, Norwegicus, summo caule ad capitulum scutigerus. Pluckn. Alm. p. 246.* — *Muscus coronatus, Norwegicus, pedunculo longissimo, umbraculo amplo. Mor. Ox. III. p. 630. t. 7. fig. 10.*

Lichen capillaceo folio, elatior, pelue ruberrimâ. Tourn. Inst. p. 550.

Germ. *Roths Schirmmoos.* Gall. *Parasol ou Splanc rouge.* Angl. *Whealers Bongrace-Moofs.* Norw. *Whelers Mossa.*

Humida turfosa Islandiae, Norwegiae, Lapponiae, Lulensis, Finlandiae prope Aboam totiusque Sibiriae imprimis iuxta Lenam fluuium habitat. *Richard Wheeler* primus detexit anno 1695. in Norwegiâ. De florescentiae tempore et duratione nihil constat.

Truncus erectus, pedunculifer tres ad sex lineas longus, disciferus subuncialis, gracilior. Folia sparsa, obouata, integerrima, superiora saturate viridia. Perichaetia ouata, concava, ferrulata, apiculata. Perianthia floris disciformis e basi latiore concava lineari-lanceolata, ferrulata, recurua, basi punicea. Pedunculus terminalis, erectus, totius generis longissimus, duas ad quinque uncias metiens, ruber. Calyptra et operculum obseruatoribus defuere, aut ab iis sunt praeteruisa. Theca erecta, ouata, maturitate ochrea, apophysi umbraculiformi haemisphaericâ, thecae diametrum multoties superante, saturate rubrâ.

Tres *Splachni* species nempe *luteum*, *rubrum* et *ampullaceum* Montanus eleganti dissertatione illustravit. *Ann. Acad. V. II. p. 273.*

Quatuor Linnaeanas *Splachni* species pro *Mnii fontani* et *Mnii annotini* varietatibus insignibus Botanici diu habuerunt; vide inter caeteros *Dem. Bot. V. III p. 381.* quod recentiores praesertim Ehrhartus *Hann. Mag. 1780. p. 236.* iure negauerunt.

13. *S. Brewerianum* trunco flexuose erecto subramoso; foliis lanceolatis concavis, supremis longe piliferis; capsulae cylindricae apophysi inverte lageniformi.

Splachnum Brewerianum foliis lanceolatis integerrimis, sexu distincto. *Hedw. musc. frond. V. II. p. 105. fig. 38. Gmel. Syst. Nat. V. II p. 13. 25. Laich. pl. Eur. p. 473. — Splachnum fastigiatum* foliis lanceolatis, acuminatis, receptaculo oblongo. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 2.*

Germ. *Brewers Schirmmoos.* Gall. *Parasol ou Splanch de Brever.*

In ericetis humentibus Angliae et Alpibus Scotticis hucusque tantum repertum est. Autumno et hyeme capsulae maturantur. Duratio perennis.

Truncus primo simplex, vncialis, innotationibus vero non raro palmarem longitudinem adipiscens, flexuose erectus. Folia lanceolata, concava, superiora pilo longo instructa. Perichaetia basi concava, inde longe acuminata, reflexa. Pedunculus terminalis, subuncialis, apicem versus incrassescens, eleganter croceus. Calyptra aetate fuscescens. Theca erecta, cylindrica, fusco-punicea, apophysi inverte lageniformi, elongata, profunde rubicanda. Operculum breve, conuexum.

Nomen a Brewero huius speciei detectore.

- ? 14. *S. bavaricum* trunco erecto simplici; foliis ovatis sub apicem ferrulatis, longe piliferis; capsulae cylindricae apophysi ovato-ventricosa.

Splachnum longisetum. *Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 441. S. longisetum* foliis ovatis, cuspidatis, umbraculo subglobofo. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1325. Laich. pl. Eur. p. 473. Kunz. Crypt. Gewaech. p. 11.*

Germ.

Germ. *Baierisches Schirmmoos*. Gall. *Parasol ou Splane de Baviere*.

In Bauaria circa *Tegernsee* habitat. Augusto, Septembri capsulae maturantur. Duratio-----

Truncus simplex, quatuor circiter lineas longus. Folia ouata, apicem versus ferrulata, neruo conspicuo in acumen longum subuliforme denticulatum producto. Pedunculus terminalis duas vncias et dimidiam longus, basi aurantiacus, superne ex aureo flaescens. Theca cylindrica fusco-lutea, peristomatis dentibus purpureis, capsulam longitudine aequantibus, siccitate reflexis, thecae appressis. Apophysis ouata, ventricosa, capsula latior, saturate rubra, sanguinis coagulati colore,

Stirps noua a Froelichio detecta, a Schrankio autem solo descripta et secundum illum auctorem folia *S. vrceolati*, capsulam *vasculosi* et proportionem *sphaerici* habens. An varietas sit vnus harum specierum speciesne peculiaris? mihi adhuc ambigitur. Interea nomen *longisetum* commutavi propter alias *Splachni* species multo longius pedunculatas.

XIII. D I D Y M O D O N.

Germ. *Zwilling - Zahn*. Gall. *Double-dent, Didymode*.

Obs. Nomen Graece compositionis huic nouo generi ab Hedwigio ob dentes gemellos impositum. *Hedw. musc. frond. V. III. p. 8.*

Didymodon Hedw. Schreb. Wild. Ditrichum Timm. Bryum Gmel. Dicks. Hoffm. Trichostomum Schrad.

Flos monoicus vel dioicus. Masculus alaris aut terminalis. Peristoma simplex e dentium paribus octo vel sedecim. Tab. II. fig. 4.

- 93 D. *pusillum* trunco erecto simplici; foliis ex ouato-concauâ basi subulatis; capsulae erectae oblongae operculo obliquo rostrato.

Trichostomum pusillum foliis ex ouato-concauâ basi subulatis; thecis erectis oblongis. *Hedw. musc. frond. V. I. p. 74. t. 23. T. pusillum* furculo simplici breuissimo, foliis subulatis vaginantibus, thecis ob-

longis, operculis conicis, calyptris dimidiatis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 918. Roth. fl. Germ. V. I. p. 459.*

Ditrichum pusillum. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 777. phr. Hedw.

Bryum pusillum. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1333. Laich. pl. Eur. p. 481. phr. Wild. B. pusillum capsulis erectis, oblongis, ciliatis, foliis ovatis, concavis, subulatis. Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 6.

Bryum didymodon. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 45. phr. Hedw.

Germ. Zwerg-Zwillingzahn. Gall. Double-dent nain.

In locis apricis, arenoso-lutosis Scotiae, Megapolitani ducatus, et circa Berolinum ac Lipsiam habitat. Autumno floret simulque capsulae in conspectum veniunt; ineunte vere autem opercula decutiuntur. Duratio annua?

Truncus erectus, duas tres lineas longus, simplicissimus. Folia inferiora, minima, alterna, superiora maiora, conferta, e basi membranacea ovato concava, nervo in longam aristam producto, e luteo amoene viridia. Perichaetia longissime aristata. Pedunculus erectus, terminalis, solitarius, semuncia longior, dilute viridis, senio fuscus. Calyptra lateraliter fissilis, operculo usque ad capsulae maturitatem adhaerens. Theca erecta, oblonga, maturitate subfusca. Annulus nullus. Operculum oblique rostratum theca saturatius coloratum. *Tab. II. fig. 4.*

2. *D. rigidulum* truncato erecto ramoso; foliis lanceolatis cuspidatis, rigidulis; capsulae erectae oblongae operculo subulato incurviusculo. 94

Didymodon rigidulum erectum, foliis lanceolatis e vasorum fasciculo cuspidatis, rigidulis; operculo subulato curvulo. *Hedw. musc. frond. V. III. p. 8. t. 4.*

Bryum Didymodon Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1333. — Bryum rigidulum. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 40.

Trichostomum angustatum. Schrad.

Germ. Steifer Zwillingzahn. Gall. Double-dent. rigide.

Lipsiae

Lipsiae et Göttingae in interstitiis murorum hucusque tantum reperi-
tum est. Floret autumnō ac primō vere; eodem tempore opercula demittit.
Duratio perennis.

Truncus erectus, ramosus, a semunciali longitudine ad biuncialem
crescens. Folia infima minora, subalterna, caetera imbricata, rigidula, pa-
tula, lanceolato-acuminata, carinata, profunde viridia. Perichaetia ex-
fasciculata, extimo longe acuminato. Pedunculus terminalis, erectus, so-
litarius, semuncialis et ultra, viridis rubedine mixta. Calyptra inferne dilu-
te fusca, superne profundius colorata, lateraliter fissilis secedensque. The-
ca erecta, elongato-ouata, maturitate fusca. Operculum longe conicum,
apicem versus leuiter incuruatum, e fusco rutilans. Annullus nullus.

XIV. SWARZIA.

Germ. Swarzie. *Gall.* Swarzie. *Jumelle.*

Obs. Nomen ab Ehrhardo huic generi in memoriam *Ol. Swartzii*, de
Botanicā egregiis operibus bene meriti, impositum, et ab Hedwigio san-
ctum. *Hedw. musc. frond. V. II. p. 72.*

Swarzia *Ehrh.* *Hedw.* *Didymodon* *Schreb.* *Bryum* *Gmel.* *Hoffm.* *Hall.*
La Mark. *Mnium* *Linn.*

*Flos hermaphroditus, terminalis. Peristoma simplex e
sedecim paribus denticulorum, theca absque apophysi. Tab. II.
fig. 15.*

95. *S. capillacea* truncō erecto subsimplici; foliis alternis, distichis, semina-
gantibus, lineari-subulatis; capsulae erectae subcylindricae operculo
oblique conico. I.

Swarzia capillacea foliis bifariis seminuaginantibus, e fasciculī pro-
ductione setaceo-capillaceis, thecā erecta. *Hedw. musc. frond. V. II.
p. 70. t. 26. Ehrh. pl. Crypt. exs. 164.*

Didymodon capillaceum. *Schrad. spic. fl. Germ. p. 64. phr. Hedw.*

Bryum capillaceum foliis distichis basi seminuaginantibus capsulis ere-
ctis. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1331. Laich. pl. Eur. p. 479. B. capilla-*

ceum capsulis erectis oblongis, pedunculis terminalibus, foliis setaceis, patulis decurrentibus. *Dicks. fasc. 1. pl. Crypt. p. 4. t. 3. f. 6.* *Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 42.* *B. capillaceum.* *Retz. Prodr. fl. Scand. ed. II. n. 1566.* — *Bryum montanum* antheris erectis cylindricis, foliis capillaceis varie flexis. *La Marck. Enc. Meth. Bot. I. p. 493.* *B. montanum.* *Oed. fl. Dan. t. 1000. f. 1.* *La Mark. fl. Franc. V. I. p. 48.* *All. fl. Ped. n. 2466.* — *Bryum alpinum* capillaceis foliis cauli appressis. *Hall. Enum. St. Helv. p. 109. t. 4. fig. 1.* — *Bryum* cauliculis erectis, foliis capillaribus vagis, capsulis cylindricis, operculo conico. *Hall. Hist. St. Helv. n. 1806.*

Mnium capillaceum *Swarz. Nou. Act. Ups. V. IV. p. 241.* — *Mnium* foliis capillaceis, capsulis erectiusculis, oblongis, operculo conico. *Linn. fl. Lapp. ed. nov. p. 333.* *Retz. Prodr. fl. scand. ed. II. n. 1345.*

Germ. *Haarblättrige Swarzie.* Gall. *Jumelle capillaire.* *Swarzie de montagne.* Bry. *de montagne.* *La Mark.*

In Hercynia prope *Niedersachsenverfen* et *Neuhof* in montibus gypsaceis prope *Steigerthal* et ad saxa pone *Blankenburgum*; in palustribus montosis Angliae, in aridis Laponiae et Islandiae; in Alpibus Norwegiae, Helvetiae, Delphinatus, Pedemontii, et probabiliter in omnibus montibus editioribus Europae habitat. Tempus florentiae auctores non declarant, mihi autem capsulae mense Augusto plerumque effoetae occurrerunt; hinc sub finem aetatis praecedentis floruisse crediderim. Vita perennis.

Truncus erectus, semuncialis et ultra, superne albidus, inferne innumeris radiculis tomentum rufum sistentibus obfitus. Folia subbifaria, saepe etenim vaga potius diceres, alterna, e basi latiusculâ amplexicauli carinata, lineari-subulata, ductulorum fasciculo valido in subulam producto instructa, dilute viridia; suprema fere secunda, viridissima. Pedunculus semuncialis et ultra, terminalis, erectus, apicem versus viridis, deorsum vero purpurascens. Calyptra pallida, lateraliter fissilis. Theca erecta, cylindrica, maturitate e fusco rutilans. Operculum breue, conicum, dilutius coloratum.

Iamdü e Retzii indicatione suspicabar, *Bryum montanum* auctorum idem, quam *Swarziam capillaceam* Hedwigii, esse. Cum tamen nullus auctor, quibus *Swarzia* cognita Oederi iconem adduxerat, eademque icon plan-

tam

tam nostram non satis bene sisteret, cum praeterea Hallerus folia cauli appressa diceret, quae in *S. capillaceâ* omnino patent, coniungere non sustinebam. At stirpis Hallerianae, quam, in eius Herbario Lutetiam ex Italiâ delato, observare licuit, inspectio omnia mea dubia soluit, certiorque factus sum, eius *Bryum alpinum* etc. nihil aliud esse, quam *S. capillaceam*, quam eodem anno in Alpibus Sanensibus copiosissime legeram. Huius plantulae habitus satis polymorphus dubiis facile ansam praebet; sic folia in caulibus iunioribus appressa esse, vnde teretes fiunt, monet Hallerus, quod et ipse observavi.

96. *S. inclinata* trunco suberecto ramoso, foliis alternis distichis semivaginantibus, setaceo-capillaceis; capsulae obliquae ovatae operculo conico obtuse acuminato.

Svarzia inclinata foliis semivaginantibus e fasciculi productione setaceo-capillaceis; thecâ cernuâ dentibus perforatis. *Hedw. musc. frond.* V. II. p. 74. t. 27.

Bryum inclinatum. *Gmel. Syst. Nat.* V. II. p. 1331. *Laich. pl. Eur.* p. 479. *Oest. fl.* V. II. p. 185. phr. *Hedw. B. inclinatum* capsulis ovatis, inclinatis, foliis setaceis, patulis, vaginantibus. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt.* p. 9.

Germ. Gebückte Svarzie. Gall. Jumelle inclinée. Svarzie perchée.

In sueciâ prope Upsaliam, in paludibus turfosis Scotiae, humidis Austriae et Alpibus Sanensibus Helvetiae habitat. Tempus florescentiae idem, ac praecedentis, cum quâ viget, esse videtur. Vita perennis.

Truncus suberectus, paulo supra basim ramosus, subuncialis. Folia proxime alterna, disticha, e basi vaginante latiuscula linearia, amoene viridia; infima minima, superiorum nervo crasso in setam longam incurvam exporrecto. Pedunculus trunco longior, erectus, iunior amoene purpureus, superne viridis. Calyptra luteola, lateraliter fissilis. Theca elliptica, cernua, maturitate fusea, peristomatis dentibus perforatis. Operculum profundius coloratum, conicum obtuse acuminatum.

In meis specimenibus operculum acutiusculum saturate rubrum.

Ante aestatem anni 1796, vbi in Alpium Sanensium humidis legi, in Helvetia reperta non fuerat.

3. *S. trifaria* trunco erecto ramoso; foliis trifariis lanceolatis et carinato-
subulatis; capsulae erectae ouatae operculo oblique conico. 97

Swarzia trifaria foliis imis lanceolatis, superioribus subulatis, carinatis, trifariis; theca ouata erecta. *Hedw. musc. frond. V. II. p. 76. fig. 28.*

Bryum trifarium. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1531. Laich. pl. Europ. p. 479. phr. Hedw. B. trifarium* capsulis erectis, ouatis, denticulatis, surculis simplicibus; foliis lanceolatis, subulatis, patentibus. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 8.*

Germ. *Dreyreihige Swarzie.* Gall. *Jumelle trilaterale; Swarzie à trois rangs de feuilles.*

Cum praecedente prope Upsaliam, vt et in Angliae et Scotiae sterilibus montosis habitat, pariterque perennis est.

Truncus erectus, semuncialis et ultra, ramosus. Folia inferiora parua, remota, lanceolata; superiora conferta, circa caulem trifariam disposita, longiora, carinato-subulata, neruo crasso instructa. Pedunculus subsemuncialis, erectus, e trunci primarii apice solitarius, rutilans. Calyptra nondum visa. Theca erecta, ouata, maturitate subfusca. Operculum oblique conicum. Annulus deest, vt in congeneribus. *Tab. II. fig. 5.*

a) Dentibus fissis.

XV. TRICHOSTOMUM.

Germ. Wimpermoos. Haarmund. Gall. Trichostome. Ciliaire.

Obs. Genus nouum, ab Hedwigio *fund. musc. V. II. p. 90*, conditum eoque nomine graecae compositionis propter peristomatis dentes longos capilliformes instructum.

Trichostomum Hedw. Schreb. Bryum et Fontinalis Linn. Dill. Gmel. Linn. Iun. Hypnum et Bryum Neck. Hypnum Hall. Hypnum et Fontinalis Web. Weiff. Luida, Bryon et Sekra Adans.

Flos monoicus vel dioicus. Masculus gemmiformis capituliformis-
ve. Peristoma simplex, dentibus sedecim ad basim vsque fissis, longissimis,
erectis. Tab. II. fig. 16.

I. *C a u l e s i m p l i c i.*

- 98 *T. pallidum* trunco erecto simplici; foliis subulato-capillaribus; capsulae
erectae subcylindricae operculo obtuse conico.

Trichostomum pallidum humile, foliis capillaribus, thecâ ouato-cylindricâ, operculo conico. *Hedw. musc. frond. V. I. p. 71. t. 27. Eiusd. fund. musc. V. II. p. 91. T. pallidum* furculo simplici brevissimo, foliis capillaceis, subulatis, vaginantibus; thecis cylindricis, operculis conicis, calyptris dimidiatis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 917. Baumg. fl. Lips. n. 1244. Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 448. Roth. fl. Germ. V. I. p. 458. Bryum pallidum Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1525. Laich. pl. Eur. p. 481. phr. Wild. B. pallidum* capsulis vrceolatis, erectis, pectine spirali, foliis capillaceis, furculis acaulibus. *Schreb. spic. fl. Lips. p. 80. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 43. — Bryum trichodes v. β. La Mark. Encycl. Meth. Bot. V. I. p. 494. — Bryum acaulon, heteromallum, sessis longis, pallidis. Dill. musc. p. 389. t. 49. fig. 57. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1058. 20. — Bryum caule sessili, foliis capillaribus, capsulis ouato-cylindricis, operculo conico. Hall. Hist. St. Helv. n. 1805.*

Bryon. Adans. fam. pl. V. II. p. 495.

Germ. *Blasses Wimpermoss. Blasser Hagrmund. Schrank. Gall. Ciliaire pâle. Angl. Pale Bryum.*

In Saxoniae, Thuringiae prope Gotham, Bauariae, Heluetiae, Virginiae et aliarum forte regionum nemoribus habitat. Maio floret, sequentibusque mensibus opercula deiicit. Capsulas Aprilis in conspectum venire Schrankius dicit, quod mihi etiam obseruatum est. Ob truncum simplicissimum durationis annuae esse crederem.

Truncus erectus, simplicissimus; tres lineas fere longus. Folia inferiora breuia, lanceolata; superiora conferta, erecta, e basi latiuscula longe subulata, et fere capillaria, e luteo pallide viridia. Perichaetialia similia pau-

10 longiora. Pedunculus terminalis, erectus; solitarius, longissimus, fascicularis et fere biuncialis, pallidus. Calyptra itidem pallida, vel carnea, lateraliter fissilis secedensque. Theca erecta, subcylindrica, maturitate e luteo rutilans. Operculum obtuse conicum, incurvum, rutilans.

Stirps vulgaris et tamen ab omnibus fere Botanicis praetermissa.

2. *C a u l e r a m o s o .*

? 2 T. *bassiflorum* trunco erecto subramoso; foliis angustis, lanceolatis, erectis; perichaetialibus obtusis; capsulae erectae subcylindricae operculo obtuse conico.

Trichostomum bassiflorum foliis angustis, lanceolatis, erectis; perichaetialibus obtusis, pedunculo basilari, operculo conico subobliquo; Schrank. Baier. fl. V. II p. 449.

Bryum bassiflorum furculo ramoso; foliis lanceolatis erectis, capsularum pedunculis e basi ramorum bracteatis, operculo conico subobliquo. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1332. Laich. pl. Eur. p. 481.

Germ. Grundblüthiger Haarmund. Schrank. Gall. Ciliaire bassiflore.

Circa Neuburgum in Bauaria habitat. Aprili capsulae conspiciendae veniunt. Duratio - - -

Folia angusta, lanceolata, erecta. Perichaetialia vaginantia, obtusa, colorata. Pedunculus ruber e basi cauliculi subtortilis, quatuor ad novem lineas longus. Theca erecta subcylindrica, striata. Operculum conicum, subobliquum.

Praecedentis, cui simillimum, forte mera varietas. Maximum discrimen subministrant truncus probabiliter ramosus, quamvis e Schrankii breviori descriptione non satis eluceat, pedunculi longitudo in hoc multo brevioris; illius origo e basi, vel, ut potius crediderim, e trunci primarii brevis-simi apice, ramo nouello, sub apicem orto, caulis continuationem simulante, perichaetialia tandem caulinis multum absimilia. Caeterum haec mihi adhuc suspecta species ampliore indagatione eget. Ob perichaetialia vaginantia, obtusa

obtusa pedunculorumque originem ad *Barbulam convolutam* proxime accedere videtur.

100. *T. glaucescens* truncò erecto subramoso; foliis acuminato-lanceolatis glaucescentibus; capsulae oblongae operculo oblique conico. 3.

Trichostomum glaucescens truncò subramoso, erecto; foliis acuminato-lanceolatis, glaucescentibus, thecis rectis. *Hedw. musc. frond. V. III. p. 91. t. 37. f. B.*

Germ. *Eisengraues Wimpermoss.* Gall. *Ciliaire glauque.*

In Alpibus Sueciae habitat. Tempus florescentiae ignotum. Duratio perennis.

Truncus semuncialis, vncialis et vltra, erectus, subramosus. Folia inferiora squamuliformia, distantia; superiora conferta, oblongo-lanceolata, patula, siccitate cauli appressa. Pedunculus, quatuor ad septem lineas longus, luteo virens, postea rutilans. Calyptra obseruatori defuit. Theca oblonga, fuscilla. Operculum oblique conicum, rubellum.

Stirps monoica.

101. *T. canescens* truncò erecto ramoso, ramis confertis; foliis lanceolato-carinatis, recuruis, apice decoloro albis; capsulae erectae oblongo-ouatae operculo subulato-conico. 4.

Trichostomum canescens truncò erecto, foliis confertis, recuruis, extremitate non coloratâ, thecis erectis ouatis. *Hedw. musc. frond. V. III. p. 5. t. 3. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 41. T. canescens* caulibus suberectis, ramis sparsis longioribus, foliis pilosis, fetis longioribus erectis. *Timm. Prodr. fl. Meg. 775.*

Bryum hypnoides vasculis erectis, subrotundis, axillaribus, foliis subulatis distantibus. *Schreb. spic. fl. Lips. p. 77. Huds. fl. Angl. p. 410. v. α. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1057. 18. — Bryum hypnoides v. pilosum. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1234. B. hypnoides v. β. Linn. sp. pl. p. 1585. Grimm. St. Jfen. p. 126. Leers. fl. Herb. n. 844. Pflanz. Pflanz. Syst.*

13. th. V. II. p. 252. *B. hypnoides* v. *α.* Neck. meth. muse. p. 227. —
Bryum hypnoides hirsutia canescens, vulgare. Dill. musc. p. 368. t. 47.
 fig. 27.

Luida. Adans. fam. Pl. V. II. p. 492.

Hypnum canescens v. *pilosum* caulibus suberectis, ramis sparsis, longioribus, foliis pilosis; setis longioribus, erectis. Weiss. Crypt. Gött. p. 213. Reich. fl. Moeno-Franc. n. 780.

Muscus capillaceus foliis plurimis reflexis. Vaill. Bot. Par. t. 26. fig. 14. Tourn. Inst. p. 551.

Germ. Weisliches Wimpermoos. Baumg. Grauer Haarmund. Gall. Ciliaire blanchâtre. Norw. Dynskrena.

In agris et sylvis arenosis ad saxa, in ericetis apricis sterilibus per totam fere Europam et in Africâ prope Algiriam, vbi Cel. Desfontaines legit, habitat. In Heluetiâ, vtpote arenariis stirpibus non admodum opportuna regione, rarius occurrit; in Alpibus tamen, in planitie Des Mosses dictâ legi. Tempus florescentiae autumnale. Perennat.

Truncus erectus, rarius declinatus, vncialis, biuncialis, ramosus, ramis longitudine variis. Folia imbricata, lanceolato-carinata, striata, exfasciculata, apice decoloro alba, patentia, deorsum reflexa, siccitate vero cauli appressa, subcontorta, vnde caules teretes et quasi incani apparent, e luteo viridia. Floris masculi perigonia interiora ouato-cuspidata, concava. Perichaetia caeteris parum absimilia. Pedunculi e ramulorum extremitate basi adscendentes, inde erecti, vnciales, solitarii, primum amoenae virides, postea fusco-rutilantes. Calyptra dilute viridis, apice nigro, basi laciniata, recta abscedens. Theca erecta, oblongo-ouata, maturitate fusca. Operculum subulato-conicum, rectum, basi rubicundum.

Variat caulibus strigosioribus, foliis angustioribus. Alia varietas caulibus breuioribus folisque multum reflexis, quam Dillenius notat, stirps mascula huiusce esse videtur.

5. *T. indicum* trunco erecto ramoso; foliis e basi latiuscula longe lanceolatis, apice coloratis, siccitate conuolutis; pedunculis superne incrassatis; capsulae erectae oblongae operculo conico-rostrato.

Tricho-

Trichostomum indicum furculo ramoso erecto, foliis lanceolatis convolutis, setis superne incrassatis axillaribus, capsulis oblongis operculis rostratis. *Wild. Bot. Mag. IV. p. 7. t. 1. f. 1. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1332.*

Germ. *Indianisches Wimpermoos.* Gall. *Ciliaire des Indes.*

In Indiâ orientali habitat. Caetera ignorantur.

Truncus erectus, ramosus, dense foliis obsitus. Folia e basi latâ canaliculata longe lanceolata, e luteo obscure virescentia, humiditate planiuscula, siccitate maxime crispa et convoluta. Perichaetia caulinis similia. Pedunculus axillaris, nempe e ramorum annotinorum apice erectus, thecam versus incrassatus, tortilis, e viridi rubellus. Vaginula ventricosa, apice truncata. Calyptra obseruanti defuit. Theca erecta, elliptica, viridirubra. Operculum conicum in rostrum longius eductum. Peristomatis dentes sedecim erecti, longi, ad basim vsque fissi.

A praecedente cui simillimum foliis omnino viridibus et operculo in rostrum longius tenuiusque educto potissimum differre videtur. An satis distincta species?

103. T. *obtusum* trunco erecto ramoso; foliis ouato-subulatis pilo, canescente 6. terminatis; capsulae ouatae operculo obtuso breui.

Bryum aciculariforme caule ramisque erectis fastigiatis, foliis lanceolatis, margine reuoluto - patulis, capsulis ouato - oblongis. *Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 42. Add. Ehrh.?*

Bryum hypnoides v. *obtusum.* *Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1234. B. hypnoides* v. *S. Huds. fl. Angl. p. 411. — Bryum hypnoides, alpinum, operculis obtusis. Dill. musc. p. 371. t. 47. f. 30.*

Luida. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Germ. *Stumpfes Wimpermoos.* Gall. *Ciliaire obtuse.*

In Sueciâ et monte *Snowdon* Angliæ et in montosis *Hercyniæ* habitat. Sub finem Augusti capsulae vigent. Vita perennis.

Truncus erectus, ramosus, ramis iterum diuisis. Folia imbricata patentia, ouato-subulata, pilo canescente terminata, e luteo viridia. Pedunculi in ramulis terminales, erecti, semunciales, pallidi. Theca erecta, ouata, maturitate fusca. Operculum breue, obtusum, apice tamen acutiusculo. Calyptra non obseruata.

Habitus omnino *Trichostomorum*; at capsulâ crassiore et operculo obtuso ab omnibus congeneribus facile distinguitur.

7. *T. ericoides* trunco suberecto ramoso; ramis compositis; ramulis breuibus, 104.
sterilibus, alternis; foliis ouato-lanceolatis, recuruis, striatis; pedunculis e ramorum superiorum basi; capsulae erectae ouatae operculo subulato-conico.

Trichostomum ericoides. Schrad. *spic. fl. Germ.* p. 62. phr. Gmel.
— *Trichostomum elongatum*. Ehrh. *pl. Crypt. exs.* 233.

Bryum ericoides furculo erecto, ramis confertis, breuibus, foliis lanceolato-acuminatis, apice diaphanis, recuruis, capsulis ouatis. Gmel. *Syst. Nat. V. II. p.* 1332. Laich. *pl. Eur.* p. 480. — *Bryum elongatum*. Hoffm. *Deut. f. V. II. p.* 41. — *Bryum hypnoides v. barbatum*. Retz. *Prodr. fl. Scand. n.* 1234. *B. hypnoides v. γ.* Linn. *sp. pl. p.* 1585. n. 21. Huds. *fl. Angl. p.* 410. n. 24. v. ε. — *Bryum hypnoides ericae facie*, capsulis barbatis, alpinum. Dill. *musc. p.* 371. t. 47. f. 51. — *Bryum hypnoides capitulis plurimis erectis etc.* Rac. *Syn. St. Brit. V. III p.* 478. *Hypnum canescens v. ericoides*. Web. *sp. ic. fl. Gött. p.* 82.

Luida. Adans. *fam. pl. V. II. p.* 492.

Muscus foliis plurimis reflexis, [ex vno] puncto confertis. Vaill. *Bot. Par. t. 26. f.* 14.

Germ. Heidenartiges Wimpermoss. Gall. Ciliaire en forme de bruyere. Ciliaire ericoïde. Angl. Heath like alpine Bryum. Dill.

In monte *Snowdon* Angliae, *Hercyniae* ericetis montisque *Bructeri* paludosis, *Saxoniae* submontanis regionibus et in saltu *Thuringico* ad saxa rigua inter *Ifenacam* et *Wilhelmsthal* habitat. Suecia et Gallia illud etiam possident

possident. Autumno et vere capsulae vigent. Mea specimina sub finem Martii cum fructu iamiam maturo reperta sunt. Duratio perennis.

Truncus erectus vel ascendens, ad varias altitudinis partes diuisus. Rami duo tres pluresue longitudine subaequales, erecti, compositi. Ramuli breuissimi, alterni, approximati, ericae formam dispositione aemulantes, steriles, supremi caeteris multo longiores. Folia subimbricata, ouato-lanceolata, carinata, apice nullatenus alto in meis saltem Dillenianisque specimenibus, exfasciculata, plicis longitudinalibus striata; madida reflexa, sicca cauli appressa; inferiora fusca; superiora vero praesertim in ramulis viridilutescentia. Perichaetia caeteris similia. E trunci ramorumque annotinorum apice ad ramorum superiorum longiorum basim pedunculi oriuntur vnciales et ultra, conferti, erecti, siccitate tortiles, infra purpurei, superiora superiora versus aurantiaci. Calyptra, theca, et operculum vt in *Trichostomo canescente*.

Flos masculus, auctore Schradero, capituliformis, lateralis.

Variat foliis pilo terminatis. *Web. spic. fl. Germ. p. 82.* quam varietatem Schraderus loco citato fusius descripsit.

Hanc speciem pro varietate *T. canescentis* habet Hedwigius, quod cum eo passim mixta reperiatur, eiusque mascula indiuidua habitu referat. Mihi vero saepe solitaria occurrit; praeterea a *T. canescente* habitu ericoideo peculiari, foliis plerumque omnino viridibus, minus setaceis, e basi latiuscula paulo breuioribus, humiditate patentibus, vix reflexis, siccitate cauli appressis, non vero contortis, pedunculis tandem plerumque multo longioribus differt. Hinc, Dillenio praeeunte, separare non dubito.

105. *T. microcarpon* truncus suberecto ramoso; foliis lanceolatis, apice pilo canis; 8. pedunculis in ramis annotinis terminalibus, breuissimis; capsulae erectae subrotundae operculo conico-acuminato.

Bryum microcarpon furculo ramoso; foliis patulis, setis terminalibus capsulis subrotundis. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1532. Laich. pl. Eur. p. 480. Hoffm. Deut. fl. II. p. 42. — Bryum hypnoides v. microcarpos. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1254. — Bryum hypnoides v. γ. Huds. fl. Angl.*

Angl. p. 410. — Bryum hypnoides, alpinum, fetis et capsulis exiguis. Dill. musc. p. 370. t. 47. fig. 29. Oed. fl. Dan. t. 476.

Hypnum caulibus teretibus, foliis pilo aristatis, fetis brevissimis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1782. Eiusd. Nom. pl. Helv. n. 1782.

Luida. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Germ. Kleinfrüchtiges Wimpermops. Gall. Ciliaire à petit fruit. Angl. Small headed alpine Bryum. Dill.

In monte *Snowdon* Angliae, Saltus Thuringici arenosis, Alpibusque Scandinavicis et Helueticis habitat. Martio cum thecis inueni. Dillenius vero Augusto et Septembri cum capsulis et nouellis et vetustioribus legit. Vita longaeua,

Truncus suberectus, ramosus, ramis compositis, vncialis, biuncialis et ultra. Folia imbricata, lanceolata, angusta, neruo in pilum breuem, canum terminato, madida patentia vix reflexa, siccitate cauli appressa, inferiora fusca, superiora e luteo viridia. Perichaetia similia. Pedunculi in ramulis annotinis terminales, erecti, solitarii, rarius gemelli, inferne rubescentes, superne pallidi, duas, tres, quatuor ad plurimum lineas longi. Calyptra conica, basi laciniata, recta secedens. Theca erecta, e rotundo ouata, oliuacea. Operculum conicum, acuminatum, basi rutilans, caetera pallidum.

In summis Alpium cacuminibus variat foliis atris.

T. lanuginosum habitu satis refert; sed truncus multo breuior, non procumbens, folia latiora nec heteromalla, nec apice reflexa, pedunculi plerumque multo breuiores, capsula tandem subrotunda exigua affatim distinguunt.

9. *T. heterostichum* trunco suberecto ramoso; foliis lanceolatis subheteromallis, apice cano denticulatis; capsulae oblongo-ouatae operculo oblique rostellato. 106.

Trichostomum heterostichum foliis lanceolatis in apicem canum denticulatum productis; thecis oblongis. *Hedw. musc. frond. V. II. p. 70. t. 25. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 776. Schrad. Spic. fl. Germ. p. 64. Hoffm. Deut. Fl. V. II. p. 40.*

Bryum secundum foliis lanceolatis, dentato-cuspidatis, capsulis oblongis. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1333. Oest. fl. V. II. p. 186. Laich. pl. Eur. p. 481.

Germ. Einseitiges Wimpermoss. Gall. Ciliaire unilatérale.

In Saxoniâ, Megapolitano Ducatu, Hercyniâ in monte Bructero et prope Ilfeldum, Ausiriae tandem humidis syluaticis habitat. Montosa, saxosaque amat. Aestatis initio thecas maturat. Vita perennis.

Truncus suberectus, ramosus, biuncialis, triuncialis. Folia imbricata, subheteromalla, oblongo-lanceolata, concava, apice parenchymatis defectu cana, sub lente denticulata, siccitate cauli appressa, superiora viridia. Pedunculus terminalis, erectus, subsolitarius, semuncia breuior, luteo-viridis. Calyptra lateraliter fissilis, pallida. Theca oblongo-ouata, maturitate subfusca. Operculum pedunculo concolor, basi rutilans, oblique rostellatum. Tab. II. fig. 16.

107. *T. lanuginosum* trunco procumbente ramoso; ramis breuib. subalternis, foliis lineari-lanceolatis, apice denticulato piliformi; capsulae erectae, ouatae operculo oblonge conico.

Trichostomum lanuginosum procumbens, foliis lineari-lanceolatis denticulatis apiceque canis, ramis breuib. fertilibus. Hedw. musc. frond. V. III. p. 3. fig. 2. Eiusd. fund. musc. V. II. p. 91. t. 8. fig. 43. 44. Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 450. — *Trichostomum hypnoides* furculo ramoso decumbente, foliis oblongis apice piliferis, thecis oblongis, calyptris integris. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 916. Baumg. fl. Lps. n. 1242. Mönch. pl. Marp. p. 736. Roth. fl. Germ. V. I. p. 453. — *Trichostomum ramigerum* procumbens, ramis lateralibus thecigeris. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 774. — *Trichostomum serratum*. Ehrh. pl. Crypt. exsc. 94.

Gymnostomum canescens furculis erectis caespitosis, foliis lanceolatis apice piliferis, pedunculis breuib., capsulis erectis. Schrank. prim. fl. Salisb. n. 817. Eiusd. Baiers. fl. V. II. p. 436? An potius ad *Trichostomum canescens*, ob truncum erectum, referendum? Sed pedunculorum breuitas vetat.

Bryum lanuginosum Hoffm. Deut. Fl. V. II. p. 41. — *Bryum hypnoides*. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1332. Laich. pl. Eur. p. 480. phr. Wild. B.

hypnoides antheris erectis, caule erectisculo, ramis lateralibus, brevibus, fertilibus. Linn. sp. pl. p. 1584. n. 21. v. α. Syst. Nat. V. II. p. 702. Linn. iun. meth. musc. p. 367. Poll. pl. Pal. n. 1013. Grimm. Str. Isen. p. 126. Weig. fl. Pom. Rug. n. 695. Leers. fl. Herb. n. 844. Linn. fl. Suec. n. 1003. Fl. Lapp. ed. nov. p. 326. Gunn. fl. Norw. n. 559. St. Isl. p. 212. Müll. fl. Frid. p. 201. Oed. fl. Dan. t. 476. Huds. fl. Angl. p. 410. v. ζ. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 732. Gort. fl. Belg. p. 309. La Mark. fl. Franç. V. I. p. 49. Eiusd. Enc. Meth. Bot. V I p. 490. 23 Dill. lib. Par. p. 326. All. fl. Ped. n. 2469. Panz. Pflanz. Syst. 13 th V. II. p. 251. *B. hypnoides* furculo declinato, ramoso, ramis fertilibus, capitulis ovatis erectis, operculo cuspidato. Neck. meth. musc. p. 226. — *Bryum hypnoides*, polycephatum, lanuginosum, montanum. Dill. musc. p. 372. t. 47. fig. 32.

Luida. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Hypnum canescens. Web. spec. fl. Gött. p. 81. *H. canescens*. v. *hirsutum* caulibus suberectis, ramis alternis, brevibus, foliis piliferis, pilis longis vagis, setis brevibus erectis. Weiss. Crypt. Gött. p. 211. Reich. fl. Moeno-Franc. n. 780. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1324. — *Hypnum* ramis alternis, brevioribus, foliis pilosis, petiolis brevibus flexuosis. Hall. hist. St. Helv. n. 1780. Eiusd. Enum. St. Helv. p. 102. n. 124. t. 3. fig. 4. Icon mala.

Muscus terrestris, vulgari similis lanuginosus. Mor. Ox. III. p. 625. t. 5. fig. 7. — Plukn. Almag. t. 47. fig. 5.

Germ. Weichhaariges Wimpermoos. Gall. Ciliaire velue. Bry hypnoide. La Mark. Angl. Woolly Bryum. Huds. Hoary alpine Bryum. Lightf. Norw. Dymosse.

In montanis, lapidosis, arenosis ad saxa et terram copiose, in sylvis arenosis ad arborum radices rarius habitat, totius Europae imo Laponiae et Islandiae hospes. Alpes etiam illud habent. Thecae circa autumnum apparent, vere vigent; tempus vero florescentiae probabiliter autumnus initium. Duratio perennis.

Truncus debilis, procumbens, tres ad septem pollices longus, in ramos breviores versus extremitatem crassiores alternatim diuisus. Folia imbr-

imbricata, lineari-lanceolata, neruo in pilum longum incanum sub lente denticulatum terminata, in plantâ humidâ subheteromalla, siccitate vero cauli appressa; inferiora fusca, superiora e luteo viridia. Perichaetia caeteris longiora. Pedunculi in ramulis terminales, suberecti, semuncia plerumque breuiores, viridantes, aetate fusci. Calyptra pallida, apice fusca, basi laciniata, recta secedens. Theca erecta, ouata, maturitate ex olivaceo rutilans. Operculum fere concolor apice dilutius, oblongum, conicum. Annulus, vt in toto hoc genere, nullus.

Cum *Trichostomo canescente*, a quo tamen habitu diuersissimo, foliorum figura peduncolorumque longitudine, summopere differt, ab omnibus fere Botanici commixtum aut pro eius varietate habitum est. Hinc in synonymia ambages vix resoluendae et inextricabilis error.

108. *T. fasciculare* trunco procumbente ramoso, ramis breuib. confertis; foliis lanceolato-acuminatis, reflexo-patulis; capsulae erectae onatoblonsae operculo conico longe acuminato.

Trichostomum fasciculare. Schrad. *spic. fl. Germ.* p. 61. phr. Gmel.

Bryum fasciculare furculo procumbente, ramis confertis breuib., foliis lanceolatis margine-reuoluto patulis; capsulis ouato-oblongis. Gmel. *Syst. Nat. V. II* p. 1332. Laich. *pl. Eur.* p. 480. Hoffm. *Deut. fl. V. II* pl. 42. — *Bryum hypnoides* v. *virescens*. Retz. *Prodr. fl. Scand.* n. 1234. *B. hypnoides* v. β . Neck. *meth. musc.* p. 227. Huds. *fl. Angl.* p. 410. Linn. *sp. pl. ed. Reich. V. IV* p. 477. — *Bryum hypnoides* et *hirsutiae virescens, fasciculare, alpinum.* Dill. *musc.* p. 370. t. 47. f. 28.

Luid. *Adans. fam. pl. V. II.* p. 492.

Germ. *Bündelförmiges Wimpermoos.* Gall. *Ciliaire fasciculée.*

In monte *Snowdon* Angliae et ad faxa in *Bructero*, *Ahtersmanköhe*, aliisque *Hercyniae* montibus habitat. Vere et Autumno floret; Septembri, auctore Dillenio capsulae maturescunt. Duratio perennis.

Truncus procumbens, vncialis, biuncialis, nunc simplex, nunc divisus, ramis lateralibus confertis, breuib. obtusiusculis. Folia conferta, lanceolato-acuminata, carinata, margine reuoluta, erecto-patula, neruo

percurfa, leuiter ftriata; inferiora fusca, emarcida, fuperiora e luteo viridia. Perigonia exteriora lanceolato-acuminata, interiora minima, ouato-acuminata. Perichaetia caulinis fimilia. Pedunculus femuncialis afcendens. Calyptra bafi in lacinias aequales fiffa, recta fecedens. Theca ouato-oblonga, erecta. Operculum conicum longe acuminatum. Annulus nullus.

Flores mafculi, autore Schradero capituliformes, laterales.

T. canefcenti, a quo Neckerus illud non feparat, affine; at truncus procumbens et folia omnino viridia fatis diftinguunt.

- 12 *T. aquaticum* trunco procumbente rarnofe; foliis laxè imbricatis, ouato-lanceolatis, recuruis; capfulae erectae ouatae, operculo conico longe acuminato. 109.

Bryum hypnoides v. *η*. Huds. fl. Angl. p. 411. — *Bryum hypnoides aquaticum*, calyptris nigris acutis. Dill. musc. p. 367. t. 46. fig. 26. Oed. fl. Dan. t. 1001. fig. 1. Hall. Enum. St. Helv. p. 114. n. 26. — *Bryum hypnoides repens*, aquaticum, erectis capitulis acutis. Rac. Syn. St. Brit. III. p. 94.

Luida. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Hypnum caulibus teretibus, foliis lanceolatis, imbricatis, capfulis erectis, ouatis, ariftatis. Hall. Jt. Hercyn. n. 30. fig. 2. Eiusd. Hift. St. Helv. n. 1781. Eiusd. Nom. pl. Helv. n. 1781. Grimm. St. Jfen. p. 152.

Muscus aquaticus pilis acutis. Pet. musc. n. 64. Mor. hift. Ox. III. p. 626. t. 5. fig. 29. Vaill. Bot. Par. p. 137. t. 27. fig. 16. quam iconem La Mark ad *Hypnum riparium* immerito retulit.

Germ. *Waffer - Wimpermoos*. Gall. *Ciliaire aquatique*. Angl. *Hypnum like Water Bryum*. Dill.

In vlginofis et aquaticis Norwegiae, Hercyniae, Heluetiae; Galliae habitat. In rupibus riguis Thuringiae prope Ifenacam Grimmius etiam illud inuenit. Tempus florefcentiae ignotum; vere autem capfulae vigent. Vita longa.

Truncus

Truncus faxis incumbens et aquae motum sequens, inordinate ramosus, inferne subnudus vel foliorum erosorum nervis permanentibus scaber, vt in muscis aquaticis fieri amat. Folia laxè circa caulem disposita, ouato-lanceolata, carinata, humiditate patula, apice recurua, siccitate cauli appressa, omnia e fusco viridia. Pedunculus e ramorum annotinorum apice, hinc axillaris imo lateralis visus, vt in Vaillantii icone cernere est, erectus, brevis, nigricans. Calyptra fusca, acuta, basi in lacinias plurimas fissa, recta secedens. Theca erecta, ouata, maturitate e fusco nigricans. Operculum conicum, in acumen longum eductum.

Variat 1. ramis crassioribus *Dill. loc. cit. t. 46. fig. 26. B.* 2. In Alpibus Helueticis caulibus strigosioribus, pedunculis perbreuib. *ic. rad. C.*

Capula et habitus *Dicrani acicularis*. An eiusdem tribus?

110. T. *fontinaloides* trunco fluitante ramofo; foliis oblongo-lanceolatis, patulis; pedunculis in lateralibus ramulis breuissimis, terminalibus; capsulae ouatae operculo conico subobliquo.

Trichostomum fontinaloides trunco ramofo, longo; foliis lanceolatis, patulis; thecis lateralibus. *Hedw. musc. frond. V. III. p. 36. fig. 14.*

Fontinalis minor. *Hedw. fund. musc. V. II. p. 96.* F. *minor* foliis ouatis, concavis, trifariis, acutis, passim geminis, antheris terminalibus, *Linn. sp. pl. p. 1571. Syst. Nat. V. II. p. 1324. Laich. pl. Eur. p. 472. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1053. 2. Baumg. fl. Lips. n. 1329. Web. spic. fl. Gött. p. 35. Leers. fl. Herb. n. 886. Wigg. prim. fl. Hols. p. 75. Roth. fl. Germ. V. I. p. 478. Gunn. fl. Norw. n. 969?* Haec icon mihi suspecta, quandoquidem *Fontinalis antipyreticae* varietatem minorem aut *Hypni fluitantis* surculum potius sistere videtur, quam stirpem nostram; cum praeterea absque fructu sit, vix cuiam plantae assignanda sit dicere posses. *St. Jsl. p. 212. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1187. Müll. fl. Frid. p. 196. Huds. fl. Angl. p. 398. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 695. Dicks. coll. of dried pl. fax. I. Royen fl. Lugd. p. 506. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 441. All. fl. Ped. n. 2512. Crantz. Jnst. p. 59. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 155. La Mark. Encycl. Meth. Bot. V. II. p. 518. Fontinalis alpina* foliis subsecundis, ellipticis, obtusiusculis, per-

richaetialibus lanceolatis acutis. Dicks. pl. Crypt. fasc. II. p. 12. t. IV. fig. 1. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1324. Laich. pl. Eur. p. 472. — Fontinalis erecta. Vill. pl. Dauph. t. III. p. 919. n. 3. — Fontinalis triangularis, minor, carinata e cymis capsulifera. Dill. musc. p. 257. t. 32. fig. 2. — Fontinalis minor foliis triangularibus minus complicatis, capsulis in summis capitulis sessilibus. Rac. Syn. St. Brit. III. p. 79.

Sakra. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Hypnum fontinaloides. La Mark. Encycl. Meth. Bot. V. III. p. 164. —

Hypnum antipyreticum v. minus surculis trifariis apice capituliferis, operculo capitulorum cuspidato. Neck. meth. musc. p. 192. — Hyp-

num foliis ovatis, lanceolatis, carinatis, apicibus capsuliferis. Hall.

Hist. St. Helv. n. 1795. Eiusd. Nom. pl. Helv. p. 164. — Hypnum fo-

liis ovato-lanceolatis pilo terminatis, capsulis per alas sessilibus. Hall.

Hist. St. Helv. n. 1796. ? Quae phrasis, auctore Lachenal, huc potius,

quam ad Fontinalem squamosam, pertinere videtur. — Pluckn. Alm.

p. 257. Buddl. Hort. sicc. II. fol. 21.

Bryum fontinaloides. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1553. phr. Hedw.

Germ. Hüllmoosartiges Wimpermoss. Kleineres Hüllmoos. Gall. Ciliaire fontinaloide. Hypne fontinaloide, La Mark. Fontinale mineure. Fontinale à urnes terminales. La Mark. Angl. Lesser water-moss. Huds. Norw. Lönke moss.

In riuis fluuiisque, vel maximis, totius Europae habitat, fundo saxive ripariis adhaerens. Dillenius in Tamesi illud inuenit, Günnerus in fluuio Holumenfi, Allionus in Pado, cel. La Chenal in fluuiis Urfa et Dubi, ego in fluuio Aruâ prope Geneuam. Praeterea ad lapides riuiolorum montanorum et subalpinorum immerfos arborumque ripariarum radices in Angliâ, Scotiâ, Carinthiâ, Heluetiâ, Delphinatu, prope Vaucuse, vbi copiosissime ad Saxa in amne Sorgue crescens vidit Matthiesson Brief. II. Th. confertim vitam degit. Tempus florescentiae ignotum. Duratio perennis.

Truncus fluitans, ramosus, triquadriuncialis, imo semipedalis et ultra. Folia trunco fere trifariam circumposita, semiamplexicaulia, oblongo-lanceolata, carinata, marginata, neruo eminente percurfa, madore patentia rapice

apice inflexo, siccitate subsecunda crispescentia, iuniora profunde viridia, caetera nigricantia, et inferiora non raro aquâ et vetustate corrosa, solo nervo residuo conspicuo. Perigonialia ouato-acuminata, concava, exfasciculata. Perichaetialia lanceolata, nervo instructa. Pedunculi in ramulis lateralibus terminales, rarius ramorum maiorum apicem occupantes, brevissimi, amoene virescentes. Calyptra luteo-fusca, conico-subulata, basi in plures lacinias fissa, recta secedens. Theca perichaetio immersa, ouata, maturitate dilutissime rufa. Operculum oblongo-conicum, apice paulum obliquo, superne croceum.

Stirps monoica.

Omnino polymorpha planta, cauliumque longitudine, foliorum formâ capsularumque copia et situ summopere varians, vnde plurimus ortus est error. Ad Aruæ ripas foliis omnibus obtusioribus, margine crassiore et siccitate nullatenus patentibus, sed trunco omnino appressis circumtortisque variat, quod in speciminibus a Lachenalio missis non video, quorum folia vel siccitate patentiuscula remanent.

Aliam varietatem Parisiis in herbario Vaillantiano asseruatam et *Fontinalis minoris* nomine instructam vidi, quam hic describere operae praetium est, ut inde eluceat, priscos Botanicos per *Fontinalem minorem* non aliam intellexisse plantam, quam *Trichostomum fontinaloides* recentiorum. — „Surguli conferti, basi adhaerentes et terrâ calcareâ agglutinati, duos ad tres pollices longi, teretes, plerumque simplices, aliquando tamen rarium unum, alterumue edentes. Folia laxè et fere trifariam trunco circumposita, siccitate „cauli appressa, vnde furculorum teres habitus, humiditate vero patentia, elliptica, obtusiuscula, margine integerrima, nervo usque ad apicem pertingente donata, colore e luteo vel rufo obscure viridi, inferiora minuta plerumque aqua corrosa. Fructificatio deerat.“ — Ex hac descriptione, ut et iconè Tab. ~~III~~ fig. 4, quae hunc muscum sistit, patet, hanc stirpem, ad Vaillantium sub nomine *Fontinalis minoris* missam, nihil aliud esse, quam *Trichostomi fontinaloides* varietatem iuniorem, staturam ramositatemque, ei natura assignatas, nondum adeptam et a nostra planta tantum foliorum formâ paulo obtusiorum minus carinatarum et siccitate non crispescentium differentem. Magnum sane argumentum pro eorum sententiâ, qui plantam Hedwigianam eandem ac Dillenianam esse, et *Fontinalem minorem* Florae regno

regno prorsus expellendam ac delendam esse contendunt. Sed et alia argumenta eandem opinionem tutantia nec leuiores hic afferre lubet.

Inter omnes recentiores Botánicos, quos in Anglià, Germanià, Helvetià, Gallià adire et alloqui, aut per litteras percontari, contigit, nullus mihi *Fontinalem minorem* ostendere aut mittere valuit. Plerique se hanc stirpem prorsus ignorare dixerunt; pauciores aut *Fontinalis antipyreticae* varietatem minorem aut *Trichostomum fontinaloides* Hedwigii pro *Fontinali minore* venditauerunt. Nec Hedwigijs, qui iamdiu eodem studio iisdemque conatibus hanc stirpem quaesitat, ut ab eo monitus sum, alia responsa tulit; sic vir clarissimus suam plantam a Lichtfootio *Fontinalis minoris* nomine instructam accepit. Plurima etiam herbaria, eaque cryptogamicis stirpibus ditissima, cum Parisiis, tum alibi perscrutatus *Fontinalem minorem*, qualem Dillenii icon sistit, frustra quaesivi. Tandem nulli labori, ad illam detegendam perperci; sed neque flumina et amnes, quorum ripas indefessus peragraui, nec Alpium editiorum riuuli et torrentes, quorum saxa, quae tantae muscorum cohorti hospitium praebent, perlustraui, me votorum meorum compotem fecerunt, ne plures alias Botánicos taceam, qui eodem desiderio moti feliciore successu usi non sunt. At si alia planta daretur a *Trichostomo fontinaloide* distincta, inter tot tamque acres plantarum cryptogamicarum indagatores, quibus aetas nostra gloriatur, vnus alterve illam certe explorasset. An credendum hanc speciem rariorem factam, imo prorsus interiisse, aut antiquiores Botánicos in suis inuestigationibus feliciores peritioresve recentioribus fuisse? Talis sententia omnino absona foret.

At, nobis obiicietur, si planta Dilleniana eadem ac Hedwigiana sit, qui sit, ut icones adeo sint ab similes, praesertim quod ad foliorum formam et capsularum copiam situmque attinet, ut vix eandem stirpem sistere credere possis? In promptu responsio erit. Cum stirps nostra, ut supra obseruatum est, omnino polymorpha sit, folisque magis minusve obtusis ludat, probabile est, Dillenium varietatem, quam supra memorauimus, prae oculis habuisse ac descripsisse. Equidem copia capsularum, quae singulum ramum terminant aliquid peculiaris et plantae nostrae alieni habet, in qua ramuli laterales fere soli fructiferi inueniuntur. At Dillenius forte gemmis foliaceis ramorum cacumen occupantibus et capsulam sessilem, si paulo negligentius obseruantur, ita mentientibus, ut mihi etiam pluries fucum fecerint, deceptus fuit. Praeterea fatendum, hunc magnum muscorum inuestigatorem aliquando in suis

fuis iconibus potius elegantiae quam veritati studuisse. Exemplo fuerint ex *Hypnorum* familia fig. 5. quā *Hypnum denticulatum* repraesentatur et fig. 69. quā *Hypnum curtispendulum* (nobis *Neckeram*) sistit, in quibus a natura plurimum abscedere videtur. Neque etenim mihi, iam tot annos muscos exploranti, specimen umquam occurrit, ubi rami singuli, ut in figura Dilleniana cernere est, capsula sua terminali instructi fuerint; unde potius ingenii figmentum in hac capsularum copia, quam fidelem naturae imitationem video. Tandem inter muscos exsiccatos Dillenii, quorum Sibthorpius praesens possessor, *Fontinalis minor* occurrit nulla, et in loco a Dillenio indicato nullo alia species quam *Trichostomum Fontinaloides* nostrum reperta est. Vid. *Sibth. fl. Oxon.* 777. et *Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 80.*

Linnaeum etiam *Fontinalem minorem*, quam e Dillenii fide inter suas species recepit, non cognovisse, ex eo concludere fas est, quod folia in ramis crassioribus gemina dicat, quod nec in nostra nec in vlla alia muscorum specie hucusque deprehensum est, cum in omnibus alterne aut vage trunco circumposita sint, numquam vero gemina reperiantur. An icon Dillenii, quae reipsa folia ramorum apicem versus dense et capta et fere geminata sistit, erroris causa fuit?

Equidem Hallerus se a Cel. *Mieg. fontinalem minorem* accepisse perhibet. At eius descriptio multo magis e Dillenii icone, quam e vivo exemplario desumpta fuisse videtur, cum ramos etiam omnes apice fructiferos dicat, quod naturae repugnat. Praeterea in eius herbario, quod Parisiis evolueret ac perscrutari licuit, planta, quae sub *fontinalis minoris* nomine occurrit, a Dilleniana omnino discrepat et *Fontinalis antipyreticae* varietas, aut *Hypni fluitantis* furculus esse videtur, specimine caeterum tanta incuria adseruato et temporis iniuria adeo laeso, ut genus vix erui possit.

His omnibus perpensis, ipsoque annuente Hedwigio, *Fontinalem minorem* tollere eiusque synonymiam ad stirpem nostram referre non dubito. Si tamen errauerim, et reipsa stirps Dilleniana in cuiusvis aetatis nostrae Botanici chartulis existat, hunc obtestor, ut mihi exemplario communicato copiam faciat, omnia dubia soluendi et rita peristomatis instituta investigatione huius stirpis tandem genus enucleandi.

Species obscuriores.

- 14? *T. angustatum* trunco ramofo; foliis lanceolato-subulatis ficcitate tortilibus, capsulis ouatis. III.

Trichostomum angustatum furculo ramofo; foliis lanceolatis subulatis etc.? Schrad. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1332. Laich. pl. Eur. p. 481.

Germ. *Verengertes Wimpermoos*. Gall. *Ciliaire retrecie*.

De hac specie, quam Gmelinus solus indicauit, cuiusque descriptio et historia a Schradero expectandae, plura non nouimus.

- 15? *T. tortum* trunco ramofo; foliis lanceolatis, angustis, ficcitate tortilibus; capsulae subcylindricae arcuatae operculo conico. III.

Trichostomum tortum pedunculis contortis; capsula subcylindrica arcuata; operculo conico; peristomatis ciliis articulatis. Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 449. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1332. Laich. pl. Eur. p. 481.

At

Germ. *Gedrehtes Wimpermoos*. Gall. *Ciliaire tordue*.

In syluis prope *Ingolstadtum* in Bauaria repertum est. Maio capsulae vigent. Duratio perennis?

Cauliculi tres quatuor lineas longi. Folia angusta, lanceolata, neruo viridi, acutissima, sed pilo nullo terminata, rigidula, erecta, ficcitate contorta. Perichaetia pauca, pedunculo appressa, lutescentia, exfasciculata. Vagina brunea. Pedunculi axillares, purpurei, contorti. Theca spadicea, operculo conico rubente.

Cum *Bryo tortuoso* auctorum praesertim Pollichii aliquam affinitatem ex hac Schrankii descriptione habere videtur. Cum vero auctor synonyma nulla adducat et hanc speciem ceu nouam describat, per me inter *Trichostoma* maneat, donec vera eius fedes innotuerit. Caeterum vereor, ut satis distincta sit species. Recentiores Botanici tanta cupidine nouas species detegendi correpti sunt, ut plerumque laeuissimis de causis varietates e soli temperie uel con- ditione ortas in species proprias commutent, et scientiam amabilem inuili nominum accumulatione deturpent.

XVI. FISSIDENS.

Germ. Spaltzahn. *Gall.* Fissident. Fendule.

Obs. Genus novum ab Hedwigio conditum eoque nomine ob peristomatibus dentes fissos instructum. *Hedw. fund. musc. V. II. p. 91.*

Fissidens Hedw. Wild. Dicranum Schreb. Fuscina Schrank. Hypnum et Bryum Linn. Dill. Hall. Neck. Web. Linn. Jun. Gmel. Luida et Harrisona Adans.

Flos monoicus vel dioicus. Masculus in alis foliorum vel e summitate gemmiformis. Peristoma simplex dentibus sedecim brevioribus inflexis, fissis.

I. *F r o n d e s c e n t e s.*(*) *Fronde simplicissima.*

113. *F. bryoides* fronde subdeclinata simplicissima; foliis distichis, patentibus scalpelliformibus; pedunculo terminali; capsulae erectae oblongae operculo oblique rostellato.

Fissidens bryoides trunculo simplici ut plurimum inclinato; foliis scalpelliformibus acutis, alternis, pinnatim patentibus, thecis erectis. *Hedw. musc. frond. V. III. p. 67. t. 29. Eiusd. Gen. pl. Crypt. t. 11. Eiusd. fund. musc. V. II. p. 91. F. bryoides* fronde simplici pinnata, apice setifera; pinnis oblongis acutis. *Wild. Prodr. fl. Berg. n. 919. Baumg. fl. Lips. n. 1246. Mönch. pl. Marp. p. 731. Roth. fl. Germ. V. I. p. 459. Leyf. fl. Hall. n. 1061. phr. Linn. F. bryoides* trunculo simplici, apice thecigero, foliis lanceolato-pinnatis ad basim semiduplicatis. *Timm. Prodr. fl. Meg. n. 779.*

Fuscina bryoides Schrank. *Baiers. fl. V. II. p. 451. — Fuscina taxifolia* caule simplicissimo, foliis pinnato; foliis utrimque monostichis, pedunculo terminali. *Schrank. Prim. fl. Salisb. n. 326.*

Hypnum bryoides Gmel. *Syst. Nat. V. II. p. 1339. Laich. pl. Eur. p. 487. phr. Wild. H. bryoides* fronde simplicissima, pinnata lanceolata, apice pedunculi fera. *Linn. sp. pl. p. 1588. Syst. Nat. V. II. p. 703. Linn. iun. meth. musc. p. 369. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 55. Gesn. tab. Phyt.*

t. 61. 1058 4. *Weiss. Crypt. Gött.* p. 217. *Poll. pl. Pal.* n. 1023. *Scop. fl. Carn. ed. II.* n. 1313. *Web. spic. fl. Gött.* p. 46. *Linn. fl. Suec.* n. 1012. *Oed. fl. Dan.* t. 473. *Huds. fl. Angl.* p. 418. *Lightf. fl. Scot.* V. II. p. 739. *Neck. fl. Gall. Belg.* V. II. p. 464. *La Mark. fl. Franç.* V. I. p. 52. *All. fl. Ped.* n. 2479. *Panz. Pflanz. Syst.* 13. th. V. II. p. 270. *H. bryoides* furculo simplicissimo decumbente, apice stipitifero; capitulis erectis, ouoideis, foliis imbricatis. *Neck. meth. musc.* p. 152. — *Hypnum* furculo simplici pennato apice pedunculifero, capsulis erectis. *La Mark. Encycl. Meth. Bot.* V. III. p. 162. 6. — *Hypnum* taxiforme, exiguum versus extremitatem capsuligerum. *Dill. musc.* p. 262, t. 54. fig. 1. — *Hypnum* foliis planis, pinnatis, parium septem, setis ex summitate. *Hall. Hist. St. Helv.* n. 1776.

Luida. *Adans. fam. pl.* V. II. p. 492.

Muscus exiguus capitulis in summis furculis, foliis subrotundis erectis. *Vaill. Bot. Par.* p. 136. t. 24 fig. 13. *Tourn. Just.* p. 556. *Moris hist. Oxon.* P. III. p. 629 t. 6 fig. 11. *Buxb. Cent.* I. p. 44. t. 64. fig. 3.

Germ. Knotenmoosartiger Spaltzahn. Knotenmoosartiges Astmoos. *Panz. Gall. Fendule bryoide.* *Hypne Bryoide.* *La Mark. Angl. Fern Hypnum.* *Huds. Little pinnated Hypnum.* *Lightf.*

In umbrosis sylvarum pomariorumque totius Europae et Africae circa Algiriam, ubi *cél. Desfontaines* legit, ad terram vdam et circa arborum radices habitat. In campestribus humidis, sed rarius, etiam reperi. Autumno floret; vere thecas maturat. Perennare videtur.

Frondes simplicissimae, aggregatae, inclinatae, tres ad quatuor lineas longae. Folia disticha, pinnatim patentia, pinnis quinque ad septem, scapelliformia, acuta, ad basim semiduplicata et plicaturâ caulem amplectentia floresque in masculo individuo fouentia, omnia ductulorum fasciculo albido rigido instructa. Perichaetia caulinis similia. Pedunculus erectus, terminalis, solitarius, rubens, tres ad quatuor lineas longus. Calyptra exigua, viridula, lateraliter fissilis et secedens. Theca oblonga, erecta, e luteo viridula. Operculum e basi conuexa rostellatum. *Tab. II. fig. 17.*

Frons mascula foemineâ breuior.

Variat prope Gottingam partibus omnibus longe minoribus habitu-
que teneriore sequenti satis simili. *Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 50. Add.*

114. *F. palmatus* fronde decumbente simplicissimâ; foliis distichis, diuaria-
tis, scapelliformibus; pedunculo terminali; capsulae oblongae cernuae
operculo longe et oblique rostrato.

Fissidens palmatus trunculo brevissimo subdecumbente, foliis scapelli-
formibus acutis, pinnatim diuaticatis, thecis cernuis. *Hedw. musc.*
frond. V. III. p. 69. fig. 30.

Hypnum palmatum fronde simplicissima, pinnata, subpalmata, apice
pedunculiferâ, pinnis distantibus, patentibus. *Swarz. Prodr. p. 140.*
Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1339.

Germ. *Palmenförmiger Spaltzahn.* Gall. *Fendule palmée.*

Jamaicae incola. De florescentiae tempore et vitae duratione nihil
constat. Probabiliter annua stirps.

Frons simplicissima, declinata vel decumbens. Folia scapelliformia,
lanceolata, alterna, disticha, pinnatim diuaticata. Pedunculus terminalis,
paruus, ascendens, rubescens. Calyptra nondum visa. Theca oblonga, cer-
nua, maturitate e viridi-rufa. Operculum longe rostratum, amoene rubens.

115. *F. polypodioides* fronde erectâ simplicissimâ; foliis distichis scapelliformi-
bus; pedunculo subterminali; capsulae erectae irregulariter subpyri-
formis operculo oblique aristato.

Fissidens polypodioides trunco simplicissimo erecto; foliis scapelli-
formibus, alternatim pinnatis; floribus fructibusque axillaribus pone
summitatem terminalibusque. *Hedw. musc. frond. V. III. p. 63. t. 27.*

Hypnum polypodioides fronde simplicissimâ pinnatâ, lanceolatâ, ere-
ctâ, versus apicem pedunculiferâ, pinnis obtusis, pedunculis capsulis-
que incurvis. *Swarz. Prodr. p. 140.* — *Hypnum furculis* simplicibus
erectis versus apicem pedunculiferis; foliis sparsis, peracutis, pedun-
culis brevibus. *La Mark. Encyc. Meth. Bot. V. III. p. 162.*

Germ. *Engelsiusartiger Spaltzahn*. Gall. *Fendule polypode*. Hypne polypode. La Mark.

In Iamaicâ habitat. Florescentiae tempus ignotum. Duratio perennis esse videtur.

Frons vncialis, biuncialis, erecta, simplicissima. Folia scalpelliformia, oblonga, subobtusa, imbricatim disticha, pinnata. Pedunculus subterminalis, parvus, tres ad quinque lineas longus, incurvatus, amoene rutilans. Calyptra pallide virens. Theca erecta, irregulariter pyriformis, maturitate e fusco cinnamomea. Operculum basi purpureum, oblique aristatum.

F. taxifolius fronde decumbente simplicissima; foliis distichis, ovato-lanceolatis, pedunculo subradicali; capsulae subnutantis oblongae operculo rostellato.

Fissidens taxifolius. Hedw. fund. musc. V. II. p. 91. *F. taxifolius* fronde pinnatâ, simplici, basi setiferâ, pinnis oblongis, acutis; thecis oblongis, operculo acuminato. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 920. Baumg. fl. Lips. n. 1247. Mönch. pl. Marp. p. 731. Roth. fl. Germ. n. 459. — Leyf. fl. Hal. n. 1062. phr. Linn. *F. taxifolius* trunco simplici de basi setigero, foliis lanceolato-pinnatis. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 780.

Fuscina taxifolia. Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 451.

Hypnum taxifolium. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1339. Laich. pl. Eur. p. 487. phr. Wild. *H. taxifolium* fronde simplicissima, pinnatâ, lanceolatâ, basi pedunculiferâ. Linn. sp. pl. p. 1587. Syst. Nat. V. II. p. 703. Linn. ian. meth. musc. p. 368. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1058. 5. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 55. Weiss. Crypt. Gött. p. 216. Poll. pl. Pal. n. 1021. Web. spic. fl. Gott. p. 43. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1514. Wulf. fl. Bor. p. 51. Linn. fl. Suec. n. 1015. Oed. fl. Dan. t. 473. fig. 1. St. Jsl. p. 212. Huels. fl. Angl. p. 418. Lightf. fl. Scor. V. II. p. 740. Gort. fl. Belg. p. 312. Royen, fl. Lugd. Bat. p. 504. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 465. La Mark. fl. Franc. V. I. p. 51. All. fl. Ped. n. 2477. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 268. *H. laxifolium* furculo simplicissimo basi stipitifero, capitulis incurvis apice subulatis, foliis imbricatis acutis.

tis. Neck. meth. musc. p. 151. — *Hypnum* furculo simplici pectinato breui stipitifero, capsulis incurvis. La Mark. Encyc. Meth. Bot. v. III. p. 162. b. — *Hypnum* taxifolium, minus, basi capsuliferâ. Dill. musc. p. 263. t. 34. fig. 2. — *Hypnum* foliis planis, pinnatis, parium duodecim, setis radicalibus. Hall. Hist. St. Helv. n. 1775. Eiusd. Enum. St. Helv. p. 106. n. 37. excluso altero Vaillantii Synonymo.

Luida. Adans. fam. Pl. V. II. p. 492.

Muscus pennatus, capitulis Adianthi. Vaill. Bot. Par. p. 136. t. 24. fig. 11. Mor. Hist. Ox. p. III. p. 627. n. 37.

Lichenastrum foliis erectis, incis, saturate viridibus. Gron. fl. Virg. p. 127.

Germ. Eibenblättriger Spaltzahn. Taxusblättrigtes Astmoos. Panz. Gall. Fendule à feuilles d'if. Hypne à feuilles d'if. La Mark. Angl. Ken leaf d. *Hypnum*. Dill.

Ad vias vdas vmbrosas et aggeres sylvarum copiose, in pratis humidis turfosis passim, per totam Europam, in Islandiâ et in Americâ septentrionali inuenitur. Autumno floret, thecasque sub vere maturat. Duratio vix perennis, nisi per turiones vita continetur.

Fronde simplicissimae, aggregatae, radicibus tenuibus ita implexae, vt plures ex eadem radice oriri diceret. Folia disticha, alternatim pinnata, ouato-lanceolata, ad basim semiduplicata, vaginantia, neruo eminente in acutum mucronem desinente. Foliorum paria septem ad quindecim, saepius duodecim. Pedunculi basillares, erecti, frondem longitudine subaequantes, e luteo rubelli. Calyptra lateraliter fissilis, subulata, alba. Theca oblonga, primum erecta, viridis, aetate incuruatur et rubella euadit. Operculum subvlatum, acutissimum.

F. bryoidi similis ab eo pedunculis basilaribus, foliorum pinnis numerosioribus habituque grandiori facile distinguitur.

117. *F. nouae Hollandiae* fronde erectâ, simplicissimâ, longe nudâ, foliis alternis, distichis, ouato-lanceolatis, acuminatis, non duplicatis; perichaetia-

chaetialibus longissimis, pedunculo basilari fronde duplo longiore; capsula onata subcernua. Tab. VI. fig. 5.

Germ. *Neu-Holländischer Spaltzahn*. Gall. *Fendule de la Nouvelle Hollande*.

Ex noua Hollandia, ubi gregatim radicibusque ita implexis ut frondes plurimae ex eadem radice oriri videantur, pro more gentis viuit, a ccl. *La Billiardiere* relatum mihiq; benigne communicatum est. Tempus florescentiae ignotum. Duratio perennis.

Frons erecta, simplicissima, e basi tamen innouans, ab octo ad duodecim lineas longa, basi longe nuda, ita ut truncus filiformis colore fusco sese spectandum praebet. Passim tamen pars illa trunci foliolis squamulas vagas minimas sistentibus, sensim vero in maiora folia abeuntibus vestitur. Folia alterna, disticha, distantia, sedecim ad viginti utrimque, ouato-lanceolata, acuminata, parte superiore trunco adnata, illa tamen duplicaturâ in muscis frondiformibus fere solemni, quantum obseruare potui, carentia, neruo crasso rubello in acumen abeunte instructa, margine integerrima, e luteo viridia, nitentia, siccitate minime crispa. Perichaetialia plurima, conferta, in longum acumen producta. Pedunculus vnciam fescunciam longus, fronde fere duplo longior, tortilis, purpureus. Calyptra et operculum decerant. Theca euacuata cernua, obouata, pallide fusca. Peristomatidis dentes sedecim, albidii, apice leuiter bifidi ad interiora capsulae reflexi.

Innouationes e basi stolones referunt.

A *Fissidente taxifolio*, cui proximus esse videtur, trunci parte inferiore nudâ, filiformi, foliis magis distitis, acutioribus nullâ duplicaturâ instructis, parumque longe plurium, pedunculo multo longiore et perichaetio insigni differt.

(*) *Fronde simplici ramosâque.*

6. *F. asplenioides* fronde erectâ simplici ramosâque; foliis distichis, lanceolatis, subuaginantibus; pedunculo terminali; capsulae erectae obonatae operculo conico-acuminato. *Fissidens asplenioides* trunco subsimplici erecto, foliis alternatim pinnatis; lanceolatis, subuaginantibus, flore fructuque terminali. *Hedw. musc. frond. V. III. p. 65. t. 28.* 118.

Hypnum

Hypnum asplenoides fronde subramosâ, pinnatâ, erecta, lineari, apice pedunculiferâ, capsulis incurvis. Swarz. Prodr. p. 150. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1339. Laich. pl. Eur. p. 488. *H. asplenoides* fronde pinnatâ, subsimplici, lineari, apice setiferâ, capsulis incurvis, dentatis. Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 10. t. V. fig. 5.

Germ. Milzkrautartiger Spaltzahn. Gall. Fendule asplenioide.

In paludosis alpinis Scotiae et in Iamaicâ habitat. Tempus florescentiae ignotum. Vita annua.

Frons modo simplex, modo ramosa, firma, erecta. Folia scalpelliformia, obtusa, disticha, alternatim pinnata, patulâ, e luteo viridia, nervo percurta rubente, siccitate crispa, vel, ut ait Dicksonus, apicibus interdum revoluta. Pedunculus tres, quatuor lineas longus, terminalis, suberectus. Calyptra tenera, pallidissima. Theca obouata, erecta, maturitate cinnamomea. Operculum conico-acuminatum, album, basi rubicundum, capsulae longitudine.

119. *F. adianthoides* fronde erecta, simplici ramosaque; foliis distichis, imbricatis, scalpelliformibus; pedunculo axillari; capsulae obliquae ovatae operculo longirostro.

Fissidens adianthoides trunco simplici vel subramoso; foliis alternis, pinnatim imbricatis, scalpelliformibus, acutis, frondes fructuque medio tenus axillari. Hedw. musc. frond. V. III. p. 62. t. 26. Eur. fund. musc. V. II. p. 91. *F. adianthoides* fronde pinnatâ, subramosâ, medio setiferâ, pinnis oblongis, acutis, thecis subcylindricis, operculi acumine breui. Wild Prodr. fl. Ber. n. 921. Baumg. fl. Lips. n. 1248. Roth. fl. Germ. V. I. p. 459. Lunn. fl. Pos. n. 1046. *F. adianthoides* trunco diuiso erectiusculo, medio thecigero, foliis lanceolatis, pinnatifidis. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 781.

Hypnum adianthoides. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1339. Laich. pl. Eur. p. 487. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 55. phr. Wild. *H. adianthoides* fronde pinnatâ, ramosa, erecta, medio pedunculifera. Linn. sp. pl. p. 1588. Syst. Nat. V. II. p. 703. Linn. Jun. meth. musc. p. 369. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1058. 2. Web. spic. fl. Güt. p. 48. Poll. pl. Pal. n. 1024. Wulf. fl. Bor. p. 51. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1315. Act. Holm. 1769. p. 245.

Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1250. Huds. fl. Angl. p. 419. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 742. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 465. La Mark. fl. Franc. V. I. p. 52. All. fl. Ped. n. 2480. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 272. *H. adianthoides* furculo ramoso erecto medio stipitifero; capitulis obliquis subulatis; foliis imbricatis acutis. Neck. meth. musc. p. 155. — *Hypnum* furculis ramosis, pennatis, longiusculis, medio pedunculiferis, capsula parua. La Mark. Encycl. Meth. Bot. V. III. p. 163. — *Hypnum* taxiforme, palustre ramosum maius et erectum. Dill. musc. p. 264. t. 54. fig. 3. — *Hypnum* foliis planis pinnatis parium quadraginta. Hall. hist. St. Helv. n. 1774.

Luida. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Muscus taxiformis, ramosus. Vaill. Bot. Par. p. 156. t. 28. fig. 5. — Buxb. Cent. II. p. 3. t. 1. fig. 4.

Germ. Frauenhaarartiger Spaltzahn. Krullfarrenähnliches Astmoos. Panz. Gall. Fendule adianthoide. Hypne adianthin. La Mark. Angl. Branched yeu leaf'd bog *Hypnum*. Dill. Upright *Hypnum*. Huds.

In paludibus, pratibus, vdis turfosis, scaturiginum marginibus per totam Europam et in ipsa Lapponia habitat. Martio et Aprili floret, paulo serius opercula decutit. Vita longaeua.

Frons firma, subramosa, iunior erecta, inde obliqua, vncialis, biuncialis, imo palmaris, vt in summis Cambriae montibus Dillenius legit. Folia scalpelliformia, disticha, alternatim pinnato-imbricata, iuniora amoene viridia, aetate e luteo sordida. Pinnarum numerus summopere inconstans a triginta ad quadraginta et quinque. Pedunculi incerto loco, modo radici, modo apici propius oriuntur, trunco saepius longiores, vnciales et vltra. Calyptra pallide virens, lateraliter fissilis. Theca ouata, fusca, suberecta. Operculum basi purpureum in rostellum longum pallidius eductum.

- 3 F. *Weberi* fronde subprocumbente simplici ramosaque; foliis distichis, laxis; patentissimis, longe lanceolatis; pedunculo subradicali, capsulae inclinatae ouatae operculo acuminato breui. 120.

Hypnum hornum foliolis longe lanceolatis, subulatis, alternis, laxè dispositis, patentissimis. *Web. spic. fl. Gött. p. 44.*

Germ. *Webers- Spaltzahn.* Gall. *Fendule de Weber.*

Ad rupes in Sylvis Hercyniae et Helvetiae habitat. Vere et autumnò cum capsulis reperitur. Vita pèrennis.

Frons erectiuscula vel procumbens, semunciam, vnciam longa, sub-simplex. Folia disticha, alterna, pinnata, laxa, patentissima, longe lanceolata, subulata, integerrima, neruo diuisa, laete viridia, in adultioribus fuscescentia. Perichaetia vnum, duo conuoluta, squamaeformia. Pedunculi subradicales, solitarii, rubicundi, subunciales. Calyptra nondum visa. Theca inclinata, ouata, aetate aurantiaca. Operculum concolor, breue, acuminatum.

Qui plura desiderauerit, Weberum in loco citato adeat, qui solus hanc stirpem *Hypno denticulato* summopere affinem et forte meram illius varietatem vidit atque descripsit. An vere huiusce tribus sit? dubius haereo.

121. F. *acacioides* fronde erecta simplici ramosaque; foliis distichis, ouatis, acutis; pedunculo terminali brevissimo; capsula erecta, vrceolata.

Hypnum acacioides fronde pinnata ramosa, apice pedunculifera. *Linn. sp. pl. p. 1588. Syst. Nat. V. II. p. 703. Syst. Veg. p. 950. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1058. 5. Linn. Jun. meth. musc. p. 369. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1339. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 271. — Hypnum furculis ramosis pennatis apice pedunculiferis pedunculis brevissimis. La Mark. Encycl. Meth. Bot. V. III. p. 163. — Hypnum acacioides, Letis. Pflanz. 34. fig. 4.*

Luida. *Adans. fam. pl. V. II. p. 492.*

Germ. *Acaciablättriger Spaltzahn.* *Acacienblättrigtes Astmoos.* *Panz. Gall. Fendule à feuilles d'Acacia.* *Hypne acacioide.* *La Mark. Angl. Acacia leaf'd Hypnum.*

In Patagonia habitat. Caetera ignota.

Frondes modo simplices, modo ramosae. Folia disticha, dense pinnata, subimbricata, ovato-acuta, viridi-nigricantia. Pedunculi erecti, in fronde ramisque terminales, brevissimi, fusci. Theca erecta, exigua, vrceolata, fusca. Operculum et calyptra non visa.

An reipsa huiusce tribus? Caeterum *Hypnum* non esse, pedunculi terminales euincunt.

2. C a u l e s c e n t e s.

- 10 *F. semicompletus* trunco flexuoso, filiformi, ramoso; foliis subdistichis; 112. superioribus semiuaginantibus lanceolatis; pedunculo in ramulorum extremitate minimo; capsulae obovatae operculo conoideo.

Fissidens semicompletus trunco filiformi ramoso; foliis alternis, inferioribus bracteolatis, superioribus lanceolato-semiuaginantibus, pennatis, thecis in pedunculis brevibus minutulis. *Hedw. musc. frond. V. III. p. 34. fig. 13.*

Hypnum semicompletum. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1339. phr. Hedw.*

Fontinalis parva foliis lanceolatis *Dill. musc. p. 259. t. 33. fig. 4.*

Harrisona. *Adans. fam. pl. V. II. p. 491.*

Muscus linariae foliis acutissimis. *Plum. Cat. p. 16. — Muscus americanus* linariae foliis acutissimis. *Tourn. Inst. p. 555.*

Germ. Halbvollzähliger Spaltzahn. *Gall. Fendule semicomplete.* Angl. *Small lancet leaf'd Fontinalis.* *Dill.*

In Patagonia et promiscue in aquis verolimitate vitam degit. Florescentiae tempus ignotum. Duratio perennis.

Truncus ramosus, flexuosus, subfrondiformis. Folia inferiora alterna, fere disticha, squamuliformia, superiora lanceolata, plana, subpinnata. Pedunculus in ramulis terminalis, erectus, minimus, theca vix duplo longior, fuscescens. Calyptra obseruanti defuit. Theca ovata, obscure fusca. Peristomatis dentes octo contra generis normam, semibifidi. Operculum acuminato conoideum, dilutissime rubellum.

Stirps peculiaris vix inter *Fissidentes*, quorum nec habitum nec peristoma sedecies dentatum habet, relinquenda. Nonne nouum genus *Octoblepharo* proximum ex ea constituendum?

123. *F. puluinatus* trunco erecto ramoso, foliis lanceolato-carinatis, piliferis; pedunculo arcuato; capsulae pendulae subrotundae operculo aristato.

Fissidens puluinatus thecis subrotundis, pedunculis reflexis, foliis piliferis. *Timm. Prodr. fl. Meg. n. 778. Lumn. fl. Poson. n. 1048. — Hedw. gen. pl. Crypt. t. 13. 14.*

Leersia puluinata. Hedw. frond. musc. V. I. t. 10. f. 65. Ibid. V. II. p. 48. L. puluinata furculo ramoso, foliis oblongis piliferis, thecis subrotundis, nutantibus, calyptris minutis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 91. Baumg. fl. Lips. n. 1227. Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 442. Mönch. pl. Marp. p. 729. Roth. fl. Germ. V. I. p. 454. — Leys. fl. Hall. n. 1053. phr. Linn.*

Bryum puluinatum Gmel. *Syst. Nat. V. II. p. 1331. Laich. pl. Europ. p. 480. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 31. phr. Wild. B. puluinatum* antheris subrotundis, pedunculis reflexis, foliis piliferis. *Linn. sp. pl. p. 1586. Syst. Nat. V. II. p. 702. Linn. iun. meth. musc. p. 365. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1057. 25. Weiss. Crypt. Gött. p. 261. Web. spic. fl. Gött. p. 112. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1312. Linn. fl. suec. n. 1009. St. Isl. p. 212. Huds. fl. Angl. p. 415. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 735. Gort. fl. Belg. p. 310. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 453. La Mark. fl. Frang. V. I. p. 50. Eiusd. Encycl. Meth. Bot. V. I. p. 495. Dalib. Par. p. 321. All. fl. Ped. n. 2476. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 258. B. puluinatum* furculo caespitoso aggregato, foliis piliferis setaceis, capitulis ouatis inter folia sepultis. *Neck. meth. musc. p. 200. — Bryum orbiculare, puluinatum, hirsutie canescens, capsulis immerfis. Dill. musc. p. 395. t. 50. f. 65. — Bryum foliis lanceolatis, pilo terminatis, capsulis pendulis, ouatis aristatis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1822.*

Luida. Adans. fam. Pl. V. II. p. 402.

Muscus capillaris, lanuginosus minimus. Vaill. Bot. Par. p. 133. t. 29. fg. 2 Tour. Inst. p. 552. Mor. Hist. Oxon. p. III. p. 629. t. 6. f. 21. Petiv. Gazoph. 127. t. 95. f. 15.

Germ. *Polsterförmiger Spaltzahn*. *Polsterförmiges Knotenmoos*. Panz.
 Gall. *Fendule couffinet*. *Bry couffinet*. La Mark. Angl. *Grey Bryum*.
 Huds. *Grey cushion Bryum*. Lightf.

Supra saxa vetusta, muros, lapides, tecta firaminea, parietes ligneos, asseres putrescentes, quos caespitibus orbicularibus, conuexis, incanis obducit, per totam Europam habitat. Autumno floret; vere tepidam reducente temperiem thecas maturat. Vita longaeua.

Truncus erectus, fere vncialis, ramosus, ramis versus apicem craf-floribus. Folia inferiora laxiora, minora, fusca, pilo destituta; superiora imbricata, lanceolata, carinata, surrecta, ductulorum fasciculo conspicuo in pilum longum album fluitantem exeunte, sordide e luteo virescentia, sicca contracta, pilis supereminentibus caespitemque incanum efficientibus. Perichaetialia caulinis similia. Pedunculi in trunco ramisque terminales, tres quatuor lineas longi, pallide flauescences, primum erecti, capsulâ autem maturâ deorsum arcuati, illâ tandem effoetâ iterum sese erigentes. Calyptra conica, pallida, mucrone fusco, basi subaequaliter lacera, recta secedens. Theca subrotunda, sub lente striata, fusca, foliis immersa, arcu pedunculi tamen conspicuo, vnde cum auiculâ, caput alis suboccultante, non male comparatur. Operculum aristatum, breue, basi rubellum.

12. *F. polycarpus* trunco ramofo; foliis lineari-subulatis, siccitate tortilibus; 124.
 capsulae suberectae ouatae operculo rostrato subincuruo.

Fissidens polycarpus foliis linearibus siccitate tortilibus, floribusque de summitate confertis. *Hedw. musc. frond. V. II. p. 35. t. 31.*

Dicranum polycarpon. *Ehrh. pl. Crypt. exsic. 184.*

Hypnum polycarpus. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1559. Laich. pl. Europ. p. 488. phr. Hedw.*

Bryum polycarpum. *Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 57. phr. Hedw.* — *Bryum polyphyllum* capsulis erectis, oblongo-ouatis, denticulatis, furculis ramosissimis, foliis confertis, lanceolatis, siccitate crispis. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 7.* — *Bryum cirrhatum* setis et capsulis breuioribus et pluribus. *Dill. musc. p. 378. t. 48. fig. 41. Grimm. fl. Isen. p.*

152. Huds. fl. Angl. p. 409. n. 19. v. β ? — *Bryum trichodes* etc.
 Rai. Syn. III. p. 98. n. 35. — Gron. fl. Virg. p. 124.

Luida. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Germ. *Vielfruchtiger Spaltzahn.* Gall. *Fendule fructifere.*

In Hercyniae, Thuringiae, Angliae, Scotiae, Heluetiae, vbi primus inueni montibus, nec non in Virginiâ habitat. Grimmius illum prope Ise-nacam in rupibus riguis legit, vbi plures post annos a me etiam repertus est. Tempus florescentiae latet; Dillenius Specimina sua autumnno cum capsulis inuenit; meorum vero in Thuringiâ Aprili lectorum thecae maturitati proxima-
 mae erant; at in Alpibus Helueticis mediâ aestate indiuidua vidi, quae capsu-
 las tum inchoatas, tum effoetas ostendebant. Vita perennis.

Truncus erectus, diuisus, biuncialis, triuncialis imo longior, co-
 loris fusci. Folia lineari-subulata, sub lente apicem versus lenissime denti-
 culata, siccitate contorta, pallida, neruo tenui instructa. Perichaetialia
 lanceolato-concaua, fasciculo in apicem longum educto. Pedunculus ere-
 ctus, terminalis, sex, nouem lineas longus, infra e luteo virens, superne
 vero rutilans. Calyptra lateraliter fissilis, albida, acumine fusco. Theca
 ouata, suberecta, maturitate fusca. Operculum rostratum, basi aurantiacum,
 rostellum e luteo viridi subincuruo.

Dillenianam stirpem eandem, quam Hedwigianam esse persuasum
 habeo, cum specimina mihi Dillenianis omni numero conueniant.

Fissidens polycarpus & *atratus* foliis omnibus atratis.

& ATRA-
 TUS.

Hanc varietatem, quae foliis omnibus aterrimis sese spectandam prae-
 bet, quamque primo intuitu deceptus pro *Weissia atrata* habueram, (vide in
 Ephemeridibus, dictis *Etrennes Helvetiennes* 1797. descriptionem itineris Bo-
 tanici in Alpibus Grucerenfibus) abunde in Alpibus Sanenfibus ad ripas lacûs
 amoenissimi Alpicolis *Lac de Liozon* dicti legi. Saxorum, quae vnda alluit,
 latera occupat, tapetibusque sericeis nigris obducit. An varietas constans
 sit, localisne? e soli conditione coeliue temperie orta? incertum est.

125.

F. *strumifer* trunco erecto ramoso; foliis lineari-subulatis, siccitate torti-
 libus, capsulae pyriformi cernuae basi interiori strumosae operculo
 rostrato incuruo.

13.

Fissidens

Fissidens strumifer foliis linearibus tortilibus; thecis cernuis basi interiore strumosis. *Hedw. musc. frond. V. II. p. 38. t. 52.*

Dicranum strumiferum, *Schrad. spic. fl. Germ. p. 59 phr. Hedw. Ehrh. pl. Crypt. exsic. 74.*

Bryum strumiferum capsulis erectiusculis subpyriformibus dentatis, apophysi incurva, foliis lanceolatis, linearibus, subsecundis. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 31. Hoffm. Deut. fl. V. II p. 36.* — *Bryum* foliis subulatis vagis, pilo terminatis, capsulis cylindricis inclinatis operculis aristatis. *Hall. Hist. St. Helv. n. 1778.*

Hypnum strumosum *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1539. Laich. pl. Europ. p. 488. phr. Hedw.*

Germ. Kröpfiger Spaltzahn. Gall. Fendule goitreuse.

In pratis vliginosis Scotiae, vdis Sueciae prope Upsaliam, in monte Bructero Hercyniae ad saxa et rupes, et in altissimis Alpibus cum Heluetiae, in tractu Sanensi et Aquileiensi, tum Pedemontii habitat. Autumno floret; mediâ aestate anni sequentis opercula decutit. Vita longa.

Truncus erectus, ramosus, vncialis, biuncialis et ultra, dilute fuscus, at basi squalide nigricans. Folia conferta, lineari-lanceolata, vasorum fasciculo pallido, in subulam protenso, instructa, subsecunda, siccitate tortilia, superiora e luteo viridia, inferiora sordide fusca. Perichaetialia caulinis subfamilia. Pedunculus in trunci ramorumque apice solitarius, subuncialis, erectus, siccitate minime tortus, gracilis, luteo-viridis. Calyptra tenerima, albicans, apice fusca, lateraliter fissilis. Theca pyriformi-cernua, dilute fusca, apophysi concolore, parua scrophulum referente, basi interiore instructa. Operculum e basi conica rostratum, incurvum, rutilans. Peristomatis dentes amoene rubent.

A praecedente habitu grandiori, foliis minus confertis, nec adeo tortilibus, capsulaque apophysiphora facillime discernitur.

Bryum 1778 *Hall.* nihil aliud, quam nostra stirpem, esse, ex ipsis Hallerianis speciminibus, quae *Cel. La Chenal* mihi benigne communicavit, certior factus sum. *Weberus* autem stirpem Hallerianam pro *Dicrani heteromalli*, a quo tamen longe recedit, varietate habuit. *Web. spic. fl. Güt. p. 72. v. γ.*

I. *Surcul escentes*.

126. *F. sciuroides* furculo repente ramofo; ramis erectis subdiuifis ficcitate re- 14
curuis; foliis ouato-lanceolatis; capsulae oblongae operculo conico.

Fiffidens sciuroides. Hedw. fund. musc. V. II. p. 91. t. 8. f. 45 46. *F. sciuroides* furculo ramofo erecto; foliis ouato-lanceolatis, imbricatis, piliferis; capsulis ouatis obtusis; setulis axillaribus tortis longitudine ramorum. Mönch. pl. Marp. p. 732. *F. sciuroides* furculo subramofo; foliis imbricatis ouato-lanceolatis, apice piliferis; thecis oblongis, operculo conico. Roth. fl. Germ. V. I. p. 460. Baumg. fl. Lips. n. 1250. *F. sciuroides* Timm. Prodr. fl. Meg. n. 782. Leyf. fl. Hall. n. 1064. Lumn. fl. Posen. n. 1047. phr. Linn.

Dicranum sciuroides. Sibth. Oxon. 280. Ehrh. pl. Crypt. exsc. 223.

Fuscina sciuroides. Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 452.

Hypnum sciuroides. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1539. Laich. pl. Europ. p. 483. phr. Roth. *H. sciuroides* furculis erectis, ramosis, incuruatis. Linn. sp. pl. p. 1596. Syst. Nat. V. II. p. 705. Linn. iun. meth. musc. p. 372. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 67. (phr. Roth.) Weiss. Crypt. Gött. p. 258. Poll. pl. Pall. n. 1052. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1534 Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1277. Oed. fl. Dan. p. 99. Müll. fl. Frid. p. 207. Huds. fl. Angl. p. 429. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 764. Ne k. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 474. La Mark. fl. Franç. V. I. p. 62. All. fl. Ped. n. 2509. Panz. Pflanz. Syst. 15 th. V. II. p. 314.

H. sciuroides furculo germinante crassiore; capitulifero tenuiore; ore capitulorum coarctato; primordialibus pilosis Neck. meth. musc. p. 175. — *Hypnum* furculis teretibus, erectis, subramosis, saepius incuruis, perichaetiis longe laeuibus. La Mark Encycl. Meth. Bot. V. III p. 176. — *Hypnum* arboreum, *sciuroides*. Dill. musc. p. 519. t. 41. fig. 54. — *Hypnum* caulibus teretibus, ramosis; foliis appressis, pilo aristatis, operculis conicis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1749.

Luida. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Muscus arboreus, *splendens*, *myosuroideus*. Vaill. Bot. Par. t. 27. fig. 12. Mor. Hist. Oxon. p. III. p. 626. t. 5. fig. 27.

Germ. *Krummstäiger Spaltzahn*. Eichorn - Schwanz - Astmoos. Panz.
Gall. *Fendule queue d'ecureuil*. *Hypne queue d'ecureuil*. La Mark. Angl.
Squirrel tail Hypnum. Huds.

Ad arborum praesertim annosarum salicum fagorumque truncos copiose, ad terram rarius, per totam Europam habitat. In regionibus septentrionalibus rarius floret; imo in Thuringiâ numquam cum capsulis reperi; at in Heluetiâ praesertim prope Basileam pulchre florentem fructificantemque legi. Octobri flores promit; hyeme thecae vigent et verè redeunte opercula decutiuntur. Duratio perennis.

E furculo repente, biunciali, longiore rami plurimè eriguntur vnciales, longiores, subdiuisi, teretes, madefacti turgescerentes recte, siccitate graciliores parte superiore instar cornu recurvatâ. Folia dense imbricata, carinata, ouato-lanceolata, nervo albo valido in acumen breue producto, pilo autem nullo terminata, vt Schrankius et Scopoliûs contra Halleri et Weisii sententiam optime obseruauerunt, sicca cauli appressa, humida patentia, inferiora sordide rufa vel ferruginea, superiora saturate viridia. Perichaetia densè imbricata, pedunculi basi appressa circumuolutaque caeteris longe angustiora exfasciculata. Pedunculi circiter semunciales, in ramis axillares, erecti, crocei, maturitate funis instar contorti. Calyptra subulata, alba apice fuluo, lateraliter fissilis. Theca ouato-oblonga, erecta, aurantiaca, aetate verò spadicea, tandemque nigra. Operculum conicum acuminatum, thecâ dilutius coloratum.

Musci vulgatissimus cum *Orthotricho striato* et *Leskiâ polyantho*, quibuscum promiscue viuît, arbores annosas, stratis densis subsericeis vestiens illasque a frigoris iniuriâ coelique inclementiâ tutans.

XVII. D I C R A N U M.

Germ. Gabelzahn Gabelmund. Gall. *Dicrane*, Bifurque.

Obs. Genus hoc nouum instituit Hedwigius eoque nomine graecae compositionis propter peristomatibus furcatis dentes infiruxit. *Hedw. fund. musc. V. II. p. 91.*

Dicranum Hedw. Schreb. Bryum Linn. Dill Neck. Linn. Jun. Mnium, Bryum et Hypnum Gmel. Bryum et Hypnum Hall. Weiss. Web. Fuscina Schrank. Luida et Polla Adans.

Flos dioicus. Masculus capituliformis vel gemmiformis. Peristoma simplex dentibus sedecim brevioribus inflexis bifidis. Tab. III. fig. 18.

1. *Capſula ſine apophyſi.*

(*) *Foliis ſecundis.*

127. D. *scoparium* trunco ascendente ramoſo; foliis ſecundis ſubulato-carinatis, recurvis, pedunculis ſubaggregatis; capſulae ſubobliquae, oblongo-cylindricae, operculo roſtrato.

Dicranum scoparium. Hedw. fund. muſc. V. II. p. 92. t. 8. fig. 41. 42. D. scoparium trunco ramoſo; foliis lineari-lanceolatis, recurvis, ſecundis, thecis erectis, oblongo-cylindricis, operculis conicis acuminatis. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 924. Baumg. fl. Lips. n. 1225. Münch. pl. Marp. p. 732. Lumn. fl. Poſon. n. 1049. Roth. fl. Germ. V. I p. 460. — Leyſ. fl. Hal. n. 1066. phr. Linn. D. scoparium erectum, foliis rigidiusculis, ſecundis, thecis oblongis, cernuis. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 783. Fuscina scoparia furculis ſuberectis, foliis linearibus, acutis, ſubſalcatis, heteromallis, capſula ſubinflexa, operculo longe roſtrato. Schrank. Prim. fl. Salisb. n. 827. Eiuſd. Baiers. fl. V. II. p. 452.

Mnium scoparium Gmel. Syſt. Nat. V. II. p. 1528. Laich. pl. Eur. p. 476. phr. Wild.

Bryum scoparium antheris erectiusculis, pedunculis aggregatis, foliis ſecundis recurvatis, caule declinato. Linn. ſp. pl. p. 1582 Syſt. Nat. V. II. p. 701. Linn. iun. meth. muſc. p. 366. Geſn. tab. Phyt. t. 61. 1057. 7. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 39. Poll. pl. Pal. n. 1004. Wulf. fl. Bor. p. 52. Fl. Jngr. p. 170. Linn. fl. Suec. n. 995. Fl. Lapp. n. 398. St. Jſl p. 212. Oed. fl. Dan. t. 824. Hudſ. fl. Angl. p. 406. Curt. fl. Lond. t. 38. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 721. Gort. fl. Belg. p. 307. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 463. La Mark. fl. Franc. V. I. p. 47. Dalib. Par. p. 319. All. fl. Ped. n. 2457. Houtt. hiſt. Nat. t. 102. fig. 9. Panz. Pflanz.

Syst. 15. th. I. II. p. 235. t. 102. fig. 9. La Mark. Encyc. Meth. Bot. V. I. p. 491. B. scoparium furculo declinato, ramoso, foliis secundis recurvatis, primordialibus plumulosis. Neck. meth. musc. p. 224. — Bryum reclinatum, foliis falcatis, scoparium effigie. Dill. Musc. p. 357. t. 46. fig. 16.

Polla. Adans. fam. Pl. V. II. p. 493.

Hypnum scoparium. Weiss. Crypt. Gött. p. 71. Reich. fl. Moeno-Franc. n. 781. phr. Hall. Web. spic. fl. Gött. p. 71. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1234. — Hypnum foliis falcatis, heteromallis, vaginis, multifloris. Hall. Hist. St. Helv. n. 1777.

Muscus capillaceus maior, pediculo et capitulo tenuioribus. Vaill. Bot. Par. p. 132. t. 28. fig. 12. Tourn. Inst. p. 551. Mor. Hist. Ox. P. III. p. 630. t. 7. fig. 11. 13. Buxb. Cent. II p. 8. t. 4. fig. 1. 4.

Germ. Besenartiger Gabelzahn. Besenknottenmoos. Panz. Gall. Bifurque à balais. Bry à balais. La Mark. Angl. Sickle leaf'd Bryum Dill. Broom Bryum. Huds. Lightf.

In Sylvis et campestribus totius Europae, Groenlandiae, Virginiae, Pensylvaniae, ad arborum radices terramque habitat, nec raro rupes, truncos putridos, pinorumque cortices vestit. In desertis, observante Linnaeo, in tophos crassos et per aestatem fluvios saepius crescit; quin et huius musci cauliculus imo integros caespites non raro *Lepra lactea* albo suo furfure obducit. Autumno floret; eodem fere tempore capsulas inchoat. Duratio perennis.

Caules vnciales, biunciales et ultra, suberecti, ramosi, rubelli, indensos caespites collecti, ad basim tomento fusco obfusi. Folia sparsa, subulato-carinata, longissima, secunda, tenuissime ferrulata, apicibus arcuatis recurvata, laete viridia. Perichaetia similia, sub lente superne denticulata. Pedunculi e ramorum annotinorum apice erecti, unde laterales saepe apparent, nunc solitarii, nunc, idque frequentius, conferti, basi purpurei, superne flavicantes, vnam duas uncias longi. Calyptra subulata, pallida, lateraliter fissilis. Theca primum erecta; aetate vero subnutans, longe ovata; subcylindrica, striata, e luteo purpurea vel spadicea. Operculum longe rostratum, purpureum.

Floribus

Floribus duplicis generis nempe capituliformibus et gemmiformibus
mares gaudent.

128. D. *undulatum* trunco erecto ramofo; foliis confertis, lanceolatis, subse-?
cundis, vndulatis; capsulae ouatae cernuae operculo rostrato.

Dicranum undulatum furculo ramofo; foliis confertis lanceolatis, obtusiusculis, vndulatis, subheteromallis; thecis ouatis, cernuis, operculo rostrato. *Schrad. spic. fl. Germ. p. 59.*

Hypnum scoparium v. β . foliis insigniter vndulatis. *Web. spic. fl. Gött. p. 72.*

Germ. Wellenförmiger Gabelzahn. Gall. Bifurque ondulée.

In Hercyniae vliginosis turfosis imprimis prope *Blankenburgum* caespitose habitat. Florescentia vernalis. Duratio perennis.

Truncus erectus, biuncialis et ultra, ramofo, inferne tomentosus. Folia conferta, subheteromalla, lanceolato-concava, vndulata, apicem versus leniter serrata, vasorum fasciculo donata, nitentia, colore ferrugineo lutescente, humiditate erecto-patula, siccitate appressa, extremitatibus crispulis. Perichaetialia exteriora e basi latiusculâ concavâ in longum reflexumque apicem producta, interiora in cylindrum conuoluta, truncato-erosa, breuiter apiculata. Pedunculus vncialis, erectus, tenerrimus. Calyptra lateraliter fissilis. Theca ouata, erecta, demum cernua. Operculum rostratum. Annulus nullus.

Vereor, vt a praecedente satis distinctum sit. Maximum discrimen praebent, autore Schradero, folia minus heteromalla, theca ouata non cylindracea, operculum breuius rostratum et perichaetialia diuersa.

129. D. *heteromallum* trunco flexuose erecto, ramofiusculo; foliis capillaceis, 3
secundis; pedunculis solitariis; capsulae ouatae operculo rostellato.

Dicranum heteromallum foliis e membranaceâ basi subulatis, secundis, thecâ ouatâ, operculo rostrato. *Hedw. musc. frond. V. I. p. 68. t. 26. Eiusd. fund. musc. V. I. t. 9 fig. 55 - 61. Ibid. V. II. p. 92. Lumn. fl. Poson. n. 1050. D. heteromallum* furculo subsimplici, foliis setaceis re-

curvis, thecis ouatis, operculis acuminatis, recurvis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 925. Baumg. fl. Lips. n. 1255. Münch. pl. Marp. p. 732. Roth. fl. Germ. V. I. p. 460. — Leyf. fl. Hall. n. 1067. phr. Linn. D. Heteromallum truncato simpliciter; foliis fetaceis, secundis, thecis ouatis, cernuis. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 790.*

Fuscina heteromalla foliis heteromallis, falcato-subulatis, basi membranceis, operculo subulato. *Schrank. Prim. Salisb. n. 829. Eiusd. Baiers. fl. V. II. p. 454.*

Mnium heteromallum. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 702. Lärch. pl. Eur. p. 476. phr. Wild.*

Bryum heteromallum antheris erectis, foliis fetaceis secundis. *Linn. Sp. pl. p. 1583. Syst. Nat. V. II. p. 702. Linn. inn. meth. musc. p. 366. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 38. Poll. pl. Pal. n. 1009. Wulf. fl. Bor. p. 53. Fl. Ingr. p. 170. Linn. fl. Suec. n. 999. St. Isl. p. 212. Oed. fl. Dan. t. 479. Huds. fl. Angl. p. 408. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 726. Gort. fl. Belg. p. 308. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 456. Scop. fl. Carn. p. 144. Eiusd. ed. II. n. 1302. All. fl. Ped. n. 2463. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. V. II. p. 244. B. heteromallum surculo adolescente apice, annotino dorso capitulifero; foliis secundis capillaceis, Neck. meth. musc. p. 229. — *Bryum elegans.* *La Mark. fl. Franç. V. I. p. 48. Eiusd. Encycl. Meth. Bot. V. I. p. 495. — Bryum heteromallum.* *Dill. musc. p. 375. t. 47. fig. 57. — Bryum foliis capillaribus, heteromallis, capsulis ouatis, operculis aristatis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1807.**

Hypnum heteromallum. *Web. spic. fl. Gött. p. 215. H. heteromallum. Weiss. Crypt. Gött. p. 215. Reich. fl. Moeno-Francos. n. 782, phr. Linn.*

Luida. *Adans. fam. pl. V. I. p. 492.*

Muscus capillaceus, foliis vnam partem spectantibus. *Vaill. Bot. Paris. p. 132. t. 27. fig. 7. Tourn. Inst. p. 552. Moris. Hist. Oxon. P. III. p. 628. t. 6. fig. 5. 7. Buxb. Cent. II. p. 6. t. 2. fig. 8.*

Germ. Einseitiger Gabelzahn. Haarblättriges Knotenmoos. Panz. Gall. Bifurque unilatérale. Bry élégant. La Mark. Angl. Bending hair pencil Bryum. Dill. Heath Bryum. Huds.

In sylvis ad truncos arborum, in cauis semitis, ad aggeres pinetorum ericetorumque, imo et in montium editiorum (ex. gr. *Infelsberg*. Thuringiae) graminosis per totam Europam habitat. In subalpinis etiam legi. Septembri et Octobri floret; capsulae sub autumnii finem apparent, vere vigent. Duratio perennis.

Caules flexuose erecti, simplices vel ramofiusculi, in caespites tenues congesti, rubelli, semunciales, rarius vnciales. Folia sparsa, capillacea, recurvata, secunda, e luteolo amoene viridia, siccitate minime crispata. Perichaetia similia. Pedunculi erecti, solitarii, rarissime gemelli, quatuor quinque lineas longi, prope trunci apicem e caule annotino oriundi, inferne rubelli, caetera pallidi. Calyptra subulata, lateraliter fissilis. Theca ovata, erecta, vel leuiter inclinata, primum viridis, deinde dilute fusca. Operculum rubellum, rostratum, rostellum incuruatum. Seminum superficies echinata. *Tab. III. fig. 18.*

Aliquam habet cum *D. scopario* affinitatem, habitu vero multo tenuiore facillime ab eo discernitur.

Pollichius huius varietatem notat foliis setaceis, erectis, ad vnum latus spectantibus, pedunculo terminali, capsula erecta, subcylindrica operculoque subulato. Hunc auctorem prae oculis *Trichostomum pallidum* habuisse crederes, nisi pedunculi breuitas disuaderet, quem vix semuncialem dicit, cum in *T. pallida* vnciam imo fescunciam metiatur. Caetera congruunt.

130. *D. interruptum* trunco erecto ramofo; foliis capillaceis secundis interrupte falcatis, siccitate crispescentibus; capsulae subcylindricae operculo rostrato.

Dicranum heteromallum v. *β.* *Leyf. fl. Hall. n. 1067. Huds. fl. Angl. p. 408.*

Bryum pilosum, interrupte falcatum. *Dill. musc. p. 376. t. 47. fig. 38. Hall. Enum. St. Helv. p. 110. n. 12?*

Luida. *Adans. fam. pl. V. II. p. 492.*

Germ. Unterbrochener Gabelzahn. Gall. Bifurque interrompue.

In monte *Snowdon* Angliae, Germaniâ prope Halam Saxonum forte et in Heluetiâ habitat. Algulio cum capsulis repertus est. Vita perennis.

Praecedenti affinis, sed habitus perculiaris propter folia per totam caulis altitudinem interrupta falcata siccitateque crispa distinguit. Truncus ramosus. Folia in apicem tenuem filiformem reflexum educta, siccitate crispescentia. Pedunculi tenues, pallide rubentes. Theca obliqua, maturitate ochrea. Calyptra ex icone Dillenii longa, subulata, lateraliter fissilis. Operculum non obseruatum.

D. flagellare trunco flexuose erecto ramofo; foliis lineari-subulatis secundis; capsulae erectae cylindricae operculo longirostro. 131.

Dicranum flagellare foliis subulatis, heteromallis, thecis cylindricis rectis, operculo longorostro recuruo. *Hedw. musc. frond. V. III. t. 1. fig. 1. Schrad. spic. fl. Germ. p. 59.*

Germ. Rankenförmiger Gabelzahn. Gall. Bifurque sarmenteuse.

In Alpium Scoticarum, Helueticarumque Sanensium, vbi primus legi rupibus madidis, et Megapolitanis Brunouicensibusque syluis, vbi truncos deiectos putridos densis caespitibus obducit, hucusque tantum repertum est. Tempus florescentiae incertum. Vita perennis.

Truncus erectus, flexuosus, ramosus, vnciam vnam imo duas vel tres longus. Folia subulato-concaua, integerrima, heteromalla. Perichætalia longissima. Pedunculus erectus, subflexuosus, solitarius, terminalis, circiter vncialis, tener, pallidus. Calyptra albida, lateraliter fissilis. Theca erecta, cylindrica, maturitate rutilans. Operculum longe subulatum, incuruum, e luteo viridiusculum.

Aegre, fateor, a praecedente separo, cui simillimum esse videtur. Quia et icon Hedwigii a Dillenianâ non multum abludit, et Halleri Synonymon huc etiam commode referri potest. Cum tamen *D. flagellaris* habitus procerior sit, et Hedwigi Synonyma nulla adduxerit, coniungere nolui, quamuis omnia suaderent. An reuera distincta sit species? legitime dubitari potest.

D. longi-

132. *D. longifolium* trunco erecto subsimplici; foliis canaliculatim capillaribus, longissimis, secundis; capsulae oblongae vno latere planiusculae, operculo subulato.

Dicranum longifolium. Ehrh. pl. Crypt. exsic. n. 114. *D. longifolium* foliis e lanceolata, concava basi, longe canaliculatim capillaribus, arcuatim heteromallis. Hedw. musc. frond. V. III. p. 24. t. 9.

Bryum longifolium capsulis erectis, oblongis, denticulatis, furculis elongatis, subinclinatis, subramosis, foliis capillaceis secundis. Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 7.

Germ. *Langblättriger Gabelzahn*. Gall. *Bifurque à longues feuilles*.

In Sueciâ prope Upsaliam et in Scotiis Alpibus ad rinulorum ripas habitat. Anthelis ignota. Perennat.

Truncus subsimplex, debilis, erectus tamen, vncialis. Folia e basi concavâ amplexicauli in longissimum flexuosum canaliculatun-que acumen producta, exfasciculata, heteromalla, dilute viridia, acumine saturatius colorato. Pedunculus solitarius, terminalis, erectus, semuncialis et ultra, e luteo virens. Calyptra lateraliter fissilis, pallida. Theca oblonga, vno latere magis arcuata, pedunculo subconcolor. Operculum subulatum, obliquum, basi rutilans, superne pallidius.

(**) *F o l i i s s u b s e c u n d i s*.

133. *D. crispum* trunco flexuose erecto subsimplici; foliis e semiuaginate basi capillaceis, supremis secundis; capsulae erectae oblongo-ouatae operculo longe acuminato.

Dicranum crispum erectum, foliis e semiuaginate basi capillaceis, subdistichis, thecâ ouatâ erectâ. Hedw. musc. frond. V. II. p. 91. t. 33. *Hypnum crispatum*. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1540. Laich. pl. Europ. p. 488. phr. Hedw.

Bryum vaginale capsulis erectis, ouatis, denticulatis, furculis subflexuosis; foliis vaginantibus apice capillaceis. Dicks. fasc. III. pl. Crypt. pag. 3.

Germ. *Gekraufter Gabelzahn.* Gall. *Bifurque crêpée.*

In Sueciâ prope Upfaliam, Scotiae paludosis et Alpium Sanensium humidis repertum est. Florescentiae tempus ignotum. Vita perennis.

Truncus subsimplex, erectus, leuissime flexuosus, foemineus semuncialis, masculus breuior. Folia alterna, inferna subdisticha, superiora vero heteromalla, omnia e basi latâ concavâ amplexicauli in longum acumen varie flexum producta, pallide viridiâ. Pedunculus terminalis, erectus, solitarius, vix semuncialis, primum viridis, inde dilute carneus, tandemque rufescens. Calyptra pallidissima, lateraliter fissa. Theca oblonge ouata, erecta, maturitate subrufa. Operculum rutilans, in acumen longum erectum producitur.

In Alpibus Sanensibus Heluetiâe foliis superioribus tantum vaginantibus, et operculis paulo breuioribus variat.

- 8 D. *aciculare* truncò erecto ramoso; foliis obtuse lanceolatis, reflexiusculis, 134. subsecundis; capsulae erectae oblongo-ouatae operculo aciformi.

Dicranum aciculare truncò erecto subdiuiso; foliis confertis, patulis, subsecundis; thecâ operculoque aciformi rectis. *Hedw. musc. frond. V. III. p. 79. t. 33. Eiusd. fund. musc. V. II. p. 92.*

Mnium aciculare. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1328. Laich. pl. Eur. p. 476. phr. Linn.*

Bryum aciculare antheris erectis, operculo aciformi; foliis erectis, subsecundis. *Linn sp. pl. p. 1583. Syst. Nat. V. II. p. 702. Syst. Veg. p. 948. Linn. iun. Meth. musc. p. 367. La Mark. Encycl. Meth. Bot. V. I. p. 493. Web. spic. fl. Gött. p. 83. Ehrh. Hann. Mag. 1782. p. 364. Plan. Ind. Erf. p. 258. Roth. fl. Germ. V. I. p. 473. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 37. Huds. fl. Angl. p. 407. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 725. Dem. Bot. V. III. p. 386. Pan. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 242. — *Bryum montanum*, hemiheterophyllum, operculis acutis. *Dill. musc. p. 366. t. 46 fig. 25. — Bryum foliis imbricatis, lanceolatis, setis alaribus, capsulis aristatis. Hall. Hist. Sr. Helv. n. 1820.**

Hypnum aciculare. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1325?

Luida. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Germ. Nadelförmiger Gabelzahn. Gall. Bifurque aiguillaire. Bry aciculaire. La Mark. Bry aiguille. Gilib. Angl. Sharp headed mountain Bryum. Dill. Mountain Bryum. Huds.

In Heluetiâ, Galliâ prope Lugdunum, Carniolâ, Saxonîâ, Thuringiâ prope Ifenacam, Dambach. etc. Hercyniâ, Angliâ, Scotiâ, super saxa alveorum fluuiorumque montanorum et ad rupes humidas habitat. Sub finem Octobris capsulas vigentes operculique decessum molientes inueni; plerumque autem primo verè opercula cadunt. Vita perennis.

Truncus erectus, ramosus, ad biuncialem imò triuncialem longitudinem excrescens. Folia conferta, subsecunda, concava, obtuse lanceolata, reflexiuscula, vasculorum fasciculo donata, inferiora fusca, superiora e nigricante viridia. Perichaetia oblongo-lanceolata. Pedunculus brevis, subsemuncialis, ruber. Calyptra longe acuminata, fere infundibuliformis, basi in quatuor vel quinque lacinias subaequales partita, dilute fusca, recta secedens. Theca oblongo-ovata, maturitate fusca. Operculum e basi conuexiuscula in acumen longum, tenuissimum aciforme productum, basi amoenissime rubens. Anni praecedentis capsulae persistunt et cum iunioribus passim cernuntur. — Lightfootius peristoma nudum credidit.

E Scopoli descriptione vix crederes, eum plantam nostram coram oculis habuisse; suae etenim *Dicrani scoparii* habitum toto coelo diuersum et folia serrata tribuit.

135. *D. flexuosum* truncò erecto subramoso; foliis lineari-subulatis exfasciculatis subsecundis; pedunculis flexuosis; capsulae erectae operculo e basi conicâ longe aristato.

Dicranum flexuosum foliis setaceis, pedunculis flexuosis. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 789.

Bryum flexuosum antheris erectis, foliis setaceis, pedunculis flexuosis.

Linn. sp. pl. p. 1583. Syst. Nat. V. II. p. 702. Syst. Veg. p. 948. La Mark. Encyc. Meth. Bot. V. I. p. 493. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1356.

*Laich. pl. Eur. p. 485. Linn. iun. meth. musc. p. 365. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1057. 15. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 58. Poll. pl. Pal. n. 1003. Ehrh. Hann. Mag. 1780. p. 236. Roth. fl. Germ. V. I. p. 475. Web. spic. fl. Gött. p. 109. Linn. fl. Suec. n. 998. Enum. Dan. n. 969. Mull. fl. Frid. p. 201. Huds. fl. Angl. p. 407. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 725. Gort. fl. Belg. p. 508. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 456. Dam. Bot. V. III. p. 386. All. fl. Ped. n. 2462. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 244. *B. flexuosum* furculo erecto, foliis fetaceis, stipite flexuoso, subfolitario; capitulis erectis, cuspidatis. Neck. meth. musc. p. 205. — *Bryum pilosum*, molle setis intortis. Dill. musc. p. 373. t. 47. fig. 33. — *Bryum* foliis capillaceis, capsulis cylindricis, operculis aristatis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1804.*

Polla. Adams. fam. pl. V. I. p. 493.

Germ. Gabelzahn mit Schlangenförmigen Stielen. Bogniges Knotenmoos.
Panz. Gall. Bifurque sinuuse. *Bry flexueux*. La Mark. *Bry entortillé*.
Gilib. Angl. Waved shank'd *Bryum*. Soft *Bryum*. Huds.

In Sylvis arenosis Sueciae, Irlandiae, Scotiae, Germaniae, ad terram et arborum truncos putridos, praeterea in Alpibus Helvetiae, densis caespitibus habitat. Aprili capsulae vigent. Vita perennis.

Truncus erectus, circiter vncialis, aliquando tamen et biuncialis, subramosus. Folia inferne laxiora, superne dense congesta, subsecunda, e basi latiuscula lineari-subulata, longissima, exfasciculata, e luteo vel fusco viridia. Pedunculi e trunci apice vnciales, iuniores summo opere flexuosi, adultiores rectiores, sed semper aliquid serpentine retinentes. Calyptra acutissima, lateraliter fissilis, pallida. Theca erecta, cylindrica. Operculum longum e basi conicâ aristatum.

Variat 1. In pascuis siccis Angliae, foliis lineari-capillaceis subsecundis, caule siccitate fragilissimo. Est Dillenii *Bryum pilosum*, molle, setis intortis v minor Icon cit. E. G. et *Bryum fragile* capsulis erectis, ovatis, dentatis, setis flexuosis, foliis lineari-capillaceis, subsecundis. Dickson. fasc. III. pl. Crypt. p. 5. quod pro specie distinctâ, contra Dicksoni auctoritatem habere non possum, nam fragilitas caulis characterem specificum suffici-

cientem sola vix praebet; et in specie vulgari folia etiam subsecunda inueniuntur.

Variat 2. in Alpibus Aquileiensibus foliis falcatis secundis apice gracillimo fluitante *Hall. loc. cit.* nisi potius *Dicranum crispum* fuerit.

Lightfootius *Dicranum flexuosum* pro varietate *heteromalli*, a quo tamen longe recedit, habebat.

(***) *Foliis directione aequali.* *)

1. *F r a g i l i a.*

136. *D. glaucum* trunco erecto ramoso, fragili; foliis dense imbricatis, ouato-lanceolatis, exfasciculatis; capsulae inclinatae oblongo-ouatae, operculo curuirostro acutissimo.

Dicranum glaucum. *Hedw. fund. musc. V. II. p. 92.* *D. glaucum* trunco ramoso, foliis ouatis, acutis, imbricatis; thecis oblongis, operculis acuminatis recuruis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 926.* *Baumg. fl. Lips. n. 1253.* *Mönch. pl. Marp. p. 733.* *Roth. fl. Germ. V. I. p. 461.* — *Leyf. fl. Hal. n. 1053.* phr. *Linn.* *D. glaucum* ramosum, foliis erectiusculis imbricatis, thecis cernuis. *Timm. Prodr. fl. Meg. n. 785.*

Fuscina glauca. *Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 457.*

Mnium glaucum. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1328.* *Laich. pl. Europ. p. 476.* phr. *Wild.*

Bryum glaucum antheris erectiusculis, operculo arcuato, foliis erectis, imbricatis, surculis ramosis. *Linn. sp. pl. p. 1582.* *Syst. Nat. V. II. p. 701.* *Linn. inn. meth. musc. p. 367.* *Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 38.* *Poll. pl. Pal. n. 1006.* *Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1309.* *Mattusch. St. Sil. n. 1017.* *Wulf. fl. Bor. p. 53.* *Linn. fl. Suec. n. 994.* *Oed. fl.*

X 3

Dan.

*) Nempe ad vnumquodque latus coniectis. Eodem tenore paniculam aequalem Botanici dicunt.

Dan. t. 324. fig. 2. Huds. fl. Angl. p. 407. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 723 Gort. fl. Belg. p. 307. Neck. fl. Gallo - Belg. V. II. p. 566. La Mark. fl. Franc. V. I. p. 47. Eiusd. Encycl. Meth. Bot. I. p. 492. All. fl. Fed. n. 2459. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 237. — Bryum glaucum furculo ramoso, foliis lanceolatis, operculo capitulorum rostrato. Neck. meth. musc. p. 226. — Bryum albidum et glaucum, fragile, maius, foliis erectis, setis brevioribus. Dill. musc. p. 362. t. 46. fig. 20.

Hypnum glaucum. Weiss. Crypt. Gött. p. 208. Web. spic. fl. Gött. p. 75. — Hypnum caulibus erectis teretibus, foliis imbricatis, fragilibus, capsulis inclinatis, aristatis. Hall. hist. St. Helv. n. 1785.

Luida. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Muscus erectus, capillaceus, densissimus, glauco folio. Vaill. Bot. Par. p. 151. t. 26. fig. 13. Mor. Hist. Oxon. P. III. p. 630. t. 6. fig. 22.

Germ. Eisengrauer Gabelzahn. Graues Knotenmoos. Panz. Gall. Bifurque glauque. Bry glauque. La Mark. Angl. Brittle whitish Bryum. Dill. White Bryum. Huds.

In sylvis vlginosis, pinetis, ericetis, pratisque paludosis caespitose vitam degit, totius Europae et Americae septentrionalis nec non Iamaicae incola. Haud ita frequenter cum capsulis reperitur. Primo vere. floret; sub finem Augusti in sylvis prope *Dambuchshof* in Thuringia cum thecis vix inchoatis legi; hinc illud et autumnis florere *Mattuschka* affirmat fructum pro flore habens. Vita perennis.

Truncus erectus, ab unciali ad quadriuncialem longitudinem excrescens, inferne simplex, superne vero in breues crassosque ramulos diuisus, rigidus, summopere fragilis. Folia dense imbricata, erecta, ovato-lanceolata, acumine obtusiusculo, concava, exfasciculata, punctis pellucidis aereas bullas imitantibus sub lente conspersa; inferiora albida, superiora e glauco viridia, siccitate alba, maxime fragilia. Perichaetia dense conferta, minora, perinde eneruia. Pedunculi in ramulis terminales, saepe gemini, erecti, circiter semunciam longi, infra laete rubentes, superne saturatius colorati. Calyptra subulata, albida, apice fusco, lateraliter fissilis. Capsula primum erecta, deinde inclinata. Theca oblongo-ouata, maturitate e croceo rubra.

rubra. Opérculum acutissimum, non conicum, vt vult Hallerus, sed e basi conuexâ curuirostrum thecae subconcolor.

Summâ caulium fragilitate coloreque albedo-glaucâ ab omnibus nostratibus muscîs facillime distinguitur.

137. *D. candidum* trunco erecto ramoso, dichotomo, fragili; foliis dense imbricatis, ouatis, recuruis; pedunculis in lateralium ramulorum apice; capsulâ vrceolatâ.

Bryum candidum, fragile, foliis recuruis. *Dill. musc. p. 364. t. 46. fig. 22.*

Luida. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Germ. *Weisser Gabelzahn.* Gall. *Bifurque blanche.* Angl. *White Brittle Bryum.* *Dill.*

E nouâ Hollandiâ a Dampiero relatum. Tempus florescentiae ignotum. Duratio perennis.

Truncus ramosus, rarius simplex, subdichotomus, biuncialis, triuncialis et ultra. Folia imbricata, ouata, carinata, apice paulum recurua, alba, superne tenui glaucescentia perfusa, fragilissima. Perichaetia breuissima. Pedunculi in ramulorum lateralium breuissimorum apice, tenues, semiunciales, rubentes. Theca erecta, vrceolata, brevis, rufescens. Calyptram et operculum Dillenius non vidit.

Praecedenti, teste Dillenio, adeo simile est, vt ad idem genus referendum esse iudicauerim. Foliis autem recuruis, pedunculis quodammodo lateralibus, thecâque vrceolatâ ab eo specificè differt.

138. *D. albidum* trunco erecto ramoso fragilissimo, foliis imbricatis e basi latiusculâ subulatis; capsulae subcylindricae arcuatae nutantis opérculo longe curuirostro.

Bryum albidum et glaucum, fragile, minus, foliis erectis, setis oblongis. *Dill. musc. p. 547. t. 83. fig. 8.*

Germ. *Weislicher Gabelzahn.* Gall. *Bifurque blanchâtre.*

Patria

Patria et tempus florescentiae perinde ignota. Procul dubio perennat.

Truncus semuncialis, longior, apicem versus ramosus, ramis simplicibus, fragilissimis. Folia imbricata, erecta, subulata, basi latiuscula. Pedunculi terminales, circiter vnciales, rubentes. Calyptra ventricosa, argentea. Capsula primum inclinata, deinde nutans. Theca subcylindrica, fusco-rubens. Operculum e basi conuexa in rostrum longum incuruum definens.

A *Dicrano glauco*, habitu tenuiore pedunculis tamen grandioribus operculoque longius rostrato differt. Sub eodem genere militare videtur.

2. *N o n f r a g i l i a.*

13. *D. pusillum* trunco erecto simplici, foliis capillaribus erectis, exfasciculatis; capsulae suberectae ouoideae operculo longe et oblique rostrato. 139.

Dicranum pusillum foliis capillaribus, rigidiusculis, erectis, fasciculo carentibus, summis fastigiatis. *Hedw. musc. frond. V. II. p. 80. t. 29. fig. B.* *Schrad. spic. fl. Germ. p. 61.*

Mnium pusillum foliis capillaribus rigidulis, erectis, summis aequalibus. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1328.* *Laich. pl. Europ. p. 476.*

Bryum parvulum capsulis erecto-cernuis, denticulatis, surculis erectis, abbreviatis, foliis erectis, capillaribus, rigidiusculis. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 7.* *Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 34.*

Germ. Zwerg-Gabelzahn. Gall. Bifurque naine.

Prope Berolinum, in Hercyniae umbrosis et Scotiae pascuis ad terram densis caespitibus habitat. Autumno floret. Vita anno longior.

Truncus erectus, simplex, coloris e fusco rutilantis, brevis. Folia e basi concava in longum acumen producta, erecta, amoene viridia, absque ductulorum fasciculo. Pedunculus terminalis, erectus, duas tres lineas longus, e luteo viridis. Calyptra pallida, lateraliter fissilis. Theca ouoidea basi paulum contracta, suberecta, e luteo fusca. Operculum rostro longo obliquo.

Inter

Inter minimos muscos numeratur.

140. *D. latifolium* trunco erecto subsimplici; foliis oblongo dilatatis, concavis, piliferis; capsulae erectae oblongae operculo obtuse subulato. 14

Dicranum latifolium erectum, foliis oblongo - dilatatis, concavis, pilo breui terminatis, theca cylindrica recta. *Hedw. musc. frond. V. I. p. 89. t. 55.*

Mnium latifolium. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1328. Laick. pl. Eur. p. 476. phr. Hedw.*

Germ. *Breitblättriger Gabelzahn.* Gall. *Bifurque à larges feuilles.*

In America septentrionali habitat. *) De florescentiae tempore nihil certi. Duratio perennis.

Truncus brevis, erectus, initio simplex, deinde ramulum vnum duosue emittens. Folia carinata, ouato-lanceolata, ductulorum fasciculo in pilum breuem producto. Pedunculus terminalis, solitarius, erectus, levissime flexuosus, rubens. Calyptra infra lutescens, apice fusco. Theca oblonga, teres, fusco-rutilans. Operculum subulatum, thecae concolor.

141. *D. varium* trunco suberecto ramofiusculo; foliis lanceolato - carinatis subulatisque directione variis; capsulae subcernuae oblongo - ouatae operculo roltrato subobliquo. 15

Dicranum varium trunci magnitudine, innouationibus, foliorumque directione variis, thecis ouatis, vt plurimum cernuis. *Hedw. musc. frond. V. II. p. 93 t. 34. Timm. Prodr. fl. Salisb. n 784. D. simplex. Hedw. fund. musc. V. II. p. 92.*

Fuscina

*) Prope Geneuam olim repertum muscum quemdam, non vero asseruatum, pro *D. longifolio* habueram, eoque nomine *Journ. de Geneve* 1791. p. 43. designaveram; sed omnibus rite perpensis me errauisse existimo; nam aliquot postea annos cum in eodem loco summo studio quaesitaui, nullos alios muscos, praeter ibi vulgares, ex gr. *Leersiam lanceolatam* inuenire potui.

Fuscina simplex capsulis pendulis, furculis erectis, confertis, caespitosis, subsimplicibus; foliis setaceis; pedunculis e medio furculorum
Schrank. Prodr. fl. Salisb. n. 828. Eiusd. Baiers. fl. V. II. p. 453.

Mnium simplex. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1328. Laich. pl. Europ. p. 476. phr. Linn.*

Bryum simplex capsulis oblongis nutantibus, foliis subulatis, furculo simplicissimo medio pedunculifero. *Linn. sp. pl. p. 1587. Syst. Nat. V. II. p. 702. Syst. Veg. p. 949. Linn. jun. meth. musc. p. 367. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1057. 15. La Mark. Encycl. Meth. Bot. V. I. p. 495. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 35. Poll. pl. Pal. n. 1020. Schreb. spic. fl. Lips. p. 81. Leers. fl. Herb. n. 349 Ehrh. Hann. Mag. 1780. p. 236. Matzschke. St. Sil. n. 1025. Roth. fl. Germ. V. I. p. 474. Oed. Enum. Dan. n. 988. Retz. Prodr. fl. Scand. ed. II n. 1387. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 452. Dem. Bot. V. III. p. 388. All. fl. Ped. n. 2474. Crantz. Inst. p. 52. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. V. II. p. 263. *B. simplex* furculis apice dorsoque capituliferis, simplicissimis, capitulis ovatis, foliis imbricatis patulis. Neck. meth. musc. p. 202. — *Bryum rubrum.* *Huds. fl. Angl. p. 413. Linn. Mant. pl. II. p. 309. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1331,* qui ex ea speciem peculiarem, nomine deceptus, facit, signo dubii tamen appposito. *Laich. pl. Eur. p. 473. — Bryum cauleculis cernuis,* foliis capillaribus heteromallis, capsulis curvulis, cylindricis, operculis conicis. *Hall. Hist. St. Helv. n. 1803. Eiusd. Enum. St. Helv. p. 110. n. 8.**

Luida. *Adans. fam. pl. V. II. p. 492.*

Muscus coronatus minimus etc. *Mor. Hist. Ox. P. III. p. 631. t. 7. fig. 19. — Buxb. Cent. IV. t. 65. fig. 2.*

Germ. Veränderlicher Gabelzahn. Gall. Bifurque changeante. Bry à tiges simples. La Mark. Bry simple. Gilib. Angl. Red Bryum. Huds.

In Anglià, Danià, Megapolitano Ducatu, Silesià, Saxonìà, Hercynià, Palatinatu, Heluetià, praesertim in agro Vaudensi ubi aggerum argilloforum declivitates autumnalibus mensibus amoeno virore pingit, Gallià prope Lugdunum, Pedemontio, loca sylvatica tenui gramine vestita, semitarum caua-

rum

rum argillofos margines occupat, densisque caespitibus vitam degit. Autumno ineunte floret; paulo serius capsulae anni praecedentis maturescunt. Vita perennis.

Truncus parvulus, tres quatuor lineas longus, suberectus, primo simplicissimus, postea sub apicem duos vel tres ramulos emittens. Folia inferiora lanceolato-carinata, superiora, subulata, ad latus vnum aliquando coniecta, sicca cauliculo appressa apicibus arcuatis, caeterum directione multum variâ coloreque pro soli natura plus minusve viridi. Perichaetia caeteris similia. E summo trunco non e medio, vt Linnaeus, ramulis, qui truncum continuare videntur, deceptus credit, pedunculus erigitur solitarius, rarissime gemellus, quatuor quinque lineas longus, rutilans. Calyptra viridi-fusca, lateraliter fissilis. Theca oblongo-ouata, maturitate fusco-rutilans, inclinatione summopere varia; Hedwigius enim erectam vel leuissime cernuam dicit; in Dillenii vero icone nutat, imo pendet; mihi vero semper inclinata occurrit. Operculum modo conicum, modo acumine breui incuruo instructum.

Variat cauliculis basi nudis, quae varietas sub nomine *Bryi geniculati* in *Natur. hist. Brief. V. I. p. 304.* describitur. In Bauariâ et Heluetia habitat.

142. *D. spurium* trunco erecto ramosissimo; foliis lanceolatis in summitate confertioribus; capsulae cernuae cylindricae arcuatae operculo e basi conica longe acuminato.

Dicranum spurium erectum, foliis nitidis, acute lanceolatis, concavis, in summitate confertioribus patulis. *Hedw. musc. frond. V. II. p. 82. t. 30. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 784.*

Bryum spurium Hoffm. *Deut. fl. V. II. p. 58.*

Mnium spurium. Gmel. *Syst. Nat. V. II. p. 1328. Laich. pl. Europ. p. 476. phr. Hedw.*

Germ. *Unächter Gabelzahn, Gall. Bifurque bâtarde.*

In syluaticis arenosis Ducatus Megapolitani et in Alpium Sanensium rupestribus, vbi primus omnium in Heluetia Augusto mense anni 1796 legi,

habitat. Maio et Iunio in campestribus regionibus, paulo serius vero in Alpinis thecas maturat. Duratio perennis.

Truncus multifidus, biuncialis, triuncialis, longior, e luteo fuscellus. Folia dense imbricata, concava; inferiora ovato-lanceolata, superiora oblongo-lanceolata, e luteo amoene viridia. Pedunculus e ramorum annotinorum apice solitarius, raro gemellus, erectus, vncialis et ultra, e luteo pallide viridis. Calyptra pallida, longa, lateraliter fissilis. Theca cylindrica, arcuata, basi paulo angustiore, cernua, iunior viridis, maturitate luteo-fusca. Operculum e basi conica in longum acumen productum.

Dicrano scopario satis simile, sed nec folia heteromalla, nec perichætalia sub apicem denticulata habet; ne de habitu dicam, qui multo tenuior est. Praeterea flores masculi gemmiformes omnes, unde *Fissidentibus*, momente Hedwigio, adnumerandum esset, ni affinitas cum *Dicrano scopario* varet.

- 17 *D. purpureum* trunco erecto dichotomo; foliis lanceolato-carinatis; pedunculis e trunci ramorumque annotinorum apice; capsulae inclinatae ovatae operculo conico acutiusculo. 143.

Dicranum purpureum. Hedw. fund. musc. V. II. p. 92. t. 4. fig. 17. *D. purpureum* trunco ramoso, foliis oblongis, acutis, carinatis; thecis subcylindricis. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 923. Baumg. fl. Lips. n. 1251. Mönch. pl. Marp. p. 732. Roth. fl. Germ. V. I. p. 460. — Leyf. fl. Hal. n. 1065. phr. Linn. *D. purpureum* caule dichotomo, foliis carinatis, axillis pedunculiferis, thecâ cernuâ. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 787.

Fuscina purpurea. Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 453.

Mnium purpureum caule dichotomo, axillis pedunculiferis, antherâ erectâ, foliis carinatis. Linn. sp. pl. p. 1575. Syst. Nat. V. II. p. 700. Linn. iun. meth. musc. p. 364. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1328. Laich. pl. Eur. p. 475. Poll. pl. Pal. n. 984. Reig. fl. Ged. p. 161. Linn. fl. Suec. p. 965. Gunn. fl. Norw. n. 662. St. Isl. p. 212. Gort. fl. Belg. p. 285. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 449. La Mark. fl. Franç. V. I. p. 38. Dalib. Par. p. 325. All. fl. Ped. n. 2440. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 197.

Bryum

Bryum purpureum. *Weiff. Crypt. Gött.* p. 193. *Lightf. fl. Scot.* V. II. p. 734. *Huds. fl. Angl.* p. 412. *Hoffm. Deut. fl.* V. II. p. 36. phr. *Linn. Web. spic. fl. Gött.* p. 101. *B. purpureum* furculo erecto dichotomo, setis axillaribus, capituliferis, capitulis ouatis. *Neck. meth. musc.* p. 211. — *Bryum tenue*, stellatum, setis purpureis. *Dill. musc.* p. 386. t. 49. fig. 51. — *Bryum foliis lanceolatis*, subulatis, capitulis erectis, operculis conicis. *Hall. Hist. St. Helv.* n. 1316.

Luida. *Adans. fam. pl.* V. II. p. 492.

Muscus capillaceus, ramosus, parvus, erectus, setis ruberrimis. *Vaill. Bot. Par.* t. 138. fig. 20. *Mor. Hist. Oxon.* p. III. p. 628 t. 6. fig. 4.

Germ. Purpurfarbiger Gabelzahn. Purpurrothes Sternmoos. Panz. Gall. Bifurque purpurine. Mnier purpurin. La Mark. Angl. Purple Bryum. Lightf. Norw. Kjölmoossa. Purpurmoossa. Nömärle.

In tectis, muris, agris arenosis, ericetis, sylvis aridiusculis, viarum aggeribus habitat totius Europae incola. Saxa, loca aspera, ventosa, glareosa etiam subhumida amat. Caespites viridissimos pedunculis purpureis eminus corruscantes format. Autumno floret; Martio capsulae vigent. Vita perennis.

Radices fibrosae, minimae. Truncus partim terrae immerfus, foliis supra terram vestitus, purpureus, dichotomus, ad vtriusque rami basim ramulis duobus aliis erumpentibus, infra subnudis, rubescentibus, foliis in rofulam dispositis terminatis. Folia angusta, lanceolata, carinata, nervo purpureo, inferiora rubella, superiora viridia, humida recta, patentia, siccitate cauli appressa, crispula. Perichaetialia exteriora caulinis similia, interiora vaginantia, latiora, obtuse, saepe quasi truncata, colorata, ductulorum fasciculo etiam instructa. Pedunculi novem ad duodecim uncias longi, erecti, non raro gemini, ex apice trunci ramorumque annotinorum oriundi, amoenissime purpureo - rutilantes. Calyptra lateraliter fissilis, subulata, e fusco purpurea. Theca ouata, iunior viridis erecta, matura rufescens, cernua. Operculum exactè conicum, acutiusculum, lutescens, aetate rubellum. Peristomii dentes per paria transuersim connexi.

In locis aridissimis muscus ille summo opere polymorphus caespites densissimos, compactos, atro-rubentes format, indiuiduis adeo exiguis tanquam confertim nascentibus, ut vix discerni queant, rarissime capsuliferis.

Hoc musco ut ut exiguo natura benigna uti videtur ad sterilia arenosa sensim in campos vberiores commutanda.

- 2 18 D. *bipartitum* trunco erecto bifido; foliis lanceolatis carinatis, pedunculis subgeminatis; capsulae onatae subobliquae operculo conico obtusiusculo. 144.

Bryum bipartitum capsulis erectis, subobliquis, furculis bifidis; foliis lanceolatis, acutis, carinatis, imbricato-patulis. Gmel. *Syst. Nat.* V. II. p. 1337. Laich. *pl. Eur.* p. 486. Hoffm. *Deut. fl.* V. II. p. 36. Dicks. *fasc. II. pl. Crypt.* p. 7. — *Bryum* paruum furculis et setis geminatis. Dill. *musc.* p. 385. t. 49. fig. 50. Eiusd. *Cat. Gieff.* p. 224. Rai. *Syn.* III. p. 96. n. 27.

Luida. Adans. *fam. Pl.* V. II. p. 492.

Germ. *Zweytheiliger Gabelzahn.* Gall. *Bifurque bifide.*

In Germaniâ prope Gieffam, in Anglia ad aggeres habitat. Plura in auctoribus non inuenio. Duratio certe perennis.

Solâ Dicksoni auctoritate motus a praecedente separo; nam habitus tenuior, folia latiora, pedunculi saepe gemelli, obscurius rubentes, operculum tandem obtusius, characterem specificum sufficientem non praebent. Pro varietate insigni praecedentis potius haberem; at de stirpe, mihi non visa, vix quicquam certi dicere possum.

- 19 D. *palustre* trunco erecto superne diuiso, foliis laxè imbricatis, patentibus, lineari-subulatis; capsulae subcylindricae inclinatae operculo conico acutissimo. 145.

Bryum strictum. Hoffm. *Deut. fl.* V. II. p. 36. *B. purpureum* v. *δ.* Huds. *fl. Angl.* p. 412. — *Bryum polytrichoides*, palustre, setis longioribus, rubris, sericeis. Dill. *musc.* p. 387. t. 49. fig. 52. Eiusd. *Cat. Gieff.* p. 225. — *Bryum* foliis lanceolatis laxè imbricatis, capsulis cylin-

cylindricis obliquis, operculis conicis. *Hall. Hist. St. Helv. n. 1318.* —
Rai. Syn. P. III. p. 99.

Luida. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Germ. *Sumpfgabelzahn.* Gall. *Bifurque des marais.* Angl. *Fine leaf'd Bog-Bryum.* Dill.

In fossis humidis pascuisque paludosis. Helvetiae, Germaniae et Angliae habitat. Martio capsulae vigent. Vita perennis.

Truncus erectus, fescuncialis, biuncialis et ultra, superne diuifus. Folia laxè imbricata, patula, stricta, lineari-subulata, vasorum fasciculo donata, viridia, plerumque rubedine mixtâ. Perichaetia caulinis similia. Pedunculi e trunci ramorumve annotinorum apice erecti, unciales, biunciales et ultra, inferiora versus ruberrimi. Calyptra subulata, lateraliter fissilis, rubescens. Capsula leuissime inclinata, subcylindrica, maturitate pallide rufescens. Operculum conicum, acutissimum.

Plerique auctores hanc speciem cum *Dicrano purpureo* commiscuerunt, aut pro merâ illius varietate habuerunt. Equidem illi proxime accedit; at habitus diuersus multo grandior, folia longiora, angustiora, subulata, laxiora patentioraque, apice autem in stellam nullam disposita, pedunculi duplo longiores, plerumque gemelli, operculum tandem acutius distinctam speciem esse suadent. Hallerus etiam separauit.

146. D. *laxum* trunco erecto superne diuifo; foliis oblongo-lanceolatis, laxissime dispositis, patulis; capsulae erectae cylindricae operculo aristato. 20

Bryum tenue capsulis erectis, cylindricis, barbatis; foliis lanceolatis alternis, furculis erectis. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 3.* *B. tenue* furculis erectis, caespitosis, tenuibus, subfurcatis; foliis alternis, raris, operculo longe aristato. *Web. spic. fl. Gött. p. 107.* *All. fl. Ped. n. 2461.* — *Bryum unguiculatum* v. β . *Poll. pl. Pal. n. 1003.* — *Bryum purpureum* v. β . *Huds. fl. Angl. p. 482.* — *Huds. fl. Angl. p. 482.* — *Bryum tenue* et *barbatum*, foliis angustioribus et laxioribus. *Dill. musc. p. 385. t. 48. f. 49.* *Eiusd. Cat. Giess. p. 225.* *Rai. Syn. III. p. 99. n. 59.* — *Bryum* foliis lanceolatis, laxè imbricatis, capsulis cylindricis aristatis. *Hall. Hist. St. Helv. n. 1317.*

Germ.

Luida. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Germ. Dünn beblätter Gabelzahn. Gall. Bifurque espacée. Bifurque à feuilles tâches.

In syluaticis arenosis et ericetis Angliae, Heluetiae, Pedemontii, item ad fodinas Clausthalienfes in Hercyniâ ad terram habitat. Aestate inuente capsulae vigent iuxta Dillenium; Weberus autem florentem autumnino legit. Vita longaeua.

Truncus erectus, superne ramosus, vncialis, fescuncialis. Folia rara, adeo laxè caulem ambientia, vt ille nudus, rubellus appareat, oblongo-lanceolata, neruo percurfa, pallide viridia. Pedunculi ad ramorum nouellorum ortum, e trunci annotini apice erecti, circiter vnciales, saturate rubri. Calyptra non obferuata. Theca erecta, cylindrica, primum viridis, aetate viridi-fusca. Operculum aristatum, qua nota praesertim a *Dicrano purpureo* specificè differt, thecae longitudinem subaequans, leuiter inflexum, purpureum.

21. *D. pellucidum* trunco erecto ramoso tomentoso; foliis lonceolatis patulo- 147.
reflexis; capsulae subnutantis ouatae operculo curuirostro.

Dicranum pellucidum trunco simplici; foliis ouatis recuruis, theca ouata cernua. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 736.

Mnium pellucens furculo erecto, foliis recuruis, acutis; capsulis erectiusculis. Gmel. Syst. Nat. V. II p. 1328. Laich. pl. Europ. p. 476.

Bryum pellucidum antheris erectiusculis, foliis recuruis, acutis; caule hirsuto. Linn. sp. pl. p. 1583. Syst. Nat. V. II. p. 701. Syst. Veg. p. 948. Linn. iun. meth. musc. p. 366. Web. spic fl. Gött. p. 102. Poll. pl. Pal. n. 1007. Grimm. St. Isen. p. 125. Leers. fl. Herb. n. 359. Linn. fl. Suec. n. 997. St. Isl. p. 212. Oed. fl. Dan. n. 967. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1227. Mull. fl. Frid. p. 291. Huds fl. Angl. p. 407. Lightf. fl. Scot. Vol. II. p. 124. Gort. fl. Belg. p. 308. Dem. Bot. V. I. p. 393. Ibid. V. III. p. 385. All. fl. Ped. n. 2460. Crantz. Inst. p. 48. Panz. Pflanz. Syst. 15 th. V. II. p. 240. *B. pellucidum* furculo ferrugineo, tomentoso, foliis recuruis, nitidis, carinatis, capitulis obliquis cuspidatis. Neck. meth. musc. p. 204. — *Bryum palustre*, pellucidum, capsulis et foliis

foliis breuibus recuruis. *Dill. musc. p. 364. t. 56. fig. 23.* — *Bryum* foliis ouato-lanceolatis, aristatis, reflexis, capsulis ouatis, obliquis. *Hall. Hist. St. Helv. n. 1824.* — *Bryum* erectis capitulis fuscis subrotundis, foliis minoribus, pellucidis, rugosis. *Rai. syn. III. p. 96. n. 19.*

Luida. *Adans. fam. pl. V. II. p. 492.*

Muscus polytrichoides, elatior, foliis angustis pellucidis, et fere membranaceis. *Plukn. Almag. p. 247. t. 44. fig. 7.*

Germ. *Durchscheinigter Gabelzahn.* Gall. *Bifurque transparente.* *Bry* transparent. *Gilib.* Angl. *Pellucid Bryum.* *Lightf. Huds.*

In Angliae, Scotiae, Islandiae, Sueciae, Daniae, Germaniae in Palatinatu, Nassouia, Thuringia prope Isenacam; Galliae in agro Lugdunensi, Allobrogum tandem paludibus pratisque vliginosis habitat, imo in editioribus Alpibus; ex. gr. in monte Cenisio invenitur. Aestate floret capsulasque promit. Duratio perennis.

Truncus erectus, ramosus, basi tomento fusco vestitus, duas uncias et ultra longus. Folia lanceolata, pilo aristata, patulo-reflexa, nitida, pellucida. Pedunculus subuncialis, erectus, terminalis, lateralis vero auctoribus dictus propter ramulos proxime sub caulis primordialis apicem exorientes. Calyptra nondum obseruata. Theca ouata, subnutans. Operculum rostratum rostellum incuruo.

Variat ad ripas lacuum Angliae septentrionalis pedunculis longioribus habituque proceriori, estque *Bryum* erectis capitulis, breuibus foliis reflexis. *Dill. musc. p. 365. t. 46. fig. 24.* et *Bryum pellucidum v. β. Huds. fl. Angl. p. 407.* Vide etiam *Neck. meth. musc. p. 205.* Contra Dillenii auctoritatem pro specie propria illam habere non possum; nam quamuis sicca viorem non seruet, *Dicrano pellucido* illum retinente et facies aliquantum diuersa sit, foliorum tamen et capsularum forma omnino eadem reperitur.

148.

D. ouatum trunco erecto ramoso; foliis lanceolatis acuminatis, piliferis; 22 capsulae erectae ouatae operculo obtuse acuminato.

Dicranum ouatum trunco erecto subsimplici ramosoque, ramis fastigiatis, foliis lanceolatis subulatis, pilo cano terminatis, thecis ouali-

bus, operculisque rectis. *Hedw. musc. frond. V. III. p. 81. t. 54. A.*
Bryum ovale. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 35.

Germ. *Eyförmiger Gabelzahn. Gall. Bifurque ovale.*

In rupestribus montosis Saxoniae e Thuringiae prope Isenacam habitat saxaque aprica orientem spectantia caespitibus densis vestit. Primo vere thecae maturantur. Vita perennis.

Truncus primum simplex, inde innouationibus ramosus, vncialis, longior. Folia basi concaua, lanceolato-acuminata, acumine canaliculato, pilo cano instructa, superiora amoene viridia, inferiora nigricantia. Pedunculus duas, tres lineas longus, suberectus, in trunco terminalis, rutilans. Calyptra recta secedens, exigua, acuta, fusca. Theca recta, ouata, maturitate fusca. Operculum rectum, obtuse acuminatum, inferne rubens.

Variat iisdem locis in lapideis calcareis thecis longioribus foliisque lutescentibus.

**** *Foliis siccitate crispescentibus tortilibusue.*

? 23. *D. aquaticum* caule erecto subsimplici ramofoque; ramis fastigiatis; foliis 149.
 acute lanceolatis, siccitate contortis; capsulis obliquis subcernuis.

Bryum aquaticum capsulis obliquis subcernuis, caule erecto subsimplici ramofoque; ramis fastigiatis, foliis acute lanceolatis, siccitate contortis. *Ehrh. Grypt. exsec. 215. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 35.*

Germ. *Wasser-Gabelzahn. Gall. Bifurque aquatique.*

Hanoverae in aquaticis habitat. Ehrhardus solus vidit. Tempus florentiae ignotum, probabiliter aestiuum. Duratio perennis.

Species mihi suspecta et a sequenti vix aliter quam patriâ diuersa.

24. *D. virens* trunco erecto ramofo, foliis acuminato-lanceolatis, ad basim 150.
 vaginantibus, margine reuolutis, siccitate crispescentibus, capsulâ oblongâ cernuâ.

Dicranum virens trunco erecto, foliis e basi subuaginate ac flexuosa longe acuminatis, lanceolatis, thecis cernuis. *Hedw. musc. frond.* V. III. p. 77. t. 32.

Bryum virens. *Act. Nov. Ups. V. IV. p. 241.* *Retz. Prodr. fl. Scand. ed. II. n. 1385.* *Hoffm. Dent. fl. V. II. p. 35.* — *Bryum sericeum.* *Huds. fl. Angl. p. 487.* — *Bryum* capsulis pendulis, oblongis, obliquis, incurvis, foliis lanceolatis, acutis, carinatis. *Fl. Lapp. edit. novis. p. 328.*

Germ. *Grünender Gabelzahn.* Gall. *Bifurque verdoyante.*

In Lapponiae et Finlandiae sylvis habitat, vbi a Swartzio primum repertum est. Florescentiae tempus ignotum. Duratio perennis.

Truncus erectus, ramosus, aetate bi-triuncialis. Folia conferta, acuminata, lanceolata, patentia, prope basim margine revoluta, madida reflexa, siccitare crispa, superiora laete viridia, inferiora e luteo nigricantia. Pedunculus in trunco ramisque annotinis terminalis, erectus, semiuncialis et ultra. Calyptra et operculum obseruanti defuere. Theca oblonga, cernua, vetustata fusca.

151. *D. tortile* trunco erecto subdiuiso, foliis subulatis, carinatis, secundis, 25? siccitare tortilibus; capsulae oblongae operculo rostrato.

Dicranum tortile furculo subdiuiso, foliis subulato-carinatis, reflexis, heteromallis, siccitare tortilibus, thecis oblongis, operculo rostrato. *Schrad.*

Mnium tortile. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1328.* *Laich. pl. Europ. p. 476.* phr. *Schrad.*

Germ. *Gewündener Gabelzahn.* Gall. *Bifurque tordue.*

Huius stirpis, cuius descriptionem a Schradero expectare fas est, patria, florescentiae tempus, verumque genus pariter nobis ignota. Duratio perennis esse videtur.

2. *Capsula cum apophysi.*

- 26 *D. ambiguum* trunco erecto simplici; foliis ovato-lanceolatis, quadrifariam imbricatis; capsulae scrophulosaе longicollae operculo oblique rostrato. 152.

Dicranum ambiguum trunco simplici recto; foliis lanceolatis, longius aristatis, quadrifariam imbricatis, thecâ scrophulosa, longicolla. *Hedw. musc. frond. V. III. p. 87. t. 36.*

Germ. Zweifelhafter Gabelzahn. Gall. Bifurque ambiguë.

In Suecia habitat vdorum palustrium incolâ. Tempus florescentiae et duratio pariter ignota. Ob truncum simplicissimum forte vita annua.

Truncus erectus, simplex vncialis, fragilis. Folia quadrifariam imbricata, patula, ovato-lanceolata, in acumen longum subulatum producta; e luteo virentia. Pedunculus vncialis, longior, erectus, terminalis, dilute viridis vel lutescens, siccitate tortilis. Calyptra fuscella, lateraliter fissilis. Theca ovata, cernua, apophysi longa colli instar basi instructa, maturitate e luteo rufa; apophysi pallidiore. Operculum longum e basi cônica oblique rostratum.

Peristomatibus dentibus connexis ab omnibus congeneribus recedit; hinc illud Hedwigius *ambiguum* nominavit.

- 27 *D. ceruiculatum* trunco erecto simplici; foliis lanceolato-acuminatis, exfasciculatis; capsulae ovoideae suboblique apophysi exigua; operculo oblique subulato. 153.

Dicranum ceruiculatum trunco exiguo simplici; foliis e lanceolato longius acuminatis, concavis, thecis ovatis, subobliquis, superis apophysi exigua. *Hedw. musc. frond. V. III. p. 89. t. 37. A.*

Bryum ceruiculatum capsulis erectis, ovatis, subobliquis, denticulatis, furculis acaulibus, foliis capillaceis. *Dicks. fasc. III. plant. Crypt. p. 7.*

Germ. Kleinkröpfiger Gabelzahn. Gall. Bifurque petit-goître.

In Suecia et in turfosis aridis ericeti Hamstidiani prope Londinum habitat. Caetera ignorantur.

Truncus erectus, simplex, semuncialis. Folia inferiora minuta, lanceolata; superiora concava, oblonge lanceolata, longe acuminata, madida patentia, siccitate cauli appressa, exfasciculata, glauco-viridia. Pedunculus vnciam et ultra longus, subflexuosus, pallidus. Theca ouoidea, vno latere contractiore, basi apophysi exigua donata, luteo-fusca. Operculum longum, oblique subulatum, basi rubens.

154. D. *splachnoides* truncō erecto simplici; foliis setaceis recuruatis; capsulae 28
erectae obouatae apophysi rotundā exiguā; operculo oblique rostellato.

Bryum splachnoides capsulis erectis, obouatis, dentatis, apophysi subrotundā, foliis lineari setaceis. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 5. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1337. Laich. pl. Eur. p. 486. — Bryum Schisti. Gunn. fl. Norw. n. 106. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1244. — Bryum foliis setaceis curuatis; capsulis erectis, obtuse ouatis, capitulo obliquo, rostrato, apophysi subiectā. Oed. fl. Dan. t. 538. fig. 2.*

Germ. Schirmmoosartiger Gabelzahn. Gall. Bifurque splachnoide.
Norw. Skäfer-skrena.

In rupibus Scotiae et in Norwegiā prope Christianiam in terrā argillosa habitat. Plura non nouimus.

A praecedente vix diuersum; specificus character etenim omnino deest, nisi in foliis recuruatis et apophysi subrotundā maiore quaeratur. Caetera plane congruunt. Hinc coniunxissem, ni Dicksoni autoptae auctoritas videretur. Propter summam affinitatem autem ad idem genus referendum esse existimaui.

155. D. *Billardieri* truncō erecto diuiso; foliis e basi vaginante filiformibus longis- 29
sissimis, falcatis, secundis; capsulā cernuā oblongā, basi sterumiferā.
Tab. VI. fig. 6.

Germ. Billarderischer Gabelzahn. Gall. Bifurque de la Billardiere.

In nouâ Hollandiâ habitat vnde Cel. *la Billardiere* retulit mihi que benigne communicauit. Tempus florescentiae latet. Duratio perennis.

Truncus erectus, subflexuosus, sub apicem diuſus, in meo specimine biuncialis, prae radicularum fibrofarum denſo tomento nigricans. Folia multiplici ſerie trunco circumpoſita, e baſi amplexicauli concauâ latiusculâ in ſubulam longiſſime filiformem producta, heteromalla, falcata, integerrima, neruo craſſo purpureo inſtructa qui, cum pars membranacea folii paulo ſupra baſim omnino deficiat, hanc productionem filiformem falcatam format. Suprema omnium longiſſima, ſubuncialia, e luteo fulua, inferiora breuiora, ſqualide fulua et pene terreſis coloris. Perichaetia vaginantia, caulinis ſimilia, breuiora. Pedunculus in ramulis lateralibus, (vnde pro laterali haberes) terminalis, ſolitarius, erectus, perichaetio vsque ad tertiam longitudinis partem cinctus, ſemuncialis, dilute ſpadiceus. Capſula cernua. Theca euacuata ſubouata, arcuata, baſi protuberantia parua ſeu apophyſi inſtar ſcrophuli inſtructa, ſtriata, pedunculo concolor. Calyptra et operculum non viſa. Periſtomatis dentes ſedecim apice biſidi, inflexi, tranſuerſim ſtriati, rutilantes.

A *Dicrano ſcopario*, cuius habitum ſatis bene refert, foliis omnino filiformibus nullatenus denticulatis capſulaeque apophyſi ſpecificè differt.

S E C T I O II.

P e r i ſ t o m a t e c i l i a t o.

XVIII. T O R T U L A.

Germ. Strickmoos. *Gall.* Tordule.

Obs. Huius generis conditor Hedwigius ei nomen iſtud impoſuit, propter cilia periſtomatis inſtar florum chalybaeorum aut funiculorum contorta. *Hedw. muſc. frond. V. II. p. 92.*

Tortula Hedw. Schreb. Wild. etc. Bryum Linn. Dill. Hall. Gmel. Mnium Linn. Jun. Mollia Schrank. Bryon et Luida Adans.

Flos monoicus. Maſculus gemmiformis. Periſtoma ſimplex, ciliatum, ciliis ſpiraliter conuolutis. Tab. III. fig. 20.

I. *C a u l e s i m p l i c i u s c u l o.*

156. *T. linoides* trunco simplici; foliis lanceolatis obtusiusculis, mucronatis; calyptra longissima; capsula erecta cylindrica.

Bryum linoides capsulis erectis, ovato-oblongis, barbatis; foliis distantibus, lanceolatis, obtusiusculis, mucronatis. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 8. t. VIII. fig. 3.*

Germ. *Flachsartiges Strickmoos.* Gall. *Tordule liniforme.*

In Scotiae pascuis habitat. Caetera ignorantur. Truncus erectus, simplex. Folia distantia, patentia, obtuse lanceolata, nervo valido in mucronem exeunte. Pedunculus terminalis, erectus, circiter semuncialis. Calyptra subulata, thecâ duplo longior, lateraliter fissilis. Capsula erecta, subcylindrica, peristomatis ciliis contortis longissimis. Operculum non visum.

A sequente vix satis diuersa. Maximum discrimen praebent folia in hac tantum mucronata, in illâ vero pilo caelo terminata. At Dicksoni descriptio iusto breuior dubiis legitimis ansam praebet; hinc, qui eas coniungat, forte non errabit. Dicksonus truncum simplicem dicit, iconem tamen illum ramosum sistente.

157. *T. hercynica* trunco subdiuiso; foliis lanceolato-linearibus obtusiusculis piliferis; capsulae oblongae erectiusculae operculo subulato.

Tortula hercynica furculo subdiuiso; foliis lanceolato-linearibus obtusiusculis piliferis; capsulae oblongae erectiusculae operculo subulato. *Schrad. Spic. fl. Germ. p. 65.*

Germ. *Harzwalds-Strickmoos.* Gall. *Tordule du Harz.*

In-Hercynia habitat. Vere floret. Vita perennis.

Truncus erectus, humilis, vix quatuor lineas longus, subdiuisus. Folia inferiora exigua, remota; superiora confertiora, lanceolata-ligulata, obtusa, ductulorum fasciculo in pilum canum exeunte donata. Perichaetia caeteris longiora latioraque. Pedunculus semuncialis et ultra tenerrimus. Calyptra cuspidata, lateraliter fissilis. Theca erectiuscula, ovato-oblonga.

Oper-

Operculum subulatum. Annulus nullus. Peristomatis cilia contorta e croceo purpurea.

3. *T. subulata* trunco subsimplici; foliis ovato-lanceolatis brevissime mucronatis; capsulae erectae cylindricae operculo longissime subulato. 158.

Tortula subulata. Hedw. fund. musc. V. II. p. 92. t. 8. fig. 38. 39. 40.
T. subulata trunco brevissimo simplici; foliis ovatis, obtusiusculis; thecis cylindraceis, operculo conico acuto. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 728. Baumg. fl. Lips. n. 1253. Mönch. pl. Marp. p. 755. Roth. fl. Germ. V. I. p. 462. Lumn. fl. Poson. n. 1051. — Leyf. fl. Hal. n. 1070. phr. Linn. *T. subulata* trunco simplici exiguo, foliis lato-lanceolatis, concavis, capsulis subulatis. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 792.

Mollia subulata furculis brevissimis, pedunculis terminalibus, solitariis, capsulis subulatis erectis, foliis oblongis pellucidis carinatis. Schrank. Prim. fl. Salisb. n. 830. Eiusd. Baiers. fl. V. II. p. 455.]

Mnium subulatum acaule, capsulis subulatis. Linn. iun. meth. musc. p. 365.

Bryum subulatum antheris erectis subulatis, furculis acaulibus. Linn. sp. pl. p. 1581. Syst. Nat. V. II. p. 701. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1333. Laich. pl. Europ. p. 482. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1057. 4. Hoffm. Dent. fl. V. II. p. 46. Weiss. Crypt. Goett. p. 187. Web. sp. fl. Goett. p. 99. Poll. pl. Pal. n. 1000. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1504. Reyg. fl. Ged. p. 163. Linn. fl. Suec. n. 991. St. Isl. pag. 212. Oed. fl. Dan. t. 1000. fig. 2. Mull. fl. Frid. p. 200. Huds. fl. Angl. p. 405. Curt. fl. Lond. t. 214. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 719. Gort. fl. Belg. p. 306. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 456. La Mark. fl. Franç. V. I. p. 46. Eiusd. Encycl. meth. Bot. V. I. p. 492. All. fl. Ped. n. 2454. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. pag. 229. *B. subulatum* capitulis subulatis, foliis superioribus acutis, patentibus, primordialibus subradicalibus. Neck. meth. musc. p. 194. — *Bryum* capsulis longis subulatis. Dill. musc. p. 350. t. 45. fig. 10. — *Bryum* caule brevissimo, foliis lanceolatis, capsulis longissimis, operculo praelongo. Hall. hist. St. Helv. n. 1827.

Bryon. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Muscus capillaris, corniculis longissimis incurvis. *Vaill. Bot. Par. p. 133. t. 25. fig. 8. Moris. hist. Oxon. P. III. p. 631. t. 7. fig. 13.*

Germ. *Pfriemenförmiges Strickmoos. Pfriemenförmiges Knotenmoos.*
Panz. Gall. Tordule en alaine. Bry subulé. La Mark. Angl. Awlheaded Bryum. Dill.

Ad terram humidam, in fossis, semitis cauis, sylvis, rupium fissuris per totam Europam gregatim viuit. Vere capsulas inchoat, aestate perficit. Vita perennis.

Truncus breuissimus, tri quadrilinearis, erectus primo simplex, inde annuis innouationibus ramosiusculus. Folia inferiora imbricata, cauli appressa, ouato-oblonga, minora, suprema perichaetialia, in rosulam deposita, patentia, caeteris longe maiora, ouata, acutiuscula, neruo in breuissimum mucronem producto, omnia e luteo obscurius viridia. Pedunculus terminalis, erectus, subsolitarius, vnciam et ultra longus, purpureus, subcontortus. Calyptra subulata, fusco flauescens, lateraliter fissilis, facillime decidua. Theca erecta, longe cylindrica, e fusco viridis. Operculum e basi conica in subulam longam instar cornu productum, pallidum, margine aurantiaco.

2. *C a u l e r a m o s i u s c u l o.*

159. T. *Goettingensis* trunco ramoso; foliis lanceolato-carinatis, piliferis; capsulae erectae ouato-oblongae operculo subulato.

Tortula pilosa furculo ramoso, foliis lanceolatis, carinatis, apice piliferis, capsulis ouato-oblongis, operculo subulato. *Schrad. Spic. fl. Germ. p. 66.*

Bryum pilosum. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1336. Laich. pl. Europ. p. 484. phr. Schrad. — Bryum subulatum v. foliis piliferis. Weiss. Crypt. Gött. p. 189.

Germ. *Goettingisches Strickmoos. Gall. Tordule de Gottingen.*

In aggeribus et syluaticis nemorosis prope Goettingam habitat. *Rüchling* primus detexisse dicitur; nonne potius Weislius? Tempus floescentiae ignotum. Duratio perennis.

Truncus semuncialis, erectus, ramosus. Folia conferta, lanceolato-carinata, erecta, patula, apice pilifera. Pedunculus gracilis, erectus, longitudinis mediocris. Calyptra non visa. Theca erecta, ovato-oblonga. Operculum subulatum. Annulus nullus.

Praecedenti summopere affinis ab eâ trunco ramosiore, pedunculisque gracilioribus potissimum differt. An satis distincta? Nulla huius stirpis icon praefens.

Propter congeneres nonnullas pilo etiam apice foliorum instructas, nomen specificum utpote vix idoneum in aliud mihi aptius visum commutare sustinui.

5. *T. muralis* trunco subramoso; foliis spatulato-lanceolatis longe piliferis; 16. capsulae erectae subcylindricae operculo conico acuminato.

Tortula muralis. Hedw. *fund. musc.* V. II. p. 92. *T. muralis* trunco brevissimo, subdiviso, foliis ovatis, acutis, apice piliferis; thecis oblongis, operculis conicis, acutis. Wild. *Prodr. fl. Ber.* n. 927. Baumg. *fl. Lips.* n. 1257. Mönch. *pl. Marp.* p. 733. Roth. *fl. Germ.* V. I. p. 461. — Leys. *fl. Hall.* n. 1069. phr. Linn.

Barbula muralis, caespitosa, exigua, foliis piliferis erectis, thecis cylindricis, rectiusculis. Timm. *Prodr. fl. Megap.* n. 794. Lumn. *fl. Poson.* n. 1053.

Mollia muralis capsulis erectis, furculis brevissimis, caespitosis; foliis oblongis, acutis, carinatis, apice patenti piliferis, basi pedunculi nudâ. Schrank. *prim. fl. Salisb.* n. 852. Eiusd. *Baiers. fl.* V. II. p. 456.

Mnium murale foliis piliferis, rectiusculis, furculis simplicibus, caespitosis. Linn. *jun. meth. musc.* p. 364.

Bryum murale antheris erectis, foliis piliferis, rectiusculis, furculis simplicibus, caespitosis. Linn. *sp. pl.* p. 1581. *Syst. Nat.* V. II. p. 701. Gmel. *Syst. Nat.* V. II. p. 1333. Gesn. *tab. Phyt.* t. 61. 1057. 5. Laich. *pl. Europ.* p. 481. Hoffm. *Deut. fl.* V. II. p. 45. Weiss. *Crypt. Gött.* p. 189. Web. *spic. fl. Gött.* p. 100. Poll. *pl. Pal.* n. 1002. Scop. *fl. Carn.* ed. II.

ed. II. n. 1299. *Wulf. fl. Bor. p. 52. Linn. fl. Suec. n. 993. Huds. fl. Angl. p. 496. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 720. Gort. fl. Belg. p. 306. Neck. fl. Gallo-Belg. V. II. p. 458. La Mark. fl. Franç. V. I. p. 46. Eiusd. Encycl. Meth. Bot. V. I. p. 491. All. fl. Ped. n. 2456. Panz. Pflanz. Syst. 15. th. V. II. p. 233. B. murale capitulis oblongis erectis, cuspidatis, foliis oblongis, concavis, piliferis. Neck. meth. musc. p. 196. — *Bryum tegulare*, humile, pilosum et incanum. Dill. musc. p. 365 t. 45. f. 15. — *Bryum caulibus brevissimis, foliis ovato-lanceolatis, patulis, pilo terminatis, capsulis aristatis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1325.**

Bryon. Adans. fam. pl. V. II. p. 493.

Muscus muralis, omnium vulgatissimus, villosus. *Vaill. Bot. Par. p. 153. t. 24. fig. 15. — Mich. Gen. pl. p. 108. t. 59. fig. 7. Buxb. Cent. I. p. 45. t. 64. fig. 4.*

Germ. Mauer-Strickmoos. Mauer-Knotenmoos. Panz. Gall. Tordule des murs. Bry des murs. La Mark. Angl. Common wall Bryum. Dill.

In muris, tegulis, parietibus, ad saxa, quae caespitibus latis, suborbicularibus, tumidiusculis, incanis vestit, per totam Europam habitat, omnium fere muscorum vulgatissimus. Autumno et vere floret; Martio et Aprili capsulae vigent. Vita perennis.

Truncus quatuor, quinque lineas longus, erectus, subramosus. Folia inferiora laxa, minora, suprema vero, quae et perichaetia in rofulam disposita, maiora, spatulato-lanceolata, apice obtusiusculo pilum longum, album, fluitantem, e nervo valido rubente productum emittentia, laete viridia, humida recta, siccitate rugosa contorta. Pedunculus e trunci ramorumque apice sex ad duodecim lineas longus, erectus, e luteo purpureus, vetustus nigricans. Calyptra longa, lateraliter fissilis, fuscilla. Theca erecta, subcylindrica, primum viridis, inde fusco-rubra, euacuata nigricans. Operculum e basi conicâ in acumen tenue productum, rubens. *Tab. III. fig. 20.*

Tortula muralis v. aestiva trunco brevissimo subsimplici, foliis spatulato-lanceolatis, setâ brevi terminatis. AESTIVA.

Bryum tegulare etc. Dill. musc. p. 355. t. 45. fig. 14. F. G.

Ad terram et supra lapides cum *Hypno serpente* passim inueni. Dillenius in locis vmbrosis impluviatis specimina sua legit. Ineunte aestate capsulae vigent. Vita anno longior.

Truncus minimus, primum simplex, inde vero plerumque vna alteraue innouatione ramosus. Folia in rosulam congesta, radici proxima minor, omnia spatulato-lanceolata, nervo eminente in pilum vix tertiam folii longitudinis partem aequantem terminato; suprema laete viridia, infima ferruginea, omnia siccitate summopere contorta. E foliorum rosula terminali pedunculus erigitur solitarius, quatuor quinque lineas longus, e luteo purpureus, superne viridis. Calyptra lateraliter fissilis, subulata, fusca. Theca erecta subcylindrica, aetate fusco-rubra, operculo longo, conico, subulato, rubescente.

Varietas summopere insignis et a me pro specie propria diu habita. At cum truncus minus ramosus, folia pilo breuiori instructa, habitus tenebrior, imo florescentiae tempus diuersum vix characterem specificum genuinum suppeditant; a vulgari non separo, haud immemor, quantum detrimenti ex inutili specierum multiplicatione hac nouissima aetate scientia ceperit.

6? *T. acuminata* trunco subramoso; folis ovato lanceolatis acuminatis, patentibus, capsulae erectae subcylindricae operculo conico-acuminato. 161.

Mollia tegularis. Schrank Baiers. fl. V. II. p. 457.

Bryum cuneifolium capsulis erectis cylindricis denticulatis, furculis subcaulibus; foliis cuneiformi-ouatis, reticulatis, pellucidis. Dicks fasc. III pl. Crypt. p. 7. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 45. — *Bryum murale* v. β. Weiss. Crypt. Goett. p. 191. Poll. pl. Pal. n. 1002. Huds. fl. Angl. p. 406. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 721. La Mark. fl. Franç. V. I. p. 46. Neck. meth. musc. p. 197. Panz. Pflanz Syst. 13. th. V. II. p. 233. — *Bryum humile* pilis carens, viride et pellucidum. Dill. musc. p. 356 t. 45. f. 15. — *Bryum cauliculo breuissimo*, foliis ovatis, lanceolatis, patulis, capsulis aristatis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1826. Schreb. Spic. fl. Lips. p. 76.

Bryon: Adams. fam. pl. V. II. p. 493.

Muscus vulgaris, omnium vulgatissimus, non villosus. Vall. Bot. Par. p. 133. t. 24. f. 14. Ibid. t. 25. f. 4. Buxb. Cent. 1 p. 44. t. 64. f. 2.

Germ.

Germ. *Zugespitztes Strickmoos*. Gall. *Tortule pointue*.

In iisdem locis cum praecedente et in arenosis campestribus habitat. Hyeme capsulae vigent. Duratio biennis.

Tortulae murali omnino similis et pro illius varietate ab omnibus fere auctoribus habita. Hallerus vero, Dillenius, Boehmerus, Schrankius, et Dilksonus separauerunt, quorum ego auctoritati obtemperaui, dubiis tamen remanentibus, nam folia ovato-lanceolata, pilo nullo donata, sed tantum breuiter acuminata, et capsulae pedunculique minores vix sufficienter distinguunt.

162. *T. tortuosa* trunco superne ramofo; foliis setaceis ficcitate summopere contortis; capsulae erectae cylindricae operculo longe conico acuminato. 7.

Tortula tortuosa furculo ramofo, foliis lanceolato-linearibus, ferratis, undulatis, ficcitate crispis, capsulis cylindricis, operculo rostrato. Schrad. *Spic. fl. Germ.* p. 54.

Mollia tortuosa capsulis erectis cylindricis, pedunculis ficcitate contortis, foliis subulatis ficcitate crispis. Schrank. *Prodr. fl. Salisb.* n. 353. *Eiusd. Baiers. fl. V. II.* p. 458.

Bryum tortuosum. Gmel. *Syst. Nat. V. II.* p. 1353. *Laich. pl. Europ.* p. 481. *Hoffm. Deut. fl. V. II.* p. 46. phr. Schrad. *Bryum tortuosum* antheris erectis, foliis setaceis linnemibus, ficcitate retorquentibus. *Linn. sp. pl.* p. 1583. *Syst. Nat. V. II.* p. 702. *Poll. pl. Pal.* n. 1010. *Ehrh. Hann. Mag.* 1780. p. 236. *Hagem. Spi. fl. Brem.* p. 189. *Grimm. St. Isen.* p. 126. *Leers. fl. Herb.* n. 841. *Linn. fl. Suec.* n. 1000. *Oed. fl. Dan. t.* 888. *Huds. fl. Angl.* p. 408. *Lightf. fl. Scot. V. II.* p. 727. *Dicks. coll. of dried plants fasc. II. La Mark. Encyc. Meth. Bot. V. I.* p. 493. *Dem. Bot. V. III.* p. 386. *All. fl. Ped.* n. 2464. *Crantz. Inst.* p. 49. *Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II.* p. 246. *B. tortuosum* furculo apice latereque capitulifero, operculo cuspidato, foliis setaceis ficcitate crispatis. *Neck. meth. musc.* p. 227. — *Bryum cirrhatum* setis et capsulis longioribus. *Dill. musc.* p. 377. t. 48. fig. 40.

Mnium tortuosum. *Linn. iun. meth. musc.* p. 364. phr. *Linn.*

Hypnum tortuosum foliis linearibus subulatis etc. *Web. spic. fl. Gött. p. 90.* — *Hypnum* foliis subulatis cin innatis, capsulis cylindricis longissime ciliatis. *Hall. Hist. St. Helv. n. 1787. t. 45. fig. 2.*

Luida. *Adans. fam. Plant. V. II. p. 481.*

Muscus alpinus, cirrhosus, seu crinium contortorum instar crispatus. *Scheuchz. It. Alp. t. 19. fig 15.* — *Muscus helueticus*, trichodes, crispatus. *Petiv. Gazoph. p. 159. t. 65.* *Mich. nov. gen. n. 68.* *Gron. fl. Virg. p. 124.*

Germ. *Gedrehtes Strickmoos.* *Gedrehtes Knotenmoos.* *Panz. Gall. Tortule tortueuse.* *Bry tortueux.* *La Mark. Gilib. Angl. Twisted Bryum.* *Huds. Frizzled Bryum. Lightf.*

In montibus Pedemontii, Heluetiae, Galliae prope Lugdunum et in Delphinatu, Cambriae, Scotiae, Sueciae, Thuringiae prope Isenacam, praeterea ad radices arborum annosarum in monte *Altenstolberg* Hercyniae, in sylvis arenosis Palatinatus, nec non circa Bremam et Hannoueram densis caespitibus habitat. America etiam illam possidet in Virginia repertam. Iulio et Augusto capsulae sunt in optimo vigore. Duratio perennis.

Truncus erectus, vncialis biuncialis et ultra, superiora versus ramosus, inferne brunneus et tomentosus, superne lacte viridis. Folia sparsa, approximata, longissima, lineari-subulata, apice setacea, margine undulata, sub lente serrulata, neruo totam longitudinem metiente instructa, humida recta, patentia, sicca summopere contorta, antrorsum in gyrum conuoluta, crinesque crispas incitantia, e flavicante viridia, inferiora squalida fusca. Pedunculus e trunci ramorumque apice erectus, vncialis, purpureus. Calyptra lateraliter fissa, subulata. Theca erecta, longa, cylindrica. Operculum longe conicum, acuminatum rubellum.

Trunco longiore et breuiore (Pollichius semuncialem dicit, mihi autem vncia breuior numquam occurrit) caulibus crassioribus et tenuioribus, foliis tandem magis minusue crispis summopere variat. Varietas foliis parum crispis *Dill. fig. 40. E. F. G. H. in Britannia vulgaris.* *Vid. Lightf. fl. Scot. loc. cit.*

163. *T. flavescent* trunco simpliciusculo; foliis lanceolato-linearibus, carinatis & ficcitate tortilibus, capsulâ suberectâ.

Bryum flavescent capsulis erectis cylindricis, ciliatis, furculis simplicibus, foliis lanceolato-linearibus, carinatis. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 4. t. IV. fig. 5. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1538. Laich. pl. Europ. p. 486. — Bryum flavescent* capsulis subnutantibus, furculis simplicibus, foliis linearibus, carinatis, rugosis. *Scop. fl. Carn. p. 144. Eiusd. fl. Carn. ed. II. n. 1305. t. 62.*

Germ. *Gelblichtes Strickmoos.* Gall. *Tordule jaunâtre.*

Ad rupes et muros Carnioliae et in paludosis Alpinis Scotiae habitat. Tempus florescentiae ignotum. Duratio perennis.

„Caespites lati, pulvinati, luteo-virides. Folia duas lineas longa, tertiam lineae partem lata, ficcitate contorta. Setae vnciales, croceae. Capsula tenuis longa, erectiuscula, ore ciliato. Calyptra citrina, apice rubra, „duas fere lineas longa.“

Ita Scopolius e cuius descriptione sequitur, hanc speciem, si vere distincta sit, praecedenti proximam esse et ab ea non aliter quam trunco simpliciore et capsula leuiter inclinata differre. Quin et icon thecas omnino rectas sistit.

Dicksonus dubitat, an sua planta eadem ac Scopoliana sit, quod patria sit diuersa et folia undulata non habeat, cum tamen illa apicibus ficcitate contorta dicat, quod et Scopolius de suâ. In scirpo nodum quaerit auctor.

XIX. B A R B U L A.

Germ. *Bartmoos.* Bartmund. Gall. *Barbule.*

Obs. Nomen ab Hedwigio huiusce generis auctore ob cilia instar barbae os capsulae cingentia effectum. *Hedw. fund. musc. V. I. p. 92.*

Barbula Hedw. Wild. Tortula Schreb. Schrad. Mollia Schrank. Mnium Linn. Jun. Bryum Dill. Linn. Neck. Gmel. Bryum et Hypnum Hall. Web. Weiss. Bryon et Luida. Adans.

Flos dioicus. Masculus capituliformis. Peristoma simplex, ciliatum, ciliis spiraliter conuolutis. Tab. III. fig. 19.

I. *C a u l e s i m p l i c i.*

- 1 B. *curta* trunco lineari simplicissimo; foliis alternis lanceolato-acuminatis; capsulae erectae cylindricae peristomate breui; operculo oblonge conico, subobliquo. 164.

Barbula curta trunco lineari simplicissimo, erecto; foliis alternis, lanceolatis, acuminatis, thecâ rectâ cylindricâ, peristomio breui. Hedw. musc. frond. V. III. p. 75. t. 31.

Germ. *Abgekürztes Bartmoos.* Gall. *Barbule écourtée.*

In Sueciâ ad terram habitat. Florescentiae tempus ignotum. Duratio perennis.

Truncus circiter bilinearis, erectus, simplicissimus. Folia alterna, inferiora exigua, lanceolata, patula; media longiora, acuminata; suprema simul perichaetia longissime acuminata, erecta. Pedunculus terminalis, subflexuosus, quatuor quinque lineas longus, carnei coloris. Calyptra obseruanti defuit. Theca exigua, erecta, oblonga, maturitate viridi-rutilans. Operculum oblonge-conicum, subobliquatum, amoene rubens.

Didymodo pusillo summo opere similis, nec ab eo, ni peristomium sedulo inuestigetur, facile distinguenda.

- 2 B. *rigida* trunco simplicissimo; foliis oblongis apice rotundatis, reflexis, margine inuolutis; capsulae erectae oblongae operculo oblique conico. 165.

Barbula rigida trunco exiguo, foliis patentibus, margine inuolutis; thecis oblongis erectis. Hedw. musc. frond. V. I. p. 65. t. 25. Schrad. spic. fl. Germ. p. 66. Lumn. fl. Pojon. n. 1055.

Bryum rigidum. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1336. Laich. pl. Europ. p. 484. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 45. phr. Hedw. *B. rigidum* acaulon, antheris erectis cylindricis, foliis patentibus, linearibus, conuexis, rigidis. Huds. fl. Angl. p. 477. Dicks. coll. of dried plant. fasc. II. —

Bryum

Bryum stellatum acaule, foliis inuolutis, operculis cuspidatis, pectine spirali. Schreb. *spic. fl. Lips.* p. 30 *B. stellatum* acaule, capsulis erectis, acutis, barbatis, foliis ovato-lanceolatis; acutis, subinuolutis. Dicks. *fasc. II. pl. Crypt.* p. 6. exclusis Dillenii et Swartzii Synonymis, quae huc non pertinent. — *Bryum ericaefolium* capitulis erectis, foliis carinatis, siccitate crispis Neck. *meth. musc.* p. 193. *Eiusd. Enum. Pal.* p. 451 sed in nostrâ folia minimè crispa — *Bryum acaulon ericae tenuifoliae* Gerardi folio. Dill. *musc.* p. 388. t. 49. fig. 55.

Bryon. Adans. *fam. pl. V. II.* p. 493.

Germ. *Steifes Bartmoos.* Gall. *Barbule rigide.* Angl. *Heathkie.* *Bryum;* Dill.

In muris limosis, argillofis, tumulis coemeteriorum, rupibus humentibus marginibusque riuiulorum Angliae, Scotiae, Saxoniae, Episcopatus Hildesienfis, Palatinatus arenosis vdiusculis et Hungariae subuloso - argillaceis habitat. Iunio floret. Operculum pro tempestatis ratione nunc citius nunc serius decutit. Duratio annua?

Truncus breuissimus, vnam duas lineas altus, simplicissimus. Folia pauca in stellulae formam digesta, oblonga, apice rotundata, basi membranacea vaginantia, apice reflexa, carnosae, rigida, margine inflexa, siccitate autem minime crispa. In masculis indiuiduis breuiora sunt, rotundiora, margine minus inflexo. Perichaetia duo vel tria erecta, pedunculi basim arcte amplectentia, caeteris paulo minora, pariterque exfasciculata. Pedunculus subuncialis, terminalis, solitarius, rarissime gemellus, flexuose assurgens, obscure purpureus. Calyptra lateraliter fissilis, colorata. Theca erecta, oblonga, maturitate fusca. Operculum conicum, obliquum, rutilans. *Tab. III. fig. 19.*

166. *B. conica* trunco simpliciusculo; foliis oblongis, acutis siccitate crispis; capsulae subconicae operculo gracillimo.

Bryum acaulon, foliis teneris confertis, capsulis conicis. Dill. *musc.* p. 389. t. 49. fig. 56.

Bryon. Adans. *fam. pl. V. II.* p. 493.

Tom. II.

B b

Germ.

Germ. *Kugelförmiges Bartmoos*. Gall. *Barbule conique*.

In Virginiâ et Pensylvaniâ ad rivulorum margines elatiores habitat. Anthesis et duratio nobis pariter ignota. Innouationibus tamen perennare videtur.

Truncus erectus, simplex, postea innouans, quatuor quinque lineas longus. Folia conferta, angusta, acuta, carinata, laete viridia, siccitate contorta crispaeque. Pedunculus terminalis, subuncialis, pallidus. Calyptra angustissima e fusco rubens. Theca angusta, subconica, Operculum gracillimum.

Priori cum quâ a Dicksono et Neckero commixta fuisse videtur, affinis, monente Schrebero *spic. fl. Lips. p. 80*; ab ea tamen trunco ramosiusculo, foliis acutis crispescentibus, capsulaeque formâ conicâ specificè distincta.

- 4 *B. agraria* trunco simpliciusculo; foliis spatulato-lanceolatis, fastigiatis, 167. rigidis; capsulae erectae cylindricae operculo subulato.

Barbula agraria trunco exiguo, foliis spatulato-lanceolatis, rigidis, fastigiatis. *Hedw. mus. frond. V. III. p. 17. t. 6.*

Bryum agrarium acaule, capsulis cylindricis erectiusculis, subulatis, foliis lanceolatis, acutis. *Swarz. Prodr. p. 139. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1333.*

Germ. *Acker-Bartmoos*. Gall. *Barbule agreste*. *Bry agraire*.

In Iamaicâ et Domingo in agris habitat. Florescentiae tempus ignotum. Duratio perennis.

Truncus exiguus, simplex, aetate vero sub apicem innouans. Folia spatulato-lanceolata, concava, rigida, nervo in pilum breuem exeunte; superiora longiora altitudine inter se aequalia. Perichaetia exfasciculata. Pedunculus semuncialis, longior, terminalis, erectus, fusco-rutilans. Calyptra lateraliter fissilis, pallida. Theca pedunculo concolor, erecta, cylindrica. Operculum subulatum.

2. *Caulè ramoso.*

168. *B. ruralis* trunco ramoso; foliis ovato-oblongis, carinatis, reflexis, piliferis, ad ramorum apicem stellatis, capsulae erectae subcylindricae operculo longo oblique conico.

Barbula ruralis. Hedw. *fund. musc.* V. I. t. 6. fig. 28 — 32. *Ibid.* V. II. p. 92. *B. ruralis* trunco ramoso, foliis reflexis, obovatis, obtusis, apice piliferis; thecis cylindricis, operculis conicis, acutis. Wild. *Prodr. fl. Ber. n.* 929. *Baumg. fl. Lips. n.* 1259. *Mönch. pl. Marp. p.* 734. *Roth. fl. Germ. V. I. p.* 461. — *Leyf. fl. Hal. n.* 1071. phr. Linn. *B. ruralis* foliis piliferis recurvatis, thecis cylindricis rectiusculis. Timm. *Prodr. fl. Meg. n.* 793.

Mollia ruralis furculis erectis, subramosis, capsulis erectis; foliis latiusculis ligulatis, decurrentibus, carinatis, apice piliferis, basi pedunculi manifeste connectâ. Schrank. *Baters. fl. V. II. p.* 456. *Eiusd. Primit. fl. Salisb. n.* 831.

Mnium rurale foliis piliferis recurvis. Linn. *jun. meth. musc. p.* 364.

Bryum rurale. Gmel. *Syst. Nat. V. II. p.* 1355. Laich. *pl. Eur. p.* 484. Hoffm. *Deut. fl. V. II. p.* 45. phr. Wild. *B. rurale* antheris erectiusculis, foliis piliferis recurvis. Linn. *sp. pl. p.* 1581. *Syst. Nat. V. II. p.* 701. *Gesn. tab. phyt. t.* 61. 1057. 5. *Poll. pl. Palat. n.* 1001. *Scop. fl. Carn. ed. II. n.* 1308. *Wulf. fl. Bor. p.* 52. *Fl. Ing. p.* 169. *Linn. fl. Suec. n.* 992. *It. Scan. p.* 118. *Fl. Lapp. n.* 597. *St. Isl. p.* 212. *Fl. Norw. p.* 576. *Huds. fl. Angl. p.* 405. *Lightf. fl. Scot. V. II. p.* 720. *Gort. fl. Belg. p.* 306. *Neck. fl. Gallò - Belg. V. II. p.* 457. *La Mark. fl. Franç. V. I. p.* 46. *Eiusd. Encyc. Meth. Bot. V. I. p.* 491. *Dal. Par. p.* 320. *All. fl. Ped. n.* 2455. *Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p.* 231. *B. rurale* furculo apicibus stellato, foliis recurvatis, patulis, operculo capitulorum subulato. Neck. *meth. musc. p.* 225. — *Bryum rurale*, vinguiculatum, hirsutum, elatius et ramosius. Dill. *musc. p.* 352. t. 45. fig. 12.

Bryon. Adans. fam. pl. V. II. p. 498.

Hypnum rurale. *Weiss. Crypt. Goett.* p. 210. *Reich. fl. Moeno - Franc.* n. 779. phr. Hall. *H. rurale*. *Web. spic. fl. Goett.* p. 75. — *Hypnum* caulibus erectis, foliis lanceolatis, pilo fluitante terminatis, capsulis erectis longe rostratis. *Hall. hist. St. Helv.* n. 1789.

Muscus capillaris tectorum, densis caespitibus nascens, capitulis oblongis, foliis in pilum longum desinentibus. *Vaill. Bot. Par.* p. 133. t. 25. fig. 3. *Mor. hist. Oxon.* p. III. p. 628. t. 6. fig. 12. — *Buxb. Cent.* II. t. 44. fig. 1.

Germ. *Feld - Bartmoos*. *Feld - Knotenmoos*. *Panz.* *Gall. Barbule rustique*. *Bry rustique*. *La Mark. Angl. Hoary rustic Bryum*. *Country Bryum*. *Norw. Gaarskrena*. *Tagskrena*.

In tectis stramineis, campis, nemoribus, ad muros, truncos arborum, sepes. aggeres totius Europae gregatim vivit, ingentesque tractus occupat. Hyeme capsulae vigent. Duratio perennis.

Truncus vncialis, biuncialis, longior, erectus, ramosus. Folia imbricata, ovato-oblonga, carinata, marginata, apice obtuso pilum longum incanum e nervo eminente colorato continuatum emittentia, ad ramorum apicem maiora, in rosulam disposita, recentia patulo-recurvata, siccitate cauli appressa, suprema ut et iuniora laete viridia, caetera e luteo obscure viridia, vel fusca. Perichaetia exteriora terminalibus similia, interiora minora. Pedunculus in trunco annotino ramisque terminalis, erectus, vncia plerumque longior, pallide rubens. Calyptra lateraliter fissilis, fulva, apice gracili fusco. Theca erecta, subcylindrica, aetate spadicea. Operculum longum, conicum, incurviusculum rubens. Peristoma e ciliis sedecim purpureis basi in cylindrum coalitis.

Variat foliis non pilosis. *Weiss. Crypt. Goett.* p. 211.

- 6 *B. ericetorum* trunco ramoso; foliis lineari-lanceolatis, acutis, siccitate contortis; capsula erecta ovato-oblonga. 169.

Bryum ericetorum capsulis erectis ovato-oblongis, annulatis, ciliatis, foliis lineari-lanceolatis ex siccatione contortis. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt.* p. 5. *Gmel. Syst. Nat. V. II.* p. 1533. *Laich. pl. Fur.* p. 437. — *Bryum*

Bryum ruralis facie, foliis minoribus et non pilosis. Dill. musc." p. 364. t. 45. fig. 13.

Bryon. Adans. fam. pl. V. II. p. 495.

Germ. Heyde - Bartmoos. Gall. *Barbule des bryeres.* Angl. *Smooth country - Bryum like Bryum.* Dill.

In ericetis turfosis Scotiae et in Patagonia habitat. Plura desiderantur. Duratio procul dubio perennis.

Barbulae rurali congener proximaque esse videtur. Maximum discrimen praebent habitus tenuior, folia angustiora, lineari-lanceolata, basi arcuata, pilo nullo terminata, siccitateque crispescentia, pedunculi tandem breviores pallidi. Calyptra et operculum non observata.

An planta Dicksoni reipsa eadem sit ac Dillenii, qui suam e Patagonia ubi musci nostrates hucusque reperti non sunt, acceperat, dubitare fas est.

170. *B. unguiculata* - trunco sub apicem ramoso, foliis lineari-lanceolatis, carinatis, obtuso-mucronatis, perigonalibus omnibus fasciculo instructis; capsulae erectiusculae subcylindricae operculo elongato conico subobliquo.

Barbula unguiculata foliis lineari-lanceolatis, carinatis, surrectis, perigonalibus masculi floris cum fasciculo, theca obliqua. Hedw. musc. frond. V. I. p. 59. t. 23. Eiusd. frond. musc. V. II. p. 92. t. 4. f. 20. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 797. Baumg. fl. Lips. n. 1261. Roth. fl. Germ. V. I. p. 461. Lumn. fl. Poson. n. 1054. *B. unguiculata* furculo subramoso, foliis lineari-lanceolatis, carinatis, thecis subcylindricis, operculo conico. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 390. — Leyf. fl. Hal. n. 1072. phr. Linn. *Mollia unguiculata.* Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 457.

Bryum unguiculatum. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1356. Laich. pl. Europ. p. 484. phr. Wild. *B. unguiculatum* antheris erectis oblongis, pedunculis axillaribus, foliis erectis carinatis. Linn. Mant. pl. II. p. 309. Syst. Veg. p. 948. Poll. pl. Pal. n. 1003. Schreb. spic. fl. Lips. p. 78. Scholl. fl. Barb. n. 850. Ehrh. Hann. Mag. 1780. p. 256. Retz. Prodr. fl. Scand. ed. II. n. 1365. Huds. fl. Angl. p. 410. Gort. fl. Belg. ed. II.

p. 290. *La Mark. Encyc. Meth. Bot. V. IV. p. 492. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. V. II. p. 242. Linn. iun. meth. musc. p. 367. Web. Spic. fl. Goett. p. 105. — Bryum mucronulatum capsulis erectis, oblongis, barbatis, furculis erectis subsimplicibus, foliis lanceolatis carinatis, mucronatis, patulis. Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 3. Cur autem Hedwigii Synonyma excludenda velit auctor ille, non video. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 44. — Bryum unguiculatum et barbatum, furculis in summitate crassioribus. Dill. musc. p. 383. t. 48. fig. 47. Eiusd. Cat. Gieß. p. 225. Grimm. St. Isen. p. 152. Hall. Enum. St. Helv. p. 111. n. 15. Ray. Syn. III. p. 96. n. 21. — Bryum foliis lanceolatis, imbricatis, capsulis erectis, cylindricis aristatis, Hall. hist. St. Helv. n. 1814. exclusis Synonymis quae ad *Barbulam fallacem* pertinent.*

Luida, Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Muscus capillaris, capitulis tenuissimis erectis. Buxb. cent. II. p. 6. t. 2. fig. 9.

Germ. *Vogelklauiges Bartmoos. Nagelförmiges Knotenmoos.* Panz. Gall. *Barbule ongle d'oiseau. Bry unguiculé.* La Mark. Angl. *Birds-claw Bryum.*

In muris argillaceis, locis gramineis aruisque siccoribus totius Europae vitam degit, Iulio et Augusto floret; vere subsequenter anni capsulas maturat. Duratio perennis.

Truncus vix semuncialis, erectus, primo simplex, inde vnum alterumue ramum sub apicem emittens, nec non pluribus innouationibus adhuc ramosior euadens. Folia lineari-lanceolata, carinata, apice obtusiusculo mucronata, e luteolo laete viridia, humida erecto-potentia, sicca contorta et cauli appressa. Perigonia cordata, concava, acuminata. Perichaetia caulinis similia sed longiora latioraque. Omnia ductulorum fasciculo satis valido in breuem mucronem producto instructa sunt. Pedunculus solitarius, rarius gemellus, ex apice trunci vel ramorum annotinorum erectus, semunciam et ultra longus, inferne rubellus, superne e luteo viridis. Calyptra lateraliter fissilis, dilutissime virens; Theca oblonga, subcylindrica, primo viridis, aetate saturate rubra tandemque spadiceo-fusca. Operculum elongato-conicum, obliquum, rutilans.

Variat

Variat in arenosis cauliculis et foliis tenuioribus.

Nec Hedwigiana nec Dilleniana figura foliorum formam ex apice obtuso mucronem breuem emittentium satis bene exprimunt. Hinc forte Dicksoni de Hedwigianis synonymis dubia.

170. *B. nervosa* trunco erecto subramoso; ramis incrassatis; foliis erectis, imbricatis, acuminatis; capsulae oblongae operculo subobliquo.

Bryum nervosum capsulis oblongis superne paulo angustioribus, operculo subulato, subobliquo; foliis erectis imbricatis, lanceolatis, nervosis; nervo medio crasso fuscidulo; caule subramoso, ramis incrassatis. *Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 44.*

Germ. *Nervichtes Bartmoos.* Gall. *Barbule nerveuse.*

In muris, ad terram, saepes Germaniae habitat, in aliis regionibus aut praeteruisa aut cum praecedente commixta. In Alpibus Sanensibus Helvetiae etiam legi. Vere cum capsulis vigentibus inuenitur. Duratio perennis.

Truncus erectus, primum simplex, inde annuis innovationibus plus minus diuisus, et vnicalem longitudinem fere adipiscens, fuscus, e basi foliis cinctus. Folia inferiora breuiora, laxius trunco circumposita; superiora fere imbricata, lineari-lanceolata, carinata, acuminata, nervo crasso fusco in peculiarem mucronem minime producto instructa, humiditate erecta, sicca vero contorta, obscure et quasi e fusco viridia praesertim quae basi propius oriuntur. Perichaetia similia paulo longiora. Pedunculus ex apice trunci ramorumque annotinorum (inde cum plantula proxime sub apicem innovet lateralem dices) erectus, solitarius, sex ad nouem lineas longus, infra rubellus, superne luteolus. Vagina cylindrica viridis, paraphysibus nonnullis stipata. Calyptra erecta, lateraliter fissilis, e rubello fuscidula apice nigricante. Capsula erecta. Theca oblonga, apicem versus paulum angustata e viridi fuscella. Operculum conico subulatum. obliquum rutilans.

Variat foliis et capsulis longioribus breuioribusue. Dicksoni *Bryum unguiculatum* *Hort. succ. Brit. fasc. 6. 21.* haec vltima varietas esse videtur.

A *Barbulâ unguiculatâ*, a qua Hoffmannus multâ sagacitate primus separavit potissimum differt ramulis frequentioribus magis incrassatis; foliis lanceolato-acuminatis, densius confertis, rigidioribus, colore multo obscuriore et pene fusco, praesertim in nervis foliisque inferioribus. Caetera discrimina non satis certa.

Cum praecedente commixta est, ipseque Dillenius caeterum specierum sagax investigator non distinxit; hinc ad vtram eius icon 47 referenda sit non satis liquet. Foliorum forma in eius icone *Barbulae nervosae* potius convenire videtur sed habitus *unguiculatam* melius sistit.

29 B. *dubia* trunco erecto statim a basi diuiso; foliis ovato-lanceolatis, summis stellatim expansis; pedunculis e ramorum annotinorum apice, capsulae erectae subcylindricae operculo oblique acuminato. 178.

Bryum purpureum v. β . Huds. fl. Angl. p. 412. — *Bryum barbatum* foliis lanceolatis, acutis, summis patulis; capsulis erectis oblongis, operculo acuminato obliquo, pedunculo laterali. Curt. fl. Lond. t. 274. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1336. Laich. pl. Europ. p. 484. Hoffm. Deut. f. V. II. p. 45. — *Bryum unguiculatum* et *barbatum*, tenuius et stellatum. Dill. musc. p. 384. t. 48. f. 48.

Luida. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Germ. *Zweifelhaftes Bartmoos*. Gall. *Barbule douteuse*.

In Angliae, Germaniae, Helvetiae etc, hortis campisque habitat. Cum praecedentibus thecas maturat. Duratio pereunis.

Truncus erectus, statim e basi in ramos aliquot simplices diuisus. Folia ovato-lanceolata, brevia, caulem satis laxè ambientia, stellatim in summitate expansa, siccitate pallide viridia; non vero crispata nisi in ramulorum extremitatibus. Pedunculi ex apice ramorum annotinorum erecti, primo intuitu axillares visi. Calyptra et capsula vt in *Barbulâ unguiculatâ*.

B. unguiculatae summopere affinis; at pedunculi proprius ad radicem oriundi, ramosque non multum superantes, habitus ramosior, folia latiora minime mucronata sed vere lanceolata, minus crispa et in apice ramorum stellata speciem peculiarem indicare videntur. Quibus perpenfis Dilleni auctori-

toritati, qui eam a praecedente separavit, non tamen indubius, ut nomen specificum testatur, obtemperavi.

173. *B. fallax* trunco ramosissimo; foliis lineari-lanceolatis recurvato-patulis; perigonialibus intimis exfasciculatis; capsulae oblongae operculo oblique rostrato.

Barbula fallax foliis recurvato-patulis, perigonialibusque interioribus masculis exfasciculatis; capsulae oblongae operculo oblique rostrato. *Hedw. musc. frond. V. II. p. 62. t. 24. Baumg. fl. Lips. n. 1262.*

Mollia fallax. *Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 453.*

Bryum fallax capsulis oblongis barbatis, surculis subramosis, foliis lanceolato-linearibus, reflexo patulis. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 5.* — *Bryum imberbe* foliis patulis recurvis, capsulis oblongis, operculi rostellum obliquo. *Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1536. Laich. pl. Europ. p. 484. B. imberbe* foliis carinatis, patulis, capsulae orificio dilatato. *Linn. jun. meth. musc. p. 557. B. imberbe* antheris erectis ora dilatatis, foliis carinatis patulis. *Linn. Mant. pl. II. p. 509. Syst. Veg. p. 948. Web. spic. fl. Goett. p. 104. Ehrh. Han. Mag. 1780. p. 256. Roth. fl. Germ. V. I. p. 472. Gort. fl. Belg. ed. II. p. 290. La Mark. Encyc. Meth. Bot. V. I. p. 492. Panz. Pflanz. Syst. 15. th. V. II. p. 240. B. imberbe* antheris erectis oblongis, imberbibus, foliis lanceolatis, carinatis patentibus. *Huds. fl. Angl. p. 481. — Bryum tenue, imberbe et pallidum, foliis crebrioribus. Dill. musc. p. 382. t. 48. fig. 46. Eiusd. Cat. Gleff. p. 225. Rai. Syn. III. p. 99. n. 40.*

Luida. *Adans. fam. pl. V. II. p. 492.*

Germ. Botrügerisches Bartmoos. Bartloses Knotenmoos. Panz. Gall. *Barbule trompeuse. Bry sans barbe. La Mark. Angl. Beardless Bryum. Dill.*

In interstitiis murorum, ambulacris, locis glareosis, argillofis torrentium alveis, in Anglia, Hercynia, Thuringia, Saxonia, Bavaria, Helvetia prope Genavam, Gallia et verosimiliter in tota Europa habitat. Africa etiam illam profert, cum eam Cel. Desfontaines prope Algiriam in aggeribus rivulorum legerit. Augustio mense floret; sequentis anni vere thecas matu-

rat; in locis vmbrosis tamen Augustio cum capsulâ inchoatâ calyptrâque nondum delapsâ inueni. Duratio perennis.

Truncus erectus, semuncialis, longior, annuis innouationibus *Barbulâ unguiculatâ* ramosior. Folia e basi latiore amplexicauli lineari lanceolata, carinata, humida recurua, sicca contorta, laete viridia, inferioribus luridis, neruo eminente percursa. Perigonialia latiora, interiora exfasciculata. Perichaetialia caulinis similia, paulo longiora, itidem recuruata neruoque praedita. Pedunculus e trunci primordialibus ramorumque annotinorum apice erectus, circiter nouem lineas longus, plerumque solitarius, primum pallidus, inde rubescens, tandemque purpureus. Calyptra e fusca rubescens, lateraliter fissilis. Theca oblonga, iunior viridis erecta, matura fusca, obliqua, leuissima striata. Peristomatis cilia fulua, tenuissima, facillime decidua. Operculum e basi connexâ longe et oblique rostratum, prope annulum rubens, superne flauescens.

Hallerus eam pro varietate *Barbulae unguiculatae* habebat, sed speciem distinctam esse. Hedwigius extra dubium posuit, characteresque específicos solita sagacitate eruit.

Variat 1. foliis angustioribus, frictis, capsulae operculo conico. vix obliquo habituque multo teneriore; quae varietas *Bryum imberbe* Dicksoni fasc. III. p. 5. et plerorumque auctorum esse videtur, mihiq; semper peristomio nudo occurrit. A *Barbula fallace* Hedwigii autem separare non sustinui, cum aliam varietatem inuenerim foliis qualia Dicksonus *Bryo imberbi* suo tribuit, operculo verò vt in *Barbula fallace* Hedwigii video, sicque linea nulla inter eas duci possit, quae verum limitem sistat. Timeo, ne Dicksonus species lenibus nimium de causis multiplicauerit. Variat 2. caulibus breuioribus; pedunculisque longissimis fescunciam et ultra metientibus.

II. *B. atlantica* trunco erecto subramoso; foliis laxis, linearibus planiusculis rectis; theca oblongo-ouata. Tab. VI. fig. 7. 174.

Germ. *Atlantisches Hartmoos.* Gall. *Barbule du mont Atlas.*

In monte Atlante habitat, vbi a Cel. Desfontaines lecta et mihi communicata est. Tempus florentiae latet. Duratio perennis.

Truncus

Truncus simplex, at sub apicem innouans, erecto-flexuosus, tenuis, pallide luteolus, a basi foliis vestitus. Folia inferiora minima caetera laxe et quasi triplici serie trunco circumposita, e basi latiuscula linearia, lanceolata, angustissima, neruo viridi percursa, humiditate patula, non vero recurvata, siccitate contorta, pallidissima, ex albido viridia, in infimis viridi, colore in luteolum abeunte. Perichaetia latoria longioraque, etiam fasciculo donata. Pedunculus in trunco terminalis, erectus, solitarius, quinque sex lineas longus, rubellus. Calyptra et operculum defuerunt. Theca euacuata oblongo-ouata, pallide fusca. Peristoma nudum vestigiis tamen ciliorum adhuc permanentibus genusque testantibus.

Barbulae fallaci proxima, at trunco simpliciore, foliis angustissimis minime recurvatis, coloreque omnium pallidissimo, vt et habitu gracillimo, differt. Plantula caeterum nitida et elegantia quadam praedita in congeneribus deficiente.

175. B. *Saussuriana* trunco ramosiusculo; foliis subulato-lanceolatis; capsulae¹² oblongae inclinatae operculo conico.

Bryum foliis subulato-lanceolatis, capsula inclinata, operculo conico. Hall. Hist. St. Helv. n. 1815. Eiusd. Nom. pl. Helv. n. 1815.

Germ. *Saussurianisches Bartmoos*. Gall. *Barbule de Saussure*.

In monte *le Mole* Allobrogum dittonis a clar. De Saussure reperta est, Aestate capsulae vigeant. Vita procul dubio perennis.

Praecedentibus nempe *Barbulae unguiculatae* et *fallaci* teste Hallero simillima, sed caule minus ramoso, theca minori inclinata operculoque conico instructa datur, at capsula inclinata nostram affatim distinguit. Cum alpigena sit, species propria esse videtur, at huiusce tribus sit nec ne, affirmare non ausim. Bona descriptio huius stirpis vt et icon deest.

176. B. *cirrhatum* trunco erecto ramoso, foliis lineari-lanceolatis capillaribus,¹³ siccitate summo opere tortilibus, capsulae erectae subcylindricae operculo longe acuminato.

Dicranum cirrhatum. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 785. phr. Hedw.

Gymnostomum cirrhatum. Schrank. Baiers. fl. V. II. p. 456.

Leersia cirrhata furculo ramofo; foliis lanceolatis, acutis; thecis oblongis, operculo acuminato, calyptris dimidiatis. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 902. Roth. fl. Germ. V. I. p. 455. — Leyf. fl. Hal. n. 1054. phr. Linn. *Mnium cirrhatum* foliis arefactione reuolutis. Linnæ sp. pl. p. 1576. Syst. Nat. V. II. p. 700. Linn. iun. meth. musc. p. 564. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1056. 6. Poll. pl. Pal. n. 986. fig. 9. icon vix tolerabilis. Linn. fl. Suec. n. 975. St. Isl. p. 212. Oed. fl. Dan. t. 558. fig. 4. La Mark. fl. Franç. V. I. p. 58. All. fl. Ped. n. 2442. Panz. Pflanz. Syst. 15 th. V. II. p. 119.

Bryum cirrhatum. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1351. Laich. pl. Eur. p. 480. phr. Wild. *B. cirrhatum* capsulis ouato oblongis; operculis acuminatis, foliis congestis, lanceolatis, patulis, capillaris, siccitate convolutis. Hoffm. Dent. fl. V. II. p. 44. *B. cirrhatum* furculo ramofo, foliis linearibus siccitate contortis, capitulis erectis cuspidatis. Neck. meth. musc. p. 215. *B. cirrhatum* antheris erectis, foliis arefactione reuolutis. Huds. fl. Angl. n. 409 α γ. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 728. — *Bryum cirrhatum* et stellatum tenuioribus foliis. Dill. musc. p. 579. t. 48 fig. 42.

Hypnum cirrhatum foliis capillaceis, congestis, crispescentibus; capsulis ouato cylindricis, brevissime ciliatis. Weiss. Crypt. Göt. p. 207. Hall. hist. St. Helv. n. 1786.

Luida. Adans. fam. pl. V. II. p. 492.

Muscus capillaceus, minimus, muralis, stellatus. Vaill. Bot. Par. p. 130. t. 24. fig. 7. ? — Mor. hist. Ox. P. III. p. 631. t. 7. fig. 19.

Germ. Lockiges Bärtmoos. Krausblättriges Sternmoos Panz. Gall. Barbe frisée. Mnie crêpé. La Mark. Angl. Frizzled Bryum. Dill. Statopp'd frizzled Bryum. Lightf.

In tectis stramineis pagorum, ad sepes, in sylvis alpinis etiam et subalpinis ad terram vdam saxaque madida per totam frere Europam et in Islandia habitat. Martio, Aprili capsulae vigent. Duratio pereunis.

Truncus

Truncus erectus, feminealis et vltra, inferne nigricans, superna-
mosus, e luteo viridis. Folia angulissima, lineari-lanceolata, et fere capil-
laria, carinata, margine undulato, e luteo viridia, arefactione tortilia. Pe-
richaetia caeteris similia, at minus reuoluta. Pedunculus terminalis, ere-
ctus, a quatuor ad octo lineas longus, e flauicante rubellus, ac splendens.
Calyptra lateraliter fissilis, subulata, alba. Thesa erecta, longe ouata, sub-
cylindrica, e viridi flauicans. Operculum e basi conuexa longe acumina-
tum, rubellum. Cilia rufescentia, breuiora quam in congeneribus plerisque.

77. B. *conuoluta* trunco ramoso; foliis caulinis lanceolato-carinatis; perichae-14-
tialibus in cylindrum conuolutis; capsulae erectae subarcuatae opercu-
lo oblongo acuto.

Barbula conuoluta foliis communibus lanceolatis, perigonalibus ob-
tusis in cylindrum conuolutis. Hedw. musc. frond. V. I. p. 36. t. 32.
Timm. Prodr. fl. Meg. n. 794. Baumg. fl. Lips. n. 1260. excluso Linnaei
Synonymo. — *Barbula setacea*. Hedw. fund. musc. V. II. p. 92.

Tortula conuoluta. Schrad. sp. fl. Germ. p. 66.

Mnium setaceum. Poll. pl. Pal. n. 985. fig. 5. Ehr. Hann. Mag. 1780.
p. 235. Hopp. fl. Ger. p. 207. Plan. Ind. Erf. p. 256. Mattusch. St.
Sil. n. 1000. Roth. fl. Germ. V. I. p. 475. Neck. fl. Gallo - Belg. V. II.
p. 565. La Mark. fl. Franç. V. I. p. 38. Deim. Bot. V. I. p. 589. Ibid.
V. III. p. 582. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1057. 21. Panz. Pflanz. Syst. 13.
th. V. II. p. 193. vbique phrasi Synonymoque Linnaeanis exclusis cum
ad sequentem pertineant.

Bryum setaceum. Huds. fl. Angl. p. 409. Lightf. fl. Scot. V. II. p. 729.
phrasi Linnaeana exclusa. B. *setaceum* seta capsulifera subterminali,
tuberculo setarum foliolis tecto. Neck. meth. musc. p. 212. — *Bryum*
conuolutum capsulis erectis, oblongis, barbatis, foliis lanceolatis, pe-
richaetio cylindrico. Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 6. Eiusd. hort. fec.
Brit. fasc. I. 20. B. *conuolutum*. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1336. Laich.
pl. Europ. p. 484. Hoffm. Dent. fl. V. II. p. 43. phr. Hedw. — *Bryum*
stellare, nitidum, pallidum, capsulis tenuissimis. Dill. musc. p. 582.
t. 48. fig. 44. Hall. Enum. St. Helv. p. 770. n. 14.

Hypnum setaceum. Weiss. Crypt. Gött. n. 206. Reich. fl. Moeno-Franc. n. 778. phr. Hall. — *Hypnum* cauliculis teretibus, foliis lanceolatis repandis, capsulis erectis, cylindricis, aristatis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1783. — Mor. hist. Ox. P. III. p. 629. t. 6. fig. 12. Tourn. Inst. p. 552.

Luida. Adans. fam. Plant. V. II. p. 492.

Germ. Zusammengerolltes Bärmoos. Borstenförmiges Sternmoos. Panz.

Gall. Barbule roulée. Mnie setace. La Mark. Angl. Pale star-topp'd

Bryum. Pale *Bryum*. Hudson.

Ad aggeres et fossas, in muris, ericetis, sylvis setiam quamvis rarius, Angliae, Scotiae, Germaniae, Galliae prope Lugdunum et Toulonem ubi Commerfonius legit, Helvetiae in toto tractu Lemanensi, etc. habitat, densis caespitibus humum saxaque vestiens. Hedwigius illam omni tempore florere suspicatur, at Februario et Martio capsulas maturat. Duratio perennis.

Truncus erectus, ramosus, quatuor et octo lineas altus. Folia inferiore angusta, lanceolato-carinata, laxius disposita, lurida, superiora longiora, laxioraque stellulam efformantia, laetius viridia, sic fasciculo dilutiori validiusculo instructa siccitate contorta. Perichaetia quatuor quinque numero, caeteris maiora, obtusa, exfasciculata, circa vaginam oblongam conuoluta. Pedunculi e trunci ramorumque annotinorum apice erecti, subvnciales (Dillenius fescunciales habet) primum virides, postea dilute fusci, graciles tempestateque sicca tortiles. Calyptra tenuissima, fusca, lateraliter fissi. Theca erecta, subarcuata, viridis, maturitate liuido-fusca. Operculum longum, subulatum, croceum vel fuscum.

Hallerus et Weissius folia pilo terminata dicunt; Hedwigius mente negat ut ex exemplaribus oculis meis subiectis video, ita ut crederes illos non eandem speciem descripsisse. Uterque tamen perichaetium illud notabile, quam stirps nostra distinguitur, obseruauerunt. Sic etenim Hallerus, "setae ex euentissimis vaginis.," Hinc nullum est dubium, quin eadem sit species anu paulo negligentis obseruata, aut forte, quod tamen vix erndam, pro soli naturam foliisque piliferis aliquando ludens.

Icon Hedwigiana Dillenianae multum absumiles.

? 15 B. setacea trunco ramoso; foliis setaceis rigidis; operculo filiformi, capsulae erectae cylindricae longitudine 178.

Bryum

Bryum setaceum capsulis erectis oblongo-subulatis; operculis filiformibus longitudine fere capsularum. *Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 43.*

Mnium setaceum antheris erectis, operculis filiformibus longitudine antherarum. *Linn. fl. Suec. p. 974. Spec. pl. p. 1575. Syst. Nat. V. II. p. 700. Syst. Veg. p. 946. Linn. jun. meth. musc. p. 366. St. Isl. p. 215. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1204.*

Germ. *Borstenartiges Barthmoos.* Gall. *Barbule setacée.*

In Sueciâ et Islandiâ habitat. In Germaniâ etiam nuperrime repetitam dicunt. Tempus florescentiæ vernum. Duratio perennis.

Truncus breuiusculus, innouationibus ramosus. Folia setacea, rigida, perichaetia lanceolata; pedunculus erectus, terminalis; flexuosus, atropurpureus; calyptra angusta, longissima, capsula erecta, cylindrica, liuida; operculum filiforme; longissimum, tenuissimum.

Planta a praecedente distinctissima auctore Dicksono, qui eam in ipsius Linnæi herbario vidit. Linnaeus autem Dillenii icone male adducta omnes alios Botanicos in errorem induxit, qui *Bryum* 44 Dillenii nobis *Barbulam conuolutam*, stirpem vulgatissimam, *Mnii setacei* multo rarioris plantæ nomine salutauerunt. Plantam suam autem Linnaeus ita describit: „Caules „erecti, breuissimi. Pedunculi atro-purpurei, flexuosi. Antherae cylindricae, liuidae; Opercula et calyptrae filiformes, longiores et angustiores quam in reliquis, „ *Linn. sp. pl. p. 1575.* Ex hac descriptione quamuis aequo breuiore et incompletâ colligere fas est, stirpem Linnaeanam reipsâ distinctam esse a Dilleniana, quae perichaetio suo adeo insignis est, ut Linnaeus certe de eo mentionem fecisset, si plâta, quam prae oculis habebat tali fuisset instructa. Praeterea folia in praecedente latiora mollioraque, in hac vero, teste Dicksono, setacea sunt atque rigida. Caeterum priori capsulae et operculi formâ pedunculique flexuositate adeo similis est, vt cum eâ facile confundi potuerit et ad genus idem sit reducenda, dubiis tamen remanentibus.

Nulla huius stirpis icon existit, a Dicksono autoptâ nobis expectanda.

S e d i s i n c e r t a e.

179. B. *Schreberi* trunco humili; foliis e basi dilatata subulatis, undulatis, ficitate tortilibus; capsulae obliquae operculo conico. 16

Barbula mutabilis. Baumg. fl. Lips. n. 1265. phr. Schreb. — *Barbula crispa.* Hedw. fund. musc. V. II. p. 92.

Bryum

Bryum crispum capsulis obliquis, foliis subulatis, basi dilatatis, undulatis, demum tortilibus, cauliculis erectis. Schreb. Spic. fl. Lips. p. 79.

Germ. Schrebers Bartmoos. Gall. Barbule de Schreber.

Ad fossas prope Liphiam reperta est. Rarius floret. Plura nescimus. Schreberus hanc speciem solus vidit.

„Cauliculi humiles, vix tertiam pollicis aequantes partem, foliis e basi lata fere subrotunda, undulata subulatis, acutis, per exsiccationem crispatis laxius vestiti. Setae longiusculae, virides basi rubentes. Capsula obliqua altero latere coarctata; Operculum conicum, acuminatum, capsula paulo minus, rubellum.” Schreb. loc. cit.

Hanc speciem Barbulis adnumerandam esse Hedwigius loco citato monet.

? B. *acuminata* trunco caulescente; foliis linearibus; capsulae cylindricae erectae operculo subulato. 180.

Bryum acuminatum capsulis cylindricis erectis, subulatis, furculis caulescentibus caespitosis, foliis linearibus. Swarz. Prodr. p. 139. Gmel. Syst. Nat. V. II. p. 1533.

Germ. Scharfblättriges Bartmoos. Gall. Barbule aiguë.

In Iamaica caespitose habitat. Plura desiderantur.

Swarzius solus hanc speciem vidit, et definiuit; nemo descripsit iconem dedit. An huiusce tribus?

Hoc genus cum praecedete forte coniungendum esset, cum utriusque characteres specifici non satis certi constantesue sint. Sic *Tortula muralis*, ipso Hedwigio in litteris monente, potius ad *Barbulam* pertinet. Hedwigiana genera tamen seruanda esse existimo, vsquedum obseruationibus melius institutis certiores fiamus, quanam tollenda sint, et quanam retinenda?

EXPLICATIO FIGURARUM.

T a b u l a I.

- FIGURA 1. Capsula *Phasci patentis* cum pedunculo et vaginulâ.
- FIGURA 2. Capsula *Sphagni cymbifolii* deoperculata, cum calyptrae abruptae parte inferiori et foliis perichaetialibus.
- FIGURA 3. Capsula *Hedwigiae ciliatae* cum pedunculo et vaginulâ.
 a) Theca peristomate nudo.
 b) Operculum.
- FIGURA 4. Capsula *Hedwigiae aquatica* cum pedunculo et vaginulâ.
 a) Theca peristomate nudo.
 b) Operculum.
- FIGURA 5. Capsula *Gymnostomi truncati* cum pedunculo et vaginulâ.
 a) Theca peristomate nudo.
 b) Operculum.
- FIGURA 6. Capsula *Tetraphidis pellucidae* deoperculata cum peristomate quadridentato et parte pedunculi.
- FIGURA 7. Capsula *Octoblephari albidi* cum particulâ pedunculi.
 a) Theca peristomate octodentato.
 b) Operculum.
- FIGURA 8. Specimen *Leersiae lanceolatae* capsulis duabus instructum.
 a) Theca deoperculata, peristomate sedecies dentato, pedunculata.
 b) Theca operculo instructa, pedunculata.
- FIGURA 9. Capsula *Pterigynandri filiformis* cum parte pedunculi.
 a) Thecae peristomate sedecies dentato.
 b) Operculum.
 c) Pars peristomatis dentibus quinque instructa ad augmentum maximum.

T a b u l a II.

- FIGURA 10. Capsula *Grimmiae apocarpae* deoperculata, peristomate sedecies dentato.
- FIGURA 11. Capsula *Weissiae nigritae* deoperculata, pedunculata.
 a) Theca peristomate sedecies dentato.
 b) Pars eiusdem capsulae anterior ad augmentum maius, peristomatis dentibus omnibus conspicuis.
- FIGURA 12. Capsula *Polytrichi hercynici* cum particula pedunculi.
 a) Theca peristomate 32 dentato.
 b) Operculum.
- FIGURA 13. Capsula *Sphagni vrceolati* cum apophysi et particula pedunculi.
 a) Theca peristomate dentium paribus octo.
 b) Operculum.
- FIGURA 14. Capsula *Didymodi pusilli* cum parte pedunculi deoperculata, peristomate dentibus paribus sedecim.
- FIGURA 15. Capsula *Stearziae trifariae* cum parte pedunculi.
 a) Theca peristomate dentibus paribus sedecim.
 b) Operculum.
 c) Thecae pars superior cum peristomate ad augmentum maius.
- FIGURA 16. Capsula *Trichostomi heterostichi* cum pedunculi particula.
 a) Theca peristomate dentibus sedecim geminis.
 b) Operculum.
 c) Thecae pars anterior ad augmentum maius cum dentibus tribus geminis.
- FIGURA 17. Capsula *Fissidentis bryoidis* cum particula pedunculi.
 a) Theca peristomate dentibus sedecim bifidis.
 b) Operculum.
 c) Peristomatis dens vnus ad augmentum maius.

T a b u l a III.

- FIGURA 18. Capsula *Dicrani heteramalli* cum pedunculi particula.
 a) Theca ad augmentum maximum peristomate dentibus sedecim bifidis.
 b) Operculum ad idem augmentum.

FIGU-

FIGURA 19. Capsula *Barbulae rigidae* cum pedunculo, deoperculata.

- a) Theca peristomate ciliis contortis.
- b) Thecae pars superior cum peristomate ad augmentum maximum.

FIGURA 20. Capsula *Tortulae muralis* cum pedunculi particulâ.

- a) Theca peristomate ciliis contortis.
- b) Thecae pars superior cum peristomate ad augmentum maius.
- c) Operculum.

FIGURA 21. Capsula *Neckerae undulatae*.

- a) Theca operculo instructa cum pedicello, vaginula, et foliis nonnullis perichaetialibus.
- b) Thecae pars superior cum peristomate composito, externo e dentibus sedecim constante, inter quos cilia sedecim peristomatis interni cernuntur.

FIGURA 22. Capsula *Orthotrichi striati*.

- a) Theca ad augmentum maximum cum pedicello et vaginulâ; dentibus sedecim peristomatis externi, ciliisque totidem interni partim visibilibus.
- b) Theca eadem augmento minore operculo et calyptra instructa.

FIGURA 23. Capsula *Leskiaae attenuatae* deoperculata cum parte pedunculi minimâ.

- a) Theca peristomate composito dentibus externi sedecim, totidemque ciliis interni vniuniformibus basi membranaceâ connexis.
- b) Thecae pars superior sistens tres dentes peristomatis externi, ciliaque tria interni.

FIGURA 24. Capsula *Hypni spiniformis*.

- a) Theca operculo et pedunculi parte instructa.
- b) Thecae pars superior ad augmentum maximum sistens peristomatis exterioris dentem vnum caeteris truncatis, et peristoma interius e membrana carinata constans in cilia difformia productâ.

FIGURA 25. Capsula *Bryi delicatuli*, deoperculata cum pedunculi parte.

- a) Theca cum peristomate duplici, externi dentibus sedecim reflexis, interni membranâ carinatâ in cilia difformia productâ.
- b) Eiusdem thecae pars superior ad augmentum maximum sistens dentes tres peristomatis externi truncatos et peristomatis interioris cilia difformia, quorum maiora foraminibus nonnullis pertusa videntur.

Tabula IV.

FIGURA 26. Capsula *Mnii crudi*.

- a) Theca operculo et parte pedunculi instructa.
- b) Eiusdem pars superior cum peristomate composito dentibus tantum septem peristomatis externi visibilibus, totidemque membranâ carinatâe processibus perforatis, ciliis simplicibus intermixtis.

FIGURA 27. Capsula *Kochreuteræ hygrometricæ* cum pedunculi intorti parte brevissimâ deoperculatâ.

- a) Theca ad augmentum magnum cum peristomate externo, cuius dentes sedecim apice coherentes internum obvelant.
- b) Peristomatis externi dens vnus ad augmentum maius.
- c) Peristoma internum cum sedecim suis ciliis.

FIGURA 28. Capsula *Weberæ nutantis* cum particula pedunculi.

- a) Theca cum peristomate composito, peristomatis externi dentibus sedecim reflexiusculis; interni ciliis e membrana carinata conniuentibus.
- b) Operculum.
- c) Peristomatis externi dentes tres ad augmentum maius.
- d) Peristomatis interni pars productionibus difformibus e membrana conspicuis.

FIGURA 29. Capsula *Bartramiae Hallerianæ* deoperculata cum parte pedunculi.

- a) Theca cum peristomate dentibus sedecim externi conniuentibus et internum obtegentibus.
- b) Thecae pars superior peristoma internum sistens quod e membrana plicato-carinata, apertura absque ciliis constat.

FIGURA 30. Capsula *Pohliae elongatae*.

- a) Theca operculo, apophysi et pedunculi particulâ instructa.
- b) Thecae pars anterior cum dentibus sedecim peristomatis externi et membranâ interni sedecies denticulatâ omnino fere visibilibus.

FIGURA 31. Capsula *Buxbaumiae aphyllae* deoperculata cum peristomatis externi dentibus sedecim obtusis membranâque plicata interni partim visibilibus.

FIGURA 32. Capsula *Timmiae polytrichoidis* cum pedunculi particulâ.

- a) Theca cum peristomatis externi dentibus sedecim partim visibilibus.
- b) Operculum.
- c) Peristomatis externi deus vnus ad maius augmentum.

FIGURA 33. Capsula *Fontinalis falcatae* deoperculata cum pedunculi parte.

- a) Theca cum dentibus sedecim peristomatis externi, et interno reticulato conico partim visibilibus.
- b) Eiusdem pars superior ad augmentum maius.

FIGURA 34. Capsula *Meesiae longisetae* cum pedunculi particula.

- a) Theca cum peristomate composito, peristomatis externi dentibus sedecim curtis obtusis et membranae internum constituentis totidem productionibus conniuentibus reticulatis partim visibilibus.
- b) Operculum.
- c) Thecae pars superior ad augmentum maius.

Tabula V.

FIGURA 1. *Sphagnum Magellanicum* naturali magnitudine.

- a) Foliolum lente auctum.

FIGURA 2. *Spagnum condensatum* naturali magnitudine.

- a) Foliolum lente auctum.

FIGURA 3. *Sphagnum Jarense* naturali magnitudine.

- a) Foliolum lente auctum.

FIGURA 4. *Pterigynandrum catenulatum* lente auctum.

- a) Eiusdem ramulus naturali magnitudine.
- b) Folium lente auctum.

FIGURA 5. *Polytrichum magellanicum* nat. magn.

a) Folium lente auctum.

FIGURA 6. *Polytrichum dendroides* nat. magn.

a) Folium in statu humido.

b) Folium in statu sicco.

T a b u l a VI.

FIGURA 1. *Pterigynandrum algirianum* lente auctum.

a) Idem nat. magn.

b) Folium lente auctum.

FIGURA 2. *Pterigynandrum aureum* nat. magn.

a) Folium lente auctum.

FIGURA 3. *Splachnum magellanicum* nat. magn.

a) Folium lente auctum.

FIGURA 4. *Fontinalis minor* Vaillantii nat. magn.

a) Folium lente auctum.

FIGURA 5. *Fisfidens Nouae Hollandiae* lente auctum.

a) Idem natur. magn.

b) Folium lente auctum.

FIGURA 6. *Dicranum Billarderii* nat. magn.

b) Folium lente auctum.

FIGURA 7. *Barbula Atlantica* lente aucta.

a) Eadem nat. magn.

a) Folium lente auctum.

GENERUM SPECIERUMQUE VNA CUM SYNONYMIS INDEX *)

A.		BARBULA.		Saussuriana.		Pag. 203	
ACHSELMOOS.		Pag. 62		Schreberi.	-	207	
	ACHTZAHN.	50		fetacea.	-	206	
	AFZELIA			vnguiculata.	-	197	
	<i>cirrhata.</i>	73	BARBULE.	-	-	191	
	<i>crispa.</i>	72	BARIMOOS.	-	-	9. 191	
	<i>heteromalla</i>	77	BARTMUND.	-	-	191	
	<i>pufilla.</i>	76	BIFURQUE.	-	-	154	
ARGILETTE	-	9	BLANKARA.	-	-	81	
AXILLAIRE.	-	62	BLASENMOOS.	-	-	102	
			BOGMOSS.	-	-	21	
			BRYON.	36. 57. 103. 120. 182. 187			
				188. 195.			
			BRYUM.	9. 31. 36. 47. 50. 51. 57.			
				69. 81. 103. 115. 117.			
				120. 139. 155. 182.			
BARBULA.	-	191		<i>aciculare.</i>	-	162	
<i>acuminata.</i>	-	208		<i>aciculariforme.</i>	-	125	
<i>agraria.</i>	-	194		<i>acuminatum.</i>	-	208	
<i>atlantica.</i>	-	202		<i>agrarium.</i>	-	194	
<i>cirrhata.</i>	-	203		<i>albidum.</i>	-	50	
<i>conica.</i>	-	193		<i>apocarpum.</i>	-	57	
<i>conuoluta.</i>	-	205		<i>aquaticum.</i>	-	178	
<i>curta.</i>	-	192		<i>barbatum.</i>	-	200	
<i>dubia.</i>	-	200		<i>basiflorum.</i>	-	122	
<i>ericetorum.</i>	-	196		<i>bipartitum.</i>	-	174	
<i>fallax.</i>	-	201		<i>bulbiferum.</i>	-	18	
<i>muralis</i>	-	186		<i>calcareum.</i>	-	76	
<i>mutabilis.</i>	-	207		<i>capillaceum.</i>	-	117	
<i>neruosa.</i>	-	199		<i>cerviculatum.</i>	-	180	
<i>rigida.</i>	-	192					
<i>ruralis.</i>	-	195					<i>ciliare</i>

*) Nomina, typis vulgaribus expressa, sunt nostra specifica, genuina; italicis vero sunt aliorum auctorum nomina aut spuria aut obsoleta.

BRYUM		Pag.	53	BRYUM		Pag.	127
<i>ciliare.</i>	-		31	<i>microcarpum.</i>	-		76
<i>ciliatum.</i>	-		204	<i>minutum.</i>	-		118
<i>cirrhatum.</i>	-		54	<i>montanum.</i>	-		198
<i>contortum.</i>	-		72	<i>mucronulatum.</i>	-		186
<i>controuersum.</i>	-		205	<i>murale.</i>	-		199
<i>convolutum.</i>	-		61	<i>neruosum.</i>	-		80
<i>cribrosum.</i>	-		73	<i>nigrum.</i>	-		42
<i>crispatum.</i>	-		208	<i>obtusum.</i>	-		50
<i>crispum.</i>	-		188	<i>octoblepharis.</i>	-		97
<i>cuneifolium.</i>	-		45	<i>ornigerum.</i>	-		43
<i>curuirostrum.</i>	-		55	<i>osmundaceum.</i>	-		178
<i>cuspidatum.</i>	-		61	<i>ouale.</i>	-		40
<i>Daniefii.</i>	-		48	<i>ouatum.</i>	-		121
<i>diaphanum.</i>	-		75	<i>pallidum.</i>	-		74
<i>Dicksoni.</i>	-		116	<i>paludosum.</i>	-		168
<i>didymodon.</i>	-		158	<i>paruum.</i>	-		121
<i>elegans.</i>	-		126	<i>pellucidum.</i>	-		43
<i>elongatum.</i>	-		193	<i>pennatum.</i>	-		92
<i>ericaefolium.</i>	-		15. 196	<i>phyllitidifolium.</i>	-		185
<i>ericetorum.</i>	-		126	<i>pilosum.</i>	-		150
<i>ericoides.</i>	-		52	<i>polycarpus.</i>	-		150
<i>extinctorium.</i>	-		201	<i>polyphyllum.</i>	-		149
<i>fallax.</i>	-		45. 131	<i>pulvinatum.</i>	-		175
<i>fasciculare.</i>	-		45	<i>purpureum.</i>	-		76
<i>fasciculatum.</i>	-		Vid. Emend.	<i>pusillum.</i>	-		37
<i>flagellare.</i>	-		191	<i>pyriforme.</i>	-		60
<i>flauescens.</i>	-		163	<i>recuruatum.</i>	-		79
<i>flexuosum.</i>	-		134	<i>recuruirostrum.</i>	-		116
<i>fontinaloides.</i>	-		164	<i>rigidulum.</i>	-		71
<i>fragile.</i>	-		171	<i>rubellum.</i>	-		170
<i>geniculatum.</i>	-		165	<i>rubrum.</i>	-		195
<i>glaucum.</i>	-		42	<i>rurale.</i>	-		181
<i>Heimii.</i>	-		158	<i>schistii.</i>	-		155
<i>heteromallum.</i>	-		123. 129	<i>scoparium.</i>	-		129
<i>hypnoides.</i>	-		201	<i>secundum.</i>	-		179
<i>imberbe.</i>	-		119	<i>sericeum.</i>	-		59
<i>inclinatum.</i>	-		55	<i>setaceum.</i>	-		170
<i>lanceolatum.</i>	-		129	<i>simplex.</i>	-		31
<i>lanuginosum.</i>	-		183	<i>sphagnoides.</i>	-		181
<i>linoides.</i>	-		161	<i>splachnoides.</i>	-		171
<i>longifolium.</i>	-		170	<i>spurium.</i>	-		77
<i>luteolum.</i>	-			<i>starkeanum.</i>	-		stellatum

ERYUM	<i>stellatum.</i>	Pag. 193	DICRANUM	<i>cerciculatum.</i>	Pag. 180
	<i>stelligerum</i>	46		<i>cirrhatum.</i>	203
	<i>strictum.</i>	174		<i>crispum.</i>	161
	<i>strumiferum.</i>	152		<i>flagellare.</i>	160
	<i>subulatum.</i>	184		<i>flexuosum.</i>	13
	<i>tenue.</i>	175		<i>glaucum.</i>	165
	<i>tortuosum.</i>	189		<i>heteromallum.</i>	157
	<i>trichodes.</i>	121		<i>interruptum.</i>	159
	<i>trifarium.</i>	120		<i>latifolium.</i>	169
	<i>truncatum.</i>	38		<i>laxum.</i>	175
	<i>truncatum.</i>	38		<i>longifolium.</i>	161
	<i>undulatum.</i>	92		<i>ouatum.</i>	177
	<i>unguiculatum.</i>	197		<i>palustre.</i>	174
	<i>unilaterale.</i>	77		<i>pellucidum.</i>	1726
	<i>vaginale.</i>	161		<i>polycarpon.</i>	150
	<i>verticillatum.</i>	78		<i>purpureum.</i>	172
	<i>virens.</i>	69. 179		<i>pusillum.</i>	168
	<i>viridulum.</i>	69. 75		<i>sciuroides.</i>	153
	<i>Wulfenii.</i>	60		<i>scoparium.</i>	155
	<i>Weiffia.</i>	77		<i>splachnoides.</i>	181
	C.			<i>spurium.</i>	171
				<i>strumiferum</i>	152
				<i>tortile.</i>	179
				<i>varium.</i>	169
				<i>virens.</i>	128
				<i>undulatum.</i>	157
CATHARINAEA		81	DIDYMODE.		115
	<i>callibryon.</i>	92	DIDYMODON.		115. 117
	<i>hercynica.</i>	91		<i>capillaceum</i>	117
CILIAIRE.		120		<i>pusillum.</i>	115
	D.			<i>rigidulum.</i>	116
					115
DICKSONIA.		43		<i>pusillum.</i>	116
	<i>pusilla.</i>	43	DITRICHUM.		115
DICRANE.		154		<i>pusillum.</i>	116
DICRANUM.		139	DORCADION.		97
DICRANUM.		154	DOUBLE-DENT.		115
	<i>aciculare.</i>	162		E.	
	<i>albidum.</i>	167			
	<i>ambiguum.</i>	180			
	<i>aquaticum.</i>	118	ENCALYPTA.		51
	<i>Billarderii.</i>	181		<i>ciliata.</i>	53
	<i>bipartitum.</i>	174		<i>vulgaris.</i>	52
	<i>candidum.</i>	167	ETEIGNOIR.		51
			Ee		F.
Tom. II.					

F.		GRIMMIA.		apocaulos var.	Pag. 59
FAUSSE-FONTINALE.		Pag. 30		cribrosa.	60
FAUX-BRY.		56		Daviesii.	61
FENDULE.		139		polyodon.	57
FISSIDENS.		139		recurvata.	59
acacioides.		147	GRIMMIE		56
adianthoides.		145	GYMNOSTOME.		36
asplanioides.		144	GYMNOSTOMUM	31. 36	
atratus var.		151	aquaticum.		34
bryoides.		139	canescens.		129
N. Hollandiac.		143	cirrhatum.		204
palmatus.		141	curuirostrum.		45
polycarpus.		150	dubium.		42
polypodioides.		141	fasciculare.		44
pulvinatus.		149	Hedwigia.		31
sciuroides.		153	Heimii.		41
femicompletus.		148	lapponicum.		33
strumifer.		151	microstomum.		44
taxifolius.		142	osmundaceum.		43
Webberi.		146	ouatum.		40
FISSIDENT.		139	pennatum.		43
FONTINALIS.		31. 57. 120	pyriforme.		36
albicans.		32	stelligerum.		46
alpina.		133	truncatulum.		38
apocarpa.		58	truncatum.		38
capillacea.		35			
erecta.		134	H.		
minor.		133			
subulata.		34	HAARKAPPE.		80
G.			HAARMOOS.		80
GABELMUND.		154	HAARMUND.		120
GABELZAHN.		154	HARRISONA.	31. 139	
GEORGIA.		47	HEDWIGIA.		30
mnemofynum.		48	anodon.		31
GLOCKENHUTH.		51	apocarpa.		31
GOLDILOKS.		80	aquatica.		34
GREEN.		9. 21. 57	ciliata.		31
GRIMMIA.		56. 69	lapponica.		33
apocarpa.		57	HEDWIGIE.		30
			HYPNUM.	21. 31. 57. 62. 120. 139.	153
			acacioides.		147
			HYP-		

MNIUM	<i>subulatum.</i>	Pag. 184	PHASCUM.	<i>patens.</i>	Pag. 14
	<i>tortile.</i>	179		<i>patulum.</i>	14
	<i>tortuosum.</i>	189		<i>pedunculatum.</i>	104
	<i>undulatum.</i>	92		<i>piliferum.</i>	17
	<i>viridulum.</i>	75		<i>pyriforme.</i>	37
MOLLIA.		182		<i>repens.</i>	30
	<i>fallax.</i>	201		<i>ferratam.</i>	12
	<i>muralis.</i>	186		<i>ferratam.</i>	11
	<i>ruralis.</i>	195		<i>stoloniferum.</i>	13
	<i>subulata.</i>	184		<i>subulatum.</i>	15
	<i>regularis.</i>	188		<i>truncatulum.</i>	38
	<i>tortuosa.</i>	189		<i>velutinum.</i>	12
	<i>unguiculata.</i>	197	PHASQUE.		9
	O.		POLLA.		81. 155
			POLYTRIC.		80
			POLYTRICHON.		81
OCTIDENT.		50	POLYTRICHUM.		80
OCTOBLEPHAR.		50		<i>aloefolium.</i>	88. 89
OCTOBLEPHARUM.		50		<i>aloides.</i>	89
	<i>albidum.</i>	50		<i>alpinum.</i>	99
OHNMUNDA.		9		<i>axillare.</i>	97
ORTHOTRICHUM.				<i>breuicaule.</i>	87
	<i>hercynicum.</i>	91		<i>commune.</i>	81
	P.			<i>commune.</i>	84
				<i>controuersum.</i>	98
PARASOL.		102		<i>conuolutum.</i>	94
PARASOLMOS.		102		<i>dendroides.</i>	101
PARASOLMOSSA.		102		<i>dubium.</i>	97
PERCE-MOUSSE.		80		<i>ericoides.</i>	88
PHASCUM.		9. 36. 103		<i>glabrum.</i>	91
	<i>acaulon.</i>	10. 18		<i>hercynicum.</i>	91
	<i>alternifolium.</i>	20		<i>juniperinum.</i>	83
	<i>axillare.</i>	15		<i>juniperifolium.</i>	84
	<i>cernuum.</i>	11		<i>magellanicum.</i>	95
	<i>conferuoides.</i>	12		<i>mnoides.</i>	89
	<i>crispum.</i>	19		<i>nanum.</i>	88
	<i>curuicollum.</i>	11		<i>nanum.</i>	89
	<i>cuspidatum.</i>	18		<i>Oederi.</i>	99
	<i>muticum.</i>	10		<i>ornigerum.</i>	97
	<i>nitidum.</i>	15		<i>piliferum.</i>	85
				<i>pilosum.</i>	85
				<i>puluerulentum.</i>	96

POLYTRICHUM <i>ramosum</i> .	Pag. 99	SPHAGNUM. <i>intermedium</i> .	Pag. 25
<i>ferratum</i> .	82	<i>javense</i> .	27
<i>subrotundum</i> .	88	<i>longifolium</i> var.	24
<i>undulatum</i> .	92	<i>magellanicum</i> .	24
<i>virnigerum</i> .	97	<i>nemoreum</i> .	25
<i>yuccaefolium</i> .	82	<i>obtusifolium</i> .	21
POTTIA		<i>palustre</i> .	21. 25
<i>causifolia</i> .	40	<i>simplicissimum</i> .	29
<i>curvirostra</i> .	45	<i>tenellum</i> var.	24
<i>eustoma</i> .	38	<i>vermiculare</i> .	30
<i>pyriformis</i> .	37		21
PTERIGYNANDRE.	62	SPAIGNE.	
PTERIGYNANDRUM.	62	SPLACHNUM.	102
<i>algerianum</i> .	65	<i>ampullaceum</i> .	109
<i>aureum</i> .	68	<i>angustatum</i> .	108
<i>catenulatum</i> .	64	<i>attenuatum</i> .	107
<i>filiforme</i> .	63	<i>bavaricum</i> .	114
<i>fulgens</i> .	67	<i>brewerianum</i> .	113
<i>gracile</i> .	62	<i>bryoides</i> .	108
<i>julaceum</i> .	66	<i>fastigiatum</i> .	114
Q.		<i>fröelichianum</i> .	105
		<i>ligulatum</i> .	107
QUADRIDENT.	47	<i>longisetum</i> .	114
R.		<i>luteum</i> .	112
		<i>magellanicum</i> .	105
RASULE.	36	<i>mnioides</i> .	103
S.		<i>ouatum</i> .	103
		<i>rubrum</i> .	112
SCHIRMMOOS.	102	<i>sphaericum</i> .	111
SEKRA.	120	<i>tenue</i> .	107
SKYGGERNOFF.	102	<i>vrceolatum</i> .	106
SPALTZAHN.	139	<i>vasculosum</i> .	110
SPHAGNON.	21	SPLACNO.	102
SPHAGNUM.	21. 81. 57	SPLANC	102
<i>acutifolium</i> .	18	STRICKMOOS.	182
<i>alpinum</i> .	28	SWARZIA.	117
<i>capillifolium</i> .	25	<i>capillacea</i> .	117
<i>cymbifolium</i> .	21	<i>inclinata</i> .	119
<i>condensatum</i> .	26	<i>pufilla</i> .	76
<i>cuspidatum</i> .	26	<i>trifaria</i> .	120
		SWARZIE.	117

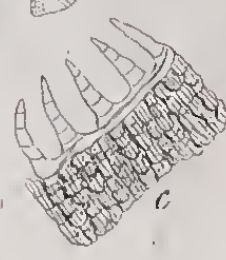
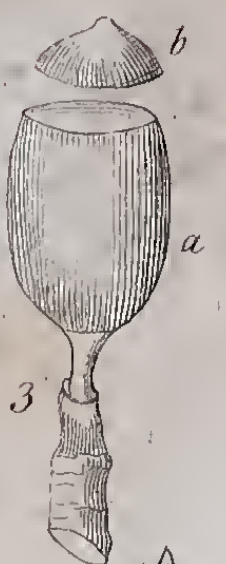
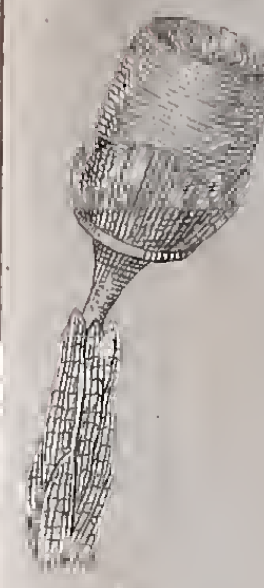
T.		TRICHOSTOM. obtusum.		Pag.	125
TETRAPHIDE.	Pag. 47	pallidum.	-	121	
TETRAPHIS.	47	pustillum.	-	115	
pellucida.	48	ramigerum.	-	129	
TORTULE.	182	ferratum.	-	129	
TORFMOOS.	21	tortum.	-	138	
TORTULA.	182	V.			
acuminata.	188	VEISSIE.	-	69	
aestiva var.	187	VERDULE.	-	69	
convoluta.	205	VIERZAHN.	-	47	
flauescens.	191	W.			
Goettingensis.	185	WEISSIA.	-	69	
hercynica.	183	acuta.	-	78	
muralis.	186	controuersa.	-	71	
linoides.	183	crispa.	-	69	
pilosa.	185	crispata.	-	73	
fubulata.	184	Dicksoni.	-	72	
tortuosa.	189	Dicksoni	-	69	
TOURETTE.	21	heteromalla.	-	77	
TRICHOSTOME.	120	mutabilis.	-	73	
TRICHOSTOMUM.	115	nigrita.	-	80	
TRICHOSTOMUM.	120	paludosa.	-	74	
angustatum.	138	pumilla.	-	76	
angustatum.	116	recuruirostra.	-	79	
aquaticum.	132	rubella var.	-	71	
basiflorum.	122	Starkeana.	-	77	
canescens.	123	virens.	-	69	
elongatum.	126	viridula.	-	69	
ericoides.	126	viridula.	-	75	
fasciculare.	131	WEISSIE.	-	69	
fontinaloides.	133	WIDERTHONT.	-	80	
glaucescens.	123	WIMPERMOOS.	-	110	
heterostichum.	128	Z.			
hypnoides.	129	ZWILLINGZAHN.	-	115	
indicum.	124				
lanuginosum.	129				
microcarpon.	127				

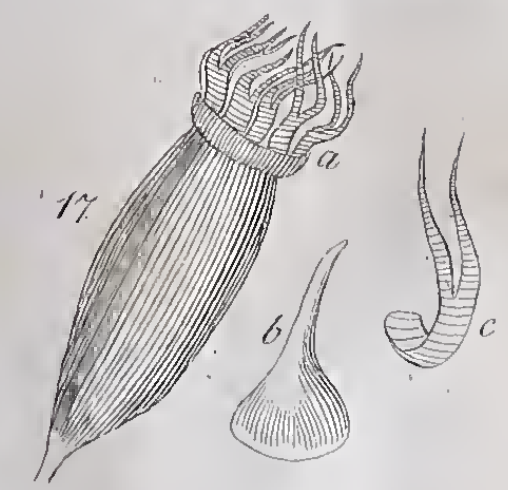
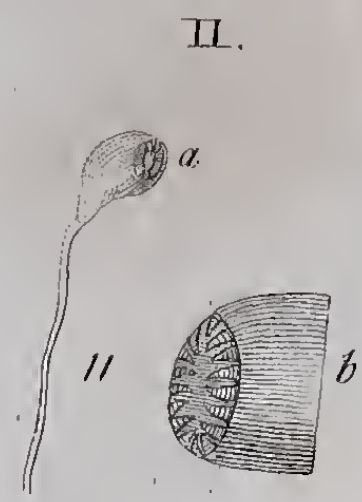
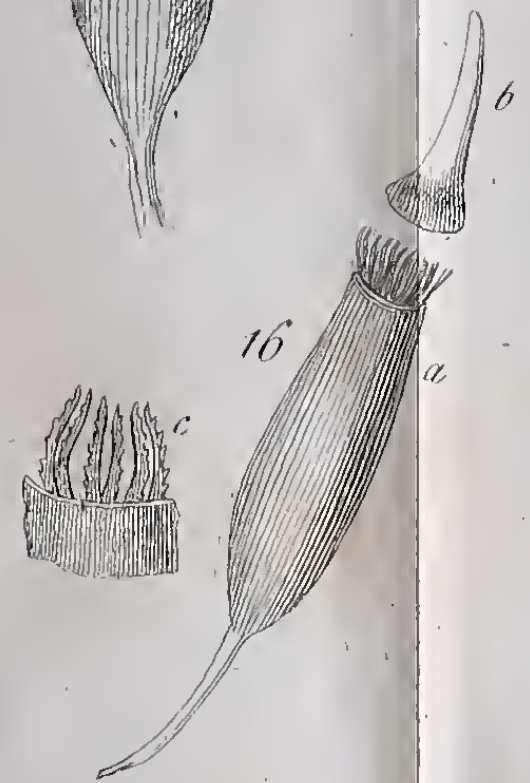
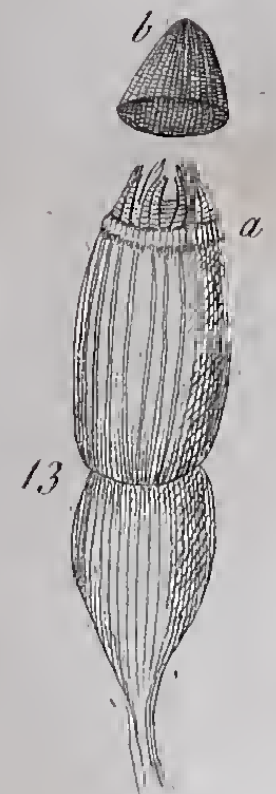
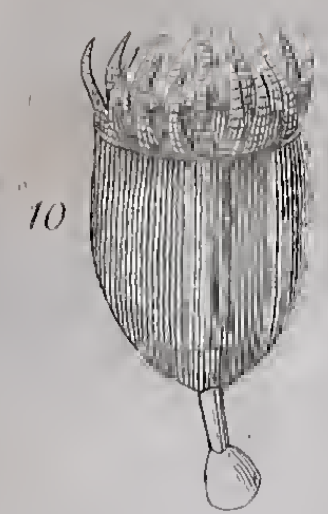
ADDENDA ET EMENDANDA.

Pagina	9	linea	18	occurret	lege	occurrit.
—	11	—	15	post Lipsiam	adde	Jenam.
—	12	—	9	post <i>Georgenthal</i>	adde	in syluâ <i>Kraneberg</i> prope <i>Gotham</i> .
—	19	—	23	<i>Dueroz</i>	<i>l.</i>	<i>Ducroz</i> .
—	23	—	7	<i>erectis</i>	<i>l.</i>	<i>ericetis</i> .
—	24	—	8	<i>A celeb.</i>	<i>Porson</i>	nuper meliora edoctus sum mihi affirmante <i>Sphagnum tenellum</i> <i>Hercyniae</i> a meâ varietate ex <i>Insulâ Bourbonis</i> allatâ omnino diuersum esse et peculiarem speciem procul dubio sistere.
—	ib.	—	13	post <i>optusiusculis</i>	adde	<i>Tab. V. fig. 1.</i>
—	ib.	—	27	del.	<i>Tab. V. fig. 1.</i>	
—	25	—	30	<i>namis</i>	<i>l.</i>	<i>ramis</i> .
—	27	—	24	<i>plurimis</i>	in <i>l.</i>	in <i>plurimis</i> .
—	33	—	5	<i>Halia</i>	<i>l.</i>	<i>Italia</i> .
—	59	—	23	<i>puluinetum</i>	<i>l.</i>	<i>puluinatum</i> .
—	65	—	7	pro <i>l.</i>	quo <i>ib.</i>	20. <i>Tab. IV. l. Tab. VI.</i>
—	ib.	—	26	<i>surculis</i>	<i>l.</i>	<i>surculus</i> .
—	77	—	5	<i>composita</i>	<i>l.</i>	<i>composito</i> .
—	ib.	—	10	post <i>obtusio</i>	adde	<i>Hedw. musc. frond. V. III. p. 83. t. 34. A,</i>
—	81	—	10	post <i>agglutinatis</i>	adde	<i>Tab. II. fig. 12.</i>
—	86	—	31	<i>calyptra</i>	<i>l.</i>	<i>calyptrae</i> .
—	80	—	21	III.	<i>l.</i>	II.
—	98	—	32	<i>vniformis</i>	<i>l.</i>	<i>vniformis</i> .
—	100	—	20	<i>Turæ</i>	<i>l.</i>	<i>Juræ</i> .
—	102	—	12	<i>tamea</i>	<i>l.</i>	<i>ramea</i> <i>ib.</i> 17. <i>latior</i> <i>l.</i> <i>laetior</i> .
—	106	—	10	<i>Froelichian.</i>	<i>l.</i>	<i>Froelichien.</i> <i>ib.</i> 24. <i>post tamen</i> <i>adde plantam</i> .
—	108	—	19	<i>retrée</i>	<i>l.</i>	<i>retréci</i> .
—	114	—	22	<i>la, aniformi</i>	<i>l.</i>	<i>lageniformi</i> .
—	119	—	19	<i>perchée</i>	<i>l.</i>	<i>penchée</i> .
—	127	—	7	<i>aito</i>	<i>l.</i>	<i>albo</i> .

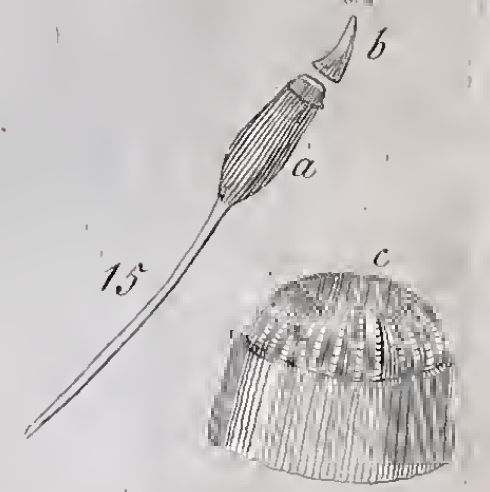
Pagina 135	linea 30	<i>Fontinaloides</i> l. <i>Fontinaloidis</i> . ib. Tab. III. l. Tab. VI.
— 136	— 15	<i>tantae</i> l. <i>tanti</i> ib. 17. <i>alias</i> l. <i>alios</i> .
— 137	— 9	<i>nullo</i> l. <i>nulla</i> .
— 151	— 21	<i>mihi</i> l. <i>mea</i> .
— 152	— 29	<i>nostra</i> l. <i>nostram</i> .
— 158	— 32	<i>pencil</i> l. <i>pencil</i> .
— 160	— 13 — 14	<i>adde Bryum flagellare</i> capsulis erectiusculis sub cylindricis, denticulatis, surculis ramosis subflexuosis foliis subulatis, canaliculatis, secundis. <i>Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 6. Hoffm. Deut. fl. V. II. p. 37.</i>
— ib.	— 26	<i>Quia</i> l. <i>quin</i> .
— 163	— 3	<i>aiguillaire</i> l. <i>aiguillare</i> .
— 173	— 25	<i>obtuse</i> l. <i>obtusa</i> .
— 176	— 3	<i>tâches</i> l. <i>lâches</i> .
— 183	— 25	<i>lanceolata</i> - l. <i>lanceolato</i> -

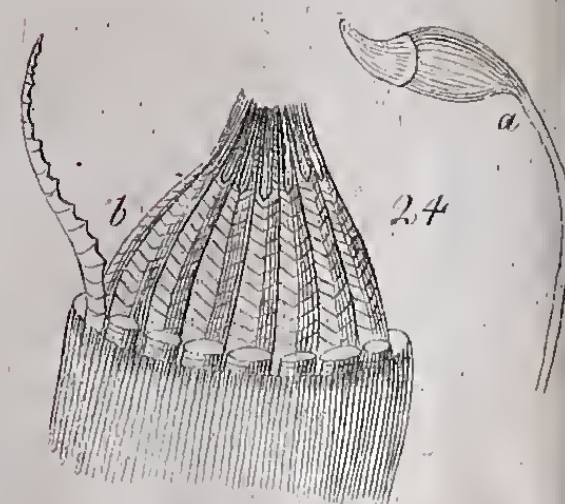
I

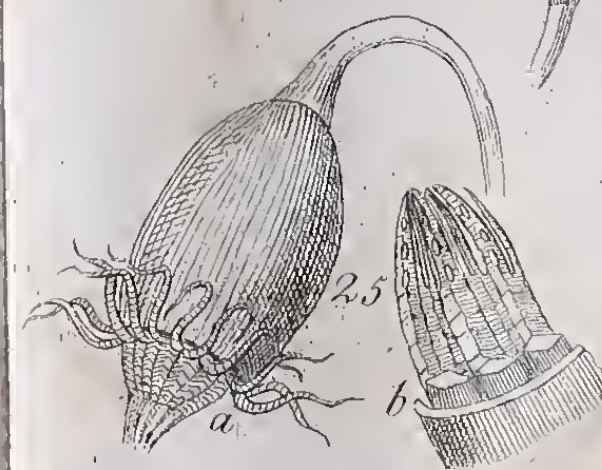
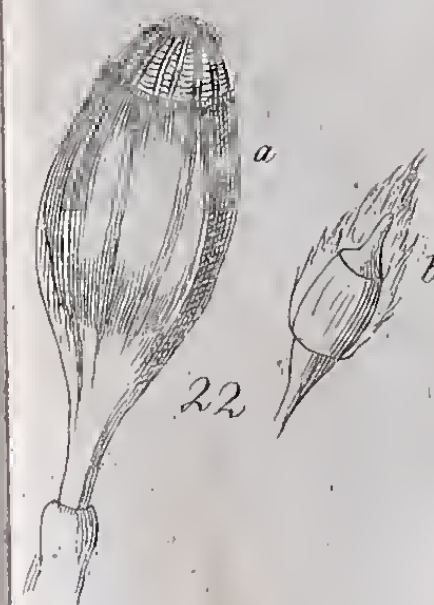
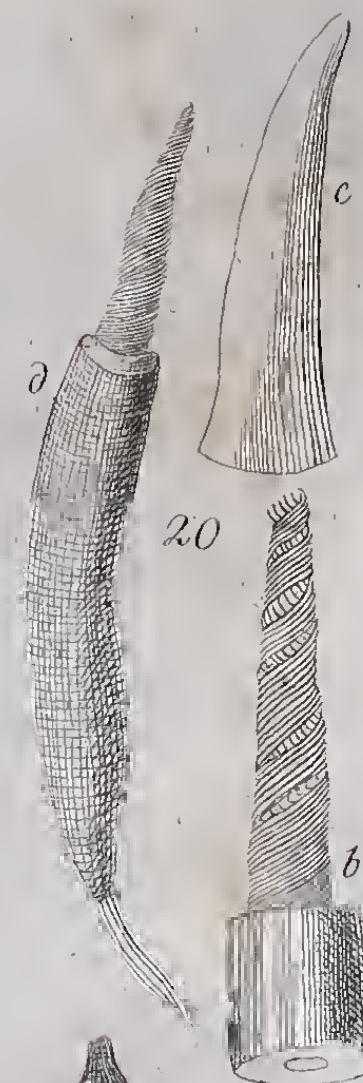

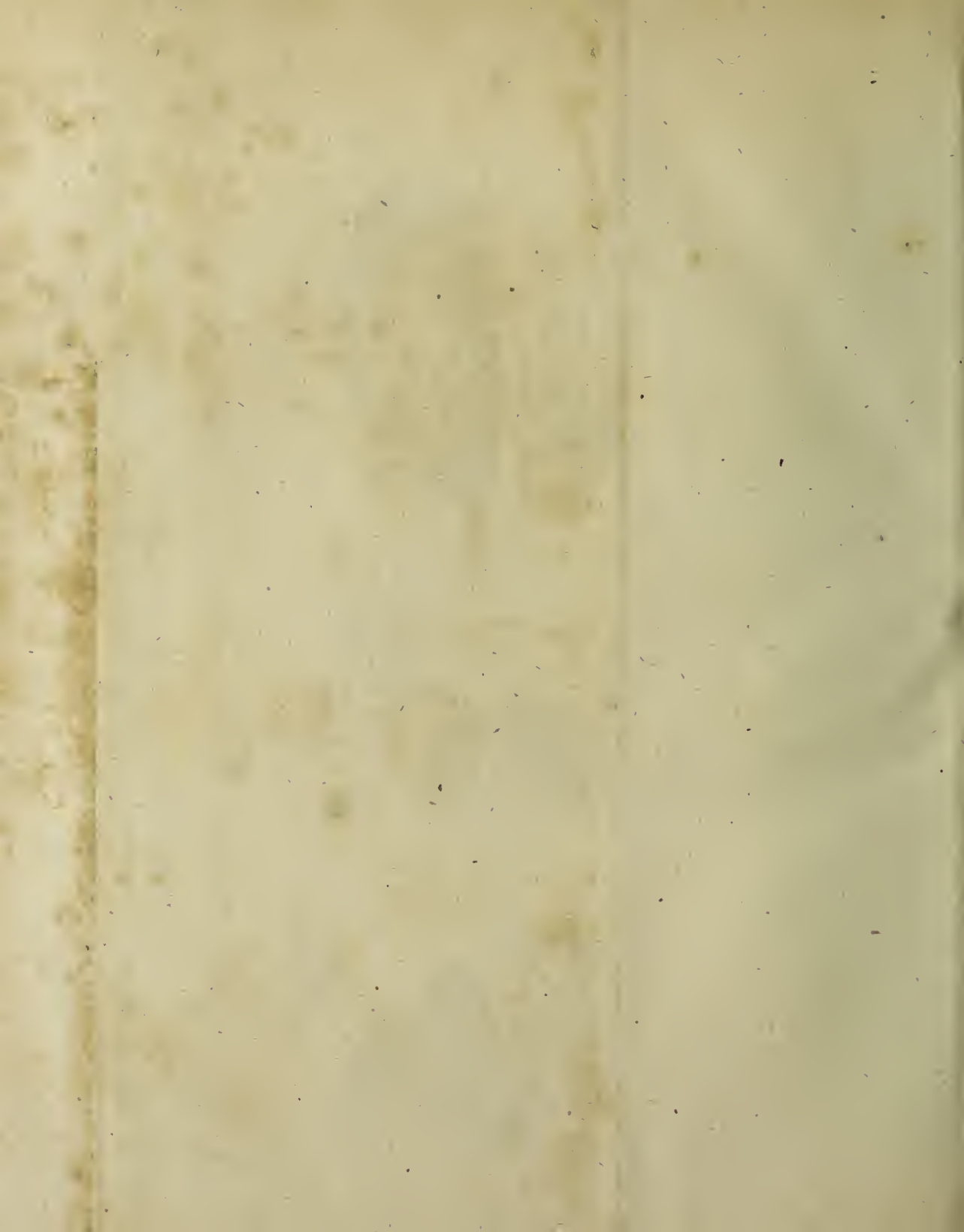
II.

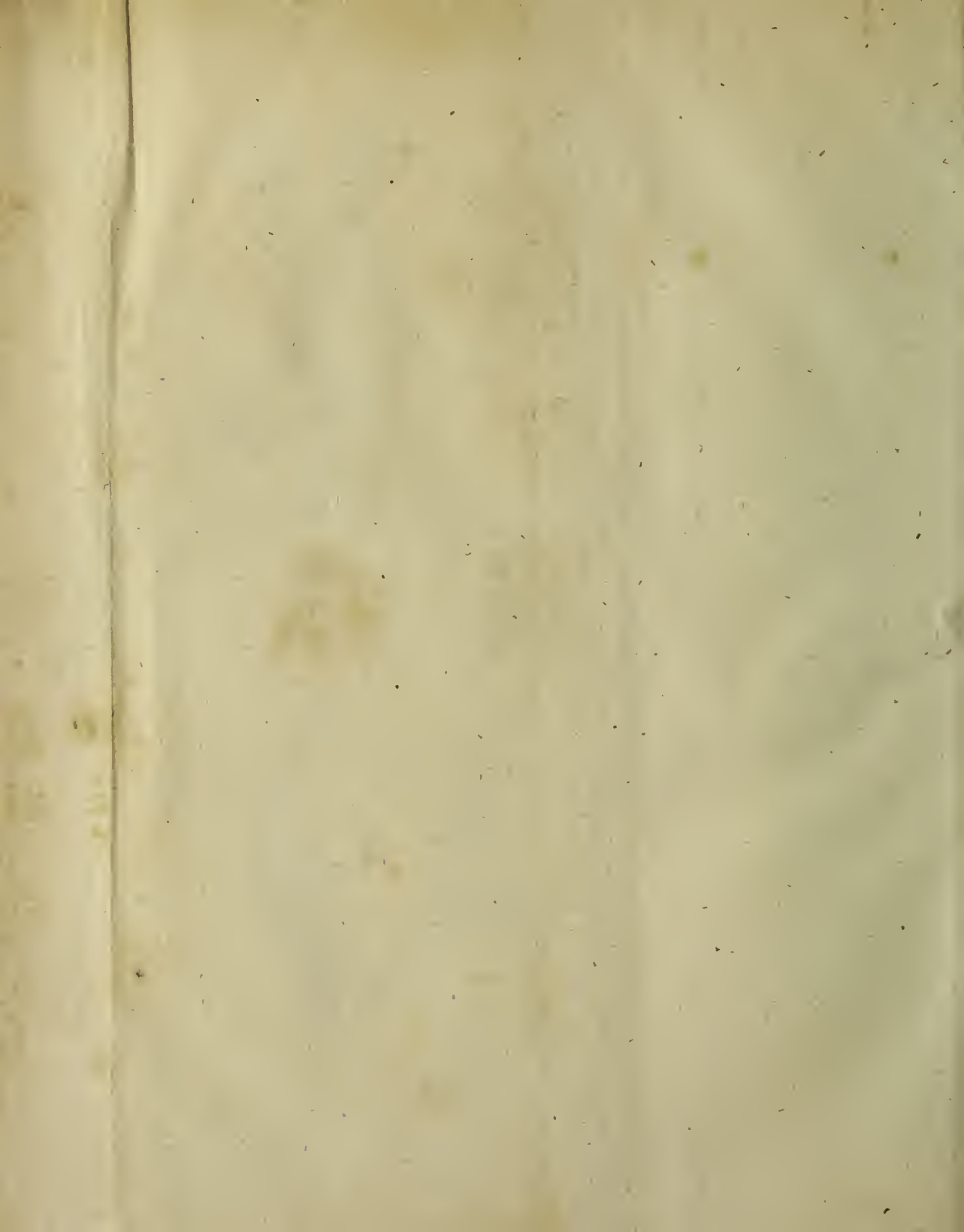
III.

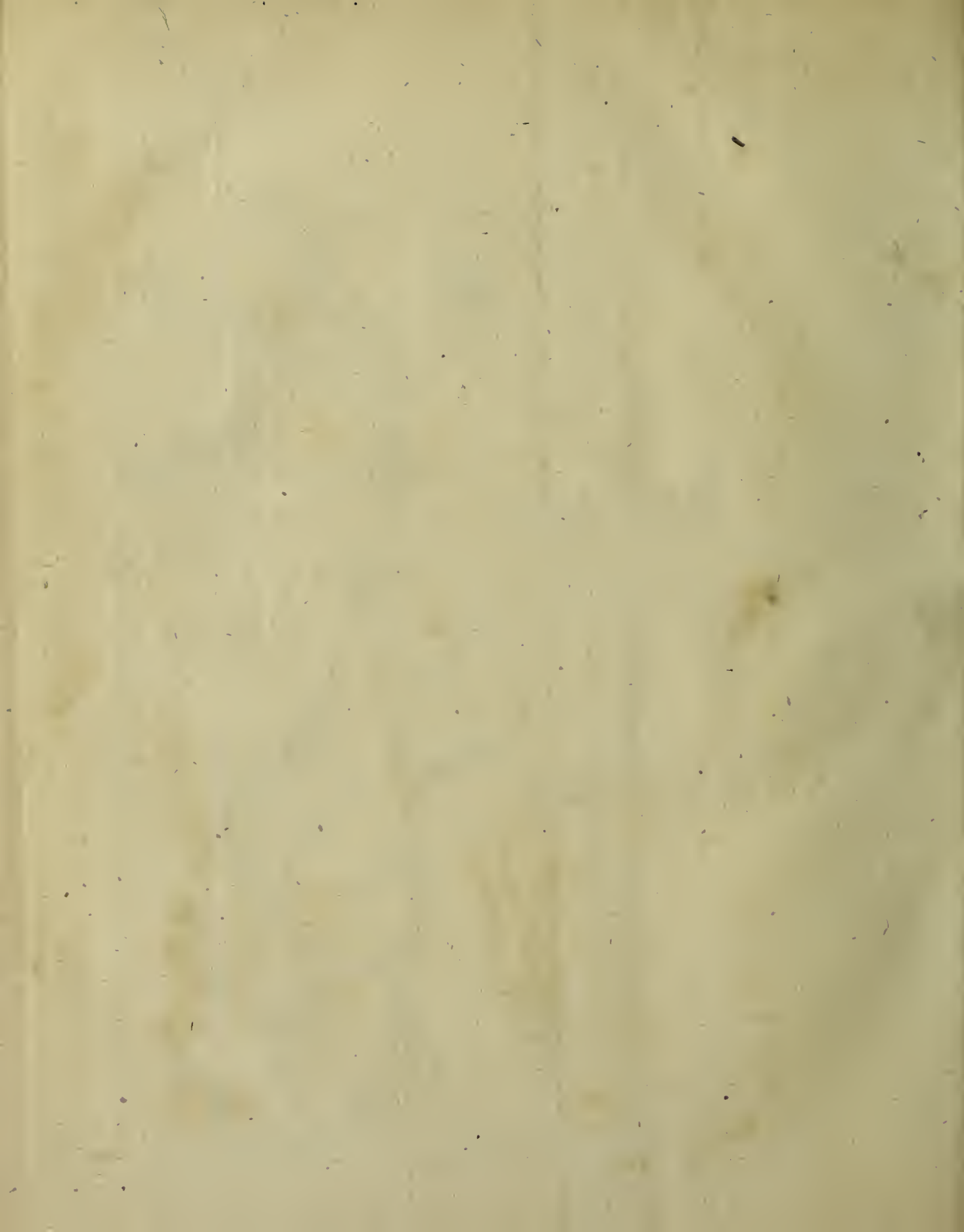

MUSCOLOGIA RECENTIORUM

S E V

A N A L Y S I S, H I S T O R I A

ET

D E S C R I P T I O M E T H O D I C A
OMNIVM MVSCORVM FRONDOSORVM HVCVSQVE COGNITORVM
AD NORMAM HEDWIGII

A

S A M. E L. B R I D E L.

- - - *Nihil est quod non mortalibus afferat usum*

P E T R O N. F R A G M

. *Tom. II.*

Pars II.

Cum tabulis sex aeneis.

G O T H A E

A P V D C A R O L V M G V I L. E T T I N G E R V M

P A R I S I I S

A P V D B A R R O I S I V N I O R E M

M D C C C I.

MUSCOLOGIA RECENTIORUM

Tom. III.

MISSOURI BOTANICAL GARDEN

ANTONIO LAURENTIO DE IUSSIEU

VIRO OPTIMO MAXIMO

S A M. E L. B R I D E L.

P R A E L O Q U I V M.

*Cum Muscorum scientia quotannis tanta incrementa capeffat, ut illud
studium nec vnius hominis nec vnius fit aetatis, minime mirum est, opera
quibus haec stirpium familia pertractatur tot mendis, vitiis lacunisque
laborare, ut non aliter, quam continuis castigationibus, emendationibus
et supplementis hunc perfectionis gradum adipisci queant, quo utilia,
commoda taliaque fiant, ut peritiores Botanici illa euoluere non de-
dignemur.*

dignentur. Hoc certeniam perspexi, cum Muscorum historiam scribere adgressus sum, nec me euentus fefellit. Nam a quo primum Muscologiae Volumen, anno nempe 1797, in lucem edidi, ad hunc iamiam ad suum finem vergentem annum (quo quadriennio nullum certe in Botanicis fastis clarius exstat cum numero tum pondere virorum, qui cryptogamicis plantis perscrutandis operam dederunt) muscorum frondosorum species ad numerum fere duplum excreuerunt. Dickson et Smith in Anglia, Svarz in Suecia et America septentrionali, Schrader, Persoon etc. in Hercynia, Starke et Seliger in Silesia, Flörke, Hoppe, Schwägrichen etc. in Austriae et Bauariae Alpibus, Schleicher in Helueticis, alii in aliis regionibus nouas species nec paucas detexerunt, ne de Hedwigii scientiae patris, citius vita defuncti, omnibus bonis doctisque diu flebilis, cuiusque memoriam sancta pietate ob eximiam illius erga me beneuolentiam in aeternum colam, magno opere omnes muscorum frondosorum ei cognitae species sifiente moxque euulgando taceam. Nuperius etiam nonnullae muscorum familiae monographiis illustratae sunt: Sic Archibald Menzies nouam Polytrichorum classificationem cum emendationibus incrementisque non paucis, in Linneanae societatis aduersariis Tom. IV, haud infeliciter tentauit.

Nec ipsa generum nomina a nobis admissa intacta remansere; ipseque horum nominum auctor Hedwigius plurima, cum sua iam dudum alijs stirpibus adscripta essent, commutauit; sic pro Hedwigia Anycetangium recepit, pro Swartzia Synontodium, pro Leersia Encalyptam, pro Koelreutera Funariam; imo et nouum genus, nempe Arrhinopterum Bryo proximum, vnam tantum speciem, nempe Bryum heteropterum Dill. t. XLV. f. 11. continens, condidit. Quin et Hedwigianam methodum, quam, vt omnium luculentissimam et commodissimam, secutus sum, magni nominis aduersarii impugnauerunt, aut emendare tentauerunt, praesertim Willdenouius, qui in Journ. Bot. Schrad. v. II. 1 St. 1799. p. 1—19. aliam e solo peristomate desumptam proposuit, sed, tanti viri pace, vix admittendam, cum genera certe distinctissima et quae non aliter quam peristomatis structura conueniunt, ex. gr. Hypnum et Mnium, Weissia et Pterigynandrum hac methodo in vnum coalescant, in magnum scientiae detrimentum tanta specierum in vno genere coaceruatarum, quamuis habitu ac viuendi et sese propagandi ratione diuersissimarum mole summopere labefactae. Equidem Hedwigianam methodum omni vitio carere, quis pronuntiare ausit? Ipse in verba magistri iurare non solitus, quantum eius characteres e floris

forma desumpti incerti, imo et naturae observationibusque saepe repugnantes sint, in huiusce operis volumine primo p. 125 et 126 declaravi, emendationesque p. 127 proposui, quarum ope Hedwigianae methodi vitia tolli, generibus naturalibus tamen intemeratis, et tirones absque hâc aerumosa et saepe sine successu tentandâ floris inuestigatione ad muscorum cognitionem certo tramite deduci queant. Sed et has et alias forte proponendas emendationes ita instituendas puto, ut genera iusto pauciora non euadant, ne muscorum disciplina tam egregie Hedwigii laboribus adornata ac stabilita in pristinum chaos relabatur. Persuasum insuper habeo, nobis multas observationes ad Muscologiae aedificium perstruendum necessarias adhuc deesse. Fundamentum quidem positum est; sed quot lacunae adhuc in ipso aedificio exstant! Quot species in regionibus hucusque ab Europaeis aut saltem ab observatoribus non lustratis, ex. gr. in Nouae Hollandiae vastis solitudinibus, in Americae meridionalis, unde tamen acerrimum indefatigatissimumque totius naturae inuestigatorem omnique laude superiorem Humboldtium magnam cryptogamicarum stirpium praesertim muscorum frondosorum copiam relaturum speramus, immensis tractibus; in Aegypti nunc nostratibus magis peruiuae, Arabiae et Syriae montibus iamiam, si Gallorum audaciam fortuna iuuët, a Bo-

tanophilis secure perlustrandis, nobis ignotae latitant; quae si nobis innotescerent, lacunae multae explerentur dubiaque non pauca tollerentur. Vt ut sit, nobis interea sufficiat, in muscorum floris in his terminalis in illis lateralis situ, et in peristomatis structura filum Ariadneum habere, cuius ope in hac caliginosa via incedere licet, donec lux amplior fiat, quam tempus, constantia et observatio certe praebebunt, quam expectando speciebus accurate describendis, rite determinandis et si novae fuerint iconibus bonis illustrandis opera nostra praeprimis impendatur. Haec etenim, quaecumque fuerint scientiae fata, remanebunt et posterorum Muscologiae cultorum gratam erga nos mentem laudesque nobis lucrabuntur. Hinc omnes, quas muscorum methodus hoc quadriennio experta est, innouationes, utpote leuioris momenti, negligens, iter institutum Hedwigii vestigia premeus pergere et in tertio hoc Muscologiae volumine totam Hypnorum familiam, ad quam Leskia, Neckera et Ortotrichum accedunt, absolute suscepi. Equidem multas novas species praesertim Swarzianas tantum indicare potui, cum nec descriptione hucusque gaudeant, nec illarum compos fieri potuerim: at in Hedwigii opere posthumo illustrissimi et amicissimi Schwägrichen sic de re herbaria optime merentis industria et Ioannis Ambrosii Barth Lips. Bibliopolae sumtibus iamiam in

lucem

lucem edendo omnes occurrent, et in supplementum, quod quartum ultimumque huiusce operis volumen excipiet quodque omnes a nobis aut praeteruisas aut nuperius detectas species continebit, recipientur. At ut opus istud tam perfectum absolutumque fiat, quam per scientiae praesentem statum licet, omnes muscorum et muscologiae satagentes iterum obsecro obtestorque, ut mihi amica auxilia ferant nouasque suas species mecum beneuole communicent. Fauete igitur, o boni, quaecumque vos ferat tellus, et mihi nec specimina noua nec obseruationes vestras inuidete; quod agendo non tantum de me, sed de dulcissima scientia optime merebimini.

Dabam Gothae tertio Idus Decembris 1800.

MUSCORUM FRONDOSORUM

CLASSIS IV.

DIPLOPERISTOMATI.

SECTIO I.

Peristomate dentato-ciliato.

a) *Dentibus apice liberis.*

20 NECKERA.

G*erm.* Neckere. *Gall.* Neckere. *Planule.* *)

Obf. Hedwigijs genus hoc nouum condidit, eique nomen a Neckero, sexualismi acerrimo impugnatore, caeterum de scientiâ bene merito, imposuit. *Hedw. fund. musc. v. II. p. 93.*

Neckera *Hedw. Schr. Wild.* Hypnum, Fontinalis et Sphagnum *Dill. Linn. Hall. Linn. iun. Swarz. Web. Gmel. Weisfia Schrank. Harrisona et Luida Adans.*

Flos monoicus vel dioicus, rarius hermaphroditus. Masculus alaris gemmiformis. Foemineus alaris. Peristoma duplex. Exterius dentatum. Interius ciliatum dentibus sedecim ciliisque totidem basi liberis. Tab. III. fig. 21. (Tom. II, pars .I)

1. Capsu-

*) Ob faciem planam habitumque pennatum huic familiae fere peculiarem; nomen istud gallicum sortita est.

I. *Capsula sessili.* *)

* *Foliis distichis.*

I *N. pennata* furculo decumbente ramoso; foliis distichis, ovato-lanceolatis obtusiusculis, vndulatis, exfasciculatis; capsulae ovatae perichaetio immergae operculo oblique rostellato. 181

Neckera pennata furculo tenui decumbente ramoso; ramis subramosis; foliis lanceolatis refine acuminatis, confertis, bifariam divergentibus, thecâ perichaetio immersâ ovatâ. *Hedw. musc. frond. v. III. p. 47. t. 19. Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 337.*

Weissia pennata repens, ramis erectis, in plano duplici sibi invicem incumbente pinnatis; foliolis lanceolatis acuminatis disco vndatis, capsulis sessilibus e medio oriundis. *Schrank. prim. fl. Salisb. n. 321. Eiusd. Baiers. fl. v. II. p. 445.*

— *Fontinalis pennata* foliis bifariis patentibus, capsulis lateralibus. *Linn. sp. pl. p. 1571. Syst. Nat. v. II. p. 699. Syst. Veg. p. 945. Linn. jun. meth. musc. p. 363. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1053. 4. Poll. pl. Pal. n. 977. Web. spic. fl. Gött. p. 37. Hopp. fl. Ger. p. 206. Mattusch. pl. Sil. n. 1051. Wigg. prim. fl. Hols. p. 75. Roth. fl. Germ. v. I. p. 473. Act. Holm. 1769. p. 48. Huds. fl. Angl. p. 393. La Mark. fl. Franç. V. I. p. 63. All. fl. Ped. n. 2513. Dèm. Bot. v. III. p. 530. Crantz. Inst. p. 59. — Fontinale empennée. La Mark. Eneycl. meth. v. II. p. 518.*

Hypnum pennatum. *Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1340. Laich. pl. Eur. p. 439. phr. Hedw. Hoffm. Dent. fl. V. II. p. 57. H. pennatum* furculo pennato decumbente, foliis vndato-rugosis, acutis, recurviusculis; capitulis axillaribus, sessilibus, subcylindricis. *Neck. meth. musc. p. 193. — Hypnum* caulibus distichis, ramosis, foliis ovatis, transversim vndosis. *Hall. hist. St. Helv. n. 1997. t. 45. f. 2.*

Sphagnum cauliferum et ramosum, foliis crispis, crebrisque per caulem capitulis. *Hall. Enum St. Helv. p. 96. t. 3. f. 2. — Sphagnum pennatum* vndulatum, vaginâ squamosâ. *Dill. musc. p. 250. t. 32. f. 9.*

Harri-

*) *Nempe pedunculis brevissimis intra perichaetii folia merfis.*

Harrisoia. Adans. fam. pl. v. II. p. 491.

Muscus terrestris maior, ramulis compressis, foliis superficie crispis. *Vaill. Bot. Par. p. 129. t. 27. f. 4. Tourn. Inst. p. 554. — Muscus arboreus*, apocarpus, foliis pinnatis. *Buxb. Eph. Cur. v. I. n. 8.*

Germ. *Gefiederte Neckera.* Gall. *Planule empennée.* Fontinale empennée. *La Mark. Angl. Wany featherd - Sphagnum.* Dill. *Featherd Water moss.* *Huds.*

In Heluetiâ vbi primus omnium Hallerus illam inuenit, Pædemonio, Galliâ prope Parisios, Angliâ, Holsatiâ, Hercyniâ, Saxoniâ, Silesiâ et Alpibus Salisburgenfibus ad arborum annosarum praesertim quercuum truncos habitat. Vere capsulae maturantur. Duratio perennis.

Surculi longi, triunciales et ultra, primo suberecti, ætate vero serpentes, implexi, ramos emittentes erectos, subramosos. Folia dense disticha, ouato-lanceolata, apice obtusiusculo versus extremitatem transversim undulata, vasorum fasciculo destituta. Perichaetia minime undulata, angustiora longioraque; omnia amoene et cum splendore sericeo viridia. Pedunculi e ramis laterales, breues, superne incrassati, rutilantes. Calyptra lateraliter fissilis, pallide rubens. Capsula foliis perichaetii immersa, ouata, viridis, maturitate rufescens. Operculum e basi conuexa in rostellum obliquum desinens. Peristomii dentes ordine duplici, alternatim breuiores, ciliares.

- 2 N. *undulata* furculo decumbente pinnatim ramoso; foliis distichis, oblongis, apice truncatis, undulatis, fasciculo donatis; capsulae ouatae perichaetio longissimo immerse, operculo subulato. 182

Neckera undulata trunco pinnatim diuiso, ramoso, foliis truncatis, undulatis, bifariam imbricato patentibus, thecis rameis posticis immersis. *Hedw. musc. frond. v. III. p. 51. t. 21.*

Fontinalis crispa furculis ramosis, pinnatis, foliis duplicato-bifariis, rotundatis, patentibus, imbricatis, undulatis; capsulis lateralibus, posticis. *Swarz. Prodr. p. 153. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1324. — Fontinalis pennata v. ß. Huds. fl. Angl. p. 399?*

Hypnum Iamaïcense. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1341. phr. Hedw.

Sphagnum pennatum, undulatum, vaginâ pilosâ. Dill. musc. p. 249. t. 32. f. 8.

Harrisona. Adans. fam. pl. v. II. p. 491.

Germ. *Wellenförmige Neckera.* Gall. *Planule ondulée.*

In Petagoniâ et Iamaicâ ad truncos arborum habitat. Tempus florescentiae latet. Vita perennis.

Surculus tri - quadriuncialis, decumbens, subrigidus, in ramos alternos oppositosue subsimplices diuisus. Folia disticha, oblonga, basi concava, apice truncata, submarginata, nervo distincta, madida undulata, siccitate egregie crispa, late viridia. Perichaetia linearisubulata, longissima. Pedunculus e ramis lateralis, breuissimus. Capsula ouata, perichaetio immersa, maturitate fusca. Operculum e basi conuexâ subulatum, dilutius coloratum. Tab. III. fig. 21.

Hallerus qui eam a Dillenio acceperat a praecedente vix separabat. Hall. hist. St. Helv. n. 1797.

3

N. *Patagonica* furculo repente, pinnatim ramoso; foliis distichis, planis, obtusis, recuruis; capsulae ouatae perichaetio subimmersae operculo cuspidato. 183

Sphagnum pennatum planum. Dill. musc. p. 249. t. 32. f. 7.

Harrisona. Adans. fam. pl. V II. p. 491.

Germ. *Patagonische Neckera.* Gall. *Planule de Patagonie.* Angl. *Plain featherd Sphagnum.* Dill.

In Patagoniâ habitat, vbi verosimiliter arborum truncis adnascitur. Anthesis ignota. Vita perennis.

Surculus repens, digitalis, longior, ramosus, caule crasso conspicuus. Folia duplici serie disticha, plana, obtusa, recurua, tenera, pelucida, virentia. Perichaetia squamiformia, angustiora. Calyptra non obserua-

obseruata. Thecae in furculo primordiali ramisue subsessiles, erectae, ouatae, perichaetio subimmerfae. Operculum cuspidatum, incuruum, ochrei coloris.

Dillenius hanc speciem sphagnis adnumerauit, sed peristoma evidentissime ciliatum ibi remanere non sinit. Propter summam cum praecedentibus affinitatem inter *Neckeras* illam posui.

- 4 N. *disticha* furculo erecto subramoso, foliis distichis, planis, retusis; 184
capsulae ovatae perichaetio longissimo immerfae operculo oblique conico.

Neckera disticha furculo tenui subdiuiso; foliis retusis, planis; thecis subimmerfis, posticis, operculo oblique conico. *Hedw. musc. frond. v. III. p. 58. t. 22.*

Fontinalis disticha furculis simplicibus, foliis bifariis patentibus, retusi-inbricatis, planis; capsulis lateralibus, posticis. *Swarz. prodr. fl. Iam. p. 138. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1324.*

Germ. *Zweireihige Neckere.* Gall. *Planule bilaterale.*

In Iamaicà et Hispaniolà habitat. Tempus florescentiae ignoramus. Duratio perennis.

Surculus erectus, rigidus, primum simplex, inde subramosus, circiter biuncialis. Folia inferiora furculi et ramulorum minuta, caetera disticha, plana, oblonga apice retuso, minime undulata, laete viridia. Perichaetia longissima, lineari-subulata. Pedunculi laterales, breuissimi, e luteo viridantes. Calyptra lateraliter fissilis, pallida. Theca ouata, maturitate fusca. Operculum breue e basi conicà rostellatum, pallide fuscum.

N. *undulatae* affinis sed foliis planis et habitu tenuiore distincta.

* * *Foliis directione aequali.*

- 5 N. *heteromalla* furculo subobliquo inferne ramoso; foliis ouato-acuminatis, concavis; pedunculis minimis, heteromallis; capsulae perichae- 185

tio longissimo immerfae oblongo - vrceolatae operculo conico - acuminato.

Neckera heteromalla furculo inferne ramificante, superne florido; fructibus heteromallis; foliis ovato - acuminatis, concavis. *Hedw. musc. frond. v. III. p. 38. t. 15.*

Grimmia arborea. Schrank. *Baiers fl. v. II. p. 445.*

Fontinalis secunda ramosa, capsulis secundis, lateralibus. *Linn. jun. meth. musc. p. 368. Nou. Act. Upsal. p. 243. Retz. prodr. Scand. ed. 2. n. 1321.*

Hypnum heteromallum. Gmel. *Syst. Nat. v. II. p. 1540. Laich. pl. Eur. p. 489. phr. Hedw. — Hypnum polycephalon* furculo ramoso sparso, capitulis lateralibus, secundis, margine ciliatis. *Neck. meth. musc. p. 190.*

Sphagnum arboreum ramosum, repens, antheris secundis, lateralibus. *Linn. sp. pl. p. 1570. Syst. Nat. V. II. p. 698. Syst. Veg. p. 944. Lud. fl. Brand. p. 77. Gunn. fl. Norw. n. 1107. Retz. Prodr. fl. scand. n. 1180. Huds. fl. Angl. p. 396. La Mark. fl. franc. v. I. p. 35. Dem. Bot. v. III. p. 379. All. fl. Ped. n. 2429. Crantz. Inst. p. 40. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. v. II. p. 142. — Sphagnum heteromallum, polycephalon. Dill. *musc. p. 248. t. 52. f. 6. — Sphagnum cauliferum* ramosumque minus etc. *Rai. Syn. p. 105.**

Harrisona. Adans. *Fam. pl. v. II. p. 491.*

Muscus apocarpos arboribus adnascens; polyspermos. *Rai. hist. III. p. 39. n. 7. Vaill. Bot. Par. p. 129. t. 27. f. 17. icon mala foliis multo laxioribus. — Buddl. hort. sic. f. 29. Buxb. Enum. pl. Hal. p. 229.*

Germ. Einseitige Neckere. Gall. Planule unilaterale. Sphaigne des arbres. La Mark. Angl. Creeping Bog-moss. Huds. Norw. Traemyrle.

In Angliâ, Norwegiâ, Marchiâ Brandenburgicâ, Bauariâ, Galliâ, Pedemontio ad arbores hospitatur; nec Heluetiam eâ carere crediderim quam
vis

vis ibi nondum lecta fuerit. Octobri et Nouembri floret; Febuario opercula demittit. Duratio perennis.

Surculus subobliquus, rigidus, vnciam et ultra longus, in ramulos breues, patentes diuisus. Folia ouato-acuminata, concava, vasorum fasciculo conspicuo, sed tantum ad duas longitudinis tertias partes protenso instructa, alternatim conferta, patula, siccitate cauli appressa, dilute viridia. Pedunculi laterales, minimi, rubescentes, heteromalli. Calyptra minima, inferne dilutius, superne saturatius fusca. Theca recta, oblongo vrceolata, teres, foliis perichaetialibus, longissimis, lineari lanceolatis, exfasciculatis, immersa. Operculum e basi conicâ acuminatum, rectum, dilute fuscum.

- 6 N. *heterophylla* furculo erecto ramoso, ramis ancipitibus; ramulis supremis tetragonis; foliis trifariis, lateralibus patentibus obtusis, mediis imbricatis acutis; capsulâ subrotundâ perichaetio immersâ. 186

Fontinalis heterophylla foliis trifariis heterophyllis; antheris lateralibus. *Lour. fl. Cochinch. v. II. p. 634.*

Germ. *Anderblättrige Neckere.* Gall. *Planule ou Neckere heterophylle.*

Habitat in arborum truncis in Cochinchina. Tempus florescentiae ignotum. Duratio perennis.

Truncus octo circiter pollices longus, erectus, ramosus; ramis ancipitibus; ramulis supremis tetragonis, fructificantibus. Folia trunco trifariam circumposita; dimorpha; lateralia patentia, ouato-oblonga, obtusa; media vero acuta, imbricata; perichaetialia longiora, angusta in vrceolum disposita. Pedunculi in ramulis supremis laterales, minimi. Calyptra... Capsula subrotunda, perichaetio circumdata. Operculum...

Plantam non vidi et nulla huius icon adest. At habitus ex auctoris nostri descriptione eruendus inter *Neckeras* locum obtinere suadet. Caeterum distinctissima species esse videtur.

- 7 N. *flicina* furculo erecto pinnatim ramoso; ramis approximatis compressiusculis; foliis ouato-acutis, concavis; capsulae ouatae perichaetialibus longissimis acuminatis tectae operculo conico. 187

Neckera filicina trunco erecto bifariam ramificato, ramis approximatis exque foliorum ouato-acutorum concavorum imbricatione variâ quasi compressis, thecis in trunco ramisque alaribus; operculo ruguloso. *Hedw. musc. frond. v. III. p. 45. t. 18.*

Hypnum filicoides. *Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1340. phr. Hedw.*

Fontinalis filicina surculis erectis, pinnatis, pinnis approximatis, foliis quinquefariis, ouatis, acutis, capsulis axillaribus. *Swarz. Prodr. p. 138.*

Germ. *Farrenkrautförmige Neckere.* Gall. *Planule, ou Neckere fougérine.*

In Iamaicâ habitat et montibus Hispaniolae vbi amicus *Green* 1795 legit et mecum communicavit. Anthesis ignota. Vita perennis.

Surculus firmus, rigidus, erectus, biuncialis, longior, ramos suboppositos, subsimplices bifariam emittens. Folia imbricata, ad ramorum latera patentiora, ouata, acuta, concava, vasorum fasciculo ad apicem vsque continuato instructa. Perichaetialia in longum acumen producta, interiora filiformia. Pedunculi in trunco ramisque laterales, brevissimi. Calyptra obseruantibus defuit. Theca foliis perichaetialibus penitus immersa, ouata, maturitate rufescens. Operculum breue, conicum, rubrum, leuiter rugosum.

- 8 **N.** *hypnoides* surculo depresso subpinnatim ramoso; foliis oblongo-ouatis 188.
neruo furcato; capsulae oblongo-ouatae perichactio immersae operculo conico-acuminato breui.

Neckera hypnoides surculo debili subramoso; ramis patulis bifariis thecigeris; foliis oblongo-ouatis vasorum fasciculo profunde furcato. *Hedw. musc. frond. v. III. p. 43. f. 17.*

Fontinalis hypnoides surculis repentibus, ramis erectis subdiuisis, sparsis; foliis lanceolatis, bicarinatis, appressis, capsulis axillaribus. *Swarz. Prodr. p. 138.*

Germ. *Astmoosartige Neckere.* Gall. *Planule ou Neckere hypnoide.*

In Iamaicâ habitat. Tempus florescentiae ignotum. Vita longaeva.

Surculus firmulus, iunior erectus, senior depressus, in ramos subsimplices bifariam divisus. Folia lanceolato-acuminata, concava, fasciculo vasculorum e basi furcato instructa, imbricata, dilute virentia. Perichaetia longius lanceolata, interioribus minoribus, exfasciculatis. Pedunculi in furculo ramisque laterales brevissimi, luteo-fuscelli. Calyptra nondum visa. Theca perichaetio immersa, oblongo-ovata, cornea. Operculum breve, acuminatum, rutilans.

9. N. *filiformis* furculo pendulo, filiformi, ramoso; foliis ovato-acuminatis, concavis; capsulae oblongo-vrceolatae perichaetialibus longissimis piliferis immersae; operculo ventricoso-conico, obtuso. 189.

Neckera filiformis trunco subramoso, filiformi, pendulo; foliis ovatis, acutis, concavis, patulis; thecis basi annulatâ intra interiora foliola perichaetia pilifera brevissime pedunculatis. Hedw. musc. frond. v. III. p. 41. t. 16.

Hypnum filiforme. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1040. phr. Hedw.

Fontinalis filiformis furculis pendulis, filiformibus, simpliciusculis, diuarcatis, foliis ovatis, acutis, densis, patulis; capsulis axillaribus sparsis. Swarz. Prodr. p. 138.

Germ. Fadenförmige Neckere. Gall. Planule ou Neckere filiforme.

In Insulâ Hispaniola habitat. Tempus florescentiae latet. Duratio perennis.

Surculus tri-quadriuncialis, filiformis, pendulus, in ramos variae longitudinis divisus. Folia ovato-acuminata, concava, vasorum fasciculo ad duas longitudinis tertias partes protenso percurva, alterne conferta, patentia, siccitate vero cauli appressa, e luteo viridia. Perichaetia e basi concava in acumen longum piliforme producta. Pedunculi in ramis laterales, brevissimi, crocei. Calyptra, exigua, conica, pallida, recta abscedens. Theca perichaetio immersa, recta, oblongo-vrceolata, crocea. Operculum e basi ventricosâ conicum, obtusum, theca dilutius croceum.

2. *Capfulâ pedunculatâ.*

* *Foliis distichis.*

- 10 *N. pumila* furculo erecto, pinnatim ramoso; foliis distichis lanceolatis, 190 obtusiusculis, subundulatis, exfasciculatis, perichaetialibus pedunculum subaequantibus; capsulae ouatae operculo conico.

Neckera pumila trunco ramuloso, foliis lanceolatis refine acuminatis, alternatim confertis, bifariam diuergentibus, thecâ ouatâ, pedunculisque exfertis. *Hedw. musc. frond. v. III. p. 49. t. 20.*

Hypne fontinaloide. *Hypnum* furculis ramosis, compressis, foliis imbricato-distichis, undulatis, acutis, perichaetio pedunculum aequante. *La Mark Encycl. meth. Bot. v. III. p. 164.* — *Hypnum pumilum.* *Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1341.* — *Hypnum pennatum* fronde pinnatâ, ramosâ; foliis imbricatis, acutis, distichis, compressis, undulatis, perichaetio pedunculum aequante. *Dicks. fasc. I. pl. Crypt. p. 6. t. I. f. 8.* *Hypnum Dicksoni.* *Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1342.* *Laich. pl. Eur. p. 489. phr. Dicks.*

Germ. *Zwerg-Necker.* Gall. *Planule naine.*

In Angliâ in sylvis inter *Troutbeck* et *Ambleside* in Westmorlandiâ etc habitat. Lightfootius primus legit, postea et Smithius. De anthesi nihil constat. Vita perennis.

Surculus erectus, vncialis, in ramulos breues, patentes pinnatim diuisus. Folia disticha, ouato-lanceolata, acumine obtuso, subundulata, nervo carentia, saturate viridia. Perichaetialia longe lanceolata, concava. Pedunculi alares, recti, perichaetio paulo longiores, aetate ferruginei. Calyptra nondum obseruata. Theca ouata, recta, ferruginea. Operculum ex icone *Dicksoni* conicum, incuruiusculum.

Non dubito, quin *Dicksoni* species eadem ac *Hedwigiana* sit, quamuis habitus huius tenerior et folia non semper undulata sint. Caetera omni numero congruunt. A *N. pennatâ*, cui proxime accedit, capsula perichaetium superante differt.

N. macro-

- 11 *N. macropoda* furculo decumbente ramoso; foliis subdistichis, lanceolatis, 191
concauiusculis, exfasciculatis; pedunculis longissimis; capsulae cylindricae operculo conico.

Neckera macropoda furculo pristino decumbente subramoso, foliisque bifariis lanceolatis, planiusculis, thecis cylindricis rectis. *Hedw. musc. frond. v. III. p. 55. t. 23.*

Germ. *Langstielige Neckere.* Gall. *planule à long peduncule.*

In Americâ Meridionali et Maris Pacifici insulis habitat. Tempus florescentiae..... Vita perennis.

Surculus iunior erectus, aetate decumbens, ramosus, vncialis, fescuncialis. Folia disticha, concauiuscula, lanceolata, ductuum fasciculo destituta. Perichaetia lanceolato-acuminata, interiora linearia, incurvata. Pedunculus lateralis, erectus, longissimus, basi rutilans. Calyptra nondum visa. Theca erecta, cylindrica, e viridi fuscescens. Operculum conicum, rectum, e fusco rutilans.

- 12 *N. crispa* furculo repente ramoso; foliis imbricatis, distichis, oblongis, 192
obtusis; rugis semicircularibus, parallelis, transversim sulcatis, capsulae ovatae operculo longe et oblique rostrato.

Neckera crispa. *Hedw. fund. musc. v. II. p. 93. t. 3. f. 47. 48. Timm. prodr. fl. Meg. n. 798. Leys. fl. Hal. n. 1073 phr. Linn. N. crispa* furculis ramosis erectiusculis; foliis distichis, oblongis, obtusis, rugosis, thecis oblongis, operculo rostrato, rostro reflexo. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 951. Baumg. fl. Lips. n. 1265. Mönch. pl. Marp. p. 737. Röth. fl. Germ. v. I. p. 462. ib. v. III. p. I. p. 336.*

Leskia crispa. *Schrank. prim. fl. Salisb. n. 835.*

Hypnum crispum. *Gmel. Syst. Nat. v. II p. 1340. phr. Wild. Laich. pl. Eur. p. 488. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 58. H. crispum* furculis ramosis, frondibus subpinnatis, foliolis undulatis, planis. *Linn. sp. pl. p. 1589. Syst. Nat. v. II. p. 1340. Linn. jun. meth. musc. p. 369. Gev. tab. Phyt. t. 61. 1058. 7. Weiss. Crypt. Gött. p. 221. Web. sp. fl. Gott.*

p. 54. Poll. pl. Pal. n. 1027. Grimm. St. Isen. p. 128. Scop. fl. Carn. ed. 2a n. 1317. Reyg. fl. Ged. p. 166. Retz. Prodr. fl. Scand. ed. 2a n. 1402. Huds. fl. Angl. p. 420. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 745. Gort. fl. Belg. p. 312. La Mark. fl. Franc. v. I. p. 53. Dem. Bot. v. I. p. 395. Ibid. v. III. p. 389. All. fl. Ped. n. 2484. Panz. Pfl. Syst. 13 th. v. II. p. 278. *H. crispum* furculo ramofo, vago, erectiusculo. stipitifero; capitulis obliquis, acuminatis, foliis vndatis, obtusis, distichis. Neck. meth. musc. p. 153. — *Hypne crépu.* *Hypnum* furculis ramosis, complanatis, foliis distichis, oblongis, transversim plicatis, pedunculis breuiusculis. La Mark. Encycl. Meth. Bot. v. III. p. 165. — *Hypnum pennatum*, vndulatum, crispum, setis et capsulis breuibz. Dill. musc. p. 273. t. 36. f. 12. Hall. Enum. St. Helv. p. 105. n. 33. t. 3. f. 5. *Hypnum* caule plano, foliis distichis, ovatis, nitidis, transversim vndulatis, operculis aristatis. Hall. hist. St. Helv. n. 1769. t. 45. f. 5. Icon ex optimis. — Mor. hist. Ox. III. p. 625. t. 5. f. 10. Loes. fl. Pruss. p. 167. Tourn. hist. pl. Par. p. 554. C. Bauh. Prodr. p. 151. n. 1.

Luida. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Germ. Krause-Neckere. Krauses Astmoos. Panz. Gall. Planule crepée. *Hypne frisè.* La Mark. Angl. Curled *Hypnum.* Huds. Crisped *Hypnum.* Lightf.

Ad truncos arborum (ex. gr. prope Basileam, vbi non aliter invenitur) super saxa, ad rupes madidas, ad terram nudam quoque sed rarius, per totam Europam habitat omnium muscorum pulcherrimus, in Hiberniâ primum observatus. Martio, Aprili floret. Duratio perennis.

Surculi longissimi in latis stratis confertim nascentes, apicibus sursum erecti, plani, ramofo, ramis bifariis, inordinatis. Folia imbricata, disticha, ovato-oblonga, obtusa, mucrone tamen paruo instructa, suprema acutiora, omnia quatuor striis semicircularibus parallelis transversim sulcata, neruo exiguo lente tantum discernibili vix longitudinem alteram partem metiente notatâ. Si aciculâ caute avellantur, basis lunulata apparet, quod Scopoli us iam observavit. Color e luteo viridis, inferiorum vero lurido-

lurido-fuscus. Perichaetia conferta, in cylindrum conuoluta, lanceolato-acuminata, interiora longissima, angustiora, exfasciculata. Pedunculi 5 — 9 lineas longi, erecti, axillares, pallidissime rubentes. Calyptra lateraliter fissilis, apice fusca. Theca erecta, ovata, viridi-lutescens, aetate dilutissime aurantiaca. Operculum rostratum, rostello longo, gracili, obliquo.

Foliis planis ludit passimque in Alpibus Helueticis, auctore Hallero, reperitur. An distincta species?

Variat etiam foliis glaucis. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 53.

* * F o l i i s s u b s e c u n d i s .

- 13 N. *viticulosa* furculo decumbente ramoso; ramis longis gracilibus subsimplicibus; foliis oblongo-lanceolatis apice obtuso reflexiusculis, subsecundis; capsulae erectae subcylindricae operculo acute conico. 193

Neckera viticulosa. Hedw. fund. musc. v. I. t. 3. f. 11. Ibid. v. II. p. 93. t. 8. f. 49. 50. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 799. Leys. fl. Hal. n. 1074. phr. Linn. *N. viticulosa* furculis ramosis decumbentibus; foliis oblongis, acutis, patulis, thecis oblongis, operculis conicis. Wild. prodr. fl. Ber. n. 934. Baumg. fl. Lips. n. 1268. Münch. pl. Marp. p. 737. Roth fl. Germ. v. I. p. 462. v. III. p. I. p. 339.

Hypnum viticulosum. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1340. Laich. pl. Eur. p. 488. phr. Wild. *H. viticulosum* furculis repentibus, ramis vagis teretibus, foliis patulis, acuminatis. Linn. sp. pl. p. 1592. Syst. Nat. v. II. p. 704. Linn. inn. meth. musc. p. 370. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 57. Weiss. Crypt. Gött. p. 241. Poll. pl. Pal. n. 1039. Schreb. spic. fl. Lips. p. 94. Reyg. fl. Ged. p. 154. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1265. Huds. fl. Angl. p. 425. Lightf. fl. Scoz. v. II. p. 754. Gort. fl. Belg. p. 316. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 473. La Mark. fl. franç. v. I. p. 57. All. fl. Ped. n. 2495. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. v. II. p. 295; excluso synonymo Loerelii. *H. viticulosum* furculo germinante crassiore, adulto graciliore, reptante, capitulifero, primordialibus pilosis. Neck. meth. musc. p. 169. — *Hypne sarmenteux*. *Hypnum* furculis repentibus, ramis teretibus funiculosis, simpliciusculis, foliis recurvato-

crispis, capsulâ erectâ. *La Mark. Encycl. Meth. Bot. v. III. p. 175. — Hypnum subhirsutum, viticulis gracilibus, erectis, capsulis teretibus. Dill. Musc. p. 547. t. 59. f. 43. — Hypnum foliis lanceolatis crispis, capsulis erectis, operculo conico. Hall, Hist. St. Helv. n. 1739.*

Luida. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Muscus squamosus, viticulis longioribus, glabris. Tourn. Inst. p. 555. Vaill. Bot. Par. p. 137. t. 23. f. 1. Mor. Ox. III. p. 624. t. 5. f. 7. Plukn. Almag. p. 255. t. 47. f. 4.

Germ. Schlankastige Neckere. Rankenförmiges Astmoos. Panz. Gall. Planule ou Neckere sarmenteuse. Hypne sarmenteux. La Mark. Angl. Mountain Hypnum. Huds. Long cylindrical Hypnum. Lightf.

Ad arborum truncos per totam Europam vulgaris. Ad saxa et terram rarius reperitur. Aprili, [Maio capsulae vigent. Perennat.

Surculi repentes, longissimi, conferti, ramosi, ramis erectis, subsimplicibus, siccitate teretibus, crispis. Folia angusta, oblongo-lanceolata, imbricata, superiora longiora, latioraque apice recurvo, ad latus alterum saepius coniecta, siccitate crispula, cauli appressa et quasi capillacea, ad basim ramulorum luride fusca, superne vero e luteo viridia, omnia ductulorum fasciculo instructa. Perichaetia minora, e basi latiusculâ lineari-lanceolata, etiam neruo donata. Pedunculi in ramis laterales, erecti, subvnciales, inferne e viridi lutescentes, vel crocei, superne purpurascens. Theca erecta, parva, subcylindrica, e luteo rubescens, tandemque fusca. Operculum conicum, acutum.

Viticulis longioribus et gracilioribus in Anglia variat.

Super arbores ad Versaliam varietas monstrosa reperta est, ramulis quam plurimis, tenuissimis, filiformibus ad apicem ramorum confertim erumpentibus, quam varietatem Petiverus pro spicis seminiferis perperam habuit. *Herb. Vaill.*

* * * *Foliis directione aequali.*

14. *N. dendroides* furculo repente, prolifero; caulibus erectis, fasciculatim 194
ramosis; ramis teretibus, subsimplicibus, erectis; foliis ovato-lan-
ceo-

ceolatis, concauis, sub apicem ferratis; capsulae erectae subcylindricae operculo conico - aristato.

Neckera dendroides furculo erecto inferne nudo, superne fasciculato-ramoso, folioso; foliis lineari-lanceolatis, imbricatis, thecis subcylindricis erectis, operculi rostellum incurvum. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 952. Baumg. fl. Lips. n. 1267. Mönch. pl. Marp. p. 757. Roth. fl. Germ. v. I. p. 462. ib. v. III. p. I. p. 340. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 800. phr. Linn. N. dendroides radice repente villosa, furculis erectis, basi simplicibus, apice fasciculato-ramosis; ramis teretibus, subsimplicibus, erectis. Schrank. Prim. fl. Salisb. n. 834. Eiusdem Baters. fl. v. II. p. 480.*

Hypnum dendroides. *Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1340. Laich. pl. Europ. p. 489. Sturm. Deut. fl. fig. XXIV. 5****. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 70. phr. Wild. H. dendroides furculo erecto, ramis fasciculatis, terminalibus, simpliciusculis, antheris erectis. Linn. sp. pl. p. 1593. Syst. Nat. v. II. p. 704. Linn. jun. meth. musc. p. 570. Poll. pl. Pal. n. 1041. Weiss. Crypt. Gött. p. 245. Web. sp. fl. Gött. p. 74. Wulf. fl. Bor. p. 49. Linn. fl. Suec. n. 1028. Fl. Lap. n. 411. St. Ist. p. 212. Gunn. fl. Norw. n. 550. Oed. fl. Dan. t. 823. f. 3. Huds. fl. Angl. p. 426. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 481. Gort. fl. Belg. p. 317. Neck. fl. Gall. Belg. v. II. p. 481. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 59. All. fl. Ped. n. 2498. Thunb. fl. lap. p. 543. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. v. II. p. 300. H. dendroides furculis erectis, ramis terminalibus, teretibus, imbricatis, radice repente. Scop. fl. Carn. p. 159. Eiusd. ed. 2a n. 1386. H. dendroides furculo pristino reptante, ramis erectis, congregatis, simpliciusculis, operculo capitulorum cuspidato. Neck. meth. musc. p. 187. — *Hypne dendroïde.* *Hypnum* furculo erecto dendroideo, ramis erectis dense fasciculatis, foliis dorso striatis, capsula erecta. *La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 178. — Hypnum dendroides, sericeum, setis et capsulis longioribus erectis. Dill. musc. p. 313. t. 40. f. 48. — Hypnum caule nudo, inclinato, ramis teretibus confertis, capsulis erectis, aristatis. Hall. hist. St. Helv. n. 1747.**

Luida. *Adans. fam. pl. v. II. p. 492.*

Muscus squamosus, ramosus, erectus, alopecuroides. *Vaill. Bot. Par. p. 137. t. 26. f. 6. Tourn. Inst. p. 554 t. 326. B. Mor. hist. Ox. III. p. 626. t. 5. f. 31. Rupp. fl. Ien. p. 291. n. 8.*

Germ. *Baumförmige Neckere. Bäumchen - Astmoos. Panz. Gall. Planule ou Neckere arborée. Hypne arboré. La Mark. Angl. Treelike Hypnum. Tree-Hypnum. Huds. Norw. Tustgran. Iætra. Iap. Manningsa. Thunb.*

In sylvis humidis ad arborum radices et fossas aquis pluuiialibus magnantibus plenas, in pratis roridis, aggeribus vdis, circa piscinas ac riuiolos per totam Europam et Americam borealem, praesertim in Pensylvaniâ, vnde Bartramius, vt ex herbario Commerseiano vidi, misit, habitat. Iaponiae etiam incola in monte *Koia* reperitur. Capsulae sub finem autumnii et hyeme vigent. Duratio perennis.

Surculus longissime repens, squamulis aridis tectus, radiculis minimis solo adhaerens, caulem vnum alterumve ramosum, nec raro duos tresve alteros simplicissimos, clauiaeformes, erectos emittens. Caulis ramosus, erectus, tri-quadriuncialis, per duos pollices nudus, apice autem in ramos dense confertos, teretes, subsimplices, erectos vel incuruiusculos amoene purpureos diuifus. Folia imbricata, concava, ouato-lanceolata, ductulorum fasciculo instructa, versus apicem obtusiusculum sub lente serrata, e flauicante viridia, humida patentiuscula, siccitate cauli appressa. Perichaetia in cylindrum congesta, exteriora minuta, interiora oblongo-lanceolata, longe acuminata acumine pellucido, sub lente augentiore serrulata, neruo instructa, subcariosa, aetate colorata, basi crocea. Pedunculus 9 — 16 lineas longus, ad ramorum basim erectus, rutilans, senio obscure purpureus. Calyptra subulata, lateraliter fissilis, apice fusco. Theca erecta, subcylindrica, aetate rubella. Operculum conico-aristatum, pallidius rubens.

Variat caulibus statim e basi ramosis, passimque cum vulgari reperitur.

15 *N. curtispindula* surculo prostrato vage ramoso, ramulis incrassatis; foliis 195
imbricatis patulis, ouato-subulatis, sub apicem serrulatis; perichae-
tialibus

tialibus interioribus conuolutis longissimis; capsulae nutantis ouatae operculo acuminato.

Neckera curtipendula. Hedw. *fund. Musc.* v. II. p. 93. Timm. *Prodr. fl. Meg.* n. 801. phr. Linn. *N. curtipendula* furculis ramosis, erectis, teretibus, foliosis; foliis oblongo-ouatis, acutis, imbricatis, thecis nutantibus, ouatis, operculis acuminatis. Wild. *Prodr. fl. Ber.* n. 933. Baumg. *fl. Lips.* n. 1268. Mönch. *pl. Marp.* p. 737. Roth. *fl. Germ.* v. I. p. 462. v. III. p. I. p. 341. Lumn. *fl. Pos.* n. 1060.

Hypnum curtipendulum furculis vagis, teretibus, foliis ouatis, acutis, patulis, antheris pendulis. Linn. *sp. pl.* p. 1304. *Syst. Nat.* v. II. p. 704. Linn. *iun. meth. musc.* p. 371. Gmel. *Syst. Nat.* v. II. p. 1340. Laich. *pl. Eur.* p. 489. Hoffm. *Deut. fl.* v. II. p. 66. Poll. *pl. Pal.* n. 1043. Weiss. *Crypt. Gött.* p. 248. Web. *spic. fl. Gott.* p. 77. Wilk. *fl. Gryph.* p. 153. Linn. *fl. Suec.* n. 1030. St. Isl. p. 212. Huds. *fl. Angl.* p. 426. Dem. *Bot.* v. I. p. 368. All. *fl. Ped.* n. 2499. Panz. *Pflanz. syst.* 13. th. v. II. p. 304. *H. curtipendulum* furculo germinante crassiore, operculis capitulorum cuspidatis. Neck. *meth. musc.* p. 177. — *Hypne court - pendu.* *Hypnum* ramis vagis, foliis ouatis, acutis, patulis, perichaetio longo membranaceo, pedunculis breuibus. La Mark. *Encycl. meth.* v. III. p. 175. — *Hypnum dentatum*, *curtipendulum*, viliculis rigidis. Dill. *musc.* p. 332. t. 43. f. 69. Icon potius elegans, quam vera. — *Hypnum* ramis teretibus, foliis ouato-lanceolatis, pilo aristatis, capsulis ouatis, pendulis, operculis aristatis. Hall. *Hist. St. Helv.* n. 1740.

Luida. Adans. *fam. pl.* v. II. p. 492.

Muscus domesticus, nostras etc. Buddl. *hort. sicc.* v. II. f. 20.

Germ. *Kurzstielige Neckere.* *Stumpfastiges Astmoos.* Panz. Gall. *Planule ou Neckere court - pendue.* *Hypne court - pendu.* La Mark. Angl. *Pendulous Hypnum.*

In syluis ad arborum truncos et radices, super saxa vetusta, rupes, lapides, truncos putridos in Europâ et Patagoniâ habitat. Hyeme capsulae vigent. Duratio perennis.

Surculus longissimus, quadri-quinque uncialis, diffusus, prostratus, in remos iterum ramosos irregulariter diuisus, rigidiusculus. Ramuli modo inordinati, modo subpinnati, rigidi, obtusiusculi, apice plerumque incrassati, incuruiusculi. In surculo ramisque caulis purpureus. Folia dense imbricata, ouato-subulata, apicem versus sub lente mediocri serrulata, ductuum fasciculo fere ad finem vsque pertingente instructa, humiditate patula, siccitate cauli subappressa apicibus paulum exstantibus, inferiora e fusco sordide viridia, superiora e luteo amoene viridia cum sericeo splendore. Perichaetia interiora in cylindrum conuoluta, longissima, nervo tenuissimo percurta apice in productionem breuem piliformem continuato. Pedunculus in ramis lateralis, semuncialis, suberectus, e luteo rubens, vsque ad medium fere perichaetio cinctus. Calyptra subulata, apice fusca, lateraliter fissilis. Capsula submaturitatem pendula, euacuata autem iterum sese erigens. Theca ouata, crassiuscula, lutea. Operculum e basi conicâ rostratum, rostellum subobliquum.

Indiuidua mascula gemmulis floriferis, primo adpectu capsulas minimas sessiles mentientibus, per totam ramorum longitudinem obsita, saepe densis caespitibus, seorsim a foeminis inueniuntur. *Dill. icon 69 B* tale indiuiduum sinit.

Variat foliis densius confertis, capsulis cylindraceis. *La Mark. loc. cit.*

21. ORTHOTRICHUM.

Germ. Steiffschopf. Borstenmoos. Goldhaar. *Hoffm.* — *Gall.* Orthotrie, Faux-Polytrie.

Obs. Hoc genus, quod Hedwigius primum cum Grimmiâ conjunxerat, ab eo postea separatum eoque nomine graecae compositionis ob calyptram pilis rectis hispidam instructum est. *Hedw. musc. frond. v. ll. p. 96.* Orthotrichum *Hedw. Timm. Schrad.* Grimmia *Wild.* Weissia *Roth. Ehrh. Schreb.* Bryum *Linn. Hall.* Polytrichum *Dill. Weiss. Web. Neck. Linn. iun.* Hypnum *nonn. auct.* Dorcadion et Blankara *Adans.*

Flos monoicus dioicusue. Masculus alaris gemmiformis terminalisque capituliformis. Peristoma duplex. Exterius dentatum, dentibus sedecim reflexilibus. Interius ciliatum, ciliis
(process-

(processibus filiformibus, Hedw.) albis, linearibus, excisso-fimbriatis. Tab. III. fig. 22. (Tom. II. p. 1.)

I. Genuina *)

- 1 *O. crispum* trunco erecto ramoso; foliis lineari-lanceolatis, siccatate crispis; 19
capsulae ouatae e pedunculo continuatae, operculo conuexo, acumine
obtusulo.

Orthotrichum crispum foliis e latiori basi linearibus, confertis, siccatate crispis, thecis ex ampliata pedunculi summitate ouatis. Hedw. musc. frond. v. II. p. 96. t. 35. Eiusd. fund. musc. t. 7. f. 35. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 732. Baumg. fl. Lips. n. 1332. Lumn. fl. Poson. n. 1058.

Weissia crispa, Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 222. W. v. loophylla. Ehrh. Beyt. I. B. p. 191.

Grimmia capillata, Mönch. pl. Marp. p. 731. phr. Wild. — *Grimmia sylvatica* furculo ramoso, foliis lanceolatis, thecis oblongis, pedunculatis, terminalibus axillaribusque; operculo mucrone obtuso, calyptris villosis. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 906. Roth fl. Germ. v. I. p. 456.

Bryum sylvaticum. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1334. Laich. pl. Eur. p. 482. phr. Wild. — *Bryum crispum* foliis imbricatis, cuspidatis, siccatate crispis, capsulis ouatis. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1335. Laich. pl. Eur. p. 483. Hoffm. deut. fl. v. II. p. 25. — *Bryum striatum* v. *loophyllum*. Ehrh. Hann. Mag. 1780. p. 256. *B. striatum* v. *pilosum* seu *crispum*. Weig. fl. Pom. Rüg. n. 685. *Bryum striatum* v. *S. Linn.* sp. pl. p. 1580. Poll. pl. Pal. n. 936. Hopp. fl. Ger. p. 208. Grimm. fl. Isen. p. 124. Retz. prodr. fl. Scand. n. 1217. v. anthera subsessili. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 44. n. 2. v. j. Panz. Pflanz. Syst. 13 th v. II. p. 1223. — *Bryum setis brevissimis alaribus, calyptris cylindricis villosissimis*. Hall. Hist. fl. Helv. n. 1798.

Polytrichum striatum Neck. meth. musc. p. 121. n. 4. v. j. — *Polytrichum bryoides* v. *capillaceum*. Weiss. Crypt. Gött. p. 177. — *Polytrichum*

chum arborum. Oed. fl. Dan. t. 648. f. 1. — Polytrichum capillaceum, crispum, calyptris acutis, pilosissimis. Dill. musc. p. 453. t. 55. f. 11.

Blankara. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Muscus capillaceus, minimus, calyptrâ villosa. Vaill. Bot. Par. p. 130. f. 311.

Germ. Krauser Steiffchopf. Krauses Borstenmoos. Gall. Orthotrie, ou Faux-Polytrie crepe. Angl. Fine leaf'd cou'd Polytrichum. Dill.

Ad arborum truncos praesertim fagi et pini piceae densis rotundisque caespitibus habitat totius Europae incola. Ineunte vere floret, thecas Junio maturat. Duratio longaeua.

Truncus erectus, ramosus, vncialis, amoene rubicundus. Folia imbricata, varie directa, e basi latiuscula lineari-lanceolata, siccitate crispa; inferiora minora, omnia obscure viridia, ductulorum fasciculo donata. Perichaetialia caeteris paulo angustiora. Pedunculus truncum innouationesque terminans, breuiusculus, rectus, apicem versus dilatatus, e luteo virescens. Calyptra conica pilis albis, erectis, longis, paraphyses filitibus hirta, aetate fusca, striatella, recta abscedens. Theca erecta, pyriformis, e pedunculo continuata, lutescens, delapso operculo cylindrica, octo lineis fuscis percurua. Operculum conuexum acumine obtusiusculo, basi rubellum. Peristoma duplex, externum dentibus sedecim breuibibus, acuminatis, per paria approximatis, reflexilibus; internum dentibus totidem filiformibus, conniuentibus.

- 2 O. *striatum* trunco erecto ramoso; foliis lanceolatis, margine reuoluto. 197
patulis; summis apice erosis; calyptrae limbo subaequali; capsulae
ouatae e pedunculo continuatae operculo, obtuse acuminato.

Orthotrichum striatum foliis lanceolatis, margine reuoluto patulis, summis apice erosis; calyptrâ limbo subaequali. *Hedw. musc. frond. v. II. p. 99. t. 36. Eiusd. Fund. musc. v. I. t. 8. f. 47-54. Ibid. v. II. t. 2. f. 7. 8. t. 7. f. 36. Schrad. Crypt. Gewächse. p. 14. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 733. Baumg. fl. Lips. n. 1233. Lumn. fl. Poson. n. 1056.*

Grimmia striata. Hedw. *fund. muse.* v. II. p. 89. Leyf. fl. Hal. n. 1056. phr. Linn. *G. striata* sulculo ramoso, foliis lanceolatis acutis; thecis oblongis, sessilibus, axillaribus terminalibusque; operculo acuminato, calyptris villosis. Wild. *Prodr. fl. Ber.* n. 905. Mönch. pl. Marp. p. 750. Roth. fl. Germ. v. I. p. 455. — *Grimmia oblonga* capsulâ subfessili, oblongâ, ovata longitudine crassitiem quater excedente; operculo conuxo, acuminato, foliis adpressis, lanceolatis, depilibus. Schrank *prim. fl. Salisb.* n. 820. *Eiusd. Baiers. fl.* v. II. p. 443. sed synonymis exclusis.

Weissia striata caule ramosissimo; foliis lanceolatis, patulis, carinatis, margine revolutis; summis apice ciliatis, capsulis ovatis subfessilibus. Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 220. *W. polytrichoides*. Wigg. *prim. fl. Hols.* n. 821. *W. ithyphylla maior*. Ehrh. *Beyt. I. B.* p. 191. a.

Bryum striatum. Gmel. *Syst. Nat.* v. II. p. 701. Laich. pl. Europ. p. 483. Hoffm. *Deut. fl.* v. II. p. 25. phr. Wild. *B. striatum* antheris subfessilibus sparsis, calyptris striatis sursum pilosis. Linn. *sp. pl.* p. 1579. v. 2. Ehrhardus *Beytr.* hic varietatem *S.* intelligendam esse, nescio quâ ratione ductus, existimat. *Syst. Nat.* v. II. p. 701. Poll. pl. Pal. n. 996. Reyg. fl. Ged. p. 162. Linn. fl. Succ. n. 987. St. Isl. p. 212. Gunn. fl. Norw. n. 558. Oed. fl. Dan. t. 537. Gort. fl. Belg. p. 305. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 461. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 44. n. 2. Dalib. Par. p. 314. All. fl. Ped. n. 2450. Panz. *Pflanz. Syst.* 13. th. v. II. p. 222. Gesn. *tab. phyt.* t. 61. 1057. 27. — *Bry. strie*. La Mark. *Encycl. Meth. Bot.* I. p. 490. *B. striatum* v. *maius*. Weig. fl. Pom. Rug. p. 194. Retz. *Prodr. fl. Scand.* n. 1217. phr. Linn. *Bryum striatum* v. *ithyphyllum*. Ehrh. *Han. Mag.* 1780. p. 236. — *Bryum* setis brevissimis, alaribus, calyptris cylindricis villosissimis. Hall. *hist. Sr. Helv.* n. 1798.

Polytrichum striatum caule ramoso, capsulis sparsis, calyptris sursum, rursusve pilosis. Thunb. fl. Jap. p. 342. *P. striatum* capitulo laterali ovato; subfessili, foliis integerrimis, exappendiculatis, primordialis gemmosis. Neck. *meth. muse.* p. 121. n. 4. *P. striatum* Huds. fl. Angl. p. 401. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 704. Reich. fl. Moen. Franc. n. 758. phr. Linn. — *Polytrichum brioides* α *striatum* Weiss. *Crypt. Gött.* p. 115. Web. *spic. fl. Gött.* p. 39. *P. bryoides*. Linn. *jun. meth.*

Musc. p. 565. phr. Thunb. — *Polytrichum apocarpum*. Scop. fl. Carn.
ed. 2. n. 1292. — *Polytrichum Bryi* ruralis facie; capsulis sessilibus
maius. *Dill. musc.* p. 450. t. 55. f. 8.

Dorcadion. *Adans. fam. pl. v. II. p. 492.*

Muscus apocarpos, arboreus, ramosus. *Vaill. Bot. Par. p. 129.*
t. 25. f. 5. 6.

Germ. *Gestreifter Steiffschopf*. *Gemeines Borstenmoos*. *Gestreiftes*
Knotenmoos. Panz. Gall. *Orthotrie stric*. *Faux-Polytrie stric*. Bry
— *Friedr. Le Mark* Angli *Striated Polytrichum*. Norw. *Crina moss*.
— *Strupskraena*. Iap. *Toi. Koki*. Thunb.

In corticibus arborum vetustiorum, tectis, parietibus, per to-
tam Europam irregulariter caespitosum vivit. In Iaponia etiam vulgare est.
Omni tempore florere creditur, potissimum autem vere et autumno. Maio,
Iunio thecas maturat. *Duratio perennis*.

Truncus erectus ramosus, vncias duas tres longus, viridis. Folia
imbricata, inferiora carinata, lanceolata, acuta, superiora latiora, saepius
reflexa, apice erosa, ductulorum fasciculo valido lutescente instructa, iu-
niora e luteo viridia, vetusta fordide fusca. Perichaetia similia. Pedun-
culus duas tres lineas longus, pseudoalaris, apice dilatato in thecam con-
tinuatus, laevis, purpurascens, vaginae conoideae infixus. Calyptra, co-
nica, limbo subaequali, pilis erectis rarioribus hirta striata, aetate fuscidula,
recta secedens. Theca primum ovata, virescens, operculo delapso cylindri-
ca, fuscilla, longitudinaliter striata. Operculum parvum, obtuse acumi-
natum, rubellum. Peristoma duplex; externum dentibus sedecim oblongo-
triangularibus, reflexilibus fuscis; internum dentibus totidem fimbriato-
articulatis, erectilibus, albidis. *Musc. t. II. p. I. t. III. f. 22.*

Variat calyptra calva. *Roth. loco citato.*

- 3 O. affine trunco erecto ramoso; foliis lanceolatis margine revolutis, patu- 198
lis; capsulae oblongae striatae peristomata externo dentibus sedecim
geminatis, interno dentibus octo capillaceis; operculo obtuse acu-
minato.

Orthotrichum affine foliis lanceolatis, margine revolutopatulis, capsulâ oblongâ striatâ, peristomii dentibus internis octo capillaceis.

Schrad. spic. fl. Germ. p. 67. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 26.

Weissia affinis. Roth. fl. Germ. v. III. p. 217. phr. Schrad. *Bryum affine*. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1355. phr. Schrad. Laich. pl. Europ. p. 483.

Germ. Anverwandter Steiffchopf. Gall. *Orthotrie apparente*.

In asseribus, et arborum truncis Hassiae, et prope Goettingam Gothamque, ubi a me lectum est, habitat. Schraderus primus omnium vidit atque descripsit. Ab hyeme in aestatem vsque floret. Duratio perennis.

Truncus erectus, ramosus, subuncialis. Folia conferta, lanceolata, carinata, margine revoluta, ductulorum fasciculo striisque lenibus percuria, humiditate erecto-patula; siccitate appressa, non vero crispa. Perigonia minima, ovato-acuminata e flavo rubescentia. Perichaetia caulinis longiora latiora. Pedunculus in trunco ramisque terminalis, brevis, in thecam continuatus. Calyptra conica striata, paraphysibus erectis sursum pilosa, margine subintegra, recta secedens. Theca erecta, ovato-oblonga, euacuata autem cylindrica, striataque. Peristomatis externi dentes sedecim geminati, triangulares, reflexi; interni octo integri, capillacei, humiditate connucentes. Annulus nullus. Operculum e basi conuexâ obtuse mucronatum.

Striato affine; at peristomatis externi et interni structurâ, foliisque summis minime erosis ab eo specificè differt.

4. *O. obtusifolium* trunco erecto subramoso; foliis ovatis, concavis, obtusis; 199 calyptrâ campanulatâ subglabrâ; capsulae ovatae sessilis peristomate interno dentibus octo integris, operculo conico obtusiusculo.

Orthotrichum obtusifolium foliis ovatis, concavis, obtusis, capsulis sessilibus, peristomii dentibus internis octo integris. Schrad. Cryptog. Gewaechs. p. 14.

Weissia obtusifolia. Roth. fl. Germ. v. III. p. 218. phr. Schrad.

Germ. *Stumpfblättriges Steiffschöpf*. Gall. *Orthotrie à feuilles ob-*
tuses.

Ad salices prope Goettingam et circa Ienam, vnde accepi, habitat.
 Clar. *Perfoon* etiam ex *Hercyniâ* mihi. Verè florèt. Düratio perennis.

Truncus erectus, subramosus, infra e rubello lutescens, superne
 pallidior. Folia imbricata, concava, obtusa, margine minime reflexa,
 ductuum fasciculo crassiusculo ante apicem evanescente instructa, siccitate
 cruli appressa, humiditate patula non vero recurva, inferiora fuscidula,
 superiora flauoviridia. Perichaetia caulinis similia. Pedunculus termi-
 nalis, brevissimus, lutescens. Calyptra campanulata, apiculata, octies
 striata, basi denticulata, fere semper imo et iuuenis adhuc calua rarius pa-
 raphysibus nonnullis longis albis cito delabentibus instructa, apicem versus
 dilute spadicea apiculâ nigricante. Capsula erecta, ovata, elongata, matu-
 ritate fuscella. Peristoma externum e dentibus sedecim reflexis rubellis,
 internum e dentibus octo conniuentibus integris, albidis constans. Oper-
 culum longiusculum, conicum apice obtusiusculo rubellum.

Species distinctissima et ab omnibus congeneribus foliorum formâ
 recedens. Calyptrae campaniformis structurâ etiam a *Striato* differt, quod
 calyptrâ perfecte conicâ gaudet.

- 5 *O. octoblepharis* trunco erecto, ramoso; foliis oblongo-lanceolatis, obtu-
 sis, concavis, carinatis, capsulae oblongo-ovatae, peristomate
 troque octodentato.

Weissia octoblepharis caule diviso, foliis oblongo-lanceolatis, ob-
 tusis, concavis, carinatis, capsulis subsessilibus, peristomio externo
 et interno octodentato. *Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 218.*

Germ. *Achtzahn - Steiffschöpf*. Gall. *Orthotrie occident.*

Ad truncum fraxini annosioris mense Decembri cum capsulis
 maturis prope *Edenbüttel* Ducatus Oldenburgici. Cel. *Rothius* primum ob-
 servavit, postea vero ad salices prope *Vegeſack* etiam copiose legit. Vere
 aut sub aestatis initium instar congenerum florere crediderim. In caespitibus
 orbiculatis pulvinatis denso agmine crescere amat. Duratio perennis.

Truncus

Truncus erectus, ramosus, inferne purpureus, superne flavescenti-viridis, vnciam fere longus. Folia laxè imbricata, oblongo-lanceolata, obtusa, concava, ductuum fasciculo ad folii apicem in mucronem brevissimum producto instructa, margine parum inuoluta, humiditate patientia, siccitate conduplicata caulique approximata, inferiora saturate vel sordide viridia, innouationum laetiora, e viridi flavescentia. Perichaetia similia. Pedunculus terminalis, brevissimus, sensim in capsulam dilatatus, purpurascens. Calyptra oblonga, subulata, striata, octangula, sursum pilosa, coloris straminei. Capsula perichaetio subimmersa oblongo-ovata, iunior viridis, tandem fuscilla, striis octo percursa, octangula. Peristoma duplex; externum dentibus octo, lanceolatis, integris, patentibus, demum reuolutis; internum dentibus totidem integris, capillaribus, albidis, incurvis et apice conniuentibus. Operculum non observatum.

A praecedente foliorum et calyptrae forma, ab *affini* autem peristomate externo constanter octodentato differt.

„Capsulae diu persistunt, et tunc peristomio ab insectis destructo „ad orificium nudae apparent, quae quidem ob caespitis densitatem et situm „plerumque in dichotomiâ innouationum in conspectum non veniunt, nisi „duaricentur caules.“ *Roth. loc. cit.*

- 6 O. *cupulatum* truncato erecto ramoso; foliis suberectis oblongo-lanceolatis, 201 acutis, margine subreuolutis; calyptrâ semiglobosâ; capsulae oblongae peristomate simplici sedecies dentato; operculo e basi convexusculâ obtuse acuminato.

Orthotrichum cupulatum caule superne ramoso, foliis lanceolatis, patulis, capsulis subsessilibus, oblongis striatis, calyptrâ semiglobosâ. *Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 26. Weissia cupulata. Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 218. phr. Hoffm.*

Bryum striatum γ *tenerius. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1217. B. striatum v. γ. Mattuschk. St. Sil. n. 1003. phr. Dill. — Bryum sessile capsulis sessilibus, foliis rectis, carinatis; Gmel. Syst. nat. v. II. p. 1354.*

Polytrichum striatum v. γ. Huds. fl. Angl. p. 401. — *Polytrichum* capsulis sessilibus, foliis breuib. rectis, carinatis, Dill. musc. p. 452, t. 55. f. 10.

Muscus capillaceus, ramosus, capitulis plurimis caulibus adhaerentibus. Vaill. Bot. Par. p. 129. t. 25. f. 6. — *Muscus apocarpus* arboribus adnascens, minor. Rai. hist. 3. 40.

Germ. Halbkugelförmiger Steifschoopf. Gall. Orthotrie hémisphérique.

Ad arborum truncos et in saxis hinc inde circa Goettingam, vnde cel. Hofmannus, qui primus hanc speciem enucleavit, benigne misit, in Anglia, Gallia circa Lutetiam, Scandinavia, Silesia, Helvetia etc. habitat. Autumno floret capsulasque simul maturas ostendit. Vita perennis.

Truncus erectus, vncialis et ultra, superne ramosus, ramis simplicibus. Folia imbricata, siccitate cauli subappressa, humiditate vero erecta aut leviter patula, oblongo-lanceolata, acuta, carinata, ductulorum fasciculo valido lutescente ad apicem vsque protenso percursa, margine leniter revoluta, omnia lurida, e viridi fuscilla. Perichaetia similia. Pedunculus totius generis breuissimus terminalis lutescens in capsulam continuatus. Calyptra hemisphaerica, in centro tamen apiculata, sursum pilosa, aliquando caluescens, lineis sedecim obscurioribus percursa, octangula, basique octies dentata, fuscillo-lutescens, apiculâ nigricante. Capsula perichaetio supra dimidium immersa, primum oblonga viridis, inde cylindrica, sedecies striata, fuscilla tandemque basi coarctatâ subpyriformis. Peristoma simplex dentibus sedecim triangularibus, conniuentibus rubellis. Operculum e basi conuexiuscula aetate prorsus plana in acumen obtusum productum, album margine aurantiaco.

Peristoma simplex, calyptra ventricosa et folia vel madida suberecta numquam adeo, vt in congeneribus patula speciem propriam esse euincant et affatim distinguant. Propter capsulam fere sessilem et folia erecta Dillenii aliorumque auctorum huc adducere sustinui. Cum *Orthotricho striato*, in cuius societate ad tiliarum truncos viuit, proxime conuenit; at habitus paulo tenerior, truncus pedunculique breuiores, folia angustiora, acutiora, siccitate cauli non tam arcte appressa; imo humiditate remotâ ad-
huc

huc diu erecta manentia distinguunt. Calyptrae forma a sequenti, cum quo Hallerus coniungebat, distinguit.

7. *O. saxatile* trunco erecto ramoso; foliis oblongo-lanceolatis, margine reuolutis, patulis; calyptrâ conicâ; capsulae oblongae peristomate simplici sedecies dentato, operculo obtuse acuminato. 202

Orthotrichum anomalum foliis lanceolato-carinatis, margine reuolutis patulis, theca oblongâ striatâ, peristomate interno destituta. Hedw. musc. frond. v. II. p. 102. t. 37. Timm. Prodr. Fl. Meg. n. 734. Baumg. fl. Lips. n. 1254. Lumn. fl. Poson. n. 1057. Hoffm. Deut. Fl. v. II. p. 25.

Weissia anomala. Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 215. phr. Hedw. *W. ithyphylla*, minor. Ehrh. Beytr. I. B. p. 191.

Grimmia ouata pedunculo breuissimo, capsulâ ouatâ, operculoque conuexo acuminato, calyptrâ sursum pilosâ striatâue; foliis erectis appressis. Schrank. Prim. fl. Salisb. n. 319. Eiusd. Baiers Fl. v. II. p. 443.

Bryum tectorum capsulis subsessilibus, calyptris villosis conicis, setis breuissimis, axillaribus. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1335. Laich. pl. Europ. p. 483. — *Bryum striatum* β et γ . Linn. Sp. pl. p. 1579. Poll. pl. Pal. n. 996. Hopp. fl. Germ. p. 208. Malt. St. Sil. n. 1008. La Mark. fl. Franc. v. I. p. 44. — *Bryum striatum* v. minus. Weig. fl. Pom. Rug. p. 194. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1217. — *Bryum setis breuissimis*, alaribus, calyptris villosis, conicis. Hall. Hist. St. Hels. n. 1799.

Polytrichum striatum v. β . Neck. meth. musc. p. 122. Huds. fl. Angl. p. 401. — *Polytrichum Bryi* ruralis facie capsulis sessilibus minus. Dill. musc. p. 431. t. 55. f. 9. Grimm. St. Isen. p. 124. Durcasion. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Muscus capillaceus, minimus, acaulos, calyptrâ striatâ. Vaill. Bot. Par. t. 27. f. 10. Mor. hist. Ox. III. p. 629. t. 6. f. 15. Pet. Mus. cat. I. n. 34.

Germ. *Felsen - Steifschopf. Steinborstenmoos.* Gall. *Orthotrie des pierres. Faux Polytrie des rochers.* Angl. *Lesser short shank'd Polytrichum, Dill.*

Ad saxa, rupes, muros, tecta, caespitibus latis suborbicularibus per totam Europam habitat. Ad arbores etiam lectum dicunt; mihi vero nunquam occurrit. Circa autumnum floret; vere opercula decutit. Vita anno longior.

Truncus erectus, ramosus, longitudine varius, ad summum bipollicaris. Folia oblongo-lanceolata, acuta, margine revoluta, ductulorum fasciculo crassiusculo lutescente, totam folii longitudinem metiente et in mucronem brevissimum excurrente percursa siccitate non tortilia, cauli appressa, humiditate patula, amoene virentia. Perichaetia similia. Pedunculus erectus, terminalis, paulo longior, quam in praecedente apiceque minus dilatatus, inferne rutilans, superne luteo-viridis. Calyptra conica, limbo crenulata, paraphysibus evidenter articulatis erectis hirta, lutea, apice atro-purpurea, recta discedens ut in omnibus congeneribus. Theca erecta, ovata, primum viridis, inde fusca, subcylindrica, profunde striata. Peristoma simplex dentibus sedecim, triangularibus, introrsum flexis rubellis. Operculum e basi convexa rubente obtuse acuminatum, luteolum.

Ob species alias etiam *anomalas* nomen specificum Hedwigii retinere non licuit; hic quamvis aegre commutavi.

Tres *Orthotrichi* species nempe *crispum*, *striatum* et *saxatile* a Linnaeo eiusque discipulis pro eiusdem speciei varietatibus habitae sunt. Hallerus tertiam a secunda, Willdenowius a prima non separauerunt. Hedwigius harum differentiam specificam satis feliciter quamvis non absolute eruit. Differt *crispum*, inquit ille, foliorum figura et crispatura, nec non vaginula; *striatum* foliis non crispapilibus apiceque erosis; *anomalum* (nobis saxatile) calyptrae limbo crenulato, absentia peristomatis interni et externi dentibus reticulatim striatis. *Hedw. musc. frond. v. II. p. 104.* *O. crispum* autem calyptrae pilis longioribus, patentioribus, densius confertis, distinctissimis oblecta a congeneribus facile distinguitur. Habitatio non alibi fere quam ad arbores, praecipuis ad fagos, ut *anomali* ad saxa.

* *O. diaphanum* trunco erecto subramoso, foliis oblongo-lanceolatis, acuminatis, apice diaphanis; capsulae oblongae peristomate interno sedecies dentato, dentibus subreflexilibus, interno toties capillaceo-ciliato, operculo conuexo mucronato. 109

Orthotrichum diaphanum foliis lanceolato-acuminatis apice diaphanis, capsula, oblonga, striata, peristomii dentibus internis capillaceis. Schrad. *spic. fl. Goett.* p. 69. *Hoffm. Deut. fl. v. II.* p. 26. Schrad. *Crypt. Gevächs.* p. 14.

Weißia diaphana. Roth. *fl. Germ.* v. III. p. I. p. 223. phr. Schrad.

Bryum diaphanum. Gmel. *Syst. Nat.* v. II. p. 1355. *Laich. pl. Europ.* p. 483. phr. Schrad.

Germ. *Durchscheiniger Steiffchopf.* Gall. *Orthotrie diaphane.*

Prope Goettingam et in Ducatu Brunswicensi ad arborum truncos affersque fastigiatis habitat, e Schradero detectum, nec alibi, quod sciam, hucusque tectum. Amicus *Perfoon* benigne communicavit. Vere floret. Vita perennis.

Truncus erectus, ramosus, vix semuncialis. Folia laxè imbricata, oblongo-lanceolata, carinata, in acumen parenchymatis defectu diaphanum, longiusculum producta, ductulorum fasciculo viridi proxime sub apicem euanescente instructa, margine subreuoluta, siccitate cauli appressa, humida patula, multo euidentius quam in congeneribus vesiculosa, coloris amoene viridis nulla flauedine mixta. Perigonia quinque minuta, exfasciculata, decolora. Perichaetia caulinis similia vix maiora. Pedunculus in trunco ramisque terminalis, brevis, lutescens, non tam euidenter; quam in praecedentibus in thecam confluens. Calyptra striata, paraphysibus paucis pilosa, margine aequaliter dentata, recta secedens. Theca ouata, viridis euacuata ouato-oblonga, octies striata, obscure lutescens. Peristoma duplex; externum e dentibus sedecim lanceolatis, subreflexilibus, numquam vero, vt in *striato*, dorso thecae appressis, albidis; internum ciliis sedecim concoloribus tenuissimis integris, conniuentibus, cum dentibus peristomatis externi alternantibus. Annulus nullus. Operculum e basi convexa rubente sensim in mucronem obtusiusculum albidum excurrens.

Paraphysibus florem foemineum destitui Schraderus affirmat, at non semper iis carere certum est; mihi etenim florem foemineum scrutanti aliquoties fila succulenta, articulata, rubella, minima vaginae conicae invidentia sese distinctissime obtulerunt.

Peristonia *Neckerae*, notante Schradero et folia apice diaphana illud a congeneribus distinguunt.

Cum octo supra descriptae species summopere similes sint, nec primo intuitu facile e tironibus distingui queant, habitus discrimine tam laevi, ut oculos vel aciores saepe effugiat, non abs re erit, hic diagnoses breves subiicere quarum auxilio facilius discernentur.

ORTHOTRICH A.

1. *Peristomate simplici.*

Orthotrichum saxatile. Folia lanceolata, breuiter mucronata, margine reuoluta. Calyptra conica, paraphysibus numerosis hirta, aurea. Vivendi ratio orbicularis. Sedes saxatilis.

O. cupulatum. Folia oblongo-lanceolata, acuta, margine vix reuoluta, suberecta. — Theca fere sessilis. Calyptra hemisphaerica, apiculata, subpilosa. Color totius plantae luridus.

2. *Peristomate duplici utroque octodentato.*

O. octoblepharis. Folia oblongo-lanceolata obtusa. Calyptra oblonga, subulata, pilosa. Color plantae e viridi flauescens.

3. *Peristomate duplici, externo sedecies, interno octies dentato.*

O. affine. Folia lanceolata, margine reuoluta. Calyptra conica, pilosa. Peristomatis externi dentes geminati. Color obscure viridis.

O. ob-

O. obtusifolium. Folia concava, obtusa, margine minime reuoluta. Calyptra campanulata, apiculata, subcalua. Peristomatis externi dentes solitarii.

4. *Peristomate duplici utroque sedecies dentato.*

O. diaphanum. Folia lanceolata apice diaphana. Calyptra conica subpilosa. Peristomatis externi dentes vix reflexiles, interni integri. Color amoene viridis.

O. striatum. Folia lanceolata, margine maxime reuoluta, suprema apice erosa. Calyptra conica pilosa. Peristomatis externi dentes summo reflexiles, interni articulati.

O. crispum. Folia lineari-lanceolata siccitate valde tortilia. Calyptra conica pilosissima. Capsula longius pedunculata, quam in congeneribus. Habitatio semper ad arbores. Orbiculos regulares format.

Fatendum autem mihi nondum constare an *Orthotrichum affine* Schraderi et *octoblepharis* Rothii vere distinctae species sint, cum in specimenibus plantae Schraderianae mecum e Persoono communicatis, octo tantum dentes in peristomate externo detegere, nec geminatos esse ullo modo deprehendere potuerim. Si tales autem non sint, quomodo *O. affine* ab *Octoblephari* specificè distinctum sit non video.

3. *I n c e r t a.*

9 ? *O. polytrichoides* trunco erecto, simplici; foliis patulis.

204

Hypnum polytrichoides furculis teretibus, erectis, simplicibus, foliis patulis, pedunculis breuibus, capsulâ erectâ, calyptrâ pilosâ. Swarz. Prodr. p. 141. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1345.

Germ. *Haarmoosähnlicher Steifschopf.* Gall. *Orthotrie polytrichoides.*

Habitat in Iamaica. Caetera ignorantur. Solus Swartzius vidit. Calyptra pilosa *Polytrichum* vel *Orthotrichum* esse suadet. Cum vero pedunculi

culi ex definitione sint breuissimi, ad hoc vltimum genus, cuius habitum referre videtur, reducendum, esse existimaui.

- 10 ? *O. compositum* furculo ramisque pinnatis, pinnis approximatis, subsimplicibus, tereti-compressis; foliis sexfariam imbricatis, ouatis concavis, mucronatis, perichaetio insigni, capsula erecta. *Tab. I. fig. I.* *Hypnum compositum* furculis ramisque pinnato-sparsis, ramulis confertis, pedunculis breuissimis, capsulis erectis, calyptris pilosis. *Swarz. Prodr. p. 141. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1545.*

Germ. *Zusammengesetzter Steiffchopf.* Gall. *Orthotrie composée.*

In Iamaica habitat. Ex dono cel. *de Iussieu*, qui illud a Thunbergio accepit, possideo; sed in meis speciminibus pedunculus quidem praesens, capsula vero deest. Tempus florentiae ignotum. Duratio perennis.

Surculus ascendens, ramosus, ramis erectis, pinnatis, pinnis irregulariter ex utroque latere prodeuntibus, simplicibus, vna alterave tamen et composita, patentibus, tereti-compressis, apicem versus leuissime attenuatis, e luteo obscure acrescentibus. Truncus in furculo ramisque elegantissime rutilat. Folia imbricata, cauli sexfariam circumposita, aliis patentiusculis, aliis cauli summopere appressis, vnde facies teretiuscula oritur, ouata, concava, neruo duplici purpureo ad apicem usque pertinente percurfa, mucronata, mucrone breui leuiter retrorsum flexo, margine integerrima. Perichaetia imbricatim conferta, caulinis grandiora, ouato-lanceolata, neruo duplici ad medium euanescente instructa. Pedunculus bi-trilinearis, maximâ pro parte perichaetio immerfusi, in ramis primariis, rarius in pinnis lateralis, erectus, apicem versus incrassatus, e luteo purpureus. Calyptra, auctore Swartzio, pilosa, capsulaque erecta. Caetera non obseruata.

Ob calyptram pilosam pedunculosque breuissimos apice incrassatos et probabiliter in capsulam dilatatos, inter *Orthotricha* referendum esse censui.

11. ?O. *Smithii* furculo procumbente irregulariter bipinnato; pinnulis linearibus apice incuruis; foliis imbricato - patulis, suborbicularibus; capsulae erectae ouatae operculo rostellato. 209

Hypnum Smithii furculis pinnatis vndique ramosis, foliis suborbicularibus, subconcauis, capsulis ouato - cylindraceis, calyptrâ sursum pilosâ. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 10. t. V. f. 4. Eiusd. Collect. of dried plants n. 19. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1347. Laich. pl. Europ. p. 495.*

Germ. *Smiths Steifschopf.* Gall. *Orthotrie de Smith.*

In Anglia habitat ad arborum truncos in Cantio prope *Bartham downs* a Smithio detectum. Praeterea in montis Atlantis sylvis a *Clar. Des Fontaines* repertum est, cuius benignitate exemplaria mea possideo. Florescentiae tempus ignotum. Vita longa.

Surculus procumbens, varie diuisus ramosque proferens frondiformes bi - tripinnatos, nunc in medio, nunc versus apices incuruatus, ligneus durus. Pinnulae complanatae, lineares, ramorum extremitatem versus, ut in *Hypno*, *cristâ castrensi* regulariter decrescentes, ultimis minimis, ad apicem incuruato - crispatae, elasticae et si deprimantur in statum pristinum illico sese restituentes. Folia disticha, imbricato - patula, suborbicularia, basi appressa, concava, integerrima, exfasciculata. Perichaetia in cylindrum conuoluta, ouato - lanceolata, apice piliformi. Pedunculi solitarii, breuissimi, numerosi. Calyptra obliqua, sursum pilosa. Capsula erecta, ouato - cylindracea, rufa, nitens. Peristoma obsolete dentatum. Operculum e basi subrotundâ oblique rostellatum.

In speciminibus Atlanticis rami longe elegantius, regularius densiusque pinnati, quam in Anglicis. Vix humiditate remotâ summo opere crispantur et incuruantur.

Habitus et perichaetium *Hypni* vel *Neckerae*, at calyptra pilosa, quae in nullâ horum generum specie rite obseruatâ deprehensa fuit ad *Orthotrichum* referre suadent, quamuis nec facies eadem, nec pedunculi terminales. Icon Dicksoni octo tantum dentes in peristomate sistit, sed hanc partem non satis sedulo delineauit atque descripsit. Haec omnia igitur peristomatis

accuratae inuestigationis defectu, quam ipse institueret non potui, cum in speciminibus meis fructificatio desit, obscura et incerta. Praecedenti affine esse crediderim.

22. L E S K I A.

Germ. Leskie. Gall. Leskie. Faux - Hypne.

Observ. Genus hoc nouum Hedwigijs instituit, nomenque istud in memoriam Leskii, viri in scientia naturae eximii, ei imposuit. *Hedw. fund. musc. v. II. p. 93.*

Leskia Hedw. Schreb. Wild. etc. Hypnum Dill. Linn. Hall. Gmel. etc. Luida Adans.

Flos monoicus vel dioicus. Masculus foemineusque alares gemmiformes. Peristoma duplex. Exterius e dentibus sedecim subulatis, reflexilibus. Interius e albis totidem basi membranula connexis. Tab. III. f. 23. t. II. p. 1. ^{prosp. marginatis} ~~apertis~~ G. L.

1. Foliis distichis.

L. complanata furculo repente, diuiso, diuersimode pinnato, pinnulis 307. apice filiciformibus; foliis imbricatis, distichis, ouato-oblongis, apice obtuso mucronatis, in pinnulis lanceolatis; capsulae erectae ouatae operculo conico-acuminato subobliquo. *Tab. I. fig. 2.*

Leskia complanata. Hedw. musc. fund. v. II. p. 93. t. 10. f. 62. — 65. L. complanata furculis complanatis, ramosissimis; foliis distichis, imbricatis, ouato-acutis, complicatis, thecis ouatis, operculo conico. *Roth. fl. Germ. v. I. p. 464. v. III. p. I. p. 328. L. complanata* fronde ramosa, foliis distichis, imbricatis, acinaciformibus, acuminatis, compresis, thecis ouatis, operculo conico. *Baumg. fl. Lips. n. 1272. Timm. prodr. fl. Meg. n. 804. Schrank. Baier. fl. v. II. p. 439. L. complanata* furculo ramoso; foliis distichis imbricatis, acinaciformibus,

bus, acuminatis, apicibus ramorum caluis, capsulis ouatis, erectis.
Mönch. pl. Marp. p. 739.

Hypnum complanatum. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1341. Laich. pl. Eur. p. 490. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 57. phr. Roth. *H. complanatum* furculis ramosis, foliis incumbentibus acutis, complanatis, compressis. Linn. sp. pl. p. 1588. Syst. Nat. v. II. p. 703. Gesn. tab. phyt. l. 61. 1058. G. Weiss. Crypt. Gott. p. 218. Web. spic. fl. Gött. p. 49. Poll. pl. Pal. n. 1025. Schreb. spic. fl. Lips. p. 87. Linn. fl. Suec. n. 1015. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1252. Huds. fl. Angl. p. 419. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 742. Neck. fl. Gall. Belg. v. II. p. 464. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 52. All. fl. Ped. n. 2481. Aubl. pl. Guiana p. 968. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. v. II. p. 273. *H. complanatum* surculo reptante ramoso, ramis basi setiferis, capitulo ouali erecto, foliis complicatis obtusis. Neck. meth. musc. p. 155. — *Hypne applalti.* *Hypnum* furculis ramosis, distiche imbricatis, splendentibus, foliis acuminatis. La Mark. Encycl. meth. Bot. III. p. 163. — *Hypnum complanatum* v. *acuminatum.* Ehrh. Hann. Mag. 1780. p. 237. — *Hypnum pennatum compressum et splendens*, capsulis ouatis. Dill. musc. p. 268. t. 34. f. 7. — *Hypnum* caule disticho, foliis ouatis, planis, capsulis ouatis, aristatis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1771.

Germ. Ebene Leskie. Flaches Astmoos. Panz. Gall. Leskie applaltie. *Hypne applalti.* La Mark. Angl. Flat Hypnum. Huds. Flat shining feathered Hypnum. Lightf.

Ad virgulta et arborum praesertim quercuum et fagorum truncos abunde crescit, supra lapides, rupes et muros passim etiam reperta. In totâ Europa et in Guiana habitat. Primo vere thecas maturat. Duratio perennis.

Surculi ab vnciali ad quadruncialem longitudinem protensi, repentes, senio foliis denudati, filiformes, in ramos nonnullos diuisi, ramis eleganter pinnatis vel bipinnatis, ramulorum apicibus recuruis saepe in fila tenuia abeuntibus, foliis minimis, capillaribus vestita. Folia in surculo ramisque disticha, in vtroque latere imbricatim sibi incumbentia, e basi concauiusculâ, amplexicauli ouato-oblonga, apice obtusiuscule mucro-

nata, in pinnulis ultimis lanceolata, plana, pellucida, subexfasciculata nempe nervo tenuissimo sub lente bonâ tantum conspicuo, vix quartam longitudinis partem metiente instructa, e flavicante viridia. Perichaetia angustiora apice piliformi. Pedunculi in furculo primario ramisque laterales, vix semunciales, tenues, purpurei. Calyptra lateraliter fissilis, pallida. Theca erecta, ovata, e fusco lutescens, aetate rufa. Operculum e basi conicâ acuminatum, subobliquum aurantiacum.

Cum bona huiusce musci icon, nempe quae habitus eius flescentem bene fistat, non adfit, hanc ex exemplariis viuis delineavi oculisque lectorum subiicio.

- 209 *L. trichomanoides* furculo repente ramoso, foliis distichis, oblongis, acinaciformibus, apice rotundatis, fasciculo donatis, capsulae erectae ovatae operculo oblique rostellato. 2

Leskia trichomanoides furculo ramoso, foliis distichis, oblongis, sublunatis, obtusis, thecis subcylindricis, operculi rostellato reflexo. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 941. Laich. pl. Europ. p. 490. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 56. Roth. fl. Germ. v. I. p. 463. v. III. p. I. p. 326. Lumn. fl. Poson. n. 1056. *L. trichomanoides*. Leys. fl. Hal. n. 1076. Baumg. fl. Lips. n. 1276. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 305. phr. Schreb. Ehrh. Crypt. exsicc. 28.

Fuscina trichomanoides. Schrank. Baiers. fl. v. II. p. 451.

Hypnum trichomanoides fronde ramosâ, foliis distichis, imbricatis, acinaciformibus obtusis. Schreb. spic. fl. Lips. p. 88. Sturm. Deut. fl. fig. XXIV. 5**. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1251. Web. spic. fl. Gött. p. 51. — *Hypnum complanatum* v. β . Huds. fl. Angl. p. 419. — *Hypnum complanatum* v. *obtusum*. Ehrh. Hannöversches Magazin. 1780. p. 237. — *Hypne à feuilles de lungermannne*. *Hypnum furculis ramosissimis*, distiche imbricatis, foliis ovatis, obtusis, nitidis, subtus concavis. La Mark Encycl. Meth. Bot. III. p. 163. — *Hypnum pennatum*, *trichomanoides*, *splendens*, *ramosum*. Dill. musc. p. 269. t. 34. f. 8. — *Muscus trichomanoides*, *filicifolius*, *splendens*. Vaill. Bot. Par. p. 139. t. 23. fig. 4. Tourn. Inst. p. 555. Mor. Ox. III. p. 625. t. 5. fig. 15. — Rai. Syn. p. 87. Plukn. Alm. p. 257.

Germ. Milzkrautartige Leskie. Gall. Leskie trichomanoïde. Hypne
à feuilles de lungermann. La Mark. Angl. Trichomanislike Hypnum.
Dill.

Ad arborum corticem et radices in nemorosis et filuaticis totius
Europae cum priori mixta, sed vulgatioꝝ habitat. Vere capsulae operculum
demittunt Vita perennis.

Surculus repens, arborum cortici saepe tenaciter adhaerens, nunc
vage, nunc subpinnatim ramosus. Rami subsimplices, apice inflexi,
complanati, siccitate vero inferne concavi. Folia in furculo ramisque disti-
cha, duplici serie sibi imbricatim imposita, acinaciformia vel sublunata,
apice rotundata, pellucida, ductuum fasciculo tenuissimo lente tantum
conspiciendo, ante apicem euanido instructa, è luteo viridia, nitentia.
Perichaetia minora, angustiora, imbricata. Pedunculi e furculo ad ra-
morum basim erecti, semunciales et ultra, solitarii, tennes, purpurei. Ca-
lyptra subulata, lateraliter fissilis. Theca erecta, ovata, euacuata autem
cylindrica, aurantiaca. Operculum e basi conicâ rostellatum, rostellum in-
curuo, thecae concolor.

Praecedenti, cum quâ a plerisque auctoribus commixta est, ita,
vt quemnam prae oculis habuerint saepius dubitandum sit, affinis satisque
similis, at habitu breuiore, ramulisque apice minus attenuatis, subtus
concavis, foliis apice nullatenus mucronatis nervoque longiore distinctiore
instructis, capsulâ magis terete, rostellum operculi longiore curuiore ab eâ
facillime distinguenda.

Hallerus tamquam *Leskiae complanatae* varietatem muscum quem-
dam adducit cum *L. trichomenoidis* Synonymo Dilleniano. Sed eius de-
scriptio a nostrâ longe recedit; nam furculum longiorem et folia acutiora
esse quam in *L. complanatâ* dicit. Praeterea ad terram humidam secus riuu-
los nasci refert. Nostra igitur esse nequit, quae semper arborea. Forte et
Hallerus in synonymiâ erravit et *L. trichomenoidem* Dilleni pro *complanatâ*
viceque versâ hanc pro illâ habuit, quod mihi summopere verosimile est.
Caeterum e Dilleni icone foliorum differentia non satis elucet.

2. *Foliis secundis.*

- 3 *L. palustris* furculo repente ramoso, ramis subsimplicibus, erectis; foliis 209
ouato-lanceolatis subsecundis; capsulae leuiter nutantis subcylindri-
cae operculo conico obtusiusculo.

Leskia paludosa trunco decumbente, innouationum diuisionibus erectis, simpliciusculis, foliis ouato-acutis, concavis, thecis erectis obliquis. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 4. t. 1. Eiusd. Fund. musc. v. II. p. 95. L. paludosa* caule repente, ramis erectiusculis simplicibus, apice patulis, foliis ouato-acutis, concavis, subcostatis, patulis, siccitate secundis, capsula oblonga, obliqua, erectiuscula, operculo conuexo-conoideo. *Roth. fl. Germ, v. I. p. 464. v. III. p. 332.*

Hypnum palustre caule decumbente repente, furculis confertis, erectiusculis, fetis breuioribus, foliis ouato-acutis concavis secundis. *Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 64.*

Germ. *Sumpf-Leskie.* Gall. *Leskie* ou *Faux Hypne des marais.*

Prope Liphiam, Göttingam, Isenacam, vbi legi, in aliis regionibus praeteruisa aut cum *Hypno palustri* commixta, in pratis paludosis et vdis syluaticis habitat. A medio vere ad finem aestatis floret, eodemque tempore capsulae maturescunt. Duratio perennis.

Surculi longi decumbentes vel repentes, ramos plurimos confertos erectos, apice incuruiusculos subsimplices proferentes. Folia in furculo exigua, rara, in ramis confertiora, ouato-lanceolata, concava, subfalcata, siccitate secunda, madefacta patentia, ductuum fasciculo tenui donata, plus minusve saturate viridia. Perichaetialia imbricata, interna caulinis longiora, oblongo-lanceolata, concava. Pedunculi circiter vnciales, ramis longiores, solitarii, erecti, rubentes. Calyptra pallida apice nigricante, lateraliter fissilis. Capsula leuiter nutans. Theca subcylindrica maturitate rutilans. Operculum conicum, acumine obtusiusculo, cinnabarinum.

Ab *Hypno palustri* Dillenii, Linnaei ac plurimorum auctorum, cum quo Hedwigijs et Hoffmannus, vt e synonymis iudico, coniungere,

cum peristomii interni, tum foliorum structurâ, Rothio et Schradero optime obseruantibus et monentibus, specificè differt.

- 4 *L. attenuata* furculo repente vage ramoso; ramis incuruis apice attenuatis 210
incrassatisque; foliis ouato-lanceolatis, secundis; capsulae erectae
oblongo-cylindricae operculo e basi conica obscure acuminato.

Leskia attenuata trunco varie ramoso, ramis apice gracilescentibus incrassatisque, incuruis; foliis ouato-acuminatis, secundis, thecis erectis. *Hedw. musc. frond. v. I. p. 33. t. 12. Eiusd. fund. musc. v. II. p. 93. Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 535. L. attenuata. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 806. Baumg. fl. Lips. n. 1271. phr. Schreb. — Leskia radicans. Schrank. Baier. fl. v. II. p. 460.*

Hypnum attenuatum furculis ramosis, ramis incuruis, apice attenuatis incrassatisque; foliis ouato-secundis, capsulis erectis, dentato-ciliatis. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 13. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 67. H. attenuatum* furculis ramosissimis, ramis incuruatis, apice gracilescentibus, foliis secundis, ouatis, carinatis, obtusis, capsulis erectis cuspidatis. *Schreb. Spic. fl. Lips. p. 100. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 74. Laich. pl. Eur. p. 490. Scholl. fl. Barb. n. 881. — H. clauatum. Bellard. App. ad fl. Ped. — Hypnum repens, trichoides, arborum maius, cauliculis ramosis. Dill. musc. p. 331. t. 42. f. 66. Scholl. fl. Barb. n. 880. — Hypnum caulibus teretibus, clauatis et filescentibus. Hall. hist. St. Helv. n. 1763.*

Germ. *Verdünnte Lekie.* Gall. *Leskie attenuée.*

Sylvarum incola in Scotiâ, Hercynia, Comitatu Pymontano, Saxonia, Thuringia, Heluetia, Sabaudia secus viam a *Montiers* ad *Pralognan* et probabiliter in totâ Eurpa ad radices arborum praesertim *Carpini* betuli latis caespitibus hospitatur. Florescentiae tempus in auctoribus non inuenio; mihi autem cum floribus capsulisue nondum occurrit et rarius florere inter muscologos omnes conuenit; ex Heluetia autem cum fructu ab amico *Ducroz* missam accepi. Duratio perennis.

Surculus longus, ramosus, ramis inordinatis, saepe fasciculatis, longioribus vtrimque attenuatis, in filum fere caluum desinentibus, bre-

vioribus vero extremitate incrassatis arefactione recuruis. Folia conferta, quato - lanceolata, apice obtusiusculo, canaliculata, subsecunda, siccitate omnino heteromalla, nervo crasso prope apicem euanescente instructa, e luteo viridia. Perichaetia imbricata, laxa, angustiora, interiora longius acuminata, exfasciculata. Pedunculi in furculo ramisque maioribus laterales, erecti, subsolitarii, circiter unciales, tenues, purpurei. Calyptra angusta in spiram leniter contorta, latere fissilis et oblique secedens. Theca erecta, elongato - cylindrica, pallide rubra. Operculum e basi conica obtuse acuminatum. *Tab. III. fig. 23. Tom. II. p. I.*

Icon et descriptio Dillenii masculis indiuiduis, auctore Hedwigio, tantum conueniunt; Schollerus vero stirpem Dillenianam a Schreberiana separauit et tamquam speciem propriam adduxit.

3. *Foliis directione aequali.*

- 5 *L. sericea* furculo repente ramoso; ramis confertis subdiuisis, erectis; 211
foliis lanceolatis acuminatis, trineruiis; capsulae erectae subcylindricae operculo conico acuminato.

Leskia sericea. repens, ramis procerioribus eleuatis, crebrius diuisis; foliis lanceolato - acuminatis, trifariatis; pedunculo tuberculato mediocri thecis rectis, operculo conico. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 43. t. 17.*

Neckera sericea. *Hedw. fund. musc. v. II. p. 95. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 802. Leys. fl. Hal. n. 1075. v. α: γ. phr. Linn. N. sericea* furculo ramoso repente, foliis oblongis seta terminatis, arcte imbricatis, thecis cylindricis, erectis, operculis acuminatis, recuruis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 936. Baumg. fl. Lips. n. 1269. Mönch. pl. Marp. p. 738. Roth. fl. Germ. v. I. p. 463. ib. v. III. p. I. p. 329. Lumn. fl. Pöson. n. 1063.*

Hypnum sericeum. *Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1340. Laich. pl. Europ. p. 439. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 74. phr. Wild. H. sericeum* furculo repente ramis confertis erectis, foliis subulatis, antheris erectis. *Linn. sp. pl. p. 1595. Syst. Nat. v. II. p. 704. Syst. Veg. p. 952. Linn.*

iun. meth. musc. p. 372. *Po.* & *Pal.* n. 1048. *Web. spic. fl. Gött.* p. 96. *Scop. fl. Carn. ed. II.* n. 1535. *Reyg. fl. Ged.* p. 165. *Linn. fl. Suec.* n. 1036. *Fl. Lapp.* n. 412. *Gunn. fl. Norw.* n. 860. *St. Isl.* p. 212. *Huds. fl. Angl.* p. 428. *Curt. fl. Lond.* t. 126. *Lightf. fl. Scot.* v. II. p. 762. *Gort. fl. Belg.* p. 318. *Neck. fl. Gall. Belg.* v. II. p. 478. *La Mark. fl. Franç.* v. I. p. 61. *Dalib. Par.* p. 326. *All. fl. Ped.* n. 2505. *Panz. Pflanz. Syst.* 13. th. v. II. p. 310. *H. sericeum* repens, ramis annotinis, ramosis, erectis, capitulo erecto, acuminato, primordialis alibus acuminetis. *Neck. meth. musc.* p. 173. *H. sericeum* v. *curvatum*. *Weiss. Crypt. Gott.* p. 254. *Retz. Prodr. fl. Scand.* n. 1274. *Hypne foyeux.* *Hypnum* furculis repentibus, ramis breuib. confertis, sericeo-splendentibus, foliis subulatis, capsulis erectis. *La Mark. Encycl. Meth. Bot.* III. p. 176. *Hypnum* vulgare, sericeum et recurvum, capsulis erectis, cuspidatis. *Dill. musc.* p. 327. t. 42. f. 59. — *Hypnum* ramis teretibus, foliis pilo-praeapilatis, capsulis cylindricis, erectis, aristatis. *Hall. Hist. St. Helv.* n. 1750.

Muscus arboreus, splendens, sericeus. *Vaill. Bot. par.* p. 132. t. 27. f. 3. *Tourn. Inst.* p. 552. *Mor. Hist. Ox.* III. p. 625. t. 5. f. 25. *Buxb. Cent.* IV. p. 34. t. 62. f. 1. — *Rai. Syn.* II. p. 38. n. 12. — *Muscus* e cranio humano. *Tabern. ic.* p. 805?

Pennacchio nostro arboreo. *Imp. l.* 27. c. 12.

Germ. *Seidenartige Leskie.* *Seidenartige Astmoos.* *Panz. Gall. Leskie foyeuse.* *Hypne foyeux.* *La Mark. Ital. Pennachio.* *Angl. Common silk Hypnum.* *Silky Hypnum.* *Huds. Norw. Silkjæira.* *Dalis. Iskra.*

Ad truncos arborum praesertim tiliarum et salicum per totam Europam et in Africa, prope Algiriam, ubi cel Desfontaines vidit, habitat, nec lapides saxaque respuit. Ineunte vere thecae maturantur. Duratio longaeua.

Surculi caespitose crescentes, longi, repentis, apicem versus incuruiusculi, ramos proferentes plurimos confertos, erectos, nunc simplices, nunc iterum ramosos, ramulis subpinnatis, teretibus, apicibus in-

curvis. Folia imbricata, angusta, lanceolata, in acumen longum educta, striata nempe ductuum fasciculo triplici, medio lente apicem evanescente, duobusque lateralibus minoribus exarata, laetè viridia, sericeo splendore fulgentia, inferiora vero lurida. Perichaetia imbricata, interiora angustissima, lineari lanceolata, longissime acuminata, acuminè piliformi, exfasciculata, paraphyses lente vel mediocri discernibiles fountia. Pedunculi in ramis ad ramulorum basim rarius in furculo primario laterales, erecti 6 — 9 lineas longi, aliquando et subunciales, rubelli, splendentes, sub lente tuberculati. Calyptra longa, subulata, lateraliter fissilis, pallida. Theca erecta, subcylindrica, seu lageniformis; ochrei coloris. Annulus nullus. Operculum conico-acuminatum, apice subobliquum, nec raro in rostellum incurvatum, miniatum delineas.

- 6 — *L. polyanthos* furculo repente ramoso; ramis confertis; subsimplicibus, apice incurviusculis; foliis lanceolatis, exfasciculatis; capsulae erectae ovatae operculo e basi conica acuminato. 212

Leskia polyantha trunco repente ramosissimo, multifloro; ramis thecisque erectis. *Hedw. musc. frond. v. III p. 4. t. 2. Eiusd. fund. musc. v. II. p. 93.* *L. polyantha* furculis ramosis, ramis brevissimis, foliis subulatis, acutis; thecis oblongis; operculis conicis obtusis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 942. Baumg. fl. Lips. n. 1273. Roth. fl. Germ. v. I. p. 454. ib. v. III. p. I. p. 330. Lumn. fl. Poson. n. 1066. — Timm. Prodr. fl. Meg. n. 807. phr. Schreb.*

Hypnum polyanthos furculis ramosissimis, ramis erectis, teretibus, multifloris, capsulis erectis. *Schreb. spic. fl. Lips. p. 97. Maltusch. St. Sil. n. 1049. Eiusd. fl. Sil. n. 326. — Hypnum filifolium. Gmel. Syst. Nat. v. II p. 1341. Laich. pl. Eur. p. 490. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 74. phr. Wild. H. filifolium furculis vagis ramosissimis, ramis filiformibus, antheris obliquis. Linn. Mant. pl. II. p. 308. Syst. Veg. p. 952. Linn. jun. meth. musc. p. 572. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. v. II. p. 306. — Hypnum filiforme. Huds. fl. Angl. p. 421. phr. Linn. — Hypne filiforme. Hypnum furculis ramosissimis vagis, ramis filiformibus teretiusculis, capsulis obliquis. La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 174. — Hypnum myosuroides v. filiforme. Web. spic. fl. Gott. p. 93. — Hypnum*

Hypnum strigosum furculo ramosisimo decumbente; ramis teretibus; capitulis erectis acutis. Neck. meth. musc. p. 179. — *Hypnum sericeum* ramosius et tenuius, capsulis acuminatis. Dill. musc. p. 527. t. 42. f. 62. Eiusd. Cat. Giess. p. 216. Hall. Enum. St. Helv. p. 99. n. 8. Fl. Ingr. p. 178. — *Hypnum* foliis perangulis filo terminatis, capsulis inclinatis; breviter aristatis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1755.

Vsnea seu *Muscus* cranio humano innatus. Rai. syn. p. 244?

Germ. Vielblüthige Leskie. Farrenblättrichtes Astmoos. Panz. (Sumopere absonum nomen e mendo typographico in Florâ Anglicâ Hudsoni, vbi *Hypnum filicifolium* pro *filifolium* occurrit, ortum.) Gall. Leskie multiflore. Hypne filiforme. La Mark. Angl. Green Hypnum. Huds.

Ad truncos et radices arborum, praesertim salicum, in Angliâ, Ingrida, Polonia, Germania, Gallia, Heluetia habitat, nec raro lignis putrescentibus ossibusque adnascitur. Aestate capsulas inchoat; autumnno et hyeme maturat. Vita perennis.

Surculi longi, repentes, ramosisimi. Rami conferti, inordinati, graciles, subsimplices, vix semunciales, apice incuruiusculi. Folia conferta, e basi concava lanceolata, longe cuspidata, exfasciculata, amoene viridia, patentia, siccitate cauli appressa. Perichaetialia caulinis similia, longiora. Pedunculi e furculo ramisque frequentes, erecti, semunciam novem lineas et ultra longi, pallide rubri. Calyptra lateraliter fissilis, albicans apice rubello. Theca suberecta, ovata, maturitate vrceolata, rutilans. Operculum longiusculum e basi conicâ acuminatum, rostro saepe incuruiusculo; thecâ saturatius coloratum.

Pollichius hanc speciem pro *Hypni velutini* varietate habebat, a quo toto coelo diuersa est.

In Alpibus furculis crassioribus foliisque maioribus variat.

L. polycarpa furculo repente diuiso, ramis simplicibus, confertis, declinatis, apicem versus crassiusculis, foliis imbricatis, ovato-lanceolatis,

latis ductulorum fasciculo instructis; capsulâ cylindricâ erectâ.
 Tab. I. fig. 3. et tab. VI. fig. 3.

Leskia polycarpa furculo repente; ramis recurvis, filiformibus; foliis ovato-lanceolatis, capsulis cylindraceis erectis. Ehrh. Schrad. Crypt. Gewacchs. p. 19. Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 334. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 70.

Germ. Vielfrüchtige Leskie. Gall. Leskie fructidore.

Ad arborum cortices in Hercyniâ habitat promiscue cum praecedente, cui sese implectere amat, unde probabiliter praeteruila fuit. Ehrhardus detexit. Tempus florescentiae ignotum. Vita annosa.

Surculus repens, implexus, variae longitudinis, vncialis, biuncialis et ultra, diuifus, ramosus, ramis confertis, inordinatis, declinatis, apicem versus leniter incrassatis, simplicissimis. Folia imbricata, trunco luteolo adpressa, ovato-lanceolata, acuminata, concava, ductulorum fasciculo saturate viridi sub apicem evanescente instructa, amoene viridia non absque sericeo splendore. Perichaetia imbricatim conferta, caulinis maiora, exfasciculata. Pedunculus in furculo lateralis, erectus, semunciam circiter longus, laevis, purpureus. Calyptra subulata, lateraliter fissilis secedensque, albida, apice fusco. Theca cylindrica erecta, euacuata, e luteo fuscilla. Operculum non visum.

Praecedenti habitu, setarum copiâ et capsulae formâ simillima; at ramulis declinatis, foliis trunco appressis, brevius acuminatis, minime exfasciculatis, ab ea distinctissima.

Circa Gotham etiam ad tiliarum corticem nuperius legi sub finem Nouembris Capsulae effloetae erant.

- 3 *L. subtilis* furculo repente ramoso; ramulis confertis, simplicibus, filiformibus, erectiusculis; foliis remotis, lineari-lanceolatis, exfasciculatis, capsulae subinclinatae cylindricae operculo acute conico.

Leskia subtilis reptans, foliis exiguis, remotiusculis, thecis erectis. Hedw. musc. frond. v. IV. p. 23. t. 9. Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 335.

p. 335. *Hos. herb. viv. t. VIII. Neckera tenuis* furculis repentibus ramosis, ramulis minimis, foliis filiformibus, capsulis subcernuis, operculis conicis acutis. *Brid.*

Hypnum subtile caula decumbente reptante, ramulis erectiusculis confertis, foliis exiguis patulis, capsulis erectis. *Hoffm. Deut. f. v. II. p. 70. Dill. musc. p. 329. t. 42. f. 64. B?* *Hypnum minimum*, foliis ovato-lanceolatis, capitulis erectis, operculis conicis. *Hall. hist. St. Helv. n. 1757.*

Germ. *Schlanke Leskie.* Gall. *Leskie délié.*

Ad lapides, muros, parietes annosos arborum truncos in Germaniâ, ex gr. prope Göttingam, vbi Schraderus eam primus legit, et in Heluetiâ sub alpinis habitat. Iunio capsulae vigent. Duratio perennis.

Surculi tomento rufo e radiculis minimis constante arborum cortici saxisve adhaerentes, vnciam vnam, duas et vltra longi, repentes, ramulos proferentes numerosissimos, filiformes, minimos, duas tresve vncias longos, saepius erectos, simplices, aliquando terrae instratos, iterum ramosos. Folia in furculo remota, lineari-lanceolata, exfasciculata, in ramis confertiora, patentia, tenuissima, e basi latiusculâ linearia, fere capillacea. Perichaetialia imbricata, interiora caulinis longiora, oblongo-lanceolata, etiam ductulorum fasciculo destituta. Pedunculi e furculo rarius e ramis erecti, iuniores vero versus apicem leniter arcuati ramulis, fere duplo longiores 6-9 lineas metientes, infra pallide aurantiaci, superne virescentes. Calyptra lateraliter fissilis, acuminata, apice fuscilla. Theca leuissime inclinata (Hedwigius omnino erectam sistit) cylindrica, aetate cinnamomea. Operculum rutilans, conicum, acutum.

In chartulis meis sub nomine *Neckerae* et cum eâdem descriptione quae hic legitur, hanc speciem olim a me lectam inueni. Cum vero illa descriptio ab Hedwigianâ parum discrepet, nullatenus dubito, quin eadem sit species, quam maximus ille muscorum inuestigator sub nomine *Leskia subtilis* habet. Obseruandum autem, me capsulam maturitati proximam, illum vero eam maturitatem iam adeptam operculoque liberatam descripsisse.

Dillenius eam pro varietate *Hypni serpentis* habuisse videtur. Halleri autem descriptio cum Hedwigianâ omni numero conuenit; hinc inter synonyma illum adducere non dubitauimus.

- 9 *L. capillaris* furculo reptante, ramoso, filiformi; ramis erectis subdiuifis; 215
foliis ouato-lanceolatis concavis exfasciculatis; capsulae erectae ouatae operculo oblique conico.

Leskia capillaris furculo reptante, diuisionibus simplicibus erectis; foliolis ouato-lanceolatis, concavis, thecis ouatis, erectis, operculo oblique conico. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 25. t. 10.*

Hypnum capillare furculis repentibus, filiformibus, ramosis, ramis confertis, capillaribus, foliis appressis, subulatis, capsulis ouatis, erectis. *Swarz. Prodr. p. 141. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1345.*

Germ. *Haarförmige Leskie.* Gall. *Leskie capillaire.*

In Iamaicâ habitat. Anthesis ignota. Plures uiuit annos.

Surculi procumbentes, filiformes, ramosi, ramis erectis subdiuifis. Folia ouato-lanceolata, concava, exfasciculata, patentia, siccitate vero caeli appressa. Perigonialia perichaetialiaque caeteris similia. Pedunculi e furculo ramisque erectiusculi, quatuor quinque lineas longi, rubentes. Calyptra non visa. Theca erecta, ouata, maturitate fusca. Operculum e basi conicâ rostellatum, obliquum, rubellum. Annulus nullus.

Stirps saepius monoica.

- 10 *L. involvens* furculo repente ramoso; ramis simplicibus erectis; foliolis 216
subbifariis, ouato-lanceolatis, siccitate inuolutis, capsulâ subcylindricâ cernuâ.

Leskia involvens trunco repente ramisque simplicibus erectis; foliolis ouato-lanceolatis siccitate inuolutis, thecis cernuis. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 27. t. 11.*

Germ. *Fingerrollte Leskie.* Gall. *Leskie roulée.*

In Iamaicâ habitat. Quo tempore floreat, latet. Vita longaeva.

Surculus tener, flexuosus, decumbens, rarius diuisus, ramulos plurimos sursum spectantes, aliquando lateraliter deflexos, breuissimos, simplicissimos emittens, terraeque radicibus breuibibus, simplicibus saepius fasciculatis adhaerens. Folia subbifaria ouato-lanceolata, concava, acuta, peruo ante apicem euanescente exarata, siccitatem intro reuoluta. Perichaetia imbricata, exfasciculata, caulinis longiora et angustiora, interioribus longissimis. Pedunculus ramulis multoties longior, subflexuosus, sub lente muricatus, ruber. Calyptra tenuis, pallide viridis. Theca subcylindrica, carnea, maturitate fuscescens. Operculum non visum.

- 11 L. *mollis* surculo dependente flexuoso; ramis breuibibus, subulatis, sub- 217
simplicibus, distiche patulis; foliis spathulate lanceolatis, laxis, rameis imbricatis; capsulae breuiter pedunculatae ovatae operculo oblique acuminato.

Leskia mollis flexuose pendula, ramis compressiusculis pedunculisque breuibibus. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 103. t. 43.*

Germ. *Weiche Leskie.* Gall. *Leskie molle.*

In insulis Maris Pacifici habitat. E novâ Selandiâ allatam habuit Hedwigius. Florescentiae tempus ignotum. Vita longa.

Surculus longus, fere pedalis, tener, flexuose dependens, ramosus. Rami distiche patentes, vix vnciam longi, subsimplices, subulati, compressiusculi. Folia spathulato-lanceolata, concava, exfasciculata, trunco laxe et quasi alterne circumposita, in ramis vero dense imbricata, vtrisque subpatula unde ramis facies compressiuscula euadit. Perichaetia vaginantia, subsimilia, interiora longiora. Pedunculus in ramis lateralis, suberectus, breuissimus, rubellus. Calyptra obseruanti defuit. Theca erecta, ovata, fuscilla. Annulus nullus. Operculum oblique acuminatum, hecâ pallidius coloratum.

- 12 L. *Seligeri* surculo depresso subsimplici basi innouante; innouationibus 218
breuibibus, simplicibus, compressiusculis incuruis; foliis imbricatis,
ovato-

ouato-lanceolatis, acuminatis, subsecundis; perichaetio breui, basilari; capsulae inclinatae, elongatae operculo exacte conico obtusiusculo.

Germ. *Seligers Leskie*. Gall. *Leskie de Seliger*.

In Silesiâ habitat, vbi a *Seligero* detecta est. Amicus Starkius beneuole communicauit. Tempus floescentiae nondum exploratum. Vita perennis.

Surculus depressus, sub simplex, ad radículas agendas procliuius, basi innouans. Innouationes seu rami radicales, simplices, semel tantum compositum vidi, apice incurui, compressiusculi, sese radicibus terrae committentes et indiuidua propria aetate sistentes. Folia satis laxè imbricata, ita vt truncus e viridi flauescens passim in conspectum veniat, ouato-lanceolata, longe acuminata, acumine sub lente acri denticulato, exfasciculata, madida erecta, siccitate subsecunda, superficie rugulosa, veterana sordide, iuniora laetius e flauescente viridia. Perichaetia imbricata, breuia, lanceolato-acuminata, exfasciculata, interiora longiora. Pedunculi e surculo primario proxime ad basim erumpentes, nunc solitarii, nunc subadgregati, erecti, vnciales et vltra, glaberrimi, inferne spadicei, superne dilutius colorati, siccitate tortiles. Calyptra in meis speciminibus defuit. Capsula inclinata, elongato-cylindrica, tenuissime arcuata, pallide fusca. Operculum concolor, exocte conicum, apice obtusiusculo rubello. Peristomatis externi dentes sedecim subulati, e viridi lutescentes, interni cilia sedecim longiora e membranâ carinatâ producta.

Species certe propria et huius generis ab Hedwigio, vt optimus Starkius per litteras monuit, declarata, peristomatis inuestigatione idem etiani testante. *Hypnum denticulatum* toto habitu et ratione vitae per innouationes simplices radicales propagandae, proxime refert; ab eo autem cum peristomatis structurâ, tum foliis densius imbricatis, longe acuminatis, subsecundis, denticulatis, nec non operculo obtusiusculo facile distinguitur. Foliis *Hypno cupressiformi* satis simile, caeterum ab eo toto coelo diuersum.

23. H R P N U M.

Germ. Astmoos. *Schlafmoos.* *Gall.* Hypne. *Branchule.*

Obs. Nomen istud apud Actium *Serm.* 12. c. 44. primum occurrit et lichenem nescio quem arboreum designat. A vi quâdam soporiferâ hoc nomen sortita esse ista muscorum familia vulgo creditur. At odor ille muscorum suavis, somniferus, *αναδυμνασιν* inducens a Dillenio fusius enarratus, vix aliud est quam signentum et insulsa forte ex ipso nomine, quandoquidem somnus Graecis *ὕπνος* dicitur, orta opinio. Vt ut sit, Dillenius illud nomen vni muscorum generi imposuit; Hedwigius retinuit et stabilivit. *Hedw. fund. musc. v. II. p. 94.*

Hypnum Hedw. Schreb. Linn. Dill. Lin. iun. Gmel. omniumque fere auctorum. Luida Adans.

Flos dioicus. Masculus gemmiformis, axillaris. Foemineus itidem. Peristoma duplex. Externum dentibus sedecim acutis apice liberis, reflexilibus. Internum ciliis e membranâ difformibus. Tab. III. f. 24. t. II. p. I.

I. Surculo simplici.

Fissidentoides.

H. *spiniforme* surculo erecto simplicissimo; foliis denticulatis; pedunculis basilariibus; capsulae ouatae cernuae operculo oblique rostellato.

Hypnum spiniforme trunco erecto rigidiusculo, simplici, foliis confertis, patentibus, denticulatis, flore fructuque basilari. *Hedw. musc. frond. v. III. p. 59. t. 25. H. spiniforme* fronde simplicissima, foliolis patentibus, subulatis, pedunculis radicalibus. *Linn. suppl. p. 1587. Syst. Nat. v. II. p. 702. Syst. Veg. p. 949. Linn. iun. meth. musc. p. 371. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1338. Gesn. tab. phyt. t. 61. 1058. 1. Aubl. pl. Guian. p. 968. Swarz. obs. Bot. t. 11. f. 2. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. v. II. p. 1338. Hypne spiniforme. Hypnum surculis simplicibus erectis, foliis subpatentibus, subulatis, pedunculis radicalibus,*

calibus, *La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 162.* — *Hypnum* erectum, non ramosum, spinarum halecum aemulum. *Dill. musc. p. 332. t. 45. f. 68.*

Luida. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Adiantum seu *Polytrichum* aureum, medium, capitulo proprio pedunculo incidente. *Sloan. lam. 12. hist. I. p. 68. t. 25. f. 4.*

Germ. *Dornförmiges Astmoos. Stachelförmiges Astmoos. Panz. Gall. Hypne spiniforme. Angl. Herrings-bone Hypnum. Dill.*

In Iamaicâ, Guianâ, et Insulâ Bourbonis, vbi a Commerfono lectum est, habitat. Tempus florescentiae ignotum. Durationis perennis esse ex innouationibus basilaribus concluditur.

Surculi erecti, simplicissimi, annotini tamen e basi innouantes, radicibus implexis adgregati, purpurei. Folia vndique proeminentia, linearisubulata, ferratulato-denticulata, neruo valido rubro in spinulam parvam producta, e viridi rutilantia. Perigonialia perichaetialiaquelanceolata, concava, serrata. Pedunculus basilaris erectus, truncum longitudine multoties superans fescuncialis, purpurascens. Calyptra cylindrica, luteo-fusca, lateraliter fissilis. Theca ouata, cernua, fordide viridis. Operculum e basi conicâ purpureâ in rostellum inflexum dilutius coloratum definens. *Tab. III. f. 24. v. II. p. I.*

A Linnaeo inter *Hypna taxiformia* perperam relatum esse Weberus primus monuit. Folia reuerâ minime disticha, sed vndique erumpentia, vt ipse Dillenius docet, vtque e Sloanci Hedwigique iconibus meisque specimenibus cernere est.

In Insulâ Bourbonis partibus omnibus multo tenerioribus variat.

- 2 *H. fissidentoides* surculo erecto, simplicissimo, foliis alternè distichis, ouato-lanceolatis, acuminatis, perichaetialibus longissimis, pedunculo basilari capsulâ ouata subcernuâ, *Tab. VI. fig. 5. vol. II. p. 1.* 226

Fissidens nouae Hollandiae fronde erecta, simplicissima, longe nudà, foliis alternis, distichis, ouato-lanceolatis, acuminatis, non duplicatis; perichaetialibus longissimis, pedunculo basilari fronde duplo longiore; capsula ouatà subcernua. *Musc. v. II. p. I. p. 144.*

Germ. *Spaltzahnähnliches Astmoos.* Gall. *Hypne fissidentoïde.*

Caetera in loco citato vide. Emeliori peristomatis inuestigatione certior factus sum, hanc speciem inter Hypna referendam esse.

- 3 ? *H. caespitosum* furculo erecto simplici, tereti compresso, foliis ouato-lanceolatis; pedunculis furculo brevioribus, capsula erecta. 221

Hypnum caespitosum surculis confertis, simplicibus, erectiusculis, tereti - compressis; foliolis ouato-lanceolatis; pedunculis surculis brevioribus, capsulis erectis. *Swarz. Prodr. p. 142. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1345.*

Germ. *Rasenförmiges Astmoos.* Gall. *Hypne gazonneux.*

In Hispaniola habitat. Plura de hac stirpe nescimus. An reuera huiusce tribus?

- 4 ? *H. bifidum* furculo erecto simplici sub apicem bifido; foliis longissimis, linearibus, integerrimis, subsecundis. *Tab. I. fig. 4.* 222

Germ. *Zweispaltiges Astmoos.* Gall. *Hypne bifide.*

Ex Insula Bourbonis a Commerfoni allatum mihiq; a Cel. de Lussieu communicatum possideo. Tempus florescentiae et duratio ignota. In omnibus speciminibus, quae videre contigit, fructificatio deerat.

Surculus erectus, subflexuosus, biuncialis et ultra, simplex at apicem versus bifidus, coloris fuscilli. Folia sex lineas et ultra longa, trunco satis dense circumposita, patula, apice incuruiusculo subsecunda, lineari-lanceolata, acuta, exfasciculata, margine pellucida. Color e luteo viridis. Fructificatio - - -.

Genus incertum: cum vero *Hypni* nomine instructum inuenerim et praecedentibus affine videatur, inter *Hypna* reliqui.

- 5 *H. denticulatum* furculo depresso subsimplici, basi innouante; foliis imbricato - distichis, oblique ex ovato-lanceolatis, concavis; pedunculis subbasilaribus; capsulae inclinatae cylindricae operculo acute conico. 223

Hypnum denticulatum trunco depresso breui subsimplici, foliis oblique lanceolatis, imbricato-bifariis, circa basim pedunculifero. *Hedw. Musc. frond. v. IV. p. 81. fig. 31. Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 264.*

Fissidens denticulatus fronde pinnata subsimplici, basi setiferâ pinnis cuneiformibus acutis, coniugatis, thecis cylindricis, operculo obtuso. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 922. Baumg. fl. Lips. n. 1249. Leys. fl. Hal. n. 1063. phr. Linn.*

Leskea denticulata. Timm. prodr. fl. Meg. n. 803. phr. Linn.

*Hypnum denticulatum. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1539. Laich. pl. Eur. p. 487. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 56. Mönch. pl. Marp. p. 740. phr. Wild. H. denticulatum fronde pinnata, simplici, pinnis duplicatis, basi pedunculiferis. Linn. sp. pl. p. 1583. Syst. Nat. v. II. p. 705. Linn. un. meth. musc. p. 363. Web. spic. fl. Gött. p. 44. Pal. pl. Palat. n. 1022. Reyg. fl. Ged. p. 165. Linn. fl. Succ. n. 1014. St. Isl. p. 213. Huds. fl. Angl. p. 418. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 741. Gort. fl. Belg. p. 312. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 466. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 51. All. fl. Ped. n. 2478. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. v. II. p. 269. H. denticulatum furculo simpliciusculo decumbente basi setifero, capitulis obliquis, foliis ordine duplici, acutis, recurvatis. Neck. meth. musc. p. 154. — *Hypne denticule. Hypnum* furculis subsimplicibus, pinnatis, basi pedunculiferis, foliis patentibus. La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 163. — *Hypnum denticulatum* pinnatum, pinnulis duplicibus recurvis. Dill. musc. p. 266. t. 34. f. 5. — *Hypnum* foliis laxis, pinnatis, ovato-lanceolatis, aristatis, retrouersis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1772.*

Luida. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Muscus pennatus, denticulatus, minor. Vaill. Bot. Par. p. 140.
t. 29. fig. 8. Mor. Ox. III. p. 626. t. 6. f. 36.

Germ. Gezähntes Astmoos. Gall. Hypne denticulé. La Mark. Angl.
Double row'd Hypnum. Dill. Feathered Hypnum. Huds.

In umbrosis, suburbanis, nemorosis, ad arborum truncos, in
cauis montium semitis per totam Europam vulgare est. Mea specimina cum
in saltu Thuringico tum in Heluetia et circa Lutetiam lecta sunt. Ineunte
aestate thecas maturat. Duratio ex innouationibus longaeua.

Surculus depressus, vncialis et ultra, basi nudiusculus, nunc sim-
plex, nunc ex innouationibus fere basilaribus vna pluribusve (quatuor et quin-
que numeraui) ramosus, quae innouationes radículas in terram demittentes,
proprio denique Marte stant. Rami saepe apicem versus gracilescent. Folia
inferiora, vt et in ramis nouellis iunioribus minima, lente tantum conspi-
cienda; superiora vero imbricata ita vt truncus in conspectum non veniat,
lateralibus diuergentibus, vtrunque quasi duplicem seriem formantia, basi
truncum complectentia, concava, oblique ex ovato lanceolata, acuminata,
e viridi lutescentia, subpellucida. Perichaetia vaginantia, ovato-lan-
ceolata, interioribus longioribus. Pedunculus subbasilaris, aliquando et-
iam, vt in herbario Vaillantii vidi, omnino lateralis, erectus, solitarius,
subuncialis, purpureus, laevis, siccitate tortilis. Calyptra angusta, pal-
lida, lateraliter fissilis. Capsula cernua. Theca subcylindrica, pallide fusca.
Operculum conicum, breue, magis minusve acutum, apice nunc sursum
nunc deorsum spectante. Peristoma vtrumque albidum.

Variat habitu grandiore, pedunculis multo longioribus, fescun-
cialibus et ultra, quam varietatem plurimi Botanici cum sequente distinctis-
simâ specie commiscuerunt. Hinc dubia Hedwigii. Vide loc. cit. p. 83.

- 6 H. *sylvaticum* surculo depresso subsimplici; foliis laxè distichis, ovato- 224
lanceolatis, concavis; pedunculis subbasilaribus; capsulae suberectae
elongatae operculo conico longe acuminato. Tab. I. fig. 5.

Hypnum sylvaticum fronde ramosa decumbente, medio pedunculi-
ferâ, pinnis acutis. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1342. Laich. pl. Eur.

p. 491. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 56. *H. sylvaticum* fronde pinnatâ, ramosâ procumbente, foliolis acutis, medio pedunculifera. Linn. Mant. pl. II. p. 310. Syst. Veg. p. 950. Linn. inn. meth. musc. p. 369. Schreb. spic. fl. Lips. p. 87. Schrad. Crypt. Gewaecc. n. 72. Roth. fl. Germ. v. I. p. 465. v. III. p. I. p. 263. Retz. Prodr. fl. Scand. ed. II. n. 1398. Huds. fl. Angl. p. 419. Paup. Pflanz. Syst. 13. th. v. II. p. 274. — Hypne de bois. *Hypnum* furculis ramosis, pennato-denticulatis, foliis acutis, laxiusculis. La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 164. — *Hypnum* denticulatum, pinnulatum, pinnulis rarioribus, simplicibus. Dill. musc. p. 267. t. 34. f. 6. Hall. hist. St. Helv. n. 1773.

Luida. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Muscus pennatus, sylvaticus. Buddl. Hort. ficc. II. fol. 22.

Germ. Wald - Astmoos. Gall. Hypne des Bois. La Mark. Angl. Wood - Hypnum. Huds.

In nemorosis ymbrosisque Angliae, Scandinaviae, Saxoniae, Thuringiae, Galliae prope Lutetiam et Helvetiae passim ad terram reperitur, in aliis regionibus forte praeteruisum. Sub autumnii finem floret. Maio, Iunio capsulas maturat. Duratio ex innouationibus longaeua.

Surculi depressi, simplices, rarius diuisi, ad basim tamen innouantes, confertim nascentes, vnciales, biunciales, apicem versus attenuati. Folia laxè et irregulariter disticha, basi caulem amplectentia, ouato-lanceolata, acuminata, concava, exfasciculata, e lutescente viridia, apicem trunci basimque versus decrescuntia. Perichaetia vaginantia, caulinis subsimilia, angustiora. Pedunculi prope basim nunc solitarii nunc plures sed semper e proprio perichaetio orientes, vnciales, fescunciales, erecti, pallide purpurei, glaberrimi, siccitate tortiles. Calyptra subulata, latere fissilis, pallida. Capsula suberecta. Theca elongata, cylindrica, primum saturate viridis, inde fuscilla. Operculum e basi conicâ longe acuminatum, acumine leuiter inflexo, thecâ dilutius coloratum.

Specie a priori distinctissimum. Folia trunco tam laxè insidentia, ut caulis rubellus in conspectum veniat, qui ex *H. denticulato* foliorum imbricatione, omnino tegitur, et operculum multo longius acuminatum optime

optime distinguunt. Icon Dillenii vix tolerabilis folia nimis regulariter pinnata, truncumque iusto ramosiorem sistit; mihi etenim fere semper simplex occurrit; et saltem numquam ita ramosus vt in *H. denticulato*. Praeterea pedunculi numquam a basi adeo remoti cernuntur, vt in icone Dilleniana, quae Linnaeo fucum faciens eius definitioni fronde medio pedunculiferâ ansam praebuit.

Cum in meis specimenibus Maii initio in Thuringiae sylvis lectis capsulae ad operculi discessum nondum satis maturae essent, peristoma investigare non licuit. Hinc tantum ex analogia eiusque speciei cum praecedente affinitate ad idem genus referre sustinui.

2. *Surculo pinnatim rampso, foliis secundis*

Filicoides

- 7 *H. filicinum* surculo subprocumbente simpliciter pinnato; pinnis apice recurvis; foliis imbricatis, falcatis, secundis; capsulae nutantis subcylindricae operculo conico acutiusculo. 225

H. filicinum. Hedw. fund. musc. v. II. p. 94. *H. filicinum* surculo simpliciter pinnato, foliis oblongis acuminatis, reflexis, secundis; thecis subcylindricis, operculis conuexis. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 945. Baumg. fl. Lips. n. 1287. Mönch. pl. Marp. p. 740. Roth. fl. Germ. v. I. p. 467. v. III. p. I. p. 283. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1343. Laich. pl. Eur. p. 492. *H. filicinum* surculis ramulosis, plano-pinnatis, ramulis simplicibus ad angulos rectos patentibus, ad apicem surculi spicam formantibus, foliis imbricatis, falcatis. Schrank. Prim. fl. Salisb. n. 837. Eiusd. Baiers. fl. v. II. p. 462. *H. filicinum* surculis pinnatis, ramulis distantibus, foliolis imbricatis, incurvis, acutis, secundis. Linn. sp. pl. p. 1590. Syst. Nat. v. II. p. 703. Linn. jun. meth. musc. p. 369. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1058. 8. Web. spic. fl. Gött. p. 164. Poll. pl. Pal. n. 1030. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1021. Wulf. fl. Bor. p. 51. Fl. Ingr. p. 171. Linn. fl. Succ. n. 1017. St. Isl. p. 212. Huds. fl. Angl. p. 422. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 748. Gort. fl. Belg. p. 313. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 470. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 54. All. fl.

fl. Ped. n. 2487. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. v. II. p. 282. H. filicinum furculo iuniorē erecto, simpliciter pinnato, adulto repente, capitulifero, capitulis oblongis, obliquis. *Neck. meth. musc. p. 164. H. filicinum* & *spicatum* furculis pinnatis, pinnis foliosis simplicibus distantibus, versus apicem approximatis in spicam, foliis imbricatis, falcatis. *Weiss. Crypt. Güt. p. 228. Reich. fl. Moeno-Franc. n. 787. — Hypne fougere. Hypnum* furculis pinnatis, ramulis numerosis patentissimis, foliis falcato-crispis, pedunculis sesquipollicaribus. *La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 17. — Hypnum repens, filicinum, crispum, Dill. muse. p. 287. t. 36. f. 19. — Hypnum* caulibus pinnatis, pinnis distantibus alterne longioribus, ex apice confertis, foliis cincinnatis. *Hall. hist. St. Helv. n. 1766.*

Muscus filicifolius, palustris. Vaill. Bot. Par. p. 138. t. 29. f. 9. Mor. Hist. Ox. III. p. 625. t. 5. f. 5. — Muscus pinnatus minor cauliculis ramosis in summitate veluti spicatis. *Tourn. Inst. p. 554. Loes. fl. Pruss. p. 167. ic. 43.*

Luida. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Germ. Farrenkrautartiges Astmoos. Farrenähnliches Astmoos. Panz. Gall. Branchule fougérine. Hypne fougere. La Mark. Angl. Bog-Hypnum. Huds. Bog-Fern Hypnum. Lightf.

In pratis paludosis, syluaticis, vdis, ad piscinas, fossas, riuulos totius Europae confertim habitat. In Alpium editiorum syluaticis vmbrosis etiam vitam degit. In Galliâ, teste La Markio, petrosa et montana potius sicca quam humida amat. Circa aestatem capsulae vigent; in Alpibus mense Augusto cum maturescentibus capsulis legi. Duratio perennis.

Surculus digitalis, palmaris, longior, subprocumbens, simpliciter pinnatus, rarius diuisus. Pinnae simplices, alternae, apice incuruae, surculi apicem versus decrescētes, densiusque confertae. Folia in surculo imbricatim patentia, undulata, crispâ; in pinnis vero conniuentia, secunda, concava, e basi latiusculâ in acumen longum, piliforme, aduncum desinentia; neruo totam longitudinem metiente aliisque lateralibus strias mentientibus instructa; superiora ex albo viridia, splendentia, inferiora vero sordide luteola, imo fuscella. Perichaetia imbricata, conuoluta, pellucida,

cida, itidem vasorum fasciculo donata, sub lente quasi striata, interiora longissima apiculata. Pedunculus e medio furculo enatus, solitarius, rarius gemellus, fescunciam, duas uncias et ultra longus, erectus, glaberrimus, purpureus, apicem versus colore dilutescente et in aurantiacum abeunte. Calyptra latere fissilis, subulata, apice fusco. Theca subcylindrica, latere altero conuexiore, nutans, primum e viridi lutescens, aetate rubella. Operculum conicum umbone acutiusculo, aurantiacum.

Variat furculis ramosis. *Dill. f. 19. 4. Vaill. Bot. Par. t. 29. f. 9.*

Simpliciter pinnatos furculos cum capsulis numquam inueniri Dillenius credidit, et in Alpibus etiam furculos simplices thecigeros non raro vidi.

A sequenti foliis undulatis ductulorumque fasciculo in apiculam excunte infiructis, ramulis radicanibus, pedunculis e furculo primario enatis, habitu tantum diuerso longe elegantiore differt.

- 8 H. *commutatum* furculo procumbente ramoso, ramis inordinatis simpliciter pinnatis; pinnis patentibus apice recuruis; foliis ovato-lanceolatis, longissime acuminatis, falcatis, secundis, capsulae cernuae ovatae operculo e basi conuexa breuissime rostellato. 226

Hypnum commutatum trunco procumbente ramoso, ramulis subramosis; perichaetiis magnis albicantibus, striatis; pedunculis validiusculis. *Hedw. musc. frond. v. III. p. 63. t. 26. H. commutatum* caule procumbente furculis ramoso-pinnatis, setiferis, foliis secundis. *Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 60. Roth. fl. Germ. v. III. p. 1. p. 284.*

Germ. *Vertauschtes Aftmoos.* Gall. *Branchule échangée.* *Hypne des fontaines.*

In palustribus Algouiae, ad riuulos Hercyniae, saltusque Thuringiae ad fontes, scaturigines et aquae purioris riuulos in Helueticis Alpibus, ubi saepe calcareis incrustationibus ita oblitum est ut vix eis purgari queat et ubi celeb. *La Chena!* iam diu inuenit, tandem in montis Atlantis sylvarum scaturiginosis, ubi a clar. *Des Fontaines* lectum est, habitat. Augusto capsulae maturescebant. Duratio longa.

Surculus procumbens, statim a basi diuisus, diuisionibus nunc iterum ramosis, nunc simpliciter pinnatis, parte pronâ radicularum fuscaram glomerulis vbique fere oblitus, rigidus, iunior viridis, sênior lutescens imo purpurascens. Pinnulae approximatae, rigidae, latis regulariter ad apicem vsque decrescentes, compressiusculae, apice recuruae. Folia dense imbricata, in furculo maiora, e basi amplexicauli ouato-lanceolata, concaua, longe acuminata, neruo purpureo sub apicem euanescente instructa, ad vtrumque latus alternatim deiecta, apice falcato secunda, siccitate ac humiditate pariter heteromalla. Perichaetialia conferta, in cylindrum adgregata, exteriora minora exfasciculata, interiôra longissima, lineari-lanceolata, striata, albida. Pedunculi e furculi diuisionibus circa ramorum apicem erecti, conferti, fescunciales, biunciales et vltra, validiusculi, glaberrimi, ad basim intense purpurei, superne aurantiaci, thecâ euacuata summo opere flexuosi, vt in meis speciminibus video. Calyptra albida apice fusco, lateraliter fissilis secedensque. Capsula cernua, ouata, latere altero compressiuscula, maturitate fusca. Operculum e basi conicâ in rostellum breue obliquum, purpureum desinens.

Planta polymorpha pro foli conditione variabilis, plus minusve ramosa. Rigiditas quaedam et crassities pedunculorum ei peculiaris; caeterum color vt in *Hypno parietino* viridis absque splendore, ramulis tantum apice lutescentibus.

Vaillantii synonymon huc ab Hedwigio adductum, ad praecedens, vt ex illius herbario mihi Parisiis inspecto certior factus sum, pertinet.

- 9 H. *compressum* furculo procumbente, ramofo-pinnato, compresso; pinnis 227
laxioribus, subinordinatis, apice recuruis; foliis cordato lanceolatis, oblique acuminatis, secundis; capsulae subcylindricae nutantis operculo conico acuto.

Hypnum compressum furculis compressis; pinnato-ramosis; foliis falcatis recuruis; thecis ouatis, operculo breui conico. *Roth. fl. Germ. v. I. p. 469. v. III. p. I. p. 286. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1343. Laich. pl. Eur. p. 492. H. compressum* furculis compressis, foliis acutis, capsulis erectiusculis ouatis. *Linn. iun. meth. musc. p. 369. H. compressum*

pressum furculis pinnatis, compressis, foliis acuminatis, recuruis, antheris erectiusculis ouatis. *Linn. Syst. Veg.* p. 951. *Mant. plant.* II. p. 510. *Web. spic. fl. Gött.* p. 58. *Ehrh. Hann. Mag.* 1782. p. 480. *Schrank. Baiers. fl. v. II.* p. 475. *Huds. fl. Angl.* p. 422. *Dem. Bot. v. I.* p. 597. *Ibid. v. III.* p. 591. *Panz. Pflanz. Syst.* 13 th. v. II. p. 293. — *Hypne comprimé.* *Hypnum* furculis pinnatis, ramosis, ramis laxiusculis, apice vncinatis, capsulâ onatâ suberectâ. *La Mark. Encycl. Meth. Bot.* III. p. 166. — *Hypnum affine* caule procumbente, ramoso-pinnato, setifero; foliis subsecundis neruosis neruo ad apicem ducto. *Hoffm. Deut. fl. v. II.* p. 61. *Roth. fl. Germ. v. III.* p. I. p. 284. Excluso synonymo *Dillenii*, quod ad *Hypnum filicinum* pertinet. — *Hypnum filicinum*, β , ramoso-pinnatum furculis pinnatis, pinnis foliosis, subramosis, laxis, inordinatis, apice crispatis, foliis imbricatis, falcatis. *Weiss. Crypt. Gött.* p. 229. — *Hypnum filicinum*, sericeum, molle et pallidum, mucronibus aduncis. *Dill. mûsc.* p. 256. t. 36. f. 22 B. *Eiusd. Cat. Giess.* p. 217. *Grimm. St. Isen.* p. 154. *Hall. Hist. St. Helv.* n. 1767.

Germ. *Zusammengedrucktts Astmoos.* Gall. *Branchule applattie.* *Hypne comprimé.* *La Mark.* Angl. *Glistering farn Hypnum.* *Shrubby Hypnum.* *Huds.*

Ad radices arborum, in syluis vdis ad terram, in saxis ad riuulos sterilioribusque vlgiginosis per totam Europam habitat. In Alpium paludosis etiam legi. Florescentiae tempus aestiuum. Duratio longaeua.

Surculus procumbens humoque radicularum tomento rufo denso adhaerens, duas ad quatuor vncias longus, nunc semel tantum nunc pluries in longitudine diuisus, imo aliquando versus apicem quasi fasciculatim ramosus, diuisionibus simpliciter pinnatis. Pinnae ad angulum fere rectum protensae, laxae, inordinatae, inaequales, simplicissimae, apice incuruae. Folia in furculo laxius disposita et praetomento radiculoso vix discernendas, in ramis vero imbricata, cordato-lanceolata, oblique acuminata, ductuum fasciculo totam longitudinem metiente et in apiculam breuissimam protenso instructa, humida patentiuscula, siccitate vero apicibus sub falcatis secunda, in furculo rubiginosa, in ramis coloris pallide viridis seu luteoli. Perichaealia vaginantia, exteriora ouato-lanceolata, reflexiuscula, caetera caulinis

longiora, lineari-lanceolata acumine piliformi, alba, pellucida, nervo firisque instructa. Vaginula cylindrica. Pedunculi in furculo eiusque divisionibus decumbentibus laterales, approximati, erecti, duas circiter uncias longi, glaberrimi, purpurei. Calyptra subulata, albida apice fusco, lateraliter fissilis secedensque. Theca maturitate nutans, subcylindrica, rubella. Operculum conicum acutum aurantiacum.

Humiditate tota stirps faciem heteromallam, siccitate vero crispam induit. Habitus singularis, polymorphus, nec verbis facile declarandus. In Alpibus furculis irregularius pinnatis, imo subfasciculatim ramosis, foliis apice magis secundis falcatisque et colore saturatius viridi variat.

Hypnum affine Hoffmanni ex eius foliorum descriptione (vide loc. cit.) certe nostra stirps est.

Hypni filicini mera varietas diu creditur, ab Hallero, Hudsono, ipsoque Linnaeo in Mantissa locum proprium inter species obtinuit, et reipsa habitu graciliori, molliori, minus pleno regularique, foliorum formâ cordiformi, directioneque magis vagâ, perichaetio non adeo insigni pedunculis tenuioribus etc., a praecedentibus optime distinguitur.

Hedwigius putat multaue sagacitate euincere nititur *musc. frond. v. IV. p. 58*. Dillenii iconem t. 56. f. 22. huc non pertinere et ab Hudsono, Murraio, Weisso et Webero perperam adductam fuisse. Parum abest, fateor, quin in eius sententiam discedam; attamen huiusce musci specimina, quae prope Isenacam ad viam regiam, quâ ad *Hofesonne* tenditur, copiose legi et quae cum Weisii descriptione omni fere numero congruunt, stirpem Dillenianam f. 22. B. satis bene referunt, nisi quod Dillenii icon faciem paulo magis regularem pinnasque propriores crassioresque sistat. Hinc facile crediderim, Dillenum hanc speciem sequentemque commiscuisse et pro eiusdem speciei varietatibus habuisse, ita ut in iconē citata figura A *Hypnum molluscum* Hedw. (*crista castrensis* Linnæo et nobis), figura B. vero *Hypnum compressum* referat. Fateor cacterum, illud esse meram coniecturam, cuius tamen ope his ista commode dirimi potest. Sententiam sagaciores ferant. — Hic tandem observandum; figuras B. C. in Dillenii iconē 19 potius ad nostram stirpem quam ad *Hypnum filicinum* referendas esse, ut ex speciminibus mihi ab Hedwigio, iam et ipso autumante, hanc Dillenii iconem duas species distinctas sistere, missis video.

Rothius *loc. cit.* *H. molluscum* Hedw. inter synonyma perperam adduxit.

- 10 *H. crista, castrensis* furculo procumbente ramoso; ramis simpliciter pinnatis; pinnis confertis, decrescentibus, apicibus reuolutis, crispis; foliis falcatis, contortis, secundis, exfasciculatis; capsulae obliquae crassiusculae, operculo conico-obtuso. 228

Hypnum crista castrensis. Hed. *fund. musc.* v. II. p. 94. *H. crista castrensis* caule ramoso, subpinnato, ascendente, ramis apice reflexis; foliis lanceolatis, acutissimis, deorsum falcatis. Schrank. *prim. fl. Salisb.* n. 841. *Eiusd. Baiers. fl.* v. II. p. 464. *H. crista castrensis* furculo ramosissimo decumbente pinnis confertis, foliis imbricatis, lanceolatis, falcatis, capsulis ouatis, obliquis, operculo conico. Mönch. *pl. Marp.* p. 741. *H. crista castrensis* furculis pinnatis, ramulis approximatis, apicibus recurvis. Linn. *sp. pl.* p. 1591. *Syst. Nat.* v. II. p. 703. Linn. *iun. meth. musc.* p. 369. Gmel. *Syst. Nat.* v. II. p. 1345. Laich. *pl. Eur.* p. 492. Hoffm. *Deut. fl.* v. II. p. 62. Poll. *pl. Pal.* n. 1034. Weiff. *Crypt. Goett.* p. 285. Web. *spic. fl. Gott.* p. 65. Scop. *fl. Carn.* ed. II. n. 1320. Roth. *fl. Germ.* v. I. p. 468. v. III. p. I. p. 282. Wulf. *fl. Bor.* p. 50. Linn. *fl. Succ.* n. 1022. Fl. Lapp. *edit. nou.* n. 331. Gunn. *fl. Norw.* n. 367. St. Isl. p. 212. Huds. *fl. Angl.* p. 423. Lightf. *fl. Scot.* v. II. p. 749. Gort. *fl. Belg.* p. 315. Neck. *fl. Gallo-Belg.* v. II. p. 468. Dem. *Bot.* v. I. p. 396. *Ibid.* v. III. p. 390. All. *fl. Ped.* n. 2490. Panz. *Pflanz. Syst.* 15 th. v. II. p. 288. *H. crista castrensis* furculo pinato ramis supremis contiguis apice deflexis; capitulis subrotundis obliquis. Neck. *meth. musc.* p. 165. — *Hypne au plumet.* *Hypnum* furculis pinnatis, breuibus, ramulis approximatis, patentissimis; foliis falcato-crispis; pedunculis semipollicaribus. La Mark. *Encycl. Meth. Bot.* III. p. 166. — *Hypnum molluscum* procumbens, ramis simplicibus, curuatis; foliis confertis varie distortis, incurvis, ductulorum fasciculo destitutis. Hedw. *musc. frond.* v. IV. p. 56. t. 22. — *Hypnum filicinum* cristam castrensem repraesentans. Dill. *musc.* p. 254. t. 56. f. 20. forte et p. 256. t. 56. f. 22. A? — *Hypnum* caulibus pinnatis, pinnis simplicibus aequalibus, foliis cincinnatis, Hall. *Hist. St. Helv.* n. 1768.

Muscus terrestris, repens, subflauus, foliolis crispis, minoribus, ramulisque densius confertis. *Vaill. Bot. Par. p. 141. t. 27. f. 14. Morris. Hist. Ox. III. p. 625. t. 5. f. 12.*

Loes. fl. Pruss. p. 167. t. 42.

Germ. *Federbuschmoos*. Gall. *Branchule panache*. *Hypne crête*. Giliib. *Hypne en plumet*. *La Mark*. Angl. *Crested Hypnum*. *Huds.* Norw. *Tjarbusk jaelra*.

Ad truncos arborum saxa terramque in syluis totius Europae et in Canadâ vnde ad Vaillantium missum est habitat. Autumno et vere cum capsulis legitur. Vita longaeua.

Surculus vncialis, biuncialis, procumbens, aliquando etiam reptans et radicularum fuscarum fasciculis terrae adhaerens, apicem versus in ramos duos, tres, plures etiam diuisus. Rami simpliciter pinnati, pinnis nunc laxius nunc densius dispositis, plerumque autem dense confertis, contiguus, sensim decrescendo marginem triangularem describentibus, apicibus crispis, incuruis, cristae plumosae similibus, e luteo pallide viridibus. Folia densissime imbricata, e basi latiusculâ amplexicauli longe acuminata, ad latus inferius apicibus aduncis directa, exfasciculata, e luteo viridia. Perichaetia dense imbricata, caulinis similia, sed longius acuminata. Pedunculus circiter semuncialis, erectus, purpureus, laevis, e furculo primario ad ramorum basim oriens. Calyptra subulata, pallida, lateraliter fissilis. Theca ouata, ventricosa, inclinata, maturitate ferruginea. Operculum conicum breve, obtusiusculum, thecae subconcolor. Annulus nullus.

Planta summopere polymorpha quoad trunci longitudinem, ac diuisionem ramorumque coordinationem. In Alpibus variat 1. surculis longissimis fere palmaribus, irregulariter pinnatis. 2. Ramulis ad furculorum apicem condensatis, summopere crispis, regulariter decrescantibus, struthio cameli plumulam specie referentibus. Limites autem inuenire non potui; caeterum a praecedentibus habitu summopere crispo et foliis exfasciculatis optime distinguitur.

- 11 *H. extricatum* caule decumbente setifero, foliis vncinatis, furculis erectis 229
pinnatis sensim attenuatis apice conuoluto-secundis. *Hoffm. Deut. fl.*
v. II. p. 62. *Schrad. Crypt. Gewächse. n. 75.* *Roth. fl. Germ. v. III. p. I.*
p. 287.

Germ. *Ausgewickeltes Astmoos.* Gall. *Hypne debrouillé.*

In humidis vliginosis Germaniae habitat. Caetera latent.

Surculi decrescendo pinnati, etiam simplices. Folia caulina in „humida aequae ac sicco secunda, caulina patula magis, lacte virescentia, „instructa nervo valido in cuspidem extenso, per margines etiam subtilissime „denticulata; perigonialia ovali-lanceolata, apice saepe turbinata, striato- „neruosa. Capsula incurua. Operculum breue, conicum, apiculatum. Peristomatis exterioris dentes sedecim denticulati, interioris membranâ reticulatâ connexi absque ciliis. *Hoffm. loc. cit.*

Ita Hoffmannus; fateor autem, mihi hanc speciem summo opere suspectam esse; specimina etenim, quae in Schraderi collectione hoc nomine instructa video, nihil aliud sunt quam *Hypni compressi* foliis maioribus insignis varietas, quam ipse etiam in Alpibus Helueticis legi, quamque habitu paulo diuerso deceptus primum pro specie peculiari habueram. Caeterum in meis Schraderianisque speciminibus folia mihi non videntur denticulata. Hanc *Hypni compressi* varietatem Dillenii icon t. 36. f. 22. c. sistere videtur.

Si cilia in peristomate interno desint, *Leskia* erit, non *Hypnum*.

- 12 *H. falcatum* surculo repente, diuisionibus erectis, apicem versus ramofo- 230
pinnatis, pinnulis incuruis; foliis oblongo-lanceolatis, carinatis, acuminatis, secundis, falcatis, nervo vsque ad apicem pertingente instructis. . . . *Tab. I. f. 6.*

Germ. *Sensenförmiges Astmoos.* Gall. *Branchule faucilliere.* *Hypne faucille.*

In Alpium vliginosis inueni. Fructificatio deerat. Duratio longaeua.

Surculus repens, longus, terrae radicularum tomento adhaerens, aetate caluus, diuisiones emittens rectas, basi nudiusculas, inferne simpliciter pinnatas, pinnis irregularibus, confertis, apice incuruiusculis, sub apicem vero in ramos longos iterum pinnatos fere fasciculatos diuisus, pinnis extremis satis regulariter decrescentibus, incuruis. Folia in furculo parua plerumque aquâ corrofa, neruo tantum remanente, coloris squalide terrei; superiora vero longissima, oblongo-lanceolata, carinata, falcata, secunda, neruo crasso purpureo ad apicem vsque pertingente et in acumen obliquum educto instructa, margine integerrima, fusco-viridia. Fructum ignoro.

Proxime sequenti affine esse videtur; at habitus nostrae plantae longe ramosior, et plurimum diuersus coniungere non sinit. Aegre tamen, fateor, separari, cum species nouas detegendi cupidinem veritati postponendam esse censeam. Fructus inspectio quondam forte dubia soluet.

In praecedentibus folia ramorum semper multo minora quam furculi; in nostro vero folia ramea magna, speciosa; hinc ab illis facile distinguitur.

- 13 H. *dubium* furculo procumbente, simpliciter pinnato, pinnis approximatis subincuruis; foliis angustis, patulis; subsecundis, apice pili-formi; capsulae nutantis oblongo-ouatae operculo conico. 231

Hypnum dubium caule subdecumbente, ramis approximatis, filiformibus, erectiusculis, vagis, subpinnatis; foliis lanceolatis, acutis, erecto-patulis, capsulis oblongis, incuruis. *Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 71. Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 507. H. dubium* furculis pinnatis, apice acutis; foliis erecto-patulis, capsulis oblongis, incuruis. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 10. H. dubium* furculis pinnatis subdecumbentibus, ramis approximatis, foliis rectis, acutis antheris subnutantibus. *Neck. fl. Gall. Belg. v. II. p. 484. H. dubium* furculo ascendente simpliciusculo, ramis approximatis, foliis erecto-patulis, primordialibus acutis. *Neck. meth. musc. p. 161. — H. filicinum v. β. Huds. fl. Angl. p. 422. — Hypnum repens*, filicinum, trichoides, palustre. *Dill, musc. p. 286. t. 36. f. 21. Rai. Syn. III. p. 85.*

Germ. Zweyfelhaftes Astmoos. Gall. Branchule incertaine. Hypne douteux. Angl. Fine leaf'd Bog-Hyppnum. Dill.

In Angliae et Belgii paludibus, ericetis, pascuisque vliginosis habitat. Verè cum capsulis reperitur. Duratio perennis.

Surculus pollicem vnum, duos longus, repens vel decumbens, indivisus, simpliciter pinnatus, pinnis approximatis, filiformibus, terminali eique proximis rectis, teretibus, acutis, caeteris apice subincurvis. Folia imbricata, angusta, lanceolato-acuminata, vsque ad apicem nervo instructa, pellucida, humiditate patula, siccitate erecta vel subsecunda, ramulorum superiorum apicem versus quasi in cuspidem conuoluta. Perichaetia imbricata, longiora. Pedunculus lateralis, erectus, unciam et ultra longus, glaber, rubellus. Calyptra subulata, pallida, lateraliter fissilis. Capsula nutans. Theca subcylindrica. Operculum breue, conicum, acutiusculum.

14 H. *plumosum* surculo reptante ramoso, ramis subpinnatis, foliis lanceolatis, longe acuminatis, subsecundis; capsulae cernuae operculo conico.

232

Hypnum plumosum trunco reptante ramisque primariis bifariis depressis; foliis longius acuminatis, striatis, thecis e pedunculo laeui cernuis, operculo conico. Hedw. musc. frond. v. IV. p. 37. t. 15. H. *plumosum* surculis pinnatis, repentibus, ramis confertis, foliis imbricatis, subulatis, antheris erectis. Linn. Sp. pl. p. 1592. Syst. Nat. v. II. p. 704. Linn. jun. meth. musc. p. 371. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1343. Laich. pl. Europ. p. 492. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1058. 9. Weiss. Crypt. Gött. p. 237. Web. spic. fl. Gott. p. 64. Scop. fl. Carn. p. 155. Roth. fl. Germ. p. 468. v. III. p. I. p. 309. Doerr. Nass. p. 290. Enum. Dan. p. 931. Retz. Prodr. fl. Scand. ed. II. n. 1412. Mell. fl. Frid. p. 204. Huds. fl. Angl. p. 422. Deim. Bot. v. I. p. 397. Panz. Pflanz. Syst. 15 th. v. II. p. 290. — *Hypnum satebrosum* caule reptante, ramis confertis, pinnato-depressis; foliis ovatis, acutis, 3 striatis; striis oppositis, inaequalibus, capsulis e seta laeui cernuis operculo conico Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 74. — *Hypnum sericeum* v. *plumosum*. Neck. meth. musc.

p. 173. — *Hypnum repens*, *filicinum*, *plumosum*. Dill. Musc. p. 280.
t. 35. f. 16. Hall. Enum. St. Helv. p. 102. n. 31?

Germ. *Federartiges Astmoos*. *Federichtes Astmoos*. Panz. Gall. *Hypne plumuleux*. *Branchule plumuleuse*. Angl. *Shining plume fern Hypnum*.
Dill. *Winged Hypnum*. Huds.

Ad arborum radices et saxa per totam fere Europam habitat. Vere cum capsulis legitur, rarius autem floret. Duratio perennis.
Surgulus longissimus, semipedalis et ultra, repens, ramosus, ramulis nunc terrae appressis pinnatimque dispositis, nunc directione magis vagâ erectiusculis, inordinatis; furculi ramorumque caulibus inferne nigricans, radicularum minimarum congerie tomentosa arborum cortici saxisque adhaerens. Folia dense imbricata, ad latus vnum plerumque spectantia, concava, lanceolata, longe acuminata; ductuum fasciculo ad medium evanescente plicisque duabus lateralibus minoribus instructa, e luteo vel fusco viridia cum sericeo splendore. Perichaetia caulinis similis, exfasciculata. Pedunculus in furculo primario divisionibusque lateralis, erectus, tenuis, laevis, semunciani ad unciam longus, rubens. Calyptra lateraliter fissilis subulata, pallide fusca. Theca ovato-oblonga, primum erecta, maturitate vero cernua, fusca. Operculum conicum, acutum, rubrum. Annulus, ut et in praecedentibus, nullus.

An *Hypnum plumosum* caule reptante, ramis brevibus, pinnato-erectiusculis, incrassatis, confertis, foliis imbricatis, subulatis, acuminatis; capsulis erectiusculis Dicks. hort. sicc. Brit. 522. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 75. vere ab *H. plumoso* Hedwigii differt? Rothius non putat, in eiusque sententiam abeo.

- 15 *H. fallax* furculo procumbente diuiso, diuisionibus pinnatis, pinnis confertis simplicibus compositisque, inaequalibus, teretibus, acutis; foliis imbricatis, patulis, cordato-lanceolatis, acuminatis; capsulae ovatae inclinatae operculo e basi convexâ rostrato. Tab. II. f. 1. 233

Germ. *Betrügerisches Astmoos*. Gall. *Hypne fallacieux*.

In Alpium Sanensium yliginosis, vbi legi, et in Silesia, vnde a reuer. Starkio missum accepi, habitat. Tempus florescentiae non exploratum. Perennat.

Surculus procumbens, radicularum glomerulis infra oblitus, luteo-rufescens, basi subnudus, adscendendo diuisus, diuisionibus summo-pere polymorphus, nunc ramos simplices referentibus, nunc dense et irregulariter pinnatis. Pinnae confertae, inaequales, saepius simplices, aliquando tamen et ipsae ramosae, teretes, lineares, nunc acutae, nunc nouellis ramis sub speciem gemmarum ad apicem orientibus quasi clauatae. Folia dense imbricata, concaviuscula, cordato-lanceolata, acuminata, nervo crasso in iunioribus viridi, in annofloribus ferrugineo vsque ad apicem excurrente instructa, humiditate patula, siccitate trunco appressa et saepe ad pinnarum apicem in cylindrum conuoluta, omnia e luteo virescentia absque sericeo splendore. Perichaetia imbricata, lanceolato-acuminata, fasciculo donata, interiora longiora, albida. Pedunculus lateralis solitarius, erectus, semuncialis, laevis, tortilis, ferrugineus. Calyptra defuit. Theca ouata, leniter inclinata, ferruginea. Operculum paulo dilutius coloratum e, basi conuexa in rostellum longiusculum subobliquum desinens. Peristoma inuestigare non licuit.

Tota planta ad radices agnoscas ita procliuis est, vt ex omnibus trunci partibus, imo ex ipsorum ramorum apice, radiculae emittat.

Specimina dantur, in quibus folia omnia adeo humiditate corrosa sunt, vt nervus tantum longus speciosus remaneat, vnde stirps habitum spiniformem vel plumulosum adipiscitur, quo observator incautus facile decipi et talia specimina pro specie diuersa habere posset vid. f. 6.

Icon nostra specimen Helueticum absque capsula sistit, cum specimina Silesiaca fructu instructa serius acceperim, quam vt delineare et aeri incudenda curare possem.

16 H. Seligeri furculo procumbente diuiso, diuisionibus laxae et inordinate 234
pinnatis, pinnis simplicibus apice incuruis; foliis imbricatis, ovato-lanceolatis, carinatis, acuminatis, subsecundis; capsula nutante.

Germ. *Seligers Astmoos*. Gall. *Hypne de Seliger*.

A reuer. Seligero in Comitatu Glatzenfi ad saxa rinulorum montanorum, vbi rarius occurrit, detectum est. Amicus Starkius benigne communicauit. Anthesis ignota. Vita longaeua.

Surculus, procumbens, diuisus, laxe et inordinate ramosus. Rami seu pinnae simplices, patentes, apice incuruiusculae. Folia laxe imbricata, siccitate et humiditate pariter subsecunda, lanceolata, carinata, acuminata, neruo crasso viridi tota longitudine percurfa, saturate viridia. Perichaetia caulinis similia, pallidius viridia. Pedunculus lateralis, erectus, subflexuosus; infra spadiceus, superne ferrugineus, laevis, vncialis et vltra. Calyptra, operculum et peristoma in speciminibus meis deerant. Capsula ouata, nutans, ferruginea.

Praecedenti summopere affine et fortè mera eius varietas; attamen habitus multo minus ramosus; color trunci denudati ater, folia angustiora, subsecunda, fere falcata, coloris intense viridis in atrum vergentis, et pedunculi multo longiores separare videntur. Caeterum ad radices agendas, pariter prouum est, et folia primaria aqua corrosa, solo neruo remanente, iidem spinulas referunt. Hedwigius, vt Clar. Starkius monet, pro specie propria declarauit.

3. *Surculo pinnato, foliis non secundis.*

Cupressoides.

- 17 *H. proliferum* surculo subdiuiso, duplicato-pinnato, ex annuis innouationibus continuato, caule purpureo; foliis imbricatis, ouato-lanceolatis apice piliformi, pedunculis subadgregatis; capsulae nutantis ouatae operculo e basi conica curuirostri. 235

Hypnum proliferum surculis duplicato-pinnatis, proliferis, foliis lanceolatis, imbricatis, thecis oblongis, operculis acuminatis incurvis. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 1031. Mönch pl. Marp. p. 741. *H. proliferum* surculis proliferis, plano-pinnatis, pedunculis adgregatis.

Linn.

Linn. Syst. Veg. p. 950. Linn. mun. meth. musc. p. 370. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1343. Laich. pl. Encop. p. 492. Web. spic. fl. Gött. p. 61. Murr. Prodr. Gött. p. 89. Ehrh. Crypt. exs. 95. Poll. pl. Pal. n. 1032. Leuf. fl. Hal. n. 1080. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 531. Scholl. fl. Barb. n. 861. Plan. Ind. Erf. p. 261. Leers. fl. Herb. n. 862. Mall. St. Sci. n. 1055. Scop. fl. Carn. ed. II n. 1332. Roth. fl. Germ. v. I. p. 467. v. III. p. L. p. 275. Huds. fl. Angl. ed. II. v. II. p. 499. Curt. fl. Lond. t. 9. Gort. fl. Belg. 2. p. 294. Deim. Bot. v. I. p. 396. Ibid. v. III. p. 391. Ranz. Pflanz. Syst. 15. th. v. II. p. 285. — *Hypnum splendens* furculis subtriplicato-pinnatis, proliferis, foliis lanceolatis, confertis, splendentibus, pedunculis aggregatis. Sibth. fl. Ox. n. 304. — *Hypnum parietinum* furculis plano-pinnatis, continuatis, pedunculis adgregatis. Linn. sp. pl. p. 1590. Syst. Nat. v. II. p. 703. Hedw. fund. musc. v. II. p. 94. t. 4. f. 513. Sturm. Deut. fl. f. XXIV. 15. ***. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 60. Weiss. Crypt. Gött. p. 232. Grimm. fl. Isen. p. 128. Wilk. fl. Gryph. p. 133. Schrank. Baiers. fl. p. 463. Weig. fl. Pom. Rug. n. 704. Reich. fl. Moenö-Franc. 1789. Hopp. fl. Ger. p. 210. Reyg. fl. Ged. p. 165. Wulst. fl. Bor. p. 50. Fl. Ingr. p. 171. Linn. fl. Suec. n. 1020. Fl. Lapp. n. 406. Gunn. fl. Norw. n. 366. St. Isl. p. 218. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1258. Mull. fl. Frid. p. 204. Huds. fl. Angl. p. 422. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 751. Gort. fl. Belg. p. 514. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 469. La Mark. fl. Franc. v. II. p. 55. Cranz. Inst. p. 54. Kram. Elench. p. 296. *H. parietinum* furculo pinnato, ramis arcuato-subulatis, teretibus, capitulis adgregatis, obliquis, operculo subulato. Neck. meth. musc. p. 175. — *Hypne ailé*. *Hypnum* furculis absque interruptione ramiferis, ramis pinnatis, foliis ovatis mucronatis, sericeo-splendentibus. La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 168. — *Hypnum filicinum*, tamariscifoliis maioribus splendentibus. Dill. musc. p. 274. t. 35. f. 13. Eiusd. Cat. Giess. p. 217. — *Hypnum* caule suberecto, flexuoso, ramis teretibus, pinnatis, pinnulis pinnatis, operculo aristato. Hall. hist. St. Helv. n. 1765. Eiusd. Enum. St. Helv. p. 103. n. 27.

Muscus filicinus, flavescent, maior, ramifolus. Vaill. Bot. Par. p. 140. t. 29. f. 1. eius herbarii fide. Ibid. p. 28. f. 1. Mor. hist.

Q. III. p. 625. t. 6. f. 20. Tourn. Inst. p. 555. t. 326. f. c. Buxb. Cent.
II. t. I. f. 2. Rupp. Fl. len. p. 290. n. 1.

Germ. *Sprossendes Astmoos*. Gall. *Branchule elegante*. *Hypne prolifer.* *Hypne aile.* La Mark. Angl. *Proliferous Hypnum*. Dan. *Steenbrogne moos*. Norw. *Veggetrollmösse*.

In pomariis, nemoribus, sylvis abiegnis, fossis exsiccatis, viarum cauarum umbrarum marginibus per totam Europam densis, latisque stratis aureo-fulgentibus habitat. Vere capsulae vigent. Vita perennis.

Stirpus procumbens, duplicato-spinatus, planus, semipedem et ultra longus, flexuosus, ex annuis innovationibus continuatus, ita ut e caulibus pluribus uno in alterum continuato compositus videatur, caulibus novellis quasi turionem e surculi annotini dorso exurgentem sistentibus. Aliquando etiam surculus in duos alios primarios normam sequentes dividitur. Pinnae, pinnulaeque suboppositae, rigidae, apice incurviusculae, surculique apicem versus sensim breviores, subfiliformes. In surculo ramisque omnibus truncus, (verum improprie dicunt) absque foliis consideratus elegantissime rubens praesertim in speciminibus recentioribus. Folia in surculo primario maiora, in ramis ramisque minora, limbricata, concava, ovato-lanceolata, apice in productionem brevem piliformem desinente, ductuum fasciculo duplici, vel potius striis fasciculos mentientibus longe ante apicem evanescentibus instructa, e luteo viridia, splendentia, facie lubrica, in secco tamen rugulosa. Perichaetia imbricatim conferta, angustiora, acumine longiore piliformi exstante, ex fasciculata, pellucida, basi macula crocea notata. Pedunculi in surculo ramisque primariis laterales, rarius solitarii, plerumque aggregati nempe e perichaetiis distinctis sed maxime approximatis emergentes, erecti, fescunciales, longiores, laevissimi, purpurei. Calyptra lateraliter fissilis, subulata, pallida. Theca nutans, ovata, subarcuata, aetate purpurea. Operculum e basi conica rostratum, rostro sursum deorsumve recurvo, aurantiacum. Peristomatis interni processus perforati ciliis longioribus intermixti.

Inter elegantissimos et vulgatissimos muscos numeratur. Folia autem summopere polymorpha. In pinnulis ultimis vix fasciculi aut striae vestigium apparet; imo in surculis novellis sub turionis formam e surculi an-

notini dorso erumpentibus, multo longiore et angustiore, acumine longissime piliformi, omnino exfasciculata, pellucida, perichaetialibus tandem multo similia quam caulinis vide.

Hypnum proliferum v. *brevisetum* pinnulis dense confertis, pedunculis semuncialibus in ramis primariis solitariis; operculo conico subrostellato. BRE-
VISE-
TUM.

Varietas summopere notabilis, quae erga *H. proliferum* eundem respectum feruare videtur, quam *delicatulum* erga *parietinum*. Surculi breuiores, habitus autem non tenerior; pinnae pinnulaeque densius confertae; caeterum ramificatis et folia eadem; at pedunculi vix semunciales, non e surculo sed e ramis primariis solitarie orientes; operculo conico breuius rostellato. Haec discrimina vero tanta non sunt quam vt separare possim. In Thuringiae syluis reperi.

- 18 *H. parietinum* surculo diuiso, subtriplicato-pinnato, caule viridi; foliis 236
imbricatis; triquetro-lanceolatis, apice piliformi, longitudinaliter rugosis; pedunculis subadgregatis; capsulae nutantis ouatae operculo e basi conica curuirostrato.

Hypnum parietinum surculis subtriplicato-pinnatis, proliferis; foliis ouatis, acute imbricatis; thecis cylindricis, operculi rostellato-incuruo. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 1032. Mönch. pl. Marp. p. 741. *H. parietinum* surculis plano-pinnatis, continuatis, pedunculis adgregatis. Linn. Syst. Veg. p. 350. Linn. iun. meth. musc. p. 870. Murr. Prodr. Gött. p. 30. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1343. Litch. pl. Eur. p. 492. Roth. fl. Germ. v. I. p. 467. v. III. p. I. p. 276. Poll. pl. Pal. n. 1031. Schrad. Spic. 73. Web. spic. fl. Gött. p. 61. Thunb. Prodr. fl. Meg. n. 332. Leers. fl. Herborn. n. 863. Scholl. fl. Barb. n. 862. Leys. fl. Hal. n. 1079. Plan. Ind. Erf. p. 261. Malt. St. Sil. n. 1054. Huds. fl. Angl. ed. II. p. 499. Gort. fl. Belg. 2. p. 295. Dem. Bot. v. I. p. 596. Ibid. v. III. p. 590. Thunb. fl. lap. p. 342. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. v. II. p. 285. — *Hypnum proliferum*. Hedw. fund. musc. v. II. p. 94. *H. proliferum* caulibus interruptim ramoso-pinnatis, ramis ramulorum pinnatis, supremis simplicibus, omnibus ad angulos rectos patentibus.

tentibus, foliis rectis, pedunculis aggregatis. Schrank. Prim. fl. Sa-
 lisb. n. 359. Eiusd. Baiers. fl. v. II. p. 463. *H. proliferum* furculis
 proliferis, plano - pinnatis, pedunculis aggregatis. Linn. sp. pl. p.
 1590. Syst. Nat. v. II. p. 703. Weiss. Crypt. Gött. p. 230. Grimm. St.
 Isen. p. 128. Hopp. fl. Ger. p. 210. Gmel. St. Tub. p. 325. Hoffm. Deut.
 Fl. v. II. p. 60. Sturm. Deut. Fl. fig. XXIV. 5***. Reich. fl. Moeno-
 Franc. n. 788. Wilk. fl. Gryph. p. 153. Weig. fl. Pom. Rug. n. 705.
 Reyg. fl. Ged. p. 164. Wulf. fl. Bor. p. 50. Fl. Ingr. p. 171. Linn. fl.
 Suec. n. 1013. Fl. Lap. n. 405. Gunn. fl. Norw. n. 575. St. Isl. p.
 215. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1256. Mull. fl. Frid. p. 203. Huds. fl.
 Angl. p. 422. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 750. Gört. fl. Belg. p. 314. Neck.
 Enum. Pal. p. 451. Eiusd. Fl. Gall. Belg. v. II. p. 473. La Mark. fl.
 Franc. v. II. p. 551. excluso priori Vaillantii synonymo. All. fl. Fed.
 n. 2488. Cranz. Inst. p. 54. Kram. Elench. p. 295. — *Hypnum delica-
 tum*. Ehrh. Crypt. exs. 301. — *Hypnum tamariscifolium* furculo repente
 ramis planiusculis, proliferis, capitulis confertis, incurvis. Neck.
 meth. musc. n. 158. — *Hypne prolifer*. *Hypnum* furculis interrupte
 ramosis, ramis plano - pinnatis, foliis perparvis acutissimis, non
 splendentibus. La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 167. — *Hypnum*
filicinum tamarisci foliis minoribus non splendentibus. Dill. musc.
 p. 276. t. 35. f. 14. Eiusd. Cat. Giess. p. 217. Hall. Enum. St. Helv.
 p. 103. n. 23. — *Hypnum* ramis teretibus pinnatis, pinnulis pinnatis,
 foliis appressis. Hall. hist. St. Helv. n. 4764. — *Muscus filicinus maior*.
 Vaill. Bot. Par. p. 140. t. 25. f. 1. Mor.
 hist. Ox. III. p. 625. t. 6. f. 21. Loes. fl. Fruss. p. 167. ic. 44? Rupp.
 fl. Ien. p. 290. n. 5. II. p. 21. — *Germ. Wandastmoos. Gall. Branchule des paroës. Hypne des paroës.*
Hypne prolifer. La Mark. Angl. Wall-Hypnum. Lightf. Norw.
Timmermosse. Lap. Sadme. Iap. Tai vulgo Koki.

In pratis humidis, sylvis abiegnis, pomariis ad viarum cau-
 rum aggeres, cum praecedente per totam Europam et in Iaponia habitat.
 Aprili floret, mediâ aestate thecas maturat. Vita longæva.

Surculus procumbens, tres quatuor uncias longus, imo semipedalis et ultra, subflexuosus, diuisus, diuisionibus planis, inferne triplicato-pinnatis, superne vero duplicato-pinnatis. Plerumque e latere furculi primarii aut diuisionum ramus erigitur arbusculam referens, basi nudus, apicem versus vero furculi instar pinnatus. Pinnae, pinnulaeque infime suboppositae, superiores alternae, apicem versus sensim decrescentes, aequaliter distantes, teretes, subulatae. In furculis ramisque omnibus truncus e luteo viridis. Folia in furculo laxissime imbricata, basi lata amplexicaulia, cordato-triquetra, lanceolata, marginata, ductuum fasciculo valido in productionem filiformem defluente instructa, striis lateralibus quatuor longitudinaliter rugosa, e luteo pallide viridia, in pinnulis ultimis densius imbricata, at adeo minutula, ut oculis inermibus vix discerni queant, omnia tamen neruo sub apicem euanescente instructa. Omnium superficies exterior tuberculis vesiculosus exasperata. Perichaetia imbricatim conferta, angustissima, oblongo-lanceolata, carinata, ductuum fasciculo et acumine longo piliformi instructa, interiora longiora. Pedunculi e furculo ramisque primariis ad ramulorum basim erecti, fescunciales et ultra, subadgregati, purpurei, superne validiusculi. Capsula nutans, ouata, tamen et incuruiuscula, aetate purpurea. Operculum e basi conicâ rostratum, aurantiacum.

Prolifero satis simile et cum eo tam frequenter commixtum, ut summa Synonymorum confusio inde sit orta. At praeter habitum tenuiorem peculiarem, qui potius dignoscitur quam verbis declaratur, alia sunt discrimina, quibus a *prolifero* facillime distinguitur. Eiuscemodi sunt: furculus magis diuisus nec ex annuis innouationibus, ut in praecedente, continuatus; rami subtriplicato-pinnati, apice magis acuti; truncus minime rubens; folia breuiora, planiora, fere triquetra, euidentius rugosa, tuberculis sub lente exasperata, e luteo vel albo viridia absque ullo splendore; perichaetia angustiora fasciculo donata, basi immaculata etc.

In extricandis harum duarum specierum Synonymis multi auctores infeliciter sudauerunt, quo impulsus fui hanc Synonymiam multo fusius et plenius, quam mihi in hoc opere propositum erat tradere. Plerique Botanici, primusque inter eos, ni fallor, Hallerus Linnaeum in Synonymiâ errauisse Dillenique Synonymon *prolifero* conueniens *parietino* adscripsisse

et vice versâ contenderunt. Hinc factum est, vt posteriores nomenclatores, exceptis tamen Neckero, Weissio, Schrankio paucisque aliis nomina Linnaeana permutauerint, ipseque Murrai^{us} *Syst. Veg. Linn. ed. XIV.* harum specierum Synonyma Linnaeana emendare tentauerit. Sic maneat; Linnaei nomina restituere non adgrediar, ne noua confusio inde oriatur et quae nunc vlu et auctoritate summorum fere aevi nostri Botanicorûm stabilita sunt, retinebo. Linnaeum vero in *Hypno parietino* Dillenium haud intempestiue adduxisse nobis concedet, qui eius definitioni attenderit *furculis plano-pinnatis, continuatis*, quod *prolifero* recentiorum et iconi 13 Dilleni tantum conuenire potest; nam in peculiari istâ furculi ex annuis innouationibus continuatione specificus character huius musci quaerendus. Praeterea *Hypnum delicatulum prolifero* suo simillimum esse dicit, quod de *prolifero* recentiorum minime verum est, sed tantum de illorum *parietino*. Si Linnaeus vero in caeteris Synonymis adducendis errauit, quem errorem in Systemate suo Naturae castigauit, illud minime mirum. Icones enim, quae has species sistunt, vix sunt tolerabiles, et nulla inter illas datur, ne Dillenianis quidem exceptis, quae *H. proliferi* et *parietini* differentiam veramque vtriusque faciem accurate exprimat. Tournefortiana icon e deterrimis; Vaillantianae meliores sunt, ita tamen vt cuinam speciei assignandae sint inter auctores hucusque non satis conuenerit.

Denominatio *proliferum*; erroris Nomenclatorum causa omnino tollenda esset, cum vtraque species perinde sit prolifera. *Formosissimum* ex elegantissimâ in toto hoc genere formâ, vel, vt Abthorpius, *splendens* e colore aureo nitente, quem Dillenius in suâ definitione optime expressit, ita vt quamnam ille speciem intellexerit nullo modo dubitari possit, praecedens potius dicerem.

19. *H. recognitum* furculo decumbente diuiso, bipinnato; foliis imbricatis triquetrolanceolatis, apice piliformi, striatis in ramulis minimis exfasciculatis; capsulae cernuae oblongae operculo conoideo, peristomii interni processibus perforatis. 237.

Hypnum recognitum trunco decumbente ramisque pinnatim diuissis; operculo conoideo; peristomii processibus perforatis. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 92. t. XXXV.*

Hypnum delicatulum. *Hedw. fund. musc. v. II. p. 94.* *H. delicatulum* furculis duplicato-pinnatis, proliferis, apice cuspidatis; foliis oblongis, acuminatis, imbricatis; thecis cylindraceis; operculi rostellum obtuso, incuruo. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 947.* *H. delicatulum* caulibus decumbentibus, ramose bipinnatis, ramis ad angulos rectos petentibus, foliis ramorum subcordatis, acutis, minimis; caulinis multo maioribus, subcordatis, in cuspidem elongatam desinentibus. *Schrank. prim. fl. Salisb. n. 841. Eiusd. Baiers. fl. v. II. p. 468.* *H. delicatulum* furculis proliferis plano-pinnatis, cuspidatis, pedunculis adgregatis. *Linn. sp. pl. p. 1590? Syst. Nat. v. II. p. 703? Syst. Veg. p. 950? Linn. iun. meth. musc. p. 371? Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1343? Schrad. spic. fl. Germ. p. 73. Leyss. fl. Hal. n. 1031. Baumg. fl. Lips. n. 1290. Ehrh. Hann. Mag. 1782. p. 480. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 835. Roth. fl. Germ. v. I. p. 467. v. III. p. I. p. 275. Lumn. fl. Poson. n. 1072. Linn. fl. Suec. n. 1019. Fl. Lapp. ed. nov. p. 331. Gunn. fl. Norw. n. 865. Retn. Prodr. fl. Scand. n. 1257. Dem. Bot. v. I. p. 369. Laich. pl. Eur. p. 492. Crantz. Inst. p. 54. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. v. II. p. 284. — *Hypnum parietinum* v. *delicatulum.* *Poll. pl. Pal. n. 1031. — Hypnum tamariscifolium* v. β . *Neck. meth. musc. p. 158.**

Germ. *Anerkanntes Aftmoos.* Gall. *Hypne reconnu.* Branchule vérifiée.

In Laponiae, Sueciae, Germaniae, Hungariae, Helvetiae etc. montibus tam ad humum quam ad truncos habitat. Vere floret; aestate thecas maturat. Duratio perennis.

Surculus decumbens, diuissus, diuisionibus bipinnatis vel subtripinnatis, pinnulis teretibus, patentibus, apicem furculi versus decrescentibus, coloris e luteolo viridantis absque ullo splendore. Folia in furculo laxius, in ramis ramulisque densissime imbricata, triquetra vel delto-

ideo-lanceolata, in acumen piliforme educta, ductulorum fasciculo sub apicem euanescente striisque lateralibus instructa, sub lente augentiore margine ferrulata tuberculisque exasperata, e viridi lutescentia, in ramulis ultimis minima vix oculis discernenda, exfasciculata. Perichaetia imbricatim conferta, interiora angustiora, in acumen longissimum piliforme desinentia. Pedunculus e furculo primario erectus, vnciam et ultra longus, solitarius, glaberrimus, ruber, siccitare tortilis. Capsula oblonga, cernua, viridis, maturitate e luteo fuscilla. Operculum conicum, apiculatum, dilute rubellum. Peristomatis interni processus perforati.

A praecedente vix aliter quam habitu paulo teneriore rarius tripinnato et operculo in acumen brevius rectiusque educto differt. An vere distincta sit species dubius haereo et e sola Hedwigii auctoritate separo. Operculum vix satis certum speciei characterem praebet, cum pars nulla fructificationis in eadem specie adeo sui sit absimilis. Foliorum discrimen prorsus nullum.

20. *H. umbratum* furculo procumbente, prolifero, inordinato, ramoso, ramis bipinnatis ramulisque attenuatis; foliis imbricatis cordato-ouatis, acuminatis, tricoftatis, ferrulatis; capsulâ obouatâ, cernua.

Hypnum umbratum furculis teretibus dorso proliferis, bipinnato-sparfis ramis ramulisque attenuatis, foliis cordato-ouatis, acuminatis, ferrulatis, tricoftatis, perichaetio oblongo-ouato. *H. umbratum* furculis proliferis bipinnato-sparfis attenuatis, capsulis obliquis. Hoff. *Deut. fl. v. II. p. 60.* *H. umbratum.* Ehrh. *pl. exsc. n. 66.*

Germ. *Beschattetes Astmoos.* Gall. *Hypne ou Ramule ombragée.*

In vmbrosis Hercyniae habitat. Ehrhartus primus legit. Anthesis non obseruata. Duratio perennis.

Surculus procumbens, dorso prolifer, confertim et inordinate ramosus, ramis bipinnatis ramulisque decuruis apicem versus attenuatis.

Folia

Folia imbricata, cordato-ouata, acuminata, serrulata, costis tribus validis instructa; pallide viridia seu lutescentia, siccitate splendidiora. Perichaetia lanceolata, imbricato-patula, apice denticulata. Pedunculus vncialis, purpureus, rectus. Calyptra et operculum ignota. Capsula brevis, obouata, subcernua.

Plantam mihi non visam et adhuc suspectam *H. proliferum* habitu foliorumque nitore referre dicunt, ab *H. parietino* structurâ foliorum, perichaetii et capsulae propius accedere; ab *H. recognito* autem staturâ maiore, ramis magis inordinate dispositis, foliis nitentibus, dorso minime exasperatis, a *delicatulo* tandem habitu grandiore diuerso, et colore lutescente facile distingui.

21. *H. delicatulum* furculo procumbente ramificante, ramis bipinnatis; foliis 239 imbricatis, cordato-lanceolatis, acuminatis, capsulae oblongae cernuae operculo e basi conica longe rostrato, peristomatis interni processibus imperforatis.

Hypnum delicatulum trunco procumbente ramisque pinnatis ramificatis: operculo longius rostrato; processibus interni peristomii imperforatis, ciliis interpositis simplicibus. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 87. t. 33.* *H. delicatulum* Linn. *sp. pl. p. 1590. etc.?* *H. delicatulum* Aubl. *pl. Guian. p. 968.* *Thunb. fl. Iap. p. 342.* — *Hypnum filicinum*, tamarisci foliis minimis non splendentibus, setis capsulisque breuioribus. *Dill. musc. p. 546. t. 83. f. 6.*

Muscus filicinus, marianus, repens, pinnis breuioribus. *Pet. Act. Phil. Angl. p. 393.*

Germ. *Zartes Astmoos.* Gall. *Branchule délicate.* *Hypne délicat.* Iap. *Toï et Koki.*

In Anglia vbi Lancastriae a *Muhlenberg* lectum est, Pensyluaniâ vnde *Dillenius* habuit, Guianae syluis, Guadalupae nemorosis, vnde *Badie-*

rius misit, Iaponiae montibus ad humum et arbores habitat. Tempus florentiae ignotum. Duratio longa.

Surculus arcuatim procumbens, vncialis et ultra, ramosus, ramis bipinnatis, pinnis apicem versus decrescentibus, unde ramorum forma eleganter triangularis euadit. Color furculi ramorumque viridans. Folia in trunco laxius, in ramis ramulisque densissime imbricata, cordato-lanceolata, semiamplexicaulia, planiuscula, ductulorum fasciculo striisque duabus lateralibus instructa, externe tuberculis minimis exasperata, humiditate patentia, siccitate appressa, luteo-viridia sine splendore. In ultimis pinnulis folia minima sunt, oculis vix discernenda, concauiuscula, exfasciculata. Perichaetia imbricatim conferta, extima brevia, obtusiuscula, fasciculo donata; intima longiora angustioraque, acumine piliformi sub bona lente denticulato, exfasciculata. Pedunculus in furculo erectus, plerumque solitarius, subuncialis, glaberrimus, ruber, siccitate tortilis. Calyptra straminea, lateraliter fissilis secedensque. Capsula cernua, ovato-oblonga, etiam maturitate virens. Operculum e basi conicâ in rostellum longum, tenue, incuruiusculum eductum, basi rutilans. Peristomatis interni processus imperforati.

Hypno parietino et *recognito* ramorum dispositione, foliorum formâ, colore e luteo viridi absque splendore, toto denique habitu, nisi quod in hoc tenerior sit, summopere simile; at peristomatis interni processibus imperforatis ab utroque, et operculi formâ a *recognito* specificè distinctum.

22. *H. minutulum* furculo decumbente ramoso, ramis erectiusculis, simpliciter 240.
pinnatis; foliis imbricatis, cordato-lanceolatis, acuminatis, siccitate summopere crispescentibus; capsulae cernuae oblongae operculo e basi conicâ longius rostrato.

Hypnum minutulum trunco minuto decumbente, pinnatim ramificante, ramis simplicibus; operculo tenuius rostrato, processibus peristomii interni imperforatis, ciliisque simplicibus duplicibusque. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 90. t. 34.* — *Hypnum filamentosum* furculis confertis, filiformibus ramosis, capsulis ovatis, ciliatis, perichaetio bulbi-

bulbiformi. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. 11. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1347? — Hypnum caespitosum, filamentosum, minimum, subflavum. Dill. musc. p. 282. t. 36. f. 18. Aubl. pl. Guian. p. 968?*

Muscur terrestris, virginicus, minimus, subflavus. Mor. Hist. Ox. III. p. 625. t. 5. f. 13.

Germ. Kleinliches Astmoos. Gall. Branchule menue. Hypne filiforme.

In Scotiae sylvis, item Pensylvaniae, Virginiae, Guianae sabulosis, et Hispaniolae montosis, vbi clar. *Green* autumnno 1796 legit et benigne donavit, habitat. Florescentiae tempus ignotum. Duratio longa.

Surculus decumbens, parvus, vix vncialis, senio calius, ferrugineus, plus minusve ramificans, ramis erectiusculis, simpliciter pinnatis, pinnis versus extremitatem decrescentibus, at non tam regulariter eleganterque, quam in speciebus praecedentibus. Folia imbricata, exigua, cordato-acuminata, concaua, ductulorum fasciculo alteram tantum folii partem metiente instructa, humiditate patula, siccitate contracta, crispula, e flauescente viridia, sine splendore. Perichaetia imbricatim conferta, eiusdem tenoris ac in praecedentibus. Pedunculus e ramis primariis erectus, solitarius, subuncialis, laevis, rubellus, siccitate tortilis. Calyptra non visa. Theca cernua, ouato-oblonga, maturitate fusca. Operculum e basi conicâ in rostellum longum tenue eductum, basi rubens. Peristomatidis interni processus imperforati.

A praecedente ramis simpliciter pinnatis, foliisque tuberculis non exasperatis, siccitate summopere crispescentibus, nec non habitu omnium tenuissimo, distinctissimum.

An Hedwigiana stirps eadem ac Dilleniana sit, mihi nondum satis constat. Ex Dilleni descriptione potius, quam ex icone, quae ab Hedwigianâ multum recedit, coniunxi. Praeterea Parisiis in herbario Vaillantii specimina cum Morisoni synonymo vidi, quae facie longe graciliori habitu-

que

que non adeo ramoso quam Dillenii icon sistit praedita Hedwigianam stirpem satis bene referebant.

23. *H. abietinum* furculo decumbente, ramoso, ramis laxè et simpliciter pinnatis, pinnis compressiusculis, lineari-subulatis, rigidis; foliis ovato-lanceolatis, acuminatis, striatis, capsulae cernuae oblongae operculo conico apiculato.

Hypnum abietinum trunco decumbente radiculis villosulo, pin-
natim ramificante; ramis simplicibus; operculo conico apiculato in
thecis oblongis cernuis. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 84. t. 32. Eiusd.*
Fund. Musc. v. II. p. 94. H. abietinum furculis simpliciter pinnatis, ra-
mosis, filiformibus, foliis oblongis, obtusis, dense imbricatis.
Wild. Prodr. fl. Ber. n. 950. Mönch. pl. Marp. p. 741. H. abietinum
furculis ramuloso-pinnatis, incumbens, ramulis simplicibus
acutiusculis, ad angulos patentibus, ad apicem furculi spicam for-
mantibus, foliis imbricatis, falcatis. *Schrank. Prodr. fl. Salisb. n. 838.*
H. abietinum furculis pinnatis, teretibus, remotis, inaequalibus.
Linn. sp. pl. p. 1591. Syst. Nat. v. II. p. 704. Linn. jun. meth. musc.
p. 371. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1343. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 69.
Weiss. Crypt. Göt. p. 236. Web. spic. fl. Göt. p. 63. Poll. pl. Pal. n.
1036. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1531. Schreb. spic. fl. Lips. p. 89.
Timm. Prodr. fl. Meg. n. 835. Roth. fl. Germ. v. I. p. 463. III. p. I. p.
272. Wulf. fl. Bor. p. 50. Linn. fl. Succ. n. 1022. Tit. Lapp. n. 408.
Gunn. fl. Norw. n. 866. St. Isl. p. 212. Huds. fl. Angl. p. 424. Gort.
Gort. fl. Belg. p. 315. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 463. La Mark. fl.
Frang. v. I. p. 56. All. fl. Ped. n. 2491. Laich. pl. Eur. p. 492. Panz.
Pflanz. Syst. 13. th. v. II. p. 289. H. abietinum primordialibus obtusis,
ramis teretibus subulatis, foliis ovatis, acutis, rachi siccitate appres-
sis. *Neck. meth. musc. p. 163. — Hypne des sapins. Hypnum* furculis
pinnatis, ramulis teretibus, subfiliformibus, vatie inflexis, foliis
appressis. *La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 167. — Hypnum lu-*
tescens, alis tenacibus, subulatis. Dill. musc. p. 280. t. 35 f. 17. —
Hypnum ramis duris, teretibus, foliis appressis, ovato-lanceolatis,
pilo

pilo aristatis. Hall. *hist. Sr. Helv.* n. 1762. — *Muscus palustris abietinus.* Vaill. *Bot. Par.* t. 25. f. 12. il. t. 29. f. 12. Mor. *Hist. Ox.* III. p. 625. t. 5. f. 22. Tourn. *Inst.* t. 554. Loef. *fl. Pruss.* p. 167. t. 45? Nisi ad *Hypnum filicinum* referre malis.

Germ. *Tannenförmiges Astmoos.* Tannen-Astmoos. Panz. Gall. *Branchule en forme de sapin.* Hypne sapinet. Hypne des sapins. La Mark. Angl. *Firr-Hypnum.* Huds. Norw. *Gran-jeltra.*

In arenosis, sterilibus, ad muros urbium, in ruderatis, supra saxa, in sylvis praesertim abiegnis per totam Europam habitat. Rarissime floret, causam in raritate individuorum masculorum et plantae adhuc tenerae insolatione quaerente Hedwigio, et ni fallor tantum in Sueciâ et Silesiâ hucusque cum fructu repertum est. In Heluetiâ et Galliâ capsulam nullus vidit. Mea specimina fructu donata in Silesiâ lecta ex optimi Hedwigii amicitia possideo. Aestate theca maturatur. Duratio annosa.

Surculus decumbens, triquadriuncialis, radicibus albicantibus instar stupae parte supinâ hirtus, ramosus, rigidus, ramis simpliciter pinatis, pinnis laxis, suboppositis, compressiusculis, lineari-subulatis, fere filiformibus, fragilibus. Aliquando praesertim furculi apicem versus pinnae magis confertae et serie duplici sibi inuicem oppositae, apiceque incurviusculo paulum increffatae cernuntur. Color trunci in furculo extremo ramisque amoene croceus, caeterum nigricans. Folia in furculo laxius, in pinnis densius imbricata et cauli sexfariam circumposita, sexiamplexicaulia, cordato-lanceolata, acuminata, at contra Halleri Weissique sententiam pilo nullo terminata, ductulorum fasciculo proxime sub apicem evanescente striisque duabus lateralibus minoribus exarata, sub optimâ lente papillis exiguis muricata, furculi basi propria sordide et obscure lutea, superiora vero e luteo amoene viridia absque splendore, humiditate patentiuscula, siccitate cauli arcte appressa, unde teres illius musci facies oritur. Perichaetia imbricatim conferta, ovato-lanceolata, concava, interioribus longioribus, angustioribus. Pedunculus in furculo ramisve erectus, solitarius, vnciam fescunciam et ultra longus, laevis, inferne rubellus, superiora versus pallescens. „Calyptra erecta, subulata, pallida Linn. *sp. pl.* p. 1591.

Theca cernua, oblonga, maturitate fuscella, post operculi delapsum arcuata, unde Linnaeus *loc. cit.* capsulam *magis quam in ullâ aliâ specie recurvam* dicit. Operculum conicum, apiculatum, rubellum. Peristoma congenerum albicans.

Cur Neckerus et Willdenowius folia obtusa dicant, non capio.

24. *H. praelongum* furculo decumbente, subirregulariter pinnato, pinnis 242. laxis subramosis; foliis laxè imbricatis, ovato-lanceolatis; capsulae nutantis oblongae operculo e basi conicâ curvirostro.

Hypnum praelongum trunco decumbente varie diuiso; folis ovato-lanceolatis patentibus, pedunculo muriculato; operculi rostro longo diuersimode directo. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 76 t. 29. Eiusd. fund. musc. v. II. p. 94. H. praelongum* furculis subsimpliciter pinnatis, subproliferis; foliis lanceolatis, laxè imbricatis, thecis oblongis; operculis conicis, rostro subulato longo incuruo. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 948. H. praelongum* furculis confertis, longissimis, decumbentibus, inordinate ramuloso-pinnatis, ramulis remotis, foliis lanceolatis, acutissimis, capsulis obliquis. *Schrank. prim. fl. Salisb. p. 836. H. praelongum* furculis subpinnatis, decumbentibus, ramulis remotis, foliolis ovatis, antheris cernuis. *Linn. sp. pl. p. 1591. Syst. Nat. v. II. p. 703. Linn. inn. meth. musc. p. 371. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1343. Laich. pl. Eur. p. 492. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 72. Weiss. Crypt. Gött. p. 225. Web. spic. fl. Gött. p. 62. Poll. pl. Pal. n. 1033. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 836. Schreb. Spic. fl. Lips. p. 88. Roth. fl. Germ. v. I. p. 468. v. III. p. I. p. 283. Wulf. fl. Ber. p. 50. Fl. Ingr. p. 171. Linn. fl. Suec. p. 1021. St. Isl. p. 212. Huds. fl. Angl. p. 422. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 751. Gort fl. Belg. p. 314. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 571. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 56. All. fl. Ped. n. 2489. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. v. II. p. 288. *H. praelongum* furculo reptante, ramis subaequalibus, setis axillaribus, capitulis subcernuis, foliis ferrulatis, patulis. *Neck. meth. muse. p. 174. — Hypne allongé. Hypnum* furculis tenuibus praelongis laxè et inaequaliter pinnatis, foliis patulis minimis,*

mis. *La Mark. Encycl. Meth. Bot.* III. p. 165. — *Hypnum repens*, triangularibus parvis foliis, praelongum. *Dill. musc.* p. 278. t. 35. — *f. 15*
Hypnum foliis distichis, lanceolatis, pilo terminatis, capsulis ovatis, inclinatis, aristatis. *Hall. Hist. St. Helv.* n. 1758. *Hypnum repens*, brevissimis foliis, operculo aristato. *Hall. Enum. St. Helv.* p. 98. n. 3.

Muscus filicinus, minor. *Vaill. Bot. Par.* p. 140. t. 23. f. 9. *Buxb.* Cent. IV. p. 37. t. 63. f. 3.

Germ. *Schr langer Astmoos. Lang-bärtiges Astmoos.* Panz. Gall. *Branchule longue - barbe. Hypne allongé.* La Mark. Angl. *Treuling Hypnum.* Huds. *Lightf.*

Ad arborum truncos, e quibus capillorum instar pendet et ad terram in sylvis, umbrosisque totius Europae gregatim habitat. Sub finem Septembris cum capsulis iamiam maturescentibus legi; primo vere autem opercula decutiuntur floresque nouelli educantur. Duratio perennis.

Surculus longissimus, utpote non raro semipedalis, nunc ex arborum cortice pendulus, nunc humi prostratus, repens, innumerisque radiculis tomentum densum nigricantem sistentibus solo adhaerens, subdivisus, irregulariter pinnatus, nec raro tantum vage ramosus, apice autem plerumque rarius e latere viticulos longos tenuissimos, filiformes, primum simplices, inde sub apicem ramificantes emittens, vnde habitus peculiaris oritur, quem Dillenii icon non bene repraesentat. Pinnae laxae, inaequales, planiusculae, furculi apicem versus magis approximatae et regulares, aliae simplices, aliae ramosae. Color trunci in furculo ramisque pallidus. Folia in furculo laxius disposita, in pinnis vero, ut Schrankius optime observauit, duplici serie alterna, ut reipsa quatuor series emergant, sed ad duo latera opposita magis patentia, vnde facies quaedam planiuscula oritur, basi semiamplexicaulia, ovato-lanceolata, sub lente mediocri ferrulata, at pilo nullo terminata, ductulorum fasciculo instructa, e flauicante viridia, at in pingui solo etiam laete viridantia. In viticulis filiformibus autem haec omnia paulo diuersa; nempe foliola laxae alterna sunt, angustissima, minima, apice piliformi reflexiuscula, pallidissima. Perichaetialia imbricatim con-

ferta, caulinis minora, ovato-lanceolata, concava, apice piliformi reflexa margine integerrima, fasciculo donata, albicantia. Pedunculus in furculo erectus, lateralis, solitarius, vncialis et ultra, amoene purpureus, tuberculis exasperatus. Calyptra subulata, lateraliter fissilis, pallida. Theca oblonga, nutans, maturitate oliuacea mixtâ rubedine. Operculum e basi conicâ aurantiacâ curvirostrum, rostro tenuissimo thecam longitudine subaequante sursum deorsumve spectante, pallidiore.

Colore plerumque lutescente et pelluciditate quâdam muscus ille distinguitur, cacterum formâ summopere varius. In sylvis nostris habitu multo tenuiori, furculis brevioribus et gracilioribus, pedunculisque vix semunciam aequantibus ludit. Est *Muscus* terrestris omnium minimus etc. *Vaill. Bot. Par. p. 138. t. 23 f. 2*; quam iconem plerique nomenclatores ad *Hypnum* serpens perperam retulerunt. *Proliferi* autem nec habitum habet, nec folia pilo terminata ostendit nostra planta, quamvis *La Mark* loco citato dicat. Ex eius descriptione crederes, illum aliam stirpem oculis subiectam habuisse.

25. *H. chrysophyllum* furculo procumbente diuiso, diuisionibus dense pinnatis; 243. pinnis simplicibus compositisque; foliis patentibus, carinatis, lanceolatis, apice piliformi neruoque instructis, capsulae inclinatae oblongae operculo conico. *Tab. II fig. 2.*

Germ. *Goldblättriges Astmoos.* Gall. *Branchule ou Hypne à feuilles dorees.*

Planta speciosissima Alpina, quam e Cel. *Lachenal* benignitate possideo, hucusque extra Heluetiam non lecta. Florescentiâe tempus ignotum, at aestate cum capsulis maturis reperta est. Duratio perennis.

Surculus procumbens, apicem versus diuisus, diuisionibus elegantissime pinnatis. Pinnae dense confertae, lineares furculi apicem versus decrescetes, compressiusculae, nunc simplices breviores, nunc iterum pinnatae longiores, ad angulum acutum trunco erumpentes. Color trunci
in

in furculo obscurius, in ramis amoenissime rutilans, si planta madefiat. Folia in furculo plerumque humiditate ita corrosa, vt furculus infra nudus appareat, in ramis densissime imbricata, humiditate ac siccitate pariter patentia, duobus lateralibus tamen magis appressa, vnde ramorum facies compressuscula euadit, e basi concauâ amplexicauli carinato-lanceolata, in acumen piliforme educta, margine integerrima, ductulorum fasciculo alteram tantum folii partem metiente instructa, colore aureo e luteo rufescente splendentia, in supremis tamen virore admixto. Perichaetialia imbricatim conferta, caulinis similia, pallidiora, interiora, in cylindrum convoluta, longiora, acuminata, striata. Pedunculus in ramis lateralis, erectus, solitarius, vncialis et vltra, subflexuosus, laevis, dilute purpureus. Calyptra non visa. Capsula inclinata, subcylindrica, arcuata, aetate spadicea. Operculum conicum, aurantiacum. Peristoma duplex, interni processibus sedecim ciliis intermixtis.

26. *H. protensum* furculo longissimo procumbente, subdimiso; diuisionibus 244. simpliciter laxaeque pinnatis; foliis patentissimis, carinatis, lanceolatis, acumine piliformi subreflexo, exfasciculatis; capsulae inclinatae subcylindricae operculo acute conico. *Tab. II. fig. 3.*

Germ. *Ausgestrecktes Astmoos.* Gall. *Branchule diffuse.* *Hypne étendu.*

In Alpibus Saenenfibus rupibus madidis adhaerens furculis implexis et cum *Hypno crista castrensis* commixtum viuit. Primus omnium anno 1796 in Heluetiâ legi. Aestate capsulae maturantur. Perennat.

Surculus longissimus, utpote pedalem vidi, procumbens, flexuosus, simplex diuisusque, simpliciter et irregulariter pinnatus, e luteolo viridis, in supremis ramis rubellus. Pinnae laxae, inaequales, ad angulum fere rectum trunco infidentes, ad furculi apicem longiores, lineares. Folia dense imbricata, e basi concauâ amplexicauli lanceolata, carinata, in acumen longissimum, piliforme, patentissimum, reflexiusculum educta, exfasciculata, e luteo rufescentia, tantum in supremarum pinnarum apice viridia. Perichaetialia imbricatim conferta, caulinis subsimilia, minora,

pariter exfasciculata. Pedunculus in furculi diuisionibus lateralis, erectus, solitarius, vncialis, fescuncialis et vltra, laeuissimus, colore purpureo apicem versus in aurantiacum abeunte amoenissime rutilans. Calyptram non vidi. Capsula inclinata. Theca elongata, subcylindrica, arcuata, maturitate spadicea. Operculum purpureum, conicum, acutum. Peristoma vt in praecedente.

Variat furculis simplicibus, regularissime pinnatis, pinnis densis apicem versus sensim decrescentibus, apice stellatis, sterilibus. *Fig. b.*

Planta speciosa a praecedente, a quâ habitu longe laxiore simpliciter pinnato et foliis patentissimis in acumen multo longius eductis, subreflexis, ductulorum fasciculo carentibus differt, distinctissima, ei vero proxime affinis. Foliorum structurâ et directione nec non facie hispida *Hypno squarroso* satis accedit, at habitus pinnatus et perichaetium paruum, quod in *squarroso* insigne est, affatim distinguunt,

27. *H. cuspidatum* furculo suberecto ramofo; ramis simpliciter pinnatis; 245. pinnis breuib; superioribus longe cuspidatis; foliolis ouatis, acuminatis, exfasciculatis; supremis conuolutis, longioribus; capsulae nutantis ouato-cylindricae operculo obtuse conico.

Hypnum cuspidatum furculis pinnato-ramosis, apice longo cuspidatis; foliis oblongo-acuminatis, thecis cylindraceutis, operculis conicis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 956. Mönch. pl. Marp. p. 742 Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1345. Laich. pl. Eur. p. 493. H. cuspidatum* furculis vagis, apice foliis conuolutis, acuminatis. *Linn. sp. pl. p. 1595. Syst. Nat. v. II. p. 704. Linn. iun. meth. musc. p. 371. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 58. Poll. pl. Pal. n. 1043. Timm. fl. Meg. prodr. n. 815. Roth. fl. Germ. v. I. p. 471. v. III. p. I. p. 271. Reyg. fl. Ged. p. 165. Linn. fl. Succ. n. 1035. St. Isl. p. 212. Huds. fl. Angl. p. 428. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 761. Neck. fl. Gall. Belg. v. II. p. 482. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 60. All. fl. Ped. n. 2502. Pauz. Pflanz. Syst. 13 th. v. II. p. 309. *H. cuspidatum* furculo erectiusculo, ramis summis pungentibus, cuspidatis, setis axillaribus lon-*

giffimis. Neck. meth. musc. p. 163. — *Hypnum cuspidatum* & *pungens*. Weiss. Crypt. Gott. p. 163. Web. spic. fl. Gott. p. 59. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1273. — *Hypnum cuspidatum*. Schrank. Baiers. fl. v. II p. 466. — *Hypne pointu*. *Hypnum* furculis ramosis pinnatis, foliis laxè imbricatis splendentibus, supremis in mucronem cuspidatum conuolutis. La Mark Encycl. Meth. Bot. III. p. 169 — *Hypnum palustre*, extremitatibus cuspidatis et pungentibus. Dill. musc. p. 300. t. 39. fig. 34. — *Hypnum* foliis ouato-lanceolatis, ramis teretibus, supremis conicis, acuminatis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1741. — Buxb. Cent. II. p. 6. t. III. f. 1 — 4.

Germ. Zugespitztes Astmoos. Langgespitztes Astmoos. Panz. Gall. Branchule piquante. Hypn pointu. La Mark. Angl. Spear pointed Bog-Hypnum. Dill. Pointed-Hypnum. Huds.

In paludibus muscosis, fossis nuper exsiccatis, pratis vliginosis pascuis humidis, aggeribus vmbrosis madidis totius Europae confertis, caespitibue, vnde cuspidæ erectæ numerosæ exsurgunt, habitat. Sub veris finem aestatisque initium capsulae sunt in optimo vigore. Duratio perennis.

Surculus suberectus, quadri-quinqueuncialis, superiora versus ramosus ramis simpliciter pinnatis, pinnis alternis, dissitis, breuib, inaequalibus, planiusculis, superioribus terminalique longe cuspidatis, pungentibus. Surculi, ramorum pinnarumque truncus purpureus per folia translucens. Folia e basi amplexicauli ouato-lanceolata, concava, exfasciculata, in furculo ramorumque parte inferiore laxius imbricata, siccitate et humiditate pariter patentiuscula, duobus lateribus oppositis vero patentiora, vnde facies plantae compressiuscula euadit, in apice vero dense conferta, et in cuspidem longam, duram, pungentem conuoluta, omnia pellucida, e viridi lutescentia cum sericeo splendore. Perichaetia itidem conuoluta, longissima, subcariosa, exfasciculata. Pedunculus longissimus, duas ad tres uncias metiens, e furculi ramorumque latere erectus, solitarius, laevis, e lutescente purpureus. Calyptra subulata, lateraliter fissilis secedensque, pallida. Theca ex ouato-cylindrica, incuruiuscula, nutans, e viridi aurantiaca. Operculum creue conicum, obtusum, miniatum.

tiaca.

Aliquando ludit ramis nonnullis in mucronem minime definitibus, sed foliorum latiorum rosulâ terminatis.

28. H. *Schreberi* furculo suberecto ramoso; ramis simpliciter pinnatis pinnis- 246.
que incuruatis, compressis, foliis laxè imbricatis, ouatis, exfasciculatis; capsulae inclinatae subcylindricae operculo conico rectiusculo.

Hypnum Schreberi furculis pinnato-ramosis, apice subulatis, foliis oblongis, acutis, laxè imbricatis, thecis oblongis, operculo conico. *Wild. prodr. fl. Ber. n. 955. Roth. fl. Germ. v. I. p. 469. v. III. p. I. p. 270. Lumn. fl. Poson. n. 1076. — Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1344. Laich. pl. Europ. p. 493. qui inter Hypna foliis reflexis illud perperam retulerunt. — Hypnum compressum ramis apice attenuatis, foliis ouato-lanceolatis setis elongatis; capsulis inclinatis, operculo conico. Schreb. spic. fl. Lips. p. 96. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 918. Münch. pl. Marp. p. 742. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 58. H. compressum furculo erecto ramoso, ramis basi setiferis, planis, recurviusculis, stipite triplo brevioribus. Neck. meth. musc. p. 159. H. compressum furculis plano-pinnatis, ramis simpliciusculis pinnatisque. Neck. Enum. Pal. p. 453. Eiusd. fl. Gall. Belg. v. II. p. 477. — Hypne comprimé. Hypnum furculis pinnatis, nitidis, teretibus, foliis ouato-lanceolatis, conuexis, dense imbricatis, pedunculis longissimis. La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 170. — Hypnum cuspidatum v. inerme. Weiss. Crypt. Gott. p. 253. Web. spic. fl. Gött. p. 59. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1273. — Hypnum inerme caulibus ramosis, furculis remote subdistiche ramosis, ramis teretibus, subulatis, subreflexis, foliis lanceolatis. Schrank. prim. fl. Salisb. n. 845. Eiusd. Baiers. fl. v. II. p. 466. — Hypnum muticum. Van Geuns. Spic. 76. — Hypnum purum v. β. Huds. fl. Angl. p. 427. — Hypnum purum. Ehrh. Crypt. Exsic. 311. — Hypnum cupressiforme tenuius et compressum. Dill. musc. p. 512. t. 40. f. 47. — Hypnum ramis teretibus, foliis ouato-lanceolatis, setis praelongis, capsulâ crassâ, operculo conico. Hall. Hist. St. Helv. n. 174*.*

Muscus squamosus, elatior, ramosus, caulibus compressis. *Vaill. Bot. Par. p. 139. t. 29. f. 10. Tourn. Inst. p. 553. — Bauh. Pin. p. 561. n. 6.*

Germ. *Schreibers Astmoos. Zusammengedrucktes Astmoos.* Gall. *Branchule de Schreber. Hypne comprimé. La Mark. Angl. Fine cypresslike Hypnum. Dill.*

In locis umbrosis, pascuis subhumidis, sylvarum marginibus fossarum humentium aggeribus ad terram densis caespitibus habitat procul dubio totius Europae incola, quamvis in multis regionibus praeteritus. Hyeme capsulae vigent. Vita longa.

Surculus erectus vel ascendens, passim diuisus, ramis vagis simpliciter pinnatis. Pinnæ e ramis ad angulum rectum prodeuntes, distitæ, alternæ, ad basim et apicem ramorum breuiiores, compressiusculæ, attenuatæ, apice reflexiusculæ, simplicissimæ, rarius et ramosæ. Color trunci in totâ plantâ praesertim recentiori amoenissime rutilat. Folia laxè imbricata, hinc et inde patentiora, vnde ramorum habitus compressus, siccitate et humiditate talia manentia, ouata, concava, subexfasciculatâ, nempe neruo tenuissimo statim ab origine euanescente instructa, e luteo cum sericeo splendore viridia. Perichaetia imbricata, angustiora, exfasciculata. Pedunculus in furculo ramisque lateralis, erectus, solitarius, biuncialis et ultra, laevis, purpureus, siccitate modice tortilis. Calyptra subulata, lateraliter fissilis, albida. Capsula ouata, subarcuata, nutans, dilute spadicea. Operculum conicum, acutum, rectiusculum, aurantiacum.

Praecedenti, cuius varietatem esse multi auctores crediderunt, satis simile, at pinnis apice minime cuspidatis, perichaetio multo breuiori; foliis obtusioribus, operculo acutiori ab eo facillime distinguendum. Vaillantii icon ex optimis.

19. *H. purum* furculo suberecto ramoso; ramis simpliciter pinnatis; pinnis teretibus incuruatis; foliis imbricatis, ouatis, concavis, muscronulatis, fasciculo donatis; capsulae inclinatae subcylindricae operculo acute conico subincuruo, 247

Hypnum purum. Hedw. fund. musc. v. II. p. 94. *H. purum* furculis ramofo-pinnatis, apice subulatis, foliis ouatis, obtufis, denfe imbricatis, thecis oblongis, operculis acumınatis. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 953. Mönch. pl. Marp. p. 742. *H. purum* furculis teretibus, ramuloſe ſubpinnatis; aſcendentibus; ramis breuibus, foliis imbricatis concavis, ouatis, cuſpidatis; perichaetio manifeſto; pedunculo praelongo; capſulà obliquà. Schrank. prim. fl. Salisb. n. 842. Eiusd. Baiers. fl. v. II. p. 467. *H. purum* furculis pinnato-ſparſis, ſubulatis, foliis ouatis, obtuſis, conniuentibus. Linn. ſp. pl. p. 1594. Syſt. Nat. v. II. p. 704. Linn. iun. meth. musc. p. 371. Hof. Herb. viv. t. VII. Gmel. Syſt. Nat. v. II. p. 1345. Geſn. tab. Phyt. t. 61. 1058. 12. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 58. Roth. fl. Germ. v. I. p. 470. v. III. p. I. p. 269. Weiss. Crypt. Gött. p. 249. Web. ſpic. fl. Gött. p. 160. Poll. pl. Pal. n. 1044. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1326. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 320. Wigg. prim. fl. Hols. p. 78. Wulf. Ber. p. 49. Linn. fl. Suec. n. 1031. Fl. Lapp. n. 410. Gunn. fl. Norw. n. 862. St. Isl. p. 212. Oed. fl. Dan. t. 706. f. 2. Huds. fl. Angl. p. 427. Curt. fl. Lond. t. 200. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 758. Gort. fl. Belg. p. 317. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 476. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 59. All. fl. Ped. n. 2501. Laich. pl. Europ. p. 493. Panz. Pflanz. Syſt. 13 th. v. II. p. 304. *H. purum* furculo aſcendente ramoſo, ſetifero; ramis incurvis ſubulatis, teretibus; foliis conniuentibus, obtuſis, mucronatis. Neck. meth. musc. p. 160. — *Hypne pur.* *Hypnum* furculis teretibus, nitidulis, foliis denſe imbricatis, ouatis, conniuentibus. La Mark. Encycl. Meth. Bot. v. III. p. 159. — *Hypnum elegans.* Ehrh. Crypt. exs. 242. — *Hypnum* cupreſſiforme, vulgare, foliis obtuſis. Dill. musc. p. 309. t. 40. f. 45. — *Hypnum* ramis teretibus, foliis ouato-lanceolatis, ſetis praelongis, capſulis inclinatis, ariſtatis. Hall. Hiſt. St. Helv. n. 1743,

Muscus ſquamofus, cupreſſiformis. Vaill. Bot. Par. p. 138. t. 28. f. 3. Tour. Inſt. p. 554. Mor. hiſt. Ox. III. p. 625. n. 19.

Germ. Reines Aſtmoos. Glattschuppichtes Aſtmoos. Panz. Gall. Branchule nette. *Hypne pur.* La Mark. Angl. Meadow *Hypnum.* Huds. Neat *Hypnum.* Lightf. Lancaſt. Stags-horn moss. Norw. Rank-jalra.

Ad terram in locis umbrosis, pascuis, pratisque roridis, sylvarumque vdis per totam Europam confertim habitat. Florescentia autumnalis vernalisque. Duratio perennis.

Surculus ascendens, quatuor ad quinque uncias longus, ramosus, rarius indiuisus, ramis simpliciter pinnatis. Pinnae eleganter dispositae, alternae, apicem versus lente decrescentes, teretes, incuruato-subulatae. Color trunci ubique pallidus. Folia densissime imbricata, cauli squamatim appressa, ovata, concava, apice obtuso mucronem brevissimum obliquum emittentia, ductuum fasciculo tenui duas longitudinis tertias circiter metiente instructa, nunc e luteo, nunc saturatius viridia, facie lubrica, pellucida, omni squalore carentia. Perichaetia imbricatim conferta, angustiora, apice piliformi. Pedunculus e furculi ramorumque latere erectis, solitarius, fescuncialis, biuncialis et ultra, purpureus, laevis. Calyptra subulata, lateraliter fissilis, apice fusca. Theca inclinata, subcylindrica, aetate rubella. Operculum conicum, acuminatum, subobliquum, aurantiacum.

A praecedente cui summopere affine est ramis omnino teretibus, foliis conniuentibus fasciculo donatis, trunco minime rubente sed pallide viridi, operculo longius acuminato, facie tandem lubrica optime discernitur. Apud nos rarius floret.

30. *H. illecebrum* furculo procumbente vage ramoso; ramis inordinate pinnatis; pinnis teretibus obtusis, foliis dense imbricatis, concavis, obtusis, mucronulatis; pedunculis pinnarum longitudine; capsulae inclinatae crassiusculae operculo conico acuminato. 248.

Hypnum illecebrum furculis ramoso-pinnatis, suberectis, apice obtusis, foliis oblongis, obtusis, mucronatis, dense imbricatis. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 954. *H. illecebrum* furculis ramisque vagis, teretibus, erectiusculis, obtusis. Linn. sp. pl. p. 1594. Syst. Nat. v. II. p. 704. Syst. Veg. p. 952. Linn. jun. meth. musc. p. 374. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1545. Hoffm. Deut. fl. inter addenda. Grimm. St. Isen. p. 129. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 313. Schreb. sp. fl. Lips. p. 94. Hopp. fl. Ger. p. 211. Leys. fl. Hal. n. 1092. Scholl. fl. Barb. n. 872.

Weig. fl. Pom. Rug. n. 710. Wilk. fl. Gryph. p. 134. Wigg. prim. fl. Hols. p. 78. Schrank. Baiers. fl. v. II. p. 465. Roth. fl. Germ. v. I. p. 470. v. III. p. 315. Wulf. fl. Ber. p. 48. Linn. fl. Suec. n. 1032. Fl. Lapp. n. 317. Gunn. fl. Norw. n. 361. St. Isl. p. 212. Oed. fl. Dan. t. 706. f. I. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1271. Huds. fl. Angl. p. 427. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 482. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 59. Dem. Bot. v. I. p. 399. Ibid. v. III. p. 392. All. fl. Ped. n. 2500. Laich. pl. Eur. p. 493. Crantz. Inst. p. 57. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. v. II. p. 307. *H. illecebrum* furculo vago procumbente, ramis teretibus arcte imbricatis, foliis concavis, obtusis, mucrone terminatis. Neck. meth. musc. p. 179. — *Hypne vermiculé*. La Mark. Encycl. meth. Bot. III. p. 174. phr. Linn. — *Hypnum cupressiforme*, rotundius, vel illecebrae aemulum. Dill. musc. p. 311. t. 40. f. 46. Eiusd. Cat. Giess. p. 220. Hall. Enum. St. Helv. p. 101. n. 17. v. β.

Bryum caule erecto, ramoso, foliis ovatis vndique imbricatis. Fl. Lapp. ed. nov. p. 329.

Muscus terrestris furculis kali aut illecebrae aemulis, foliis subrotundis, squamatim incumbentibus. Vaill. Bot. Par. p. 137. t. 25. f. 7. Tourn. Inst. p. 554. t. 326. D, dubitante Dillenio — Mor. Hist. Ox. III. p. 626. t. 5. f. 30. Rai. Syn. II. p. 37. — Rupp. fl. Ien. p. 291. n. 7.

Germ. *Wurmformiges Astmoos*. Kali-artiges Astmoos. Panz. Gall. Branchule vermiculaire. Hypne vermiculé. La Mark. Angl. Stone cropp-like Hypnum. Dill. Geniculated Hypnum. Huds. Norw. Gull-jætra.

In Norwegiae, Laponiae, Islandiae, Sueciae, Germaniae, Galliae prope Parisios, in tractu Lugdunensi etc. Helvetiae, Pedemontii, Americae ex gr. in Pensylvania, pascuis fylis que passim reperitur. Apud nos rarius floret. Vere capsulae vigent. Duratio longaeua.

Surculus depressus, ramosus, ramis vagis inordinate pinnatis. Pinnae breues, teretes, crassae, apice rotundatae, nec vt in *Hypno puro* recur-

recuruae. Folia dense imbricata, omnino conniuentia, ouata, concava, apice obtuso mucronulata, ductuum fasciculo ultra mediam folii partem euanido instructa, nitida, pellucida. Perichaetia imbricatim conferta; angustiora, apice piliformi. Pedunculus in ramis lateralibus, erectus, solitarius, brevis, pinnae longitudine vix aequans, lacuis, purpureus. Calyptra non obseruata. Capsula inclinata. Theca parua, crassiuscula, e rubro fuscilla. Operculum conico-acuminatum, incuruiusculum, aurantiacum.

In Americâ variat colore primum e viridi flauo, aetate vero in aureum transeunte et permanente. Est *Muscus Americanus*, aureus, foliis cupressi. *Pet. Mus. n. 273. Rai. hist. III. p. 33. n. 43.*

Propter ramos inordinatos satis irregulariter pinnatos ad hanc diuisionem pertinere non videtur, sed tantum cum praecedentibus, inprimis cum *H. puro*, quod proxime refert, habet affinitatem, vt ab iis separare noluim.

31. **H. nitens** furculo ascendente, simpliciter pinnato, pinnis approximatis, 249. subulatis; foliis imbricato-patulis, lanceolatis apice piliformi, striatis; perichaetialibus longissimis; capsulae inclinatae ouatae operculo conico acutiusculo.

Hypnum nitens furculis erectis, ramis breuissimis, foliis lanceolatis, appressis, striatis, perichaetiis longissimis, capsulis obliquis *Schreb. spic. fl. Lips. p. 92. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 322. H. nitens* ramis breuissimis, foliis lanceolatis, subulatis, nitentibus. *Linn. iun. meth. musc. p. 575. Linn. Syst. Veg. p. 952. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1546. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 59. Schrad. Crypt. Gew. n. 73. Web. spic. fl. Gött. p. 87. Roth. fl. Gerin. v. I. p. 472. III. p. I. p. 269. Retz. Prodr. fl. Scand. ed. II. n. 1436. Nov. Act. Ups. 4. p. 242. Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 12. All. fl. Ped. n. 2503. Laich. pl. Eur. p. 494. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. v. II. p. 319. — *Hypnum trichodes* furculo erecto, ramoso, foliis subulatis, rectis, patentibus, setis praelongis, capsula subcylindrica, incuruiuscula *Poll. Pl. Pal. n. 1047. All. fl. Ped. n. 2504, qui ab Hypno nitente**

Schreberi distinctum credidit. *H. trichodes* furculo erecto, ramis approximatis setâ terminatis; foliis lanceolatis, striatis, capitulis erectis. Neck. meth. musc. p. 161. *H. trichodes* ramis rectiusculis, pinnulis approximatis, apice pedunculiferis. Neck. fl. Gall. Belg. v. II. p. 483. — *Hypne à rameaux courts*. La Mark. Encycl. meth. Bot. III. p. 181. Linn. iun. phr. — *Hypnum* palustre, erectum, trichodes, ramulis crebris luteo et rufo virentibus, glabris. Dill. musc. p. 380. t. 39. f. 37. Eiusd. Cat. Giess. p. 220. Crimm. St. Isen. p. 154. — Buxb. Cent. IV. p. 34. t. 62 f. 1.

Neckera nitens. Mönch. pl. Marp. p. 738. phr. Schreb.

Muscus squamosus, palustris, aureus, foliis flagellisue rigidiusculis, capitulis incurvis. Vaill. Bot. Par. p. 138. t. 28. f. 11. Mor. Hist. Ox. III. p. 625. n. 18.

Germ. Gleissendes Aftmoos. Panz. Gall. Branchule lustrée. *Hypne à rameaux courts*. La Mark. Angl. Fallon fine leaf'd Bog-Hypnum. Dill.

In palustribus turfosis Scotiae, vlginosis Scandinaviae prope Vpsaliam, pratis humidis Ingridae circa Petropolim, referente Buxbaumio at florâ Ingrida, nullam de eo mentionem faciente, vdis Thuringiae prope Isenacam, pascuis paludosis Saxoniae, Hercyniae et Palatinatus, vlginosis Galliae, ex. gr. à Seves prope Lutetiam, vbi Vaillantius 17. Maii 1703 legit, vt ex eius herbario edoctus sum, in valle di Lano Pedemontii et verosimiliter in totâ Europâ habitat, nondum tamen in Heluetiâ lectum. Maio capsulae vident. Duratio perennis.

Surculus non erectus, sed vt icon Vaillantii caeterum vix mediocris recte tamen sistit, vtque in meis speciminibus e radicularum congerie tomentum densum nigricantem sistente et vnum tantum trunci latus occupante video, ascendens, simplex, rarius apice diuisus, semel pinnatus. Pinnae breues, approximatae, ad angulum acutum protensae, tereti-compressae, subulatae. Color trunci in furculo ramisque albidus. Folia densissime imbricata, e basi latiusculâ semiamplexicauli lanceolata, in acumen longum

longum piliforme educta, ductulorum fasciculo ante apicem evanido striis-
que lateralibus instructa, cum sericeo nitore flauicantia, nec raro ex aureo
rufescentia, humiditate ac siccitate patula, hinc atque illinc patentiora, vnde
rami compressiusculi sunt. Perichaetia imbricatim conferta, angustiora;
longissima, striata. Pedunculus in furculo erectus, lateralis, solitarius,
duas circiter uncias longus, laevis, pallide aurantiacus, siccitate subtortilis.
Calyptra subulata, pallida, lateraliter fissilis secedensque. Capsula primum
ouata, suberecta, aetate vergens cernua, incurua, rufescens. Operculum breue,
conicum, acutiusculum, coloris fere capsulae sed magis ad rubrum vergente.

32. *H. rufescens* furculo erecto subpinnato, pinnis paucissimis, tereti-com- 25a.
pressis; foliis imbricatis, lanceolatis acumine piliformi, striatis;
perichaetialibus minoribus; capsulae erectae cylindricae operculo co-
nico.

Hypnum rufescens ramis compressis, foliis pilo aristatis, nitentibus, capsulis erectis, operculis conicis. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 9. t. VIII. f. 4. Hall. hist. St. Helv. n. 1784.*

Germ. Goldgelbes Astmoos. Gall. Branchule dorée. Hypne roux.

In vdis lapidosiis subalpinis Helvetiae et rupibus vdis Alpium
Scoticarum habitat. Anthesis ignota. Vita perennis.

Surculus erectus, nunc simplex, nunc pinnatus, pinnis paucis,
elongatis, e tereti compressis. Folia densissime imbricata, ita ut caulis color
rubellus in conspectum non veniat, angusta, lanceolata, in acumen pili-
forme delinquentia, subcarinata, ductulorum fasciculo prope apicem evanes-
cente, striisque lateralibus instructa, margine integerrima, in sicco humi-
doque patentia, coloris e luteo rufescentis. Perichaetia similia, minora.
Pedunculus in furculo lateralis, erectus, solitarius, uncialis, biuncialis et
ultra, laevis, pallide aurantiacus, modice tortilis. Calyptra non obseruata.
Capsula erecta, subcylindrica, gracilis, rufescens. Operculum conicum,
acutum, miniatum. Peristoma *Hypni* interni processibus ciliis intermixtis.

Præcedenti affine, at perichaetio brevissimo, thecâ cylindricâ erectâ, nec non ramis elongatis ab eo distinctissimum. A cel. de Jussieu specimina accepi furculo prorsus simplici, pedunculis vix vnciam metientibus; sed illa, vt et specimen, quod Dicksoni icon sistit, rami tantum huius musci esse videntur, qui mihi in Alpibus Sanensibus longe ramosior et habitus ab icone Dicksoni adeo dissimilis occurrit, vt illum descriptione et figura illustrare operæ pretium sit. Hic nostram habes plantam. *Tab. III. fig. 1.*

Surculus declinatus, diuisus, diuisionibus vage ramosis, terrâ plerumque oblitus. Rami sæpius simplices, aliquando tamen et ipsi ramosculi, apicem versus leniter incuruati, acuti, siccitate compressusculi, humiditate tumescentes, adeo fragiles, vt facillime et fere absque nisu a furculo enellantur, vnde stirps illam incaute obseruanti simplex diceretur. Non raro e ramis ramuli oriuntur longissimi, flirescentes, foliis minutis, exfasciculatis vestiti. Folia furculi nec non ramorum dense imbricata, ita vt truncus rubellus sese spectandum non præbeat, patentia, subsecunda, lineari lanceolata, nempe angusta et a basi ad apicem sensim latitudine decrescentia, acuminata, plana, striis tribus, mediâ longiore, exarata, in furculo squalida terre coloris, in ramis aureo-rufa, supremis cum sericeo splendore albicantibus. Fructificatio deest.

In Alpium vlginosis densis caespitibus adeoque implexis, vt sine disruptione vix legi queant, habitat. An *Hypnum rufescens* ipsum, aut insignis eius varietas.

4to Surculo fasciculatim ramoso

Dendroidea.

33. *H. arbuscula* furculo repente diuiso; diuisionibus erectis inferne nudis, 251.
superne ramosis; ramis fasciculatis, compressis, subpinnatis; foliis
ouato-lanceolatis, serrulatis; capsulae cernuae operculo rostrato.

Hypnum

Hypnum alopecurum furculo erecto, ramis fasciculatis, terminalibus, subdivisis, antheris subnutantibus. Linn. *sp. pl.* p. 1594. *Syst. Nat.* v. II. p. 704. Linn. *iun. meth. musc.* p. 370. Gmel. *Syst. Nat.* v. II. p. 1344. Laich. *pl. Eur.* p. 493. Hoffm. *Deut. fl.* v. II. p. 70. Poll. *pl. Pal.* n. 1042 Weiss. *Crypt. Gött.* p. 246. Web. *sp. fl. Gött.* p. 74. Roth. *fl. Germ.* v. I. p. 470. III. p. I. p. 299. Wulf. *fl. Bor.* p. 49. Linn. *fl. Suec.* n. 1029. Gunn. *fl. Norw.* p. 863. Müll. *fl. Frid.* p. 205. Huds. *fl. Angl.* p. 426. Lightf. *fl. Scot.* v. II. p. 757. Neck. *fl. Gallo-Belg.* v. II. p. 481. La Mark. *fl. Franç.* v. I. p. 59. Houtt. *Nat. Hist. pl. t. CII. f. 2?* Panz. *Pflanz. Syst.* 13. th. v. II. p. 302. t. 102. f. 2? Bellard. *App. ad flor. Ped.* in *Ust. Neu. Ann. Bot.* 9. Stück. p. 86. — *H. alopecurum* furculo ramossissimo erecto, ramis sparso-pinnatis, primordialibus plumulosis. Neck. *meth. musc.* p. 186 — *Hypne queue de renard*. *Hypnum* furculo erecto dendroides, ramis fasciculatis; foliis laxiusculis dorso laevibus, capsulis obliquis. La Mark. *Encycl. meth. Bot.* III. p. 178. — *Hypnum* dendroides, obscurius, fetis et capsulis brevioribus, subnutantibus. Dill. *musc.* p. 315. t. 41. f. 49 — *Hypnum* caule nudo confertim ramoso, ramis et capsulis inclinatis, aristatis. Hall. *hist. St. Helv.* n. 1748.

Muscus squamosus, alopecuroides, flagellis recurvis. Vaill. *Bot. Par.* p. 137. t. 23. f. 5. Tour. *Inst.* p. 554. Mor. *Ox.* III. p. 626. t. 5. f. 31.

Germ. *Baumförmiges Astmoos*. Fuchschwanzartiges *Astmoos*. Panz. Gall. *Branchule petit-arbre*. *Hypne queue de renard*. La Mark. Angl. *Fox tail Hypnum*. Lightf. Norw. *Røfrumjætra*. Sprickjætra.

In sylvis subhumidis ad terram, supra rupes umbrosas aquis irriguas, rarius ad arbores per totam Europam habitat. E Iaponiâ Houltonius muscum accepit, qui nostro simillimus est, quemque *tab. CII. f. 2.* expressit. Autumno capsulae vigent, vere tamen et maturas legi. Vita longæua.

Surculus repens, radiculis minimis tomentosis rufis terrae adhaerens caulesque plures emittens erectos, iuniores simplicissimos clauaeformes, adultiores compositos arbusculam referentes, basi longe nudos, trunco atro-rubente, superne nunc subpinnatos, nunc in duos tresue ramos fasciculatim diuisos. Rami compositi in eodem fere plano siti, vnde tota stirps

faciem planiusculam acquirit, ramulis compressiusculis, apicem versus sensim attenuatis, paulum incuruis. Truncus in ramis ramulisque virescit. Folia in furculo cauliumque parte inferiori squamuliformia, scariosa, sparsa, fordide albicantia; ascendendo autem sensim maiora, densius conferta, viridiora, in caule supremo ramisque laxè imbricata, ouato-lanceolata, ductulorum fasciculo viridante percursa, apicem versus sub lente mediocri argute ferrata, obscure viridia. In ramis annotinis aliquando foliorum aquà corruptorum nihil nisi nervus remanet, unde linearia apparent. Perichaetia densè imbricata, minora, angustiora, longe acuminata, nervo per totam longitudinem percursa, apice non ferrata. Pedunculus e divisionum primarium rarius e ramorum latere erectus, sex ad nouem lineas longus, nunquam vero vncialis, solitarius, laevis, saturate ruber. Calyptra subulata, lateraliter fissilis, pallida. Capsula cernua. Theca brevis, ouata, aetate spadicea. Operculum, concolor e basi conicà longe rostratum, incuruum.

Aliquando e ramorum annotinorum axillis viticuli longi, graciles, filiformes, nouorum furculorum primordia oriuntur.

Neckerae dendroidi satis simile ab eà facie planiusculà, habitu ramiflore, colore obscurius viridi, foliis minoribus, perichaetialibus minime exfasciculatis, pedunculis multo breuioribus, capsulà tandem crassiore cernuà facillime distinguitur. Auctores tamen non pauci has duas species commischerunt. Radicem praeterea plerique dicunt furculum primum repentem postea aut in truncum ascendentem, aut caules plures erectos emittentem. In Dillenii icone huius musci facies nimis teres.

Nomen *alopecurum* satis improprium in *arbusculam* mutauit; sic etenim verus illius stirpis habitus melius declaratur.

34. ? II. *fasciculatum* furculo erecto; ramis terminalibus, fasciculatis, sub- 252.
diuisis; ramulis compressis; foliolis oblongis, decussatis, sparsis.

Hypnum fasciculatum furculo erecto etc. Swartz. Prodr. p. 140.
Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1344.

Germ. Bündelförmiges Astmoos. Gall. Brauchule à faisceaux. *Hypne fasciculé*.

Habi-

Habitat in Iamaicâ. Caetera ignorantur. *Hypno alopecuro* proximam sedem tenere videtur, nisi potius *Neckera* sit.

35. *H. Thuringium* furculo ascendente, alternatim diuiso; diuisionibus fasciculatim ramosis, basi subnudis; foliis dense imbricatis, ouato-lanceolatis, concavis; capsulae nutantis ouato-arcuatae operculo e basi conicâ curuirostro. Tab. III. fig. 2.

Germ. *Thüringisches Astmoos*. Gall. *Branchule Thuringienne*. *Hypne de Thuringe*.

In saltu Thuringico, vbi prope *Tambach* Gothanae ditionis anno 1791 primus detexi, et in Hercyniâ ad truncos annosos terramque habitat. Sub finem Octobris capsulae maturescebant. Vita longaeua.

Sarculus ascendens; pollicem et ultra longus, radices plurimas basi emittens, caeterum senio fere caluus, circiter vncialis, in ramos basi subnudos apicem versus iterum ramosos subalternatim diuissus. Ramuli simpliciusculi, fasciculatim conferti, breues, teretiusculi, apicem versus sensim attenuati incuruatique, plerumque omnes ad latus vnum spectantes. Folia dense imbricata, circa caulem sexfariam disposita, ouata, acuta, concava, ductulorum fasciculo proxime sub apicem denticulatum enascente instructa, inferiora squalida, fusca, caetera obscure viridia. Perichaetia caulinis grandiora, ouato-lanceolata, in vaginam conuoluta, albida, enervia, interiora apice longo filiformi instructa. Pedunculus in ramis axillaris, solitarius, erectus, glaber, purpureus, apicem versus pallidior subuncialis. Calyptra dimidiata, subulata, pallida, lateraliter fissilis scedensque. Capsula nutans. Theca ouata, latere inferiore tamen compressiuscula, e lateo fusca. Operculum e basi conicâ nunc longe acuminatum, nunc curuirostrum, dilute purpurascens. Peristoma congenerum.

Habitus fere *Pterigynandri gracilis*, at capsula *Hypni myosuroidis*, a quo tamen operculo longiore incuruato ramisque magis fasciculatis confertisque facile distinguitur. Caeterum polymorpha planta.

Hypnum strigosum caule repente, sarculis ramisque abbreviatis, erectis; approximatis; foliis ouato-lanceolatis, imbricatis, patulis, cap-

fulis cernuis *Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 76.* in Hercyniâ ad terram lectum nihil aliud est, vt ex exemplaribus ab ipso auctore communicatis video, quam *Hypni Thuringici* varietas, habitû minus elegantis nec adeo fasciculati. Cæterâ omni numero cõueniunt. — Plantam nostram Hedwigius pro specie nouâ propriâ declarauit et *Hypnum pulchellum* nuncupari volebat.

36. ? *H. bryiforme* furculo erecto ramoso; ramis fasciculatis, teretibus obtusis, subsimplicibus; foliis imbricatis, concavis, rotundiusculis; capsulae erectae ex ouato-cylindricae operculo acute conico. 254.

Hypnum iulaceum erectum, Bryi argentei habitu. Dill. musc. p. 322. t. 41. f. 53. — Hypnum foliis squamosis sabinae arcte coniunctis, capitulis et pedunculis paruis rubentibus. Gron. fl. Virg. p. 125.

Germ. Knotenmoosförmiges Astmoos. Gall. Hypne en forme de Bry. Branchule bryoïde. Angl. Silver Bryum like Hypnum.

In Marilandiâ, Virginiâ, Pensyluaniâ habitat. Tempus florentiae auctores tacent. Duratio perennis.

Surculus erectus, superiora versus fasciculatim ramosus, ramis nunc simplicibus fasciculatis, nunc distantibus iterum ramosis, vt in *fig. c. Dillenii*, erectis, teretibus, obtusis. Folia dense imbricata, concava, subrotunda. Perichaetia angustiora, acuminata. Pedunculus e ramorum ramulorumve axillis erectus, solitarius, semuncialis, rubens. Calyptra non visa. Theca oblonga, subcylindrica, basi tamen crassiuscula, erecta, ochrei coloris. Operculum conicum, acutum.

Bryo argenteo facie simillimum, at capsulis erectis ab eo facile distinguendum. Varietas C summo opere insignis est.

37. ? *H. pentastichum* furculo repente diuiso, diuisionibus erectis, apice fasciculatim ramosis; ramis paucis, subcompressis; foliis densissime imbricatis, quinquefariam dispositis, concavis, ouatis mucronatis. 255.
Tab. III. f. 3.

Germ. *Fünfreihiges Astmoos.* Gall. *Branchule pentagone.* *Hypne à cinq rangs.*

Ex herbario Commerſoniano plantulam hanc elegantiffimam habui, ab omnibus aliis *Hypnis* diſtinctiſſimam, ſed nec patriam ſcio, nec fructificationem vidi. Duratio certe perennis.

Surculus repens, ſtolonifer, truncos emittens erectos, ſtriatos, baſi nudos, apice in tres quatuorve ramos fasciculatos, ſimpliciſſimos, compreſſiuſculos, acutos diuiſus. Folia in ſurculo cauli inordinate circumpoſita, ouato-lanceolata, et ſaepe humiditate adeo corroſa, vt apice quaſi ciliata appareant; in ramis denſiſſime imbricata, in ſeries quinque diſtinctiſſimas, tramite non recto, ſed parum obliquo ad apicem vsque tendentes diſpoſitas, in ſeriebus tribus patentiuſculas, in duabus caeteris trunco magis appreſſas, vnde in ramis facies planiuſcula aut obtuſiſſime pentagona oritur, ouata, cochleariformia, apice obtuſo mucronem longiuſculum exſtantem emittentia, exfasciculata, margine integerrima, pellucida. Fructificatio ignota. Color plantae luſcens cum ſericeo ſplendore.

38. ? *H. pulchellum* ſurculo erecto, ramis fasciculatis, linearibus, erectis, 256. foliis ouato-lanceolatis, approximatis; capſulae ſubobliquae, obouatae, operculo pyramidato.

Hypnum pulchellum ſurculis confertis, erectis; ramis ſubfasciculatis, linearibus, ſetis elongatis; capſulis erectis, ſubobliquis. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 13. t. V. f. 6.*

Germ. *Niedliches Astmoos.* Gall. *Branchule joliette.* *Hypne joliet.*

In ſyluis vmbroſis Scotiae habitat. Florescentiae tempus ignotum. Duratio perennis.

Surculi denſis caespitibus congeſti, breues, erecti, ramoſi, ramis fasciculatis, ſubaequalibus patentibus, linearibus. Folia approximata, ouato-lanceolata, acuminata, ſplendentia. Perichaetia breuia. Pedunculus baſilaris, erectus, ſurculo duplo longior, tortilis. Capſula primum erecta, inde ſubobliqua, ouata. Operculum pyramidale. Periſtoma conſpicuum.

An hoc loco bene fiet haec nona species a Dicksono detecta, dubius haereo. Si peristoma simplex fuerit dentibus sedecim integris, ut icon Dicksoni illud sistit, *Pterigynandrum* erit, cum praeterea huius familiae habitum satis referre e descriptione pateat.

5. *Surculo confertim ramoso.*

Sciuroides.

* Foliis directione aequali.

39. ? *H. cylindraceum* surculo repente; ramis confertis, erectis, teretibus, subramosis; foliis imbricatis, ovatis, acutis; capsulae cylindricae operculo acuto. 257.

Hypnum cylindricum furculis repentibus, ramis capsulisque cylindricis; foliis erectis, imbricatis, ovatis, acutis. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 12. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1547. Laich. pl. Eur. p. 459 — Hypnum iulaceum, fericeum, repens, capsulis cylindraceis. Dill. musc. p. 322. t. 41. f. 57.*

Germ. *Walzenförmiges Aftmoos.* Gall. *Branchule ou Hypne cylindrique.*

In Scotiâ, Virginiâ et Pensylvaniâ ad arborum truncos habitat. Hyeme cum capsulis reperitur. Vita longa.

Surculus repens, ramos plurimos proferens erectos, confertos, teretes, nunc simplices, nunc iterum ramosos. Folia dense imbricata, oblonga, concava, ductulorum fasciculo instructa, cauli semper appressa. Perichaetia imbricata, parva, angusta, apice piliformi. Pedunculus e surculi ramorumque compositorum latere erectus, tenuis, circiter semuncialis, rubens. Calyptra non visa. Theca erecta, gracilis, cylindracea. Operculum acutum.

A *Pterigynandro julaceo*, cuius habitum satis refert, ramis brevioribus, pedunculis longioribus et perichaetio brevissimo differt. An eiusdem generis?

H. ab-

40. *H. abbreviatum* furculo repente; ramis confertis, erectis, simplicibus, 258.
pedunculo dimidio breuioribus; foliis laxius imbricatis, ouatis,
concauis, acutiusculis; capsulâ cernuâ.

Germ. *Verkürztes Astmoos*. Gall. *Branchule raccourcie*. *Hypne raccourci*.

In Comitatu Glazienfi Silesiae lectum Rev. *Starke* benigne communicauit. Quo tempore floreat, latet. Duratio perennis.

Surculus repens, radicalium tomento rufescente obsitus, circiter vncialis, ramos emittens erectos, confertos, simplices, teretes, apice incuruiusculos. Folia laxè imbricata, ouata, concava, breuissime mucronata, margine integerrima, ductulorum fasciculo tenui longe ante apicem euanescente instructa, amoene viridia. Perichaetia imbricatim conferta, angustiora. Pedunculus e furculo primario erectus, solitarius, ramulis fere duplo longior, circiter semuncialis, laevis, purpureus. Calyptra non visa. Capsula cernua, basi angustata. Operculum defuit.

A sequente, cui proximum esse videtur, vix aliter, quam foliis laxius imbricatis coloreque laetius viridi ex meis speciminibus differt. At procul dubio operculum differentiam specificam Hedwigio praebuit, cum magnus ille muscorum inuestigator, per litteras monente amico Starkio, speciem propriam esse declarauerit.

41. *H. murale* furculo repente; ramis confertis, erectis, teretibus, subsimplicibus; foliis imbricatis, ouatis, acutis; capsulae nutantis ouatae operculo curuirostro. 259.

Hypnum murale trunco declinato subramoso, ramis compressiusculis; foliis ouatis, acutis, teneris, operculo rostrato. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 79. t. 30. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 76. Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 318. H. murale* furculis repentibus ramosis, teretibus, foliis ouatis, concavis, capsulis cernuis. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 10. H. murale* furculis rectis teretibus, pedunculo subaequalibus, antheris subcernuis. *Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 479. Eiusd. Enum. Pal. p. 453. — Hypnum velutinum v. murale Neck. meth. musc. p. 172. —*

Hyp

Hypnum myosuroides v. γ . Huds. fl. Angl. p. 430. — *Hypnum furculo repente*, ramis erectis, breuibus, foliis ouatis, muticis, operculis argute mucronatis. La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 58. — *Hypnum myosuroides*, breuius et crassius, capsulis cernuis. Dill. musc. p. 518. t. 41. f. 52.

Germ. *Mauer-Astmoos*. Gall. *Branchule muraille*. *Hypne des murs*. Angl. *Stone wall Hypnum*.

Supra muros, saxa, aggeres, in syluis montosis etiam per totam Europam caespitibus intricatis habitat. Hallerus non nouit, quamuis in Heluetiâ minime rarum; nam prope Minnidunum in rupibus vetustate in arenam fatiscentibus copiose legi. Autumno floret. Martio capsulae vigent. Duratio perennis.

Surculus repens, terrae radiculis innumeris tomentum rufum sistentibus adhaerens, longiusculus, vncialis et vltra, ramos plurimos emit, tens multiplici serie confertos, erectos, teretes, simplicissimos, pedunculis breuiores, tres quatuor lineas longos. Folia dense imbricata, ouata, concava, acutiuscula, ductulorum fasciculo conspicuo ante apicem evanescente exarata, margine integerrima, absque splendore e lutescente viridia, nec raro subrufescentia. Perichaetia in vaginam imbricata, parua, angusta. in acumen piliforme educta, exfasciculata, squalide albida. Pedunculus sex ad octo lineas longus, e furculo primario, numquam e ramulis oriundus, erectus, subsolitarius, infra capsulam paulum incrassatus, laevis, purpureus. Vaginula cylindrica, paraphysibus numerosis persistentibus obsita. Calyptra albida, lateraliter fissilis, oblique secedens. Theca nutans, ouata, maturitate spadiceo-fusca. Operculum e basi conuexâ in rostrum longiusculum, incuruum, dilutius purpureum productum. Peristoma vt in congeneribus.

Miror, inter tot Botanicos tam paucos esse, qui de hâc specie ad muros humidos septentrionem versus, spectantes haud rarâ mentionem fecerint. Certe aut pro *Hypno claellato* multo rariore mihi que suspectissimâ specie, aut pro *Hypni velutini* varietate habita fuit, et Pollichius illam designare videtur, vbi dicit, *Hypnum velutinum* aliquando reperiri foliis apice
reque

obtusiusculo donatis *pl. Pal. n. 1049.* quâ notâ, vt et operculo rostrato coloreque saepius e viridî purpurascente, *H. murale* a *velutino* distinguitur.

42. *H. velutinum* furculo repente, ramis confertis erectis, simplicibus; 260.
foliis imbricatis, patentibus, lanceolatis, acumine longo piliformi;
perichaetialibus interioribus crinitis; capsulae nutantis oblongae
operculo conico obtusiusculo, pedunculo muriculato.

Hypnum velutinum trunco prostrato repente; foliis lanceolatis, confertiusculis, perichaetialibus interioribus crinitis; operculo conico. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 70. t. 27.* *H. velutinum* furculo repente, foliis ouatis, acuminatis; thecis oblongis, operculis conicis obtusis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 960. Mönch. pl. Marp. p. 743.* *H. velutinum* caule repente, furculis confertis erectis, foliis ouato-lanceolatis, denticulatis, perichaetialibus interioribus crinitis, capsulis obliquis, setis exasperatis. *Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 73.* *H. velutinum* furculo repente, ramis confertis, erectis, foliis subulatis, capsulis nutantibus. *Linn. sp. pl. p. 1595. Syst. Nat. v. II. p. 705. Linn. iun. meth. musc. p. 372. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1345. Hos. Herb. viv. t. V. Laich. pl. Europ. p. 493. Gessn. tab. Phyt. t. 61. 1058. 12. Poll. pl. Pal. n. 1049. Leers. fl. Herb. p. 246. Weiss. Crypt. Gott. p. 225. Web. spic. fl. Gott. p. 96. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 823. Roth. fl. Germ. v. I. p. 471. v. III. p. I. p. 308. Wulf. fl. Bor. p. 48. Fl. Ingr. p. 172. Linn. fl. Suec. p. 1037. St. Isl. p. 212. Oed. fl. Dan. t. 475. Huds. fl. Angl. p. 428. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 763. Gort. fl. Belg. p. 318. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 478. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 61. All. fl. Ped. n. 2506. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. v. II. p. 312. *H. velutinum* reptans, ramis erectis, teretibus, setâ duplo breuioribus, capitulis ouatis, subcernuis. *Neck. meth. musc. p. 172. — Hypne velouté. La Mark. Encycl. meth. Bot. III. p. 179. phr. Linn. — Hypnum velutinum, capsulis ouatis cernuis. Dill. musc. p. 326, t. 42. f. 61. — Hypnum ramis teretibus, foliis pilo terminatis, capsulis ouatis, inclinatis, mucronatis. Hall. St. Helv. Hist. n. 1754.**

Leskea velutina. Schrank. Baiers. fl. v. II. p. 461.

Muscus terrestris minor omnium vulgatissimus. Buxb. Cent. IV.
p. 55. t. 62. f. 23. Tourn. Inst. p. 553.

Gerin. *Sammtfarbiges Astmoos.* *Sammtastmoos.* *Haarblättrichtes Astmoos.* Panz. Gall. *Branchule veloutée.* *Hypnè velouté.* La Mark. Angl. *Veluet-Hypnum.*

In sylvis ad arborum truncos, in pratis, pomariis, aggeribus, ad terram, supra lapides, ad muros per totam Europam habitat. E vulgatissimis est muscis magnaue strata sericeo colore fulgentia furculis implexis format. Ab autumnno ad ver primum vsque capsulae vigent. Duratio perennis.

Surculus reptans, innumeras radículas sub tomentî rufi densi formâ emittens; nec raro tales ex ipsorum ramorum apice fundens, vncialis, biuncialis, longior, ramos plurimos proferens confertos, plerumque erectos, aliquando etiam declinatos, breuissimos, teretes, apicem versus leuiter arcuatos, simplicissimos. Folia in surculo laxius disposita, maiora, in ramis dense imbricata, ita vt sex series circa truncum pallidum oriantur, omnia in sicco et humido patula, e basi latiusculâ concavâ lanceolata in acumen longum piliforme educta, ductulorum fasciculo vltra mediam longitudinem euanescente instructa, sub lente mediocri apicem versus denticulata, suprema angustissima, capillaria, acumine siccitate varie flexo, humiditate subrecurso, lacte viridia, sericeo colore splendentia. Perichaetia in vaginam imbricata, oblonga, interiora obtusa in processum longum criniformem extensa, exfasciculata, albida, pellucida. Pedunculus e surculo primario erectus, subsolitarius, ramulis ad minimum duplo longior, semuncialis et vltra, purpureus, tuberculis muriculatus. Calyptra subulata, lateraliter fissilis secedensque, albida. Capsula nutans. Theca ouata, primum viridis, maturitate spadiceo-fusca. Operculum concolor, breue, conicum, obtusiusculum, non vero mucronatum, vt Hallerus dicit. Annulus simpliciter fimbriatus.

Foliorum nunc latiorum nunc angustiorum forma, pedunculorum capsularumque longitudine, operculo paulo longiore, colore tandem nunc viridius nunc pallidius sericeo summopere variat.

Insignem varietatem ramis laxioribus vix erectis, saepius subpinatis, operculo paulo longiore, colore obscuriore vix sericeo in sylvis Thuringiae ad terram cum *Hypno rutabulo* promiscue crescentem inueni.

Figura C et D in Dillenii icone ad *Hypnum intricatum* pertinere videntur.

42. *H. Starckii* furculo repente subdiuiso, ramis confertis, erectis, apicem 26r. versus incuruis; foliis imbricatis, cordato-lanceolatis, acuminatis, ambitu toto serratis; perichaetialibus conuolutis, amplissimis; interiorioribus non crinitis; capsulae ouatae nutantis operculo conico, pedunculo muriculato.

Germ. *Starcks Astmoos*. Gall. *Branchule* ou *Hypne de Stark*.

In Silesia habitat, vnde a rev. Starkio, huius stirpis detectore, benigne missum accepi. Tempus florescentiae nondum exploratum. Duratio perennis.

Surculus subdiuisus, terrae adrepens radicularumque tomento rufo obsessus, ramulos emittens confertim erectos, subsimplices, apicem versus attenuatos incuruatosque. Folia in furculo laxa, in ramulis imbricata, cordato-lanceolata, acuminata, ductuum fasciculo crasso viridi dimidiam longitudinis partem emetiente instructa, ambitu toto euidenter serrata, humiditate ac siccitate patula, laete viridia, ad apicem furculi lutescentia, sed absque sericeo splendore. Perichaetialia imbricata, conuoluta, ouato-lanceolata, acuminata, interiori longissima apice attenuato, non vero crinito, exfasciculata, viridia. Pedunculus lateralis, solitarius, erectus, ramulos ter quaterve longitudine superans, fere fescuncialis, muriculatus, intense purpureus. Calyptra ignota. Capsula nutans. Theca ouata, crassiuscula, spadicea. Operculum concolor, breue, conicum, apiculâ acutâ nigricante. Peristoma semidestructum rite inuestigare non licuit; vt in congeneribus esse videtur. Dentes interni vt theca sed dilutius colorati.

Adeo praecedenti simile, vt solâ partium duplo vel triplo maiore mole primo adspectu discrepare diceres; at folia basi latiora, cordata, omnino circumferrata, et perichaetialia conuoluta minime crinita, longissima,

specificè distinguunt. Praeterea color minus flaescens vix sericeus, et capsula spadicea, quae in *velutino* dilute ferruginea est, aliaque leuioris ponderis discrimina. peculiarem speciem esse etiam suadent. *H. rutabulum* thecae formâ satis refert, sed rami conferti erecti distinguunt.

44. *H. pseudo-plumosum* furculo repente; ramis confertis suberectis teretibus 263.
incrassatisve; foliis imbricatis ovato-lanceolatis, acuminatis, vni-
neruiis, integerrimis; capsulae subcernuae ovatae operculo conico-
acuto, pedunculo laevi.

Hypnum plumosum caule reptante, ramis breuibus pinnato-erecti-
usculis incrassatis confertis, foliis imbricatis subulatis acuminatis,
capulis erectiusculis. *Dicks. Hort. fcc. Brit. 5. 22. Hoffm. Deut. Fl.*
v. II. p. 73. Excluso Synonymo Dillenii quod ad *plumosum* Hedwi-
gii referendum.

Germ. *After-Feder-Astmoos.* Gall. *Faux-Hypne plumuleux.*

In Angliâ, Hercyniâ, Silesiâ, vnde a cel. Starkio communicatum habeo, hucusque lectum est. Tempus florescentiae ignotum. Vita longaeua.

Surculus repens, radicularum vellere tomentoso passim obsitus, ramis confertis, breuibus, teretibus, rarius incrassatis, nunc pinnato-erectiusculis, nunc, vt in meis speciminibus video, omnino erectis. Folia dense imbricata, leuissime subsecunda, ovato-lanceolata, acuminata, neruo vix mediam longitudinem metiente instructa, margine integerrim, e luteo cum sericeo splendore rufescentia. Perichaetialia caulinis subsimilia patula. Pedunculus lateralis, solitarius, erectus, sex ad octo vncias longus, ramulos vix longitudine superans, laevis, purpureus. Calyptra nec mihi nec vlli alteri visa. Capsula erectiuscula, demum subcernua, ovata, maturitate spadicea. Operculum conico-acutum. Peristoma congenerum.

Hypnum murale habitu et colore proxime refert, at folia acuminata et operculum conicum distinguunt. Ab *H. plumulo* Hedwigii foliis nec tam longe acuminatis nec striatis specificè differt; praeterea facies illa
plumu-

plumulosa, quam Hedwigii et Dillenii icones optime exprimunt, in nostrâ firpe, vt ex meis exemplaribus video, profus deest.

45. *H. intricatum* furculo repente; ramis confertis breuibus erectis, foliis 264.
laxius imbricatis, patentibus, lanceolatis acumine piliformi; perichaetialibus interioribus oblongo-lanceolatis, capsulae ventricosae nutantis operculo conico-acuto, pedunculo muriculato.

Hypnum intricatum trunco prostrato repente; ramis breuibus simplicibus; foliis lanceolato-acuminatis patulis; perichaetialibus interioribus oblongo-lanceolatis, pedunculo muriculato; operculo conico. *Hedw. musc. frend. v. IV. p. 73. t. 28.* *H. intricatum* furculis repentibus, ramis breuibus, foliis lanceolatis, acuminatis patulis; capsulis ventricosis, obliquis, cernuis, operculo conico. *Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 72.* *H. intricatum* furculis repentibus, ramosis, foliis lanceolatis, acuminatis, patulis, capsulis vrceolatis, cernuis. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 10.* *Wild. Prodr. fl. Ber. p. 328.* *Lumn. fl. Poson. n. 1079.* *H. intricatum* furculis repentibus, ramis breuibus, foliis laxis, lanceolatis, acuminatis, capsulis obliquis cernuis, mucrone obliquo. *Schreb. spic. fl. Lips. p. 99.* *Timm. Prodr. fl. Megap. n. 1200?* nisi potius ad *H. strigosum* ex Hoffmanni sententiâ referatur. *Laich. pl. Eur. p. 491.* *Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1343.* *Schrad. Crypt. Gew. n. 82.* *Roth. fl. Germ. v. I. p. 466. v. III. p. I p. 306.* *Hos. Herb. viv. tab. VI.*

Germ. *Verwickeltes Astmoos.* Gall. *Branchule embrouillée.* *Hypne embrouille.*

Ad arborum truncos et radices, praesertim in salicum annosarum tuberibus, ad fossas, supra lapides in locis vmbrosis humidiusculis promiscue cum *Hypno velutino* sed furculis adhuc magis implexis intricatisque viuit, totius Europae incola. In Heluetia primus legi. Incunte vere thesaurum maturarum opercula decutiuntur. Duratio perennis.

Surculus repens, denso radicularum simplicium ferruginearum agmine obsitus, vncialis, biuncialis et vltra, ramos emittens plurimos confertos, nunc erectos omnes, nunc vtrimque orientes, breues, simplices,

inaequales, teretes. Folia laxè imbricata, ita vt truncus e viridi luteolus passim in conspectum veniat, e basi semiamplexicauli lanceolata, concava, in acumen piliforme educta, sub bonâ lente margine ferrata, ductulorum fasciculo duas tertias metiente instructa, in sicco et humido patentia, e luteo viridia. Perichaetia imbricatim conferta, oblongo-lanceolata, exfasciculata. Pedunculus in furculo erectus, solitarius, ramulis fere duplo longior, a quatuor ad octo lineas longus, tuberculis exasperatus, purpureus. Calyptra subulata, lateralitèr fissilis secedensque, fuscella. Capsula nutans. Theca ovata, ventricosa, maturitate fusca, sub ore contracta. Operculum conicum, acutum et aliquando quasi cuspidatum, fusco-rutilans. Annulus simbria composita. Peristoma congenerum.

H. velutino summopere affine et adeo simile, vt ab omnibus fere auctoribus pro merâ illius varietate habitum fuerit. Schreberus oculatissimus primus separauit. Folia perichaetia interiora non crinita et annulus simbria composita specificè distinguunt. Habitus praeterea tenerior, laxior.

46. ? *H. trichophyllum* furculo repente; ramis distantibus, erectis; foliis capillaribus patentibus; capsula erecta. 264.

Hypnum trichophyllum furculo repente etc. Swarz. Prodr. p. 141. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1345.

Germ. Haarblättriges Aftmoos. Gall. Branchule ou Hypne capillaire.

Habitat in Iamaica. Caetera latent.

47. ? *H. mucrophyllum* furculis confertis, repentibus, ramosis, teretibus, filiformibus; foliis incumbens, subulatis; capsula obliqua. 65.

Hypnum mucrophyllum furculis confertis; repentibus, ramosis, ramulis filiformibus etc. Swarz. Prodr. p. 142. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1345.

Germ. Kleinblättriges Aftmoos. Gall. Branchule ou Hypne à petites feuilles.

Habi.

Habitat in Iamaica. Plura nescimus.

48. ? *H. depressum* furculo repente ramofo; ramulis confertis, depressis; 266.
foliis lineari-lanceolatis, patulis, ficcitate crispis; capsulâ nutante.

Hypnum depressum furculis confertis, repentibus, ramosis, ramulis depressis etc. Swarz. Prodr. p. 141. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1345.

Germ. Niedergedrücktes Astmoos. Gall. Branchule déprimée. Hypne rabaisse.

In Iamaica habitat.

Tres illae species cum *H. velutino* et *H. serpente* magnam affinitatem habere videntur. An satis distinctae sint, forte quis dubitauerit. Descriptionis defectu, quam a Swartzio exspectamus, haec omnia in medio relinquere cogimur. De genere etiam non satis constat. *Hypnum trichophyllum* ob capsulam erectam in *Hypnorum* familia fere semper inclinatam ad *Pterigynandrum* aut *Leskiam* pertinere posset.

49. *H. serpens* furculo repente ramofo; ramulis confertis, subsimplicibus, 267.
filiformibus, suberectis; foliis laxis, subulato-lanceolatis, setaceis, minimis; capsulae e basi angustata sensim dilatatae, cernuae, operculo conuexo breuiter acuminato.

Hypnum serpens trunco repente; ramis erectis simplicibus subramosisque; foliis ouato-acuminatis; thecis oblongis cernuis. Hedw. musc. frond. v. IV. p. 45. t. 18. *H. serpens* furculis repentibus, ramis filiformibus, foliis oblitteratis. Linn. sp. pl. p. 1596. Syst. Nat. v. II. p. 705. Linn. iun. meth. musc. p. 372. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1541. Poll. pl. Pal. n. 1050. Weiss. Crypt. Gött. p. 257. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 824. sub nomine *cupressiformis* e mendo typographico. Web. spic. fl. Gött. p. 97. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1330. Roth. fl. Germ. v. I. p. 471. v. III. p. I. p. 504. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1276. Mult. fl. Frid. p. 206. Huds. fl. Angl. p. 429. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 763. Gort. fl. Belg. p. 318. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 477. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 61. Laich. pl. Eur. p. 490. Aubl. pl. Guian. p. 968. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. v. II.

p. 1341. *H. serpens* furculis repentibus, ramis filiformibus, foliis oblitteratis, capsulis cylindricis, inclinatis, mucrone breui recto. Schreb. *spic fl. Lips.* p. 99. Baumg. *fl. Lips.* n. 1504. *H. serpens* furculo reptante, ramis aequalibus, filiformibus, capitulo obliquo. Neck. *meth. musc.* p. 175. — *Hypnum* trichodes, serpens, setis et capsulis longis erectis. Dill. *musc.* p. 529. t. 42. f. 64. — *Hypnum* caulibus prostratis, foliis minimis, pilo terminatis, capsulis cylindricis, erectis, mucronatis. Hall. *Hist. St. Helv.* n. 1786. — *Hypne trainant.* *Hypnum* furculis prostratis, ramis filiformibus, foliis exiguis pilo terminatis, capsulis obliquis subarcuatis. La Mark. *Encycl. Meth. Bot.* III. p. 180.

Neckera serpens furculis ramosis, decumbentibus, vagis, filiformibus, foliis minutissimis, oblongis, acuminatis, thecis obliquo-cylindricis, operculis obtusis. Wild. *Prodr. fl. Ber.* n. 935. Mönch. *pl. Marp.* p. 733. Lumn. *fl. Pos.* n. 1061.

Gymnostomum serpens. Schrank. *Baiers. fl. v. II.* p. 439. Gmel. *Syst. Nat. v. II.* p. 1353.

Muscus terrestris, minor cauliculis repentibus tenuissimus. Buxb. *Cent. IV.* p. 36. t. 63. f. 2. — *Muscus terrestris*, omnium minimus, capitulis maiusculis, oblongis, erectis. Vaill. *Bot. Par.* p. 138. t. 28. f. 6. 7. 8. Ex optimis. Mor. *Hist. Ox.* III. p. 625. t. 5. f. 14. Vaillantii iudicio pessima. Rai. *Syn.* 38. 11.

Germ. *Schleichendes Aftmoos.* Gall. *Branchule trainante.* *Hypne trainant.* La Mark. Angl. *Capillary trailing Hypnum.* Dill. *Creeping Hypnum.* Huds. *Creeping capillary Hypnum.* Lightf.

Ad terram vdam, truncos radicesque arborum, in asseribus vetustis, in locis vdis vmbrosis pomariorum et sylvarum per totam Europam ut et in Virginia et Guiana furculis caespitosus ita implexis, vt sine laesurâ vix extricari queant, habitat. E vulgatissimis est et in summis Alpibus etiam hospitatur. Sub finem autumnii pedunculi amoenissime purpurascens in conspectum veniunt, vere sequentis anni capsulae maturantur; apud nos sub Maii initium operculum decutitur, semenque effunditur. Caeterum
omni

omni fere tempore, pro loci natalis et coeli conditione thecas aut inchoat aut perficit, unde auctorum in anthesi statuenda disensus. Duratio perennis.

Surculus repens, diuisus, rarius tres quatuor uncias longus, terrae innumeris radiculis tomentum rufum fistentibus adhaerens, gracilis antice ascendens, ramulos plurimos proferens nunc confertos, erectos, subaequales, nunc depresso subpinnatim e furculo orientes, omnes simpliciusculos, filiformes, tenuissimos, aequatuor lineis ad unciam longos. Truncus in furculo e luteo fuscus, in ramulis viridis. Folia remota, subalterna, humiditate patentia, siccitate appressiuscula, crispula, in furculo maiora, laxiora, in ramis minima, e basi latiusculâ longe lanceolata, subulata, setacea, ductuum fasciculo tenuissimo cito evanescente instructa, sericeo-viridia. Perichaetia pro plantulae staturâ magna, ovato-lanceolata, acuminata, concava exfasciculata. Pedunculus subfoliarius, e furculo ad ramulorum basim erectus, longitudine a nouem lineis ad duas uncias et ultra varians, laevis, infra amoene purpureus, superiora versus dilutissime rubellus, aestate tortilis. Calyptra tenuis, lateraliter fissilis secedensque, subulata, pallida, acumine fusco. Theca elongata, e basi angustiore rectâ sensim dilatata, apicem versus leniter incuruata, viridis, maturitate subrufescens, euacuata pyriformis, cernua, subaurantiaca. Operculum breue nunc subconicum, nunc e basi conuexâ in acumen breuissimum saturatius coloratum eductum, croceum, quo depromto denticuli externi dilutissime crocei reflectuntur et capsulae parieti externo apprimuntur sicque diutius remanent; peristoma internum dentato-ciliatum, albidum. Annulus nullus.

Hedwigius folia exfasciculata dicit; mihi vero bonâ lente illa inuestiganti ductulorum fasciculus luteolus tenuissimus cito evanescens sese ostendit. An error opticus?

Omnium *Hypnorum* maxime polymorphum, furculorum longitudine, ramulorum directione et copiâ, foliorum distantia et volumine, colore, pedunculi tandem et thecae longitudine summopere ludit. In solo vberiori lactius viget et omnium partium volumine crescit; in lapidibus asperibusve autem repens minutulusque observatur. Inter numerosas huiusce musci varietates hae potissima nobis describendae.

- α RE-
FENS.** 1. *Hypnum repens* furculis repentibus; ramis compressis; foliis subulato-lanceolatis pilo terminatis, sursum directis, secundis, apice incurviusculis, capsulis cylindricis, adultioribus subincurvis. *Poll. pl. Pal. n. 1051. f. 11. H. repens. La Märk. Encycl. Meth. Bot. III. p. 131. — Trichostomum repens. Schrank. Baiers. fl. v. II. p. 450. — Bryum repens* capsulâ erectâ fenescente incurvâ, furculo repente, ramis filiformibus; erectis, foliis eneruibus, lanceolatis, patulis. *Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1333. Laich. pl. Europ. p. 481? — Muscus terrestris, omnium minimus, capitulis maiusculis, obliquis, erectis. Vaill. Bot. Par. p. 158. t. 28. f. 2.*

In sylvis circa *Lautern* Pollichius, et prope Lutetiam Bobartus legerunt. Arborum radices truncosque putridos obducit, passim quoque locis umbrosis, humidiusculis ad fossas supra lapides reperitur. Capsulae verno tempore sese spectandas praebent. Duratio perennis.

E Pollichii et *La Mark* descriptione patet *H. repens* nihil aliud esse, quam *H. serpentis* varietatem furculo ramisque crassioribus pinnatim diuisis, compressiusculis, foliis maioribus, patentioribus, vnde facies illa plumulosa, quam Pollichius memorat, quamque Vaillantii icon optime sistit, pedunculis vnciâ minoribus, operculoque acuminato spectabilem.

- β TE-
NUC.** 2. *Hypnum tenue* furculo repente; ramis filiformibus erectis, foliis ovato-acuminatis, nervosis, remoto-patulis, capsulis oblongis, cernuis: operculo conico. *Schrad. Crypt. Gew. n. 81. Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 305.*

Ad arborum radices et ad rupes in variis Saxoniae inferioris locis habitat.

„Rami simplices, vel subdivisi. Foliorum nervus apicem versus „evanescens. Setae ramis longiores, laeves. Affine *Hypno serpenti* Hed- „wigii, a quo caute distinguendum.“

Ita Schraderus in loco citato, at ex eius speciminibus mecum communicatis video, *H. serpentis* varietatem esse speciemque propriam minime sistere; nam nec ductulorum fasciculi praesentia, nec operculum conicum spe-

Specificum characterem praebent, cum fasciculus ille in nulla *H. serpentis* varietate desideretur, quamvis in foliis ramulorum vix discernibilis, et operculi forma in hac specie minime constans sit. Vidi etenim in eiusdem caespitis plantulis operculum nunc conicum, nunc conico - acuminatum, acumine aliquando incurviusculo et speciem alienam mentiente. Aetate etiam operculum valde immutatur.

γ VI. 3. *Hypnum viride* furculis basi prostratis, confertis, breuib, ramis longiusculis, peracutis; foliis subulatis, capsula subnutante. *La Mark*
RIDE. *Encycl. Meth. Bot. v. III. p. 181.*

A Thuilerio circa Lutetiam repertum est. Ego in Alpibus terrae adrepens legi.

Haec varietas colore saturate viridi omni splendore destituta et nullo alio colore immixto, ramulis erectis plerumque compositis foliis basi latioribus evidenter fasciculo donatis, pedunculis tandem vnciā semper brevioribus saturatius rubris et capsulis minoribus magis inclinatis sese spectandam praebet.

δ Au. *Hypnum aurantiacum* furculo repente, ramis longis, simplicibus, erectis;
RAN- foliis e basi latiuscula lanceolato - acuminatis evidenter nervosis;
TIA- capsulae cernuae operculo conico.
EUM.

In Alpibus lectum a Clar. *Defontaines* accepi.

Tota planta, truncus, folia, pedunculi, capsula colore aurantiaco plus minusve diluto micant. Foliorum maioris voluminis quam in aliis varietatibus nervus intensicoloratus oculis vel levissime armatis distinguitur. Ramuli aliquando vnciales, fere semper simplices.

Inter has varietates certos limites sagaciores statuunt; ego nullos inueni.

Hypnum trichodes capsulis oblongis in fetis brevioribus *Dill. musc.* p. 530. t. 42 f. 65. species est distinctissima et ad aliud genus pertinens. Haec in supplemento describetur.

- ? 50 II. *clauellatum* furculo repente; ramis multiplici serie confertis, erectis, 263.
foliis dense imbricatis oblongo-lanceolatis; calyptrâ e basi cochleari-
formi mucronata; capsulae cernuae operculo curuirostro.

Hypnum clauellatum repens, ramulis erectis, confertissimis, an-
theris incurvis, operculis inflexis. Linn. *sp. pl.* p. 1596. *Syst. Nat.*
v. II. p. 705. *Syst. Veg.* p. 952. Linn. *inn. meth. musc.* p. 372. Gmel.
Syst. Nat. v. II. p. 1346. Gesn. *tab. Phyt.* t. 61. 1053. 15. Laich. *pl.*
Europ. p. 493. Poll. *pl. Pal.* n. 1055. f. 10. Schrank. *Baiers. fl.* v. II.
p. 481. Gmel. *fl. Tub.* p. 326. Roth. *fl. Germ.* v. I. p. 472. v. III. p. I.
p. 314. Retz. *Prodr. fl. Scand.* ed. II. n. 1454. Huds. *fl. Angl.* p. 426.
All. fl. Ped. n. 2510. Aubl. *pl. Guian.* p. 969. Crantz. *Inst.* p. 53. Panz.
Pflanz. Syst. 13 th. v. II. p. 317. *H. clauellatum* furculo repente, ramis
contiguïs, teretibus, erectis, duplo setâ brevioribus, capitulo incuruo
acuminato. Neck. *meth. musc.* p. 175. — *Hypne à massettes* phr. Linn.
La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 180. — *Hypnum clauellatum* par-
vum, repens, setis brevibus. Dill. *musc.* p. 551. t. 85. f. 17.

Germ. Keulenförmiges Astmoos. Gall. Branchule à massettes. *Hypne*
à massettes. La Mark. Angl. Club-Hypnum.

In sylvis Europae et Guianae ad terram truncosque arborum
habitat. Autumno cum capsulis inuenitur. Duratio perennis.

Surculus repens, longiusculus, ramos plurimos emittens, multi-
plici serie confertos, erectos, clauaeformes, brevissimos. Folia dense im-
bricata, oblongo-lanceolata, ductulorum fasciculo ad apicem vsque pro-
tenso instructa, laete viridia. Pedunculi e furculo primario erecti, quatuor
ad sex lineas longi. Calyptra subfusca, e latâ cochleariformi basi in rostrum
repente desinens. Theca ovata, cernua, maturitate fusca. Operculum e
basi conuexâ in rostrum recurvum longiusculum desinens.

Icon Pollichii summo opere rudis et a Dilleniana toto coelo diuersa
est; quin et ex illius descriptione probabile est, illum prae oculis varietatem
H. praelongi pedunculis brevioribus habuisse. Caeterum omnes auctores,
qui de *H. clauellato* verba fecerunt, Dillenianam stirpem, quae mihi etiam
nondum occurrit quamque pro suspectâ habeo, ignorasse, et aliam *Hypni*
spe-

speciem, *murale* nempe vel *longirostrum* descripsisse videntur, adeo eorum descriptiones cum inter se tum ab icone Dillenianâ recedunt.

Specimen possideo sub nomine *H. clauellati* e Silesiâ missum, sed nihil aliud est quam *Hypnum murale*, et Hedwigius ipse, ut e summi viri citius vitâ defuncti epistolâ comperi, stirpis Dillenianae numquam compos fieri potuit, et plantulas hoc nomine insignitas et cum ipso communicatas *Hypnum murale* esse doluit.

* * Foliis secundis reflexis contortisque.

51. *H. palustre* furculo repente subdiviso; ramis subsimplicibus, erectiusculis, 269.
apice recurvis, foliis ovato-lanceolatis, concavis, recurvis, secundis,
exfasciculatis; capsulae oblongae, suboblique operculo conico, bre-
viter mucronato.

Hypnum palustre caulibus repentibus; ramis erectiusculis, simplicibus, apice recurvis; foliis ovato-lanceolatis, recurvis, secundis, concavis, eneruiis. *Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 295.* — *H. palustre.* *Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1341.* *Laich. pl. Europ. p. 490. phr. Wild. H. palustre* furculis repentibus, ramis erectis, confertis, foliis ovatis, secundis, antheris, erectiusculis. *Linn. sp. pl. p. 1593. Syst. Nat. v. II. p. 703. Gesn. tab. phyt. t. 61. 1058. 10. Syst. Veg. p. 951. Linn. jun. meth. musc. p. 370. Web. sp. fl. Gott. p. 68. Schreb. spic. fl. Lips. p. 101. Mull. fl. Frid. p. 205. Retz. Prodr. fl. Scand. ed. II. n. 1419. Huds. fl. Angl. p. 429. Gort. fl. Belg. ed. II. p. 297. Dem. Bot. v. I. p. 398. Ibid. v. III. p. 391. All. fl. Ped. n. 2496. Crantz. Inst. p. 56. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. v. II. p. 298.* — *Hypne de marais.* *Hypnum* furculis repentibus, ramis confertis erectis; foliis ovato-secundis, antheris erectiusculis. *La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 171.* — *Hypnum heterophyllum* furculo repente simplici; ramis erectis setas subaequantibus, operculo mucronato. *Neck. meth. musc. p. 168.* — *Hypnum luridum* repens, foliis lanceolatis concavis, imbricatulis rectis vnumque latus spectantibus, absque vasculoso ductulo; thecis cernuis; operculo conico. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 99. t. 38.* — *Hypnum heterophyllum aquaticum polycephalum, repens. Dill. musc.*

p. 293. t. 37. f. 27. — *Hypnum* foliis ouato-lanceolatis, falcatis, capsulis ouatis. *Hall. Hist. St. Helv. n. 1733.*

Leskia palustris furculis repentibus, vagis, ramosis; foliis ouatis, acutis, secundis; thecis cylindraceutis, operculis obtusis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 943. Baumg. fl. Lips. n. 1275. Lumn. fl. Poson. n. 1067.*

Muscus aquaticus, denticulatus, minor. Buddl. hort. sicc. fol. 27.

Germ. *Sumpf-Astmoos.* Gall. *Branchule des marais.* *Hypne des marais.* La Mark. Angl. *Marsh Hypnum.* Huds.

In aquis, paludosis, ad fluuiorum oras, in vdis syluaticis pascuisque humidis Scandinauiae, Angliae, Belgii, Germaniae, Lithuaniae, Hungariae, Heluetiae, Galliae prope Lugdunum etc. Pedemontii habitat. A medio vere ad finem aestatis floret, eodemque fere tempore capsulae maturescunt. Duratio perennis.

Surculus repens, simplex diuinusque, e radicularum denso velere tomentosus, foliis emarcidis obsessus, fuscus. Rami simplices, rarissime vnum alterumve ramulum emittentes, copiosi, inaequales nunc vix semunciales nunc vnciam et vltra metientes, erectiusculi, apice incurui vel subulati. Folia laxè imbricata, ita vt caulis e viridi luteolus passim in conspectum veniat, ouato-lanceolata, concaua, exfasciculata, in furculo ramorumque parte inferiori cauli appressa, erecta, lurida; at in parte superiori ramorum recurua et quasi falcata, secunda, laetius viridia. Perichaeitalia imbricatim conferta, interiora angustissima, subulata, tenuissimo neruo instructa. Pedunculus in furculo, rarissime in ramulis lateralis, erectus, ramulis plerumque longior, subuncialis, laevis, rubens, siccitate tortilis. Calyptra ex albo fuscilla lateraliter fissilis secedensque. Theca cernua ouata, maturitate e luteo fuscidula. Operculum conicum, breue, obtuse mucronatum, rutilans. Peristoma duplex; exterius dentibus sedecim, rubellis; interius externo longius e membranâ sedecies dentatâ ciliis intermixtis, albâ.

A *Leskiâ paludosâ* Hedwigii foliis recuruis, secundis, exfasciculatis, thecâ cernuâ, peristomate interno dentato ciliatoque specificè differt.

Variat extra aquas ramulis brachiatis, foliis minus reflexis, rigidis, dilutius virentibus. Est Dillenii *Cat. Giess. p. 218. Hypnum repens*, filicifolium, ramosum, ramulis surrectis et minus complanatis. In Alpium Helueticarum vlginosis editioribus varietatem legi colore summo pere lurido, e viridi fusco, insignem. Hanc varietatem e Suecia a Swartzio missam Hedwigius accepit et vt speciem nouam descripsit; at ex meis exemplaribus in Silesia lectis et cum planta Hedwigiana omni numero congruentibus, video, istam nihil aliud esse, quam *Hypnum palustre* auctorum.

Hallerus capsulas maturitate subsphaericas esse refert, quod nostrae nullatenus conuenit, vt alii auctores, omnesque icones, ipsaeque viua specimina testantur. Weberus etiam Hallero assentiens capsulas maturas sphaericas et atro-purpureas esse affirmat, quod nemo alius vidit. Si bene obseruarunt, certe eorum planta nostra non erit.

52. *H. incuruatum* furculo repente, ramis decumbentibus, confertis vel pin- 270.
natis, simplicibus compositisque; foliis lanceolatis, concavis, longe acuminatis, exfasciculatis, supremis incuruis; capsulae ouatae nantis operculo conico-acuminato.

Hypnum incuruatum furculo repente, ramis pinnatis decumbentibus, apice incuruatis, foliis lanceolatis, concavis-acutis, eneruiis; capsulis ouatis cernuis, operculo rostrato. *Schrad. Crypt. Gewaechs. n. 80. Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 287.*

Germ. Gekrümmtes Astmoos. Gall. Branchule courbée. Hypne courbée.

Ad rupes Hercyniae et in Alpibus Sanenibus Heluetae, vbi primus anno 1796 legi, habitat. Augusto cum capsulis tum inchoatis, tum effoetis reperi. Duratio perennis.

Surculus repens a duabus ad quatuor uncias longus, passim radicularum ferruginearum glomerulis oblitus, in ramos plurimos diuisus, nunc subpinnatim vtriusque decumbentes, nunc confertos, erectiusculos, apice incuruos, simplices compositosque. Color in furculo ramisque e viridi luteolus. Folia laxè imbricata, e basi concava latiuscula lanceolata
acu-

acumine piliformi longo, subexfasciculata nempe nervis duobus tenuissimis inaequalibus statim ab origine evanescentibus instructa, margine integerrima, in furculo ramiorumque parte inferiori patula, superiora versus vero heteromalla, suprema incurva lutescentia. Perichaetia imbricatim conferta, lineari-lanceolata, interiora longissima, exfasciculata, albida. Pedunculus in furculo lateralis, erectus, non raro ex eodem perichaetio gemellus, vicia brevior, laevis, rubellus. Calyptra subulata, lateraliter fissilis secedensque, albida, apice fusco. Capsula nutans, ovata, e luteo fuscilla. Operculum subconcolor, conico-acuminatum, vel e basi conica brevissime rostellatum. Peristoma ut in *H. palustri*.

A praecedente, cui summopere affine, furculis subpinnatis ramis non raro compositis ut et foliis perichaetialibus intimis exfasciculatis differt. Ab *H. cupressiformi* autem, cuius habitum satis refert, foliis non falcatis, tantum in ramorum parte superiori heteromallis et operculo, quod in illo e basi convexa in cuspidem longiusculam tenuissimam educitur, e basi conica in acumen breve incurviusculum desinente specificè distinguitur.

Mea specimina Alpina cum Schraderianis mecum ab amico *Persoon* communicatis collata eandem esse speciem evincunt.

53 ? *H. decipiens* furculo depresso vage pinnato; ramis erectiusculis; foliis 271. imbricatis; lanceolato-acuminatis, concavis, enerviis, subsecundis; capsulae cylindricae obliquae operculo conico-acuto.

Hypnum decipiens caule ramisque depressis, pinnato-erectiusculis, vagis; foliis imbricatis lanceolato-acuminatis, concavis, enerviis, capsulis erectiusculis cylindraceis. *Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 73. Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 309.*

Germ. Täuschendes Astmoos. Gall. *Hypne trompeur*.

In arborum corticibus lignisque emortuis habitat. Hoffmannus solus illud vidit atque descripsit, florescentiae tempore tamen praetermisso. Duratio perennis.

„Color *sericei*, folia in ficeitate erecta vel subsecunda ut in *cupressiformi*, ad lentem integerrima, enervia longâ cuspide terminata. Surculi „ramosi apicem versus vage pinnati, breviores sensim e quibus setae breves, „glabrae; capsulae cylindraceae demum obliquae. Operculum acutum, conicum. *Hofm. loc. cit.*

Planta suspecta mihi non visa, quam a praecedente aegre separo, cum qua Botanici autoptae quondam coniungent. Capsula cylindracea, erectiuscula, maximum discrimen sed vix sufficiens praebet; caetera omnino conveniunt. Posset autem etiam *Hypni cupressiformis* varietas esse; cum muscus ille in saxis lignisque hospitans faciem suam heteromallam falcatumque habitum saepius amittat speciemque alienam mentiatur.

54. H. *atlanticum* furculo repente, ramis confertis simplicibus compositisque 272.
longissimis, ascendentibus, arcuatis; foliis imbricatis, heteromallis
ouatis, acutis, nervosis. *Tab. IV. fig. 1.*

Germ. *Atlantisches Astmoos*, Gall. *Branchule Atlantique*. *Hypne du mont Atlas.*

Clar. *Des fontaines* hunc muscum elegantissimum in montis Atlantici sylvaticis lectum benigne communicavit, at fructificatio deerat. Duratio perennis.

Surculus repens, nudus, vel foliorum corruptorum nervis remanentibus scaber, ramos plurimos proferens confertos, simplices compositosque, illos longissimos utpote duas tresve uncias metientes, arcuatim ascendentes, apicem versus incurvos, compressiusculos. Truncus e viridi luteolus. Folia satis dense imbricata, hinc trunco appressa, illinc vero patentia, ad latus vnum spectantia, unde heteromallus ramorum habitus, basi amplexicaulia, ovato-carinata, acuta, margine sub lente bonâ denticulis minimis ferrulata, nervo viridi proxime sub apicem evanescente instructa, inferiora obscurè e fusco viridia, superiora laetius e luteo virentia, nitentia, pellucida

Distincta certe species.

- 55 ? *H. congestum* furculo ramoso declinato, ramis confertis erectiusculis, 273.
apice inflexis; foliis secundis subcapillaribus, pedunculis breuibus.

Hypnum congestum furculis congestis, ramosis etc. Swarz. Prodr.
p. 142. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1346.

Germ. *Zusammengehäuftes Astmoos.* Gall. *Branchule ramassée.*
Hypne ramassée.

In Iamaica habitat. Plura nescimus. An huiusce tribus?

56. *H. Halleri* furculo repente; ramulis confertis, approximatis, erectiuscu. 274.
lis; foliis imbricatis, ovato-lanceolatis, recuruis, integerrimis,
capulae cernuae operculo conico.

Hypnum Halleri trunco prostrato; ramulis erectiusculis simplicibus, foliis lanceolatis fasciculo destitutis, vndique e basi imbricatâ recuruis. Hedw. musc. frond. v. IV. p. 53. t. 21. *H. Halleri* ramulis approximatis, breuibus, foliis planis, recuruatis. Linn. iun. meth. musc. p. 375. Linn. Syst. Veg. p. 952. Fl. Lapp. ed. nov. p. 532. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 61. Roth. fl. Germ. v. III. p. I p. 294. Swarz. Nov. Act. Ups. v. IV. p. 242. Retz Prodr. fl. Scand. ed. II. n. 1435. Laich. pl. Europ. p. 494. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1346. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. v. II. p. 318. — *Hypne de Haller* phr. Linn. La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 171. — *Hypnum flagellare*. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1341. Laich. pl. Eur. p. 491. phr. Schrank. — *Hypnum* caulibus prostratis, foliis lanceolatis, reflexis, operculo conico. Hall. Hist. St. Helv. n. 1734. Eiusd. Emend. III. n. 53.

Leskea flagellaris furculis repentibus ramis erectis, subsimplicibus, foliis lanceolatis, acutis, apicibus recuruis. Schrank. Baiers. fl. v. II. p. 462.

Germ. *Hallers Astmoos.* Gall. *Branchule Hallerienne.* *Hypne de Haller.* La Mark.

In Alpiniis et Subalpinis Heluetae, Bavariae ad Bockstein, Salisburgii, Scandinaviae, vbi prope Upsaliam Ehrhartus legit, caespitibus den-

densissime confertis complexisque habitat. Tempus florescentiae vernum; sub finem Augusti autem cum capsulis iam effoetis in rupibus madidis Alpium Sanensium legi. Duratio perennis.

Surculus repens, humi prostratus, subdiuisus, quatuor pollices et ultra longus, ramulos plurimos emittens simplices erectiusculos, breuissimos, confertos. Folia trunco vndique imbricatim circumposita, ouato-acuminata, concava, exfasciculata, margine integerrima madore siccitateque pariter instar vnci recurua, e luteo viridia; suprema grandiora, discoidea. Perigonialia ouato-lanceolata, perichaetialia imbricatim conferta, interiora caulinis multo longiora, patentiuscula, minime reflexa, exfasciculata, albida. Pedunculus in furculo lateralis, erectus, solitarius, ramulis multo longior, vncialis et ultra, glaberrimus, profunde purpureus. Calyptra subulata, lateraliter fissilis secedensque, viridula. Capsula cernua, oblonga, maturitate fusca. Operculum conicum thecâ dilutius coloratum.

Habitus huius stirpis peculiaris, quem Hallerus ita describit: „Innumerabiles rami rotundis quasi capitulis se efferunt caespitemque faciunt globulis quasi distinctum.“ *Hall. loc. cit.*

Stirpem suam sub nomine *Leskiae flagellaris* sic delineat Schrankius. „Folia e viridi lutescentia *Hypni triquetri* foliis similia, sed acutiora, exfasciculata, basi amplexicaulia, apicibus recuruis.“ Quae omnia cum *Hypno* nostro conueniant stirpem Schrankianam ab Hallerianâ diuersam non esse existimo,

- ? 57. H. *Timmii* furculo repente, ramoso-pinnato; foliis imbricatis, ouato-lanceolatis, recuruis, apice secundis, margine serrulatis 276.

Hypnum Halleri ramulis approximatis, breuibus, foliis planis recuruatis, *Timm. Prodr. fl. Meg. n. 329. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 65.*

Germ. *Timmus Astmoos.* Gall. *Branchule Timmiënne.* *Hypne de Timm,*

In pratis paludosis Megapolitani Ducatus habitat a Timmio detectum. Fructificatio non viva.

Hanc plantulam celeberrimus Hoffmannus, qui specimina viua a Timmio accepit, a praecedente distinctam esse loco citato declarat ob folia apice secunda margine tenuissime ferrulata et furculos ramofo-pinnatos. De plantâ non visâ plura dicere non lubet; cacterum in sententiam Hoffmanni haud inuitus abeo, stirpem nempe Timmii ab Hallerianâ plantulâ mere Alpinâ nec in Germaniae septentrionalis paludosis facile reperiundâ specie distinctam esse.

- 58 ? *H. torquatum* furculo repente; ramis confertis, erectis, teretibus; foliis 276.
siccitate contortis, spiraliter appressis, calyptrâ coriaceâ basi quinquepartitâ.

Hypnum torquatum furculis confertis, repentibus etc. Swarz.
Prodr. p. 142. *Gmel. Syst. Nat.* v. II. p. 1346.

Germ. *Gedrehtes Astmoos.* Gall. *Branchule tordue.* Hypne *tordue.*

In Iamaica habitat. Plura non nouimus. An vere huiusce tribus? Ob calyptram quinquepartitam *Hypnis* incognitam vix crederem.

6. *Surculo vage ramofo, foliis distichis.*

Neckeroidea.

- 59 ? *H. ornithopodioides* furculo repente vage ramofo; foliis distichis, ouato- 277.
lanceolatis, acuminatis, patentissimis; capsulâ nutante ouatâ.

Hypnum ornithopodioides fronde pinnatâ ramosâ; foliolis patentissimis, ouatis, carinatis, mucronatis. *Linn. sp. pl.* p. 1589. *Linn. iun. meth. musc.* p. 369. *Gmel. Syst. Nat.* v. II. p. 1339. *Panz. Pflanz. Syst.* 13 th. v. II. p. 274. — *Hypne à feuilles d'ornithope.* *Hypnum* furculis ramosis, pennatis; foliis patentissimis ouatis, carinatis, mucronatis. *La Mark. Encycl. Meth. Bot.* III. p. 161. — *Hypnum pennatum, ornithopodioides, pinnulis pellucidis.* *Dill. musc.* p. 270. t. 24. f. 9.

Germ. *Vogelfussartiges Astmoos*. Gall. *Branchule pied d'oiseau*. Hypne
à feuilles d'ornithope. La Mark. Angl. *Birdsfoot leaf'd Hypnum*. Dill.

In Patagoniâ habitat. Plura nescimus.

Surculus procumbens; in ramos apice incurviusculos, steriles, plerumque simplices, rarius iterum ramosos inordinate diuisus. Folia disticha, subopposita, patentissima, ouato-lanceolata, acuminata, pellucida, neruo instructa. Perichaetia imbricatim conferta, minora. Pedunculus in furculo lateralis, solitarius, erectus, a semunciâ ad vnciam longus. Calyptra et operculum nondum obseruata. Theca nutans, oblonga, ochrei coloris, siccitate striata.

An ista species hic iure pertineat nec ne dubitatur. *Neckera* vel *Leskia* esse posset; saltem *Leskiae complanatae* habitum maxime refert.

Hypnum ornithopodioides fronde subpinnatâ, ramosâ, foliis pelucidis, acutis, planis, Scop. fl. Carn. p. 150. Eiusd. fl. Carn. ed. II. n. 1316. nihil aliud esse videtur, quam *Leskiae complanatae* annosi furculi. Mihi etenim in sylvis praesertim Helvetiae occidentalis saepe occurrit, vt Scopoli plantam suam describit, ramorum extremitatibus foliorum iacturâ nuda filamenta sistentibus.

60. H. *undulatum* furculo vage ramoso; foliis distichis, imbricatis, compli- 278.
catis, ouatis, acutis, rugis vagis passim notatis; capsulae inclinatae
subcylindricae operculo conico-acuto.

Hypnum undulatum furculis ramosis; frondibus subpinnatis; foliis undulatis, complicatis. Linn. sp. pl. p. 1539. Syst. Nat. v. II. p. 703. Linn. iun. meth. musc. p. 356. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1542. Laich. pl. Eur. p. 491. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 57. Poll. pl. Pal. n. 1057. Web. spic. fl. Gött. p. 55. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1318. Leers. fl. Herb. n. 856. Wigg. prim. fl. Hols. p. 77. Ehrh. Hann. Mag. 1780. p. 257. Roth. fl. Germ. v. I. p. 465. v. III. p. I. p. 267. Huds. fl. Angl. p. 420. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 744. Dem. Bot. v. I. p. 395. Ibid. v. III. p. 389. All. fl. Ped. n. 2483. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1253. Crantz. Inst. p. 53. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. v. II. p. 277. H. *undulatum* furculo vago,

basī medioque setifero; capitulis oblongis, obliquis, foliis distichis, complicatis, lanceolatis, vndatis. Neck. meth. musc. p. 156. — *Hypnum vndatum*. Schrank. Baiersch. fl. p. II. p. 480. *Hypne ondulé*. *Hypnum* furculis subramosis complanatis, foliis imbricato-distichis, vndulatis, capsulis longe pedunculatis. La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 165. — *Hypnum crispum*. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 55. n. 7. v. γ. — *Hypnum pennatum*, vndulatum, lycopodii instar sparsum. Dill. musc. p. 271. t. 36. f. 11. — *Hypnum caule plano*, foliis distichis, obiter rugosis, nitidis, operculo conico. Hall. Hist. St. Helv. n. 1770. *Leskea crispa* furculis ramosis compressis, foliis utrimque distichis, tristichisque, oblongo-lanceolatis, acutis, pellucidis, transverse vndatis integerrimis. Schrank. Prim. fl. Salisb. n. 835; excluso Timmii synonymo, quod ad *Neckera crispam* refertur,

Muscus adianthi capitulis lycopodii in modum per terram sese spargens. Mor. Hist. Ox. III. p. 626. t. 6. f. 33.

Germ. *Wellenförmiges Astmoos*. Gall. *Branchule ondulée*. *Hypnie ondulé*. La Mark. Angl. *Waug feathered Hypnum*. Dill. *Waved Hypnum*. Lightf.

Ad truncos arborum et loca cauernosa in sylvis montanis totius Europae praesertim in sylvis Subalpinis Alpium maritimarum habitat. Martio, Aprili capsulas inchoat, aestate maturat, at rarius cum thecis invenitur. Vita perennis.

Surculus repens, quatuor quinque uncias longus, vage ramosus, rarius subpinnatus, complanatus. Folia imbricatim disticha, ovata, acutiuscula, complicato-carinata, rugis vagis exarata, vnde facies eorum vndulosa; ductulorum fasciculo destitutae, inferiora sordide lutescentia vel pallida, superiora dilutissime viridia. Perichaetia imbricata, reflexiuscula, caulinis longe minora. Pedunculus e furculo primario plerumque ad ramorum basim erectus, subundulosus, fescuncialis et ultra, purpurascens. Calyptra subulata, lateraliter fissilis secedensque, pallida, apice puncto fusco notata. Capsula nutans, oblongo-ovata, euacuata subcylindrica. Operculum conicum, acutum. Peristoma, obseruante Hoffmanno, duplex, den-

dentibus exterioribus sedecim integris, interioribus e membrana difformi ciliatis.

Magnam cum *Neckerâ crispâ* habet affinitatem; hinc eiusdem generis esse diu autumatus eram; Hedwigius autem per litteras monuit, inter *Hypnâ* relinquendum esse, et ex Hoffmanni obseruationibus reuera huiusce tribus esse colligere est. A *Neckerâ crispâ* autem foliis densius imbricatis nec tantopere compressis, sed in medio furculi magis eleuatis, e basi latiore ouatis, acutis, undulatis rugosis, amoenius viridibus, inferioribus minime fuscis, sed ut in *Sphagno palustri* albicantibus, pedunculis multo grandioribus, capsulâ magis elongatâ, operculo tandem pro thecae longitudine breuiori differt.

- 61 ? *H. pallidum* furculo repente vage ramoso, compresso; foliis distichis, 279
ouatis, acutis, pallidis, capsulâ subnutante.

Hypnum albicans furculis repentibus ramosis, compressis, ramis vagis, foliolis bifariis ouatis, acutis, pallidis, capsulis subnutantibus. *Swarz. Prodr. p. 140. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1343.*

Germ. *Blasses Astmoos.* Gall. *Branchule pâlette.* *Hypne pâle.*

In Iamaica habitat. Plura de eo nescimus. Praecedenti proxime affine esse videtur.

Nomen specificum Swartzii retinere non potui propter aliam *Hypni* speciem ab Hedwigio eodem nomine designatam.

- 62 ? *H. diaphanum* furculo erectiusculo vage subdiuiso; foliis distichis ouatis, 280
acuminatis, pellucidis, planis.

Hypnum diaphanum furculis vagis, erectiusculis, subdiuisis, foliolis distichis etc. *Swarz. Prodr. p. 140. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1342.*

Germ. *Durchsichtiges Astmoos.* Gall. *Branchule diaphane.* *Hypne diaphane.*

In Iamaica habitat praecedente non melius notum, at ei certe ut et sequenti affine. Genus incertum, cum *Neckera* esse posset.

65. *H. lucens* furculo vage ramoso, compresso; foliis subdistichis, ovatis, 281. obtusis, vndatim punctatis; capsulae ovatae nutantis operculo conico-acuminato.

Hypnum lucens furculis ramosis; frondibus subpinnatis, foliolis punctatis. *Linn. sp. pl.* p. 1589. *Syst. Nat.* v. II. p. 703. *Syst. Veg.* p. 950. *Gmel. Syst. Nat.* v. II. p. 1342. *Linn. jun. meth. musc.* p. 369. *Laich. pl. Europ.* p. 491. *Hoffm. Deut. fl.* v. II. p. 56. *Hedw. muse. fund.* v. I. t. I. f. 4. 5. 6. *Web. spic. fl. Gott.* p. 52. *Scop. fl. Carn. ed. II.* n. 1519. *Grimm. St. Isen.* p. 128. *Ehrh. Hann. Mag.* 1780. p. 237. *Lud. St. Brand.* p. 79. *Schrank. Baiers. fl.* v. II. p. 477. *Roth. fl. Germ.* v. I. p. 465. v. III. p. I. p. 266. *Enum. Dan.* n. 915. *Retz. Prodr. fl. Scand. ed. II.* n. 1399. *Huds. fl. Angl.* p. 420. *Lightf. fl. Scot. v. II.* p. 745. *La Mark. fl. Franc.* v. I. p. 53. *Dem. Bot.* v. III. p. 389. *All. fl. Ped.* n. 2482. *Panz. Pflanz. Syst.* 13 th. v. II. p. 275. *Hypne luisant.* *Hypnum* furculis subramosis, compressiusculis; foliis ovatis, planis, pellucidis, reticulatis; obsolete distichis. *La Mark. Encycl. Meth. Bot.* III. p. 165. — *Hypnum pennatum*, aquaticum, lucens, longis latisque foliis. *Dill. musc.* p. 270. t. 34. f. 10. — *Hypnum repens*, filicifolium, ramosum, foliolis maioribus magisque crebris. *Rai. Syn. St. Brit.* III. p. 88.

Leskia lucens furculo ramoso; foliis ovatis, integerrimis, alternis, diaphanis, punctatis; capsulis nutantibus operculo cuspidato. *Mönch. pl. Marp.* p. 739.

Muscus pennatus, longo latoque folio. *Merr. Pin.* p. 81. *Buddl. Hort. Sicc.* v. II. fol. 28.

Germ. *Durchscheiniges Astmoos.* Gall. *Branchule transparente.* Branchule luisante. *Hypne luisant.* *La Mark.* Angl. *Shining Hypnum.* *Huds.*

In Angliae, Scotiae, Daniae, Brandenburgiae, Hercyniae, in monte Deistero Hannoveriae, Thuringiae prope Isenacam, Tambach etc. Hassiae, Bauariae, Delphinatus, Pedemontii sylvis humidiusculis conualibus.

libusque ad rinulos et scaturigines habitat, Heluetiae procul dubio et incolae, quamuis in eâ nondum lectum. De florescentiae tempore altum apud auctores silentium nisi Grimmium excipias, qui illud Nouembri florere nempe thecas promere dicit. Aprili capsulas effoetas inueni. Primo vere florere crediderim. Vita longaeua.

Surculus procumbens ab vnâ ad tres vncias longus, passim vageque ramosus, ramis fragilissimis ita vt planta vix illaesa sordibus purgari queat, subsimplicibus, obtusis, complanatis, apicemque versus paulum dilatatis. Truncus viridis. Folia cauli oblique inserta, laxè imbricata, disticha, plana, ouata, obtusiuscula, exfasciculata, ductulorum anastomosantium concursu elegantissime reticulata, reticuli areolis parenchymatis defectu diaphanis vnde punctulata apparent, dilutissime viridia, nitentia, inferiora minora, saepe e basi et apice radicularum albicantium fasciculos emittentia. Perichaétialia pauca, caulinis similia, minora. Pedunculus in furculo ramisque lateralis, erectus, solitarius, vncialis, fescuncialis et vltra, primum croceus, inde saturate purpureus. Vaginaua crassa, teres, viridis. Calyptra non obseruata. Capsula nutans. Theca ouata, maturitate spadicea, euacuata nigricans. Operculum e basi conicâ acuminatum, incuruiusculum, thecâ dilutius coloratum.

Variat pedunculis multo breuioribus vix semuncialibus. Hanc varietatem Scopoli, vt videtur, pro ipsâ specie habuit et descripsit.

64 ? *H. glabellum* furculo diuaricato, erectiusculo, vage ramoso; foliis distichis, imbricatis, oblongis, obtusis, planis, denticulatis. 282

Hypnum glabellum furculis diuaricatis, erectiusculis, ramosis, foliolis bifariis etc. *Swarz. Prodr. p. 140. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1348.*

Germ. *Glattes Astmoos.* Gall. *Branchule lisse.* *Hypne uni.*

In Iamaica habitat. Caetera latent. An huiusce tribus?

65 ? *H. rotundifolium* furculo vage ramoso; foliis distichis patentibus, oualibus, capsulâ cernuâ, ouatâ. 283.

Hypnum rotundifolium furculis repentibus, filiformibus, vix vncialibus, foliis sessilibus, planis, subrotundis, patulis, pedunculis, pluribus. *Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1333. t. 62. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1346. Laich. pl. Eur. p. 494. H. rotundifolium* furculis repentibus, ramosis, foliis ovalibus, patentibus, distichis; capsulis ovatis, dentato-ciliatis, cernuis. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 10.*

Germ. *Rundblättriges Astmoos. Gall. Branchule à feuilles rondes. Hypne de Scopoli.*

In Carniolia ad parietes et Scotia ad arborum radices habitat. Tempus florescentiae latet. Vita perennis.

„Rami pauci; folia non multa patentia, acumine terminata. „Capsulae rubellae operculo in tenuem acum exeunte. Os capsulae binis „seriebus dentium.“

Mihi suspecta species. Icon Scopoli adeo rudis est eiusque descriptio tam incompleta, ut ex iis vix aliquid certi erui possit. Capsula et operculum omnino *H. clauellati* at foliis subrotundis, laxissimis, ramisque minime confertis ab eo longius recedit. *H. praelongi* varietatem pedunculis brevioribus instructam proxime referre videtur, et parum abest, quin illam prae oculis auctores nostros habuisse credam. Dicksonus autopta dubia nostra solvere hancque speciem icone meliore accuratioresque descriptione illustrare posset.

66. *H. tomentosum* furculo repente vage ramoso; foliis distichis, ovato-lanceolatis, apiculatis, accessoriis minimis aristatis; capsulae cernuae operculo oblique rostrato. 284.

Hypnum tomentosum trunco repente, ramis vagis, erectiusculis; foliis ovato-lanceolatis, apiculatis, accessoriis minimis, distichis, aristatis; thecis cernuis, operculo rostrato. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 48. t. 19. H. tomentosum* furculis repentibus tomentosus, ramis vagis, confertis, erectiusculis; foliis acutis, patentibus, distantibus; capsulis cylindricis, nutantibus, operculis incurvis. *Swarz. Prodr. p. 141. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1345.*

Germ.

Germ. *Filziges Astmoos*. Gall. *Branchule à duvet*. *Hypne cotonneux*.

In Hispaniola habitat. Anthesis ignota. Vita perennis.

Surculus repens, radicibus teneris prae copiâ tomentum ferrugineum aemulantibus solo adhaerens, ramosus, ramis confertis, suberectis, plerumque simplicibus. Folia disticha, ovato-lanceolata, nervo in acumen piliforme producto percurfa, sub lente apicem versus tenerrime ferrulata, amoene viridia. His foliola alia accedunt in pronâ tantum trunci parte, multo minora, cordato-acuminata, acumine longo aculeum mentiente, nervo sub apicem euanescente instructa. Perichaetia imbricatim conferta, concaua, ovato-acuminata, longiora, exteriora vltra medium nervosa, interiora exfasciculata. Pedunculus in furculo lateralis, erectus, solitarius, ramis longior subuncialis, laevis, ruber, senio tortilis. Calyptra non visa. Theca e basi angustiore oblonga, cernua, maturitate fusco-rutilans. Operculum e basi conuexâ rostratum, rubens, rostro pallidior. Annulus praefens.

7. *Surculo vage ramoso, foliis secundis reflexisve.*

Scorpioides.

67. *H. aduncum* furculo erecto vage ramoso; ramis simplicibus vncinatis; 285.
foliis ovato-lanceolatis, falcatis, apice selaceo secundis, striatis;
perichaetio breviori, capsulae obliquae crassiusculae operculo conuexo-
rostrato, breui.

Hypnum aduncum trunco erecto, ramis patulis; foliis ovato-acuminatis, incurvis, summitatum secundis, foliolis perichaetii intimis apiculatis, operculo acute conico. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 62. t. 24.*
H. aduncum Gmel. *Syst. Nat. v. II. p. 1340.* *Laich. pl. Eur. p. 489. phr.*
Wild. *H. aduncum* caulibus repentibus, furculis erectis subsimplicibus apice reflexis, foliis lanceolatis, acutissimis, heteromallo-falcatis, pedunculis siccitate contortis, capsulis inflexis. *Schrank. Prim. fl. Salisb. n. 314* *H. aduncum* furculis erectiusculis subramosis; foliis secundis, recurvis, subulatis, ramis recurvatis. *Linn. sp. pl. p. 1592.*

Syst. Nat. v. II. p. 704. *Linn. inn. meth. musc.* p. 370. *Weiss. Crypt. Gött.* p. 240. *Web. spic. fl. Gött.* p. 66. *Hoffm. Deut. fl.* v. II. p. 64. *Roth. fl. Germ.* v. III. p. I. p. 289. *Gesn. tab. Phyt.* t. 61. 1058. 11. *Poll. pl. Pal.* n. 1087. *Timm. Prodr. fl. Meg.* n. 826. *Schreb. spic. fl. Lips.* p. 90. *Linn. fl. Succ.* n. 1025. *St. Isl.* p. 212. *Huds. fl. Angl.* p. 424. *Lightf. fl. Scot.* v. II. p. 753. *Neck. fl. Gall. Belg.* v. II. p. 472. *La Mark. fl. Franç.* v. I. p. 57. *All. fl. Ped.* n. 2493. *Panz. Pflanz. Syst.* 13 th. v. II. p. 293. *H. aduncum* furculo erecto simpliciusculo, ramis recuruis, capitulo obliquo apice obtuso. *Neck. meth. musc.* p. 167. *Hypnecrochu. Hypnum* furculis erectis, ramosiusculis, ramis apice recuruis, breuibus, foliis secundis, subulatis, falcato. recuruatis. *La Mark. Encycl. Meth. Bot.* III. p. 170. — *Hypnum xerampelinum.* *Vill. pl. Dauph.* v. III. p. 902. — *Hypnum* palustre, erectum, summitatibus aduncis. *Dill. musc.* p. 292. t. 37. f. 26. — *Hypnum* caule erecto, foliis falcatis, pilo aristatis, operculis conicis. *Hall. hist. St. Helv.* n. 1736. — *Moris. Hist. Ox.* III. p. 625. n. 17. *Buddl. Hort. sicc. fol.* 22.

Neckera adunca furculo ramoso erecto; foliis lineari-lanceolatis, falcatis, carinatis, apice setaceis, secundis, thecis obliquis, oblongis, operculis conicis, obtusis. *Wild. Prodr. fl. Ber.* n. 937. *Baumg. fl. Lips.* n. 1270. *Mönch. pl. Marp.* p. 738. *Roth. fl. Germ.* v. I. p. 461.

Germ. Krummes Astmoos. Hackiges Astmoos. Panz. Gall. Branchule recourbée. Hypne crochu. La Mark. Angl. Hooked Hypnum. Huds. Hooked Bog-Hypnum. Lightf.

In paludibus et aquis stagnantibus, fossis syluaticis, pratis depressis, vdis; ericetis pascuisque humidiusculis, ad syluarum margines, per totam Europam inuenitur. Circa aestatem nempe Maio Iunioque capsulae vigent; ego vero Iulio ineunte thecas alias maturescentes, alias effoetas in montium vliginosis inueni. Florescentia procul dubio aestiua. Duratio plurium annorum.

Surculus erectiusculus, quatuor quinque vncias longus, imo palmaris et ultra, vbi in aquis profundioribus degit, inferne laxae et inordinate ramosus, prope apicem in ramos aliquot longiores diuisus, ramis simplicibus, patentibus, deorsum curuatis, apice quasi vncinatis. Folia | e
basi

basi ouatà amplexicauli lanceolata, carinata, apice setaceo-falcata, partem vnam spectantia, inferiora laxiora, minus reflexa, superiora densius imbricata summopere adunca, omnia nunc e lutescente, nunc e fusco viridiâ, saepe quasi nebulosa, ductuum fasciculo tenuissimo ante apicem euanescente striisque duabus lateralibus instructa. Perichaetia imbricata, pedunculi basi appressa apicibus tamen exstantibus, caulinis longiora latioraque, ex-fasciculata, intimis vero linearibus, apiculatis, striatis. Pedunculus in furculo lateralis, erectus, biuncialis et ultra, lacuis, intense purpureus, non raro varie contortus. Calyptra lateraliter fissilis, secedensque, pallida, cito decidua. Capsula inclinata. Theca e basi rectâ angustiore sensim incrassata incuruataque sub maturitatem e spadiceo fusca. Operculum e basi connexâ brevissime rostratum, thecâ saturatius coloratum. Annulus nullus. Peristomatis interni processibus interposita cilia solitaria.

68. *H. vncinatum* furculo prostrato vage ramoso, foliis subulato - carinatis, 286. secundis, apice setaceo longissimo falcatis, striatis; perichaetio longissimo; capsulae cylindricae, cernuae, operculo connexo-apiculato.

Hypnum vncinatum trunco prostrato; foliis subulato - carinatis, striatis, heteromalle vncinatis, perichaetiis gracilibus longis. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 65. t. 25. Hypne glauque. Hypnum* furculis erectis valde ramosis, foliis subulatis, falcato-crispis; capsulâ cylindricâ nutante; operculo mucronulato. *La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 30. Hypnum vncinatum. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 62. phr. Hedw. Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 288.*

Germ. *Hakenförmiges Astmoos.* Gall. *Branchule crochûe.* *Hypne glauque. La Mark.*

In montosis regionibus Sueciae, Saxoniae prope Chemnitium, Hercyniae, Thuringiae ad riuulos e monte *Inselsberg* defluentes, Salisburgicae regionis, Tyroli, Heluetiae prope hospitium *La Lacherette* dictae ad ripas riuuli *Hongrin*, Delphinatus, et probabiliter in tota Europa, ad aggeres vdos, pinuum radices, aut earum viciniis humidis habitat. Primus in Heluetia Hallerus legit, vt in specimenibus mihi a clar. *La Chenal* commu-

micatis video. Iunio, Iulio thecas maturat. Septembri in Alpibus cum capsulis jamjam effoetis reperi. Duratio perennis.

Surculus prostratus, duas ad septem uncias metiens, ad extremitatem plerumque diuisus, vage ramosus, ramis simplicibus, breuiusculis, apice recuruatis. Folia e basi ouatâ angustiore subulato - canaliculata, subulâ longissimâ filiformi, summopere recuruâ, siccitate varie contorta, vcinata, heteromalla, ductulorum fasciculo ad apicem vsque pertingente plicisque duabus lateralibus instructa, dilute viridia cum sericeo splendore, nec raro rufescentia. Perichaetia imbricatim conferta, exteriora, caulinis similia, etiam neruo instructa; interiora lineari-lanceolata, tenera, longissima vt pote sex lineas et vltra metientia, exfasciculata, pallida. Pedunculus in furculo lateralis, erectus, plerumque solitarius, tamen et ex vno perichaetio gemellum orientem vidi, laeuis, amoene ruber, superiora versus dilutius coloratus, vix tortilis. Calyptra lateraliter fissilis secedensque, longiuscula, pallida. Capsula cernua. Theca subcylindrica, primum e viridi rufescens, maturitate fuscilla. Operculum e basi conuexâ breuissime apiculatum, purpurascens. Annulus nullus. Peristomii interni processibus intermixta cilia bina.

Variat in Suecia furculo simpliciusculo vix ramoso, et in Alpibus Sanensibus foliis pene capillaribus, colore dilutissime viridi vel potius laete albicante, pedunculis tandem et capsulis amoene croceis.

A praecedente quo vulgatus est et quocum confusum fuisse iure Hedwigius putat 1. patriâ, cum numquam in paludibus, sed ad aquarum puriorum margines in montibus editioribus imo in locis siccioribus et ad lapides vitam degat; 2. furculo procumbente; 3. foliis angustioribus, longioribus apicibus siccitate intortis; 4. perichaetio multo longiore; 5. peristomatis interni ciliis germinatis; 6. operculi tandem apiculâ longiore facillime distinguitur. Color praeterea multo laetius viridis in albidum vel stramineum vergens.

69. H. *cupressiforme* furculo decumbente vage subpinnatimque ramoso; ramis simplicibus, incuruiusculis; foliis ouato-lanceolatis, falcatis, secundis, exfasciculatis; capsulae oblongae arcuatae subcernuae operculo e basi conicâ cuspidato, subincuruo. 287.

Hypnum cupressiforme decumbens, ramis simpliciusculis, curvulis; foliis ovato-acuminatis, incurvatis, secundis, fasciculo ductulorum destitutis; thecarum cernuarum operculo conico acuminato. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 59 t. 23. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 63. Sturm. Deut. fl. f. XXIV. 5****. H. cupressiforme* furculis subpinnatis, foliis secundis, recurvis, apice subulatis. *Linn. sp. pl. p. 1592. Syst. Nat. v. II. p. 704. Linn. iun. meth. musc. p. 369. Weiss. Crypt. Gött. p. 238. Web. spic. fl. Gött. p. 65. Poll. pl. Pal. n. 1036. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1522. Baumg. fl. Lips. n. 1294. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 828. sub nomine Hypni nitentis. Schrank. Baiers. fl. v. II. p. 473. Roth. fl. Germ. v. I. p. 468. v. III. p. I. p. 291. Wulf. fl. Bor. p. 50. Linn. fl. Suec. n. 1024. St. Isl. p. 212. Gunn. fl. Norw. n. 868. Oed. fl. Dan. t. 535. Huds. fl. Angl. p. 424. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 752. Gort. fl. Belg. n. 314. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 571. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 56. All. fl. Ped. n. 2492. Laich. pl. Eur. p. 492. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1343. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. v. II. p. 291. H. cupressiforme* furculo pinnato, ramis apice deflexis, reniotis, capitulis ovatis, erectis. *Neck. meth. musc. p. 165. — H. cupressiforme. Hypnum* furculis ramosis, superne planis, foliis in catenulam dense imbricatis, falcatis, secundis, piliferis. *La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 32. — Hypnum crispum, cupressiforme, foliis aduncis. Dill. musc. p. 267. t. 37. f. 23. — Hypnum* caule compresso, foliis imbricatis, falcatis, pilo aristatis. *Hall. hist. St. Helv. n. 1737.*

Neckera cupressiformis furculis ramosis, decumbentibus; foliis oblongo-lanceolatis, recurvis, secundis; thecis cylindricis, operculo acuminato recto. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 956. Mönch. pl. Marp. p. 738. Lumn. fl. Pos. n. 1062.*

Muscus squamosus, ramosus, minor et crispus. Vaill. Bot. Par. p. 139. t. 27. f. 13. Tourn. Inst. p. 553. Mor. Hist. Ox. III. p. 625. t. 5. f. 5. Petiv. Mus. Cent. I. n. 31.

Germ. Cypressenförmiges Astmoos. Gall. Branchule petit cyprès. Hypne cupressiforme. La Mark. Angl. Cypress-Hypnum. Huds. Norw. Cypress jælræ.

Ad arborum radices in sylvis et pomariis; supra tecta, rupes, lapides, ad muros, in campis sterilibus, arenosis, per totam Europam densis stratis habitat. Sub finem autumnii capsulae vigent et per totum annum in furculis remanent. Vere opercula detruduntur, floresque nouelli educantur. Duratio perennis.

Surculus tri - quadriuncialis, prostratus, repens, radicularum aceruis tomentosis terrae adhaerens, apice leuiter incrassatus, vncinatus, nunc vage, nunc pinnatim idque frequentius in ramos diuisus, ramis modo alternis, modo suboppositis, nec raro vno tantum latere erumpentibus, simplicibus, suberectis, incuruiusculis, parte anteriore conuexis, catenulata faciem referentibus. Folia dense imbricata, serie multiplici, e basi concava ouato-lanceolata, apice piliformi reflexo-falcata, ad latus vnum vtrimque deiecta, exfasciculata, superiora e luteo viridia cum sericeo splendore, inferiora fusca. Perichaetia imbricatim conferta, angustiora, exteriora subreflexa, caetera erectiuscula, vasorum fasciculo pariter destituta. Pedunculus e surculo primario ad ramorum basim erectus, rarius in ramis, solitarius, subuncialis, laevis, e flauo purpureus. Calyptra subulata, lateraliter fissilis secedensque, iunior candida, postea flauescens. Capsula primum erecta, inde cernua. Theca oblonga vel cylindrica, leuiter arcuata, initio laete viridis, postea rubella, tandemque fusca. Peristomii externi dentes albidii; interioris processibus intermixta cilia solitaria. Operculum e basi conica cuspidatum, subincuruum, rubellum. Annulus nullus.

A praecedentibus foliis exfasciculatis et operculo longius cuspidato commode distinguitur.

Surculis regulariter et elegantissime pinnatis, habitu plumuloso conspicuis, sterilibus, in locis siccioribus et ad lapides ludit.

α LA. *Hypnum cupressiforme* α *lacunosum* surculo repente ramisque incrassatis,
cuno- foliis ouato-acuminatis, secundis, fusco-rufescentibus, crassiori-
sum, bus, lacunosis.

Hypnum lacunosum caule et surculis incrassatis, foliis ouato-acuminatis, incuruatis, secundis, eneruiis. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 65. —

Hypnum

Hypnum repens, cupressiforme, minus, foliolis magis confertis. *Dill. Cat. Giess. p. 217. Eiusd. Musc. t. 24. f. c. Hoffm. vix huc pertinet.*

In campis sterilibus habitat caule flauicante ramisque crassioribus, breuioribus conspicuum.

Hypnum cupressiforme β *longisetum* furculo decumbente subpinnatim ramoso; pedunculis longissimis; capsulae cernuae operculo in obliquum tenuissimumque rostellum definente.

In syluaticis viginosis Thuringiae ad terram habitat. Nouembri cum thecis maturis legi.

H. cupressiforme vulgari habitu, furculi diuisione foliisque similimum; at pedunculi graciliores, duplo longiores vtpote fescunciales et ultra, operculum rostellum longiore, tenuiore exquisite acuto magisque incuruo praeditum, capsula tandem magis elongata semper cernua, nisi speciem propriam, varietatem saltem maxime insignem declarant.

Hypnum cupressiforme γ *mammillatum* furculo repente, vage ramoso; capsulae erectae cylindricae operculo conuexo mammillâ acutâ, breuissimâ.

γ MAM-
MILLA-
TUM.

In saltu Thuringico prope *Tambach* Gothanae ditionis ad madidas rupes habitat. Autumno capsulae vigeant, nondum tamen ad operculi discessum matura.

Surculus rami et folia fere vt in vulgari, at habitus multo tenuior. Pedunculi laterales, erecti, vnciam plerumque longiores, basi purpurei, superne ex aurantiaco rubelli. Capsula erecta, rarius leuissime inclinata, omnino cylindrica, teres, striata, lutescens; prorsum maturam autem non vidi, hinc dubito, annon color maturitate saturatior euadat. Operculum conuexum, aurantiacum, mammillâ breuissimâ, acutâ, erectâ, nigro-purpurascens infructum.

Theca perfecte cylindrica et operculum conuexo-mammillare, vt in *Pohliâ* elongatâ, speciem propriam esse suaderent, ni passim indiuidua

darentur, quae ab illis characteribus recedunt, vulgaremque speciem magis referunt. Quas natura non posuit metas hominis statuere non est.

δ Fi- *Hypnum cupressiforme* δ *filiforme* furculo pendulo vage ramoso, ramis
LIFOR- filiformibus; foliis in ramulis patentiusculis, rectis.
ME.

Hypnum extenuatum. caule et furculis filiformibus, foliis ovato-acuminatis, incuruatis, secundis, eneruiis. *Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 63.* — *Hypnum* repens trichodes arborum, capitulis maiusculis, oblongis, erectis. *Dill. Cat. Giess. p. 216.* *Hypnum* repens, crispum, cupressiforme minus et foliolis minus confertis. *Ibid. p. 217.*

Ad arborum annosarum praesertim pinorum cortices per totam Europam habitat. Clar. *La Mark* e Britannia accepit, ego in Heluetia et Thuringia legi; alii alibi inuenerunt. Rarissime cum capsulis reperitur mihiq; semel tantum in sylua *Kraneberg* prope Gotham fructu praedita occurrit. Aestate capsulae effoetae erant.

Varietas insignis, quae a specie vulgari furculis vage ramosis in arborum cortice pendulis, saepe etiam tam arcte denseque ei appressis, ut vix diuelli queant, ramis filiformibus, elongatis; foliis tandem laxioribus, fere capillaribus, apice vix reflexis, sed plerumque rectis, patentiusculis differt. Fructificatio speciei vulgaris. Ab eâ autem non separo, quamuis folia primo intuitu characterem specificum suppeditare videantur, quod in eisdem caespitibus furculi passim reperiantur foliis reflexis instructi, quodque in specie vulgari mihi saepe obseruatum est folia ramulorum extremorum, si lapidibus lignove immediate adhaereant, minime heteromalla esse, sed ad utrumque latus patere. Quin et mihi ex obseruationibus verosimile sit, hunc ramorum foliorumque habitum laxiorem planiusculum ex aquâ pluuiali oriri, quae iuxta arborum corticem defluens furculos obuios trunco arboris apprimat foliaque explanat.

Cum omnes hae varietates vix limites admittant, separare nolui. Videant peritiores autoptae an rite fecerim.

70. *H. cyparioides* furculo repente diuiso, diuisionibus subpinnatis, ramis 288.
furculi apicem versus confertissimis; foliis lineari-lanceolatis, fal-
catis

catis, secundis, torquescentibus, exfasciculatis; capsulae nutantis operculo longe et oblique rostrato. *Tab. III. f. 4.*

German *Cypressenartiges Astmoos*. Gall. *Branchule Cupressoide*.
Hypne cupressoide.

In Noua Hollandia ad arborum truncos, vt e cortice, cui mea specimina inhaerent, concludere fas est, habitat. E dono amici *La Billardi* possideo. Tempus florescentiae ignotum. Duratio perennis.

Surculus repens, innumerarum radicularum tomento obsitus, diuisionibus pinnatim ramosis, ramis simplicibus compositisque, alternis, inaequalibus, subincuruis, planiusculis, furculi apicem versus densissime confertis. Truncus in furculo ramisque rubet. Folia dense imbricata, concava, lineari-lanceolata, secunda, falcata, in acumen siccitate cirrhatum producta, ductulorum fasciculo destituta, pellucida, lutescentia. Perichae-talia imbricatim conferta, caulinis similia, minuta. Pedunculi in furculo apicem versus laterales, numerosissimi, approximati, erecti, tenuissimi, sex ad nouem lineas longi, laeues, anioenissime purpurei. Calyptra recta, albida, apice fusco-rubella. Capsula nutans et fere pendula. Theca rotundo-ouata, spadicea. Operculum e basi conuexa in rostrum tenue incurvum thecâ multo longius eductum, rubellum rostro pallidiore.

Folia omnino *Hypni cupressiformis*, nisi quod angustiora sint, magis falcata, fere filiformia et siccitate apice torquescentia. Habitus etiam haud dissimilis, sed tenuior, ramisque confertioribus. Capsulae autem et operculi forma ac directio toto coelo diuersae speciem peculiarem distinctissimam testantur.

71. *H. rugosum* furculo procumbente, vage ramofo pinnatoque, ramis fragilibus recuruis; foliis densissime imbricatis, falcatis, secundis, siccitate rugulosis, fasciculo instructis, capsulae subinclinatae cylindricae operculo conico-acuminato. 289.

Hypnum rugosum furculis vagis, erectiusculis, foliis secundis, recuruatis, basi rugosis. *Linn. Mant. pl. I. p. 251. Syst. Nat. v. II. p. 703. Syst. Veg. p. 950. Linn. iun. meth. musc. p. 370. Gmel. Syst.*

Nat. v. II. p. 1342. Laich. pl. Europ. p. 491. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 63. Poll. pl. Pal. n. 1038. Leers. fl. Herb. n. 855. Grimm. St. Isen. p. 152. Wigg. prim. fl. Hols. p. 77. Schrad. spic. fl. Germ. p. 73. Roth. fl. Germ. v. I. p. 465. III. p. I. p. 292. Retz. Prodr. fl. Scand. ed. II. n. 1400. Dicks. fasc. pl. Crypt. p. 12. All. fl. Ped. n. 2432. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. v. II. p. 276. — Hypne scorpion. Hypnum furculis procumbentibus, ramis apice recurvis et incrassatis, foliis secundis, acuminatis, rugosis. La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 170. Hypnum scorpioides v. minus. Web. spic. fl. Gött. p. 67. — Hypnum lycopodioides furculis erectis, ramosis, foliis dilatato-rugosis, secundis, apice recurvis. Neck. Enum. Pal. p. 453. t. I. f. 2. H. lycopodioides ramis apice recurvis, decumbentibus, foliis secundis, antheris erectiusculis. Neck. fl. Gall. Belg. v. II. p. 479. H. lycopodioides furculo ascendente subpinnato, ramis recurvis; foliis dilatatis, secundis, rugosis. Neck. meth. musc. p. 168. — Hypnum lutescens, crispum, lycopodii facie. Dill. musc. p. 279. t. 37. f. 24. Eiusd. Cat. Giess. p. 217. — Hypnum caulibus teretibus, foliis cincinnatis, heteromallis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1735.

Germ. Runzlichtes Astmoos. Gall. Branchule ridée. Hypne scorpion. La Mark. Angl. Yellow Wolfs clan Hypnum. Dill.

In montibus lapidosis, apricis, gypsaceis, ad vias siccas sabulosas Holfatiae et Palatinatus, in sylvis arenosis locisque saxosis Thuringiae prope Isenacam, in monte *Hörschelsberg* Gothanae ditionis, in monte *Altenstolberg* etc. in Hassia prope Gießam, ad Hercyniae rupes, in ericetis subudis Belgii, paludosis Scotiae, montosis Scandinaviae, sylvis Alpibusque non paucis Helvetiae, paludibus Lemanensis tractus ex. gr. circa *Divonne*, in spongiosis circa lacum montis *Cenisii* habitat, caespitibus ingentibus crescens. Capsulae circa ver primum operculum decutiunt; rarius autem cum fructu reperitur, talisque nec *Hedwigio* nec mihi occurrit. Duratio perennis.

Surculus procumbens et tantum anteriora versus erectus, triuncialis, longior, rigidiusculus, fragilis, modo pinnatus, modo irregulariter ramosus, saepius vero, vt *Linnaeus* observavit, simplex. Rami subteretes, apicem furculi versus conferti, plerumque retrorsum curvati, e flavicante virides, parum splendentes. Folia tam dense imbricata, vt truncus viridis
num-

numquam in conspectum veniat, e basi paulo angustiore amplexicauli ovato-lanceolata, carinata, pilo nullatenus terminata, quamvis Hallerus dicat, sed in acumen longum, inflexum, sub lente bonâ tenuissime serrulatum producta, vnde quasi falcata apparent, ductuum fasciculo nunc totam longitudinem metiente nunc ante apicem evanescente instructa, non tantum basi sed totâ superficie rugis parvis in statu humido evanescentibus crispa, sub lente quasi venis fuscis passim picta, in furculo e luteo fordide rufa, in ramis vero e viridi lutescentia. Perichaetia laxè imbricata, minora, reflexa. Pedunculus e furculo ramisque maioribus ad ramulorum basim erectus, vnciam et ultra longus, solitarius, laevis, atropurpureus, in plantâ siccâ contortus. Capsula leuissime inclinata, gracilis. Theca cylindrica, maturitate rubens. Operculum e basi conicâ acuminatum.

Hypnum scorpioides La Mark loc. cit. ob folia rugosa huc certe pertinet.

A cupressiformi foliis rugulosis, ductulorum fasciculo donatis, qualia Hedwigius *Musc. frond. v. IV. t. 23. A.* delineauit, potissimum differt.

72. *H. scorpioides* furculo procumbente vage ramoso; ramis recuruis, fragilibus; foliis inferioribus laxis, subalternis, superioribus imbricatis, falcatis, secundis, laeuibus, fasciculo instructis, capsulae cernuae, subcylindricae operculo conico apice in rostellum inflexo. 290.

Hypnum scorpioides ramis vagis, procumbentibus, recuruis, foliis secundis, acuminatis. Linn. *Sp. pl.* p. 1592. *Syst. Nat.* v. II. p. 704. *Syst. Veg.* p. 951. Linn. *iun. meth. musc.* p. 370. Gmel. *Syst. Nat.* v. II. p. 1344. Laich. *pl. Eur.* p. 492. Hoffm. *Deut. fl.* v. II. p. 63. Timm. *Prodr. fl. Meg. n.* 827. sub nomine *squarrosi*. Ehrh. *Hann. Mag.* 1780. p. 287. Roth. *fl. Germ.* v. I. p. 469. v. III. p. I. p. 293. Linn. *fl. Succ.* n. 1026. St. Isl. p. 212. Enum. Dan. n. 934. Retz. *Prodr. fl. Scand.* n. 1264. Huds. *fl. Angl.* p. 424. Lightf. *fl. Scot.* v. II. p. 754. La Mark. *fl. Franç.* v. I. p. 57. Dem. *Bot.* v. I. p. 397. ib. v. III. p. 391. All. *fl. Ped.* n. 2494. Crantz. *Inst.* p. 55. Panz. *Pflanz. Syst.* 13 th. v. II. p. 294. — *Hypnum scorpioides* v. *maius*. Web. *spic. fl. Gött.* p. 66. — *Hypnum lycopodioides* v. β . Neck. *meth. musc.* p. 168. — *Hypnum scorpioides*,

palustre, magnum, lycopodii instar sparsum. *Dill. musc. p. 290. t. 27. f. 25?* *Rai. Syn. St. Brit. II. p. 32.* *Mor. hist. Ox. III. p. 625. n. 9.*

Germ. *Scorpionartiges Astmoos.* *Scorpion - Astmoos.* Panz. Gall. *Branchule scorpiode.* *Hypne scorpiode.* Angl. *Great scorpion Bog-Hypnum.* Dill. *Scorpion Hypnum.* Huds.

In Angliae, Scotiae, Daniae, Islandiae, Sueciae, Ducatus Megapolitani, Hercyniae, Galliae in Artesiâ, tractu Lugdunensi etc. Alpium Sanensium, Vallisque Urinae paludosis vdisque syluaticis, rarius in petrosis habitat. Montes etiam altiores incolit, sic in monte *Thoiry* summo fere Iurassi cacumine legi. Rarissime cum capsulis inueniri omnes auctores declarant; mihi semper fructu destitutum occurrit. Anthesis probabiliter aestiua. Vita perennis.

Surculus procumbens, tri-quadruncialis et vltra, vage ramosus, fragilis, ramis simplicibus, teretibus, erectiusculis, apice incrassatis incurvatisque. Folia in surculo ramorumque parte inferiori fere alterna, tam laxè disposita, vt truncus luteolus sese conspiciendum praebeat, superiora versus densius imbricata, carinata, falcata, in acumen tenuissimum educta, heteromalla, siccitate minime rugosa, ductulorum fasciculo ad apicem vsque pertingente instructa, (at in ramulis iunioribus tenellis foliorum neruus tenuis vix conspicuus cito euanescit) inferiora sordide fusca, superiora nunc e viridi flauicantia, nunc rufescentia. Perichaetia imbricata, conniventia, minora. Pedunculus in surculo lateralis, erectus, solitarius, vnciam fescunciam longus, rufescens. Calyptra non obseruata. Theca cernua, subcylindrica. Operculum conicum apice in rostellum breue inflexo.

An mea species eadem ac Dillenii exterorumque auctorum sit, mihi adhuc ambigitur. Mea a praecedente foliis multo laxius dispositis, minus arcte cauli appressis, vt Weberus optime vidit, magis carinatis, in statu sicco minime rugosis, praeterea ramis longioribus, paucioribus, numquam pinnatis facillime distinguitur, speciemque propriam sistit. Contra planta, quam Dillenii icon 25 figurat, quamque auctores descripserunt, vix aliud esse videtur, quam prioris varietas maior, operculo magis incurno ludens. Hinc nonnulli Botanici ex. gr. Weberus et Neckerus loco citato, nec non Afzelius *Diss. pl. Suec. p. 54.* *H. scorpioides et rugosum* eiusdem speciei tantum varietates

tates esse contenderunt. Difficultatem auget Hoffmannus, cum folia energia dicat, quae in speciminibus meis fasciculo donata distincte video. Vt ut sit, Dillenii icon a meâ plantâ valde abludit, et vir optimus ille aut in stirpe suâ delineandâ veritati parum consuluit aut a meâ diuersam prae oculis habuit.

73. *H. loreum* furculo reptante, vage ramoso; ramis subsimplicibus, apice incuruis; foliis ovato-subulatis, carinatis, patulo-secundis, subreflexis, basi striatis, capsulae cernuae subrotundae operculo conuexo, acutiusculo. 291.

Hypnum loreum furculis reptantibus, ramis vagis, erectis, foliis secundis, antheris subrotundis. Linn. *Sp. pl.* p. 1593. *Syst. Nat.* v. II. p. 704. *Syst. Veg.* p. 951. Linn. *jun. meth. musc.* p. 370. Gmel. *Syst. Nat.* v. II. p. 1345. Laich. *pl. Europ.* p. 493. Weiss. *Crypt. Gott.* p. 244. Hoffm. *Deut. fl.* v. II. p. 66. Scop. *fl. Carn.* p. 157. Grimm. *St. Isen.* p. 153. Leers. *fl. Herb. n.* 873. Timm. *Prodr. fl. Meg. n.* 810. Wigg. *prim. fl. Hols.* p. 77. Ehrh. *Hann. Mag.* 1780. p. 237. Roth. *fl. Germ.* v. I. p. 470. III. p. I. p. 298. Wulf. *fl. Bor.* p. 49. Retz. *Prodr. fl. Scand.* ed. II. n. 1420. Huds. *fl. Angl.* p. 425. Lightf. *fl. Scot.* v. II. p. 1111. Gort. *fl. Belg.* p. 317. La Mark. *fl. Franç.* v. I. p. 58. Dem. *Bot.* v. I. p. 398. Ibid. v. III. p. 391. All. *fl. Ped.* n. 2497. Cranz. *Inst.* p. 56. Panz. *Pflanz. Syst.* 13 th. v. II. p. 299. *H. loreum* furculo repente, ramis erectis, foliis subsecundis, capitulo obliquo, subrotundo. Neck. *meth. musc.* p. 170. — *Hypne à courroies.* *Hypnum* furculis reptantibus, ramis vagis, foliis dense imbricatis, acutissimis, subfalcatis, semipatulis. La Mark. *Encycl. Meth. Bot.* III. p. 172. — *Hypnum squarrosum* v. *loreum.* Web. *spic. fl. Gött.* p. 70. — *Hypnum loreum*, montanum, capsulis subrotundis. Dill. *musc.* p. 305. t. 39. f. 40.

Muscus squamosus maior, foliis angustioribus, acutissimis. Vaill. *Bot. Par.* p. 138. t. 25. f. 2. Tourn. *Inst.* p. 553. Rai. *Syn. St. Brit.* II. app. p. 337. — *Muscus repens*, maior, foliis et flagellis longis et tenuibus donatis. Mor. *Hist. Ox.* III. p. 626. t. 5. f. 24. — Tabern. *Icon.* 309. Bauh. *Pin.* p. 360.

Germ. *Riemen - Astmoos. Riemenförmiges Astmoos.* Panz. Gall. *Branchule courroyere. Hypne à courroies.* La Mark. Angl. *Ground-Hypnum.* Huds.

In montibus Europae ad terram et saxa habitat, in solâ Heluctiâ nondum, quod sciam, repertum. E Sueciâ cel. *de Jussieu* habuit. In Galliâ prope Lugdunum inuenerunt. Apud nos in Thuringico saltu minime rarum est, at capsulas, quae autumnō maturescentes sub hyemis initium vigent, rarius profert. Fructu tamen onusta specimine prope *Tabara* Gothanae diuisionis copiose legi. Florescentia verna. Duratio perennis.

Surculus repens, longissimus, vtpote semipedalis imo pedalis mihi visus, rigidus, ramosus, ramis subsimplicibus, suberectis, apicem versus leuiter attenuatis incuruatisque, trunco amoene rubente rutilantibus. Folia laxè imbricata, vt caulis pelluceat, patulo - secunda, e basi ouatâ concauâ vaginante in subulam longam canaliculatam, piliformem, ad inferiora conuersam, sub lente bonâ ferrulatam desinentia, ductulorum fasciculo multiplici strias aemulante in parte inferiore concauâ exarata, in furculo sordide, in ramis vero amoenissime viridia, sericeo splendore fulgentia, nitida. Si caute auellantur, basis semicircularis croceo colore tincta apparet, quod omnibus muscis purpureo trunco praeditis commune est. Perichaetialia imbricatim conferta, caulinis similia, apicibus reflexa, basi non striata. Pedunculus in furculo aut eius diuisionibus lateralis, erectus, sesquuncialis biuncialis et ultra, solitarius, laevis, amoenissime purpureus, colore superiora versus ad croceum vergente. Vaginula longa, conico-truncata, intense purpurea. Calyptra recta, angusta, e viridi fuscilla. Capsula nutans. Theca subrotunda, primum viridis, aetate vero ferruginea, striata. Opeculum conuexum, apici mucrone breuissimo saturatius colorato insidente, dilute purpureum. Peristomatis dentes ciliaque albida.

Huius varietas erit minor *Hypnum heterophyllum* foliis caulinis squarrosis, furculorum ouatis acuminatis vndique serratis; capsulis ouato-oblongis. *Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 66.*

Ab *Hypnosquarrosa*, cum quo *Weberus* coniunxit, diuersissimum est, quod iam *Ehrhardus Hann. Mag. 1780. p. 1332.* bene vidit.

- ? 74. *H. montanum* furculo longo, ramofo, tereti, ramis superioribus apice 292.
crassioribus, foliis falcato-secundis.

Hypne des montagnes. *Hypnum* furculis longis, ramosis, teretibus etc. *La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 172.*

Germ. *Berg-Aftmoos.* Gall. *Hypne des montagnes.* *La Mark.*

In Monte *Mont d'or* ad truncos arborum repertum est, sed absque fructu. Duratio perennis.

„Surculus quadripollicaris et ultra, prostratus, ramosus; ramis „vagis, inaequalibus, cylindricis acutis, varie incurvis, supremis apice „incrassatis, sericeo-nitentibus. Folia dense imbricata, amplexicaulia, „ouato-lanceolata, acutissima, fere filiformia, subsecunda apice exstante.“
La Mark. loc. cit.

Vix aliter quam ramis supremis apice incrassatis ab *Hypno loreo* differt. Hinc coniunxissem ni *La Markii* maximi ponderis auctoritas et habitatio ad arbores *loreo* prorsus insolita vetarent. Caeterum mihi suspecta est species.

75. *H. canariense* furculo ascendente, vago ramofo; ramis teretibus, incur- 293.
viusculis, foliis ouato-lanceolatis, subsecundis, capsulâ erectâ, vrceolata.

Hypnum flagellis instar caudae vulpinae. *Dill. musc. p. 306. t. 39. f. 41.*

Germ. *Canarien-Aftmoos.* Gall. *Branchule Canarienne.* *Hypne des îles Canaries.*

In insulis Canariensibus habitat. Tempus florescentiae ignotum. Duratio perennis.

Surculus ascendens, ramosus, ramis subsimplicibus, teretibus, apicem versus leniter attenuatis, caudam vulpinam aemulantibus. Folia imbricata, ouato-acuminata, subsecunda, rigidiuscula. Perichaetia convoluta, angustiora, subulata. Pedunculus in furculo ramisque lateralis,

erectus, solitarius, vncialis. Calyptra et operculum non obseruata. Theca erecta, subrotunda, maturitate vrceolata, nigricans.

Ad *Hypnum loreum* satis accedit, at folia vix secunda et tantum in ramorum apice ad latus vnum leniter vergentia nec non capsula semper erecta satis distinguunt.

76. *H. aureum* surculo prostrato, vage ramoso; foliis dense imbricatis, lanceolato-subulatis, striatis, nitentibus; capsulâ ouatâ, nutante, longe pedunculatâ. 294.

Hypne doré. *Hypnum* ramis vagis, foliis dense imbricatis, lanceolato-subulatis, striatis, nitentibus; capsulis longe pedunculatis. *La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 172.*

Germ. *Goldgelbes Astmoos.* Gall. *Hypne doré.* Branchule corne blonde.

In Antillis, vnde clar. *La Mark.* accepit, ad terram habitat. Tempus florescentiae latet. Vita perennis.

„Surculus prostratus, quadripollicaris et vltra, vage ramosus, „ramis aliis simplicibus, aliis diuisis varie inflexis. Folia angusto-lanceo- „lata, acutissima extremitate piliformi, longitudinaliter striata, dense imbri- „cata, apice parum exstantia, nitentia, ex aureo rufa. Pedunculus lateralis, „solitarius, tener, bipollicaris. Capsula ouata, nutans, ciliis obfessa. Ca- „lyptra et operculum non visa. *La Mark. loc. cit.*

Ab *H. canariensi* capsula nutante specificè differt. *Hypno nitenti* affine esse *La Markius* monet, sed *nitentis* truncus erectus remouet.

77. *H. squarrosum* surculo ascendente, vage ramoso; ramis suberectis apicem 295.
versus attenuatis incrassatisque, incuruiusculis; foliis carinatis ouato-
subulatis, vndique reflexis; capsulae ouatae inclinatae operculo breui
conico - obtuso.

Hypnum squarrosum. *Hedw. fund. musc. v II. p. 94.* *H. squarrosum*
caulibus procumbentibus; surculis subramosis; ramorum apicibus
nutantibus, foliis amplexicaulibus, latiusculis, acutis, lanceolatis,
stri-

friatis, pedunculis solitariis; capsulis hinc flexis. *Schrank. Prim. fl. Salisb. n. 845. Eiusd. Baiers. fl. v. II p. 468. excluso Halleri synonymo. H. squarrosum* surculis ramosis, foliis lanceolatis, acutis, reflexis, thecis oblongis, operculis acutis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 952. Baumg. fl. Lips. n. 1296. Roth. fl. Germ. v. I. p. 469. III. p. I. p. 297. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1344. Laich. pl. Europ. p. 493. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 63. H. squarrosum* surculo ramofo diffuso, foliis imbricatis, lanceolatis, acutis, reflexis; capsulis oblongis, subnutantibus, operculis acutis; *Mönch. pl. Marp. p. 742. H. squarrosum* ramis vagis, foliis lanceolatis, complicato-carinatis, quinguefariam recurvatis. *Linn. Syst. Nat. v. II. p. 704. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 755. H. squarrosum* ramis vagis, foliis ovatis apice subulatis vndique reflexis. *Linn. sp. pl. p. 1593. Linn. iun. meth. musc. p. 370. Poll. pl. Pal. n. 1040. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1328. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 825. sub nomine H. scorpioidis. Wulf. fl. Bor. p. 49. Linn. fl. Suec. n. 1027. Gunn. fl. Norw. n. 870. St. Isl. p. 212. Oed. fl. Dan. t. 535. f. 2. Huds. fl. Angl. p. 425. Gort. fl. Belg. p. 316. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 478. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 58. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. v. II. p. 297. H. squarrosum* surculo reptante setifero, ramis vagis, foliis recurvis, subulatis et friatis, capitulo ovali obliquo. *Neck. meth. musc. p. 171. — Hypnum squarrosum α maius. Weiss. Crypt. Gött. p. 242. Web. spic. fl. Gött. p. 70. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1266. — Hypnum repens, triangularibus reflexis foliis maius. Dill. musc. p. 303. t. 39. f. 38. — Hypnum foliis patulis subulatis, operculis conicis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1732? Hypne squarreux. Hypnum ramis vagis, foliis ovato-lanceolatis, acutissimis, reflexis, capsulis subovatis, nutantibus. La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 171. —*

Muscus terrestris, erectior, foliis reflexis. Vaill. Bot. Par. p. 139. t. 27. f. 5. Mor. Hist. Ox. III. p. 624. t. 5 f. 2.

Germ. Sparrichtes Astmoos. Gall. Branchule hérissée. Hypne rude. Hypne squarreux. La Mark. Angl. Common Hypnum. Huds. Reflexed leav'd Hypnum. Lightf. Norw. Krok-jætra.

In sylvis humidis, pratis vlginosis, pomariis, pascuis totius Europae gregatim habitat e vulgatissimis muscis. Vere cum capsulis vigentibus floribusque novellis reperitur. Vita longaeua.

Surculus non procumbens, vt plerique auctores dicunt, sed potius, vt Hoffmannus bene vidit, erectiusculus, ascendens, non vero adeo erectus, vt Vaillantii icon caeterum bona sistit, digitalis, palmaris longior, saepe diuisus, diuisionibus vage ramosis. Rami erectiusculi, simplices, apicem versus plerumque attenuati, breuiiores tamen et incrassati, incuruiusculi. Truncus in furculo ramisque, praesertim si planta madescat, purpureo-rutilans. Folia dense imbricata, basi caulem arcte amplexentia, subuaginantia, carinato-complicata, ouato-subulata subulâ longâ, piliformi reflexâ, ductulorum fasciculo destituta, contra Neckeri et Schrankii sententiam minime striata, glaberrima; inferiora e rufo lutescentia, superiora nunc pallidius nunc viuidius viridia, sericeo splendore non prorsus deficiente. Perichaetialia imbricata, angustiora, apice piliformi reflexa, pariter exfasciculata. Pedunculus e furculo primario erectus, solitarius, rarius gemellus, fescunciam et ultra longus, laevis, purpureus. Calyptra subulata, lateraliter fissilis secedensque pallida. Capsula inclinata imo nutans. Theca ouata, e rufo purpurascens. Operculum breue conicum, obtusiusculum, rubellum.

Speciem Hallerianam 1732 huc retuli, dubio tamen signo adiecto propter operculum, quod nunc conicum nunc longe mucronatum dicit. Caetera satis conueniunt. Forte et ad *Hypnum squarrosum* pertinet.

et Mi- *Hypnum squarrosum* & minus furculo suberecto vage ramoso; foliis carinatis, nus. ouato-subulatis, vndique reflexis, capsulae ouatae inclinatae operculo acuto.

Hypnum squarrosum v. minus. Weiss. Crypt. Gött. p. 243. Rpt. fl. Germ. v. III. p. I. p. 298. Web. spic. fl. Gött. p. 70. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1266. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. v. II. p. 297. *H. squarrosum* v. β. Neck. meth. musc. p. 174. Poll. pl. Pal. n. 1040. Grimm. St. Isen. p. 129. Oed. fl. Dan. t. 643. f. 3. Huds. fl. Angl. p. 425. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 756. — *Hypnum repens*, triangularibus reflexis foliis minus. Dill. musc. p. 304 t. 39. f. 39. — *Hypnum* foliis cinnatis, ouatis, reflexis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1735.

Leskia squarrofula. Schrank. Baier. fl. v. II. p. 459.

Muscus terrestris, minor, foliis crispis. Buxb. Cent. IV. t. 63. f. 3?

Hypno

Hypno squarroso maiori, cum quo promiscue habitat et floret, similitimum omniumque tantum partium tenuiori habitu et operculo paulo acutius ab eo diuersum. Equidem Murraius et Wildenouius quaesierunt, annon pro specie distincta haberi posset; cum vero specifica distinctio, quam nec folia minora magis reflexa, nec operculum paulo acutius sufficientem subministrant, desit, separare nolui. Videant acutiores muscologi, vnde verum discrimen sit eruendum. Caeterum synonymia huius speciei et varietatis minoris adeo confusa est et tot inextricabilibus ambagibus laborat, vt plura in dubio mihi relinquenda fuerint. Sic dubius haereo, annon Wildenouii stirps ob acutum operculum ad varietatem potius pertineat; num Florae Danicae, vtraque icon *Hypnum squarrosum minus*, vt Retzius contendit, referat; an Vaillantii icon, auctore Dillenio, eandem varietatem potius sistat etc. Haec omnia dubiis solvere acumen meum superat.

78. *H. squarrosum* furculo procumbente vage ramoso, ramis irregulariter pinnatis, ramulis apice stelliformibus; foliis lineari-subulatis, patentissimis, subreflexis; capsulâ inclinatâ, elongata, arcuata. Tab. IV. f. 2. 296.

Germ. *Kleineres sparrichtes Astmoos*. Gall. *Branchule hérissée mineure*. *Hypne rudet*.

In sylua *Kraneberg* prope Gotham et in Alpibus Sanensibus Helvetiae inueni. Mense Augusto thecae iam effoetae erant. Duratio perennis.

Surculus procumbens, diuisus, diuisionibus irregulariter pinnatis, ramulis simplicibus, inaequalibus, patentissimis, apice quasi stellatis. Truncus in furculo obscurius, in ramis laetius viridis. Folia laxè imbricata, basi latiuscula caulem amplexentia, inde lineari-subulata, plerumque ad angulum rectum patentiuscula, aliquando reflexiuscula, exfasciculata, laete viridia, apicibus filiformibus pellucida. Perichaetia in cylindrum conferta, erecta, caulinis similia pariterque neruo destituta. Pedunculus in furculo lateralis, erectus, solitarius, fere vncialis, laevis, purpureus. Capsula inclinata. Theca elongata, arcuata, sub ore contracta, rufescens. Calyptra operculumque mihi ignota.

Diu pro *Hypni squarrofi* varietate minore habui, at habitus longe tenerior, truncus non purpurascens sed viridis, folia tandem angustissima

potiusque patentissimam quam reflexa, capsulae tandem forma speciem distinctissimam declarant. Icon Dilleniana, quae *Hypnum squarrosum minus* sistit, plantae meae abssimillima. Haec cum *Hypno serpente*, cum qua forte commixta fuit, aliquam affinitatem habet, ast habitus hispidulus, rami plerumque pinnati apice stellati, et folia ad angulum rectum patentia reflexiuscula affatim distinguunt. *Hypnum protensum* nostrum propius refert, sed habitus gracillimus ramosior, magisque vagus, pedunculi duplo breuiores et capsulae formae diuersae sub collo ut in *Hypnis serpentibus* fieri amat angustata, coniungere minime sinunt.

- 79? *H. patulum* furculo repente, filiformi; ramulis vagis, brevissimis; foliis 297.
lanceolatis, reflexo-patulis.

Hypnum patulum furculis filiformibus, repentibus, ramulis vagis etc. *Swarz. Prodr. p. 140. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1344.*

Germ. *Abschendes Astmoos.* Gall. *Branchule ouverte.* *Hypne à feuilles ouvertes.*

In Iamaica repertum est. Plura non nouimus. Praecedenti proximum esse videtur.

80. *H. implexum* furculo repente diuiso, diuisionibus nunc vage, nunc pin- 298.
natim ramosis; ramulis strictis, filiformibus, apice recuruis; foliis
dense imbricatis, ouato-lanceolatis, oblique acuminatis, secundis,
neruo instructis. *Tab. IV. fig. 3.*

Germ. *Verworrenes Astmoos.* Gall. *Branchule entremêlée.* *Hypne à crosses.*

In Alpium Allobrogicarum Helueticarumque paludosis, caespitibus implexis laete crescens, sed semper absque fructu inueni; hinc florentiae tempus incertum. Duratio perennis.

Surculus longus, repens, diuisus, ramosus, ramis summo opere polymorphis, nunc simplicibus, surrectis, confertis, nunc pinnatis et furculo orientibus, procumbentibus, compositis. Ramuli erecti, stricti, subteretes, filiformes, simplices, apice praesertim in statu sicco ita incuruati, ut baculum Episcopensem specie referant, in statu humido rectiores, apice
leuiter

leuiter incrassati. Folia dense imbricata ita vt truncus luteolus nullibi in conspectum veniat, ouato-lanceolata, oblique acuminata, siccitate et humiditate leuiter heteromalla, ductulorum fasciculo fuscello ad extremitatem vsque pertingente instructa, in furculo squalide fusca, in ramis obscurius in ramulis vero laetius e luteo viridia. Fructificatio ignota

Species distinctissima habitûs peculiaris elegantis, cuius in auctoribus vestigium nullum inuenio.

8. *Surculo vage ramoso, foliis directione aequali.*

P o l y m o r p h a.

* Arborea.

81. *H. micropodon* furculo ascendente ramoso, ramis subsimplicibus, nunc vage 299. nunc pinnatim dispositis; foliis imbricatis, lanceolatis; capsulae breui-pedunculatae erectae ouatae operculo acuminato.

Hypnum saladinianum furculo adulto repente, ramis erectis, fetis axillaribus capitulo breuioribus, capitulis erectis. *Neck. meth. musc.* p. 162. *La Mark. Encycl. Meth. Bot.* III. p. 131. — *Hypnum myosuroides* fetis breuissimis. *Dill. Musc.* p. 551. t. 35. f. 18.

Germ. *Kurzgestieltes Astmoos.* Gall. *Branchule à court peduncule.* Hypne de Saladin. Angl. *Short shank'd Hypnum.*

Patriam Dillenius tacet. In Belgio ad arbores habitare Neckerus affirmat. Tempus florescentiae ignotum. Vita perennis.

Surculus primum repens, tomento plurimo radiculoso arborum cortici adhaerens, inde erectus, ramosus, ramis subsimplicibus, nunc vagis, nunc subpinnatis. Folia imbricata, angusta, lanceolata, leniter concava, viridia, siccitate cauli appressa. Pedunculi ad ramulorum originem laterales, erecti, breuissimi, vix duas lineas metientes, perichaetio notabili basi cincti. Calyptra non visa. Capsula erecta, rarius subinclinata, ouata, viridis, maturitate pallide fusca. Operculum acuminatum, rufescens.

Hunc muscum *Hypnum myurum* et *myosuroides* facie referre Dillenius affirmat, at illius icon habitum omnino diuersum sistit. Ad *Neckeram* forte

forte pertinet, at si *Hypnum* fuerit, certe nullum est, quod tam breui pedunculo instructum sit. Hinc nomen triuiale et differentia specifica.

Neckerianam stirpem eandem quam Dillenianam esse ex eius descriptione liquet. „Planta longitudine bipollicaris. Folia ouata, acuta, „imbricata. Intra ramulorum axillas pedunculi vix sesquilineam longi, „theris rectis, ouatis, terminalibus. Opercula acuta. Os margine vix „ciliatum.“ Neck. loc. cit.

82. *H. atrovirens* furculo repente vage ramofo; ramis erectiusculis; foliis laxis 300.
ouato - acuminatis; capsulae pendulae ouatae operculo breuiter et oblique rostellato.

Hypnum atro-virens furculis repentibus ramosis, filiformibus, foliis ouato - lanceolatis, laxis, capsulis ouatis, dentato - ciliatis, cernuis. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1346. Laich. pl. Europ. p. 494. Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 10. — *Hypnum denticulatum*, exiguum, pendulum, atro-virens. Dill. musc. p. 332. t. 48. f. 67. Aubl. pl. Guian. p. 969.

Germ. Schwarzgrünes Astmoos. Gall. Branchule, ou Hypne vert foncé. Angl. Dark green Hypnum.

In Scotiâ, Guianâ et Patagoniâ in syluis ad arbores habitat. Tempus florescentiae latet. Vita longaeua.

Surculus repens, tenuis, inordinate ramofo, ramis erectiusculis. Folia laxa, ouato - acuminata, obscure viridia, siccitate nigricantia. Perichaetialia angustissima, apice piliformi. Pedunculi erecti, subsemunciales, nigricantes. Calyptra non obseruata. Capsula pendula, parua. Theca ouata, nigra. Operculum breue, rostellum sursum recto instructum.

Hypni praelongi varietatem breuipedunculatam proxime referre videtur.

- ? 83. *H. nigrescens* furculo pendulo filiformi, vage ramofo; ramis breuibus, 301.
teretibus, foliis aequalibus, subulatis, patulis.

Hypnum nigrescens furculis filiformibus; pendulis, ramis brevibus, teretibus, foliis aequalibus, subulatis, patulis. *Swarz. Prodr. p. 141. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1344.*

Germ. *Schwärzlichtes Astmoos.* Gall. *Branchule noirâtre.* *Hypne noirâtre.*

Patria Iamaica. Sedes ad arbores. Caetera ignota. An a praecedente fatis distincta.

84. *H. flexile* furculo repente penduloque longissimo; flexuoso, vage ramoso; 301.
ramis abbreviatis, teretibus, recurvis; foliolis confertis, ovatis,
patulis.

Hypnum flexile furculis repentibus pendulisque longissimis, flexuosis etc. *Swarz. Prodr. p. 141. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1344.*

Germ. *Biegsames Astmoos.* Gall. *Branchule flexible.* *Hypne souple.*

Habitat in Iamaica probabiliter ad arbores. Plura nescimus.

* * R u p e s t r i a .

85. *H. saxatile* furculo prostrato piliformi, vage ramoso; ramis simplicibus 303.
pedunculiferis; foliis lanceolatis patulis, capsulâ suberectâ cylindricâ.

Hypnum flagellatum furculis prostratis, inferne elongatis, tenuissimis, nudis; superne ramosis; curvatis, stellulatis, foliis reflexis; capsulis ciliatis subcylindricis. *Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1346. Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 12. Laich. pl. Europ. p. 494. — Hypnum stellatum* ramis longis, subsimplicibus, extremitatibus stellatis, foliis vndique ad directionem caulis positis, patulis; capsulâ tenui cylindricâ. *Web. spic. fl. Gött. p. 35. Schrank. Baiers. fl. v. II. p. 479. — Hypnum flagellare; saxatile, capsulis gracilibus. Dill. musc. p. 306. t. 39. f. 42. — Hypnum repens, saxatile, triangularibus angustis foliis, praelongum, ramulis sparsis. Dill. Cat. Giess. p. 219.*

Muscus saxatilis, squamosus, dentatus, capitulis adianthi. Boerh. Ind. Alt. p. 22. n. 46.?

Germ. *Stein-Astmoos*. *Felsen-Astmoos*. Gall. *Branchule* ou *Hypne des rochers*.

Super saxa in sylvis prope Gießam, ad rupes in Hercynia et Bavaria, et ad scopulos iuxta rivulos Alpium Scoticarum habitat. Vere cum capsulis lectum est. Duratio perennis.

Surculus prostratus, tri-quadrinuncialis, inferius filiformis, ramosus, ramis suberectis, simplicibus, flagellaribus, subincurvis, e luteo viridibus, basi vero fuscescentibus. Folia imbricata, patula, subreflexa, ad extremitatem ramorum in stellulae formam disposita, lanceolata, obtusa. Pedunculi in ramorum latere et saepe apici proxime erecti, solitarii, vnciales et ultra, pallidi. Calyptra et operculum non observata. Theca suberecta, cylindrica, tenuis, maturitate luteo - fusca.

Species mihi ignota accuratius inuestiganda et describenda.

*** T e r r e s t r i a .

86. *H. longirostrum* furculo subrepente, ramisque erectis, vage ramosis; ramulis apicem versus attenuatis, incurvatis; foliis triquetro-lanceolatis, patentibus, striatis; capsulae nutantis subcylindricae arcuatae operculo longe et oblique rostrato. 391.

Hypnum longirostrum. Ehrh. *Exsicc.* 75. — *Hypnum striatum* ramis vagis, recurvis; foliis ovatis, lineatis, acutis, vndique patentibus, operculis mucronatis. Schreb. *spic. fl. Lips.* n. 1281. Roth. *fl. Germ.* v. I. p. 466. III. p. I. p. 316. Gmel. *Syst. Nat.* v. II. p. 1542. Laich. *pl. Europ.* p. 491. Hoffm. *Deut. fl. v. II.* p. 75. *H. striatum* depressum, ramis vagis, recurvis, foliis vndique patentibus, pedunculo laevi, operculi rostro deorsum sursumque directo. Hedw. *musc. frond.* v. IV. p. 32. t. 13. *Eiusd. fund. musc.* v. II. t. 1. f. 1. *H. striatum* furculis ramosis, vagis, recurvis; foliis ovatis, acutis, patulis, thecis oblongis, obliquis; operculo mucronato; mucrone incurvo. Wild. *Prodr. fl. Ber.* n. 959. — *Hypnum rutabulum* v. *cuspidatum*. Web. *spic. fl. Gött.* p. 92. *H. rutabulum* v. γ . Leys. *fl. Hal.* n. 1084. — *Hypnum clauellatum* v. β . Poll. *pl. Pal.* n. 1055. Huds. *fl. Angl.* p. 421. — *Hypnum adianthum* furculo vago, subpinnato, repente; foliis lanceolatis, patu-
tu.

tulis; capitulo oblongo, operculis rostratis. *Neck. meth. musc.* p. 181. — *Hypnum* vulgare, dentatum, operculis cuspidatis. *Dill. musc.* p. 297. t. 38. f. 30. B. — *Hypnum* repens, brevissimis foliis, operculo aristato. *Hall. Enum. St. Helv.* p. 98. n. 3. *Hypnum* foliis ovato-lanceolatis, acutissimis, operculis aristatis. *Hall. hist. St. Helv.* n. 1731. excluso altero Synonymo, quod ad *Hypnum rusciforme* pertinet. *Grimm. St. Isen.* p. 153. *Rai. Syn. II.* p. 38. n. 18.

German. *Langschnabelichtes Astmoos.* Gall. *Branchule à long bec.*
Hypne *frié.* Angl. *Sharp beak'd Hypnum.*

In fyluis et pomariis totius Europae cum *Hypno triquetro*, *rutabulo*, *myuro* etc densis caespitibus habitat. Medio autumnno capsulae vigent; vere ineunte opercula decutiuntur, floresquae nouelli in conspectum veniunt. Duratio perennis.

Surculus subrepens, duos tres pollices longus, radiculis plurimis fuscellis terrae adhaerens, rigidus, ramos plurimos emittens vagos, suberectos modo simplicēs, modo ramosiores, ramulis apicem versus attenuatis et incuruatis. Truncus in surculo ramisque pallide viridis. Folia subimbricata, sextuplicis ordinis, triquetro-lanceolata, planiuscula, ductulorum fasciculo eminente ante apicem vero euanescente percursa, plicisque nonnullis lateralibus instructa, unde striata apparent, margine tenuissime serrulata, e viridi lutescentia, nitida. Perichaetia imbricata, angustiora, longiora, apice in mucronem filiformem aetate reflexum producto, fasciculo donata. E surculi ramorumque axillis pedunculus erectus, vncialis fescuncialis, laevis, purpureus, siccitate tortilis. Calyptra longa, subulata, lateraliter fissilis secedensque, pallida. Capsula inclinata, nutansve. Theca subcylindrica, arcuata, primum viridis, maturitate oliuaceo-fusca. Operculum aurantiacum e basi conicâ in rostrum pallidius longissimum, subobliquum, nunc sursum nunc deorsum respiciens productum. Annulus praefens.

A multis Botanicis inter *H. rutabuli* varietates adscriptum est, quamvis specie distinctissimum. Halleri descriptio bona; Dillenii icon deterior.

Variat in locis siccioribus habitu tenuiore, pedunculis et capsulis brevioribus, minus recuruis. Est *Dill. f. 30. A.*

In meis chartulis varietatem aliam insignem inuenio foliorum colore e rufo lutescente, capsulâ amoenissime aurantiacâ, pedunculisque concoloribus breuioribus. In Thuringiae syluaticis inueni; specialis locus excidit.

In Hercyniae syluaticis foliis densius confertis, breuiusque acuminatis ludit. Est *Hypnum obesum* Persooni, cuius benignitate hanc varietatem possideo. Pro specie propriâ autem habere non licet.

87. *H. interruptum* furculo repente interuallis ramofo; ramis simplicibus compositisque, compressis, incuruiusculis; foliis subdistichis, in furculo cordiformibus, lanceolatis, striatis, margine repandis, in ramis ouato-lanceolatis, planiusculis, neruo duplici. Tab. V. f. 1.

Germ. *Unterbrochenes Aftmoos*. Gall. *Branchule interrompue*; *Hypne interrompu*.

In Insula Bourbonis Commersonius legit. E. dono clar. de Jussieu possideo, sed absque fructificatione. Duratio perennis.

Surculus repens, flagelli instar, flexuosus, rigidus, elasticus, spadiceus, tomento breuissimo nigricante conspersus, interuallis nudus. Rami simplices compositique, per interualla confertim erecti, compressi, apicem versus attenuati incuruatique, saepe etiam apice radicanter, trunco purpurascente. Folia in furculo circumquaque trunco circumposita, laxa, basi latissimâ truncum semiamplectentia, cordata, lanceolata, in acumen longum obliquum tenuissime ferrulatum educta, margine flexuoso repanda, striata, siccitate contorta; ramea subdisticha, quatuor nempe series formantia, quarum duae oppositae patent, duae aliae vero cauli apprimuntur, unde facies plana in ramis oritur, ouato-lanceolata, ferrulata, planiuscula, ductulorum fasciculò duplici inaequali cito euanescente striisque nonnullis vagis instructa, e viridi lutescentia. Fructificationem non vidi.

Variat ramis nunc omnibus simplicibus nunc omnibus compositis; praeterea foliis densius confertis, nigricantibus, magis contortis.

Species peculiaris a praecedente, quam habitu proxime refert, ramulis magis compressis, trunco purpureo, foliisque in furculo margine undulatis, facillime distinguenda. *Hypni triquetri* etiam rigiditatem et elasticitatem.

sticitatem habet nec folia caulina abludunt, at ramorum per intervalla confertorum dispositio et forma, cum numquam apice incrassati inueniantur, foliaque ramea subdisticha neruo duplici brevissimo instructa, longius remouent.

33. *H. triquetrum* furculo vage ramoso, ramis apice incrassatis ramulisque 306. gracilescentibus apice incuruatis; foliis triquetro-lanceolatis, striatis, patentissimis; capsulae nutantis, subcylindricae, arcuatae operculo obtuse conico.

Hypnum triquetrum. Hedw. fund. musc. v. II. p. 94. Ibid. v. I. t. VII. f. 37 — 46. *H. triquetrum* furculis ramosis, foliis oblongis, acutis, subreflexis, patulis; thecis oblongis, operculis obtusis. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 951. Mönch. pl. Marp. p. 741. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 59. *H. triquetrum* ramis vagis recuruis, foliis ouatis recuruatis patulis. Linn. sp. pl. p. 1539. Syst. Nat. v. II. p. 703. Linn. iun. meth. musc. p. 371. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1342. Laich. pl. Europ. p. 491. Weiss. Crypt. Gött. p. 222. Web. spic. fl. Gott. p. 77. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1329. Poll. pl. Pal. n. 1023. Timm. Prodr. fl. Megap. n. 809. Schrank. Baier. fl. v. II. p. 465. Baumg. fl. Lips. n. 1278. Boehm. fl. Lips. n. 767. Roth. fl. Germ. v. I. p. 465. v. III. p. I. p. 267. Wulf. fl. Bor. p. 51. Linn. fl. Suec. n. 1016. Fl. Lap. ed. nov. p. 332. Gunn. fl. Norw. n. 871. St. Isl. p. 212. Huds. fl. Angl. p. 420. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 746. Gort. fl. Belg. p. 413. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 466. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 54. All. fl. Ped. n. 2485. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. v. II. p. 280. *H. triquetrum* furculo ascendente, ramis supremis, recuruiusculis, setiferis; infimis reptantibus; foliis imbricato-patulis. Neck. meth. musc. p. 135. — *Hypne triangulaire*. *Hypnum* ramis vagis, foliis ouatis, acutis, patentissimis, capsula cernua. La Mark. Encycl. meth. Bot. III p. 176. — *Hypnum* vulgare, triangulum, maximum et pallidum. Dill. Musc. p. 293. t. 38. f. 28. — *Hypnum* foliis hispidis, ouato-lanceolatis, aristatis. Hall. hist. St. Helv. n. 1729.

Muscus ramosus, maior, spermatophorus. Vaill. Bot. Par. p. 137. t. 28. f. 9. Mor. hist. Ox. III. p. 624. n. 1. Buxb. Cent. IV. t. 65. f. 1. *Muscus squamosus*, maior, foliis amplexibus, acutissimis. Tourn.

Infl. p. 555. — *Muscus vulgaris*, pennatus, maius. *Bauh. pl. Bas.* p. 100.

Off. *Musci vulgaris herba.*

Germ. *Dreysschneidiges Astmoos.* *Dreyseitiges Astmoos.* *Panz.* Gall. *Branchule triangulaire.* *Hypne triangulaire.* *La Mark.* Angl. *Triangular Hypnum.* Norw. *Kant jætra.* Port. *Musgo verde.*

Vbique in fyluis, pomariis, pascuis, pratis Europae habitat, Sibiriae etiam et incola quandoquidem in montibus Altaicis a *Diniden* relatum in Parisiensi phytophylacio vidi. Omnium fere muscorum vulgarissimus et e pulcherrimis. Autumno floret; vere thecas maturat. Duratio perennis.

Surculus quatuor, quinque uncias et ultra longus, rigidus, suberectus, varie dinifus, vage ramosus, ramis ipsis aliquando subpinnatis, apice incrassatis, ramulis vero apicem versus gracilescentibus, recurvatis, trunco praefertim in ramis amoenissime rutilante. Folia subimbricata, hexasticha, e basi subcordata triquetrolanceolata, acuminata, patentissima, in ramorum supremorum extremitate maiora, densius conferta, subsecunda, totius fere generis maxima; in ramulis lateralibus vero sensim decrescens tandemque minima, omnia ductulorum fasciculo duplici ante apicem evanescente striisque totidem lateralibus exarata, viridia, sericeo splendore fulgentia, si caute truncò auellantur, scissurae limbus croceo colore tinctus videtur. Perichaetia imbricatim conferta, exteriora minora, interiora longiora apice in mucronem piliformem patentiusculum producto, exfasciculata, basi maculâ croceâ notata. Pedunculus in surculo ramisque primariis lateralis, erectus, solitarius, fescuncialis, biuncialis et ultra, laevis, purpureo-rutilans. Calyptra subulata, lateraliter fissilis sedecensque, alba. Capsula nutans. Theca subcylindrica, arcuata, maturitate fusco-spadicea, striata. Operculum obtuse conicum, dilute spadiceum. Peristoma externum dentibus sedecim albidis, internum e membrana sedecies dentata ciliis intermixtis.

Folia sub bonâ lente argutissime serrulata video.

39. II. *aciculare* surculo repente vage ramoso; ramis compressiusculis, simplicibus, fructiferis; foliis ovatis in acumen obliquum serratum productis. 307.

ductis, teneriis, pellucidis; capsulae inclinatae cylindrico-arcuatae
fulcatae operculo aciculiformi longissimo. *Tab. V. fig. 2.*

Germ. *Nadelförmiges Astmoos.* Gall. *Branchule aiguillière.* *Hypne*
à bec en aiguille.

E Noua Hollandia in terra *Van Diemen* lectum cel. *la Billiardiere*
retulit et mecum benigne communicauit. Tempus florescentiae ignotum.
Duratio perennis.

Surculus repens, tomentosus, spadiceo-ater, vage ramosus, ra-
mis subflexuosis, compressiusculis, simplicibus, fertilibus. Folia dense
imbricata, latere utroque opposito maxime patentia, unde facies ramorum
compressa euadit, apicibus humiditate declinatis, ouata, subconcaua, mar-
ginata, in acumen longum obliquum, piliforme, oculis vel inermibus sese
ferratum ostendens desinentia, tenerua, pellucida, e lutescente albida.
Perichaetia imbricatim conferta, caulinis similia sed multo minora iisque
obtectata. Pedunculus in furculo ramisque lateralis, solitarius, declinatus,
vncialis et ultra, tenuis, laevis, spadiceo-nigricans. Calyptra non visa.
Capsula nutans, imo subpendula, cylindrico-arcuata, maturitate pedunculo
concolor, euacuata profunde fulcata, iugis octo percursa, muriculata.
Operculum e basi conicâ, spadiceâ in cuspidem rectam, capsulam longitu-
dine superantem, aculam tenuitate referentem productum. Peristoma
inuestigare non licuit.

Species pulcherrima, distinctissima, *Hypno triquetra* affinis.

90. *H. rutabulum* furculo vage ramofo, ramis teretibus, subsimplicibus, ere- 308.
ctiusculis; foliis imbricatis, ouato-lanceolatis, concavis; capsulae
nutantis ouatae operculo conico acutiusculo.

Hypnum rutabulum trunco procumbente vario, ramis subramosis,
erectis, curuatis; foliis lanceolato-acuminatis, patulis, thecis e
pedunculo muriculato cernuis, operculo conico. *Hedw. Musc. froud.*
v. IV. p. 29 t. 12. Eiusd. fund. Musc. v. II. p. 94. Hoffm. Deut. fl. v. II.
p. 77. H. rutabulum furculis ramosis vagis; foliis onatis, acutis,
mucronatis, patulis; thecis oblongis, obliquis, operculis conicis
acutis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 956. Münch. pl. Marp. p. 743. Laich.*
pl.

pl. Europ. p. 494. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1347. *H. rutabulum* ramis vagis, erectiusculis, foliis ouatis, acuminatis, mucronatis, patulis, operculis conicis. Schreb. spic. fl. Lips. p. 90. Baumg. fl. Lips. n. 1280. *H. rutabulum* ramis vagis erectiusculis, foliis ouatis mucronatis, imbricatis. Linn. sp. pl. p. 1590. Syst. Nat. v. II. p. 703. Linn. iun. meth. musc. p. 371. Weiss. Crypt. Gött. p. 224. Web. spic. fl. Gott. p. 91. Poll. pl. Pal. n. 1029. Schrank. Baiers. fl. v. II. p. 476. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 811. Roth. fl. Germ. v. I. p. 466. III. p. I. p. 312. Wulf. fl. Bor. p. 51. Oed. fl. Dan. t. 824. f. 2. Retz. Prodr. fl. Scand. ed. II. n. 1404. Huds. fl. Angl. p. 421. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 747. Gort. fl. Belg. p. 313. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 467. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 54. All. fl. Ped. n. 2486. Panz. Pflanz. Syst. 15 th. v. II. p. 231. *H. rutabulum* furculo repente, ramis erectiusculis, teretibus, seriferis; foliis concavis, capitulo incuruo, obtusiusculo. Neck. meth. musc. p. 178. — *Hypne fourgon*. *Hypnum* furculis repentibus, ramis vagis; foliis ouatis, mucronatis, patulis, capsulâ obsolete curuâ, subnutante. La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 174. — *Hypnum* dentatum, vulgarissimum, operculis obtusis. Dill. musc. p. 295. t. 38. f. 29. — *Hypnum* foliis ouato-lanceolatis, patulis, striatis, breuiter aristatis, operculis conicis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1730.

Muscus myosuroides, rutabuli fructu. Vaill. Bot. Par. p. 138. t. 27. f. 3. Eiusd. p. 138. t. 23. f. 2. Mor. Hist. Ox. III. p. 626. t. 6. f. 35. Ibid. p. 629. t. 6. f. 18. — *Muscus squamosus*, ramosus, crassior, capitulis incuruis. Tourn. Inst. p. 553. — *Muscus vulgarissimus*. Bauh. pl. Bas. Trag. Lob. Dod.

Germ. Krückenförmiges Astmoos. Gall. Branchule fourgon. *Hypne fourgon*. La Mark. Angl. Common dented Ground *Hypnum*. Dill. Toothed *Hypnum*. Huds.

In arborum truncis saepibusque, vulgariter autem ad terram in nemoribus humidis, pomariis, pratis, viarum vdarum marginibus, locis umbrosis totius Europae habitat, furculis inter se adeo implexis, ut vix sine rupturâ separari queant. Hyeme et vere capsulas maturat. Duratio longaeua.

Surculus procumbens, longus, quadriuncialis et ultra, radiculis ferrugineis terrae adhaerens, diuerse ramosus, nunc vagè diuisus, nunc subpinnatus, ramis erectiusculis, teretibus, apicem versus attenuatis incuruisque, simplicibus. Folia in furculo laxius, in ramis densius conferta, imbricata, concava, ouato-lanceolata, in acumen longam piliforme desinentia, nerno paulo ultra medium euanescente percursa, cauli siccitate et humiditate pariter appressa, apice tenuissime ferrulato tamen patentiuscula, colore pro soli naturâ vario, in vmbrosis humidis laete viridia, in siccis rufescentia, saepe sericeo iubare nitentia. Perichaetia imbricatim conferta, angustiora, in productionem longam piliformem desinentia, exfasciculata. Pedunculus in furculo ramisque lateralis, erectus, solitarius, aliquando gemellus, vncialis, purpureus, tuberculis sub lente mediocri saturatius coloratis exasperatus. Calyptra subulata, lateraliter fissilis secedensque, alba. Theca inclinata, ouata, superne arcuata, maturitate spadicea. Operculum acute conicum, aurantiacum, apice nigro. Peristoma exterius sedecim dentatum, albidum; interius e membranâ in processus pertusos totidem ciliis intermixtis diuisa.

Est *Hypnum rutabulum* Linnaei et Auctorum, sed operculum vix obtusum dici potest. Dillenii icon Halleri pace non nimium teres. Formâ operculi ab *H. longirostro* multum recedit, a *triquetra* autem habitu multo tenuiore, trunco viridi, ramis nullis apice incrassatis, foliis appressis, pedunculis muriculatis facillime distinguitur. Caeterum summopere polymorphum est cum furculi ramorumque diuisione tum foliorum colore eorumque nunc laxiori nunc densiori imbricatione.

In locis vmbrosis ad saxa variat furculis longe repentibus, ramis non teretibus sed compressiusculis subpinnatim dispositis, foliis multo laxius imbricatis, colore amoene viridi cum sericeo fulgore.

Prope Geneuam in fossis humidis varietatem legi habitu valentiore, furculis longissimis repentibus, ramis subpinnatis et pedunculis fere biuncialibus insignem. Color praeterea laetius viridis, folia laxius disposita, vix concava, in acumen longum non autem piliforme terminata, ad duo latera opposita magis patentia, vnde facies subcompressa. Cum vero pedunculus vt in *H. rutabulo* muriculatus sit et capsulae forma prorsus eadem separare nolui; vbi enim natura limites certos non posuit, cauendum ne species temere multiplicentur.

β PU- MI- LUM. Prope *Vegeſack* in ſabuloſis, notante *Rothio loc. cit. p. 314.*, caulibus breuiſſimis vix vncialibus, foliis euidentius denticulatis, ſetisque non niſi ſub acri lente tuberculoſis variat. Eſt *Hypnum rutabulum* v *pumilum* eius auctoris.

γ BRE- VIRO- STRE. *Hypnum breuiroſtre* caule depreſſo; ramis vagis recuruis, foliis acuminatis, ſtriatis, vndique patulis, capsulis ouatis, ventricofis, inclinatis, operculo conico apiculato. *Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 317.* *Ehrh. pl. Exſic. 85.* quod ſolum foliis euidentius ſtriatis a noſtro recedit, inter numeroſas eius varietates pertinere videtur. Striae enim in muſcorum foliis vix ſatis certum characterem praebent, cum ſaepe primo intuitu ſtriata videantur, quae rite obſeruata veras non habent ſtrias. Praeterea operculi apicula nigricans in *H. rutabulo* omnibusque eius varietatibus ſolemnis in hac etiam obſeruatur.

91. H. *piliſerum* ſurculo vage ramoſo, ramis ſubpinnatis; ramulis attenuatis, 309. declinatis; foliis ouatis, concavis, acuminis piliformi; capsulae cernuae arcuato-cylindricae operculo roſtrato.

Hypnum piliſerum trunco decumbente, ramis vagis rectiusculis, foliis ouatis, extremitate in cuspide piliformem protenſa, pedunculo muriculato; operculo roſtrato. *Hedw. muſc. frond. v. IV. p. 35. t. 14.* *Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 75.* *H. piliſerum* ramis vagis, rectis, foliis concavis, ouatis, obtuſis, apice piliferis, operculis cuspidatis. *Schreb. ſpic. fl. Lips. p. 91.* *Baumg. fl. Lips. n. 1283.* *Roth. fl. Germ. v. I. p. 466.* *III. p. I. p. 312.* *Laich. pl. Eur. p. 491.* *Gmel. Syſt. Nat. v. II. p. 1542.* *H. rutabulum* v. *piliſerum.* *Leys. fl. Hal. n. 1084. phr. Schreb*

Muſcus ſquamofus, ramoſus, tenuior, capitulis incuruis. *Vaill. Bot. Par. p. 158. t. 26. f. 9.* *L. R. H. 553.*

Germ. Haartragendes Aſtrum. *Gall. Branchule porte-poil.* *Hypne piliſere.*

In nemoroſis, umbroſis, pomariis Germaniae, circa Lipſiam, Halam, Saxonum, Gotham etc. Galliae circa Lutetiam, vbi Vaillantius legit, habitat, in aliis regionibus verofiſimiliter praeteruiſum. Mihi paſſim occurrir ſed ſemper abſque fructu. Antheſis nondum explorata. Vita perennis.

Surculus decumbens, vage ramoſus, ramis erectiusculis, plerumque iterum ramificatis; ramulis teretibus, attenuatis, declinatis, fere pin-

natiar

natim dispositis, saltem in meis speciminibus. Folia laxè imbricata, ouata, concava, apice obtuso cuspidem longam piliformem emittentia; ductuum fasciculo ad medium evanescente notata, pallidissime viridia et fere straminea, siccitate cauli appressa. Perichaetia imbricata conferta, angusta, longissime cuspidata, exfasciculata. Pedunculus in furculo ramisque lateralis, erectus, solitarius, subuncialis, ruber, sublente muriculatus. Calyptra subulata, latere fissilis, pallida. Theca cernua, arcuata, maturitate fuscorutilans. Operculum e basi conicè purpurea in rostrum pallidius, longum nunc sursum nunc deorsum respiciens productum. Annulus praefens.

„*Hypno rutabulo* persimile est, sed folia magis appressa, ouata, pleraque ita concava, ut cochleariformia dici possint, per siccitatem basi striata, integerima, apice rotundata, in pilum tenuissimum rectum elongatum definunt. Setae unciales, rubrae. Capsulae, ut in *H. rutabulo*, sed minores, operculo conico cuspidè longà terminato longitudine fere „capsulae.“ Schreb. loc. cit.

Species haud adeo rara, at a plurimis Botanicis aut cum *Hypno rutabulo*, cuius habitum proxime refert, commixta, aut propter capsulam rarissime praesentem praeteriit.

Variat ramis brevissimis fasciculatis, operculis brevius cuspidatis, foliis ouato-lanceolatis in pilum abeuntibus.

92. *H. albicans* furculo ascendente vage ramoso; ramis parvis erectiusculis; 319.
foliis ouato-lanceolatis, longe acuminatis, triplinerviis, capsulae cernuae ouato-arcuatae operculo conico.

Hypnum albicans furculo ascendente; foliis ouato-longè acuminatis, thecis torulosis, cernuis; operculo conico apiculato. Hedw. musc. frond. v. II. p. 13. t. 5. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 68. Roth fl. Germ. v. III. p. I. p. 502. *H. albicans* furculo erecto, terete, foliis conniventibus, mucronatis. Neck. Enum. Pal. p. 454. *H. albicans* furculo ascendente, ramis teretibus arcte imbricatis; foliis ouato-mucronatis, capitulis axillaribus obliquis. Neck. meth. musc. p. 130. *H. albicans* furculis erectiusculis, gracilibus, subramosis; foliis lanceolato-setaceis, appressis. Dicks. fasc. I. pl. Crypt. p. 7. *H. albicans*. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1341. Laich. pl. Europ. p. 489. phr. Wild. — *Hypne blanchâtre*. *Hypnum albicans* phr. Dicks. La Mark. Encycl. Meth.

Bot. III p. 41. — *Hypnum sericeum*, gracile, albicans, capsulis subrotundis. *Dill. musc. p. 328. t. 42. f. 63.* — *Hypnum terrestre*, erectum, humilius, albicans, ramulis teretibus. *Rai. Syn. St. Brit. p. 85. n. 19.* *Buddl. hort. ficc. v. II. fol. 25.*

Neckera albicans furculo ramoso, ascendente, foliis oblongo-lanceolatis, apice setaceis; thecis oblongis, obliquis, operculis conicis, obtusis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 940.* *Roth. fl. Germ. v. I. p. 463.*

Muscus squamosus, minor, myosuroides, capitulis incurvis. *Vaill. Bot. Par. p. 137. t. 27. f. 6.*

German. *Weissliches Astmoos.* Gall. *Branchule blanchâtre.* *Hypnum blanchâtre.* La Mark. Angl. *Slender Silk-Hypnum.*

In pascuis ficcioribus, ericetis arenosis, cliuis apricis, Angliae, Germaniae circa Berolinum, in Palatinatu etc. Galliae prope Lutetiam in monte *Montbavon* et in Campaniae glareosis, vbi copiose legi, ad terram habitat. Vere viget. Duratio perennis.

Surculus biuncialis, triuncialis, ascendens, vage ramosus, ramis parvis erectiusculis. Folia dense imbricata, ovato-lanceolata, longe acuminata, concava, nervo triplici ante apicem euanescente exarata, pallide virentia. Perichaetia caulinis subsimilia, angustiora, paulo longiora, exfasciculata. Pedunculus semunciam et ultra longus, lateralis, erectus, rubens. Calyptra subulata, lateraliter fissilis, secedensque, pallida. Theca subovata, arcu interiore minore, cernua, maturitate fusca. Operculum conicum, obtusiusculum, rutilans, apice nigro.

93. *H. lutescens* furculo ramisque depressis vage ramosis; ramulis teretibus, 311. rectis; foliis ovato-lanceolatis, striatis; capsulae oblongae cernuae operculo acute conico, incurviusculo.

Hypnum lutescens trunco ramisque vagis depressis, recta exprorectis; foliis ovato-lanceolatis, acuminatis, striatis, pedunculo longiusculo tuberculato, thecis cernuis, operculo oblique conico. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 40. t. 16.* — *H. lutescens* furculis vagis, procumbentibus, foliis subulatis, antheris obliquis. *Huds. fl. Angl. p. 421.* *Oed. Enum. Dan. n. 322.* *H. lutescens* furculis vagis procumbentibus, foliis ovatis, lanceolatis, subulatis, striatis, capsulis obliquis. *Schreb. spicil. fl. Lips. p. 93.* *Timm. Prodr. fl. Meg. n. 321.* *Roth. fl.*

fl. Germ. v. I. p. 467. v. III. p. I. p. 310. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 75. Laich. pl. Europ. p. 490. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1342. — Hypnum sericeum β . praelongum. Weiss. Crypt. Gott. n. 255. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1274. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 762. — Hypnum myosuroides v. praelongum. Web. spic. fl. Gött. p. 95. — Hypne queue de rat. Hypnum furculis ramosissimis, ramis teretibus, confertis, nitidulis; foliis striatis, piliferis; capsulâ subnutante. La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 177. excluso Dillenii Synonymo. — Hypnum strigosum v. ramosum. Neck. meth. musc. p. 180. Eiusd. Enum. Pal. p. 454. — Hypnum cauliculis ascendentibus parum ramosis, foliolis ovato-lanceolatis. Gmel. fl. Tub. — Hypnum sericeum furculis longioribus et rectoribus, capsulis incurvis. Dill. musc. p. 325. t. 42. f. 60. Fl. Ingr. p. 172. — Hypnum caulibus teretibus, foliis pilo-terminatis, capsulis obliquis aristatis. Hall. hist. St. Helv. n. 1753. Grimm. St. Isen. p. 154.

Neckera lutescens furculis ramosis vagis, foliis oblongis, acuminatis; thecis oblongis, obliquis, operculis acuminatis, recurvis. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 939. Münch. pl. Marp. p. 759. Lumn. fl. Poson. n. 1064. — Neckera sericea v β et δ . Leys. fl. Hal. n. 1075.

Leskea longifolia. Ehrh. Crypt. exsicc. 281.

Hypnum cassubicum furculis ramosis, foliis lanceolatis, striatis, apice setaceis, capsulis cylindraceis deflexis. Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 10. H. cassubicum caule ramoso, pinnato, foliis multinerviis, capsulis deflexis. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1327.

Muscus cristam castrensem repraesentans, flavescent, nemorosus. Vaill. Bot. Par. t. 27. f. 1. Icon bona. Mor. hist. Ox. III. p. 625. t. 5. f. 8. — Muscus terrestris, splendide lutescent. Buddl. hort. succ. v. II. fol. 23.

Germ. Gelblichtes Astmoos. Gall. Branchule jaunâtre. Hypne queue de rat. La Mark. Angl. Yellow Hypnum. Huds.

In pratis et nemoribus Europae vulgarissimum ad terram habitat, rarius ad saxa. In Daniae cretaceis collibus copiosissime reperitur. E Pennsylvania etiam Dillenius habuit. Vere capsulae maturantur floresque novelli vigent. Duratio longaeua.

Surculus longissimus utpote aliquando spithamalis, depressus, multifariam diuisus, ramis etiam vage ramosis. Ramuli ad angulum acutum

e ramis orientes, teretes, recti. Folia imbricata, ovato-lanceolata, longe acuminata, plana, striis tribus media longiore exarata, humiditate patula, siccitate cauli appressa apicibus tamen exstantibus, sericeo-viridia. Perichaetia caulinis subfamilia, exfasciculata. Pedunculus a decem ad sedecim lineas longus, e furculi ramorumve primariorum latere erectus, ruber, sub lente tuberculis exasperatus, senio tortilis. Calyptra e luteo virens, lateraliter fissilis. Theca oblonga, cernua, maturitate fusca. Operculum acute conicum, incurviusculum, basi rutilans, superne dilutius coloratum. Annulus deest.

A *Leskiâ sericeâ*, pro cuius varietate ab auctoribus plerisque habitum est, habitu grandiore, laxiore, vagius ramoso, pedunculis multo longioribus, capsulâque inclinâtâ affatim differt.

Vaillantii Synonymon, vt ex eius icone patet vtque ex specimenibus in eius herbario inspectis certior factus sum, huc certe pertinet; illud Linnaeus ad *H. cristam castrensem* e fide Dillenii perperam retulerat, quod iam Hallerus notauit. *Hypnum Cassubicum* autem Scopoli et Dicksoni, e Vaillantii phrasi male intellectâ et male adductâ ortum, omnino delendum est.

Duae varietates insignes huiusce musci mihi sunt notae. 1. furculo confertim ramoso, ramis erectis subsimplicibus pedunculo fescunciali ad minimum duplo breuioribus, foliis in furculo minus striatis, in acumen obliquum eductis. 2. Ramosissimum, furculo vage et diuersimode ramoso, pedunculis breuibus circiter semuncialibus in ramulis lateralibus eosque longitudine numquam superantibus, foliis angustioribus, profundius striatis, fere rugosis, in acumen rectum longissimum piliforme eductum. Habitus summopere plumosus. Hanc varietatem, quam in syluaticis Helvetiae prope Minnidunum abunde legi, Dillenii icon, priorem vero Hedwigii tabula sistere videntur.

94. *H. myurum* furculo repente vage ramoso; ramis simplicibus subfasciculatimque ramosis; ramulis vtrimque attenuatis, incuruis; foliis dense imbricatis, ovato-acuminatis, concavis; capsulae erectae oblongo-ouatae operculo conico subincurno 312.

Hypnum myurum furculo multifloro superne praepremis ramoso, ramis recuruis rigidiusculis; foliis ovatis, acuminatis, capsulis lanceolatis, erectis. *Poll. pl. Fal. n. 1054. f. 8. Schrank. Baiers. fl. v. II.*

p. 479. *All. fl. Ped. n. 2507.* — *Hypnum myosuroides repens*, ramosum, ramis incurvis; foliis ovato-acuminatis, imbricatis; thecis erectis; peristomatis interni ciliis exiguis. *Hedw. musc. frond. v. IV. p. 20. t. 8. Schrad. Crypt. Gewächse. p. 17.* *H. myosuroides* furculis ramosissimis, ramis subulatis, incurvatis utrimque attenuatis, teretibus. *Schreb. spic. fl. Lips. p. 97. Roth. fl. Germ. v. I. p. 472. v. III. p. I. p. 300. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 69.* *H. myosuroides* furculo germinante crassiore, ramis teretibus subulatis, primordialibus sparsis. *Neck. meth. musc. p. 183. H. myosuroides v. β. Huds. fl. Angl. p. 430. Reich. sp. pl. v. IV. p. 502. H. myosuroides v. crassius. Web. spic. fl. Gött. p. 94.* — *Hypnum myosuron.* *Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1346. Laich. pl. Eur. p. 494. phr. Schreb.* — *Hypnum viviparum* furculis ramosissimis; ramis teretibus, subulatis, antheris erectis. *Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 475. Ehrh. Crypt. Exsicc. 57.* — *Hypnum tumidiusculum, Hypnum* furculis ramosissimis, ramis confertis teretibus utrimque attenuatis, foliis laevibus adpressis, capsulis erectis. *La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 179.* — *Hypnum myosuroides*, crassius, capsulis erectis. *Dill. musc. p. 316. t. 41. f. 50. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 766.* — *Hypnum* foliis ovato-lanceolatis, ramis teretibus compressis. *Hall. Hist. St. Helv. n. 1745. Eiusd. Enum. St. Helv. p. 100. n. 16.*

Leskia myosuroides. *Hedw. fund. Musc. v. II. p. 95.* — *Leskia vivipara* truncis primordialibus prostratis, secundariis erectiusculis, ramifloribus, foliis ovato-lanceolatis, thecis erectis. *Timm. Prodr. fl. Meg. n. 808.* — *Leskia prolifera* ramis ramosis, attenuatis, foliis concavis, capsulis erectis. *Lumn. fl. Poson. n. 1069.*

Muscus denticulatus, minor, nostras, sericeus, capitulis adianthi. *Vaill. Bot. Par. p. 157. t. 28. f. 4. Mor. hist. Ox. III. p. 626. t. 6. f. 30.* — *Rai. Syn. St. Brit. III. p. 83. n. 13.*

Germ. Größeres Mäuseschwanzartiges Astmoos. Gall. Branchule majeure e queue de rat. Hypne à rameaux épais. La Mark. Angl. Greater mouse-tail Hypnum.

In sylvis totius Europae ad radices arborum terramque habitat; nec lapides antiquos saxaque respicit. - Primis anni mensibus capsulas maturat. Duratio perennis.

Sarculus repens, vage diuifus, diuifionibus fuberectis, plerumque iterum ramofis, ramulis fubfasciculatis, teretibus, vtrimque attenuatis, incuruis. Folia denfe imbricata; ficcitate cauli appreffa, humiditate patentiuscula, concaua, ouato-acuminata, obfcure ferrulata, pallide viridia, ductulorum fasciculo tantum partem inferiorem percurrente inſtructa, non vero eneruia, vt Lumnizius ait. Perichaetia imbricatim conferta lanceolato-acuminata, caulinis anguftiora, exfasciculata. Pedunculus in ſurculo ramisque lateralis, erectus a ſemuncia ad unciam longus, (Pollichius quadrilinearem dicit, tantillus autem mihi numquam occurrit) laeuis, tenuis, rutilans, ficcitate tortilis. Calyptra brevis, recta, aliquando etiam, lateraliter fiſſilis, albida. Theca erecta, oblongo-ouata, maturitate e fusco aurantiaca vel rufa. Operculum conicum, ſubincuruum, e croceo rutilans. Annulus tener, haud facile extricandus.

Dillenii icon habitum plerumque fasciculatum minus bene ſiſtit; Pollichiana e deterrimis.

Variat, ſurculis tenuioribus, habitu minus fasciculato. Ad hanc varietatem pertinere videtur *Hypnum alopecuroides* ſurculis breuibus ſubdendroideis, ramis confertis teretiſculis, foliis concauis laeuiſculis capsulis erectis. *La Mark Encycl. Meth. Bot. III. p. 172.* At Abb. *Hany* circa Pariſios ad truncos arborum obſeruatum eſt.

295. *H. myosuroides* ſurculo repente vage ramoſo; ramis erectiusculis pinnato-fasciculatoque ramofis; ramulis teretibus, ſubulatis, incuruis; foliis imbricatis, patentiusculis, ouato-lanceolatis, ſupremis ſubſecundis; capsulae ouato-oblongae ſubinclinatae operculo conico-acuminato.

Hypnum myosuroides. Gmel. *Syſt. Nat. v. II. p. 1341.* Laich. *pl. Eur. p. 490.* phr. Roth. *H. myosuroides* ſurculis ramoſiſſimis, ramis ſubulatis, vtrimque attenuatis teretibus. Linn. *ſp. pl. p. 1596.* *Syſt. Nat. p. 705.* Linn. *iun. meth. muſc. p. 372.* Weiss. *Crypt. Gött. p. 259.* Gesn. *tab. Phyt. t. 61. 1058. 18.* Poll. *pl. Pal. n. 1053.* Schreb. *ſpic. fl. Lips. p. 97.* excluſis Synonymis. Grimm. *fl. Isen. p. 150.* Wulf. *fl. Bor. p. 48.* Retz. *Prodr. fl. Scand. ed. II. n. 1435.* Huds. *fl. Angl. p. 429.* Lightf. *fl. Scot. v. II. p. 765.* Gort. *fl. Belg. p. 319.* Neck. *fl. Gallo-Belg. v. II. p. 474.* La Mark. *fl. Frang. v. I. p. 62.* All. *fl. Ped. n. 2508.* Panz. *Pflanz. Syſt. 13 th. v. II. p. 315.* *H. myosuroides v. β.* Neck. *meth.*

meth. musc. p. 183. *H. myosuroides* v. *tenuius*.^{*} *Web. spic. fl. Gött.* p. 92. — *Hypnum myosuroides*, *tenuius*, capitulis nutantibus *Dill. musc.* p. 317. t. 41. f. 51. — *Hypnum* ramis teretibus, foliis pilo terminatis, capsulis ovatis, inclinatis, mucronatis. *Hall. Hist. St. Helv.* n. 1752. — *Hypnum myosurum*. *Roth. fl. Germ.* v. II. p. I. p. 301. phr. *Schrad.*

Leskia myosuroides frondibus reptantibus, ramifissimis, ramis teretibus; foliis ovato-lanceolatis, arcte imbricatis, pilo terminatis, thecis cylindricis. *Roth. fl. Germ.* v. I. p. 464. *Schrank. Baiers. fl.* v. II. p. 460. *L. myosuroides* furculo ramifissimo erecto, foliis imbricatis, ovato-lanceolatis, acuminatis, capsulis ovatis subnutantibus, operculo conico aristato. *Mönch. pl. Marp.* p. 740.

Germ. Kleineres mäuseschwanzartiges Astmoos. *Mäuseschwanz - Astmoos.* *Panz.* *Gall. Branchule mineure à queue de rat.* *Hypne fasciculé.* *La Mark.* *Angl. Slender mouse-tail Hypnum.* *Dill. Mouse-tail Hypnum.* *Lightfoot.*

Ad truncos arborum terramque, super saxa, in sylvis et syluaticis totius Europae gregatim implexisque furculis habitat. Vere thecas maturat. Duratio perennis.

Surculus primum procumbens, inde repens, ab vna ad tres vncias longus, inferne subnudus, apicem versus in ramos aliquot iterum ramosos diuisus, ramulis nunc pinnatis, nunc fasciculatim confertis, erectis, simplicibus, teretibus, apicem versus attenuatis, incuruatis, nec raro gracilescentibus, filiformibus longissimis; apice aut etiam latere radican- tibus. Folia dense imbricata, siccitate ac humiditate patentiuscula, nec raro ad ramorum graciliorum extremitatem secundae, ovato-lanceolatae, acuminatae, at non in pilum terminata, margine serrulata planiuscula; ductutorum fasciculo ante apicem evanescente instructa, e luteo viridia, sericea. Perichætalia imbricatim conferta, angustiora, fere lineari-lanceolata, exfasciculata. Pedunculus in furculo ramisque lateralis, erectus, solitarius, circiter vncialis, croceus. Calyptra subulata, lateraliter fissilis secedensque, pallida. Capsula subinclinata. Theca oblongo-ovata, ferruginea. Operculum conico-acuminatum, incurviusculum, aurantiacum.

A specie precedenti vix aliter quam habitu multo tenuiore, magis fasciculato, plumuloso, foliis longius acuminatis, planioribus, semper pa-

fentiusculis nec raro secundis (quod in *H. myuro* numquam observaui) evidentius, neruo instructis, capsulisque leuiter inclinatis differt. Quin et specimina dantur, in quibus haec capsularum inclinatio vix percipitur; hinc parum abest, quin Hedwigio prorsus assentior, qui putat speciem hucusque ab omnibus Germaniae Botanicis pro *Hypno myosuroide*, tenuiore Dillenii venditatum nihil aliud esse, quam praecedentis varietatem minorem, ipsamque stirpem Dillenianam t. 41. f. 51. iis nondum in conspectum venisse. Cum tamen specimina possideam, quae cum icona Dilleniana C (nam de A et B adhuc dubito et aliam speciem sistere suspicor) omni numero congruunt et mihi nullum characterem vere specificum praeter illam ambiguam capsularum inclinationem saepe numero casu ortam praebere potuerunt, cuius ope illa a praecedente certissime distinguerem, verosimilius duco ipsam Dillenii stirpem meram praecedentis varietatem esse, eiusque iconem capsulas nimium inclinatatas sistere. Dubiis tamen remanentibus, huiusque habitus tenuitate, quā *Pterigynandrum gracile* satis refert, motus, cum praecedente coniungere nolui. Schraderus, qui illud ita definit, *Hypnum myosurum* furculo repente: ramis fasciculatis erectis; ramulis attenuatis recuruis, foliis ouato-lanceolatis, concavis ferratis: ramorum cordato-triangularibus, capsulis oblongis subcernuis *Schrad. Crypt. Gew. p. 17*, Schraderus, inquam, pro specie propria etiam habet, et a praecedente habitu graciliore, foliis angustioribus, luculentius ferratis, ramorum cordato-triangularibus, capsulis longioribus subcernuis differre affirmat. Omnino est *H. myosuroides* Linnaei, plerorumque auctorum, hinc nomen triuiale mutare non sustinui. Huc etiam pertinet *Hypnum* furculis ramosis suberectis, ramis confertis, teretibus, gracilibus foliis dorso laeuius, capsulis cernuis. *La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 179.* excluso tamen Vaillantii synonymo quod ad *Hypnum albicans* pertinet.

96. *H. mutabile* furculo repente, vage ramoso, ramis erectis compositis, ramulis subfasciculatim confertis, teretibus, attenuatis, incuruiusculis; foliis imbricatis, patentiusculis, lanceolatis, longissime acuminatis, perichaetio insigni; capsulae erectae cylindricae operculo et basi convexiuscula breuiter mucronato. *Tab. VI. f. 1.* 314.

Germ. *Veränderliches Astmoos.* Gall. *Barbule changeante.* *Hypne changeant.*

In Alpibus Helueticis legi, sed locus specialis excidit. Augusto capsulae vigeabant operculo tamen nondum discessum moliente. Duratio perennis.

Surculus repens, filiformis, duas tres uncias longus, varie diuisus vage ramosus, rarius erectis compositis, ramulis nunc pinnatim dispositis nunc fasciculatim confertis, breuibus teretibus, apicem versus leuiter attenuatis, vix incuruatis. Truncus in furculo ramisque viridis. Folia dense imbricata, humiditate patentiuscula, siccitate magis appressa, apicibus tamen exstantibus, angusta, plana, lanceolata, in acumen longum piliforme educta, ductulorum fasciculo spectabili sub apicem euanescente percursa, sub bona lente margine ferrulata, in furculo sordide lutescentia, in ramis vero laete viridia. Perichaetia imbricatim conferta, lineari lanceolata, interiora longissima, omnia ductulorum fasciculo instructa. Pedunculus in furculo ramisque lateralis, erectus, solitarius, sex ad octo lineas longus, tenuissimus, laevis, colore pro aetate summopere mutabilis; iunior enim rutilat; capsula vero ad maturitatem accedente spadiceo-ater euadit et contorquetur, theca euacuata tandem dilute ferrugineus et fere lutescens conspicitur. Calyptra subulata, lateraliter fissilis secedensque, pallida, apice fusco. Capsula erecta. Theca cylindrica, tenuis, iunior oliuacea, maturitatem moliens spadiceo-atra, effloeta ferruginea. Operculum e basi conuexiusculum spadiceum in mucronem breuem crassiusculum subincuruum, aurantiacum producitur. Annulus praefens.

Species elegans, propria, e praecedentibus habitu longe tenuiore magis filiforme, minusque fasciculato, foliis perichaetialibus pro pedunculi longitudine multo longioribus omnibus neruo percuruis, pedunculis sub maturitatem torquescentibus atris, et operculo e basi conuexa mucronato facile distinguenda.

Hypnum myosuroides v. *δ.* Huds. fl. Angl. p. 430; *Hypnum myosuroides*, sericeum, tenuius, capsulis erectis, Dill. musc. p. 318. t. 41. f. 53. quod in Anglia ad saxa et in ruderalis habitare dicitur huc verosimiliter pertinet, icone non ablucente, nisi quod habitum crassiores nec satis filiformem et capsulam ventricosiorem sistat. Caetera conueniunt et Dillenii descriptio nostrae accedit; equidem folia pilo terminata dicit, cum tantum longe acuminata sint; et eius aetatis Botanici omnem foliorum productio-

nem piliformem in muscis pro pilo habebant, vnde non raro obscuritas et confusio in descriptionibus ortae sunt.

- 97.? *H. densum* furculo erecto, tereti, vage ramoso, ramis subsimplicibus; 315.
foliis approximatis, lanceolatis, erectis, carinatis, patulis.

Hypnum densum furculis erectis, teretibus; ramis vagis, simpliciusculis etc. *Swarz. Prodr. p. 141. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1344.*

Germ. *Dickgewachsenes Astmoos.* Gall. *Branchule touffue.* *Hypne touffue.*

In Iamaica habitat. Plura nescimus.

98. *H. stramineum* furculo erecto filiformi, ramosiusculo; foliis imbricatis, 316.
ouato-lanceolatis, exfasciculatis; capsulae erectae ouatae operculo acuto breui.

Hypnum stramineum furculis erectis, filiformibus, subramosis; foliis ouato-lanceolatis, nervibus, imbricatis. *Dicks. fasc. I. pl. Crypt. t. 1. f. 9. Laich. pl. Eur. p. 491. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1342. Hoffm. Deut. fl. in p. 77. addendis. Roth. fl. Germ. v. III. p. I. p. 325. Hypne paillet. La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 173.*

Germ. *Strohfarbiges Astmoos.* Gall. *Branchule paillette.* *Hypne paillet. La Mark.*

In palustribus ericetis Angliae a Dicksono, in Gallia prope Lutetiam a Thuillero, et in paludosis Hercyniae ab Ehrhardo lectum est. Tempus florescentiae ignotum. Duratio perennis.

Surculus erectus, linearis, gracilis, siccitate valde fragilis, biuncialis et ultra, coloris straminei, modo simplex, modo ramo vno alteroue instructus. Folia imbricata, ouato-lanceolata, conuexo concava, exfasciculata, splendens, siccitate cauli appressa. Pedunculus lateralis, erectus, solitarius gemellusve, vncialis, biuncialis, ruber. Calyptra non observata. Theca erecta, ouata, hinc gibba. Operculum subacutum breue.

99. *H. Thunbergii* furculo diuiso, vage ramoso; ramis subsimplicibus teretibus 317.
rectis, basi subnudis; foliis imbricatis, cordato-lanceolatis, nervo, duplici; pedunculis brevissimis; capsula obouata.

Germ.

Germ. *Thunbergisches Astmoos*. Gall. *Branchule de Thunberg*. *Hypne de Thunberg*.

In Iamaica habitat, vnde Cel. Thunbergius ad Iussioeum anno 1788 misit. Parisiis vidi. Tempus florescentiae ignotum. Duratio perennis.

Surculus diuisus, diuisionibus vage ramosis, ramis subsimplicibus, basi subnudis, teretibus, rectis. Folia imbricata, sexfariam circa caulem disposita, cordato-lanceolata, concava, acuta, neruo albedo duplici percurta, humiditate patula, siccitate cauli appressa, e rufo lutescentia subviridia. Perichaetia caulinis angustiora longioraque. Pedunculus in ramis primordialibus axillaris, breuissimus vix linearis, rufescens, in capsulam obouatam continuatus. Peristomium duplex, exterius albidum. Operculum calyptraque obseruanti defuerunt.

* * * * A m p h i b i a.

100. H. *rusciforme* surculo repente vage ramoso, ramis subdivisis, erectis, 318. pedunculiferis; foliis imbricatis, ouato-lanceolatis; capsulae nutantis ouatae operculo rostrato.

Hypnum rusciforme surculis ramisque repentibus, ramulis erecto-nutantibus, acutis, apice radicanibus; capsulis nutantibus, operculo rostrato; foliis ouato-lanceolatis, carinatis. Schrank. *Prim. fl. Salisb.* n. 846. *Eiusd. Baiers. fl. v. II. p. 477.* H. *rusciforme* surculis vage ramosis; foliis imbricatis lato-lanceolatis, carinatis, thecis subrotundis, operculo rostrato. Roth. *fl. Germ. v. I. p. 466.* Weiss. *Crypt. Gött. p. 225.* Laich. *pl. Eur. p. 491.* — *Hypnum ruscifolium.* Gmel. *Syst. Nat. v. II. p. 1342.* phr. Roth. H. *ruscifolium* surculis repentibus ramosis, foliis oualibus, concavis, pellucidis, capsulis subrotundis incuruis. Dicks. *fasc. III. pl. Crypt. p. 10.* H. *ruscifolium* surculo repente, ramis imbricatis, setiferis, foliis carinatis, capitulo subrotundo incuruo acuminato. Neck. *meth. musc. p. 181.* — *Hypnum rutabulum v. ruscifolium.* Web. *spic. fl. Gott. p. 91.* H. *rutabulum v. rusciforme.* Lightf. *fl. Scot. v. II. p. 748.* — *Hypnum riparioides* trunco elongato, subramoso; foliis cordatis, concavis, tenerrime denticulatis, lateraliter diuergentibus; thecis cernuis, operculo de basi convexa sursum deorsumve rostrato. Hedw. *mus. frond. v. IV. p. 10. t. 4.* Roth. *fl. Germ. v. III. p. I. p. 321.* — *Hypnum rivulare* caule surculis-

que elongatis, foliis ouatis acutis concavis; capsulis ouatis, cernuis, operculis acuminatis. *Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 78. H. riulare. Ehrh. Crypt. exsic. 252. — Hypnum foliis rusciformibus, capsulis subrotundis. Dill. musc. p. 293. t. 38. f. 31. Grimm. St. Isen. p. 152; excluso Halleri synonymo. Rai. Syn. St. Brit. III. p. 80. n. 3.*

Germ. *Mausdornförmiges Aftmoos.* Gall. *Branchule petit-houx.* *Hypne rusciforme.* Angl. *Knee-holly leaf'd Hypnum.* Dill.

In riualis et aquosis syluaticis Heluetiae, (vbi primus ad riuli Boiron dicti ripas legi, nam Hallerus non nouit) Alsatiae, Thuringiae, Saxoniae, Hercyniae, Hassiae, Belgii, Angliae, Scotiae habitat, saxi riparum plerumque adhaerens, saepe etiam in sicco vitam degens. E Patagonia etiam Dillenius accepit. Aestate capsulae videntur. Duratio perennis.

Surculus repens, biuncialis, longior, vage ramosus, ramis sub-erectis, in aqua vero horizontalibus, fluitantibus, compositis, subteretibus, prope originem subnudis, squamis breuibus tectis quae nihil aliud sunt quam foliorum aqua corruptorum nerni superstites, quod icone Dilleniana bene exprimitur, saepenumero terra calcareâ obfritis. Folia imbricata, ouato-lanceolata, acutissima, sub apicem tenerrime denticulata, neruo prope apicem euanescente infiructa, pellucida, amoene viridia. Perichaetia imbricatim conferta, minora, angustiora, in acumen piliforme terminata, exfasciculata. Pedunculus e surculo ramisve lateralis, erectus, apicem versus tamen incuruiusculus, a semuncia ad vnciam longus, laeuis, amoene rubens, superna vero luteolus. Calyptra subulata, lateraliter fissilis secedensque, pallida. Theca cernua, oblongo-ouata, figurâ tamen aliquando ad rotundam vergente, maturitate e spadiceo fusca. Operculum e basi convexâ rubente in rostrum pallidius recuruum desinens.

Planta polymorpha cum ramorum habitu et colore, tum capsulae formâ nunc ouato-rotundatâ, qualem Dillenius describit et icone sistit, nunc idque frequentius apud nos magis elongata, vt in plerisque speciminibus video vtque in Hedwigii icone cernere est.

In Patagoniâ, vnde etiam adlatum habuit Dillenius, variat foliis obscure viridibus, magis patentibus, mollioribus, capsulis in collum magis contractis. *Dill. f. 31. C.*

101. *H. inundatum* furculo depresso, diuiso, subpinnatim ramoso, ramulis simplicibus, subteretibus, attenuatis; foliis ouatis, concavis, obtusis; capsulae inclinatae cylindricae operculo e basi conicâ longissime rostellato. Tab. V. fig. 3.

Germ. *Ueberschwemmtes Astmoos*. Gall. *Branchule inondée*. *Hypne inondée*.

In Alpium Helueticarum humidis et prope Lutetiam in Sequanae et riuulorum inundatis habitat. In meis speciminibus, Augusto lectis, capsulae perfectae nondum tamen maturae erant; primo vere probabiliter floret. Duratio perennis.

Surculus depressus, diuisus, varie ramosus, ramis plerumque semel pinnatis, aliquando etiam vage ramosis, ramulis ad angulum acutum orientibus, simplicibus, subteretibus, leuiter attenuatis. Folia dense imbricata, ouata, concava, obtusa, ductulorum fasciculo breuiter euanescente instructa, in furculi parte inferiore sordide lutescentia, in superiori vero vt et in ramulis e viridi lutescentia, vtrunque patentiuscula, vnde rami planiusculi. Perichaetia imbricatim conferta, parua, angusta, exfasciculata. Pedunculus in furculo ramisve lateralis, erectus, circiter vncialis, solitarius, laeuis, basi laete purpureus, colore apicem versus sensim in pallidiorem aurantiacum abeunte. Calyptra subulata, lateraliter fissilis secedensque, pallida. Capsula inclinata. Theca elongata, cylindrica, maturitate ferruginea. Operculum e basi purpureâ conicâ in rostrum capsulam longitudine bis metiens, tenuissimum nunc sursum nunc deorsum spectans, dilute aurantiacum desinens.

Ab *Hypno murali* quod ramulorum et foliorum forma proxima refert cum patriâ, quandoquidem in locis siccioribus numquam reperiatur, tum ramulis non confertim erectis sed pinnatim dispositis, et operculo longius rostellato, differt. Nonne *Hypnum ruscifolium* caule repente furculis ramosis erectiusculis, teretiusculis, foliis ovalibus concavis, capsulis subrotundis cernuis, operculis rostratis, Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 77. ob affinitatem cum *Hypno murali*, huc etiam referri potest exclusis tamen synonymis? Hoc in syluis umbrosis ad saxa habitare, et a *murali* furculis crassioribus, foliis maioribus, ovalibus, breuissime acutis, neruo breuiori insignitis pelucidis viridibus, capsulisque crassioribus differre assermat Hoffmannus loco

citato

citato; quae cum nostrae plantae satis conueniant, nisi folia excipias, quae obtusiuscula video, coniungi posse existimo.

Hypnum aquaticum furculis ramosis, foliis ouatis, obtusis patulis Poll. pl. Pal. n. 1020. quod in aquosis locis et pratis paludosis Palatinatus habitat huius loci etiam esse videtur.

102. *H. riparium* furculo subprocumbente ramoso; ramis subdiuisis complanatis; foliis ouato-lanceolatis, distichis; capsulae inclinatae ouatae operculo e basi conuexa acuminato.

Hypnum riparium trunco protenso varie diuiso, ramis radican-
tibus; foliis ouato-acutis, integerrimis, in planum diuergentibus,
thecis operculo oblonge conico acuto. *Hedw. musc.-frond.* v. IV. p. 7.
t. 3. *Hoffm. Deut. fl.* v. II. p. 77. *H. riparium* furculis teretibus
ramosis, foliolis acutis, patulis, distantibus. *Linn. fr. pl.* p. 1595.
Syst. Nat. v. II. p. 704. *Linn. iun. meth. musc.* p. 371. *Gmel. Syst. Nat.*
v. II. p. 1345. *Laich. pl. Eur.* p. 493. *Weiss. Crypt. Gött.* p. 250. *Web.
spic. fl. Gött.* p. 80. *Poll. pl. Pal.* n. 1045. *Timm. Prodr. fl. Meg.* n. 814.
Schreb. spic. fl. Lips. p. 94. *Roth. fl. Germ.* v. I. p. 470. v. III. p. I. p. 320.
Linn. fl. Suec. n. 1033. *Oed. fl. Dan.* t. 649. f. 1. *Huds. fl. Angl.* p. 427.
Lightf. fl. Scot. v. II. p. 760. *Neck. fl. Gallo-Belg.* v. II. p. 475. *La
La Mark. fl. Franc.* v. I. p. 60. *All. fl. Ped.* n. 2500. *Panz. Pflanz. Syst.*
13. th. v. II. p. 308. *H. riparium* furculo ramoso terete, immerso
subpennato; foliis patentibus, lanceolatis, alternis, capitulo acu-
minato. *Neck. meth. musc.* p. 184. — *Hypne des rives.* *Hypnum* fur-
culis subpinnatis, foliis acutis, patulis, distantibus, pedunculis ra-
mulis breuioribus. *La Mark. Encycl. Meth. Bot.* III. p. 169. — *Hypnum*
aquaticum, flagellis et teretibus et pinnatis. *Dill. musc.* p. 508. t. 40.
f. 44. B. C. D. — *Hypnum* ramis teretibus et pinnatis, foliis ouato-
lanceolatis, pilo-terminatis, setis caulinis breuib. *Hall. hist. St.
Helv.* n. 1746. — *Hypnum* ramosum, fluitans, pennatum. *Rai. Syn.
St. Brit.* III. p. 81. — *Buddl. hort. sicc. fol.* 27.

Germ. *Ufer-Astmoos.* *Bach-Astmoos.* *Panz. Gall. Branchule rive-
taine.* *Hypne des rives.* *La Mark. Angl. Shore-Hypnum.* *Water Hyp-
num.* *Lightf. Floating Hypnum.* *Huds.*

In Europâ ad fluuiorum, riuulorum, fontiumque puriorum ripas habitat, rarius ad aquas stagnantes in fossis pratisque paludosis inuenitur. Omni fere tempore floret; Maio, Iunio et per totam fere aestatem capsulae vigent. Vita longaeua.

Surculus tenuis, decumbens, triuncialis quadriuncialis et vltra, vage ramosus, ramis simplicibus compositisque, erectis, complanatis, in aquâ copiosioribus. Truncus e luteo viridis. Folia laxa, bifariam patentia, ramorum apicem versus confertiora et fere imbricata, ouato-lanceolata, acuminata, ductulorum fasciculo sub apicem euanescente instructa, margine integerrima, amoene viridia. Perichaetia imbricatim conferta, parua, lanceolata, exfasciculata. Pedunculus in furculo primario lateralis, erectus, solitarius, nouem circiter lineas longus nec raro vncialis, laeuis, purpureus. Calyptra subulata, lateraliter fissilis secedensque, pallida. Capsula inclinata. Theca longe ouata, leuissime arcuata, maturitate rufescens, tandemque fusca. Operculum e basi conuexâ amoene rutilante in acumen breue, luteolum eductum.

Planta polymorpha, in sicco depauperata, in aquis vero magnitudine et ramificatione mire luxurians, semper autem foliis bifariam patentibus dignoscenda. Est procul dubio *Dill. fig. 44 C*. De *fig. B ac D* adhuc dubito. *A* vero species est peculiaris, distinctissima, jamjam describenda, quam Dillenius commiscuit. Hinc erronea auctorum *Hypni riparii* definitio cui ramos cum teretes tum pinnatos tribuunt.

Hypnum riparium a *rusciformi* foliis margine integerrimis operculoque non rostrato, sed tantum breuiter acuminato; ab *H. inundato* autem foliis acuminatis, ab utroque foliis pinnatim patentibus differt.

103. *H. riuulare* furculo procumbente, diuiso; ramis simplicibus compositisque, 321.
teretibus, acutis; foliis dense imbricatis, ouato-subulatis, carinatis,
secundis; capsulae suberectae ouatae operculo conico acuminato.

Hypnum aquaticum flagellis et teretibus et pinnatis. *Dill. musc.*
p. 308. t. 40. f. 44. A. Icon optima.

Germ. *Bach-Astmoos*. Gall. *Branchule des ruisseaux*. *Hypne des ruisseaux*.

In Anglia et Gallia prope Lutetiam ad riuulorum ripas habitat. Mea specimina in aquis circa Parisios lecta optimi de *Jussieu* humanitate

posideo. Florescentia probabiliter, ut in plerisque muscis aquaticis, aestiva. Duratio perennis.

Surculus longissimus, utpote semipedalis et ultra, terrae adrepens aut in aqua fluitans, flexuosus, diuisus, vage ramosus, ramis plerisque suberectis, aliis brevissimis simplicibus, aliis longioribus triuncialibus et ultra, passim ramulosis, omnibus teretibus, apicem versus attenuatis, acutis. Truncus rubellus. Folia densissime imbricata, carinata, ouato-lanceolata, carinata, ouato-lanceolata, acumine subobliquo, ductulorum fasciculo ad apicem usque fere protenso striisque duabus lateralibus minoribus instructa, siccitate ac humiditate leuissime secunda, in furculo sordide fuscescentia, in ramis obscure viridia, omni splendore destituta. Perichaetia imbricatim conferta, interiora longiuscula, ouato-apiculata, exfasciculata, albida. Pedunculus in ramis lateralis, erectus, uncialis et ultra, laevis, purpureus, parum tortilis. Calyptra non visa. Capsula leuiter inclinata. Theca ouata, subarcuata, maturitate spadicea. Operculum, e Dillenii fide, conicum, acuminatum. Peristomatis dentes et cilia alba.

Quantum a praecedente differat, e nostra descriptione satis liquet. Ramuli teretes, truncus rubellus, folia striata, pedunculi ramei, capsula suberecta discrimina luculentissima praebent. *H. rusciformi*, iam monente Hedwigio *Musc. frond. v. IV. p. 12*, propius accedit; at folia multo densius imbricata, striata, integerrima, operculumque conicum satis distinguunt.

104. *H. molle* furculo filiformi pendulo, vage fasciculatimque ramoso; ramis 322. obtusis; foliis imbricatis, acute ouatis, concavis, exfasciculatis, capsula cernua subrotunda.

Hypnum molle furculis pendulis filiformibus, ramosissimis; foliis imbricatis, ouatis, acutis; capsulis cernuis, subrotundis. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 11. t. V. f. 8. Laich. pl. Eur. p. 495. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1547.*

Germ. *Weiches Astmoos.* Gall. *Branchule molle.* *Hypne mollet.*

In Alpibus Scoticis ad riuulorum ripas habitat; e Silesia etiam in Comitatu Glazenfi lectum ab amico *Starke* accepi. Tempus florescentiae non exploratum. Vita longa.

Surculus pendulus vel fluitans, filiformis, basim versus nudus aut foliorum humiditate corruptorum vestigiis scaber, vage ramosus, ramulis in-

inaequalibus, apice plerumque retusis, passim fasciculatis. Folia imbricata, erecta, casti concava, ovata, apice acutiusculo patula, exfasciculata, mollissima, siccitate crispula, ex albo virescentia, pellucida. Perichaetia imbricatim conferta, vaginantia, lanceolato-acuminata, enervia. Pedunculus sub ramorum apicem lateralis, erectus, solitarius, octo circiter lineas longus, laevis, purpureus. Calyptra et operculum nec mihi nec Dicksono visa. Capsula cernua, subrotunda, euacuata ferruginea. Peristomatis dentes et cilia albida.

Species distinctissima a praecedentibus foliis teneris exfasciculatis facile distinguenda. Planta tota mollis, flaccida, flexilissima.

105. *H. stellatum* furculo erecto vage ramofo; ramulis compressiusculis; foliis 323. sexfariam dispositis, superioribus ad latera opposita alternatim deiectis, e basi latiusculâ vaginante lanceolatis, longe acuminatis, patentibus; capsulae inclinatae ovatae operculo acuto. *Tab. VI. f. 2.*

Hypnum stellatum furculis erectis, foliis ovatis longe mucronatis, erecto-patulis, coloratis. *Schreb. spic. Lips. p. 92. Timm. Prodr. f. Meg. n. 316. Roth, fl. Germ. v. III. p. I. p. 303. Dicks. fasc. I. pl. Crypt. p. 5. t. I. f. 7. H. stellatum* caule erecto, furculis sparsis, foliis ovatis, longe mucronatis, erecto-patulis. *Hoffm. Deut. fl. v. II p. 65. — Hypne étoilée. La Mark. Encycl. Meth. Bot. III. p. 173. phr. Dicks. — Hypnum flagellare* furculis tenuibus, simplicibus, foliis lanceolatis, acutissimis, laxis, patulis, capsulis longe pedunculatis. *Eiusd. Auct. ibid. nisi forte ad Hypnum fruitans referre velis. — Hypnum comâ lutescente, extremitatibus stellatis. Dill. Musc. p. 302. tab. 39. f. 35. Reyg. fl. Ged. p. 165.*

Muscus palustris foliis et flagellis rigidiusculis, seminibus in foliorum alis. *Vaill. Bot. Par. p. 138. t. 23. f. 10.*

Germ. Sternförmiges Astmoos. Gall. Branchule étoilée. Hypne étoilée. Hypne fouet. La Mark. Angl. Yellow Starry Bog-Hypnum. Dill.

In paludibus turfosis Angliae, Galliae, Saxoniae prope Gottingam, Ducatus Megapolitani, et circa Gedanum habitat. In Helvetia etiam degit, vnde ab amico *Ducroz* missum accepi. *Timmius* Iunio cum capsulis legit. Duratio perennis.

Surculus suberectus, tres, quatuor pollices longus, plerumque diuifus, diuifionibus inordinate ramofis, rarius subpinnatis, ramulis compressis suberectis. Truncus e rubro fuluus. Folia approximata, circa caulem sexfariam difpofita, apicibus tamen patentibus appreffa, fuperiora ad latus oppofitum alternatim deiecta, vnderamorum habitus compressiusculus, e bafi vaginante latiusculâ triquetro-lanceolata, longiffime acuminata, ductulorum fasciculo tenuiffimo inſtructa, inferiora e fusco lutescentia vel ſubfulua, fuperiora lutescentia, omnia humiditate ac ſiccitate pariter patentia. Perichaetia ouato-lanceolata, longiora acumine piliformi, ſub lente ſtriata, concolora. Pedunculus in ramis maioribus lateralis, ſolitarius, vnciam vnam duas longus, flexuoſe erectus, laeuis, purpureus, inferne ſaturatius coloratus, nigricans. Calyptra in meis ſpeciminibus deerat. Capſula inclinata, ex ouato gibba, pedunculo concolor. Operculum mihi non viſum e Dickſoni auctoritate et Vaillantii icone breue, conicum, acutum, incuruiusculum. Periſtoma congenerum dentibus ciliisque ex albido lutescentibus.

In masculis indiuiduis folia ad ramorum extremitatem ſtellatim diſpofita, vnde ſpecificum nomen, et ſurculus ſubſimplex. Talia indiuidua ſiſtit *Vaill. icon t. 28. f. 10.* et *Dill. t. 39. f. 35. B et C.* Corpuscula autem, quae in foliorum alis deprehenduntur et a Vaillantio pro ſeminibus habita ſunt, meras gemmas eſſe monet Schreberus. Foeminea indiuidua masculis ramioſiora eadem Vaillantii tabula repraeſentat *fig. 11*, forte et Dilleniana *fig. 55. A*, quamquam ob capſulae defectum non ſatis liquet. — *Hypnum* 1732 Halleri huc pertinere, vt exemplaria docent Halleri ad Willichium miſſa, Hoffmannus loco citato monet; at ex Halleri deſcriptione vix credereſ. *Hypnum ſquarroſum* potius referre videtur.

106. H. *cordifolium* furculo depreſſo, vage ramoſo, ramis erectis, ſubſimpli- 324.
cibus, paucis; foliis laxis vndique trunco circumpoſitis; cordatis,
patulis; capſulâ oblongâ, cernuâ.

Hypnum cordifolium trunco innouato ſubſimpli-
ce; foliis cordatis
diffuſiusculis, amplexicaulibus, bafi teneraſcente albidâ, thecâ cer-
nuâ. *Hedw. muſc. frond. v. IV. p. 97. [t. 27. Roth. fl. Germ. v. III. p. I.*
p. 319.

Germ. *Herzensförmiges Astmoos*. Gall. *Branchule cordiforme*.
Hypne à feuilles in forme de coeur.

In aquosis, palustribus, fossisque syluaticis habitat hucusque tantum in Sueciâ et Saxoniâ lectum. Vere thecas maturat. Duratio perennis.

Surculus depressus a tribus ad quinque uncias longus, ramos agens paucos, simplices, breues, vno alterove longissimo, recta protenso, passim ramuloso, furculum senio perditum continuante. Truncus viridis. Folia laxè trunco vndique circumposita, patula, suprema vero densius conferta conuolutaque semiamplexicaulia, exacte cordata, basi tenerascente albida, ductulorum fasciculo ad apicem obtusiusculum vsque protenso instructa, superiora dilute viridia, inferiora e luteo fuscidula. Perichaetia imbricatim conferta, ouato-oblonga, obtusiuscula, exfasciculata. Pedunculus in furculo ramoue grandiori innouato lateralis, erectus, longissimus, utpote tres ad quatuor uncias metiens, laevis, rutilans, tortilis. Calyptra longa, gracilis, lateraliter fissâ, pallida. Theca cernua, oblonga, effoeta, dilute fusca. Operculum non visum. Annulus vix vllus.

Ab *Hypno cuspidato* quod foliorum supremorum inuolutione proxime refert et cum quo viuere amat foliis laxis, ductulorum fasciculo instructis basi quæ albicantibus facillime distinguitur.

107. H. *oligophyllum* furculo vage parumque ramoso; foliis ouato-lanceolatis, 325. acuminatis, alternis, remotis, subreflexis; capsulae inclinatae operculo conico mucronato.

Hypnum foliis ouato-lanceolatis, pilo terminatis, rarissimis, setis de medio caule erectis. Hall. hist. St. Helv. n. 1759.

Germ. *Wenigblättriges Astmoos*. Gall. *Branchule espacée*. *Hypne à feuilles rares*.

In Heluetiae aquosis habitat soli Hallero notum. Tempus florentiae latet. Duratio perennis.

„Caules in aquis pedales et longiores, parum ramosi, in siccis breuiore, et ramosiores, foliis constanter iisdem. Folia ouato-lanceolata, pilo terminata, rarissima, alterna, patula, ut caulis inter ex longe nudus appareat, et paulum retrorsum curua. Vaginae ad medium caulem longissimae. Setae uncia breuiore, purpureae. Calyptrae albae. Capsulae fatu-

rate fuscae, inclinatae, operculis rubellis, conicis, mucronatis, non aristatis.“ *Hall. loc. cit.*

Species suspecta, mihi non visa, *Hypno fluitanti* ex auctoris descriptione et sententia proxima, et forte mera illius varietas; at propter vitam amphibiam, cum in siccis etiam, monente Hallero, reperiatur, cum eo coniungere non sustinui,

* * * * *

A q u a t i l i a.

108. *H. fluitans* furculo fluitante, longissimo, vage ramoso; ramis simplicibus; 326.
foliis laxè trifariis, oblongo-lanceolatis, acuminatis; capsulae oblongae cernuae operculo conuexo-acuto.

Hypnum fluitans trunco gracili longo; foliis oblongo-lanceolatis, acuminatis, remotiusculis; theca cernua. *Hedw. Musc. frond. v. IV. p. 94. t. 36.* *H. fluitans* furculis ramosis, vagis; foliis ovatis, acutis, patulis, thecis oblongis, obliquis, operculis conicis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 957. Münch. pl. Marp. p. 745. Roth. fl. Germ. v. I. p. 466. v. III. p. I. p. 523. Laich. pl. Eur. p. 491. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1542.* *H. fluitans* foliis lanceolatis, alternis, remotis *Linn. fl. Suec. p. 1054. Linn. iun. meth. musc. p. 371. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 78. Weiss. Crypt. Gött. p. 226, excluso Vaillantii synonymo, quod ad *Hypnum stellatum* pertinet. Schreb. spic. fl. Lips. p. 92. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 813. Lips. fl. Hal. n. 1095. Fl. Ingr. p. 172. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 480.* *H. fluitans* furculo longissimo ramoso, foliis inferioribus lanceolatis remotis, superioribus approximatis, imbricato-patulis. *Neck. meth. musc. p. 285.* — *Hypnum erectum* aut *fluitans*, foliis oblongis, angustis, peracutis. *Dill. musc. p. 299. t. 38. f. 33. Eiusd. Cat. Giess. p. 219. Hall. Enum. St. Helv. p. 100. n. 12.* — *Hypnum* caule fluitante, praelongo, foliis raris, lanceolatis, ascendens. *Hall. Enum. St. Helv. n. 1761. Rai. Syn. St. Brit. III. p. 82. n. 13.*

Fontinalis fluitans, *La Mark. fl. Franc., v. I. p. 64.*

Muscus fluitans, foliis et flagellis longis tenuibusque. *Vaill. Bot. Par. p. 159. t. 38. f. 6.* — *Muscus longissimus*, aquaticus, capillaceo folio. *Tourn. hist. pl. Par. p. 500. Loes. fl. Pruss. p. 173. Mapp. hist. pl. Alf. p. 203. C. Bauh. Pin. 364.*

Germ.

Germ. *Schwimmendes Astmoos*. Gall. *Branchule flottante*. Hypne
flottant. Fontinale flottante. La Mark. Angl. *Flote Hypnum*.

In aquis purioribus stagnantibus, paludosis, lacustribus Galliae, Helvetiae, Germaniae, Sueciae, Angliae, Hiberniae habitat; nec aquas fluentes respuit; sic Mappius illud in aquae ductibus nasci refert; ego in Rhodano inueni. Rarissime floret et tantum in Suecia primum a Linnaeo nuperiusque a Swartzio, a quo Hedwigius accepit, cum capsulis lectum est. Fructus circa aestatem maturatur. Duratio perennis.

Surculus longissimus, dodrantalis, pedalis et ultra, tenuis, fluitans, rarius erectus et tantum, ubi aqua parum alta est, ramosus, ramis nunc vage nunc distiche e surculo orientibus, breuib, deflexis, apicem basinque stirpis versus decrescentibus. Color trunci viridis aetate in luteolum mutatur. Folia remota, laxa trifaria, patentia, oblongo-lanceolata, longissime acuminata vel potius subulata, concaviuscula, margine integerrima, ductulorum fasciculo viridi haud procul ab apice euanescente instructa, tenera, pellucida, summa e luteolo amoene viridia, inferiora squalide lutea. Perichaetia imbricata conferta, caulinis subsimilia, exfasciculata. Pedunculus in surculo lateralis, erectus, pro aquae altitudine matura summopere varius, nunc vnam tantum unciam, ut Linnaeus vidit, nunc duas, tres imo quatuor metiens, tenuis, laevis, ruber, siccitate tortilis. Calyptra pallida, lateraliter fissilis secedensque. Theca oblonga, cernua, virens; senio fuscilla. Operculum conuexo-acutum propter transparentiam peristomatis exterioris dentium saturate croceorum eodem colore leniter imbutum. Annulus nullus.

Iure miratus est Neckerus, Linnaeum in posterioribus operibus de hac stirpe, quam in Flora Suecica descriperat, nullam fecisse mentionem. Dillenius autem fructificationis ignorantia eam ad *Fontinalem* potius quam ad *Hypnum* pertinere credidit. Hinc Florae Gallicae celeberrimi auctoris error, qui eam Fontinalibus adnumeravit, Vaillantii synonymo altero, quod ad *Hypnum stellatum* refertur, male adducto et male intellecto etiam deceptus.

Hypnum fluitans v. minus surculo fluitante, filiformi, vage ramoso; a m. ramis distantibus, simplicibus, pedunculos longitudine aequantibus; foliis remotis, alternis, lineari-subulatis, capsulâ nutante minimâ.

Hypnum fluitans v. *minus*. Roth. fl. Germ. v. I. p. 466. *H. fluitans* v. β . Weiss. Crypt. Gött. p. 225. — *Hypnum fluitans*, foliis tenuissimis, capsulis exilibus. Dill. musc. p. 546. t. 83. f. 7. — *Hypnum* caulibus fluitantibus, praelongis, foliis lanceolatis, capsulis inclinat. Hall. Hist. St. Helv. n. 1760.

Varietas insignis, quae in riuiulis Alpinis Heluetiae, vliginosis Aruerniae, paludosis Thuringiae et Hercyniae, in Carolinae tandem et Virginiae aquis stagnantibus innascitur. In Europa cum fructificatione nondum lecta est, speciminaque sua capsulis donata Dillenius ex America habuit. Habitus longe laxior et tenerior, omniumque partium moles multo minor Hallero propriam speciem esse persuaferant, sed discrimen specificum hinc non oritur. Hanc varietatem Linnaeum prae oculis tantum habuisse ex eius *Hypni fluitantis* descriptione in flora Suecica crederes. — *Polytrichum aureum* foliis oblongis, splendentibus quod a D. Chomel anno 1699 in Arvernia lectum et in herbario Vaillantii asseruatum Lutetiae vidi idem esse videtur; habitus tantum paulo ramosior quam in Dillenii icone.

109. *H. prolixum* furculo longissimo fluitante erectoue, apicem versus subramoso, foliis imbricatis, ouatis, acutis; pedunculo ascendente; capsulae erectae subrotundae operculo acuminato. 327.

Hypnum prolixum furculis ramosis, elongatis, inferne subnudis, capsulis ouatis ciliatis, setis ascendentibus, abbreviatis. Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 13. Laich. pl. Eur. p. 494. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1347. — *Hypnum riparium* v. β . Web. spic. fl. Gött. p. 31. — *Hypnum aquaticum*, prolixum, foliis, ouatis. Dill. musc. p. 298. t. 38. f. 32. Eiusd. t. 85. f. 20. — *Hypnum* palustre, erectum, praelongum, minus ramosum, latioribus et triangularibus foliis. Dill. Cat. Giess. p. 219.

Germ. *Ausgeschweiftes Astmoos*. Gall. *Branchule diffuse*. *Hypne prolixæ*. Angl. *Long water - Hypnum*.

In riuiulis Alpinis Scotiae, Angliae, Hassiae, Hercyniae habitat. Tempus florescentiae ignotum. Vita longa.

Surculus dodrantalis, longior, in aquis stagnantibus erectus, in labentibus fluitans, teres, basi subnudus, sub apicem passim ramosus, ramis breuib, simplicibus, sterilibus. Folia imbricata, ouata, acuta, cari-

carinata, laete viridia, inferiora maiora, laxiora et fere disticha; infima vero minima, obscure virentia, capillacea, foliorum aquâ corruptorum vestigia esse videntur. Perichaetia imbricata, conferta, patula, minima. Pedunculi e furculo ascendentes, circiter semunciales. Calyptra non observata. Capsula subrotunda, erecta, operculo acuminato instructa,

Variat furculis ramosioribus, ramis longissimis, subsimplicibus.
Est *Dill. t. 85. f. 20.*

Planta obscura, quam Hoffmannus ab *Hypno rusciformi* non separat, quamvis furculi prolixitas, rami breves numquam fertiles, capsula erectiuscula et operculum acuminatum rectum separare videantur. Fateor autem, me nihil certi de eâ dicere posse,

Species obscuriores, sedis incertae.

- xio ? *H. reptans* furculo reptante; ramis vagis fasciculatisve radicantibus, filiformibus; foliis capillaribus, patulis; capsulâ nutante. 328.

Hypnum reptans furculis reptantibus, ramis vagis fasciculatisve etc. *Swarz. Prodr. p. 140. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1344.*

Germ. *Schleichendes Astmoos.* Gall. *Branchule traçante.* *Hypne traçant.*

In Iamaica habitat. Caetera latent.

- xii ? *H. pungens* furculo erecto, terete, ramofo; ramis apice attenuatis, acutis; foliis lanceolatis, subulatis, patulis, rigidiusculis; pedunculis capillaribus, breuib. 329.

Hypnum pungens furculis confertis, erectis, teretibus, ramofo, apice attenuatis, acutis etc. *Swarz. Prodr. p. 142. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1346.*

Germ. *Stechendes Astmoos.* Gall. *Branchule piquante.* *Hypne poignant.*

Iamaicae incola nec magis quam praecedens notum.

H. cirrhatum furculo repente, ramofo; ramis subdiuifis; foliis ficcitate reuolutis; capsula globosâ; calyptrâ basi multipartitâ.

Hypnum cirrhosum furculis repentibus confertis; ramis subdiuisis, foliolis etc. Swarz. Prodr. p. 142. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1547.

Germ. Gekräuseltes Astmoos. Gall. Branchule frisée. Hypne frisée.

Habitat in Iamaica e sola Swarzii definitione notum; caeterum propter calyptram basi multifidam in toto hoc genere insolitam vix inter *Hypna* relinquendum.

2113. *H. carinatum* furculo repente ramoso, ramis pedunculiferis, foliis ouatis, 331. conuexis, exfasciculatis, capsula ellipticâ.

Hypnum carinatum foliis nullis neruulis lineatis, ouatis, conuexis, Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1307.

Germ. Kielförmiges Astmoos. Gall. Branchule caréné. Hypne caréné.

In Carniolia ad arbores habitat. Florescentiae tempus ignotum. Vita procul dubio perennis.

„Facies et nitor *Hypni sericei*, sed folia alia, furculi minus ramosi; setae ex omnibus ramis; capsula elliptica ac breuior; osculum ciliis breuibus coronatum.“

E tali descriptione, quam insuper icon nulla illustrat, de hac mihi suspectissimâ specie nihil certi erui potest. Halleri et Dillenii Synonyma ab auctore adducta huc minime pertinent.

- 114.? *H. alternans* caule repente ramoso; ramis compositis; ramulis breuissimis, 332. alternis, approximatis; foliis confertis, elongatis integerrimis.

Germ. Abwechselndes Astmoos. Gall. Branchule alternante. Hypne à rameaux alternes.

E noua Hollandia La Billiardiere retulit. Fructificatio deerat. Vita certe longaeua.

Surculus repens, ramosus, ramis compositis, nempe ramulis aequalibus, ex utroque latere rami proxime et alternatim orientibus, ita ut illos pro foliorum fasciculis alternis, densissime confertis habeas, sed veri sunt ramuli. Folia conferta, elongata, integerrima, ductulorum fasciculo donata. Color e luteo rufescens. Fructus - - -

115? *H. tetragonum* furculo vage ramoso ramisque obtuse tetragonis; foliis 233.
quadrifariam imbricatis, concavis.

Hypnum tetragonum furculis repentibus, ramis vagis, erectiusculis; tetragonis; foliolis quadrifariam imbricatis, concavis. *Swarz. Prodr. p. 142. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1346. — Hypnum terrestre. Aubl. pl. Guian. p. 969. phr. Sloan.*

Muscus terrestris repens, minor, cuius ramuli foliis multis et minimis seriatim quadrato ordine dispositis cinguntur. *Sloan. Cat. Iam. p. 12. hist. I. p. 88. t. 25. f. 2. Dill. musc. p. 335. t. 43. f. 73.*

Germ. *Viereckigtes Astmoos.* Gall. *Branchule quadrangulaire.* Hypne quadrilatéral.

In Iamaica et Guianae mediterraneis sylvis habitat. Anthesis et fructificatio ignota. Duratio certe perennis.

Surculus repens, ramosus, ramis vagis laxè dispositis. Folia fasciculata, fasciculis illis instar graminum locustarum quadriplici serie caulem ambientibus lineâ tamen parum obliquâ, vnde furculus ramique obtuse tetragoni et quasi striati, sulco inter series remanente, euadunt. Fructificatio non visa.

Species obscura peculiaris structurae, quae accuratiorem descriptionem desiderat.

116? *H. conglomeratum* furculo repente, ramoso; ramulis circa extremitates 334.
conglomeratis; foliis cauli dense circumpositis, capillaribus.

Hypnum conglomeratum. *Aubl. pl. Guian. p. 969. phr. Sloan.*

Muscus terrestris, repens, maior, ramulis circa extremitatem conglomeratis; foliolis multis et minimis capillaceis caulem ambientibus. *Sloan. Cat. Iam. p. 12. hist. I. p. 63. t. 25. f. 1. Dill. Musc. p. 336. n. 74.*

Germ. *Zusammengeballtes Astmoos.* Gall. *Branchule conglomerée.* Hypne conglomeré.

In Iamaica et Guiana habitat. Plura desiderantur.

Hanc speciem perinde obscuram Dillenius praecedentis varietatem credit; Aubletius vero autopta speciem peculiarem esse declarat, huiusque

auctoritati obtemperaui, Sloani icone idem etiam suadente. Nonne *Hypn Swartzii affine.*

- 117? *H. sabinaefolium* furculo repente ramoso, ramis fasciculatis; ramulis apice 335.
recuruis, foliis imbricatis, quadrifariam trunco circumpositis, ouatis.

Muscus squamosus, canadensis, ramosissimus, densis caespitibus
Herb. Vaill.

Germ. *Sebenbaumbblätteriges Astmoos.* Gall. *Branchule saviniere.*
Hypne à feuilles de Sabine.

In Canada habitat, vnde ad Vaillantium missum et in eius herbario
asseruatum Parisiis vidi. Caetera ignorantur.

Surculi implexi, repentes, ramosi, ramis ad apicem iterum fas-
ciculatim ramosis, ramulis apice recuruis. Folia imbricata, fere quadri-
fariam disposita, ouata, neruo donata. Color e rufo lutescens. Facies
catenulata. Fructificatio deerat.

- 118? *H. fulvum* furculo erecto fasciculatim ramoso; ramulis incuruis; foliis 336.
ouatis, concavis, obtusis, neruo apicem attingente instructis.

Germ. *Fuchsfarbiges Astmoos.* Gall. *Branchule fauve.* *Hypne roux*
doré.

Ex herbario Commerfoniano. Patria ignota. Fructificatio non
visa.

Surculus erectus, apicem versus in ramos plurimos fasciculatim
diuisus. Rami simplices et compositi. Ramuli incuruiusculi. Folia laxa,
humiditate patentia, sicca cauli appressa, ouata, concava, obtusa, margine
integerrima, neruo fusco ad apicem vsque producto percursa. Color totius
plantae fuluus.

- 119? *H. subtile* furculo procumbente vage ramoso; foliis trunco trifariam cir- 337.
compositis, patentibus, triangularibus, minimis, exfasciculatis.

Germ. *Schlankes Astmoos.* Gall. *Branchule ou Hypne délic.*

Ex eodem herbario ac praecedens. Caetera latent.

E minimis muscis *H. sericeo* affine; at ei plumulositas nulla. Color laete viridis.

- 120 ? *H. simplicissimum* furculo repente, filiformi, simplicissimo, foliis distichis, ovato-lanceolatis, pellucidis, exfasciculatis. 338.

Germ. Einfaches Astmoos. Gall. Hypne très simple.

Ex herbario clar. de Jussieu possideo. Patriam non comperi. An huius familiae?

- 121 ? *H. elegans* - - - - -

Muscus squamofus, aquaticus, elegantissimus. Feuill. Obs. Bot. 339. v. III. p. 43. t. 55. Dill. musc. p. 336. t. 43. f. 72.

Germ. Zierliches Astmoos. Gall. Branchule ou Hypne élégant.

In Peruviae aquis habitat sub decimo et octavo latitudinis australis gradu. Fructificatio ignota.

Radices tenues sunt fibrae satis longae in aquâ recta pendentes. Caules plures habent ramos foliis laete viridibus squamatim vestitos. Dill. loc. cit.

Plura de hâc stirpe nullibi inuenio de quâ, etiamsi *Hypnum* facie satis referat, an reipsâ muscus frondosus sit nec ne, forte quis dubitauerit, cum propter fibras longissimas radices aemulantes, talesque in hâc familiâ nondum visas, tum propter virtutem calidam, quae, si auctori nostro credendum, tanta est, vt eam gallinis ad oua parienda vorandam dent inquilini.

Caeteras *Hypni* species a Dillenio inter obscuriores positas omitto; nam cum icones desint et auctores nec foliorum nec capsularum figuram accurate describant, cuinam generi sint accensendae et vtrum species sint propriae plane ignoratur. Pleraeque autem ad species supra descriptas reduci posse videntur. Sic *Muscus* ille aquaticus subterraneus a putei fossoribus erutus cubitoque longior Loes. fl. Pruss. p. 173, potuit esse *Hypni* fluitantis aut *Fontinalis antipyreticae* furculus ductibus subterraneis in locum memoratum casu aduectus. Caeterum qui priscorum Botanicorum, species omnes

ad nostras reducere valebit, ille mihi erit magnus Apollo. In rudibus scientiae promordiis ars obseruandi describendique pariter deficiebat. Habitus solus raptim considerabatur et innumeros errores e tam fallaci criterio oriri potuisse et debuisse nemo rei herbariae vel paululum gnarus non videbit.

Vnum tantum hic dicendum superest, nempe quinque *Hypni* species a Forstero iuniore per suum circa terræqueum globum iter in Insulis societatis obseruatas fuisse. Cum illas vero propter fructificationis defectum nec descripserit, nec denominauerit, sed tantum in Appendice ad Florulae Australis prodromum p. 93. indicauerit, an species nouae fuerint nec ne ambigitur. Illas vero proprias nouasque species esse facile credet, qui reputabit, plerasque stirpes in Australiâ lectas in nullo fere alii terrarum tractu reperiri. Praeterea si muscis nostratibus omnino fuissent, haec affinitas, huius naturae inuestigatoris acumen non affugisset, nec ille de ea siluisset.

EXPLICATIO FIGURARUM.

Tab. I.

FIGURA I. *Orthotrichum compositum* naturali magnitudine.

a) Pars furculi lente aucta.

b) Foliolum lente auctum.

2. *Leskia complanata* naturali magnitudine.

a) Foliolum lente auctum.

3. *Leskia polycarpa* lente aucta. Figura 5. t. VI. ficit eandem naturali magnitudine.

a) Foliolum augmento maiori.

4. *Hypnum bifidum* magnitudine naturali.

a) Foliolum lente auctum.

5. *Hypnum sylvaticum* magnitudine naturali.

a) Foliolum lente auctum.

6. *Hypnum falcatum* magnitudine naturali. NB. Icon procumbens ficit, sed reuera erectum est.

a) Foliolum lente auctum.

Tab. II.

FIGURA I. *Hypnum fallax* naturali magnitudine.

a) Foliolum lente auctum.

b) Eiusdem plantae specimen naturali magnitudine, cuius folia humiditate corrosa et nervo remanente spinulas imitantia speciem alienam mentiuntur.

2. *Hypnum Chrysophillum* naturali magnitudine.

a) Foliolum lente auctum.

3. *Hypnum protensum* naturali magnitudine.

a) Foliolum lente auctum.

b) Eiusdem plantae varietas ramulis apice stelliformibus.

Tab.

Tab. III.

- FIGURA 1. *Hypnum rufescens* magnitudine naturali.
 a) Foliolum lente auctum.
 2. *Hypnum thuringicum* naturali magnitudine.
 a) Idem lente auctum.
 b) Foliolum augmento maiore.
 3. *Hypnum pentastichum* naturali magnitudine.
 a) Idem lente auctum.
 b) Foliolum augmento maiore.
 4. *Hypnum cyparioides* naturali magnitudine.
 a) Idem lente auctum.
 b) Foliolum augmento maiore.

Tab. IV.

- FIGURA 1. *Hypnum Atlanticum* naturali magnitudine.
 a) Foliolum lente auctum.
 2. *Hypnum squarrosum* naturali magnitudine.
 a) Foliolum lente auctum.
 3. *Hypnum implexum* naturali magnitudine.
 a) Foliolum lente auctum.

Tab. V.

- FIGURA 1. *Hypnum interruptum* naturali magnitudine.
 a) Foliolum augmento maiori.
 2. *Hypnum aciculare* naturali magnitudine.
 a) Foliolum lente auctum.
 3. *Hypnum inundatum* magnitudine naturali.
 a) Foliolum lente auctum.

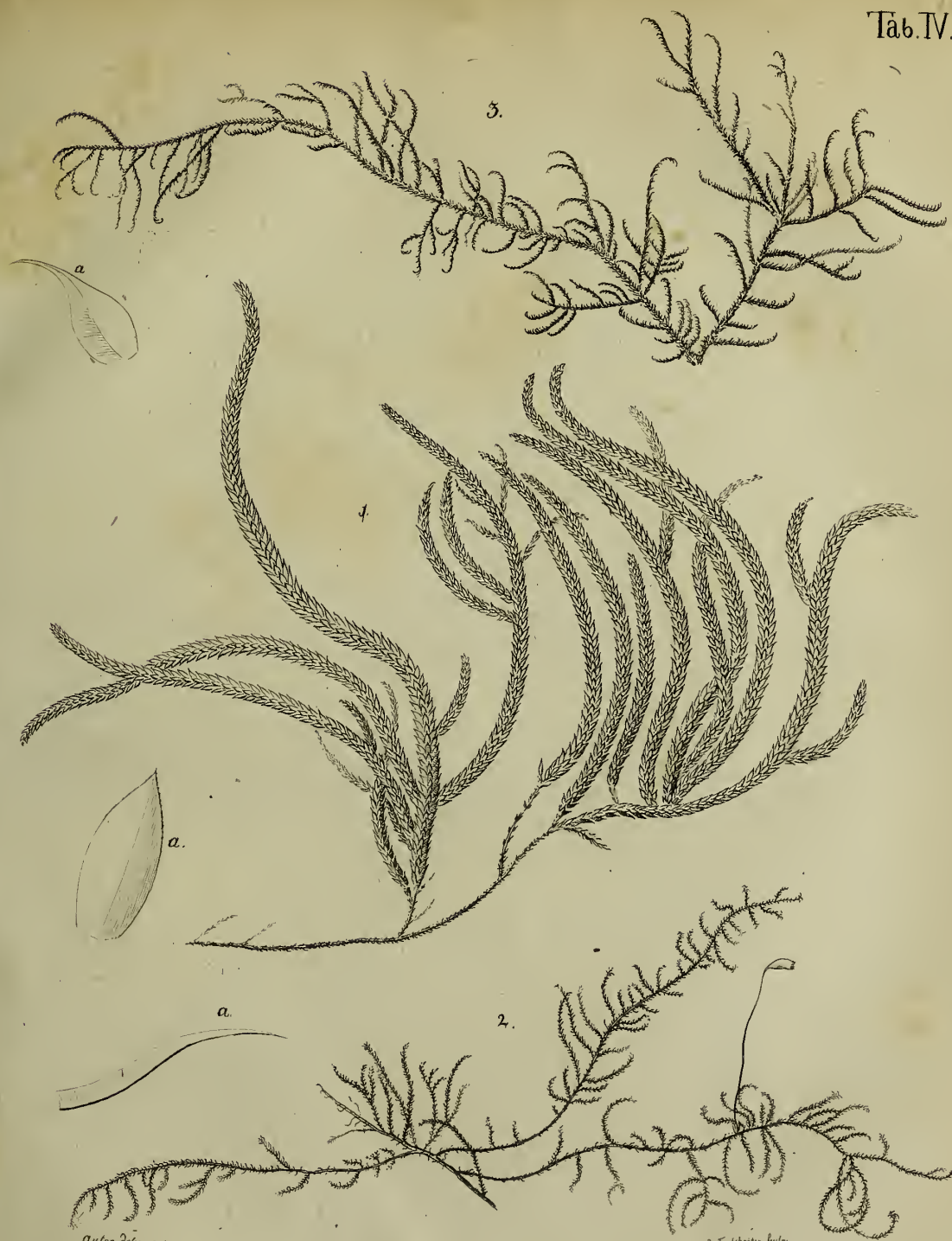
Tab. VI.

- FIGURA 1. *Hypnum mutabile* magnitudine naturali.
 a) Eiusdem ramulus lente auctus.
 b) Foliolum lente auctum.
 2. *Hypnum stellatum* naturali magnitudine.
 a) Foliolum lente auctum.
 3. *Leskia polycarpa* naturali magnitudine.

Autor Delin.

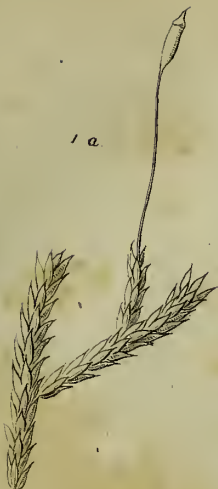
J. F. Schreder. Sculp.

vid Tab. I. fig. 5.

1 a.

3

2.

4.

6.

Autör del

a.

Schröter. fenzl

MVSCOLOGIA RECENTIORVM

S E V

A N A L Y S I S, H I S T O R I A

ET

D E S C R I P T I O M E T H O D I C A

OMNIVM MVSCORVM FRONDOSORVM HVCVSQVE COGNITORVM
AD NORMAM HEDWIGII

A

S A M. E L. B R I D E L.

Nihil est, quod non mortalibus offerat usum.

PETRON. FRAGM.

To m. II.

Pars III.

Cum tabulis duabus aeneis.

G O T H A E

APVD CAROLVM GVIL. ETTINGERV

P A R I S I I S

APVD BARROIS IVNIOREM.

MDCCCIII.

MISSOURIA REGISTRATION

ANALYSIS HISTORY

DEPARTMENT OF THE INTERIOR

UNITED STATES GEOLOGICAL SURVEY
WASHINGTON, D. C.

WATER RESOURCES DIVISION

REPORT OF THE

COMMISSIONER OF THE

GENERAL LAND OFFICE

TO THE

UNITED STATES SENATE

IN RESPONSE TO A RESOLUTION PASSED

AT THE SENATE MEETING OF

APRIL 1, 1896

BY THE SENATE

MVSCOLOGIA RECENTIORVM

Tom. IV.

MYSCOLOGIA RECENTIORVM

TOM. III.

ERNESTO A SCHLOTHEIM

NATURAE INVESTIGATORI PERITISSIMO

AMICO DULCISSIMO

SAM. EL. BRIDEL.

WINTERGARDEN & STANLEY

WINTERGARDEN & STANLEY

WINTERGARDEN & STANLEY

WINTERGARDEN & STANLEY

P R A E L O Q U I U M.

Animo mihi erat, cum quartum totius huiusce operis volumen in lucem edere instuebam, totam nostrarum stirpium familiam absolvere et quae in prioribus voluminibus aut omissae aut minus bene determinatae atque descriptae fuerant species, in adiecto supplemento expedire omnesque castigationes, observationes recentiores, synonymiae tandem emendationes, haud levis sane labor! huic quod ultimum fore credebamus volumini inferere. At cum ab eo consilio — cum instante nouo itinere in scientiae commodum instituto otioque ad opus istud explendum deficiente, tum magnâ hoc ultimo biennio detectarum nouarum specierum copiâ, discedere coactus sim, satis sit laborum nostrorum fautoribus et Muscologiae studiosis, hic ultima Hedwigiana genera undecim numero nempe *Bryum*, *Arrhepopterum*, *Mnium*, *Funariam*, *Weberam*, *Barthromiam*, *Rohliam*, *Fimmiâ*, *Fontinalen* et *Meesiam* expedire.

alita reperire. Nouae species nec adeo paucae hic muscorum inuestigato-
ribus occurrent: dolet vero illarum plerasque imprimis autem Villarsia-
nas ac Dicksonianas dubiis ambagibusque talibus vexari, vt quamuis
Bryo adscriptae ad quodnam genus pertineant hucusque ignoremus,
et de iis vix aliter quam per coniecturam aliquid hariolari fas sit. Forte
tempus, occasio, et amica Botanicorum auxilia, has tenebras depellendi
nobis copiam facient. Optandum certe foret, vt omnes naturae scrutato-
res, qui stirpes nostras iconibus illustrare conantur, eandem curam stu-
diumque huic incepto impenderent quam optimus Swartzius *), qui egre-
giam Sueciae frondosorum muscorum systematicam dispositionem anno
1798. edidit, et species novas imaginibus coloratis veritate ac elegantia
pariter commendatissimis ornauit. Quantum ab illo distet Dicksonus,
acerrimus quidem muscorum inuestigator atque detector, sed peristomii
nimium incurius delineator, omnibus notum; e cuius laboribus ac inuentis
quamuis omni laude dignis scientia hucusque tantum incrementi ac com-
modi non percepit, quam sperare fas erat, cum generis incertitudine omnia
in dubio haereant, praetereaque non satis constet muscos, quos pro nouis
venditauit, re ipsa Botanicis caeteris hactenus ignotos fuisse. De pluribus
vix illud affirmari posset. Sic ex. gr. *Bryum marginatum* huiusce
auctoris,

*) Gaudeo meum de Fissidente, Nouae Hollandiae Musc. Rec. Vol. II. p. 143.
quem postea ad Hypnum, peristomate melius inuestigato, reruli (vide Musc. Rec.
Vol. III. p. 50.), sententiam, optimi viri observationibus in Schrad. Jour. Bot. 11.
B. 1800. p. 179. stabilitam fuisse, etque stirpi eandem sedem a Swartzio attributam
fuisse, quam in meo opere ei tunc temporis certe incognito nunc obtinet.

auctoris, *Bryum ferratum Schraderi* omnino esse videtur; *Bryum lineare* nihil aliud est quam *Dicranum pellucidum* etc. Ut et mendosae autem ac incompletae *Dicksoni* descriptiones ac icones sint, longe tamen *Villarsianis* praestant (*Vill. pl. Dauph. V. III. p. LIV.*) e quibus nobis in *Bryorum* familiâ instituendâ insuperabilis difficultas orta, cum muscorum effigies omnium sint nitidissimae, et descriptiones iusto breviores nec satis accuratae sint. Aliquid tamen luminis nobis coniciantibus ex his tenebris ortum, et gaudemus stirpes non paucas huiusce familiae, quas in Germaniâ aut Sueciâ tantum hospitari credebamus in Delphinatû etiam lectas fuisse. Exemplo fuerint *Trichostomum glaucescens Hedwigii*, quod in suis montibus repertum *Villarsius Bryum caesium* nuncupavit, et *Dicranum ouatum* quod ipsi *Bryum breuicaule* est, ne de pluribus loquar. Quin et tempus adesse laetamur, quo Galli, de minimis caeterum non curantes, et *Hedwigianos* labores hucusque potius mirantes quam aemulantes, cryptogamicas diuitias, quas illorum tam coeli indole quam soli naturâ adeo diuersae prouinciæ continent, melius explorabunt, et Muscologiam eodem successu ac caeteras Botanicae partes laboribus suis illustrabunt, cum hucusque in stirpium nostrarum inuestigatione ne ipsis quidem Britannis, nedum Germanis, sese aequiparare possint. Prae caeteris hercle, lubenter fateor, Germani *Hedwigiano* quasi impulsî atque incitati animo, eius vestigia fortiter premere pergunt, et nulla regio tanta cryptogamicarum plantarum indagatarum caterua gloriatur. Nihil in hac parte intentatum inexploratumque relinquunt; ubique feruet opus; montes ardui, imperii saltus, nemora, paludes, omnibus et saepe in-

clementissimis anni tempestatibus, auide perlustrantur; abscondita in lucem prodeunt; stirpium nostrarum tribus quotannis numero crescit. Iam musci, quos Angliam et Sueciam solos educare autumabamus, nuperius in Germania, praesertim in Hercynia, Sudetum montibus, Thuringico saltu, Alpibus tandem Salisburgensibus et Tyrolensibus lecti sunt; ac de Pinifero in Franconia monte fileam, cuius clar. Funk stirpes cryptogamicas nobis cognoscendas tradit, Polytrichorum familiam adaugens et Tetraphidem, genus sumnopere depauperatum, noua specie (*Tetraphis ouata*) ditans. Nullus autem Germanorum tanto ardore tamque felici successu in hac familia insudauit, quam amicus Ludwigus, Hedwigio dum in viuis fuit prae caeteris dilectissimus, cum ei, ad opus egregium illud, quod in summam scientiae iacturam infectum reliquit, conficiendum non parum auxilio esset. Hedwigius etenim stirpes plurimas nouas cum in Lusatiâ tum in Sudetum montibus detectas ab eo accepit; nec, magno isto viro vitâ defuncto, Ludwigus, scientiae incremento minus incubiuit; nec vltimum hoc biennium eius laboribus atque inuentis caruit. Hic nobis muscos plures nouos communicauit; huic calathus noster munuscula plurima debet, quae iam iam euulgabuntur. Nobis interea liceat optimo viro debitas rependere gratias illumque adhortari, vt iter incoeptum persequatur, et naturae penetralia perscrutari illum nunquam taedeat.

De Germanis verba faciens, Heluetios nostrates obliuio mandare nolim, qui aliquot abhinc annos acrius, quam antea actum est stir-

pium

pium nostrarum studio incumbunt et sese Germanis quamvis passibus iniquis socios atque comites adiungere enituntur. Sed otio non minus Florae quam Musis amico nondum fruuntur, discordia bello extincto inter eos adhuc saevit; reipublicae salus nondum satis certa, et patriae tempore iniquo, ut ait Poeta, quis aequo animo tranquillis pacis artibus et studiis animum intendere valeat? At si Iani tandem apud nos claudatur aedes, non dubito, quin nostratium, naturâ ipsâ favente et ad opus adhortente, laboribus, observationibus, alpinisque itineribus muscorum scientia crescat et adornetur.

Quin et iter, quod per Germaniam, Helvetiam et Galliam primo quoque die instituere certum est, scientiae haud ingratum vel inutile fore spero. Novis tunc diuitiis onustus domumque redux, ultimae totius huiusce operis parti, quae tamquam Supplementum atque Mantissa Muscologiae Recentiorum erit, conficiendae operam dabo.

Haec fata ac statum scientiae ultimis elapsi seculi inchoantisque primis annis sistet; nempe quid lucri fecerit Muscologia, quae damna experta sit, quid actum fuerit et agendum supersit, qui viri in muscorum inuestigatione eminuerint et quae illorum scriptis et iconibus fides sit, declarabimus; inde species iam a nobis descriptas observationibus tam criticis quam historicis illustrabimus, synonymiam emendabimus;

species incertas abolebimus, sub duplici nomine militantes castigabimus, nuperius detectas accurate describemus et iconibus ornabimus, genera Hedwigiana quidem, quantum per scientiae recentiores progressus observationesque novas licebit, seruare tentabimus at commodius et firmius instituemus, methodumque non prorsus nouam sed forte basi stabiliore nitentem, peristomate solo ad genera condenda assumto, proponemus; totam tandem muscorum disciplinam ita explanare ac in propatulo ponere conabimur, vt illorum inuestigatio gratior minusque ardua tironibus fiat. Vt autem maximi huius aetatis Botanici incepto faueant nobisque amica auxilia suppeditent, iterum obsecramur nec repulsam laturos speramus, iamdiu experti, quantâ beneuolentia, quanto ardore omnes boni doctique scientiae incrementa promoueant, nosirosque labores benigne adiuuantibus manibus leuauerint.

Dabam Gothae, quarto Idus Quintiles 1802.

AVCTORVM ET LIBRORVM INDICI ADDENDA.

Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. Iacobi Dickson fasciculus quartus plantarum Cryptogamicarum
Britanniae. Lond. 1802. 4.

Gled. Meth. fung. D. Ioh. Gottl. Gleditsch Methodus fungorum. Berolini 1753. 8.

Hedw. Sp. Musc. Iohannis Hedwig Species muscorum frondosorum: opus posthumum
editum a Schwaegrichen. Lipsiae 1801. 4.

Schrad. Bot. Journ. Journal für die Botanik, herausgegeben vom Medicinalrath Schrad-
er. Göttingen 1799. 1800 et 1801. 4 Vol. 8.

Swartz.

Swartz. *Musc. frond. Succ.* Olai Swartz Dispositio systematica muscorum frondosorum

Succiae. Erlangae 1798. 12.

Vß. *Ann. Bot.* Vsteri Annalen der Botanik. Zürich.

Wib. *J. Werth.* Primitiae Florae Werthemensis auctore Wibel. Ienae 1799. 8.

MUSCORVM FRONDOSORVM

CLASSIS IV

DIPLOPERISTOMATI

SECTIO I

PERISTOMATE DENTATO-CILIATO

a) *Dentibus apice liberis*

24. BRIVM *).

Germ. Knotenmoos. Gall. Bry.

Obs. Nomen antiquum in Dioscoride ac Plinio occurrens, et pariter ac *Hypnum* apud eos auctores *Usne* speciem quamdam designans. In libro primo *περὶ γυναικῶν* incerti auctoris at Hippocrati inscripti fucus seu lichen quidam sub nomine *Eryi maritimi* in cataplasmate adhibendus memoratur. Dillenius autem nomen illud generi proprio imposuit, Hedwigius retinuit. *Hedw. fund. musc. V. II. p. 94. Linsd. sp. Musc. p. 178. Schr. Gen. pl. n. 1651.*

Bryum Hedw. Schreb. Gmel. Bryum et Mnium Dill. Linn. Hall. Neck. Linn. jun. Hypnum Schrank. Luida et Mnion Adans.

Flos

Germ. Knotenmoos. Jungfermoos. Holl. Knopmos. Dan. Knudemoos. Knutmoos. Isl. Gambermoos. Succ. Knutmossa. Angl. Threadmoss. Ital. Hisp. Brio. Gall. Bri.

Flos dioicus rarius monoicus. Masculus terminalis capituliformis. Foemineus terminalis. Peristoma duplex. Externum dentibus sedecim latiusculis, acutis. Internum membranaeum, plicato-carinatum, laciniatum, laciniis latiusculis capillaribusque alternis. Musc. Rec. v. II. t. III. f. 25.

1. Capsula erecta.

- I. **B. androgynum** trunco erecto, ramoso; foliis lanceolatis, siccitate crispulis; pedunculis capituliferis capsuligerisque; capsulae erectae ovatae operculo conico. 340.

Bryum androgynum foliis lanceolatis ductulosis, crispabilibus, flore masculo longo pedunculato nudo, sperangio oblongo erecto, operculo conico. *Hedw. sp. musc. p. 178.* *B. androgynum*. *Eiusd. fund. musc. v. I. t. V. f. 33 - 36. v. II. p. 94.* *Eiusd. Theor. Genr. t. XIV.* *B. androgynum* furculis subdivisis, foliis lanceolato-linearibus, erectis; capsulis cylindricis erectiusculis, operculis apiculo obtuso subincurvo. *Swarz. Musc. frond. Succ. p. 46.* *B. androgynum* furculo ramoso erecto, foliis lanceolatis patulis, thecis cylindraceutis operculis acuminatis; seta terminali. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 962.* *Baumg. fl. Lips. n. 1306.* *Mönch. pl. Marp. p. 743.* *Lunn. fl. Poson. n. 1082.* *Laich. pl. Eur. p. 485.* *Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1356.* *B. androgynum*. *Web. spic. fl. Götting. p. 122.* — *Leys. fl. Hall. n. 1098.* *Timm. prodr. fl. Meg. n. 857. phr. Linn.* *Roth. fl. Germ. I. p. 472. III. p. 227.* *Mnium androgynum* caule ramoso androgynum. *Linn. sp. pl. p. 1574.* *Syst. Nat. v. II. p. 700.* *Linn. iun. meth. musc. in Ludw. p. 363.* *Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 46.* *Weiss. crypt. Gött. p. 163.* *Poll. pl. Pal. n. 932.* *Wulf. fl. Bor. p. 54.* *Fl. Ingr. p. 168.* *Linn. fl. Suec. n. 962.* *Gumm. fl. Norw. n. 816.* *Oed. fl. Dan. t. 299.* *Huds. fl. Angl. p. 403.* *Lighf. fl. Scot. v. II. p. 706.* *Neck. fl. Gallo Belg. v. II. p. 448.* *La Mark. fl. Franc. v. I. p. 36.* *All. fl. Ped. n. 2439.* *Panz. Pflanz. Syst. XIII. th. v. II. p. 190.* — *Mnium angustifolium* capitulo pulvifero, ovato, glabro, foliato, globofo, furculis simplicibus ramosisque. *Neck. meth. musc. p. 234.* — *Mnium perangustis et brevis foliis.* *Dill. musc. p. 230. t. 3. f. 7.* — *Mnium* caule simplici, caulibus rostratis, subnudis. *Hall. Hist. St. Helv. n. 1854.*

Mnion. Adans. fam. Plant. v. II. p. 493.

Hypnum androgynum. Schrank. Bayers. fl. v. II p. 469.

Muscus trichodes, parvus, capitulo glomerato, seu botryoide.
Mich. Nou. gen. p. 108. t. 59. f. 8. H. K.

Muscoides, quod muscus capillaceus minimus, capitulo minimo puluerulento. Vaill. prodr. p. 87. n. 1. Bot. Par. t. 29. f. 6. a. b. c. Tourn. Inst. p. 552. Mor. Hist. Oxon. p. III. p. 630 it. Muscus coronatus, minimus etc. ibid. p. 631. t. 7. f. 20. Buxb. Comm. Acad. Petrop. III. p. 273. t. 14. f. 2.

Germ. Zwitterartiges Knotenmoos. Zwitter - Sternmoos. Panz. Gall. Bry androgyn. Muic androgyn. Le Mark. Angl. Upright Mnium Huds. Little globular headed Mnium. Lightf. Norw. Tull moss. Tull maerle.

Ad terram, putridos truncos, virgultorum incisorum stipites, in filuis pratisque viginosis totius Europae habitat, et in Alpes editiores ex. gr. in montem *Mole* ascendit, caeterum in Heluetiâ planiori vix occurrens. In Angliâ, obseruante Dillenio, loca etiam arenosa, sicca, ericetorum aggeres incolit. Vere floret, rarius capsulas profert, quas semel tantum in Angliâ vidit Dillenius, vitâ per innouationes e latere continuatâ.

Truncus erectus, brevis, primum simplex, post florescentiam vero e latere inferius ramosus, inferne sordide fuscus, superne viridis. Folia circa caulem quinquefariam laxè disposita, ouato-oblonga, lanceolata, acutiuscula, ductulorum fasciculo fusco-viridi sub apicem euanescente basi in truncum longius decurrente instructa, margine integerrima, pallide viridia, inferiora sordide rufa, in recenti vel humidâ plantâ patula, in sicca cauli appressa, crispula. Perigonia quinque caulinis similia, teneriora, conniuentia. Flos masculus in eodem indiuiduo quam foemineus terminalis, e genitalibus numerosissimis, cordiformibus, nudis, subsessilibus, in capitulum pedunculo pallido duas ad-quatuor lineas longo impositum adgregatis constans. Folia perichaetia caulinis similia. Peduncu-

lus theciger terminalis, erectus, octo circiter lineas longus. aliquando tamen et vncialis. Calyptra tenera, inferius alba, superne fulua, lateraliter fissilis. Theca ouato-oblonga, erecta, siccitate leuissime inclinata, rufa, aetate striata. Operculum conicum apiculo obtuso subincuruo. Peristoma externum e dentibus sedecim acutis, internum e membranâ plicato-carinata, laciniatâ, laciniis dimorphis.

Quare celeb. Swarzius *loc. cit.* plantam nostram inter *Brya* dioica retulerit, non capio, cum inter omnes Botanicos monoicam esse conueniat.

2. *B. macrocarpon* trunco erecto ramificante; foliis ouato-lanceolatis, concavis, marginibus reuolutis, pilo ramoso terminalis; capsulae erectae ouatae operculo obtuse conico. 341.

Bryum Macrocarpon foliis in fastigio imbricatim congestis, ouato-lanceolatis, concavis, marginibus reuolutis pilisque ex apice ramosis. *Hedw. musc. frond. v. III. p. 27. t. 10. Eiusd. sp. Musc. p. 178.*

Germ. *Langfrüchtiges Knotenmoos.* Gall. *Bry a long fruit.*

Ex Insulis australibus relatum vbi probabiliter in locis turfosis habitat. Tempus florescentiae ignotum. Duratio perennis.

Truncus semuncialis, innouationibus ramosus, radiculis numerosissimis oblitus, firmulus. Folia imbricata, ouato-lanceolata, margine vtrinque reducto, ductulorum fasciculo totam longitudinem metiente indeque in pilum ramosum excurrente instructa. Folia inferiore istâ productione destituta videntur. Perichaetia angustiora pilo longiora ramosioreque terminata. Pedunculus terminalis, solitarius, subuncialis, erectus, rutilans. Calyptra obseruanti defuit. Theca recta, ouata, maturitate ferruginea. Operculum obtuse conicum, dilutius coloratum. Peristoma externum e dentibus sedecim breuibus, obtusis, inflexis; internum tenerrimum, laciniatum. An processulis instructum sit vniformibus, dimorphisve auctor ob peristomium semidestructum deprehendere non potuit.

2. Capsula cernua.

5. B. *squarrosum* trunco erecto subramoso; foliis quinquefariis reflexis; 342.
capsulae oblongae erecto-cernuae operculo subconico acuto.

Bryum squarrosum erectum, simplex, foliis omnibus reflexis perigonalibus erectiusculis, sporangiis erecto-cernuis; operculo subconico-acuto. *Hedw. sp. Musc. p. 186. t. XLIV. f. 6-11* B. *squarrosum* furculis simpliciusculis confertis, ferrugineo-tomentosis, foliis quinquefarie imbricatis, ovatis, acutis, revolutis; capsulis oblongis, obliquis. *Swarz. Musc. frond. Suec. p. 48* B. *squarrosum* antheris obliquis, foliis quinquefarie imbricatis, recurvis, caule ferrugineo-tomentoso, *Linn. sp. pl. p. 1585. Syst. Nat. v. II. p. 702. Syst. Veg. p. 949. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1837. Laich. pl. Eur. p. 485. Timm. prodr. fl. Meg. n. 870. Fl. Ingr. p. 170. Linn. fl. Suec. n. 1007. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 123. Panz. Pflanz. Syst. 13 th. v. II p. 256. — Bry à feuilles recourbées. La Mark. Encycl. Bot. v. I. p. 494.*

Mnium squarrosum caule ferrugineo tomentoso, foliis quinquefarie imbricatis recurvis, capsulis obliquis. *Linn. inn. meth. musc. p. 364. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 47.*

Paludella. Ehrh. Phytothyl. 69.

Musci palustris, foliis reflexis, cauliculos quinquangulos formantibus. *Buxb. Cent. IV. p. 36. t. 65. f. 1.*

Germ. *Sparrigtes Knotenmoos.* Gall. *Bry rude.* Bry à feuilles recourbées. *La Mark.*

In Europae borealis paludibus apricis, praesertim in Suecià, in ducatu Megapolitano, prope *Mollen* in Ducatu Luneburgensi, in Saxonià superiore haud procul ab oppidulo *Döben*, vbi *Schwägrichen* primus inuenit, in Ingridià etiam prope *Catharinenhof* habitat. De florescentiae tempore silent auctores. Duratio perennis.

Truncus erectus gracilis, subsimplex nempe circa summitatem unum alterumve ramulum proferens, ad apicem usque tomento ferrugineo e radicularum eleganter ramificarum densa congerie instar velleris indutus, unde ipse numquam in conspectum venit. Folia parua, carinato-conuexa acuta, ductulorum fasciculo valido ad apicem usque percurfa, margine integerrima, at pronâ superficie ad augmentum maximum hirtella, laete viridia, omnia reflexa, laxè imbricata, trunco quinquefariam circumposita. Perigonialia, perichaetialiaque similia erectiuscula. Pedunculus terminalis, erectus, bi-triuncialis, laevis, rubens. Theca elongata, leniter arcuata, erecto-cernua, fuscilla. Operculum depressum centro in cuspidem paruam eleuato. Peristomium in meo exemplari fere penitus destructum obseruare non potui. Calyptra nulli visa.

Linneus iunior pro Mnio habebat pariterque Swartzius, qui inter Brya flore masculo disciformi, quae Mnium Hedwigianum sistunt, retulit. Hedwigius vero florem masculum capituliformem declarat Bryoque adnumerat.

Hanc speciem ab *Hypno squarroso* distinctissimam esse Linneus *sp. pl. p. 1583.* monet; cuius moniti Hallerus aut negligens aut immemor Buxbaumii synonymon ad *Hypnum squarrosum* falso retulit. Quin et ipse Linneus e Buxbaumii phrasi suam *H. squarrofi* in *Systemate Naturae* definitionem desumisse videtur, quae definitio minus accurata est, cum folia huiusce *Hypni* quinquefaria non sint.

3. Capsula nutante.

4. B. *dendroides* trunco erecto; ramis verticillatis, alterne ramosis; foliis 343. lanceolato-subulatis, ferratis; capsulae nutantis operculo conico-rostrato.

Bryum dendroides capsulis nutantibus; furculis erectis, ramis verticillatis terminatis, ramulis alternis, foliis ferratis. *Linn. iun. meth. musc. p. 374. t. 4. f. 2. Act. Med. Suec. v. I. p. 196. t. 14 f. 2. Syst. Veg. p. 949. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1337. Panz. Pflanz. Syst. XIII. th. v. II. p. 264.*

Germ.

Germ. *Baumförmiges Knotenmoos*. *Bäumchen - Knotenmoos*, Panz.
Gall. *Bry arbore*. *Bry petit arbre*.

In insulâ Iauâ primum detectum est. Abhinc e Nouâ Hollandia
Cap de Diemen Billarderius retulit et amice communicauit. Quo tempore
floreat ignoramus. Duratio certe longaeua.

Truncus erectus, sublignescens, annotinus, e basi furculifer,
furculis sub apicem iam diuisis, squamosus, ramosus, ramis terminalibus,
verticillatis, octo vel decem, aliis minoribus, sterilibus, basim versus paululum
ineraffatis, recuruis: aliis longioribus, fertilibus, apice iterum diuisis.
Folia imbricata, siccitate humiditateque pariter patula, e basi amplexicauli
subcordiformia, longe lanceolata, neruo euidentissime in apicem producto
instructa, margine serrata, obscure viridia. Pedunculi in trunco ramisque
compositis terminalis, filiformes, erecti, aggregati, vnciales, purpurei.
Capsula subcylindrica, attenuata, nutans, ferruginea, euacuata, fulcata.
Operculum longum, conico-rostratum. Peristoma congenerum dentibus
exterioribus luteis. Calyptram non vidî.

5. *B. Zierii* trunco erecto; ramis longioribus, teretibus; foliis imbricatis,
ouato-concauis, apiculatis; perichaetialibus maioribus, ab- 344.
similibus; capsulae e collo longo clauato-ouatae nutantis operculo
breui, pyramidalî.

Bryum Zierii erectum radiculosum innouationibus sub flore diuisum,
foliis imbricatis, concavis, apiculatis, sporangiis apophysi longâ clauatis,
e pedunculo arcuato. *Hedw sp. musc.* p. 182. t. XLIV. f. 1-4.
B. Zierii capsulis pendulis, clauatis, elongatis, furculis teretibus, foliis
radicalibus patentibus longioribus. *Dicks. fasc. II.* p. 8. t. IV f. 10.

Germ. *Ziersches Knotenmoos*. *Keulenförmiges Knotenmoos*. Gall.
Bry de Zier. *Bry à massue*.

Elegantissimum muscum primus omnium detexit *Zier* ad aggeres
humidos in Alpibus Scoticis prope *Aberfeldy*; inde amicus *Green* in monte
Arannig

Arenig Walliae in angulis rupium verticalium densis at non adeo magnis caespitibus crescens legit; tandem et Germaniae incolam in Sudetis acerri-
mus muscorum inuestigator *Ludwig* reperit. Tempus florescentiae tacent
auctores detectoresque. Duratio perennis.

Truncus erectus, breuissimus, sub primordiis omnino simplex,
at innouationibus sub ipso flore imo inter ipsa floris perichaetalia folia erum-
pentibus singulis binisve ramosus. Ramuli trunco primordiali longiores,
erecti, teretes, *Bryi argentei* furculis simillimi, simplicissimi. Folia in ra-
mulis dense imbricata, ouato-concaua, trunco appressa, minime eneruia
contra Dicksoni sententiam sed neruo crasso rubente in apiculam siccitate
praeferim reflexam producto instructa, eleganter reticulata, superiora ex
albido viridia, inferiora xerampelina, nitentia. Folia trunci primitiui in-
fima aetate semidestructa, vix conspicienda; superiora vero seu perichaetia-
lia foliis ramorum longe maiora formaeque absimilia, nempe patentia, lan-
ceolata, acuminata, neruo validiusculo instructa. Pedunculus in trunco
primordiali terminalis, ramulis triplo longior, arcuatus, laevis, rubens,
in collum longum apophysin mentiens sensim dilatatus. Capsula nutans,
clauato-ouata, dilute ferruginea seu xerampelina cum sericeo splendore;
apicem versus pallidior. Operculum breue in pyramidem depressam acumi-
natum, thecae concolor. Peristomatis exterioris dentes ad medium vsque
ferrugineo-rubentes, inde ad apicem vsque albi, firriati. Peristomium in-
ternum laciniato-ciliatum album. Calyptra non visa.

Bryum argenteum habitu tereti nitido summopere refert; at cap-
sulae formae facile ab eo caeterisque congeneribus distinguitur.

4. *C a p s u l a p e n d u l a*.

6. *B. dichotomum* trunco erecto ex innouationibus longiusculis ramoso; 345.
foliis imbricatis, ouato-lanceolatis, apiculatis; capsula ouata sub-
pendula.

Bryum dichotomum foliis ouato-lanceolatis, apiculatis, imbrica-
tis, sporangiis ouatis, subpendulis. *Hedw. sp. Musc. p. 183. t. XLII.*
f. 8 - 12.

Germ,

Germ. *Zweyspaltiges Knotenmoos.* Gall. *Bry dichotome.*

In Noua Seelandia habitat. Tempus florescentiae latet. Duratio perennis.

Truncus erectus, primum simplex inde duabus tribusve innouationibus proxime sub flore foemineo erumpentibus grandiusculis ramosus, et quasi dichotomus. In flore masculo vna tantum innouatio praesens. Rami erecti, teretes, simpliciusculi. Folia imbricata, concava, ouato-lanceolata, nervo conspicuo in apiculam producto instructa, margine integerrima, laete viridia. Pedunculus in trunco primordiali terminalis, vaginulae notabili crassiusculae implantatus, flexuosus, vncia breuior, rubens. Capsula subpendula, ouata, fusca. Peristomii externi dentes sedecim, transverse striati, crocei, extremitate albi; peristomium internum album. Calyptra et operculum obseruanti defuerunt.

7. *B. pulchellum* trunco erecto, simplici; foliis lanceolatis, integerrimis; 346.
pedunculo flexuoso; capsulae pendulae e rotundo ouatae operculo conico acuto.

Bryum pulchellum trunco exiguo, erecto, foliis lanceolatis, integerrimis; thecis subrotundis pendulis. *Hedw. musc. frond. v. III, p. 96.*
f. 38. *B. Eiusd. sp. Musc. p. 100.*

B. pulchellum furculis simplicibus lanceolatis erectis, capsulis subrotundis, pendulis; fetis subflexuosis tenuissimis. *Swarz. Musc. frond. Succ. p. 48.*

Germ. *Niedliches Knotenmoos.* Gall. *Bry joliet.*

In Laponia, Suecia ad ripas fluuiorum alpestrium et in Alpibus Sanensibus Heluetiae, vbi anno 1796 primus legi, hucusque tantum reperi-
tum est. Vere floret. Sub aestatis finem opercula decutit. Perennat.

Truncus erectus, gracilis, duas tres lineas in Hedwigianis basi forte truncatis, in meis vero non raro sex ad octo metiens, simplex, rarius sub apice semel innouans, fusco-rutilans, basin versus tomento radiculoso
oblitus

obtus. Folia inferiora minuta, alterna, dissita, ouato-lanceolata, patula, superiora conferta oblongo-lanceolata, acuminata, erecta, longiora; omnia margine integerrima, ductulorum fasciculo colorato ad apicem vsque percurfa, amoene virentia. Pedunculus terminalis, solitarius, tenuis, saepe vnciam et ultra longus, flexuose ascendens, summitate incuruus, senio tortilis, rutilans. Calyptra angusta, lutescens. Capsula pendula Theca erotundo ouata, euacuata vrceolata, maturitate cinnemomea, pro pedunculi longitudine parua. Operculum conicum acutiusculum, rutilans. Peristoma externum lutescens, dentibus striis fuscescentibus notatis; internum e membranâ in processus sedecim pyramidatos perforatos, aliis interpolitis, producta, album.

Specimina mea ab Hedwigianis trunco longiore, et capsulâ minus rotunda paulum recedunt, caeteris omnino conuenientibus.

3. *B. carneum* trunco erecto, subsimplici; foliis lanceolatis, remotis, tenerimis; capsulae pendulae ouatae operculo obtuso mammillari. 347.

Bryum carneum antheris pendulis, subglobosis, foliis acutis, alternis. Linn. sp. pl. p. 1587. Syst. Nat. v. II. p. 702. Syst. Veg. p. 949. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1537. Laich. pl. Eur. p. 485. Leers. fl. Herb. n. 849. Plant. ind. Erf. p. 230. Roth fl. Germ. v. I. p. 474. v. III. p. 251. Linn. fl. Suec. n. 1011. Oed. Enum. Dan. n. 986. Ketz. prodr. fl. Scand. n. 1241. Mull fl. Frid. n. 202. Huds. fl. Angl. p. 414. Dem. Bot. v. III. p. 388. All. fl. Ped. n. 2472. Crantz. Inst. p. 51. Panz. Pfl. Syst. XIII. th. v. II. p. 1337. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1357. 26. *B. carneum* furculis simplicibus, foliis lanceolatis remotis, capsulis ouatis pendulis. Swarz. Musc. frond. Suec. p. 47. *B. carneum* furculis erectis simplicibus, basi ramosis aut semibifidis, foliis lanceolatis distinctis pallidis, capsulis subrotundis pendulis. Vill. pl. Dauph. t. III. p. 886. *B. carneum* furculo annotino stipitifero, operculis capitulorum obtusis, capitulis subrotundis cernuis. Neck. meth. musc. p. 202. *B. carneum*, Schrad. spic. fl. Germ. p. 70. phr. Hedw. — *Bryum delicatulum* foliolis lanceolatis, remotis tenerimis; thecis ouatis, pendulis, operculo obtuso. Hedw. musc. frond. v. I. p. 52. t. 20. Eiusd. sp. Musc. p. 73. Timm. prodr. fl. Meg. n. 839. Bauing. fl. Lipf. n. 1209. — *Bryum lanceolatum*, pellucidum, capsulis

capsulis subrotundis, pedunculis carneis. *Dill. must. p. 400. t. 50. f. 69* — *Bryum* foliis lanceolatis, rarioribus, capsulis ovatis, pendulis. *Hall. hist. st. Helv. n. 1834. t. 45. f. 6. Eiusd. Enum. St. Helv. p. 116. n. 55. t. 4. f. 6.* — *Bryum nitidum* etc. *Rac. Syn. st. Brit. p. 102. n. 52. 53.*

Mnium carneum foliis acutis, alternis, capsulis subglobosis. *Linn. iun. meth. muscor. apud Ludw. p. 366. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 51. Luid. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.*

Musci stellaris, humilis, capitulis pendulis. *Buxb. Cent. II. p. 5. t. 2. f. 6.* — *Buddl. hort. sicc. v. II. fol. 33.*

Germ. *Fleischfarbiges Knotenmoos.* Gall. *Bry incarnat.* Angl. *Flesh colour'd Bryum. Shining Bryum.* Huds.

In Angliâ, Sueciâ prope Upsaliam, Germaniâ circa Chemnitium, Lipsiam, in Episcopatu Hildesiensi, Palatinatu, Thuringiâ etc. in Galliâ prope Lugdunum et in Delphinatu; in Helvetiæ submontanæ pascuis humidis ad fossarum margines quos stratis sericeis vestit, et Pedemontii vmbrosis subhumidis gregatim habitat. Opaca vmbrosa amat, tamen et in arenosis subhumidis etiam reperitur. Angusto floret; Aprili insequentis anni capsulas maturat. Perenne est.

Truncus duas tres lineas longus, erectus, radicibus plurimis fuscellis terræ adhaerens, primo simplicissimus, inde innouationibus vnâ, duabus tribusve e trunco primordiali paulo infra florem erumpentibus ramifusus, inferne obscure fuscus, superne dilute virens. Rami trunco primordiali longiores, erecti, teretes, caule rubello, numquam capsuligari, plerumque bini, rarius singuli ternive. Folia in trunco sparsa, dissita, minuta, lanceolata, planiuscula, basi angustâ trunco affixa, tenerima, ductulorum fasciculo rubello ad apicem vsque percurfa, laete viridia: suprema perichaetialia similia, longiora, confertiora, erecta. Pedunculus in trunco primordiali terminatis, erectus, solitarius, aliquando gemellus, quatuor ad nouem lineas longus, imo e Dillenii icone vncialis, apice arcuatus, cerneus. Calyptra exigua, straminea, lateraliter fissa. Capsula pendula.

Theca ouata vel ouato-rotunda, rubella, maturitate fusca, euacuata basi contracta. Operculum obtusum, mammillare, margine exstante obscurius coloratum. Peristomium externum e dentibus sedecim reflexilibus, transverse striatis, ferrugineis; internum ut in praecedente figuratum lutescens.

Stirps dioica, summopere polymorpha quae pro folii conditione non tantum staturâ et ramificatione sed et thecae forma ab ouata ad subrotundam ludente variat, saepe adeo pusilla ut vix agnoscas. Hanc varietatem Hedwigius pro specie propria primum habuit, et *Bryum delicatulum* nominavit: postea tamen a *Bryo carneo* haud diuersam esse bene vidit, nomen tamen specificum Linneanum aboleuit, quod nos restituiamus utpote solemne et haud inproprium.

Bryum carneum v. β . Huds. fl. Angl. p. 414. stirps Hedwigiana procul dubio est, ut et Dill. ic. cir. fig. A et B.

A praecedente quod satis refert, foliis laxioribus, minus acuminatis; pallidioribus, pedunculo breviori non flexuoso, capsula magis elongata, operculo obtusiore, et peristomate externo non lutescente sed ferrugineo optime distinguitur.

3. B. *argenteum* trunco erecto, ramis teretibus obtusis; foliis dense imbricatis, ouatis, concavis, apiculatis, superne parenchymatis defectu argenteis; capsulae pendulae oblongae operculo obtuse conico, breui. 348.

Bryum argenteum foliis ouatis concavis piliferis, imbricatis, sporangiis oblongis, pendulis, operculis conuexis. S. Hedw. sp. musc. p. 181. Eiusd. fund. Musc. v. II. p. 94. t. VI. f. 29. B. *argenteum* furculis simplicibus confertis teretibus, foliis imbricatis oblongis concavis adpressis, apice subulatis, capsulis oblongis nutantibus. Swarz. Musc. frond. Succ. p. 47. B. *argenteum* furculo ramoso erecto, foliis oblongis apice subulatis, dense imbricatis, thecis nutantibus oblongis, operculis conuexis, seta axillari. Wild. prodr. fl. Ber. n. 963. Mönch. pl. Mærp. p. 744. B. *argenteum* furculis cylindricis, imbricatis teretibus. Thunb. fl. lap. p. 342. B. *argenteum* antheris pendulis, furculis cylindricis, imbrica-

imbricatis, teretibus. *Thunb. fl. Jap. p. 542.* *B. argenteum* antheris pendulis, surculis cylindricis, imbricatis laevibus. *Linn. sp. pl. p. 1586.* *Syst. Nat. v. II. p. 702.* *Linn. iun. meth. musc. p. 367.* *Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1337.* *Laich. pl. Europ. p. 485.* *Curt. fl. Lond. t. 164. β.* *Weiss. Crypt. Gött. p. 199.* *Web. spic. fl. Gött. p. 112.* *Scop. fl. Carn. ed. 2. n. 1310.* *Poll. pl. Tal. n. 1015.* *Timm. prodr. fl. Meg. n. 838.* *Schreb. spic. fl. Lips. p. 82.* *Baumg. fl. Lips. n. 1308.* *Roth. fl. Germ. v. I. p. 473. v. III. p. 229.* *Reyg. fl. Ged. p. 172.* *Linn. fl. Suec. n. 1009.* *Oed. fl. Dan. t. 880. f. 2.* *St. Isl. p. 212.* *Huds. fl. Angl. p. 413.* *Lightf. fl. Scot. v. II. p. 755.* *Gort. fl. Belg. p. 310.* *Neck. fl. Gall. Belg. v. II. p. 452.* *La Mark. fl. Franc. v. I. p. 50.* *Dalib. Par. p. 521.* *All. fl. Ped. n. 2475.* *Panz. Pflanz. Syst. XIII. th. v. II. p. 257.* *B. argenteum* surculis erectis basi subramosis, foliis ovato-aristatis in cylindro argenteo appressis, capsulis oblongo-obtusis pendulis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 885.* *B. argenteum* surculo nitido arcte imbricato, foliis ovatis concavis, capitulis ovatis nutantibus, stipite subradicali. *Neck. meth. musc. p. 201.* — *Bryum* pendulum julaceum argenteum et sericeum. *Dill. musc. p. 592. t. 50. f. 62.* — *Bryum* caulibus teretibus, capsulis ovatis, acuminatis, pendulis. *Hall hist. fl. Helv. n. 1821.*

Hypnum argenteum. *Schrank. Baiers. fl. v. II. p. 469.*

Luida. *Adans. fam. pl. v. II. p. 492.*

Muscus squamosus argenteus erice folio *Vaill. Bot. Par. p. 134. t. 26. f. 3.* *Tourn. Inst. p. 555.* *Mons. Hist. Ox. p. III. p. 629. t. 6. f. 17.*

Germ. Silberfarbiges Knotenmoos. *Gall. Bry argenté.* *Angl. Silver-bryum.*

In tectis, muris, rupibus, saepibus, agris, nemoribus totius Europae gregatim habitat. In Iaponia etiam in regionibus rivi Ogganae Thunbergius legit. Autumno floret; anni insequentis vere capsulas educat et maturat. Vita longaeua.

Truncus erectus, duas ad tres lineas longus, maximâ pro parte terrâ sepultus, radicibus fuscellis adfixus, primum simplex, at peractâ foecundatione illico innouationes nonnullas infra florem protrudens, ramo-

fusque euadens. Rami simplices rarius ramofiusculi, teretes, apice incrassatis, obtufiusculi, quatuor ad sex lineas longi, sericeo-argentei. Folia in trunco primordiali vix confpicienda, plerumque femidestructa in ramis inferne laxius difpofita, fuperne denfe imbricata, trunco arcte appreffa apicibus tamen non nihil exftantibus, ouata, concaua, elegantiffime reticulata, ductulorum fasciculo tenui viridi in apiculam abeunte inftrecta, parte fuperiora parenchymate deftitutae, vnde illis nitor argenteaque facies, quam Pollichius alique Botanici e lanugine quadam oriri fomniarunt. Perichaetia caulinis longiora, ouato-lanceolata, vix concaua. Pedunculus in trunco annotino, innouationibusve primordialibus terminalis, vnde cum truncus primarius breuiusculus fit partimque terrae immerfus fere basilaris apparet nonnullisque Botanicis idcirco axillaris dictus, folitarius, rariffime gemellus, ramis duplo circiter longiori apice incuruatus, inferne purpureus, fuperne pallidus. Calyptra cito decidua, fubulata, lateraliter fiftilis, e viridi fusca. Capsula pendula. Theca oblongo-ouata, teres, maturitate luteo-aurea, tandem purpurascens. Operculum breue, potius obtufe conicum margine explanato quam conuexum, aurantiacum. Peristoma externum lutescens in capsula effoeta rubedine mixta. Internum laciniatociliatum.

In Carnioliae rupeftribus capsulis longis, cylindraceis et pedunculis furculo non longioribus variat. *Scop. fl. Carn. ed. 2. v. II. p. 325.*

Color furculi et foliorum, obseruante Dillenio, autumnis et hyemis initio virescit; postea plantulae splendorem argenteum adipiscuntur, praesertim si in solo aridiusculo et insolato crescant.

10. *B. julaceum* trunco erecto, ramis teretibus; foliis denfe imbricatis, ouatis, obtufiusculis, exapiculatis, viridibus; capsulae pendulae cylindricae operculo mammillari, breui. 349.

Bryum julaceum furculis cylindricis; foliis ouatis, concauis, obtufiusculis; thecis ouatis pendulis, operculo papillato. *Schrad. spic. fl. Germ. p. 70. n. 2. Roth. fl. Germ. v. III. p. 230. phr. Schrad. Bryum filiforme* capsulis pendulis oblongis, caulibus teretibus, ramosis, elongatis, foliis imbricatis, ouatis, apice concolore. *Disks. fasc. IV. pl. Crypt.*

Crypt. p. 16. — *Bryum argenteum* v. *♀*. *Lin.* sp. pl. ed. Reich. v. IV. p. 479. *Neck. meth. musc.* n. 1015. *Weiss. Crypt. Gött.* p. 202. *Poll. pl. Pal.* n. 1015. *Leys. fl. Hal.* n. 1099. *Leers. fl. Herb.* n. 846. *Timm. prodr. fl. Meg.* n. 858. *Huds. fl. Angl.* p. 413. *Panz. Pflanz. Syst.* XIII. th. v. II. p. 264. — *Bryum pendulum* furculis teretibus viridibus. *Dill. musc.* p. 394. t. 50. f. 63. *Bryum trichodes* capitulis reflexis, viridissimum, holosericeum. *Eiusd. Cat. Giess.* p. 226. *App.* p. 86. t. 2. f. 1.

Mnium holosericeum furculis basi subramosis, teretibus, foliis ovatis concavis mucronulatis imbricatis; floribus masculis sessilibus, thecâ ovatâ pendulâ, setis e basi furculorum. *Web. fl. Werth.* p. 293. huc certe referendum.

Luida. *Alans. fam. pl.* v. II. p. 492.

Muscus argentei persimilis excepto colore. *Buddl. in hort. sic. Bot.*

Germ. *Kätzchenförmiges Knotenmoos.* Gall. *Bry a châtons.*

In iisdem locis cum praecedente habitat, sed rarius inuenitur. Primum circa Giessam et inde in Angliâ in ambulacris horti Oxoniensis Dillenius legit. Dicksonus in Scotiae subalpinis humidis inuenit. Nuperime in Germania et Heluetiâ passim quoque repertum est. Autumno floret. Verè capsulae vigent. Perennat.

Truncus erectus, brevis, infra apicem ramosus, ramis erectis trunco multo longioribus, simplicibus, teretibus, obtusis. Folia dense imbricatâ, cauli arcte appressa, apicibus non exstantibus, concava, ovata, fasciculo donata sed in apiculam minime abeunte, laete viridia, nunc cum sericeo splendore, nunc eo destituta. Perichaetia maiora. Peristomium in trunco annotino terminalis, semuncialis, vncialis, infra purpureus, superne pallidior. Capsula pendula, ovata, maturante purpurascens. Dillenius modo sanguineam modo e luteo-viridi et rubro mixtam vidit. Operculum mammillare, nempe conuexum papillâ in medio extante, aurantiacum.

A *Bryo argenteo*, cum quo, contra Dillenii auctoritatem, superiores coniunxerunt, Schraderus denuo et iure, ut nobis videtur, separavit: nam habitus grandior, folia ovata in apiculam minime desinentia, operculum non conicum sed mammillare, color tandem viridis abunde distinguunt. Equidem color nihil specifici habet, cum plantulas *Bryi argentei* iuniores virescere et tantum aetate colorem argenteum, ut supra dictum, induere constet. Hinc Lightfootius alios characteres específicos praeteruidens aut pauci faciens cum praecedente coniunctum voluit; sed forma foliorum et operculi vetat.

- II. *B. alpinum* trunco erecto; ramis subaequalibus, tereti-fubulatis; foliis 55. imbricatis, ovato-lanceolatis, carinatis; capsulae pendulae obovatae operculo mammillari.

Bryum alpinum furculis ramosis, ramis teretibus, acutis, foliis imbricatis ovatis acuminatis, carinatis, erectis, purpurascentibus, capsulis oblongis pendulis. Swarz. *Musc. front. ucc.* p. 47. *B. alpinum* furculis erectis crassescens, basi ramosis, foliis lanceolatis, subaristatis, pedunculis e basi annotinis, capsulis turbinatis pendulis. Vill. *pl. Dauph. v. III.* p. 885. *B. alpinum* anthera pendula oblonga, foliis ovatis, acuminatis, carinatis, furculis ramosis, axillis pedunculiferis. Linn *Mant. pl. II.* p. 309. *Syst. Veg.* p. 949 Gmel. *Syst. Nat. v. II.* p. 1337. Laich. *pl. Eur.* p. 485. Gunn. *fl. Norw. n.* 1012. Oed. *fl. Dan.* t. 987. Retz. *prodr. fl. Scand. n.* 1212. Huds. *fl. Angl.* p. 414. Lightf. *fl. Scot. v. II.* p. 738. Panz. *Pfanz. Syst. XIII. th. v. II.* p. 265. — *Bry des Alpes.* La Mark. *Encycl. Bot. v. I.* p. 454. — *Bryum hypnoides*, pendulum, fericeum, corra insigni atro-rubente. Dill. *musc.* p. 394. t. 50. f. 64.

Mnium alpinum furculo ramofo, foliis ovatis, acuminatis, carinatis, axillis pedunculiferis. Linn. *inn. meth. musc.* p. 366. Luida. *Adans. fam. pl. v. II.* p. 422.

Germ. *Alpen-Knotenmoos.* Gall. *Bry des Alpes.* Angl. *Red Alpine Bryum.* Alpine-*Bryum* Huds. Norw. *Field-Skrena.*

In Alpidibus Cambriae prope Llanberris, Scotiae, Norwegiae, praeterea in Thuringiae vdis montanis prope Isenacum, in Delphinatus Alpibus à *Chaillol le Vieux*, tandem in Alpidibus Sanensibus, vbi ad riuulum qui in lacum *Arnonaz* decurrit, in conuallium vlginosi copiose legi gregatim habitat. Primus omnium in Germaniâ et Heluetiâ reperi. Rupium humidarimas, latera madida montium et fontium vicinia amat. Augusto mense cum capsulis partim effoetis, partim operculo nondum decusso maturescentibus inueni. Dillenius thecas hyeme vigere dicit. Duratio perennis.

Truncus erectus, vncialis, longior, basi plerumque humiditate perditus, primum simplex, postea sub flore pluries innouans indeque ramosus, aetate varie diuisus, fastigiatus. Rami subaequales, pollicem sesquipollicem longi, simplices ramosique, erecti, teretes, apicem versus in subulam attenuati, caule amoene rutilante conspicui, in juniore stirpe laete virides, in annosa e purpureo fuscoque nigricantis. Folia in caule semidistructa, squalida, sordide fusca, in ramis inferiora laxa, remotiuscula, superiora dense imbricata, ouato-lanceolata, carinata, margine integerrima, siccitate leniter contorta, ductulorum fasciculo rubello ad apicem vsque percurfa, vesiculoso-reticulata, nunc amoene viridia, vt Villarsius vidit, vtque in meis Helueticis speciminibus cernere est, nunc purpurascens, vt Dillenius de suis affirmat vtque in indiuiduis prope Isenacum lectis, video. Pedunculus in trunco annotino primisve innouationibus, terminalis, solitarius, basi leuiter arcuatus, vncialis, fescuncialis, nigro-purpureus. Calyptra longa, lateraliter fissilis, purpurascens. Capsula pendula: Theca longe ouata, primum e viridi aurea, maturitate spadicea. Operculum breue, mammillare, thecae concolor, papillâ in centro saturatius coloratâ. Peristoma generis. Externum lutescens.

Foliorum colore atro-rubente variat. Icon *Dilleni* 64. C. habitum plantae in statu sicco et inprimis ramorum faciem subulatam optime sistit.

Hedwigius plantam nondum visam ad *Dicranum* pertinere autumabatur et per litteras monebat: sed iure inter *Brya*, quorum habitum omnino refert, militat.

12. *B. annotinum* trunco erecto, brevissimo; ramificante; foliis lanceolatis, acuminatis, remotis, serrulatis; capsulae pendulae oblongo pyriformis operculo manimillari. 551.

Bryum annotinum trunco exiguo erecto vario, foliis teneris lanceolatis ductulorum fasciculo instructis, sporangiis oblongo-pyriformibus nutantibus pendulisque, operculo convexo apiculato pallido. *Hedw. sp. musc. p. 163. t. XLIII. Eiusd. fund. musc. v. II. p. 94. B. annotinum* furculis erectis basi diuisis, foliis lanceolatis distinctis, capsulis oblongo-attenuatis pendulis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 886. B. annotinum* caule erecto subramoso saepius bulbifero, foliis ovato-lanceolatis apice serrulatis capsulâ obouatâ nutante: operculo breui conico. *Roth. fl. Germ. v. III. p. 232. B. annotinum* furculo subramoso; ramis erectis; foliis ovato-lanceolatis, carinatis, acutis, furculis annotinis florigeris; capsulis nutantibus, operculo conico obtuso. *Mönch. pl. Marp. p. 744. B. annotinum* antheris oblongis nutantibus, foliis ovatis, pellucidis, acuminatis, pedunculis subradicalibus. *Huds. fl. Angl. p. 414. B. annotinum* furculo capitulifero stelligeroque fragili erecto, sterili reptante; primordialis plumulosis. *Neck. meth. musc. p. 222. B. annotinum* furculus acaulibus, serioribus pedunculisque subradicalibus, foliis lanceolatis, acuminatis pellucidis remotis; capsulis oblongis pendulis. *Swarz. Musc. frond. Succ. p. 50. Id. Bot. Journ. 2. Band. 1800 p. 182. t. III f. c. Ex optimis! — Bryum annotinum*, lanceolatum, pellucidum, capsulis oblongis pendulis. *Dill. musc. p. 399. t. 50. f. 68. Eiusd. Cat. Giess. p. 228.*

Mnium annotinum foliis ovatis, acuminatis, pellucidis, pedunculis subradicalibus, thecis nutantibus. *Linn. sp. pl. p. 1576. Syst. Nat. v. II. p. 700. Syst. Veg. p. 946. Linn. jun. meth. musc. apud Ludw. n. 365. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1339. Laich. pl. Eur. p. 477. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 49. Weiss. Crypt. Gött. p. 151. Poll. pl. Pal. n. 987. Plan. Ind. Erf. p. 256. Grimm. St. Isen p. 123. Leers. fl. Herb. n. 820. Ehr. Hann. Mag. 1780. p. 236. Linn. fl. Suec. n. 976. Gunn. fl. Norw. n. 336. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1206. Mull. fl. Frid. p. 193. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 711. Neck. fl. Gall. Belg. v. II. p. 443. Deim. Bot. v. I. p. 389. Panz. Pflanz. Syst. XIII. th. v. II. p. 200.*

Luidr.

Laida. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Hypnum annotinum. Schrank. Baiers. fl. v. II. p. 474.

Trentepohlia erecta. Roth. obs. Bot. in Vst. Ann. der Bot. St. X. p. 52. n. 18. Oed. Enum. pl. Fl. Dan. p. 127. n. 1184. Fl. Dan. t. 215. Gunn. fl. Norw. n. 351. Ehrh. Beyt. Band. III. p. 75. n. 39. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 17. t. 14.

Germ. Jähriges Knotenmoos. Weidenblättriges Knotenmoos. Gall. Bry annotin. Bry à feuilles de saule. Angl. Lanceleaved pendulous Bryum. Longleaved Bryum, Huds. Norw. Lutmaerle. Pantalukmoose.

In Norwegiae, Scotiae, Angliae, Thuringiae, Silesiae, Hercyniae, Palatinatus, Belgii sylvarum locis vdis pascuisque viginosis habitat. In Galliâ prope Lugdunum Gilibertus legit. Villarsius circa Briancon, ego ad rupes, inter quas Rhodanus magno cum fragore terram subit. In Heluetiâ, quod sciam, nondum repertum est, quamquam probabilis cuius. Loca arenosa argillofa humida, aggeres fossarumque margines amat. Augusto floret. Anni sequentis vere capsulas maturat, aestate opercula decutit. Perenne.

Truncus, radicibus tenerrimis fuscellis instructus, ad radículas alares etiam emittendas summopere procliuis, brevissimus, vix duas lineas longus, prope basim ramos nonnullos semunciales, longiores, erectos, inferne nudiusculos, amoene purpureos, educens. Folia in trunco primordiali vix conspicienda plerumque semidestructa in ramis sparsa, dissita, adscendendo maiora propioraque, ovato-lanceolata, acuminata, nervo colorato instructa, sub lente apicem versus serrulatâ, tenera, pellucida. Perichaetia longiora, confertiora. Pedunculus in trunco annotino terminalis, solitarius, erectus, apice arcuatus, vncialis, longior, profunde croceus cum nitore. Calyptra lutescens, lateraliter fissilis. Capsula primum nutans, inde pendula. Theca oblongopyriformis, viridans, maturitate croceopurpurea. Operculum convexum cum papillâ centrali acutâ, luteolum. Peristomii externi dentes transversim striati, sordide luteoli: internum tenerrimum, dilutius coloratum, membranaceo-carinatum, processibus sedecim pyramidatis, perforatisque aliis singulis interminatis.

Dillenius florem masculinum discoidem sinit *t. I. f. 68. E.*, sed obseruante Hedwigio vere capituliformis est. Stirps mascula ex ipso perianthio semel innouans. Flos masculus sphaeroideus, croceus, e foliis ouatis, concavis, apice elongato denticulatis constans, genitalibus masculis paraphyses plurimas admixtas fouens.

Fertilibus stirpibus tam capituliferis quam capsuligeris non raro indiuidua sterilia promiscue associantur, longiora, erecta, bulbifera nempe corpuscula quaedam subrotunda, purpurea, tactu valde caduca, pellucida, in foliorum superiorum alis, nunc solitaria, nunc bina, terna imo et quina, fouentia, quae corpuscula nihil aliud esse videntur quam gemmae proditurae innouationi seruiantes. Caeterum errore in tam tenuibus nec dum sat obseruatis stirpibus vix effugiendo, viri in re herbaria maximi ponderis, Oederus, Gunnerus, Ehrhartus, Trentepohlius, Rothius, Hoffmannus indiuidua his gemmaceis propaginibus onusta et absque speciminibus capsuligeris reperta, pro specie distincta habuerunt. Quin et Hoffmannus, quod humanum est, tantis auctoritatibus suisque ipsius oculis deceptus genus proprium nunc iure iterum abolitum sub nomine *Trentepohlia* condidit et icone nitida illustrare conatus est. Quod Hedwigius increpans haud satis humaniter forte in loco citato dicit, se huic speciei integram tabulam diductioremque descriptionem destinauisse „vt eo euidentius festinantioris observationis, ac praeposteri decreti circa naturae producta damnum eluceat” — Huiusce *Trentepohliae* indiuidua prope *Oderbruck* in *Hercynia* lecta possideo. Caeterum Swartzius stirpes tum masculas quam foemineas pariter bulbiferas obseruauit.

Pro soli naturâ summopere variat hic muscus. E *Silesia* Ludwigius misit habitu a nostris et Dillenianis paulum diuersa specimina, foliis densius confertis, longe acuminatis, in ramorum apice grandissimis.

Indiuidua quaedam, affirmante Dillenio *p. 400*, aquae pluuiali immersa primum caerulescentem inde subfuscum colorem induerunt. An indiuidua sterilia reptantia, quae Dillenius *f. 68. F.* figurauit, ad plantam nostram pertineant dubitare fas est.

BRYA INCERTA NON GENUINA

nempe

propter observationum rite institutarum peristomii quæ inuestigationis defectum huic generi adscripta.

* *Dilleniana.*

352. *B. lacustre* trunco erecto ramoso, foliis linearibus, carinatis, siccitate 13 ?
varie flexis, capsulae erectae cylindricae operculo acute conico.

Bryum setaceum v. *β.* Huds. *fl. Angl.* p. 410. — *Bryum stellare*,
lacustre, foliis rubris, capillaceis. *Dill. musc.* p. 382. t. 48. f. 45.

Luida. Adans. *fam. pl.* v. II. p. 492.

Germ. *See-Knotenmoos.* Gall. *Bry des laes.*

Ad lacum quemdam in summitate montis *Glydor* in Anglia habitat. Augusto capsulae maturescunt. Vita longaeua.

Truncus erectus, ramosus, eleganter rubens. Folia subcapillaria, carinata, inferiora minima, laxa; superiora per caulis longitudinem quasi verticillatim disposita; suprema stellulas irregulares formantia; omnia rubella siccitate varie flexa. Pedunculi e ramorum annotorum apice erecti, semunciales et ultra, tenuissimi, rubri. Calyptra non obseruata. Theca oblonga rubra. Operculum concolor acute conicum.

Barbulae conuolutae affine et ad genus idem probabiliter reducendum; at peristomii cilia Dillenius non vidit.

353. *B. membranaceum* trunco erecto breui, foliis obouatis, obtusis membranaceis; capsula erecta oblonga. 14 ?

Bryum membranaceum, foliis membranaceis obtusis, *Dill. musc.*
p. 551. t. 85. f. 19.

E 2

Germ.

Germ. *Hautartiges Knotenmoos.* Gall. *Bry membraneux.* Angl. *Membranaceous blunt leav'd Bryum.* Dill.

In locis humidis, vmbrosis Pensylvaniae et Virginiae densis caespitibus habitat. Tempus florescentiae. . . . Duratio. . . .

Truncus erectus, brevis (simplex an ramosus sit, nec ex icone Dillenii nec ex eius descriptione patet). Folia inferiora nigricantia, superiora conferta, pallide viridia, membranacea, obouata, obtusa. Pedunculus terminalis, solitarius, erectus, circiter vncialis rubens. Capsula ante maturitatem obseruata erecta, oblonga, viridis et calyptra e stramineo subfusca instructa visa est.

Quid sit prorsus ignoro.

15 ? . B. *Pensylvanicum* trunco erecto, simplicissimo; foliis lanceolatis, alternis; 354. capsulae oblongae ouatae operculo conuexo.

Phascum caulescens foliis lanceolatis, alternis. Linn. *sp. pl.* p. 1570. *Syst. Veg.* p. 944. Gmel. *Syst. Nat.* v. II. p. 1524. Panz. *Pflanz. Syst.* XIII. the v. II. p. 149.

Sphagnum foliis tenuibus, graminis, pellucidis. Dill. *Musc.* p. 550. t. 85. f. 15.

Germ. *Pensylvanisches Knotenmoos.* *Stammiges Bartmoos.* Panz. Gall. *Bry de Pensylvanie.*

In Pensylvania ad terram nunc caespitose, nunc solitarie habitat. A Bartramio Dillenius acceperat. Tempus florescentiae. . . . Duratio. . . .

Truncus erectus, simplicissimus, semuncialis, vncialis. Folia distantia, alterna, lanceolata, dilute viridia, pellucida. Pedunculus erectus, terminalis, tres quatuor lineas longus, subluteus. Calyptra non obseruata. Theca oblonga, ouata, erecta, superiori parte e luteo fusca, inferiori viridia. Peristoma ciliatum. Operculum conuexum.

Nec

Nec *Phascum* nec *Sphagnum* esse peristoma figuratum monet. Schreberus *Bryum* esse suspicabatur; at quaenam sedes in systemate Hedwigiano ei assignanda sit nescimus.

16 ? *B. brevifolium* trunco ramofo; ramis erectis; foliis laxis acute lanceolatis; 355. capsulâ erectâ oblongâ.

Bryum brevifolium capsulis erectis, oblongis, attenuatis, obsolete ciliatis, foliis confertis, linearibus, carinatis. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 4. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1338. Laich. pl. Eur. p. 486. — Bryum palustre, breuifolium, capsulis nigricantibus. Dill. musc. p. 377. t. 47. f. 39. — Bryum trichodes, erectis capitulis fusco-nigris. Rai. Syn. III. p. 96. n. 80.*

Hypnum cauliculis teretibus foliis mucronatis, capsulis basi ventricosis *Hall. Hist. St. Helv. n. 1783 ? Excluse, ut ut sit, Vaillantii synonymo, cuius icone muscum diuersissimum sistit.*

Luida. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Germ. Kurzblättriges Knotenmoos. Gall. Bry a feuilles courtes.

In Angliae comitatu Eboracensi in paludibus, forte et in Helvetiae subalpinis habitat. Antheseos tempus ignoramus. Perennat.

Truncus erectus (e Dillenii icone) gracilis, parum ramosus. Folia angusta, breuissima, carinata, obscure viridia. Pedunculus è trunci eiusque elongationum annotinarum apice erectus, brevis, circiter semuncialis. Capsula erecta, oblonga, fusco-nigricans. Peristoma breuissime ciliatum. Calyptra et operculum Dillenio non visa.

Quamvis Hallerus *Hypno* suo 1783 Dillenii synonymum absque dubitationis signo adscripserit. vix tamen eandem esse plantam crediderim. Sic muscum suum describit „Caules teretes quasi catenulati, foliolis tecti inferne fuscis, lanceolatis argutis mucrone piliformi, superne laxatis, etiam ad latus rejectis; caeterum repunt et ramos solos erigunt.

Vaginae

Vaginae manifeste ad radicem ramorum nouellorum a'bae, teretes. Setae vnciales. Capsulae ventricosae, inde cylindricae, atro-purpureae. Operculum breue et acutum." Ita Hallerus: at quantum eius descriptis a Dillenianâ discrepet facile quisque videbit, praesertim cum truncum in Dillenii icone erectum, repentem dicat.

Ex habitu *Trichostomum Dicranum*ve esse diceres. Certe inter *Brya Hedwigiana* non pertinet.

17 ? *B. graminifolium* trunco erecto, simplicissimo; foliis lineari-lanceolatis; 356. capsulâ subinclinatâ, cylindricâ.

Bryum foliis gramineis pellucidis, cauliculo rubente. *Dill. musc.* p. 359, t. 46. f. 17.

Luida. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Muscus capillaris, humilis, graminifolius minor, capitulis oblongis, erectis. *Rai. Syn. St. Brit. II. p. 31. n. 17.*

Germ. *Grasblättriges Knotenmoos.* Gall. *Bry à feuilles graminées.* Angl. *Grassleaf'd Bryum.*

In rupibus cauis syluae Hangenstein in Hassiâ elegantem hunc muscum Dillenius solus semelque tantum legit. An et in Britannia etiam habitet non satis constat, cum de Raii synonymo Dillenius ipse dubitet. Aestate capsulae iam effoetae. Duratio incerta.

Truncus erectus, simplex, vncialis longior, rubens. Folia lineari-lanceolata patula, inferiora rariora, superiora conferta, nitida, pellucida; dilute viridia. Pedunculus terminalis, subuncialis. Capsula subinclinata, teretiuscula, longa. Calyptra et operculum Dilleniō obseruanti deerant.

Genus incertum. Habitus *Polytrichi* praesertim *undulati*, sed folia plana margine integerrima satis distinguunt.

* * *Halleriana.*

357. *B. resectum* foliis lanceolatis, aristatis, stellatis, capsulis ouatis, aristatis, 18 ?
resectis. *Hall. Hist. St. Helv. n. 1819.*

Germ. *Abgeschnittenes Knotenmoos.* Gall. *Bry coupé.*

In rupibus circa *Vauvry* in Heluetiâ calidiore habitat. Caetera ignorantur.

„Cauliculi aliquot linearum, subnudi, in apice stelluham habent, foliorum radicalium viridium, lanceolatorum, in capillos exeuntium. Setae e summo caule flavescentes duarum triumve linearum. Capsulae breues, crassae, ouatae, longa arista praeditae, operculo plano quasi resecto. Gemello etiam setae ex vna rosula.“

Descriptio obscura, imo et absconsa; nam quomodo folia ex apice cauliculorum radicalia dici, et capsula longe aristata, operculo tamen plano esse possit, non video. An *Splechnum*? Eo magis mihi suspecta est haec species, quod Lachenalius stirpium Helueticarum sagacissimus inuestigator se *Bryum* istud Hallerianum prorsus ignorare epistola declarauit.

* * * *Oederiana.*

358. *B. Norwegicum* trunco erecto simplici; foliis confertis, capillaribus, ? 19 ?
strictis; pedunculo breui; capsula erecta ouata.

Bryum norwegicum foliis capillaribus, capsulis ovalibus, erectis, pedunculis breuibus. *Oed. fl. Dan. t. 538. f. 1.* *Bryum hyperboreum* foliis capillaribus, capsulis ovalibus erectis, pedunculis breuibus. *Gunn. fl. Norw. n. 1060 Retz. prodr. fl. Scand. n. 1243.* *B. hyperboreum* capsulis erectis, ouatis, foliis capillaribus, confertis, strictis, pedunculis breuioribus. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 9.*

Germ. *Norwegisches Knotenmoos.* Gall. *Bry de Norwege.* *Bry Hyperborden.*

In Saxiis Norwegiae et Scotiae habitat. Tempus florescentiae et duratio ignota.

De hac plantula, quam sola Oederi icon sistit, quamque auctor nullus descripsit, plura non nouimus. Inter pusillas *Weissias* exiguae *Dierana* probabiliter militat.

- ? 20 ? *B. pendulum* trunco procumbente simplici; foliis setaceis flexuosis, pedunculo breuissimo; capsulae pendulae operculo acuminato. 359.

Bryum pendulum antheris pendulis, furculis procumbentibus, pedunculis breuissimis, foliis setaceis flexuosis. *Oed. fl. Dan. t. 825. f. 1. Retz. prodr. fl. Scand. ed. 2. n. 1382.*

Germ. *Niederhängendes Knotenmoos.* Gall. *Bry pendant.*

In Norwegiâ habitat. Caetera ignorantur.

Caules conferti, simplicissimi, procumbentes, basi fusci, superne laete virides. Folia setacea, flexuosa, patentia. Pedunculi breuissimi, vix duas lineas longi. Capsula pendula, vrceolata, lateritii coloris. Operculum acuminatum.

Bartramiae Hallerianae simile, et capsula non inclinata solum sed vere pendula operculoque acutiore; si tamen Oederi icon fidelis sit, distinctum. Nonne eiusdem generis? Habitus omnino *Bartramiae*.

*** *Linneana.*

- 21 ? *B. verticillatum* trunco erecto ramoso; foliis lineari-subulatis, per intervalla densius confertis subverticillatis; capsulae erectae operculo cuspidato. 360.

Bryum verticillatum antheris erectis pedunculis arefactione contortis, foliis piliferis, furculis fastigiatis. *Linn. sp. pl. p. 1585. Syst. Nat. v. II. p. 702. Syst. Veg. p. 949. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1337. Laich. pl. Eur. p. 485. Leers. fl. Herb. n. 845. Plan. ind. Erf. p. 259. Mattusch. St. Sil. n. 1021. Eiusd. fl. Sil. n. 798. Roth. fl. Germ. v. I. p. 473. v. III. p. 253. Oed. En. Dan. n. 978. Retz. prodr. fl. Scand. ed. II. n. 1375. Huds. fl. Angl. p. 411. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 733. Dem. Bot. v. III. p. 387. Panz. Pflanz. Syst. XIII th. v. II. p. 252. B. verticillatum caespitosum, furculis erectis, contabulatim ramosis. foliis setaceis, capsulis ouatis erectis, ciliis breuibibus ornatis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 877. — Bryum pilosum verticillatum. Dill. musc. p. 374. t. 47. f. 35. —**

Bryum

Bryum trichodes breuifolium, angustis cauliculis, capitulis erectis parvis et minus aduncis. *Rai. Syn. St. Brit.* III. p. 98. n. 36. — *Bry verticillè. La Mar. Encycl. Bot.* v. I. p. 494.

Luida Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Germ. *Quirlförmiges Knotenmoos.* Gall. *Bry verticillè.* Angl. *Whorl hair Bryum Dill.* *Greenpointed Bryum Lightf.* *Verticillated Bryum. Huds.*

In Anglià ad rupes maritimas Walliae prope *Bangor* et montosis comitatus Eboracensis primi omnium *Richardson* et *Bræver* legerunt. Postea in Scotià, Danià, Germanià, prope Herbornam, in agro Erfurtenfi et ad latera collium Silesiae, tandemque in Gallià prope Lugdunum et in calcareis rupibus Delphinatus prope *Grenoble* et *Gap* lectum est. Densis caespitibus rupes vestit. Tempus florescentiae ver primum. Duratio perennis.

Truncus erectus, vncialis, longior, ramosus, ramis propter foliorum dispositionem per intervalla gracilioribus. Folia lineari subulata et quasi in pilum educta, patentiuscula, ad ramorum diuisionem densius conferta, vnde quasi verticillata apparent, exfasciculata, laete viridia, inferiora versus autem obsoleta albicantia. Pedunculus in ramis annotinis nouellis-que terminalis, breuissimus quatuor circiter lineas longus, solitarius, erectus, siccate, vt in plerisque muscis fieri amat, leniter tortilis. Calyptra non obseruata. Theca erecta, ouata, crassiuscula, subuirens, maturitate fusca. Operculum exiguum e basi conuexiuscula in tenuem cuspidem productum, rubellum.

Habitus huiusce musci subuerticillatus inde oriri videtur, quod rami singulis annis cum flore foemineo ramum vnum duosve vel ex apice vel proxime sub apicem protrudunt: ramis autem sic annuis innouationibus continuatis folia perichaetialia anni singuli remanentia circa caulem quasi verticillos spatio subaequali distantes formant.

Tantam cum *Weissia rupestri* Hedwigii, vt e meis huiusce *Weissiae* Speciminibus cum icone Dillenianâ auctororumque descriptionibus compara-

tis video, similitudinem habet, vt parum abest, quin coniungem. Vtrique ad rupes calcareas habitatio, vtrique habitus subuerticillatus peculiaris: caetera etiam congruunt. Adde quod recentiorum nullus *Bryum verticillatum* Linnaeanum mihi ostendere potuit; diu quaesitatum adhuc desidero. Contra *Weissia rupestris* antea ignorata jam aliquot ab annis frequentius inuenitur. Vt vt sit, mea sententia coniectura manebit, donec e speciminum *Bryi verticillati* in herbario Dilleniano, Linneano, Leerianove asseruatorum, inspectione dubia nostra soluantur. Quibus autem haec herbaria adeundi et euoluendi copia est, eos oramus vt nobis lucem exoptatam praebeant et coniecturam nostram aut stabiliant aut erroris redurgant.

Bryum aestiuum capsulis erectis, subrotundis axillaribus, foliis subulatis distantibus *Linn. sp. musc. p. 1585* est *Gymnostomum aestiuum* *Hedw. Sp. musc. p. 32.* et in vltima huiusce operis parte suo loco describetur.

Bryum Celsii capsulis erectiusculis; pedunculis longissimis foliis fetaceis furculis acaulibus. *Linn. sp. pl. p. 1585* est *Dicranum Celsii* *Hedw. Sp. musc. p. 149.* Hic muscus quem nuperiores in Silesia et Delphinatu etiam inuenerunt pariter cum aliis supra omissis *Dicranis* in huiusce operis Supplemento describetur.

* * * * *Forsteriana.*

Tres *Bryi* species Forsterus in Societatis insulis detexit procul dubio nouas nostraeque Europae alienas, sed quae vt et *Hypna* de quibus in suo loco mentionem fecimus nomine specifico pariter ac descriptione carent. Hinc de iis nihil constat. *Forst. fl. Aust. p. 94.*

* * * * *Villarsiana.*

? 22 ? *B. tenerum* furculis acaulibus, foliis teneris, oblongo-acutis, capsulis conicis, ciliis rubris oblongis terminatis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 366,* excluso Dillenii Synonymo. 361

Germ. Zartes Knotenmoos, Gall. *Bry tendré.*

In Delphinatus montibus circa *Grenoble* à *Lans*, in *Champsaur* et alibi habitat. Caetera ignorantur.

Folia oblonga, acuta, planiuscula, ficcitate non contorta, viridia. Pedunculus erectus, terminalis, vncialis, gracilis; rubellus. Calyptra oblonga, conica, rubescens. Operculum oblongum, concolor. Peristoma ciliatum, ciliis rubris dextrorsum contortis.

Inter *Barbulae Tortulae* e peristomii descriptione pertinere et *Barbulae conicae* nobis *Dill. t. 49, f. 56.* proximum esse videtur. At folia non contorta, cum in stirpe *Dilleniana* ficcitate summopere crispescant et contorqueantur, separant. Praeterea patria nimium diuersa eandem esse disuadet.

- 23? *B. capillatum* caespitosum, subacaule foliis setaceis, incuruis, inermibus, 362
pedunculis breuibus, capsulis semiellipticis, truncatis, ciliis breuibus.
Vill. pl. Dauph. v. III. p. 867.

Germ. *Haarblättriges Knotenmoos.* Gall. *Bry à feuilles capillaires.*

In pascuis humidis Alpium Delphinatus habitat. Anthesis. . . .
Duratio.

Truncus erectus, brevis, diuifus. Folia fasciculata, incurua,
Capsula brevis, truncata, breuiter ciliata.

Novam speciem esse *Villarsius* declarat. Nos quid sit prorsus ignoramus, cum descriptio iusto breuior sit.

- 24? *B. tenuifolium* furculis simplicibus erectis, foliis setaceis, tenuissimis, 363
capsulis erectis, truncatis, vix ciliatis. *Vill. Pl. Dauph. v. III. p. 868.*

Germ. *Dünnblättriges Knotenmoos.* Gall. *Bry à feuilles menues.*

In summis Alpibus Delphinatus prope glacies aeternas de la *Bararde* et à *Premol* habitat. Plura nescimus.

Dicrano heteromallo simile sed staturâ humiliori et operculo obtuso ab eo distinctum. Folia omnium tenuissima, acuminata laete viridia.

Nonne *Swarzia capillacea*? Auctoris descriptio nec non synonyma Halleriana quamvis cum dubitationis signo adducta suadent. Vix tamen *Swarzia capillacea*. *Dicrano heteromallo* humilior dici potest, cum eius furculi aetate ramosi et grandiusculi euadant. Caeterum auctor nouam speciem esse declarat.

- 25 ? *B. seminatum* furculis simplicibus, foliis acuminatis, capsulâ striatâ basi et apice dilatâ, superne vacuâ. Vill. pl. Dauph. III. p. 368. 364.

Germ. Halbleeres Knotenmoos. Gall. Bry semiplein.

In Delphinatu in monte Taillefer habitat. Plura desiderantur.

Truncus erectus, semuncialis. Folia oblonga, carinata; Calyptra longa, striata, totam capsulam amiciens. Theca basi ventricosa inde cylindrica, apice iterum dilatata, ciliis dentibusve quinque cincta.

Ita Villarsius: vt capsulam peristomio semidestructo mancam certe prae oculis habuit, cum numerus quinarius in plantis phanerogamis solcmnis, in muscorum peristomio nondum obseruatus sit et capsulae structurae repugnare videatur. *Splachnum* esse plantam istam Villarsianam thecae descriptio suadet, ipseque auctor cum *Splachnis* Linneanis conuenire fatetur. Sed propriam esse speciem quis affirmare auit?

- 26 ? *B. incuruum* capsulis oblongis, erectis, foliis linearibus, carinatis, integerrimis incuruis. Vill. pl. Dauph. v. II. p. 369. Huds. fl. Angl. p. 479. 365.

Germ. Eingekrümmtes Knotenmoos. Gall. Bry courbé.

In Delphinatu ad saxa et in tectis Villarsius legit. Caetera incerta.

Truncus

Truncus erectus, fere vncialis, simplex. Folia parua incurua, semicylindrica, eneruia. Pedunculus terminalis, pollicaris. Capsula oblonga.

An cum *Dicrano curuato* Hedwigii coniungendum? Sed pedunculus in stirpe Hedwigiana longe breuior et habitatio non in tectis sed ad decliuitates viarum cauarum montanarum dehortantur. Caeterum eiusdem familiae esse videtur.

- 27 ? *B. carthusianum* furculis simplicibus erectis; foliis oblongo-lanceolatis, 366.
subaristatis nigrescentibus; capsulis erectis, fuscis, non ciliatis. Vill.
pl. Dauph. v. II. p. 870.

Germ. *Carthäuser Knotenmoos.* Gall. *Bry de la Chartreuse.*

In syluis Delphinatus prope la grande Chartreuse habitat. Caetera latent.

Truncus simplex, nigricans. Pedunculus et capsula pariter atro colore tincta. Operculum acuminatum. Peristomium subnudum.

Plura ab auctore non comperimus nisi quod *Bryum nigrescens*, vide infra, referat, sed trunco simplici ab eo destinguatur. An *Gymnostomum*? Sed syluas genus istud non incolit.

- 28 ? *B. breuissimum* furculis subacaulibus, gracilibus, foliis lanceolatis, arista- 367.
tis, approximatis, capsulis rectis truncatis, ciliis albis tenuissimis.
Vill. pl. Dauph. v. III. p. 870. t. 54.

Germ. *Zwerg-Knotenmoos.* Gall. *Bry nain.*

In aridis lapidosus tractus *Champsaur* in Delphinatu habitat. Plura desiderantur.

Truncus exilissimus, lineam longus, simplex. Folia acuminata lanceolata pedunculo appressa. Capsula gracilis, elongata, truncata, ciliis albis, breuissimis cincta.

Quod

Quod sit ignoramus. An *Weissia calcarea* Hedwigii, sed peristomii cilia in hac rubella Caeterum congener esse videtur. E minutissimis est huius familiae stirpibus.

- 29 ? *B. flavum* acaule, foliis lanceolatis, capsulis oblongis erectis operculo oblongo. Vill. pl. Dauph. v. III. p. 870. 368.

Germ. Gelbes Knotenmoos. Gall. Bry jaune.

In arenosis circa Valence Delphinatûs habitat. Caetera incerta.

Caespites pulverulentos e viridi flavescentes format. Pedunculus et capsula flavescent, Peristomatis cilia alba brevissima. Operculum cylindricum.

An nova sit species dubium.

Bryum brevicaulis furculis brevibus erectis, foliis lanceolatis piliferis, calyptra inclinata, capsulis subrotundis. Vill. pl. Dauph. v. III. p. 871.

Ad saxa in Alpibus Delphinatûs habitat.

Truncus brevis, simplex, aetate ramosiusculus. Folia lanceolata, pilo albo longo terminata; inferiora saepe illo destituta. Capsula subrotunda. Calyptra obliqua, irregularis, basi laceras. Tota planta nigricat.

Nullum dubium est, ex istâ descriptione, quin planta auctoris *Dicranum ovatum* Hedwigii sit. Habitus, color, et patria omnino congruunt. Caeterum Oederi Synonymon ab auctore equidem cum dubitationis signo adductum huc non pertinet.

- 30 ? *B. barbatum* furculis brevibus, subsimplicibus erectis, versus summitatem pedunculiferis, capsulis oblongis, ciliis rubris barbatis. Vill. 379. pl. Dauph. v. III. p. 871. t. 54.

Germ. Bartiges Knotenmoos. Gall. Bry barbu.

In glareosis, pascuis siccis Delphinatus habitat. Caetera dubia.

Caulis brevis, semuncialis circiter, erectus. Folia angusta, oblonga, exfasciculata, pilo nullo terminata. Pedunculi basi tuberculata, laterales, septem ad octo lineas longi. Capsula oblonga, ciliis rubris contortis mediam eius partem aequantibus cincta.

E descriptione incompleta rudissimaque icone nihil certi eruere possumus. Equidem auctor Dillenii *Bryum* tenue barbatum foliis angustioribus acutis t. 48. f. 49. adducit, sed et ipse de synonymo dubitat. Praeterea *Bryum* istud Dillenianum, nobis *Dicranum laxum* (nunc melius inuestigatum inter *Barbulas* referendum) folia minime exfasciculata habet.

Barbulam esse stirpem hanc Villarsianam omnia suadent, sed novam esse, quamvis auctor affirmat, vix crediderim.

Bryum subdiaphanum furculis erectis solitariis, foliis lanceolatis subdiaphanis, distinctis, capsulis oblongis, obliquis. Vill. pl. Dauph. v. III. p. 873.

In tractu *Valgaudemar* Delphinatus in sylvis habitat.

Truncus circiter uncialis, simplex, gracilis. Folia dissita, lanceolata, diaphana. Pedunculus terminalis. Capsula oblonga, levissime inclinata.

Auctoris descriptio, nec non Hallerianum synonymon ab eo adductum, *Tetraphim pellucidum* esse omnino suadent.

31 ?

B. tenue furculis filiformibus, debilibus, erectis, basi ramosis, circa apicem pedunculiferis; foliis oblongo-lanceolatis erectis, siccitate oblitteratis, capsulis ovato-acuminatis erectis. Vill. pl. Dauph. v. III. p. 873. 370.

Germ. Dünnes Knotenmoos. Gall. Bry fuet.

Prope

Prope *Theys* Delphinatus in sylvis lectum est. Plura desiderantur.

Caulis tenuis, gracilis, statim e basi ramosus. Folia oblonga, lanceolata, humiditate patentia, siccitate approximata.

Plura in auctore non inuenio, nisi quod a *Bryo barbato* diuersum sit. *Barbula* esse videtur.

Bryum filiforme furculis caespitosis ramosis, erectis, filiformibus, foliis oblongo-acuminatis, sicco appressis, capsulis ellipticis nigrescentibus. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 875.*

In altissimis Delphinatus montibus in *Lans*, *Premo* etc. habitat.

Truncus bifidus, trifidusve. Folia oblonga, acutissima. Periochaetalia insignia. Pedunculus atro rubens, tortilis, aliquando gemellus.

Ex auctoris descriptione et Dillenii synonymo t. 47. f. 34. quod auctor adducit dubius tamen quod suae stirpis caulis breuior sit, mihi quodammodo certum est. *Bryum* illud *filiforme*, *Weissium acutum* Hedwigii esse. Equidem pedunculos tortiles Villarsius dicit, Hedwigius vero negat: at hic pedunculos iuniores, ille vero senescentes procul dubio tortiles vidit, sicque lis ista componitur.

- 32 ? *B. atrouirens* furculis decumbentibus subramosis, caespitosis, filiformibus 371.
nigris apice virescentibus, foliis acuminato-setaceis numerosis. *Vill.*
pl. Dauph. v. III. p. 875.

Germ. *Schwarzgrünes Knotenmoos.* Gall. *Bry vert-noirâtre.*

Rarissimum, vt ait, muscum prope *Gap* in Delphinatu semel tantum legit auctor.

Caespites format atros, nitentes, passim viridibus maculis interspersos quae folia nouella sunt. Fructificatio non visa. Quid sit muscus ille vix e tali descriptione enucleandum.

- 33 ? *B. pilosum* furculis simplicibus caespitosis erectis, foliis capillaribus, capsu- 372.
lis obliquis operculo breuioribus. *Vill. pl. Dauph. v. II. p. 876.*

Germ. *Haariges Knotenmoos.* Gall. *Bry poileux.*

In

In summorum Alpium pinetis habitat.

Truncus erectus, simpliciusculus Folia capillarie erecta. Pedunculus gracilis. Operculum conicum capsulâ longius.

Quid sit prorsus ignoro. *Dicrano heteromallo* affine esse auctor affirmat.

Bryum falcatum ramosum erectum, foliis contabulatis setaceis subsecundis arefactione crispis, capsulis oblongis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 877.*

In montibus Prouvinciae *Champsaur* in Delphinatu habitat,

Truncus ramificatus Folia viridia, tenuia, contabulata, heteromalla, siccitate summopere crispa. Capsula oblonga erecta,

Dillenii synonymon *Bryum pilosum interrupte falcatum* t. 47. n. 33. ab auctore adductum, nec non eius descriptio dubitare non sinunt, quin illius planta *Dicranum interruptum* Hedwigii, stirps caeterum haud vulgaris, sit.

Bryum medium furculis subsimplicibus erectis, foliis setaceo-planis acuminatis, siccitate intortis, setis e perichaetio; capsulis ouatis truncatis obliquis, ciliis breuibus. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 878.*

In monte Delphinatus *Sense* lectum est.

E Dillenii synonymo procul dubio *Fissidens polycarpus* erit, sed Oederi synonymon *fl. Dan. t. 588. f. 4.* ab auctore dubitante adductum omnino excludatur,

Bryum caesium furculis subramosis erectis, foliis lineari-setaceis, capsulis oblongis acutis, ciliis breuibus, candidis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 879.*

In Delphinatus prouinciâ *Valgaudemar* in syluis frequenter occurrit.

Stirps pusilla. Cauliculi simplices, conferti, radicibus adhaerentes. Folia plana, angusta, acuminata, e viridi glauca seu cinerascencia. Pedunculus basi tuberculatus. Capsula oblonga ciliis brevissimis albis.

Habitus ex auctoris descriptione elucens nec non color singularis glaucescens. *Trichostomum glaucescens* nuperiorum esse suadent.

- 34? *B. pallidum* furculis rubris erectis distinctis, foliis lanceolato-acuminatis, semipellucidis, capsulis oblongis erectis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 379.* 375

Germ. *Blasse Knotenmoos.* Gall. *Bry pâle.*

In sylvis Delphinatus regionum *Champsaur St. Leger* etc. gregatim habitat

Truncus erectus, simplex, rubellus. Folia lanceolata, acuminata, pallida, semidiaphana. Capsula oblonga, erecta.

Bryum pallidum Schreberi, *Trichostomum pallidum* recentiorum nullatenus esse potest, cum auctor *Mnio triquetro* Linnei (*Mesfia longifolia* Hedw.) haud absumile esse affirmat. Quid sit ignoro. An noua species?

- 35? *B. tenuissimum* furculis erectis tenuissimis, foliis setaceis, capsulis oblongis erectis, pedunculis carneis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 800.* 374

Germ. *Schwächtiges Knotenmoos.* Gall. *Bry délié.*

In montibus prouinciae *Champsaur* Delphinatus habitat.

Truncus gracillimus. Folia capillaria. Pedunculi carnei. Capsula oblonga erecta.

Mnium setaceum auctorum (*Barbula conuoluta* Hedw.) ex auctoris sententia proximae refert, distinctum tamen. Mihi ignotum.

Bryum setaceum furculis erectis subramosis, foliis lanceolatis, supremis pilo albo aristatis, capsulis ciliisque rectis, rubris, oblongis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 880.*

In *Champsaur* Delphinatus habitat. Montanum.

Est *Barbula conuoluta* Hedwigii ex ipsius auctoris synonymiâ. At *B. conuolutae* folio pilo nullatenus terminata: Halleri et Weissii auctoritate in suo *Mnio setaceo* pilositatem quandam somniantium Villarsius deceptus fuisse videtur. Vide *Musc.* v. II. p. 206.

Bryum geminatum furculis erectis bifidis raro apice ramosis, foliis carinatis, lanceolatis, pedunculis breuib. capsulis operculis ouatis nitidis. Vill. pl. Dauph. v. III. p. 889.

Ad ima montium & *Theys* in Delphinatu habitat.

Ex auctoris synonymia est *Dicranum bipartitum* nobis *Musc.* v. II. p. 174, caeterum *Dicrano* falso adscriptum, vt in vltimâ huiusce operis parte fusi. euincemus.

Bryum nigrescens furculis ramosis inclinatis, nigricantibus, foliis carinato-lanceolatis, rigidis, obtusis, pedunculis subterminalibus, capsulis elliptico-acutis calyptrâ lacerâ terminatis. Vill. pl. Dauph. v. III. p. 880. t. LIV.

In prouinciâ *Valgaudemar* Delphinatus ad saxa et rupes madidas.

Truncus brevis, inclinatus, ramosus, nigrescens. Folia dura, obtusa, carinata. Pedunculi sub ramosum apicem laterales, compressi. Capsula elongata, acuminata. Calyptra basi in quatuor vel quinque lacinias diuisa.

Est *Trichostomum aquaticum* recentiorum ex auctoris synonymia, quamuis ex eius descriptione *Dicranum aciculare* esse crederes.

35? *B. sphaericum* furculis erectis basi tantum vno alterove ramo erecto productis foliis ouato-acuminatis capsulis sphaericis. Vill. pl. Dauph. 374 v. III. p. 881. t. LIV.

Germ. *Kugelförmiges Knotenmoos.* Gall. *Bry sphérique.*

In montibus regionis *Valgaudemar* in Delphinatu passim occurrit. Caetera ignorantur.

Truncus erectus, brevis, aliquot tantum lineas longus, semel plerumque prope basin innouans. Ramulus inferne gracilis. Theca sphaerica *Bartramiae pomiformis*, à quâ tamen *Bryum* istud Villarsianum trunco minuto foliisque latoribus longe recedit. Species propria esse videtur.

- 36? *B. obtusifolium* furculis erectis, foliis ovato-obtusis concavis distinctis. 375
Vill. pl. Dauph. v. III. p. 882.

Germ. *Stumpfblättriges Knotenmoos.* Gall. *Bry à feuilles encouffées.*

Summarum Alpium incolae supra *Chaillot le Vieux* lectum est, nec plura nouimus.

Truncus erectus, circiter fescuncialis, parum ramosus. Folia distincta, ovata, obtusa, concava, nigricantia. Fructificatio non visa.

Mihi prorsus ignotum.

- 37? *B. canescens* furculis ramosis, crassis, foliis oblongo-pallescens sub- 376
 undulatis aristatisque, capsulis oblongis tubulo albo non ciliato terminatis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 883.*

Germ. *Weißliches Knotenmoos.* Gall. *Bry blanchâtre.*

In Delphinatus provincia *Valgaudemar* habitat. Caetera incerta.

Surculi crassi, cylindrici, pallidi. Folia oblonga, rugosa, acuminata. Capsula oblonga tubulo terminata.

Quid sit ignoro. *Splachnum* dicerēs. An auctor apophysin pro capsula ipsamque thecam cylindricam pro capsulae parte superiore, peristomate destructo, habuit? Haec omnia summopere obscura, et vix aliquid coniecere fas est. Dolendum omnino est, auctorem caeterum accuratissimum et de re herbaria optime meritum stirpibus nostris describendis et depingendis non maiori cura ac arte incubuisse.

- 38? *B. squalidum* furculis brevibus, basi subramosis, foliis fusco-viridibus, 377
 ovato-acuminatis, siccitate dextrorsum cochleatim gyratis; capsulis oblongis pendulis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 889 t. LIV.*

Germ. *Schmutziges Knotenmoos.* Gall. *Bry sale.*

In summis montibus Delphinatus et in provincia *Le Forest* prope *Montibrisson* gregatim habitat. Caetera

Truncus erectus, circiter femuncialis. Folia acuta, lanceolata, e fusco viridia, nitentia, siccitate cochleatim gyrata. Pedunculi vagina bulbosa. Pedunculus nigricans. Capsula oblonga peristomii dentibus brevissimis. Calyptra acutissima.

Quid

Quid sit ignoro. An *Bryo Zierii* affine? Icon quamquam rudissima fere suadet.

- 39? *B. obscurum* furculis crassis brevissimis, obtusis, raro ramosis; foliis 378
 ovato-concavis, obtusis, atro-viridibus. *Vill. pl. Dauph. v. III.*
p. 890.

Germ. *Dünkeles Knotenmoos.* Gall. *Bry obscur.*

Summarum Alpium incola in *Chaillol le Vieux* passim lectum est, sed absque fructu.

Obscurum bene nominat auctor, cum non satis certus fuerit an *Bryum* sit vel *Hypnum*. Nobis obscurissima stirps.

- 40? *B. viviparum* furculis ramosis inferne subterraneis, capillaribus; foliis 379
 lanceolatis, pallidis, ex axillis gemmiferis. - *Vill. pl. Dauph. v. III.*
p. 891.

Germ. *Lebendigbährendes Knotenmoos.* Gall. *Bry vivipare.*

In Delphinatus monte *la Berarde* prope aeternas glaciei moles habitat.

Mnio fontano habitu satis simile ex auctoris sententiâ, sed mole quadruplo minus. Cauliculi ex Alpium limosi deliquiis subrepentes, digitato-divisi. Folia lanceolata, minima, ex axillis globulifera. Globuli sessiles, valide caduci, nigricantes, squamosi, verosimiliter plantarum novellarum rudimenta, quibus muscus ille cum capsulis nondum repertus propagatur.

An forte nuperioribus celebrata *Trentepohlia*? At truncus *Trentepohliae* non ramosus, nec vlla cum *Mnio fontano* affinitas.

- 41? *B. geniculatum* furculis erectis debilibus, basi ramosis, foliis oblongis 380
 aristatis punctatis, pedunculis debilibus, inflexis, capsulis ovatis
 pendulis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 892. t. LIV.*

Germ.

Germ. Gebogenes Knotenmoos. Gall. Bry geniculé.

In muris frigidis humidisque Alpestrum Delphinatus habitat.
Caetera dubia.

Truncus erectus, simplex vel bifureatus. Folia lanceolata, acuminata. Pedunculus in trunco vel ramis terminalis, circa medium geniculi instar inflexus. Capsula pendula oblonga, ventricosa. Operculum mammillare.

Mnium pseudotriquetrum referre at brevius esse colorisque nigrioris auctor affirmat. Nonne *Mnium turbinatum*? Capsulae structura eadem; at patria summopere diuersa cum hoc in muris minime vitam degat. Praeterea pedunculus flexuosus quidem est, at non geniculatus. Caeterum huic affine congenerumque esse videtur. *Bryum* istud Villarsianum, Pedunculus fere vt in *Bryo cubitali* Dicksoni; at caetera omnino discrepant.

***** Swartziana.

42?

B. *lycopodioides* trunco erecto subramoso, foliis patulis linearibus, acutis, crenulatis, subundulatis; capsula erecta brevipedunculata.

581

Bryum lycopodioides capsulis erectis; pedunculis abbreviatis foliariis; furculis elongatis, subramosis; foliis patulis linearibus, acutis, serrulatis, subundulatis Swarz. prodr. p. 139. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1336.

Germ. Bärlappenähnliches Knotenmoos. Gall. Bry lycopodiöide.

In Iamaica habitat. Caetera de hoc musco e sola Swartzii definitione mihi hucusque cognito ignorantur.

43?

B. *parasiticum* trunco erecto ramoso breui; foliis linearibus patulis; pedunculis breuissimis; capsula erectiuscula.

582

Bryum parasiticum capsulis erectiusculis, pedunculis breuissimis, furculis confertis, ramosis, breuib; foliis patulis linearibus. Swarz. Prodr. p. 139. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1336.

Germ.

Germ. *Schmarozerisches Knotenmoos.* Gall. *Bry parasite.*

In Iamaica ad arbores? habitat. Nec plura quam de praecedente nouimus.

***** *Dicksoniana.*

44?

B. flexifolium trunco erecto breuissimo; foliis ouato-lanceolatis, carinatis, sub apicem ferratis, flexuosis, siccitate contortis, capsulae erectae cylindricae operculo longo obtuse conico.

383

Bryum flexifolium capsulis erectis ouato-cylindraceutis, membranaceo-ciliatis, surculis subacaulibus, foliis flexuosis, lanceolatis ferratis.

Dicks. fasc. III. pl. Crypt. t. VII. f. 9.

Germ. *Knotenmoos mit gebogenen Blättern.* Gall. *Bry à feuilles sinuées.*

In sterilibus decliuibus Britanniae prope *Croydon* habitat. Florescentia Duratio. . . .

Truncus erectus, breuissimus duas ad quatuor lineas longus. Folia conferta, erecta, patula, ouato-lanceolata, carinata acuta, superne ferrata, margine flexuosa, siccitate contorta, neruo instructa, flauescencia. Pedunculus terminalis, erectus, subsemuncialis, firaminatus. Calyptra lateraliter fissilis, subulata. Capsula erecta, cylindrica, basi parum incrassata, *peristomate lacero-ciliato*. Operculum conicum, obtusum, apice subincrassata.

Quid sit ignoro. Ex auctoris descriptione *Barbulam* esse crederes.

384

45?

B. rufescens trunco ascendente simplici foliis secundis linearibus obiter dentatis; capsulae erectae ouatae operculo turbinato subrecuruirostro.

Bryum rufescens capsulis erectis, ouatis, dentatis, foliis secundis linearibus, pellucidis, flaccidis. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 6. t. VIII f. 2.*

Germ. *Goldegelbliches Knotenmoos.* Gall. *Bry rouffâtre.*

Ad

Ad ripas lutosas rinulorum in Scotiâ densis caespitibus habitat. Florescentiae tempus et duratio pariter ignota.

Truncus ascendens, simplex. Folia secunda, linearia, margine dentata, pellucida, reticulata, flaccida. Pedunculus erectus, terminalis, circiter trunci longitudine, rufescens. Calyptra obseruanti defuit. Capsula erecta ouata, peristomatis dentibus rubris. Operculum turbinatum rostro subrecurso.

Nonne potius *Dicranum*? Habitus indicare videtur.

- 46? B. *Forsteri* trunco erecto breuissimo; foliis confertis, ouatis, supremis conniuentibus; pedunculo ascendente; capsulae oblongo-ouatae operculo oblique rostrato. 385

Bryum Forsteri capsulis erectis denticulatis, fetis ascendentibus, surculis subacaulibus, foliis ouatis. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 4. t. VII. f. 8.*

Germ. *Forsters Knotenmoos.* Gall. *Bry de Forster.*

Britanniae incola a Forstero iuniore primum repertus ad arborum truncos caesos in *Walthamston* densis caespitibus habitat. Tempus florescentiae ignotum. Duratio. . . .

Truncus subascendens, breuissimus, simplex? Folia conferta, ouata, carinata, eleganter reticulata, nigro-viridia. Perichaetia similia caeteris, conniuentia. Pedunculus terminalis, trunco pluries longior, subascendens, flauescens. Calyptra lateraliter fissilis, subulata. Capsula erecta, ouato-oblonga. Operculum longum, rostratum, rostro obliquo.

Vix ad hocce genus pertinet, at melior peristomatis inuestigatio ad veram sedem ei assignandam necessaria est. Pro *Grimmia* vel *Weissia* haberem.

47 ? *B. reticulatum* trunco erecto ramoso; foliis ovatis, ferratis, reticulatis, capsulâ erectâ pyriformi. 396

Bryum reticulatum capsulis erectis pyriformibus, dentatis; foliis ovatis, ferratis, reticulatis. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 4. t. IV. f. 6.*
Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1337. Latch. pl. Eur. p. 486.

Germ. Netzförmiges Knotenmoos. Gall. *Bry réticulé. Bry à réseau.*

In Alpibus Scoticis habitat. Tempus florescentiæ latet. Duratio ob truncum ramosum anno longior esse videtur.

Truncus erectus ramosus. Folia distantia, ovata, parum acuta, insigniter reticulata, pellucida, versus apicem serrata, inferne integerrima. Pedunculus e trunci annotini brevis apice, vnde basilaris videtur. Capsula erecta, pyriformis, peristomatis dentibus inflexis.

Ad quodnam genus pertineat e descriptione et iconè Dicksoni non satis liquet. Si iconibus Dicksonianis fides esset, peristomium octo dentatum crederes, vt in *Splachnis* oculo incauto ob dentes geminatos sese ostendit: sed in *Splachnis* dentes reflectuntur. Caeterum huius generis habitum vesiculofamque foliorum structuram habet.

? 48 ? *B. callistomum* trunco erecto, foliis lineari-subulatis, capsulae erectiusculae suburceolatae peristomate conspicuo, operculo conico. 387

Bryum callistomum capsulis erectis ovato-suburceolatis, dentatis furculis subacaulibus; foliis erectis, lineari-subulatis. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 5. t. VIII. f. 10.*

Germ. Schönmundiges Knotenmoos. Gall. *Bry belle bouche.*

In rupibus sterilibus Alpium Scoticarum habitat. Florescentiæ tempus Duratio. . . .

Truncus erectus, brevissimus, simplex ex iconè. Folia erecta, lineari subulata, e flavescente viridia. Pedunculus terminalis, aliquando

gemellus, quatuor quinque uncias longus, erectus, superne incrassatus fuscus. Calyptra obseruanti defuit. Capsula erectiuscula, suburceolata, fusca, siccitate superne contorta, peristomate conspicuo, annulo tumente concolore. Operculum conicum.

A *Dicran rigiduli* varietate absque senioribus furculis passim occurrente *Bryum* istud Dicksonianum celeberr. Swartzius *Sue. Musc. frond. p. 89.* vix differre autumat. Habitus tamen stirpis Dicksonianae longe diuersus, folia erecta operculumque conicum in Swartzii sententiam abire non sinunt, quae praeterea nihil aliud est, quam mera coniectura.

Bryum lineare capsulis erectiusculis oblongis, ciliatis, furculis erectis, simplicibus, foliis lineari-lanceolatis, imbricato-patulis. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 6. t. VIII f. 2.*

Ad Scotiae australis aggeres subulosos vdos densis caespitibus habitat.

Truncus erectus, simplex, duas circiter uncias longus, linearis. Folia imbricato-patula, lineari-lanceolata, e viridi flauescentia. Pedunculus terminalis, semuncialis et ultra, superne admodum incrassatus, sub-tortilis luteus. Calyptra non obseruata. Capsula subinclinata, oblonga, fusca, peristomatis ciliis longis, rufis. Operculum e basi conuexa in rostrum longum sursum incuruatum definens.

Swartzius in Schraderianis aduersariis *Botanices II. Vol. 1800. p. 177.* *Bryum* istud a *Dicrano pellucido* recentiorum non differre affirmat, eiusque auctori obtempero, de planta non visa nihil certi dicere audens, quamuis Dicksoni icon et descriptio ab Hedwigianâ *Sp. musc. p. 142.* numeris pluribus abludat. Patria inprimis diuersissimas.

49 ? *B. marginatum* trunco erecto simplici; foliis ovato-lanceolatis; oculis, denticulatis, marginatis; capsulae nutantis operculo rostrato.

Bryum marginatum capsulis nutantibus operculo rostrato; foliis ovato-lanceolatis, acutis, denticulatis, marginatis. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 9. t. V. f. 1. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1338. Laich. pl. Europ. p. 486.*

Germ. *Gerändertes Knotenmoos.* Gall. *Bry marginé.*

In Scotiae pascuis habitat. Anthesis ignota. Duratio incerta.

Truncus erectus, ex icone simplex. Folia ovato-lanceolata, acuta, remote denticulata, margine nervoque crassis rubris instructa. Pedunculus erectus, terminalis, solitarius, trunci staturam subaequans. Calyptra subulata. Capsula obovata, nutans. Operculum conico-rostratum.

Bryum ferratum Schraderi, nobis *Mnium ferratum* esse omnia suadent: sed de planta non visa nihil affirmare ausim. Autoptae dubia solvant.

50.?

B. tetragonum trunco erecto ramoso, e foliis lineari-subulatis quadrifariam dispositis tetragono; ramulis scandenti-flexuosis; capsulae obliquae subglobosae ore contracto.

389

Bryum tetragonum capsulis erectiusculis subglobosis, furculis tetragonis; junioribus scandenti-flexuosis; foliis adpressis, lineari-subulatis. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 8. t. IV. f. 9. Laich. pl. Eur. p. 487. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1338. B. tetragonum* furculis erectis, basi divisis, foliis oblongo-acuminatis; oblitterato-tetragonis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 882.*

Germ. *Viereckigtes Knotenmoos.* Gall. *Bry quadrangulaire.*

In Alpibus Scoticis, nec non in Alpibus editissimis Delphinatus, supra Chaillol le Vieux etc. habitat. De florescentia nihil constat. Duratio perennis.

Truncus erectus, ramosus, ramis trunci instar e foliis quadrifariam dispositis obsolete tetragonis, nigricantibus, superne lutescenti-viridibus, ramulos iuniores plantae scandentis in modum flexuosos, rubentes,

ex apice interdum emittentibus. Folia in trunco ramulisque adultioribus arctissime imbricata, erecta, quadrifariam disposita, lineari-subulata, in ramulis flexuosis minuta, rariora, ovata. Pedunculi in ramis terminales. Capsula leuiter obliqua, ore contracto subglobosa. Peristoma annulatum.

Hedwigijs *sp. Musc. p. 73.* de hoc musco ita praeatur. „*Mnium tetragonum Dicks. fasc. II. p. 8. t. 4. f. 9.* Sporangium secundum figuram et „exempla mecum communicata, subglobosum, inclinatum, et peristonium „simplex, dentatum. An *Weissia*? cui adueniens *Swarzius Schrad. Bot. „Journ. v. II. 1800. p. 182.* hanc stirpem nouum forte genus *Weissiae* affine constituere monet. Fateor autem me tantis auctoritatibus aegre obtemperare, cum e stirpis habitu, capsulaeque formâ ac directione *Mnium* omnino eluceat.

51 ?

B. cubitale trunco basi inflexo subramoso; foliis patentibus, sagittato-acuminatis, pedunculo longissimo inflexo; capsulâ nutante elongatâ clauaeformi.

390

Bryum cubitale capsulis pendulis, clauatis, oblongis, furculis setisque inflexis, foliis sagittatis, acutis, marginatis. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 9. t. V. f. 2. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1338. Laich. pl. Eur. p. 486.*

Germ. *Ellenbogenförmiges Knotenmoos.* **Gall.** *Bry coude.*

In Alpibus Scoticis ad aggeres humidus habitat. Anthesis ignota. Duratio procul dubio perennis.

Truncus basi subdecumbens, inflexus, ramosus. Folia patentia, sagittata, acuminata neruo crasso margineque rubicundo instructa. Pedunculus terminalis, longissimus, paulo supra basim cubili flexurae instar inflexus, aureo rufescens, maxime splendens. Capsula nutans, elongata, clauaeformis. Peristomatis dentes plurimi erecti.

Maximum inter Brya hucusque nota Dicksonus pronuntiat. Nonne potius *Mnium*?

B. mi-

- 52 ? *B. minutum* trunco brevissimo, foliis erectis, lanceolatis, subconniuentibus; capsulà erecta, ellipticâ. 391

Bryum minutum subacaule, capsulis erectis ellipticis, dentatis; foliis erectis, lanceolatis, integris. *Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. p. 7. t. X. f. 17.*

Germ. *Kleinliches Knotenmoos.* Gall. *Bry raccurei.*

In pascuis Britanniae habitat. Caetera latent.

Plantula circiter bilinearis. Folia erectiuscula, apicibus subconniuentibus, unineruia. Pedunculus erectus, pallide fuscus. Capsula laevis. Calyptra glabra, laevis.

E minimis esse videtur. Nonne *Weissia*?

- 53 ? *B. nudum* trunco fere nullo; foliis erectis, lanceolatis; capsulae inclinatae ouato-globosae operculo conuexo-conico. 392

Bryum nudum acaule, pedunculo elongato, capsulà ouato-globosâ, inclinatâ; dentata. *Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. p. 7. t. X. f. 15.*

Germ. *Nacktes Knotenmoos.* Gall. *Bry nu.*

Ad fossarum ripas in solo argilloso prope *Manchester D. G. Caley*, et prope *Perth* in Scotiâ *D. G. Don* legerunt. Plura nescimus.

Truncus omnium minimus fere nullus. Folia pauca, erecta, lanceolata, integra, ductulorum fasciculo obsoleto instructa. Pedunculus erectus, aetate tortilis, fuscus, vaginulae cylindraceae, dilute fuscae, apice saturatiore implantatus. Capsula inclinata, ouato-globosa. Operculum conico-conuexum. Calyptra glabra. Peristomium simplex, dentibus latiusculis integris.

Weissia vel *Grimmia* esse videtur. *Bryum* ob peristoma simplex certe non est.

B pauci-

- 54 ? B. *paucifolium* trunco breui, simplicissimo; foliis patertibus, lineari-subulatis; exfasciculatis, inferioribus obtusiusculis; capsulae erectae, oblongo-cylindricae operculo rostrato. 393

Bryum paucifolium capsulis erectis subcylindricis, dentatis, caule abbreviato; simplicissimo, foliis patentibus lineari-subulatis. *Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. p. 7. t. XI. f. 3.*

Germ. *Wenigblättriges Knotenmoos*. Gall. *Bry effeuillé*.

In fragmentis laterum in ruderatis prope *Walhercy* in comitatu Eboracensi habitat. Plura nescimus.

Caulis abbreviatus, simplicissimus. Folia inferiora obtusiuscula, ad lentem concaviuscula, eneruia, integra, superiora acuta. Pedunculus caule multoties longior, erectus. Calyptra glabra, laevis. Capsula oblongo-cylindrica, operculo delapso infra osculum contracta. Operculum rostratum.

Prohabiliter *Weiffa*.

- 55 ? B. *Brownianum* trunco minimo, foliis erectiusculis linearibus capillaceis exfasciculatis, capsulae erectae ouatae operculo conico-rostrato, inclinato. 394

Bryum Brownianum acaule, foliis sterilibus capillaceis planis, perichaetialibus lanceolatis, concavis, brevioribus, capsulis erectis, oualibus dentatis. *Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. p. 7. t. X. f. 16.*

Germ. *Brownianisches Knotenmoos*. Gall. *Bry de Brown*.

In rupibus et saxis umbrosis syluaticis quae caespitibus planis latis instar Byssi inuestit, ad ripas fluminis prope *Roslerie* non longe ab *Edna D. Brown* in Britannia detexit. Caetera ignorantur.

Truncus minimus ita ut plantula acaulis videatur. Folia erectiuscula, oculo nudo capillaria, ad lentem angustissima lincaria, integerima,

rima, exfasciculata. Perichaetia subimbricata, acuta, pariter enervia. Pedunculus foliis caulinis duplo circiter longior, erectus, strictus. Calyptra glabra laevis. Capsula erecta, ovata, fusca. Operculum thecâ brevius, rostrato-conicum; inclinatum. Peristoma simplex dentibus latiusculis, triangularibus, erectis, integris, pallidis.

Quid sit, prorsus ignoro. *Bryum* certe non est. An *Grimmia*?

56 ?

B. attenuatum trunco erecto, inferne nudo, prolifero, foliis terminalibus, patentibus, lanceolatis; capsula cylindraceo-clauatae, erectae operculo conuexo.

395

Bryum attenuatum capsulis erectis nudis cylindraceo-clauatis attenuatis; caule simplici saepius prolifero inferne nudiusculo, foliis terminalibus lanceolatis patentibus. *Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. p. 8. t. X. f. 8.*

Germ. *Verdünnetes Knotenmoos.* Gall. *Bry aminu.*

In paludibus montosis Scotiae habitat. . . .

Truncus ascendens, simplex, aetate autem plerumque, annotino, prolifer, purpureo castaneus. Folia stellatim patentia, lanceolata, fasciculo instructa, raticulata, pellucida, inferiora obtusiora. Pedunculus caule longior. Capsula erecta cylindraceo-clauata. Operculum conuexum. Peristoma nudum.

Ex obscurâ auctoris descriptione *Gymnostomum* esse videtur et *stelligero* quidem satis simile, sed operculi forma remouet.

Bryum viridulum fronde abbreviata ascendente paucifolia pedunculo basi depresso, capsulâ erectiusculâ ovali dentata. *Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. p. 8. et fasc. I. p. 3. t. 1. f. 15.* est *Fissidens exilis* Hedwigii sp. musc. p. 152. t. 38. f. 1. 2. 3. 4. in supplemento nostro describendus.

Bryum

Bryum Griffithianum caule simplicissimo, abbreviato, foliis spathulatis, integerrimis eneruibus subsucculentis; capsulis obouatis nudis inclinatissimis, operculo conuexo, pedunculo sursum incrassato. *Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. t. X. f. 10. p. 8.* est *Splachnum succulentum*; nobis in supplemento describendum, *Splachno* Froelichiano satis simile et eum eo commixtum; ab eo autem specificè distinctum.

57 ? *B. viridissimum* trunco erecto, ramoso, foliis oblongo-lanceolatis, acutis, reflexo-patulis; capsulae erectae ouatae operculo brevissime rostrato. 396

Bryum viridissimum capsulis erectis ouatis, caulibus ramosis, foliis confertissimis, oblongo-lanceolatis, acutis reflexo-patulis. *Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. p. 9. t. X. f. 18.*

Germ. *Sehr grünes Knotenmoos.* Gall. *Bry très vert.*

Habitat in pascuis Scotiae: *Rosshine*; in arborum truncis et in muris prope *Kilcullen-bridge* in Hibernia, *D. Brown* detexit. Caespitosum est.

Truncus erectus ramosus, ad apicem parum incrassatus, subtruncatus, foliosissimus. Folia oblongo-lanceolata, acuta, patentia, apicibus reflexis, laetissime virentia. Pedunculus pallidus. Calyptra longa subulata. Capsula erecta, ouata. Operculum brevissime rostratum.

Species noua esse videtur. Genus incertum.

58 ? *B. conoideum* trunco erecto subramoso, foliis patentibus confertis, oblongis, mucronatis, capsulae erectae subellipticae operculo conico-roltrato. 397

Bryum conoideum capsulis erectis subellipticis; ore patulo, operculo rostrato, foliis patentibus confertis, oblongis, mucronatis, caule subramoso. *Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. p. 9. t. XI. f. 2.*

Germ. *Kege'förmiges Knotenmoos.* Gall. *Bry conoïde.*

In fagorum truncis prope *Inverary* in Britannia habitat. . . .

Praecedenti simillimum, a quo vix aliter quam habitu tenuiore, staturâ duplo minore, trunco minus ramoso, foliis patentibus nec patulo-reflexis, capsulae tandem ore non contracto differt. An specie fere distinctum?

- 59? *B. piliferum* trunco brevissimo, foliis ovatis acutis subconcauis piliferis; 398
capsulae oblongae erectae operculo rostellato recto.

Bryum piliferum subacaule, capsulis erectis oblongis; foliis subconcauis, ovatis, acutis, piliferis. *Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. p. 10. t. X. f. 14.*

Germ. *Haartragendes Knotenmoos.* Gall. *Bry porte-poil.*

Ad aggeres umbrosos prope *Alberfeldy* habitat.

Folia parum concava nervo in pilum folii longitudine terminata. Peristomium breviter dentatum. Operculi rostrum rectum.

Mihi prorsus ignotum.

- 60? *B. fulvellum* trunco erectiusculo ramoso, foliis subsecundis, subulato- 399
setaceis, capsulâ erectâ obouatâ.

Bryum fulvellum capsulis erectis, obouatis; caulibus erectiusculis ramosis; foliis subsecundis, subulato-setaceis. *Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. p. 10. t. XI. f. 1.*

Germ. *Rothfahlfarbiges Knotenmoos.* Gall. *Bry fauve.*

In rupibus Alpium Scoticarum *Ben. More* detexit.

Caules vagi, ramosi, fertiles plus minus flexuosi, semunciam, vnciam longi, trunco saturate rubicundo vel atro-fusco inter folia trans-

lucentæ. Folia in stirpe foemineâ secunda, in masculâ subsecunda, stri-
ctiora, omnia subulato-setacea, lutescenti-viridia. Pedunculus caule multo
breuior. Calyptra, glabra, laevis, stramineo-viridis. Capsula erecta,
obouata, demum striata, stramineo-viridis. Operculum auctori defuit.

Stirps dioica. Flos masculus capituliformis terminalis in di-
stincto indiuiduo, *Weissiam* esse suadet: quin et auctor inter *Weissiam acu-*
tem et *Bryum uncinatum* quasi mediam esse monet.

Bryum uncinatum capsulis inclinato-cernuis, ouatis, dentatis,
apophysi minuta, foliis secundis uncinato-curuatis, e basi latiore setaceis,
caulibus ascendentibus subramosis. *Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. p. II. t. XI. f. 8.*
ex auctoris descriptione et icone procul dubio. *Dicranum falcatum* Hedwigii
est nobis in supplemento huiusce operis describendum. Interea conferatur
cum Dicksono *Hedw. sp. Musc. p. 150 t. XXXII. f. 1-7. Dicranum longifo-*
lium referre vterque monet, et quomodo ab eo distinguendum sit docet.

61² *B. inclinans* trunco erecto ramoso; foliis e basi latiore setaceis vndique 400
versis, siccitate crispescentibus; capsulâ inclinato-cernuâ, apophysi
breui instructâ.

Bryum inclinans capsulis inclinato-cernuis dentatis, apophysi
minuta, foliis e basi latiore setaceis, integerrimis, vndique versis sic-
catione crispis, caulibus ramosis. *Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. p. 11. t. XI.*
f. 9.

Germ. *Geneigtes Knotenmoos.* Gall. *Bry incliné.*

In Alpibus Scoticis, vbi in summo iugo *Craig-Cailleach D. Brown*
detexit, habitat . . .

De hac stirpe auctor nos hoc tantum docet a *Dicrano virenti* Hed-
wigii foliis magis setaceis integerrimis nec apice ferratis, et peristomii den-
tibus non bifidis, differre. An *Weissia*?

Bryum

Bryum palustre capsulis inclinatis ovatis dentatis, operculis conico-rostratis, foliis recurvis integris, caulibus ramosis Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. p. 11. 12. est *Dicranum*, et quidem a nobis cum *Dicrano pellucido* quod proxime refert coniunctum, auctore vero Dicksoni autopta ab eo specie diuersum. In supplemento describetur.

- 62? *B. aristatum* trunco ramofo, annotino fructifero; ramis fastigiatis; foliis oblongo-lingulatis mucronatis; capsulae erectae cylindraceae operculo subulato.

Bryum aristatum ramis fastigiatis, foliis oblongo-lingulatis mucronatis; capsulis cylindraceis erectis barbatis; operculis subulatis. Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. p. 12. t. XI. f. 7.

Germ. Spitziges Knotenmoos. Gall. *Bry pointu*.

In muris prope Croydon in Britannia habitat.

Truncus erectus, ramosus, ramis fastigiatis. Folia oblongo-lingulata, mucronata, modice patentia, ductulorum fasciculo instructa, integerrima. Pedunculus in caule annotino terminalis, fusco-purpureus. Capsula erecta cylindracea, peristomio barbato. Operculum rectiusculum vix capsulae longitudine.

barbula esse videtur.

- 63? *B. papillosum* trunco erecto ramofo; foliis erecto-patentibus lineari-subulatis; capsulae oblongae erectiusculae basi interiore papillofae, operculo conico.

Bryum papillosum capsulis erecto-inclinatis oblongis, dentatis, basi interioris lateris papillofis, operculis conicis; surculis ramosis, vndique erecto-patentibus. Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. p. 12. 13. t. XI. f. 5.

Germ. Warztragendes Knotenmoos. Gall. *Bry a mammelon*.

In locis turfosis Alpium Scoticarum habitat.

Truncus erectus, semipollicaris, ramosus. Folia conferta, lineari-subulatae, integra, fasciculo instructa, nigro-viridia. Pedunculus terminalis, erectus, trunco longior, castaneus; vaginulae cylindraceae infixus. Capsula erectiuscula oblonga, castanea, lateris interioris basi papillosa. Operculum concolor conicum. Peristomii dentes erecti, fetacei.

Planta dioica. Flos masculus capituliformis, terminalis.

Distincta species esse videtur, mihi autem prorsus ignota.

Bryum frictum caulibus ramosis, foliis carinatis, subulatis, patulis, capsulis inclinatis, striatis, dentatis. *Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. p. 13.* est *Dicranum palustre* nostrum. —, Peristomii dentes, auctore Dicksono, fusco-purpurei." Vid. *Musc. Recent. v. II. p. 174.*

64? *B. interruptum* trunco erectiusculo, ramoso, interrupte attenuato; foliis 403
subsecundis linearibus acuminatis, capsulae subobliquae ovatae operculo breui.

Bryum interruptum capsulis erectis subobliquis; caulibus interrupte attenuatis, foliis subsecundis linearibus acuminatis. *Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. t. XI. f. 6. p. 13.*

Germ. *Unterbrochener Knotenmoos.* Gall. *Bry interrompu.*

In rupibus Britanniae habitat. *Ben. Nevis.*

Caules conferti, subramosi, erectiusculi, subinflexi, interrupte attenuati. Folia approximata, subsecunda, lineari-acuminata, acumine incurvo. Pedunculus terminalis caule triplo brevior. Calyptra ovato-subulata. Capsula erectiuscula, parum obliqua, ovata, parva. Peristomium, ut ait auctor parum ciliatum. Operculum breve. — Color totius planta sordide fuscus.

Species propria a *Dicrano interrupto* foliis siccitate non tortilibus, operculo breui, et peristomii formâ diuersissima. Genus ignoramus — Habitus *Bryi flexuosi* obseruante Dicksono. An eiusdem familiae?

Bryum lutescens caule procumbente; ramis confertis breuibus, foliis lanceolatis margine reuoluto, capsulis oblongis, dentatis *Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. p. 14.* est *Trichostomum fasciculare* Schraderi. *Vid. Musc. Recent. v. II. p. 131.*

Bryum immersum caulibus erectis ramosis, foliis subulatis, pedunculis terminalibus abbreviatis, capsulis ouatis, dentatis. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 15.* est *Sphagnum alpinum* Linnei et caeterorum auctorum. Vide *Musc. Recent. v. II. p. 28.* diu pro plantâ suspectâ habitum; nunc verò peristomio explorato inter *Weissias* vel *Grimmias* referendum, et in operis huiusce supplemento fufius describendum. De hac specie auctor autopta iusto breuius dicit: „Folia in fertilibus (foeminis) stricta, recta: in sterilibus (masculis) subheteromalla. Capsula foliis immersa, ore patulo, dentibus latiusculis, erectiusculis.”

65? B. *compactum* foliis arctissime imbricatis, appressis, apice serratis, capsulae pendulae obouatae operculo breuissimo. 440

Bryum compactum capsulis pendulis obouatis, foliis imbricatis lineari-lanceolatis acutis. *Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. p. 15. t. XI. f. 11.*

Germ. *Zusammengepresstes Knotenmoos.* Gall. *Bry compacte.*

In paludibus turfosis Scotiae habitat. Caetera ignorantur.

Folia arctissime imbricata, appressa, apice serrata. Peristoma denticulatum, dentibus numerosis, erectis, albis. Operculum breuissimum.

Forte inter *Brya* Hedwigiana pertinet.

Quot ambagibus, dubiis obscuritatibusque haec muscorum variegata cohors *Bryo* adscripta laboret, facile quisque videbit. Illam igitur futuris obseruatoribus autoptis castigandam emendandamque tradimus: nobis vero ob speciminum defectum, iconum descriptionumque imperfectionem, peristomiique indagationem aut nullam aut negligentius institutam, has species quarum certe minima pars inter *Brya Hedwigiana* iure militat, melius determinare non licuit. Dicksonianae imprimis quamuis iconibus nitidis illustratae plurimam habent difficultatem, propter *Peristomii* summinopere rudem et primae Botanices aetati potius quam Hedwigianis temporibus conuenientem descriptionem; nec, si quae harum nouarum plantarum specimina casu apud nos peruenerunt, peristoma tale est, cum plerumque lacsum vel corruptum sit, ut ex eius inuestigatione aliquid certi erui possit. Spero tamen, omnibus bonis adiuuantibus et mecum specimina meliora communicantibus, copiam modo factum iri has tenebras depellendi, lucemque exoptatam in hanc muscologiae partem inferendi.

25. ARRHENOPTERV M.

Germ. Arrhenopter. Gall. Arrhenoptere.

Obs. Genus recentius ab Hedwigio conditum et nomine isto graecae compositionis (ἀρῆν mas et πτερον ala) ob florem masculinum alarem instructum. Hedw. sp. musc. p. 193. Maschalarrhen Spreng. Bryum Dill. Linn. Bryon Adans.

Flos monicus. Masculus subfoemineo alaris gemmiformis. Foemineus terminalis. Peristoma duplex. Externum dentibus sedecim latiusculis acutis; internum ciliis e membranâ plicato-carinata difformibus. Tab. I. fig. 1.

1. A. heterostichum truncato erecto diuiso; foliis secundis, distichis, obtusis, apice ferrulatis; perichaetialibus aristatis; capsulae oblongae subcernuae operculo conuexo-cuspidato. 405

Arrhenopterum heterostichum compressum, foliis obtuse lanceolatis: superioribus ad extremitatem ferrulatis: perigonalibus foemineis minimis aristatis. Hedw. sp. musc. p. 193. t. 46. f. 1-9. Bryum heteropterum, pellucidum. Dill. hist. musc. t. 45. f. 11.

Bryon. Adans. fam. pl. v. II. p. 493.

Germ. Einseitiger Arrhenopter. Gall. Arrhenoptere unilatéral.

In Virginia et Pensyluania circa Lancaster habitat. In terrâ laxâ arenosâ nasci Dillenius monet. Anthesis ignota. Duratio perennis.

Truncus erectus, diuissus, ad radices agendas praesertim parte inferiore summopere procliuis, atro-purpureus. Rami compressiusculi, at
non

non ita explanati quam icon Dilleniana sistit. Folia sessilia, alternatim ad vtrumque latus deiecta, subsecunda, concaviuscula, oblonga; inferiora longe minora, margine integra, acutiuscula; superiora margine integra, acutiuscula; superiora maxima, obtusa circa apicem serrulata; omnia fasciculo viridi in senescentibus rubello et in apiculam producto instructa. Flos masculus gemmiformis subfoemineo alaris, antheris circiter decem paraphysibus stipatis, foliis floralibus concavis, acuminatis, apice reflexiusculo. Flos foemineus terminalis, stylis 6-8, pariter paraphysibus instructus, foliis floralibus minutis concavis, fasciculo in aristam longam producto. Pedunculus quatuor ad sex lineas longus, vt in meo specimine video, (Dillenius vero subuncialem dicit et figurauit) validus, non tortilis, pallidus, laeuis. Calyptra oblonga, lateraliter fissilis. Capsula subcernua, elongata, leuissima arcuata, siccitate striata, fuscilla. Annulus praesens. Operculum e basi conuexa in cuspidem longiusculam sursum deorsumve directam productum, rubens. Peristomatis externi dentes sedecim pallidi; interni processus bis perforati, ciliis solitariis interiectis. Semina minutissima. *Tab. I. fig. 1.*

26. MNIUM.

Germ. Sternmoos. *Gall.* Mnîe. Etoilée. *)

Obs. Nomen graecum et muscum absolute designans, a pristinis Botanicis autem minime vsurpatum. Dillenius primus illud generi proprio imposuit. Hedwigijs retinuit et castigavit. *Hedw. fund. Musc. v. II. p. 94. Eiusd. sp. Musc. p. 188.*

Mnium *Hedw. Gmel. Linn. iun.* Bryum *Schreb. Neck. Web. Swarz.* Mnium et Bryum *Dill. Linn. Hall.* Brever, Mnion, Bryon, Polla *Adans.* Hypnum *Schrank.*

Flos dioicus, rarius monoicus. Masculus terminalis, disciformis. Foemineus terminalis. Peristoma duplex. Externum dentibus sedecim latiusculis, acutis. Internum membranaeum, plicato-carinatum, laciniatum, laciniis latiusculis capillaribusque alternis. Musc. recent. v. II. t. IV. f. 26.

I. Capsulâ obliquâ vel cernente.

* Maribus aliis disciformibus, aliis in capitulum pedunculatum adgregatis.

M *palustre* trunco erecto apice diuiso; foliis imbricatis, lanceolato-acuminatis, patulis; capsulae subcernuae oblongo-ouatae operculo conico obtusiusculo.

406

Mnium

*) *Germ.* Sternmoos. *Holl.* Roosmoos. Sternmos. *Dan.* Stjernemoos. *Suec.* Stjernmoosa. *Angl.* Mnium. Marsh-moss. *Gall.* Mnîe, Mniole. *Ital.* Mnio.

Mnium palustre trunco erecto dichotomo, foliis oblongo-lanceolatis, integerrimis, sporangiis oblongis erectis. S. Hedw. sp. musc. p. 188. Eiusd. fund. Musc. v. II. p. 94. *Mnium palustre* furculo ramoso dichotomo, foliis subulatis, acutis, carinatis, thecis oblongis, operculis conicis. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 968. Monch. pl. Marp. p. 744. Baumg. fl. Lips. n. 132. Roth fl. Germ. v. I. p. 474. Samn. fl. Poson. n. 1084. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1329. Laich. pl. Eur. p. 477. *M. palustre* caule dichotomo foliis subulatis. Linn. sp. pl. p. 1574. Syst. Nat. v. II. p. 700. Linn. iun. meth. musc. p. 364. Hoffm. Den. fl. v. II. p. 47. Weiss. Crypt. Gött. p. 165. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1295. Poll. pl. Pal. n. 981. Schreb. spic. fl. Lips. p. 102. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 842. Regg. fl. Ged. p. 160. Linn. fl. Suec. n. 970. Fl. Lapp. ed. nov. p. 334. Gunn. fl. Norw. n. 682. Huds. fl. Angl. p. 402. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 708. Neck. fl. Gallo Belg. v. II. p. 418. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 37. All. fl. Ped. n. 2438. Panz. Fl. Ital. Syst. XIII th. v. II. p. 248. Schmid. An. t. 56. f. 2. — *Mnium maius*, ramis longioribus bifurcatis. Dill. musc. p. 233. t. 3. f. 3. — *Mnium* caulibus rubiginosis, bipartitis, foliis lanceolatis, mollibus, capsulis cylindricis acuminatis. Hall. hist. St. Helv. n. 1855.

Bryum palustre furculis ramosis, dichotomis, foliis lanceolatis, acuminatis, carinatis, patulis; capsulis oblongis subcernuis operculo conico. Swarz. Musc. Suec. p. 46. *B. palustre* furculis debilibus erectis simplicibus aut semel Drepetito bifidis, basi byssosuluo rubiginosis, foliis oblongo-acutis virore pallidis, capsulis inclinatis, ciliis rubris. Vill. pl. Dauph. v. II. p. 891. *B. palustre* furculo erecto dichotomo, stipitibus acullaribus, capituliformis, capsulis obliquis. Neck. meth. musc. p. 210. *B. palustre* Web. sp. fl. Gött. p. 123. Roth. fl. Germ. v. III. p. 233.

Hypnum palustre, erectum, brevius, ramis longioribus, foliis angustioribus. Dill. Cat. Giess. p. 219.

Breuer. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Muscus palustris, erectus, flavescent, capillaceo folio. *Vaill. Bot. Par. p. 125. t. 24. f. 1. Tourn. Inst. p. 551. Mor. Hist. Ox. P. III. p. 629. t. 6. f. 9. Buxb. Cent. I. p. 45. t. 65. f. 1. 2. 3. 4. Buddl. hort. sicc. fol. 32.*

Germ. *Sumpffternmoos*. Gall. *Mnïe ou Etoitïe des marais*. Angl. *Marsh-Mnium*. Norw. *Sulfumarle*.

In paludibus vliginosisque syluaticis totius Europae habitat rarius fructificans. Vero capsulae vigent. Duratio perennis.

Truncus erectus, bi-triuncialis, inferne simplex, rubiginosus, nempe radiculis innumeris tomentum rufum sistentibus dense stipatus; superne nunc ad dichotomiae normam, nunc irregulariter pluries diuisus, ramis extremis apice incrassatis, flavescentibus. Folia inferiora laxè imbricata, ita vt truncus nigrotomentosus per spatia sese spectandum praebeat; minora, fusca vel sordide et obscure viridia; superiora densius imbricata, oblongo-lanceolata, (Billenii icon nimis acuminata sistit) acutiuscula, concava, margine integerrima, nervo crasso viridi instructa, pellucida, e viridi luteola, madida patula, siccitate cauli appressa crispaque praesertim suprema. Perichaetia similia caeteris, maiora. Pedunculus in trunci ramorumve annuorum apice erectus, solitarius, biuncialis, longior, subrubens. Calyptra, recta, angusta, subfusca. Theca oblongo-ouata, subcernua, maturitate striata, subfusca. Operculum breue, conicum, acutiusculum lutescens. Peristome externum e dentibus sedecim acutis; internum membranaceum laciniato-ciliatum.

Truncus masculus foemineo minus ramosus nec raro simplex, stellulâ foliorum perigonialium caeteris multo maiorum terminatus, aliquando etiam pedunculas superne nudas inferne foliosas, antheras innumeras subformam capituli gerentes ad floris masculi marginem profert. *Vid. Dill. fig. cit l. c.* Haec stirps igitur mares dimorphos, discoideos nempe et capituliformes habet. Caeterum individua his capitulis nudis instructa rarissima sunt, et nullus recentiorum quod sciam, talia vidit, praeter Hallerum, qui pro foliorum iuniorum acervulo habuit.

Cum Hallerus capsulas pendulas graciles dicat, crederes eum aliam speciem prae oculis habuisse. Caeterum eius descriptio cum nostrâ conuenit, et Scopoli us etiam obseruauit capsulas musci nostri reipsâ senio aliquando nutare.

2. *M. inordinatum* trunco reclinato ramofo, ramis simplicibus, inordinatis; 407
foliis imbricatis, ouatis, obtusis; capsulâ erectiusculâ subcylindricâ.

Mnium ramis breuib. inordinate progredientibus. *Dill. Musc.*
p. 239. t. 31. f. 8.

Germ. *Unregelmässiges Sternmoos.* Gall. *Mnie, ou Etoilee irrégulière.* Angl. *Irregularly Mnium.*

In Virginiae paludibus habitat, vbi Mitchellius legit et Dillenio communicauit. Tempus florescentiae ignotum. Duratio perennis.

Truncus reclinatus, vncialis, fescuncialis, tomento radiculoso in muscis palustribus fere solemnis, e Dillenii obseruatione carens, ramosus, ramis breuib., simplicibus, inordinatis. Folia patentia, imbricata, ouata, apice obtusiusculo, carinata, pellucida, ductulorum fasciculo instructa, e viridi et flauo albicantia, infima vero nigricantia. Pedunculi in indiuiduis propriis e ramis terminales, breues, nudi, florem masculinum sub formâ capituli puluerulenti ferentes. In indiuiduis aliis e ramorum apice prodeunt pedunculi istis multo longiores, vnciales et vltra, erecti, obscure rubentes, vaginâ purpureâ notabili. Calyptra non obseruata. Thecâ erectiuscula, subcernua, cylindrica, gracilis, ex ochreo-ferruginea. Operculum paruum acute conicum.

Species distincta praecedenti affinis eique procul dubio congener, caeterum nondum satis obseruata.

M. polycephalum trunco erecto, ramofo; foliis imbricatis, lanceolato- 408
subulatis; pedunculis capituliferis inferne foliosis; capsulâ

Mnium ramosum furculo ramoso erecto, pedunculis foemineis axillaribus. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1329. Laich. pl. Eur. p. 477. *M. ramosum* caule ramoso erecto, pedunculis foemineis axillaribus. Huds. fl. Angl. p. 403. Linn. Syst. Veg. p. 946. Leers. fl. Herb. n. 815. Dem. Bot. v. I. p. 388. Panz. Pflanz. Syst. XIII. th. v. II. p. 193. — *Mnium prolixum* stipite setaceo, axillari, globulifero, furculo ramoso, imbricato, primordialibus plumulosis. Neck. meth. musc. p. 235. *Mnium maius*, minus ramosum, capitulis puluerulentis crebrioribus. Dill. musc. p. 235. t. 31. f. 4. — *Mnium prolixum*, fluctans, petiolis alaribus, sphaerulis pulueriferis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1856.

Mnion. Adans. fam. pl. v. II. p. 493.

Bryum androgynum v. β . *prolixum*. Roth. fl. Germ. v. III. p. 229.

Muscus puluerulentis capitulis Verronis. Buddl. hort. ficc. v. II. fol. 32.

Muscus alter, botryoides, elatior. Vern.

Germ. Vielköpfiges Sternmoos. Gall. Mnée ou Etoilée à plusieurs têtes. Angl. Mary-headed Boy-Mnium Dill. Branched Mnium. Huds.

In Angliæ, Auerntiae, Heluetiae syluaticis muscosis humidis; densis caespitibus habitat. In Germaniâ Rothio etiam occurrit sed sine capsulâ. Fructificatio nulli visa. Duratio procul dubio perennis.

Truncus erectus, passim ramosus. Folia laxius imbricatâ, patula, lanceolato-subulata. Pedunculi creberrimi è foliorum superiorum mediorum axillis suberecti, graciles, foliis tenuissimis seu ligulis foliaceis medio tenus cincti, capitula puluerulenta, hirta, subviridia, flores masculos sistentia ferentes. Fructificatio nondum visa.

Stirps singularis procul dubio huiusce tribus. Weberus a *Mnio palustri* vix differre credit; et reipsa illud proxime refert. Pro *Bryi androgyni* varietate Rothius habet. et pedunculi capituliferi in illo nudi, in hoc vero ad medium vsque foliosi coniungere non sinunt.

Ab Hudsono non bene *ramosum* nominatum est, cum Dillenius disertis verbis *minus ramosum* dicat et pleraque *Mnia* non minus *ramosa* sint, nisi pedunculos capituliferos pro ramis habeas. Species autem ista et praecedens mihi nondum obuia ab autoptis maiori studio obseruandae, cum dubiis et ambagibus hucusque vexatae sint.

* *Maribus omnibus disciformibus.*

4. *M. tomentosum* trunco erecto, dichotomo, tomentoso; foliis subulatis; 409
capsulâ obliquâ sphaerica.

Mnium tomentosum furculo dichotomo erecto, tomentoso; foliis subulatis; capsulis sphaericis. Swarz. Prodr. p. 139. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1329.

Germ. *Filsiges Sternmoos*. Gall. *Mnie ou Etoilee coronneuse*.

In Iamaicâ habitat. Plura non nouimus, cum stirps ista soli Swarziô cognita, nondum, quod sciam, ab eo descripta fuerit.

5. *M. strictum* trunco caulescente; foliis capillaceis; pedunculis elongatis, 410
terminalibus; capsulâ obliquâ.

Mnium strictum furculo caulescente etc. Swarz. Prodr. p. 139. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1328.

Germ. *Senkrechtes Sternmoos*. Gall. *Mnie ou Etoilee perpendiculaire*.

Habitat in Iamaicâ nec magis quam praecedens cognitum est.

6. *M. fontanum* trunco erecto ramoso; ramis terminalibus subuerticillatis; 411
foliis imbricatis, ouato-lanceolatis, acuminatis, apice ferrulatis, subsecundis, capsulae obliquae subrotundae operculo conico breui.

Mnium fontanum trunco innouationibus ramoso; foliis ouato-lanceolatis; sporangiis sphaericis, peristomio interno tenerrime ciliato. S. Hedw. sp. musc. p. 195. Eiusd. fund. musc. v. II. p. 94. Eiv d. Samml. Abhandl. t. I. f. 6. *M. fontanum* furculo subramoso erecto; foliis lanceolatis, apice setaceis, incuruis; thecis subrotundis, obliquis, operculo conico, umbilicato, obtuso. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 963. Baumg. fl. Lips. n. 1311. Mönch. pl. Marp. p. 744. Roth. fl. Germ. v. I. p. 474. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 54. Laich pl. Eur. p. 477. Gmel Syst. Nat. v. II. p. 1329. *M. fontanum* caule simplici, geniculis inflexo capsulis subrotundis. Linn. iun. meth. musc. p. 364. *M. fontanum* caule simplici geniculis inflexo. Linn. sp. pl. p. 1574. Syst. Nat. v. II. p. 700. Gern. tab. Phyl. t. 61. 1056. 7. Weiss. Crypt. Gött. p. 45. Web spec. fl. Gött. p. 121. Poll. pl. Pal. n. 980 f. 6. Scop. fl. Carn. ed. II. n. 1294. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 852. Wulf. fl. Bor. p. 54. Linn. fl. Suec. n. 969. Gunn. fl. Norw. n. 816. Fl. Lap. n. 414. Oed. fl. Dan. t. 298. St. Isl. p. 212. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 708. Neck. fl. Gall. Belg. v. II. p. 565. La Mirk. fl. Franc. v. I. p. 37. All. f. Ped. n. 2457. Ponz. Pfl. Syst. XIII. th. v. II. p. 252 — *Mnium* caulibus teretibus, erectis, vertice multifidis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1851.

Bryum fontanum furculis subramosis, teretibus, erectis, confertis; foliis ouato-lanceolatis, apice setaceis, subsecundis; capsulis subrotundis, obliquis, operculis umbilicatis. Swarz. Succ. Musc. p. 48. *B. fontanum* furculis rigidis apice ramosis, foliis lanceolatis, capsulis inclinatis, subrotundis. Vill. pl. Dauph. v. III. p. 890. *B. fontanum* antheris obliquis subrotundis, caule simplici, geniculis inflexo. Hudr. fl. Angl. p. 404. Schreb. spic. fl. Lips. p. 75. *B. fontanum* furculo simplici tereti, capitulis obliquis subrotundis. Neck. meth. mu. c. p. 209. — *Bryum* palustre scopis teretibus stellatis, vertice multifidis. Dill. musc. p. 340. t. 44. f. 2.

Breuer. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Hypnum fontanum furculis simpliciusculis vix ramosis, erectis filiformibus, elongatis; foliis adpressis, humiditate patentibus. Schrank.

prim

prim. fl. Salisb. n. 848. Eiusd. Baiers. fl. v. II. p. 472. — Muscus capillaceus, tenuissimus, pediculo longissimo, purpurascente, capitulo rotundiore. Tourn. Inst. p. 551. Vaill. Bot. Par. p. 134. t. 24. f. 10. Mor. Hist. Ox. P. III. p. 623. t. 6. f. 8. Buxb. Cent. I. p. 45. t. 65. f. 2. 3. Pluker. Alm. p. 255. t. 47. f. 6. — Muscus stellatus, alpinus, palustris maior. Mich. Gau. nov. p. 103. t. 59. f. 4.

Germ. *Brunnen-Sternmoos.* Gall. *Etoilée des Fontaines.* Mnio des fontaines. Le Mark. Angl. *Fountain-Mnium.* Norw. *Kjelmossa.*

In locis scaturiginosis, fontibus, paludosis montanis et alpinis totius Europae, Africae in monte Atlante vbi cel. *Desfontaines* inuenit, et Americae in freto Magellanico vnde a Commersono relatum est, habitat. Mnio, Iunio capsulae sunt in optimo vigore, tuncque flores nouelli apparent. Duratio perennis.

Caules erecti, conferti, longissimi, tri-quadrunciales, partim terrae paludosae immerfi et ex omnium fere foliorum axillis radículas innu-
meras, quae tomentum rubellum sistunt omittentes, longe simplices, apice vero ramosi. Rami subuerticillatim dispositi, vno aut altero caeteris multo longiore, teretes, subfiliformes, steriles, simplices, ramosique. Folia in caule ramisque primariis dense imbricata, longe lanceolata, sub apicem denticulata, neruo instructa, humiditate patula, siccitate cauli appressa, apicibus tamen exstantibus et ad latus vnum deiectis, vnde subsecunda apparent, inferiora sordide et obscura viridia, nec raro prae denso radicularum tomento inuisibilia, superiora late e flauescente viridia. In ramorum longiorum parte superiora et in ramulis folia minora apice vix piliformi, multo laxius disposita ita vt trunci rutilans color pellucet. Perichaetia caulinis similia. Pedunculus e trunci primarii apice erectus, solitarius, duas tres uncias longus, purpureus, siccitate tortilis. Calyptra pallida, lateraliter fissilis. Theca obliqua, subglobosa, maturitate viridi fusca, striata. Operculum conicum, acutiusculum, breue, rubescens. Peristomatis externi dentes sedecim acuti, inflexi, purpurei; peristoma internum inter columnulas simplices bifidasue e dorso carinatum eminentes cum et absque ciliis.

ciliis. In hac specie et in sequenti semina in loculo sporiphoro tertiam circiter totius caui partem occupante inclusa.

Flos masculus nunc in eadem nunc in distinctâ stirpe disciformis, e perigonalibus foliis caulinis multo grandioribus, ovato-acuminatis, lanceolatis, ferrulatis, basi, si caute suellantur, croceo colore tinctis, interioribus cordiformibus, latioribus. Genitalia numerosissima, ovato-oblonga, viridia, paraphysibus articulatis paulo longioribus, croceis dense stipata.

Mnium fontanum v. *alpinum* trunco erecto ramoso, ramulis apicem versus incrassatis, foliis dense imbricatis; pedunculis subuncialibus. ALP-
NVM.

Bryum alpinum caule catenulato, furculis pulveriferis stellatis, capitulis vero inclinatis. *Hall. Enum. St. Helv. p. 119. v. 46.*

Hanc varietatem, quae trunco e pedunculis duplo brevioribus, ramulis apicem versus levissime incrassatis, foliis tandem densius imbricatis ita ut truncus nusquam pelluceat, angustioribus apice piliformi longiore instructis minus secundis sese notandam praebet in altissimarum Alpium turfosis paludosis inveni, specialiter in iugo quod Alpicolae *Col de Balme* vocant. Hanc varietatem Hallerus pro *Mnio fontano* vulgari habuisse et descripsisse videtur, cum *Mnii fontani* pedunculos unciales tantum dicat, quos semper longiores in caeteris regionibus inveni.

Mnium fontanum v. *magellanicum* trunco erecto ramoso, ramis verticillatis simplicibus compositisque, foliis minime secundis, evidentius ferrulatis. MAGEL-
LAN-
CVM.

Varietas insignis e freto Magellanico allata, caeterum a nostro minime separanda.

7. *M. marchicum* trunco erecto ex apice subverticillatim ramoso; ramis fastigiatis; foliis quadrifariam imbricatis, ovato-lanceolatis, carinatis, integerrimis; capsulae obliquae gibbo-rotundae operculo conico breui. 412

Mnium marchicum foliis ovato-lanceolatis, trunco erectiusculo innouationibus prope summitatem frugiferam multifido, peristomatis interni processulis bifidis. *Hedw. musc. frond. v. II. p. 108. t. 29. Eiusd. sp. musc. p. 196.* *M. marchicum* Gmel. *Syst. Nat. v. II. p. 1329.* *Laich. pl. Eur. p. 478. phr. Wild. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 53.*

Leskia marchica furculo ramoso erecto; foliis ouatis acuminatis, thecis subrotundis obliquis; operculi mucrone crasso adunco. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 944. t. VI. f. 12. a. b. c. Roth. fl. Germ. v. I. p. 474. Kunz. Crypt. Gen. p. 13.*

Bryum marchicum caule erecto, ramis fastigiatis, confertis; foliis ovato-lanceolatis, quadrifariam imbricatis, capsulâ subrotundâ obliquâ, operculo conico breui parum obliquo. *Roth. fl. Germ. v. III. p. 236.*

Germ. *Märkisches Sternmoos.* Gall. *Etoilée ou Mnée de la Marche.*

In paludosis Marchiae Brandenburgensis habitat. In ligno putrido natante in fluuio prope *Spandau* Wildenowius legit. Maio, Iunio capsulae maturantur. Duratio perennis.

Truncus erectus, inferne fuscus, radiculis fibrosis minutissimis dense oblitus, apice ramosus. Rami quatuor, quinque fere verticillatim dispositi, subaequales, breues, teretes. Folia laxè quadrifariam imbricata, ovato-acuminata, integerrima, obscure virentia, neruo valido instructa. Perichaetialia caulinis satis similia, paulo maiora, lanceolata, apice setacea. Pedunculus in trunco primario terminalis, fescuncialis erectus, solitarius, filiformis, ruber. Calyptra non obseruata. Theca subrotunda, obliqua, gibba, primum viridis, maturitate vero fuscescens, striata. Operculum breue, conicum, inferne rubens, apice paulum obliquo rufescens. Peristomii externi dentes sedecim, pyramidati, rubri: internum in sedecim lacinias profunde bifidas ciliis nullis intermixtis diuisum.

Stirps dioica. Flos masculus contra generis normam capituli-formis. Truncus maris minus ramosus.

A *Mnio fontano*, cuius habitum refert, non tantum peristomatis structurâ, quod fere vt in *Bartramia* plerisque exstructum est, sed etiam foliis integerrimis, ramis brevioribus fastigiatis et thecâ minore subsphaericâ distinguitur.

6. *M. sphaericarpon* trunco erecto apice fasciculatim ramofo, ramis simplicibus compositisque; foliis imbricatis, lanceolato-acuminatis, concavis, postice muricatis; capsulâ obliquâ sphaericâ. 413

Mnium sphaericarpon trunco vnciali radiculoso; foliis subimbricatis, postice muricatis; thecâ sphaericâ oblique pedunculo impositâ. *Hedw. musc. frond. v. III. p. 93. t. 38. f. A. Eiusd. sp. Musc. p. 197. M. sphaericum* furculis erectis, tomentosis, filiformibus, simplicibus, fasciculatimque terminalibus, foliis capillaceis, capsulis sphaericis. *Swarz. Prodr. p. 189. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1329.*

Germ. *Kugelrundfrüchtiges Sternmoos.* Gall. *Etoilee sphérique.*
Mnie à fruit sphérique.

In Iamaica habitat. Tempus florescentiae ignotum. Duratio perennis.

Truncus ab vna ad quatuor vncias longus, erectus, apice fasciculatim ramofus, ramis in mascula stirpe subsimplicibus, in foeminea vero saepe eodem modo ac truncus primarius ramofis. Folia laxissime imbricata; inferiora remotiora, lanceolato-acuminata, concava, pagina inferiore hispidula, ex axilla non raro radículas ramofiusculas tenuissimas emittentia, iuniora e luteo virescentia, vetustiora fusca. Pedunculus subuncialis, erectiusculus, fuscus. Capsula sphaeroidea; obliqua. Calyptra et operculum obseruanti defuerunt. Peristomium e dentibus sedecim rubris, transuersim striatis; internum e membrana fulcata in lacinias sedecim bifidas absque inter politis ciliis, diuisum.

Mnio marchico proximum, sed ramis in foemina saepius iterum ramofis, et foliis laxius circa caulem dispositis ac superficie prona muricatis fatis ab eo distinctum.

2. *Capfulâ nutante vel pendulâ.*

* Caulibus omnibus erectis.

9. *M. ferratum* trunco erecto simplici; foliis longe ouatis, acuminatis, superiõribus obiter ferratis; perichaetialibus interioribus angustissimis, capsulae subpendulae ouatae operculo recuruirostrato. *Tab. I. fig. 2.*

414

Mnium ferratum. Laich. pl. Eur. p. 478. phr. Schrad.

Bryum ferratum furculo simplici; foliis ouato-acutis, summis angustioribus ferratis, thecis ouatis nutantibus, operculi rostellato recuruo. Schrad. spic. fl. Germ. p. 71. Eiusd. syst. Samml. Crypt. Gewächse. Lief. I. p. 15. n. 68. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1330. Roth. fl. Germ. v. III. p. 240. — *Bryum marginatum* capsulis nutantibus, foliis-ouato-lanceolatis, acutis, denticulatis, marginatis, operculo rostrato. Dicks. fasc. II. pl. crypt. p. 9. t. V. f. 1? Vid. supr.

Germ. Sternmoos mit gesägten Blättern. Gall. Etoilee ou Mnie à feuilles en dents de scie.

Ad rupes syluaticas Ducatus Brunswicensis, vbi Schraderus primus omnium legit, circa Ienam in rupestribus, vbi amicus Blabel inuenit, in Alpibus Sanensibus Heluetiae, vbi primus nostratum reperi, forte et in Scotiae pascuis, fastigiatis habitat. Vere floret. Aestate capsulas maturat. Durationem annuam esse truncus simplicissimus suadet.

Truncus erectus, simplex, semuncialis, vncialis, purpureus. Folia alterna, remota, ouata, ductulorum fasciculo colorato in acumen breue exeunte instructae, inferiora e fusco rubella, margine integerrima, minora; superiora obiter ferrata, viridia; omnia siccitate contorta. Perichaetialia octo vel decem, exteriora longe ouata, acuminata, ferrata, magna, interiora longe angustiora minoraque pariter ferrata ac fasciculo donata. Pedunculus terminalis, solitarius, rarissime gemellus, laevis, rubellus,

octo

octo lineas ad vnciam longus. Calyptra cuspidata, lateraliter fissâ. Capsula ouata, subpendula, e viridi fuscâ. Operculum e basi conica breuiter rostratum, rostro incuruo, obtusiusculo, rubellum. Annulus nullus. Peristomium externum dentibus sedecim latiusculis, transuersim striatis; internum processibus sedecim e membrana carinata pyramidatis, perforatis, ciliis intermixtis.

Flos masculus nec mihi nec Schredero obuius: Rothius vero discoideum vidit; hinc inter *Mnia* quorum habitum praeterea refert melius quam inter *Brya* militat.

Hoffmannus *Deut. fl. v. II. p. 51.* distinctissimam speciem cum *Mnio stellari* coniungit.

Specimina nostra in Heluetia lecta cum Schraderianis omni numero congruunt, nisi quod capsula in meis potius nutet quam pendeat et pedunculus vncia semper breuior sit nec gracilis dicendus.

10. *M. crudum* trunco erecto simplici, foliis ouato-lanceolatis, linearibusque; perichaetialibus lineari-dentatis; capsulae subpendulae cylindricae operculo mammillari. 415

Mnium crudum trunco simplici; foliis inferioribus ouato-lanceolatis, summis elongato-linearibus apice denticulatis; perigonalibus masculis intimis cuneiformi-variis. *Hedw. musc. frond. v. I. p. 99. t. 37. Eiusd. spec. Musc. p. 189. Eiusd. fund. musc. v. II. p. 94. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 48. Timm. Prodr. f. M. g. n. 844. M. crudum* furculo simplici, foliis lanceolatis, acutis, thecis nutantibus ouatis; operculis conicis, calyptris recuruatis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 968. Baumg. fl. Lips. n. 1315. Mönch. pl. Marp. p. 745. Roth. fl. Germ. v. I. p. 475. Laich. pl. Eur. p. 477. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1329. M. crudum* antheris pendulis, calyptra recuruata, foliis pallidis. *Linn. sp. pl. p. 1576. Syst. Nat. v. II. p. 700. Syst. Veg. p. 497. Linn. iun. meth. musc. p. 365. Poll. pl. Pal. n. 987. f. 7. pessima. Ehrh. Hann. Mag. 1780. p. 236. Plan. Ind. Erf. p. 256. Leers fl. Herb. n. 324. Linn. fl. Succ. n. 979.*

n. 979. *Gunn. fl. Norw. n. 674. St. Isl. p. 212. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1209. Mull. fl. Frid. p. 198. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 712. Gort. fl. Belg. p. 303. All. fl. Ped. n. 2445. Cranz. Inst. p. 44. Panz. Pflanz. Syst. XIII th. v. II. p. 203. — Mnium foliis lanceolatis, aristatis, in vertice congestis, capsulis inclinatis, operculo mammillari. Hall. Hist. St. Helu. n. 1843.*

Bryum crudum furculis simplicibus, foliis ovato-lanceolatis, integris, summis linearibus; capsulis oblongis, cernuis, calyptra recurvatâ. *Swarz.. Suec. Musc. p. 49. B. crudum* furculis simplicibus erectis, raro ramosis, foliis oblongo-linearibus margine scabris, capsulis oblongo-ovoidibus pendulis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 888. B. crudum* capsulis oblongis pendulis, foliis acutis, pellucidis, ovatis, summis longioribus lanceolatis. *Schreb. spic. fl. Lips. p. 83. excluso Dillenii synonymo. Huds. fl. Angl. p. 415. Roth fl. Germ. v. III. p. 242. B. crudum* furculo simplici capitulis nutantibus, foliis intermediis latioribus, summis linearibus. *Neck. meth. musc. p. 223. — Bryum pendulum*, molle, foliis lanceolatis et gramineis. *Dill. musc. p. 401. t. 51. f. 70.*

Polla. Adans. fam. pl. v. II. p. 493.

Germ. Rohes Sternmoos. Gall. Etoilee vert-crud. Mnie-crud. Angl. Tender grass-leav'd Muscum. Spear leaved Bryum. Huds. Norw. Bloutmaerle.

In vdis montanis, praeruptis, saxosis, in pratis vliginosis etiam umbrosis, syluaticis imo et in paludibus (ex. gr. in Delphinatu) totius Europae habitat. Ex Hispania ad cel. *de lussieu* missum est. Alpes etiam habent in turfosis. Maio, Iunio floret. Vita longaeua.

Truncus erectus semuncialis, in masculis indiuiduis vero vncialis; simplex e basi tamen turionibus innouans, ascendendo crassior euadens. Folia inferiora remota, minuta, rubella, ductulorum fasciculo purpureo instructa, superiora confertiora, ovato-lanceolata, amoene viridia,

dia, suprema linearia, senio non raro canescentia. Perigonialia forma maxime varia, apice denticulata, subcuneiformia. Perichaetialia intima lineari-dentata. Pedunculus terminalis, plerumque vncia breuior, aliquando tamen ab vncia ad fescunciam metiens, erectus, apicem versus arcuatus, rubens. Calyptra lateraliter fissilis, pallida, acumine fusco saepius recurvata. Theca oblonga plus minusve pendula maturitate pallide rubens. Operculum conuexum, umbilicatum. Peristomatis externi dentes sedecim longiusculi, interni processus totidem perforati ciliis singulis intermixtis. *Musc. Recent. v. II. t. IV. f. 27.*

Stirps dioica, rarius hermaphrodita. Folia perigonialia, vt supra dictum, summopere diuersiformia. Genitalia mascula grandia fere oculis inermibus conspicua, paraphyses vero omnium minima, in flore hermaphrodito nullae.

Planta summopere polymorpha. E Silesia habitu peculiari insignem accepi. Hallerus de planta sua, cum esset Alpina, an eadem cum Dilleniana esset, dubitabat. Hic igitur illius descriptionem subiungamus, vt inde pateat, quantillum intercedat discrimen.

„Caulis purpureus inter folia nudus. Folia inferne rariuscula et minora, superne congesta, tenera, virentia, non serrata, lanceolata, breui pilo aristata. Setae in summo caule purpureae, vnciales, longae, graciles, cylindricae, basi ventricosae. Capsulae virentes, maturae, in medio angustiores, inclinatae, deinde pendulae. Operculum breue, mamillare, conuexum, album in basi circulo rubro cinctum. cilia alba. Alii caules rosulas foliosas aristatas proferunt, in quibus rubra scobs. *Hall. loc. cit.*

II. *M. hornum* trunco erecto subsimplici; foliis oblongo-lanceolatis margine serratis; pedunculis sinuoso-curuatis; capsulae pendulae ouatae operculo mammillari.

416

Mnium hornum foliis lanceolatis, acute serratis, pedunculis curvatis; sporangiis ouatis, pendulis, operculis conicis. *Hedw. sp.*

musc.

musc. p. 188. *Eiusd. fund. Musc. v. I. t. 1. f. 2. 3. 10. Ibid. v. II. p. 94. t. 1. f. 4. t. 5. f. 22. 23. — Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 48. M. hornum* surculo simplicis, foliis oblongis, obtusiusculis, thecis oblongis nutantibus; operculis conuexis, calyptris rectis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 967. Baumg. fl. Lips. n. 1313. Mönch. pl. Marp. p. 744. M. hornum* antheris pendulis, pedunculo curvato, surculo simplici, foliolis margine scabris. *Linn. sp. pl. p. 1576. Syst. Nat. v. II. p. 1329. Laich. pl. Eur. p. 477. Poll. pl. Pal. n. 988. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 843. Roth. fl. Germ. v. I. p. 475. Wulf. fl. Bor. p. 55. Linn. fl. Suec. n. 277. St. Isl. p. 212. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 711. Curt. fl. Lond. t. 48. Gört. fl. Belg. p. 303. Neck. fl. Gallo Belg. v. II. p. 445. La Mark. fl. Franc. v. I. p. 39. All. fl. Ped. n. 2443. Panz. Pfl. Syst. XIII. th. v. II. p. 201. M. hornum v. *ferratifolium. Weiss. Crypt. Gött. p. 149.**

Bryum hornum surculis simplicibus, foliis lanceolatis, margine serratis, capsulis oblongis ouatisque nutantibus, calyptra recta, seta apice arcuata. *Swarz Musc. Suec. p. 48. B. hornum* surculis erectis, sterilibus ramosis, foliis oblongo-linearibus, margine scabris, capsulis oblongo-ouoidibus pendulis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 388. B. hornum. Web. spec. fl. Gött. p. 115. Roth. fl. Germ. v. III. p. 237. B. hornum* surculo capitulifero ramosiusculo, stellifero simplici; primordiis plumulosis. *Neck. meth. musc. p. 215. B. hornum* antheris oblongis, nutantibus, pedunculo curvato; foliis ouatis margine scabris. *Huds. fl. Angl. p. 415. Schreb. spic. fl. Lips. p. 83. — Bryum* stellare, *hornum, sylvarum, capsulis magnis nutantibus. Dill. musc. p. 402. t. 51. f. 71.*

Bryon. Adans. fam. pl. v. II. p. 493.

Muscus capillaceus, maior, stellatus. Tourn. Inst. p. 551. Vaill. Bot. Par. p. 134. t. 24. f. 5. Mor. Hist. Ox. P. III. p. 630. t. 6. f. 3. 4. Mich. Gen. pl. p. 108. t. 59. f. 2.

Germ. Wald Sternmoos. Heuriges Sternmoos. Panz. Gall. Etoilee des bois. Mnje étoilé. La Mark. Angl. Swans neck-Mnium. Rough Bryum. Huds.

In sylvis vdis ad terram, in pratis paludosis ad radices alnorum salicumque, ad aggeres humidos viarum saxaque madida per totam Europam habitat. Aprili, Maio capsulae sunt in optimo vigore. Vita anno longior.

Truncus suberectus, tres quatuor uncias longus, inferne tomento fusco oblitus partimque terrae immersus, modo simplex praesertim in maribus, modo ramos aliquot superiora versus emittens, unciales, biunciales, rubellos. Folia triplici serie caulem laxè ambientia, patula, siccitate crispula, cauli appressa, oblongo-lanceolata, obtusiuscula, margine serrata, ductulorum fasciculo viridante instructa, inferiora minima, sordide fusca, suprema praesertim in flore masculo maiora luteo-viridia, nervo conspicuo. Perichaetia externa similia; interna linearia, minima, etiam serrulata. Pedunculus e trunci primordialis apice solitarius, fescunciam, imò duas uncias et ultra metiens, sinuosus, apicem versus colli cygnei instar incurvatus, basi paraphysibus numerosis, nigricantibus, diu permanentibus instructus, rubellus. Calyptra longe subulata, lateraliter fissilis, pallida. Capsula pendula ovata, vel oblongo-ovata ellipticave, maturitate aurea. Annulus capsulae concolor, facile extricandus, speciosus. Operculum breve mammillare, rubescens. Peristomii exterioris dentes sedecim latiusculi serrulati; interioris membrana carinata in processu sedecim pyramidalos, perforatos producta, ciliis longis binis ternisve intermixtis.

? 12? *M. integrifolium* trunco erecto, subsimplici; foliis lanceolatis, obtusiusculis, integerrimis; capsulae pendulae ovatae operculo mammillari. 417

Mnium hornum β *integrifolium* Weiss. Crypt. Gött. p. 149 — *Mnium* foliis lanceolatis, imbricatis, capsulis pendulis, cylindricis obtusis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1846. ? exclusis omnibus synonymis.

Bryum hornum v. β . Huds. fl. Angl. p. 415. Dill. Cat. Giess. p. 228?

Germ. *Sternmoos mit ungezähnten Blättern*. Gall. *Mnie a feuilles entieres*.

In Hercyniâ, et Britanniâ forte et in Heluetiâ habitat. Cel. Weiffius in sylvis prope *Adelipfen* legit sed absque fructu. Anthesis procul dubio verna. Perenne.

Stirps mihi nondum obuia de quâ Weiffius, qui pro merâ praecedentis varietate habebat ita effatur: „Haec varietas a praecedente differt foliis crebrioribus, lanceolatis, obtusioribus, margine integerrimis, subpellucidis. Caeterum caules in reliquo habitu similes, inferne rubiginosi, tomentosi; folia per lentem nervo rubenti in plerisque distincta, summa luteola, inferiora fusca, sicca valde crispa et contorta. Cum capsulae desint in meis specimenibus ulterius ea determinare nequeo.”

Cum Hallerus stirpis suae, quam pro *Mnio horno* vulgari habebat, folia integerrima disertis verbis affirmat, nisi tamen, vt in muscis fere consuevit, plantam suam leuiter nimis obseruauit; illius phrasin huc referre sustinui dubiis tamen remanentibus, cum in Heluetiâ *Mnium hornum* foliis serrulatis de quo silet minime rarum sit. Caeterum Webero assentiendum duxi, qui *spic. fl. Gott. p. 116.* de hocce museo quem in sylvis Hercyniae etiam absque fructu legerat sibi diuersam ad *M. horno* speciem videri dicit. Maximum discrimen folia confertiora, integerrima, obtusiora praebent. An forte *Bryum graminifolium* Dill.? vid. supra. Mihi haud improbabile videtur. Vt vt sit, hanc stirpem Botanicis Hercynicas syluas peragrantibus observandam commendamus.

13. *M. nigricans* caule erecto subsimplici, foliis striatis, lanceolatis, apice ferratis, capsulae pendulae turbinatae operculo mammillari.

418

Bryum nigricans capsulis pendulis turbinatis subattenuatis, foliis erectis, strictis, lanceolatis, ferratis, caulibus simplicibus. *Dicks. fasc. IV. pl. Crypt. t. XL. f. 10. p. 15.*

Germ. *Schwärzliches Sternmoos.* Gall. *Etoilee ou Mnio noirâtre.*

In paludibus turfosis Scotiae habitat. Caetera ignorantur.

„Caules

„Caules simplices vel subramosi, breues, erecti. Folia superiora confertiora, maiora, patenti erecta, neruo valido fusco, versus apicem serrata. Pedunculus purpureo-fuscus, caule longior. Capsula subturbinata, basi demum contracta. Operculum conuexum, papillosum. Peristomium dentato-ciliatum, pallidum. Dicks. loc. cit.

Species e Dicksoni auctoritate noua, mihi ignota. Cum praecedentibus affinis esse videatur, ad idem genus reducendam putauit.

Quid sit *Bryum sericeum*, cui affinem esse Dicksonus affirmat, prorsus ignoro.

14. *M. pseudotriquetrum* trunco erecto superne ramoso; ramis simplicibus; 419
foliis laxè imbricatis, ouato-lanceolatis, carinatis, rigido-patentibus;
capsulae pendulae ouato-ventricosae operculo subconico apiculato.

Mnium pseudotriquetrum foliis lanceolatis e fasciculo ductulorum patentibus rigidisque; thecis oblongo-ouatis, pendulis e setis longis Hedw. musc. frond. v. III. p. 19. t. 7. Eiusd. sp. musc. p. 190. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 49. — *Mnium triquetrum*. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 715. Desn. Bot. v. I. p. 390. Ibid. v. III. p. 383. All. fl. Ped. n. 2448. *M. triquetrum* v. α. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1213. — *Mnium rubiginosum*. La Mark. fl. Franc. v. I. p. 41. excluso Linnei synonymo. — *Mnium* caulibus praelongis, rubiginosis; foliis ouato-lanceolatis, capsulis ouatis, pendulis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1849. Eiusd. Enum. St. Helv. p. 116. n. 36. excluso Linnei synonymo.

Bryum pseudotriquetrum. Schrad. spic. fl. Germ. p. 71. phr. Hedw. Roth. fl. Germ. v. III. p. 243 — *Bryum triquetrum* antheris oblongis pendulis, foliis trifariis, subulato-lanceolatis, carinatis, furculis ramosis. Huds. fl. Angl. p. 416. *B. triquetrum* furculo ramoso, foliis ouato-lanceolatis, trifariam exstantibus, capitulis obtusis, ventricosis, cernuis. Neck. meth. musc. p. 208. Linnei synonymiâ exclusâ. *B. triquetrum* furculis ramosis erectis, foliis acuminatis, semipellucidis, capsulis ouatis, pendulis, ciliis albis. Vill. pl. Dauph. v. III. p. 390, excluso Hedwigii synonymo quod ad *Meesiam longisetam* pertinet.

Bryum ventricosum furculis subdivisis, inferne ferrugineo-tomentosis, foliis lanceolatis, patentibus, rigidulis; capsulis cylindraceo-ventricosus pendulis. Swarz. Suec. Musc. p. 49. *B. ventricosum* capsulis pendulis ventricosus, oblongis; foliis trifariis subulato-lanceolatis, carinatis, furculis ramosis. Dicks. fasc. I. pl. Crypt. p. 4. Laich. pl. Eur. p. 485. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1337. — *Bryum annotinum*, palustre, capsulis ventricosus, pendulis. Dill. musc. p. 404. t. 51. f. 72. Eiusd. Cat. Giess. p. 228.

Breuer. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Muscus denticulatus, lucens, fluviatilis, maximus, ad ramorum apices adianthi capitulis ornatus. Vaill. Bot. Par. p. 135. t. 24. f. 2. ? Tourn. Inst. p. 551. — Mor. Hist. Ox. P. III. p. 629. t. 6. f. 20. Rai. Syn. st. Brit. III. p. 101. n. 50.

Germ. Bauchiges Sternmoos. Gall. Etoilee ventree. Mnie rouille. Ex Mark. Angl. Pendulous Bry. Mnium. Triangular Bryum. Huds.

In paludosis Sueciae, Angliae, Scotiae, Hercyniae, Saxoniae, Thuringiae, Palatinatus, Helvetiae, Galliae in Bugesia, Delphinatu et circa Lugdunum, in Pedemontii tandem locis spongiosis, subalpinis habitat. Martio floret, Aprili capsulas anni praecedentis maturat. Vita perennis.

Truncus erectus, ab vnciâ vnâ ad quatuor longitudine varius, inferne simplex, rubiginosus, radiculis innumeris instar torrenti rufi oblitus, superne ramosus, ramis simplicibus, iunior egregie rubens. Folia laxè imbricata, ovato-lanceolata, carinata, rigida, patentia, ductulorum fasciculo paginam paulo excedente instructa, integerrima, subrubentia, siccitæ crispescentia. Perigonialia e basiflatiore longius acuminata. Perichaetialia minora. Pedunculus in trunco terminalis, solitarius, rarius gemellus, erectus a fescunciâ ad tres pollices longus, iunior pallidus, aetate purpureus. Calyptra lateraliter fissilis, superne nigricans. Capsula pendula. Theca pyriformis, progressu ventricosa, tumens, maturitate rufescentis. Operculum subconicum, apiculatum, ut in meis speciminibus video; nam

nam Hedwigius obtusius et ut in *M. bimo* planiusculum habet, caeterum albidum centro profundius colorato. Peristomium externum dentibus sedecim latiusculis, transuersim striatis; internum plicato-carinatum, sedecis laciniatum, inter lacinias pyramidatus, perforatas tenuissime ciliatum.

Flos saepius hermaphroditus.

Hanc sequentemque speciem a *M. triquetra* Linnei, cum quo a plerisque auctoribus commixtae sunt, diuersissimas esse Ehrhartus optime obseruauit. *Hann. Mag. 1780. p. 1332.*

15. *M. bimum* trunco erecto superne ramoso; foliis laxè trifariis, patulis, 420
ouato-lanceolatis, acuminatis; capsulae pendulae longe obouatae operculo breui mammillari.

Mnium bimum. Reich. fl. Moench. Franc. n. 765. phr. Schr. Wib. fl. Verth. p. 294. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 48. — *Mnium triquetrum* v. β . Linn. Mant. II. p. 506. Syst. Veg. p. 947. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1213. Leers fl. Herb. n. 826. — *Mnium* caulibus rubiginosis, foliis lanceolatis, alternis, capsulis pendulis, pyriformibus, obtusis Hall. Hist. St. Helv. n. 1817. Grimm. St. Isen. f. 151. — *Mnium pseudotriquetrum.* Var. Hedw. sp. Musc. p. 190.

Bryum bimum capsulis pendulis pyriformibus obtusis; foliis lanceolatis alternis, caule rubiginoso. Schreb. spic. fl. Lips. p. 83. Baumg. fl. Lips. p. 543. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 841. Retz. Prodr. fl. Scand. ed. II n. 1383. *B. bimum* caule subramoso, rubiginoso, foliis lanceolatis, alternis, capsulis pendulis pyriformibus obtusis. Roth. fl. Germ. v. III p. 243. *B. bimum* surculis subdiuisis, senioribus filiformibus, proliferis; foliis remotis, lanceolatis, acuminatis, carinatis, patulis; capsulis oblongis subnatis Swarz. musc. Suec. p. 50. — *Bryum triquetrum* v. β . Hud. fl. Angl. p. 415. — *Bryum lanceolatum*, *bimum*, setis et capsulis longis pendulis Will. musc. p. 405. t. 51 f. 73. Eusd. Cat. Glouc. p. 220. — *Bryum nitidum*, foliis serpylli pellucidis etc. Rai. Syn. St. Brit. III. p. 102. n. 54.

Luidg.

Luida. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Germ. *Zweyjähriges Sternmoos.* Gall. *Etoilée bisannuelle.* Mnie
éclatant.

In alueis torrentium montanorum Angliae, paludosis Alpibus Scandinaviae et Helvetiae, pratis paludosis turfosis Saxoniae, Thuringiae, prope Francofurtum ad Moenum, circa *Grünau* in Werthemienfi ditione, itemque in Megapolitano Ducatu habitat. Sub aestatis initium capsulae vigent.

Truncus erectus, bi-quadriuncialis, inferne simplex, rubiginosus, ex axillâ foliorum singulorum radículas minimas emittens, superne praesertim in maribus subuerticillatim ramosus, ramis subaequalibus, uncialibus, per foliorum interualla colore amoenissime rutilante fulgentibus. Folia trifariam circa caulem disposita, laxa, patula, siccitate crispula, ovato-lanceolata; ductulorum fasciculo purpureo in acumen producto instructa, in ramis e luteo viridia, in trunco primario squalide fusca, apice adeo erosa. ut nervus longe nudus appareat et spinulam simulet. Perigonialia perichaetialiaque caeteris haud multum absimilia, maiora. Pedunculus e trunci primordialis apice erectus, biuncialis, longior, inferne saturate purpureus, apicem versus aurantiacus. Calyptra in meis speciminibus deerat, quam Hallerus purpuream et spadiceam dicit. Capsula pendula. Theca longe obouata, viridis. Operculum breue subhemisphaericum, mammillare, pallide aurantiacum. Peristoma ut in praecedente.

Ramorum colore amoenissime rutilante, praesertim si madefiat, inter congenera conspicuum.

Hedwigius illud pro varietate praecedentis habebat, at propter habitum satis diuersum, operculi formam dissimilem, colore ramorum multo rubriore separare sustinui. Qui tamen coniunget, tantâ se tuebitur auctoritate vixque erroris redarguendus erit.

16. *M. turbinatum* trunco erecto superne ramoso; foliis ovato-lanceolatis, patulis; capsulae pendulae pyriformis operculo mamillari. 423

Mnium turbinatum foliis rubentibus ovato-lanceolatis, patulis, thecis pyriformibus, pendulis. *Hedw. musc. frond. v. III. p. 22. t. 8. Eiusd. Spec. Musc. p. 191. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 49. —*

Mnium triquetrum v. *cy.* *Linn. Syst. Veg. p. 947. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1213. — Mnium nutans* furculo subramoso, foliis ovatis, acutis, thecis pyriformibus, nutantibus. *Roth. fl. Germ. v. I. p. 476. Laich. pl. Eur. p. 478. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1330. —*

Bryum turbinatum furculis subdivisis, foliis ovato-acuminatis, patulis rubentibus, capsulis pyriformibus pendulis. *Swarz. Suec. musc. p. 49. B. turbinatum* caule innouationibus diuiso, foliis rubentibus, ovato-lanceolatis, patulis, capsula pyriformi pendula: operculo conuexo subpapillato. *Roth. fl. Germ. v. III. p. 245. — Bryum palustre*, complicatum, rubens, capsulis turbinatis, pendulis. *Dill. musc. p. 406 t. 51. f. 74. — Bryum nitidum*, rubens, capitulis reflexis, foliis angustis pellucidis. *Rai. Syn. St. Brit. III. p. 102. n. 55. Buddl. hort. Sicc. v. II. fol. 33.*

Meesia nutans furculo subramoso, foliis ovatis, acutis, thecis pyriformibus, nutantibus, operculo conuexo. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 983. Roth. fl. Germ. v. III. p. 257, eadem plantâ sub duobus diuersis nominibus militante.*

Luida. *Adans. fam. pl. v. II. p. 492.*

Germ. Kreiselförmiges Sternmoos. Gall. Etoilée en forme de toupie. Mnie sabot. Angl. Pearshap'd Mnium, Dil.

In aquaticis Angliae praesertim Cambriae, in arenosis vdis Saxoniae et Marchiae vbi prope *Spandan* in ligno natante *Wildenowius* inuenit, in Sueciae paludosis, tandem in Heluetia prope *Geneuam* in fossulis infra *Chambery*, vbi copiose legi, habitat. Vere et aestate capsulae vigent. Duratio perennis.

Truncus subuncialis, erectus, egregie rubens, superne ramosus. Folia laxè trunco circumposita, in iunioribus truncis vt et in maribus multo magis distantia, oblongo-ouata, cuspidata basi sagittata neruo paululum ultra apicem producto, nunc rubentia, nunc amoene viridia. Flos masculus potius capituliformis quam discoideus. Perigonialia conferta, maiora, neruo crasso rubente instructa. Perichaetialia caulinis longiora, latioraque. Pedunculus in trunco primario terminalis, solitarius, rarius gemellus, in trunco primario terminalis, vncialis, fescuncialis, subflexuosus, apice incuruatus, inferne purpureus. Calyptra non obseruata. Capsula pëndula. Theca pyriformis maturitate fusco-rutilans. Operculum obtusum, mammillare, luteolum, basi purpurascentè. Annulus tener, facile extricandus. Peristomii externi dentes sedecim latiusculi; interni membrana carinata in processus sedecim pyramidatos perforatosque, ciliis intermixtis producta.

Stirps semper dioica, quae tali caractere nec non foliis cuspidatis, quasi sagittatis, capsulâ turbinatâ et operculo obtuso, habitu tandem tene-riori a *M. pseudotriquetro* facile sese discernendam praebet.

17. *M. caespititium* trunco erecto ramoso; ramis breuibus inferne gracilioribus subnudis; foliis lanceolatis acumine setaceo; capsulae pendulae obouatae operculo mammillari. 422

Mnium caespititium. Hedw. fund. Musc. v. II. p. 94. t. 3. f. 12. t. 10. f. 66. 67. *M. caespititium* furculis subramosis, ramis breuissimis; foliis lanceolatis, apice setaceis; thecis ouatis, nutantibus, operculis conuexis. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 973. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 50. Baumg. fl. Lips. n. 1320. Mönch. pl. Marp. p. 746. *M. caespititium* Linn. iun. meth. musc. p. 366. Leys. fl. Hal. n. 1106. Roth. fl. Germ. v. I. p. 475. Laich. pl. Eur. p. 478. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1330. phr. Linn.

Bryum caespititium foliis ouato-acuminatis integerrimis, sporangiis ouatis, pendulis, operculo conuexo mammillato. S. Hedw. sp. musc. p. 180. *B. caespititium* furculis breuissimis, serioribus apice caespitosissimis foliis lanceolatis acuminato-setaceis conniuentibus; capsulis oblongis pendulis.

pendulis. Swarz. *Musc. Suec.* p. 50. *B. caespititium* furculis brevibus basi ramoso-annotinis, foliis lanceolato-acuminatis, capsulis oblongo-pyriformibus pendulis. Vill. *pl. Dauph. v. III.* p. 386. *B. caespititium* antheris pendulis, foliis lanceolatis, acuminato-setaceis; pedunculis longissimis. Linn. *sp. pl.* p. 1586. *Syst. Nat. v. II.* p. 702. Weiss. *Crypt. Gört.* p. 203. Poll. *pl. Pal. n.* 1017. f. 12. Timm. *Prodr. fl. Meg. n.* 851. Roth. *fl. Germ. v. III.* p. 239. Wulf. *fl. Bor.* p. 54. Linn. *fl. Suec. n.* 1010. Fl. *Lap. n.* 402. Gunn. *fl. Norw. n.* 570. St. *Isl.* p. 212. Huds. *fl. Angl. p.* 413. Lightf. *fl. Scot. v. II.* p. 451. Curt. *fl. Lond. t.* 164. a. Gort. *fl. Belg. p.* 311. Neck. *fl. Gallo-Belg. v. II.* p. 451. La Mark. *fl. Franc. v. I.* p. 50. Dalib. *Par. p.* 322. All. *fl. Ped. n.* 2471. Panz. *Pfl. Syst. XIII. th. v. II.* p. 261. *B. caespititium* foliis lanceolatis, acuminatis, nitidis, stipite subradicali, capitulis ovatis, obtusis. Neck. *meth. musc. p.* 228. — *Bry des garons.* La Mark. *Encyc. Bot. v. I.* p. 495. — *Bryum pendulum*, ovatum caespititium, et pilosum seta bicolori. Dill. *musc. p.* 396 t. 50 f. 68. — *Bryum* foliis ovato-lanceolatis, aristatis, patulis, capsulis ovatis, obtusis, pendulis. Hall. *Hist. St. Helv. n.* 1790.

Bryon. Adans. *fam. pl. v. II.* p. 492.

Hypnum caespititium capsulis pendulis, furculis erectis infra subnudis; foliis oblongis acumine piliformi, siccitatae appressis acumine patente; pedunculis e basi furculorum. Schrank. *prim. fl. Salisb. n.* 850. *Eiusd. Baiers. fl. v. II.* p. 473.

Muscus capillaceus, minimus, capitulo nutante, pediculo purpureo. Tourn. *Inst. p.* 552. Vaill. *Bot. Par. p.* 134. t. 29. f. 7. Mor. *Hist. Ox. P. III.* p. 629. t. 6. f. 15.

Germ. *Rasen-Sternmoos.* Gall. *Etoilee des garons.* Muie garonneux. *Bry des garons.* La Mark. *Gilib.* Angl. *Tufty Mnium.* Carpet-Moss. Pluckn. *Norw. Langlutmoossa. Sandmoossa.* Tuvskena. Malab. *Pucm-peda.* Hort. *Malab. p. XIII. t.* 36. f. 37.?

Muros, tecta vetusta, terram humidam latis firatis vestit per totam Europam vulgatissimum. In Iamaicae montosis etiam reperitur, imo et in Indiâ habitare crediderim, cum icon ex horto Malabarico adducta muscum nostrum satis bene referat et descriptio non repugnet. Martio et Aprili pedunculis purpureis capsulisque elegantissimis e longinquo micat; eodem fere tempore floret. Vita longaeua.

Truncus partim terrae immerfus tomentoque e radiculis plurimis constante obfitus, tres quatuor lineas imò semunciam longus, erectus, superne ex annuis innouationibus ramosus. Rami duo, tres, simplices vel iterum ramosi, basi subnudi, gracilescentes, rubentes, superne incrassati, breuissimi. Folia in caule laxiora, ramorum apicem versus dense imbricata, lanceolata, acumine longo piliformi, rigida, extrema fere in rosulam disposita, ductulorum fasciculo purpureo instructa, in trunco sordide, in ramis laete viridia. Perichaetia similia, maiora, in rosulam conferta. Pedunculus ex apice caulis ramorumque annotinorum oriundus, aliquando gemellus, basi paulum arcuatus, ascendens, inde erectus, vncialis, fescuncialis, amoene rutilans, apicem versus e luteo virescens. Calyptra subulata, lateraliter fissilis, gracilis, rufescens. Capsula pendula. Theca obouata, viridis, aetate aureo-rubella. Operculum mammillare, breue, miniatum. Peristoma externum lutescens; internum e membranâ carinatâ in processus sedecim pyramidatos, perforatosque ciliis intermixtis productâ, albidum.

Stirps dioica. Flores masculi discoidei.

Variat 1. in locis aridis, glareosis magnâ omnium partium tenuitate; 2. in locis humidiusculis arenosis, pedunculis longioribus, calyptris obscure purpureis; 3. in locis vdis foliis latioribus, capsulisque tumidioribus. Haec vltima varietas in Angliae vlginis vigeat. Caeterae per totam Europam occurrunt. Datur et varietas quaedam plerumque sterilis caule et foliis sanguineo colore tinctis.

M. bicolor trunco erecto subramoso, ramis abbreviatis, foliis cuspidato-lanceolatis, patenti-erectis, capsulae pendulae ouatae operculo mammillari.

Bryum bicolor capsulis pendulis ouatis, foliis cuspidato-lanceolatis, patenti-erectis, caulibus subramosis abbreviatis. *Dicks. fasc. XIX. pl. Crypt. p. 16.*

Bryi penduli ouati Varietas. Dill. musc. p. 397. t. 50. f. 66. F. G.

Germ. *Zweifarbiges Sternmoos.* Gall. *Etoilee ou Muie bicolore.*

In arenosis gramineis; Britanniae habitat. Tempus floescentiae et duratio praecedentis.

A *Mnio caespititio*, cui, obseruante Dicksono, proxime accedit capsulis ouatis, breuibus nec basi attenuatis, pedunculis breuioribus, staturâ aliquoties minore, quod gregatim sine lege nec in caespites crescat, denique statione diuersa sese distinguendum praebet. Vix tamen specie diuersum.

19. *M. capillare* trunco erecto ramofo, ramis longioribus apicem versus sensim incrassatis; foliis ouatis mucrone longo setaceo; capsulae pendulae obouatae operculo conico acuminato. *Mnium capillare Hedw. meth. musc. v. II. p. 94. M. capillare, furculo subramoso; ramis breuissimis; foliis ouatis apice setaceis; capsulis nutantibus; operculis conuexis aristatis. Mönch. pl. Marp. p. 746. M. capillare capsulis cylindricis pendulis, foliis ouato-lanceolatis, pilo cano terminatis. Lumn. fl. Poson. n. 1090. M. capillare antheris pendulis, foliis ouatis setiferis, carinatis, pedunculis longissimis. Linn. Syst. Veg. p. 947. Linn. jun. meth. musc. p. 366. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1329. Laich. pl. Eur. p. 477. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 50. Baumg. fl. Lips. n. 1314. Leys. fl. Hall. n. 1101. Scholl. fl. Barb. n. 838. Mattuschk. St. Sil n. 1003. Linn. fl. Suec. n. 981. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1208. Panz. Pflanz. Syst. XIII. th. v. II. p. 202.* 424

Bryum capillare foliis ouatis, setiferis, carinatis, pedunculis longissimis, sporangiis oblongis, pendulis, operculis acuminatis. *Hedw. spec. musc. p. 182. B. capillare furculis breuissimis, serioribus teretius-*

culis, foliis confertis, ouatis, acuminatis, apice piliferis, patulis, capsulis elongatis nutantibus. *Swarz. Musc. Suec. p. 50.* *B. capillare* furculis erectis, e medio ramosis, foliis ellipticis aristatis, dense congestis viridibusque, capsulis oblongo-teretibus, pendulis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 837.* *B. capillare* antheris pendulis, foliis ouatis, setiferis, carinatis, pedunculis longissimis. *Linn. sp. pl. p. 1586. Syst. Nat. v. II. p. 700. Weiss. Crypt. Gött. p. 205. Poll. pl. Pal. n. 1018. Schreb. spic. fl. Lips. p. 82. Scop. fl. Carn. ed. 2. n. 1311. Timm. prodr. fl. Meg. n. 850. Roth. fl. Germ. v. I. p. 475. v. III. p. 238. Wulf. fl. Bor. 54. Huds. fl. Angl. p. 414. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 737. Gort. fl. Belg. p. 311. Boerh. Lugd. p. 21. n. 38. La Mark. fl. Franc. v. I. p. 39. Dalib. Par. p. 322. All. fl. Ped. n. 2473. Desfont. fl. Atl. v. II. p. 413.* *B. capillare* furculo setifero acauli, capitulifero caulescente, foliis oblongis nitidis, acuminatis. *Neck. meth. musc. p. 215.* — *Bryum* foliis latiusculis, congestis, capsulis longis nutantibus. *Dill. musc. p. 398. t. 50. f. 67.*

Luida. *Adans. fam. pl. v. II. p. 492.*

Hypnum capillare capsulis pendulis cylindricis, operculo conico, breui; foliis lanceolatis acumine piliformi. *Schrank. prim. fl. Salisb. n. 849. Eiusd. Baier. fl. v. II. p. 473. H. capillare. Reich. fl. Moeno-Franc. n. 777. phr. Hall. — Hypnum* foliis ouato-lanceolatis, capsulis ouatis, pendulis, operculis conicis. *Hall. Hist. St. Helu. n. 1791.*

Muscus capillaceus, maior, capitulis crassioribus, cylindraceis, nutantibus. *Tourn. Inst. p. 551. Vaill. Bot. Par. p. 134. t. 24. f. 6. — Mor. Hist. Oxon. P. III. p. 629. t. 6. f. 19.*

Germ. Behaartes Sternmoos. Haarförmiges Sternmoos. Panz. Gall. Etoilee chevelue. Mnies poileux. Bry chevelu. La Mark. Angl. Hear-like Mnium. Capillary Bryum. Lightf.

In siccis, muris, glareosis, ad vias cauas, latera fossarum, rarius in syluis, per totam Europam et in Africa circa Algiriam, vbi a cel. Desfontaines

raines lectum est habitat. Aprili capsulae sunt in optimo vigore, floresque nouelli protruduntur. Duratio perennis.

Truncus erectus, partim terrae immerfus, radiculoso tomento oblitus, semunciam et ultra longus, proxime sub apicem ramulos aliquot emittens trunco plerumque longiores, suberectos, apicem versus sensim incrassatos, clauaeformes. Folia in trunco ramorumque parte inferiore laxius disposita, superiora conferta, suprema fere in stellulam disposita, ouato-oblonga, obtusa, ductulorum fasciculo notabili, purpurascens in mucronem piliformem longum producto, pellucido-punctata, laete viridia, inferiora vero sordide rufescentia, siccitate contorta. Perichaetia in stellulam congesta, caeteris similia. Pedunculus in trunco ramisque annotinis terminalis, basi ascendens, inde erectus, solitarius, subuncialis, purpureus, tantum apicem versus virescens. Calyptra subulata, lateraliter fissilis, pallida. Capsula pendula. Theca longe obouata, viridis, maturitate aurea. Operculum subconicum papilla acuta in medio, aurantiacum. Peristoma ut in *Mnio caespitio*.

In locis vliginosis pedunculis longioribus fere fescuncialibus truncoque summo opere tomentoso sese spectandum praebet. Contra in aridis, ex. gr. in Hungaria, obseruante Lumnitz pedunculis vix tres lineas longis ludit. Prope Algiriam, ut ex exemplis mecum a *Desfontaines* benigne communicatis vides, foliis latioribus, subrotundis capsulisque ventricosioribus variat, pedunculis circiter nouem lineas metientibus.

Huius varietas erit *Bryum capitulis reflexis*, foliis congestis latioribus et pellucidis. *Rai. syn. p. 204.* nec non *Muscus capillaceus maior et elatior*, capitulis cylindricis obtusis nutantibus. *Tourn. Inst. p. 551. Rai. syn. p. 34. Mor. Hist. Oxon. P. III. p. 629. t. 6. f. 20. Rupp. fl. len. p. 287.*

Mnio caespitio simillimum. Locus natalis tempusque florentiae idem, habitusque vix diuersus, hinc minime mirum saepe cum priori commixtum aut pro insigni illius varietate habitum fuisse. Maximum discrimen inuenitur in partium omnium maioris volumine; ramis longioribus.

bus, clauaeformibus, basi attenuatis at non nudis; foliis latioribus, oblongo-ouatis, non vero lanceolatis sed ex apice obtusiusculo mucronem setae instar emittentibus, pallidius viridibus, subpellucidis, per siccitatem summo opere contortis, supremis patentioribus; pedunculis plerumque brevioribus, capsulis grandioribus, operculo tandem non tam exacte mammillare, sed potius subconico apiculato.

20. *M. stellare* trunco erecto ramoso, ramis elongatis; foliis ouato-lanceolatis, acuminatis, ductulorum fasciculo crasso ante apicem evanescente; capsulae pendulae oblongae operculo conuexo.

425

Mnium stellare foliis oblongis, ouato-lanceolatis, apiculatis, ductulorum fasciculo sub extremitate desinente: perigonalibus denticulatis; sporangio subpendulo, operculo exacte conuexo. *Hedw. sp. musc. p. 191. t. 45. f. 1-4.* *M. stellare* foliis lanceolatis integerrimis, punctatis, aristatis, pedunculis simplicibus, anthera cylindrica nutante. *Reich fl. Moeno-Franc. n. 763. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 846.* — *Mnium stellare* foliis ouatis, aristatis, serratis, pedunculis cauleque simplicibus, capsulis nutantibus. *Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 51.* *Mnium* foliis caespitosis, lanceolatis, aristatis, capsula cylindrica, inclinata, aristata. *Hall. Hist. St. Helu. n. 1050.?*

Bryum stellare caule erecto subramoso; foliis ouatis, aristatis, serratis, capsula oblonga, nutante, operculo conuexo. *Roth. fl. Germ. v. III. p. 240.?* — *Bryum stellare roseum*, pendulum, minus, capsulis et setis longioribus. *Dill. musc. p. 413. t. 52. f. 78.?* *Hall. Enum. St. Helu. p. 118. n. 43.* — *Bryum roseum*, minus, foliis subrotundis. *Rai. syn. St. Brit. III. p. 92. C. Bauh. Pin. p. 361. n. 11.?*

Breuer. Adans. fam. pl. v. II. p. 492?

Germ. Sternförmiges Sternmoos. Gall. Etoilee stellaire. Mnie étoilé.

In locis umbrosis Magapolitani Ducatus prope Malchin habitat. Timmius in sylula Kahldisch legit, Reichardus etiam prope Francofurtum ad

(16)

ad Moenum reperit. An in Angliâ et Heluetiâ habitet, non satis certum est. Vere capsulae vigent. Duratio perennis.

Truncus simplex, inde basi innouans, ramosque longiusculos emittens, veteranus ruber, tomento radiculoso obfitus. Folia trunco laxius circumposita, ouato-lanceolata, membranaceo-apiculata, margine integerrima, ductulorum fasciculo crasso, viridi-fusco ante apicem euanescente percurfa, eleganter reticulata, obscure viridia: iuniora exacte lanceolata; perigonia sub bona lente denticulata. Pedunculus, terminalis arcuatus, vncialis, longior, inferne profunde, superne dilute rubens. Capsula pendula. Theca oblonga, vno latere compressiuscula, virens aut dilute fusca. Operculum conuexum croceum. Peristomii externi dentes sedecim lutei; interni processus egregie perforati.

Species elegans, distinctissime, ab omnibus congeneribus foliorum neruo abrupte desinente facile discernenda. Caeterum an haec Hedwigiana a Timmio reperta et communicate stirps *Bryum stellare* auctorum sit ambigitur. Vix stirps Halleriana erit, quae capsulâ aristatâ gaudet, aut Hoffmanniana, quae folia habet serrata. Dillenii plantâ equidem Hedwigiânam magis refert; foliorum tamen figura abludit, et descriptio non prorsus quadrat. Reichardus ab Hedwigio absque dubitationis signo adductus plantam suam, cui et Dillenum adscribit, ita delineat: „Caulis vnum vel alterum ramum emittens, ad tres lineas longus, ruber. Folia integerrima etiam per lentem spectata, pellucida, punctata, aristata, seu pilo non canescente terminata, in siccitate crispa, medio neruo percurfa qui in foliis annotinis ruber apparet.” *Reich loc. cit.* Descriptio cum nostrâ stirpe satis quadrat; at non satis capio, cum folia auctor lente obseruauerit, cur de neruo abrupte desinente nihil dicat.

Cel. Hoffmannus e *Mnio serrato* non distinguit, a quo tamen toto coelo diuersum. An forte ex eius auctoritate Rothius plantae non visae folia serrata dixit? Equidem Hoffmannus specimen, ab ipso Timmio communicatorum folia serrata esse affirmat. Hedwigius contra, qui etiam a Timmio exempla sua acceperat, integerrima dicit, perigonalibus foliis sub vitro mul-

multum augente denticulatis, ut et ipse in Hedwigii specimenibus mecum a filio mihi a folio benigne communicatis video. Vbi error lateat pronuntiet alius. An forte Hoffmannus stirpem aliam sub falso nomine missam prae oculis habuit?

21.

M. roseum trunco erecto subsimplici inferne nudiusculo; foliis rosaceo-congestis ovato-lanceolatis, acuminatis, tenuissime ferrulatis; capsulae pendulae longe ovatae operculo conuexo.

426

Mnium roseum foliis rosaceo-congestis, lanceolatis, acutis, crenulatis, pedunculis aggregatis, sporangiis nutantibus, operculis conicis. *Hedw. sp. musc. p. 194.* *M. roseum* furculo simplici prolifero, foliis oblongis acutis, thecis nutantibus oblongis, operculis conuexis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 971.* *Baumg. fl. Lips. n. 1318.* *M. roseum* furculis simplicibus et proliferis, foliis rosaceo-congestis, lanceolatis, acutis, tenuissime argute crenulatis, pedunculis aggregatis. *Weiss. Crypt. Gött. p. 157.* *M. roseum* *Timm. Prodr. fl. Meg. n. 845.* phr. Schreb. *Mnium proliferum.* *Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1330.* *Laich. pl. Eur. p. 478.* phr. Schreb. *M. proliferum.* *Leys. fl. Hal. n. 1104.* *Roth. fl. Germ. v. I. p. 476.* phr. Linn. — *Mnium serpyllifolium* γ. *proliferum* pedunculis aggregatis, foliis rosaceo-congestis, lanceolatis, acutis. *Linn. sp. pl. p. 1578.* *Syst. Nat. v. II. p. 101.* *Linn. tun. meth. musc. ap. Ludw. p. 366.* *Poll. pl. Pal. n. 991.* *Fl. Ingr. p. 169.* *Lightf. fl. Scot. v. II. p. 715.* *La Mark fl. Franc. v. I. p. 40 n. 12. v. β.* *Panz. Pflanz. Syst. XIII. th. v. II. p. 210.* — *Mnium* foliis ovato-lanceolatis, congestis, patulis, setis numerosis, capsulis pendulis, ovatis, acuminatis. *Hall. Hist. St. Helu. n. 1839.*

Bryum roseum furculis simplicibus proliferis, foliis oblongis, acutis, integris, erectiusculis; capsulis oblongis, subnutantibus, operculo conuexo. *Swarz. Suec. Musc. p. 51.* *B. roseum* furculis erectis, foliis lanceolato-subrotundis, ferrulatis, punctatis, semipellucidis, capsulis oblongo-turbinatis pendulis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 892.* *B. roseum.* *Reth. fl. Germ. v. III. p. 247.* *Web. sic. fl. Goett. p. 119.* *B. roseum* capsulis nutantibus, pedunculis aggregatis, foliis rosaceo-

con-

congestis, lanceolatis, acutis. Schreb. *spic. fl. Lips.* p. 84. *B. roseum* furculo capitulifero, acauli, repetito-stellato; foliis ovato-lanceolatis, patulis, mucronatis. Neck. *meth. musc.* p. 219. — *Bryum serpyllifolium* v. *proliferum*. Huds. *fl. Angl.* p. 417. — *Bryum stellare, roseum, maius*, capsulis ovatis, pendulis. Dill. *musc.* p. 411. t. 52. f. 77. — Rai. *Syn. fl. Brit.* III. p. 92. n. 1.

Polla. *Adans. fam. pl.* v. II. p. 493.

Hypnum roseum. Schrank. *Baiers. fl.* v. II. p. 471.

Muscus polytrichoides, polycephalos, chamaeelyces folio. Vaill. *Bot. Par.* p. 136. t. 26. f. 18. — Mor. *Hist Oxon.* P. III. p. 630. t. 7. f. 2. Buxb. *Cent.* II. p. 2. t. 1. f. 3. Loes. *fl. Pruss.* p. 168. ic. 47.

Germ. *Rosenförmiges Sternmoos. Sprossendes Sternmoos.* Panz. Gall. *Etoilee en rosace. Mnie rosace. Angl. Rose-Mnium.*

In vdis, umbrosis sylvarum, ad viarum cauarum aggeres madidos, in gramineis autem rarius, per totam Europam inuenitur. Capsulae, quas apud nos rarius profert, vere sunt in optimo vigore. Duratio perennis.

Truncus erectus, vncialis, biuncialis longior, inferne nudus aut foliis sparsis minimis instructus, amoene purpureus, in foemineis individuis simplicissimus, rarissime diuisus, in maribus vero prolifer, nempe foliorum stellula terminali saepe truncum alterum emittente, qui ipse eodem tenore continuatur, annuis innouationibus ita conspicuis. Folia trunci inferiora sparsa, minima, suprema vero multoties grandiora, in rosulam elegantem congesta, ovato-lanceolata, acuminata, sub lente tenuissime ferrulata, ductulorum fasciculo conspicuo saepe colorato instructa, pellucida, graminei coloris. Masculum florem non vidi. Foemineus discoidens, speciosus, perichaetialibus diuersiformibus, intimis angustissimis genitalibus intermixtis. Genitalia numerosissima paraphysibus plurimis tenuissimis stipata. Pedunculi terminales, solitarii vel aggregati, erecti, apice incurui vnciales, longiores, purpurei. Calyptra lateraliter fissilis, pallida. Capsula

pendula. Theca longe ouata, maturitate pallide erœsea. Operculum convexum saturatius coloratum. Peristoma externum rufescens; internum lacinulatum, laciniis perforatis, ciliatumque.

Foliorum volumine summopere variat. Caules steriles minime repunt.

Caules longe nudi, apice tantum foliosi *Dill. f. A.* procul dubio indiuidua mascula sistunt. Est

Bryum penicilliforme furculis nudis apice tantum foliosis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 52.*

* * Caulibus aliis erectis florigeris, aliis reptantibus sterilibus.

M. longirostrum sterili reptante subsimplici, fertili erecto simplicissimo; 427 foliis ouatis, obtusis, mucronatis, serrulatis; capsulae pendulae ouatae operculo longirostro.

Mnium rostratum. *Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1330. Laich. pl. Eur. p. 478. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 52. phr Schräd. — Mnium ellipticum* foliis oblongis ellipticis subserratis, apice obtusis, emarginatis, mucronulatis, pedunculis adgregatis vel simplicibus, capsulis oblongis cernuis, operculis cuspidatis. *Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 52. — Mnium* foliis in summo caule congestis, lanceolatis, serratis, crispis; capsulis pendulis aristatis. *Hall. Hist. St. Helv. n. 1840.*

Bryum rostratum furculo simplici, foliis ouato-ligulatis, subserratis; thecis ouatis nutantibus, operculi rostellum recuruo. *Schräd. spic. fl. Germ. p. 72. R th. fl. Germ. v. III. p. 24. — Bryum pendulum,* serpylli folio longiore, pellucido, capsulis oblongis cuspidatis. *Dill. musc. p. 415. t. 53 f. 80.*

Folia. *Adans. fam. pl. v. II. p. 493.*

Muscus terrestris, capillaris, foliis rarioribus et acutioribus, capitulis deorsum pendentibus ac veluti rostratis et apiculatis, oblongis. *Rupp. fl. len. p. 289. n. 1.* — *Muscus trichodes*, polyanthos, serpylli longiore folio. *Dill.*

Germ. *Langschnabelichtes Sternmoos.* Gall. *Etoilee, ou Muic à long bec.*

In Angliae comitatus Eboracensis paludosis, vbi primus omnium Reichardsonus legit, inde in alpestribus Heluetiae, vbi Hallerus inuenit, tandem in syluaticis rupestribus Thuringiae et Hercyniae circa Göttingam, Schraderi legente et Palatinatus, vnde *Rühling* misit, fastigiatim habitat. Vere capsula vident floresque educantur. Duratio forte annua.

Truncus erectus, semuncialis, vncialis, simplicissimus mihi nunquam innotans visus. Folia inferiora remota, alterna, ouato-ligulata, ascendendo maiora confortioraque in trunci apice in rosulam disposita, ouata, obtusa cum mucrone, sub lente margine serrulata, ductulorum fasciculo valido viridi instructa siccitate crispescentia, subundulata. Perigonialia octo ad decem, exteriora caulinis longiora et latiora, interiora minora. Pedunculus terminalis, vnciam ad viginti lineas longus, nunc solitarius, nunc gemellus pluriesve adgregatus, apicem versus incuruus, pallide purpureo-flores. Calyptra tenerrima, lateraliter fissa. Capsula subpendula. Theca ouato-oblonga maturitate lutescens. Operculum e basi conuexa longe rostratum, rostro directione vario, plerumque leuiter incuruato, croceorubellum. Annulus nullus. Peristomatis externi dentes sedecim latiusculi transuersim striati, internī membranaceo-carinati laciniae sedecim pyramidales perforatae, ciliis intermixtis.

Flos nunc hermaphroditus, nunc dioicus.

An planta Schraderiana eadem ac Dilleniana esset, diu dubitavi, cum illa staturā minore, operculique rostro breuiore magis recuruo, pedunculisque breuioribus saepius solitariis abludat. Caeteris vero congruentibus; foliisque ne minimum quidem discrimen mihi exhibentibus; ipso tandem

Schradero per litteras monente, stirpem suam a Dillenianâ aegre separari posse, coniungere sustinui. Caeterum summo opere polymorpha stirps est, praesertim quod longitudinem ac numerum pedunculorum, operculique formam attinet. Sic in meis speciminibus cum in Thuringiae syluaticis, tum in Helvetiae alpestribus lectis operculum longius quam in Schraderianis exemplaribus et obtusius quam Dillenii icon sistit, video. Foliorum forma autem semper eadem.

Surculi steriles reptantes, qualem Dillenius *f. 30. A.* delineauit, rarius occurrunt. Nonnullos tamen in Heluetiâ cum fertilibus promiscue repertos possideo. Caeterum ex icone Dillenianâ erectos esse crederes, quod meis obseruationibus repugnat. Folia omnino eiusdem formae ac in fertilibus, sed surculo apicem versus decrescentia. Truncus summo opere tomentosus.

23.

M. cuspidatum trunco sterili erecto vel reptante; fertili erecto, simplici; foliis ovato-lanceolatis acumine breui, serratis; capsulae pendulae oblongae operculo connexo. 428

Mnium cuspidatum trunco simplici diformi, foliis ovato-lanceolatis, apiculatis, serratis, ductulorum fasciculo ad apicem penetrante, sporangiis pendulis, operculo conuexo. *Hedw. Sp. Musc. p. 192. t. 45. f. 5 - 8. —*

M. cuspidatum. *Hedw. fund. musc. v. II. p. 94.* *M. cuspidatum* trunco subsimplici, foliis ovatis, acutis, serratis, thecis nutantibus oblongis, operculis conuexis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 970. Baumg. fl. Lips. n. 1317. Mönch. pl. Marp. p. 745. M. cuspidatum. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1330. Lrich. pl. Eur. p. 478. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 52. Timm. prodr. fl. Meg. n. 848. phr. Schreb.*

M. cuspidatum. *Leys. fl. Hal. n. 1103. Reich. fl. Moeno-Franc. n. 762. Roth fl. Germ. v. I. p. 476. phr. Linn. — Mnium serpyllifolium β, cuspidatum pedunculis aggregatis, foliis alternis, acutis, serratis. Linn. sp. pl. p. 1577. Syst. Nat. v. II. p. 701. Linn. iun. meth.*

meth. musc. p. 366. *Poll. pl. Pal.* n. 991. *Scop. fl. Carn.* ed. 2. n. 1296. v. 2. *Fl. Ingr.* p. 169. *Retz. Prodr. fl. Scand.* n. 1212. *Neck. fl. Gall. Belg.* v. II. p. 446. *La Mark. fl. Franç.* v. I. p. 40. n. 12. v. 8. *Panz. Fl. Syst. XIII. th.* v. II. p. 209 — *Mnium* foliis ovato-lanceolatis, confertis, ferratis, capsulis nutantibus, obtusis. *Hall. Hist. St. Helv.* n. 1841. t. 45. f. 5. *Eiusd. Enum. St. Helv.* p. 115. n. 32. t. 4. f. 5.

Bryum cuspidatum furculis simplicibus, foliis erectis, acuminatis, ferrulatis, patentibus; capsulis ovatis, pendulis, operculo conico acuto. *Swarz. musc. Suec.* p. 5. *B. cuspidatum* furculis erectis et prostratis, proliferis et sterilibus, foliis subrotundis, punctatis, ferrulatis, capsulis ovato-acuminatis, obliquis. *Vill. pl. Dauph.* v. III. p. 892. *B. cuspidatum* capsuli, nutantibus, pedunculis aggregatis, foliis ovatis, acutis, ferratis. *Schreb. spic. f. Lips.* p. 84. *B. cuspidatum* *Web. sp. fl. Gött.* p. 117 — *Bryum serpyllifolium* v. *cuspidatum*. *Huds. fl. Angl.* p. 417. *Bryum polymorphum* furculo reptante, pennato; capitulifero erecto simplici, foliis mucronatis, ferratis. *Nech. meth. musc.* p. 28. — *Bryum pendulum*, foliis varie pellucidis, capsulis ovatis. *Dill. musc.* p. 413. t. 53. f. 79.

Folla. *Adans. fam. pl.* v. II. p. 493.

Hypnum cuspidatum. *Schrank. Baiers. fl.* v. II. p. 471.

Muscus palustris foliis subrotundis. *Vaill. Bot. Par.* t. 26. f. 18. *Tourn. Inst.* p. 555. *Mor. Hist. Oxon. P. III.* p. 627. t. 6. f. 40. — *Muscus polytrichoides* etc. *Pluckn. Almag.* p. 257. t. 98. f. 8.

Germ. *Zugespitztes Sternmoos.* Gall. *Etoilee pointue.* *Mnie pointue.* Angl. *Pointed Mnium.*

In umbrosis nemorum, pomariorum, fossis, pratis riguis, per totam Europam habitat. Verno tempore capsulas maturat. Duratio perennis.

Truncus fertilis erectus, vncialis, longior, terra partim immer-
sus eique radiculis numerosis adhaerens, simplicissimus, aetate autem basi
innouans. Folia inferiora sparsa, minora, superiora maiora, in rosulam
numero circiter quinque vel sex disposita; omnia decurrentia, modo subro-
tunda, modo ouato-lanceolata, acumine breui, tenuissime serrata, ductu-
lorum fasciculo conspicuo instructa, siccitate crispa. Pedunculi terminales,
vnciales circiter, basi arcuati inde erecti, solitarii, rarius aggregati, dilute
rubentes. Calyptra lateraliter fissilis, subulata, rubella apice fusco. Capsula
pendula. Theca oblongo-ouata aetate e lutescente crocea. Operculum con-
vexum pedunculo concolor. Peristoma generis, internum lacinulatum ci-
liatumque.

Stirps mascula foemineae similis aliquando ramosa.

Caulium sterilium alii erecti, ramosi imo dendroidei, ramorum
foliis caeteris multo angustioribus; alii repentes, flexuosi, longissimi, sub-
diuisi, foliis alternis, remotis, distichis forma ac magnitudine variis.

24. *M. punctatum* truncus sterili reptante; fertili erecto simplice; foliis sub-
rotundis, integerrimis, punctatis; capsulae pendulae ouatae operculo 429
longiusculo conico acuto.

Mnium punctatum foliis obouatis, integerrimis, obtusis, puncta-
tis, pedunculis aggregatis, sporangiis pyriformibus pendulis; oper-
culis cuspidatis. S. Hedw. spec. musc. p. 193. Eiusd. fund. musc.
t. 10. f. 66-69. Ibid. v. II. p. 94. *M. punctatum*. Gmel. Syst. Nat. v. II.
p. 1330. Laich. pl. Eur. p. 478. Leyf. fl. Hal. n. 1102. Timm Prodr. fl.
Meg. n. 847. Roth fl. Germ. v. I. p. 476. phr. Schreb. — *Mnium serpyllifolium* furculo simplici; foliis obouatis, obtusis, thecis nutantibus,
ouatis; operculis conicis, acutis. Wild Prodr. fl. Ber. n. 969. Baumg.
fl. Lips. n. 1316. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 52. — Mönch. pl. Marp. p. 745.
Mnium serpyllifolium α *punctatum* pedunculis aggregatis, foliis obouatis,
integerrimis, obtusis, punctatis. Linn. sp. pl. p. 1577. Syst. Nat. v. II.
p. 701. Linn. iun. meth. musc. p. 366. Gesn. tab. Phyt. t. 61. 1056. 11 a.
Lall. pl. Palat. n. 991. Scop. fl. Carn. ed. 2. n. 1296. v. I. Weiss. Crypt.
Goett.

Goett. p. 157. Regg. fl. Ged. p. 160. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1212. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 712. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 40. n. 12. v. 7. Panz. Pfl. Syst. XIII. th. v. II p. 209. — *Mnium foliis ovatis integerrimis*, capsulis pendulis, ovatis, aristatis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1845.

Bryum serpyllifolium furculis simpliciusculis proliferis, foliis obouatis, integris, patentibus, planis; capsulis ovatis, pendulis; operculo conico, acuto. Swarz. Musc. Suec. p. 51. — *Bryum serpyllifolium* v. β punctatum. Huds. fl. Angl. p. 417. — *Bryum punctatum* capsulis cernuis, pedunculis adgregatis, foliis obouatis, integerrimis, obtusis, punctatis. Schreb. spic. fl. Lips. p. 85. *B. punctatum* Web. spic. fl. Goett. p. 116. — *Bryum pendulum serpyllifolio* rotundiore pellucido, capsulis ovatis. Dill. musc. p. 416. t. 53. f. 81.

Polla. Adans. fam. pl. v. II p. 493.

Hypnum punctatum capsulis pendulis, furculis simpliciusculis, florentibus erectis, sterilibus decumbentibus, foliis obouatis, diaphanopunctatis, integerrimis, nervo medio. Schrank. prim. fl. Salisb. n. 347. Eiusd. Baters. fl. v. II. p. 470.

Muscus folio lato subrotundo, capitulo singulari nutante, pediculo nudo subrubente insidente. Vaill. Bot. Par. p. 136. t. 26. f. 5. Tourn. Inst. p. 555. Mor. Hist. Ox. P. III. p. 627. t. 6. f. 39. Pluck. Phytogr. t. 43. f. 7? Forte ad praecedens referendum.

Pneumpedae. Hort. Malab. p. XII. p. 71. t. 37. Ex auctoritate Dillenii; sed folia non conveniunt; hinc ad *M. caespitium*, quod proxime referre videtur, dubiū tamen adiecto signo, supra reduxi.

Germ. Getüpfeltes Sternmoos. Punctirtes Sternmoos. Panz. Gall. Etoilée pointillée. Mn̄ie à feuilles et serpollet. Norw. Klar-mossa. Spruckmaerle.

In vmbrosis, pomariis, nemoribus, fossis subhumidis, palustribus graminosis, viarum cauarum marginibus per totam Europam et in ipsis insulis Feruensibus, praeterea in Iamaicâ, forte et in Indiâ habitat. Vere capsulae vigent. Vita anno longior.

Truncus in mare et femina erectus, subuncialis, saturate rubens, simplex, rarius vnum alterumve ramulum educans. Folia inferiora remotiora, minora; superiora sensim maiora; suprema quae et perianthialia in rosulam digesta, maxima; omnia subrotunda vel obseruata, integerrima, pellucido-punctata, marginata, ex albo viridia, ductulorum fasciculo rubello in mucronem breuissimum excurrente instructa, patentia, plana, siccitate vero crispula et contracta. Pedunculi terminales, modo solitarii, modo adgregati, erecti, apice flexi, vnciam plerumque longiores, rubentes. Calyptra lateraliter fissilis, subulata apice fusco. Capsula pendula. Theca ouata, ventricosa, viridis. Operculum conicum, acutum, apice leuiter inflexo, ferè cuspidatum, lutescens. Peristomii externi dentes sedecim latiusculi, tenuissime ferrulati; interni processus totidem elegantissime perforati, ciliis interiacentibus.

Variat operculis longius aristatis. *Dill. ic. cit. A. D.*

Stirps dioica. Genitalia mascula paraphysibus clauatis, foeminea linearibus stipitata.

Caules steriles, repentes, rarius erecti, ramosi, foliis rotundis, alternis, distichis, apicem furculi versus decrescentibus.

25. *M. ligulatum* truncato sterili reptante; fertili ascendente, subramoso dendroideo; foliis oblongis, undulatis, ferrulatis; capsulae pendulae longe ouatae operculo conuexo acutiusculo. 430

Mnium ligulatum foliis oblongis, undulatis, acute ferrulatis obtusis, pedunculis aggregatis, sporangiis ouatis, pendulis, operculis obtusis. *Hedw. sp. musc. p. 195.* *M. ligulatum* furculo simpliciter, foliis oblongo-lanceolatis, ferrulatis undulatisque, thecis nutantibus oblon-

oblongis, operculis conuexis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 972. Baumg. fl. Lips. n. 1319. Mönch pl. Marp. p. 745. M. ligulatum. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 849. phr. Schreb. — Mnium undulatum. — Hedw. fund. musc. v. II p. 94. M. undulatum furculis erectis, ramis fasciculatis, foliolis ellipticis, undulatis, argute dentatis, pedunculis aggregatis. Weiss. Crypt. Gött. p. 158. M. undulatum Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1339. Laich. pl. Eur. p. 478. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 55 phr. Schreb. — Mnium serpyllifolium & undulatum pedunculis aggregatis, foliis oblongis undulatis. Linn. Sp. pl. p. 1578. Syst. Nat. v. II. p. 1701. Linn. fun. meth. musc. p. 366. Poll. pl. Pal. n. 991. Scop. fl. Carn. ed. 2. n. 1296. v. 3. Linn. fl. Lap. n. 399. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1212. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 715. Gort. fl. Belg. p. 303. Royen. fl. Lugd. p. 501. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 217. La Mark. fl. Franc. v. I. p. 40. n. 12. v. 2. Dalib. Par. p. 324 Guett. Etamp. p. 90 Panz. Pflanz. Syst. XIII. th. v. II. p. 211. — Mnium foliis cordatis, ellipticis, setis aggregatis, capsulis ouatis, obtusis, pendulis. Hall. Hist. St. Helu. n. 1844.*

Bryum ligulatum furculis simpliciusculis e radice repente, foliis oblongis, ferratis undulatisque; capsulis ouatis, pendulis; operculo conuexo. *Swarz. Musc. Suec. p. 51. B. ligulatum* capsulis nutantibus, pedunculis aggregatis, foliis oblongis, ferrulatis, undulatis. *Schreb. sp. c. fl. Lips. p. 84. B. ligulatum. Web. sic. fl. Goett. p. 118. — Bryum serpyllifolium v. undulatum. Hedw. fl. Aug. p. 47. — Bryum dendroides* furculis erectis, fructiferis ramosis, foliis oblongis undulatis, pedunculis aggregatis, capsulis turbinatis pendulis. *Vill. pl. Dauph. v. II. p. 893. B. dendroides* furculo capitulato stellatoque, erecto, ramofo, primordialibus plumulosis. *Neck meth. musc. p. 218. — Bryum dendroides, polycephalon, phyllitidis folio undulato, pellucido, capsulis ouatis, pendulis. Dill. musc. p. 410 t. 52. f. 76.*

Polla. Adans. fam. pl. v. II. p. 493.

Polytrichon undatum capsulis pendulis; furculis fructiferis erectis, ramis terminalibus apice nutantibus, furculis sterilibus decumbentibus; foliis oblongis, denticulatis, siccitate undulatis; pedunculis termina-

libus numerosis. *Schrank. prim. fl. Salisb. n. 825.*; excluso Timmii synonymo.

Hypnum undulatum. *Schrank. Baiers. fl. v. II. p. 474.*

Muscus roseus, polycephalos, linariae foliis undulatis. *Vaill. Bot. Par. p. 135. t. 24. f. 3.* — *Mor. Hist. Oxon. P. III. p. 630. t. 6. f. 1.* — *Muscus polygoni folio.* *Tourn. Inst. p. 555. t. 326. f. E.* — *Mich. gen. p. 108. t. 59. f. 5.* *Luxb. Cent. V. t. 71. f. 1.*

Germ. Gezüngeltes Sternmoos. *Wellenförmiges Sternmoos.* *Panz.*
Gall. Etoilee ondulée. Muie ligulé. Angl. *Schrub-Mnium.*

In sylvis opacis, pratis, ad riuulos, scaturigines, vias humidas umbras per totam Europam copiose occurrit totius generis formosissimum. In Insula Bourbonis etiam repertum est. Aprili, Maio vigent capsulae. Duratio perennis.

Truncus fertilis parte inferiore nudus, repens, radiculisque plurimis terrae affixus, superiora versus erectus, rarius simplex, plerumque ramosus, dendroideus nempe ramis paulo infra apicem fasciculatim crescentibus, unde stirps arbusculae faciem adipiscitur. Aliquando etiam truncus e parte inferiore repente vnum alterumve ramum longum erectum, sterilem emittit. Folia in trunco primordiali ascendendo confertiora maioraque cuadunt; in apice autem rosulam elegantem formant, totius familiae longissima, utpote quatuor ad sex lineas metientia, omnia decurrentia, oblonga, obtusa, nervo tamen crasso in mucronem breuem producto, undulata, sub lente tenuissime serrulata, e luteo viridia, pellucida, siccitate crispa; ramea similia sed remotiora alterna. Pedunculi terminales, adgregati, tres ad octo numero, subunciales, erecti, apice incuruato, inferne purpurei, superne subaurantiaci. Calyptra lateraliter fissilis, subulata, apice fusca, Capsula pendula. Theca longa ouata, viridi-fuscescens. Operculum convexum, acutiusculum, lutescens. Peristomatis externi dentes sedecim reflexiusculi, tenuissime serrulati; internum e membranâ carinata laciniatum ciliatumque, laciniis pyramidalibus perforatis.

In-

Indiuidua mascula saepe ex apice prolifera tumque foemineis dendroideis similia. Folia perigonialia paulo breuiora obtusioraque quam in foeminis. Genitalia vtriusque sexus paraphyses innumerae concomitantur.

Caules steriles procumbentes vel repentes longissimi, foliis remotis, subdistichis. De his Hallerus et Weberus soli inter tot Botanicos mentionem fecere.

In Insulâ Bourbonis ex Commersonianis exemplis, quae Parisiis vidi quaeque ad arborum pedem in excelsioribus locis a Commersono tecta sunt, foliis elegantissime serrato-ciliatis variat. Exemplum sterile erant; hinc an capsula eiusdem sit formae ac in nostrate ignoramus. Forte species propria.

Cur Schrankius hanc speciem, quae tum ex habitu, cum e peristomatis structurâ ad *Mnium* certo certius pertinet, *Polytrichis* adscripserit, non capio.

Mnium foliis pinnatis lanceolatis, capsulis nutantibus, aristatis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1842. t. 45. f. 4. Eiusd. Enum. St. Helv. p. 115. n. 31. t. 4. f. 4.

In Heluetiâ prope Basileam lectum est.

„Cauliculus foliosus, foliis continuis fere pinnatis. Folia minus firma quam cuspidati quasi pinnata, et in vniuersum minora, lanceolata per oram serrata, etiam crispa. Seta vnica, brevis, robusta, vncialis, imâ sede purpurea, superne pallens. Calyptra conica, alba, atro mucrone. Capsula crassa, recta, cernua, demum pendula, ortu gracilis, sine ouato, cinnemomeo colore, per aetatem tota cylindrica. Operculum longe aristatum. Aliis cauliculi foliis rarioribus cincti, erecti gerunt insignes rosulas, pulcherrimas, foliosas, patentes, scobiferas, foliorum ouatorum, Alii caules longe repunt.“

Ita Hallerus; vt cum ipsa Halleriana huius plantae specimina Lachenalii beneuolentiâ possideam, nonnulla huic descriptioni, quae ceterum ex optimis est, addere lubet. Folia vix pinnata dicenda, sed tantum alterna, remota, potius ouato-oblonga; acuta quam lanceolata, apicem versus non tam serrata quam obiter dentata, margine leuissime undulata, ductulorum fasciculo valido rubente ad apicem vsque procurrente instructa e fuscello viridia. Pedunculi solitarii.

Tantam habet cum *Mnio serrato* affinitatem, sicut e speciminibus inter se comparatis video, vt vix aliud quam illius varietas sit, et cum eo commodè coniungi possit. Tantum caules repentes de quibus Hallerus memorat quique *Mnio serrato* alieni sunt, difficultatem haud facile tollendam opponunt, nisi forte Hallero, indiuidua repentiâ suae plantae commixta et ad aliam speciem pertinentia fuscum fecerint.

Mnium foliis ouato-lanceolatis, imis patulis, supremis confertis, myosuroideis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1848.

In paludosis Alpiniis Helvetiae tectum esse Hallerus monet.

„Caules purpurei, inferne rubiginosi. Folia inferius rara, ouato-lanceolata, breuiter patula; in supremâ parte collecta, in clauam incuruam, teretem, myosuroideam, pilosam, pilis etiam ad alterum latus inflexis. Setae ad basin noui rami vnciales et ultra. Capsula collo angustiore, indetior cylindrica, pectine longo. Rosulae patulae, aristatae, scobiferae.“ Hall. loc. cit.

Haec Halleriana species mihi iamdiu suspecta fuit et iure: nam cum ipsis Hallerianis speciminibus, mecum a Lachenalio benigne communicatis, sic ea inuestigandi mihi copia facta esset, non parum obstupui, quod duas diuersas species reperirem, quas casu simul natas radicibusque implexis commixtas Hallerus pro eiusdem speciei sed diuersi sexus speciminibus habuit, et descripsit. Alterum specimen capsulâ instructum *Mnium pseudotriquetrum* Hedwigii certissime fuit. Alterum vero fructu destitutum, quodque verosimiliter Hallerus pro mare habuit, *Mnium fontanum* erat. Truncus per totam fere longitudinem denso radicularum fuscarum toniento vestitus, longe
simplex,

simplex, apice vero in quatuor vel quinque ramos subuerticillatim dispositos diuisus. Ramuli subaequales, teretes, apicem versus leuissime incrassati, incuruiusculi. Folia imbricata, ovato-lanceolata, longe acuminata apicibus leuissime incuruis subssecunda, fasciculo instructa — Ex hac descriptione alterum specimen quamuis fructu carens nihil aliud quam *Mnium fontanum* fuisse patet; nullumque dubium est, quin haec Halleriana monstrosa et quasi bimembris species, ex incuriâ nata, prorsus abolenda sit,

Indocti discant et ament meminisse periti.

(b) *Dentibus apice cohaerentibus.*

27. FUNARIA.

Germ. Drehmoos. *Gall.* Cordette,

Obs. Nomen *Koelreutera* in honorem *Koelreuteri* sexualismi felicitis defensoris, quem tentaminibus suis omni dubio soluit, ab Hedwigii *fund. musc.* v. II p. 95. generi nouo primum impositum fuerat. Cum vero iamdiu stirps phanerogama hoc nomine instructa esset, nomen aliud *Funaria* Schreberus *Gen. pl.* p. 760. instituit, a *fune* desumptum, quod pedunculus in *Musq Hygrometrico* Linn. humiditate funis instar contorqueatur. *Hedw. musc.* sp. p. 172. hocce admisit priscumque nomen abolevit, cuius exemplo obsequi non dubitari.

Funaria Schreb. *Hedw. sp. musc.* *Koelreutera* Hedw. *fund. musc.* *Brid. Musc. recent.* v. I - II. *Wild.* *Mnium* Linn. *Hall.* *Linn. iun.* *Gmel.* *Bryon* Dill. *Neck. Web.* *Bryon* Adans.

Flos dioicus. Masculus disciformis. Peristoma duplex. Externum dentibus sedecim apice cohaerentibus. Internum ciliis sedecim membranaceis planis. Musc. recent. v. II. t. IV. f. 27.

I. *F. hygrometrica* trunco breuissimo subsimplici; foliis adgregatis ouato-lanceolatis; pedunculis arcuatis; calyptra subtetragonâ reflexâ; capsulae cernuae pyriformis operculo planiusculo. 451

Funaria hygrometrica foliis oblongis, concavis, acuminatis, conuiuentibus sporangiis obliquis pyriformibus, pedunculis arcuatis. *Hedw. sp. musc.* p. 172. *Roth. fl. Germ.* v. II. p. 225. *Mönch. pl. Marp.* p. 746. *phr. Wild.*

Koel-

Kochreutera hygrometrica. Hedw. fund. musc. v. I. t. 5. f. 21-26. Ibid. v. II. p. 95. t. 3. f. 11. t. 5. f. 25. 26. t. 6. f. 27. t. 10. f. 58-61.

K. hygrometrica capsulis maturis pendulis turbinatis, furculis basi aphyllis supra foliosis; foliis ovato-concavis, pellucidis, in bulbos adgregatis. Schrank. Prim. fl. Salisb. n. 851. Eiusd. Baiers. fl. v. II. p. 481. *K. hygrometrica* furculo subsimplici; foliis oblongis acuminatis; thecis ovatis nutantibus, operculis planis. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 974. Baumg. fl. Lips. n. 1321. Roth. fl. Germ. v. II. p. 477. *K. hygrometrica* trunco exiguo; foliis ovato-lanceolatis, concavis, pedunculo arcuato; thecâ pyriformi cernuâ. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 853. Leys. fl. Hal. n. 1107. phr Linn.

Mnium hygrometricum acaule, antherâ nutante, calyptrâ reflexâ tetragonâ. Linn. sp. pl. p. 1575. Syst. Nat. v. II. p. 700. Linn. iun. meth. musc. p. 365. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1327. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 50. n. 17. Laich. pl. Eur. p. 475. Weiss. Crypt. Gött. p. 147. Poll. pl. Pal. n. 983. Reyg. fl. Ged. p. 161. Linn. fl. Suec. n. 92. In Swartzii Musc. Suec. omissum miror. St. Isl. p. 212. Gunn. fl. Norw. n. 464. Oed. fl. Dan. t. 648. f. 2. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 709. Gort. fl. Belg. p. 302. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 444. La Mark fl. Franc. v. V. p. 37. Dalib. Par. p. 324. All. fl. Ped. n. 2441. Panz. Pflanz. Syst. XIII. th. v. II. p. 195. — *Mnium* foliis ovato-lanceolatis, conniventibus, capsulis ovatis reflexis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1352.

Bryum hygrometricum furculis acaulibus caespitosis, foliis ovatis, concavis, in gemmam converuatis, capsulis pyriformibus pendulis. Vill. pl. Dauph. v. III. p. 890. *B. hygrometricum* Scop. fl. Carn. ed. 2. n. 1303. Web. spic. fl. Gött. p. 181. — Huds. fl. Angl. p. 46 phr. Linn. *B. hygrometricum* acaule, capitulis turbinatis, obtusis, siccitate tetragonis, setâ arcuatâ, primo dialibus adgregatis. Neck. meth. musc. p. 221. — *Bryum* bulbiforme, aureum, calyptrâ quadrangulârî, capsulis pyriformibus nutantibus. Dill. musc. p. 407. t. 52. f. 75. — Gron. fl. Virg. p. 125.

Bryon. Adans. fam. pl. v. II. p. 493.

Muscus foliis scutellatis, capitulo pyriformi nutante. Vaill. Bot. Par. p. 135. t. 26. f. 16. Mor. Hist. Ox. P. III. p. 631. t. 7. f. 17. Rup. fl. Ien. p. 238. n. 1. cum bonâ descriptione. Dod. Pen. pt. p. 475.

Adiantum aureum minus etc. Rai. syn. St. Brit. II. p. 33. n. 9. Hist. III. p. 37. n. 27.

Germ. *Hygrometrisches Drehmoos.* Goldgelbes Sternmoos. Gall. *Cordette hygrometre.* Mnie hygrometre. La Mark Charbonniere. Angl. *Little goldy locks.* Little golden Maiden hair. Yellow balbed Mnium. Lightf. *Yellow Bryum.* Huds. Norw. *Varmarle Vautmarle.*

Off. *Adiantum aureum minus.*

In locis vdiusculis, vmbrosis sylvarum, pomariorum, ad viarum cauarum aggeres, muros subhumidos, puteorum fontiumque lapideos margines per totam Europam ad insulas Feroenses vsque, præterea in Africa præsertim ad montis Atlantis radices, vt cel. Desfontaines autoptâ testatur, tandem in Iamaicæ montosis nec non in Virginia habitat, gregariam vitam degens. Inprimis autem loca deusia et carbonariorum derelictas áreas, vt a priscis Botanicis iam obseruatum est, amat, vnde Gallicum nomen. Autumno floret. Aprili, Maio capsulae sunt in optimo vigore aureoque colore oculos e longinquo alliciunt. Vita annua.

Truncus erectus, longitudine summopere varius, plerumque triquadrilinearis vel semuncialis aliquando vncialis et vltra, ad plurimam partem terrae immerfus, vnde planta multis Botanicis acaulis visa, simplex, rarissime in duos tresve cauliculos diuisus, inferne subnudus, sordide purpureus, superne in capitulum subrotundum terminatus. Folia inferiora sparsa, minora, squalida, suprema quae et perichaetialia dense aggregata, in balbum congesta, ouato-lanceolata, carinata, pellucido-punctata, ex albo viridia, margine superiore rubella, neruo conspicuo. Perigonialia caeteris maiora, quinque, sex numero, rosulam elegantissimam mascula genitalia cum paraphysibus suis articulatis, articulis supremis globosis, sub forma scobis atropurpureae continentem, formantia. Pedunculus terminalis, solitarius, rarissime gemellus; vnciam ad fescunciam metiens, arcuatus rubro-

rubro-aurantiacus, summopere tortilis. Calyptra concaua, subtetragona, alba, rostro longo sursum deorsumve reflexo donata, apiceque stylo permanente instructa. Capsula primum erecta, inde cernua, aetate tandem pendula. Theca pyriformi-gibbosa, amoene aurantiaca, maturitate striata. Peristomatis color croceus; exteriores dentes eleganter ferrulati. Operculum paruum, obtusissime conuexum et fere planum, luteum, margine purpureo.

Omnino polymorpha planta. Pedunculus iunior erectus, pallidus, calyptra gracili rectâ instructus; capsulâ vero turgente et ad maturitatem vergente, ita inflectitur, vt arcum regularem anserino collo fatis similem terram versus describat; thecâ tandem maturâ et calyptra delapsa iterum erigitur et tantum superne incuruatus remanet. Haec varia pedunculi fata iamdiu Ruppheus obseruauit et bene descripsit. Hic insuper obseruabimus pedunculum ad basim madefactum Geronii aristae more caput ter aut quater circumagere, apice vero humefacto in partem oppositam girari.

Mares fiellati cum foeminis promiscue viuunt.

Varietatem nostrate duplo minorem prope Algiriam *Desfontaines* legit — Varietas alia datur caulibus vncialibus imo et longioribus, ramosis, tomento fusco obfita, foliis praeterea caulinis angustioribus et rarioribus insignis. Palustrem esse tomentum radiculosum suadet. Dillenius solus descripsit et figuram dedit. Vide *ic. cit. f. I.* An forte species propria? In Anglia habitat, vbi *Sherardus* legit.

S E C T I O II.

PERISTOMATE DENTATO MEMBRANACEO.

28. W E B E R A.

Germ. Webere. *Gall.* Vebere. *Poirette.*

Obs. Nomen a *Webero*, qui plantas cryptogamas Hercyniae illustravit. Illud Hedwigijs nouo generi a se condito imposuit. *Hedw. fund. musc. v. II. p. 95. Eiusd. sp. musc. p. 168.*

Webera Hedw. Wild. Mnium Linnei utriusque. Bryum Dill. Hall. Neck. Gmel. Web. Schreb. Bryon Adams.

Flos hermaphroditus terminalis. Peristoma Duplex. Externum dentibus sedecim latiusculis, acutis. Internum membranaceo-carinatum sedecies lacinulatum cilijs interiectis. Musc. vol. II. t. IV. f. 28.

I. C a p s u l a e r e c t a.

W. longicolla trunco erecto, simplicissimo; foliis lanceolatis, apice ferrulatis; capsulae erectae e basi longissima attenuata cylindricae operculo subconico apiculato.

432

Webera longicolla simplex erecta, sporangio, subobliquo longicollo, operculo conuexo cuspidato. Hedw. sp. Musc. p. 169. t. XLI. f. 1-5.

Bryum longicollum surculis simplicibus, foliis lanceolatis apice attenuatis ferratis; capsulis erectis collo elongato. *Swarz. Musc. Suec. p. 49. t. VI. f. 13.*

Bryum

Bryum cylindricum capsulis erectiusculis dentatis subcylindricis, apophysi obconica attenuata, foliis lanceolato-linearibus sursum serratis; caule simplici. *Dicks. fasc. IV. pl. crypt. p. 12. t. 1. f. 4.*

XI

Germ. *Langhäßige Webere.* Gall. *Poinette à long col.*

In fissuris montium Sueciae et in Angliâ prope *Halifax* caespitose crescit. Stirpem rarissimam *D. Liljeblad* primus inuenit. Quo tempore floreat latet. Annuam esse truncus simplicissimus suadet.

Truncus erectus, simplicissimus, a sex ad octodecim lineas longus, teres, foliosus, ruber. Folia inferiora distantia, alterna, suprema approximata, lanceolata apice longe attenuato serrulata, leuiter carinata, patula, ductulorum fasciculo ad apicem vsque procurrente instructa, siccitate humiditateque patula, laete viridia, lucida. Perigonialia intima minutissima, integerrima. Pedunculus erectus, solitarius, truncum longitudine subaequans, glaber, pallide ruber. Calyptra non visa. Capsula erecta, cylindracea, infra vero in collum longissimum, subobliquum attenuata, viridis. Operculum subconicum, apicula in centro breuissima instructum pallidum, margine sanguineo. Annulus nullus. Peristomatis externi dentes sedecim breuis, apicem versus attenuati, striis transuersim sulcati, inflexi, lutei: internum e membranâ carinatâ albidâ in processus sedecim irregulares apice coniucentes, articulatos, perforatos, ciliis breuioribus interpositis productâ. Dentes leuissimum adflatum sentiunt.

Pohlium capsulae formâ, *Timmian* que peristomatis structurâ satis refert: at cilia processibus interposita ab utraque remouent. *Weberae*, auctore Hedwigio qui florem *Weberae nutantis* simillimum esse affirmat, adscripsi. Si vero stirps dioica sit, masculo flore in indiuiduo distincto terminali, ut *Swarzius* ait, tunc inter *Brya* relinquenda erit. Specimina mea flore carent.

E descriptione et icona Dicksoni eius plantam eandem ac *Swarzianam* esse palam est,

2. *Capsulâ nutante vel pendulâ.*

2.

W. pyriformis truncato erecto simplicissimo; foliis superioribus e basi latiuscula linearibus; perichaetialibus longissime subulatis; capsulae pendulae pyriformis operculo mammillari.

435

Webera pyriformis caule simplicissimo; foliis perichaetii capillaribus longissimis, recurvis; capsula pyriformi. *Hedw. musc. frond. v. I. p. 5. t. 3. Eiusd. spec. musc. p. 169. Eiusd. fund. musc. v. I t. 3. f. 12. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 855. W. pyriformis* furculô subsimplici, foliis linearibus, thecis pyriformibus, nutantibus, operculis conicis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 976. Baumg. fl. Lips. n. 1323. Mönch. pl. Marp. p. 747. Roth. fl. Germ. v. I. p. 477.*

Mnium pyriforme capsulis turbínatis, stellis masculis setiferis. *Linn. jun. meth. musc. apud Ludw. p. 365 M. pyriforme* antheris pendulis turbínatis, stipite filiformi, floribus foemineis setiferis. *Linn. sp. pl. p. 1576. Syst. Nat. v. II. p. 700. Syst. Veg. p. 947. Weiss. Crypt. Goett. p. 152. Ehrh. Han. Mag. 1780. p. 236. Mattuschk. St. Sil. n. 1004. Linn. fl. Suec. n. 980. St. Isl. p. 212. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1210. Dem. Bot. v. I. p. 389. All. fl. Ped. n. 2444. Crantz. Inst. p. 45. Panz. Pfl. Syst. XIII. th. v. II. p. 204.*

Bryum pyriforme furculis simplicibus, foliis linearibus, summis longissimis, capillaribus; capsulis pyriformibus, pendulis, operculo obtuso. *Swarz. Musc. Suec. p. 45. B. pyriforme* furculis caespitosi, rectis, subsimplicibus, foliis acuminatis, pedunculis longis, purpureis, debilibus, capsulis oblongo-dilatatis operculo mammillari, pendulis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 887. B. pyriforme. Hedw. fund. musc. v. II. p. 94. Roth. fl. Germ. v. III. p. 251. Wigg. prim. fl. Hols. p. 79. Desf. fl. Atl. v. II. p. 413. — Bryum unnioides. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1330. Laich. pl. Eur. p. 479. phr. Wild. — Bryum aureum. Huds. fl. Angl. p. 412. phr. Linn. B. aureum foliis capillaceis, capsulis pyriformibus pendulis, operculo brevissimo, rotundato. Schreb. spic. fl. Lips. p. 31. Web. spic. fl. Gött. p. 114. — Bryum rupeum subacaule, capitulis turbínatis, cernuis, seta flexuosa, operculis obtusis. Neck. meth. musc. p. 220.*

-- *Bryum*

— *Bryum trichodes aureum*, capitulis pyriformibus nutantibus. *Dill. musc. p. 391. t. 50. f. 60.* — *Bryum foliis capillaceis, capsulis pyriformibus, pendulis.* *Hall. Hist. St. Helv. n. 1813. t. 45. f. 7.* *Eiusd. Enum. St. Helv. p. 117. n. 59. t. 4. f. 7.* excluso Linnei synonymo quod ad *Dicranum varium* et Dillenii quod ad sequentem speciem pertinet.

Bryon. Adans. fam. pl. v. II. p. 493.

Germ. Birnförmigē Webere, Birnförmiges Sternmoos. Panz. Gall. Poirette commune. Webere pyriforme. Angl. Pear-like golden-hair Bryum. Golden-Bryum. Huds.

In lapidosis, saxosis, sabulosis, ad rupes murosque septemtrionem spectantes in Pedemontio Delphinatu, Heluetia, Germania, Anglia, et praesertim in Europa frigidior ex. gr. in Islandia caespitose habitat. Nec tamen regiones calidiores respuit, quandoquidem prope Algiriam, teste *Desfontaines*, hospitatur. Iunio, Iulio capsulae maturitatem adipiscuntur. Vita annua.

Truncus erectus, simplicissimus, vnciâ plerumque breuior tenuissimus, filiformis, inferne rubiginosus, colore primum viridi sensim in purpureum vertente. Folia inferiora alterna, remota, parvula apicem versus crescentia, superiora conferta e basi latiuscula linearia, subsecunda; perianthialia longissime sublata; omnia ductulorum fasciculo qui longum illud acumen subuliforme in perianthialibus format, instructa, amoene viridia sericeo splendentia, nitida. Pedunculus terminalis, solitarius, capillaris, flexuosus, apice arcuatus, vncialis, longior, purpureus. Caliptra gracilis, oblonga, fusca, recta secedens. Capsula pendula. Theca pyriformis, maturitate fusco-rubra, vel ex aureo purpurea. Operculum conuexum, mammillare, dilutioris coloris. Peristomii externi dentes sedecim latiusculi acuti, internum membranaceo-laciniatum, aliis laciniis intermixtis, annulus praesens.

3-

W. nutans trunco erecto simplicissimo; foliis lanceolatis, concavis; capsulae nutantis cylindricae operculo conuexo breuiter acuminato.

Webera

434

Webera nutans foliis lanceolatis: capsulis oblongis nutantibus. Hedw. musc. frond. v. I. p. 10. t. 4. Em. sp. musc. p. 168. Eusd. fund. musc. v. I. t. 4 f. 16-20. sub nomine *Bryi trichodis*. Tilm. prodr. fl. Meg. n. 856. Schrank. Baiers. fl. v. II. p. 483. *W. nutans* furculo simplici; foliis ovato-lanceolatis conniventibus; thecis cylindraceis; operculis conicis mucronatis. Wild. Prodr. fl. Ber. n. 977. Baumg. fl. Lips. n. 1322. Roth fl. Germ. v. I. p. 477. v. III. p. 252. Lumn. fl. Poson. n. 1093. — *Webera trichodes*. Hedw. fund. musc. v. II p. 95. — *Webera mutabilis*. Hedw. fund. musc. v. II. p. 104 t. 6. f. 28.

Bryum nutans furculis, foliis ovato-lanceolatis acuminatis, capsulis oblongis nutantibus, operculi apice acuto. Swartz. Musc. Suec. p. 46. *B. nutans*. Gmel Syst. Nat. v. p. 1531. Laich. pl. Eur. p. 49 phr. Wild. *B. nutans* foliis lanceolatis, subulatis, capsulis urceolatis cernuis. Schreb. spic. fl. Lips. p. 84. — *Bryum incrassatum* furculis rectis simplicibus, caespitosis, apice incrassatis pedunculiferisque, foliis acuminatis, capsulis oblongis inclinatis, operculo mutico. Vill. Pl. Dauph. v. III. p. 889. — *Bryum insulare* antheris nutantibus, capsulis oblongis, foliis viridissimis. Houtt. Nae. Hist. p. II. Sect. XIV. p. 441. Panz. Pflanz. Syst. XIII. th. V. I. p. 265. — *Bryum trichodes* laete virens, capsulis cernuis, oblongis. Dill. musc. p. 392. t. 50. f. 61. Fl. Ingr. p. 171.

Bryon. Adans. fam. pl. v. II. p. 493.

Mnium pyriforme v. β . Weiss. Crypt. Gött. p. 153.

Muscus capillaceus, maior et elatior, capitulis, cylindraceis, obtusis, nutantibus. Vaill. Bot. Par. t. 26. f. 12? Huc pertinere videtur; nam icon Dillenianae simillima. — *Muscus trichodes* fontanus, minor, foliis capillaceis viridissimis. Rai. Syn. St. Brit. p. 32. n. 27.

Germ. Hängende webere. Insularisches Knotenmoos. Panz. improprium. Gall. Poirrette penchée. Webere penchée.

In

* male non est idem ac *M. A. f. 5* sed *M. A. f. 5* folia
in *M. A. f. 5* affertur. *B. A. f. 5* 175 p. 10. n.
agustin. 12

In Sueciae, Angliae, Herciniaë, Saxoniae, Thuringiae prope Ifenacam, Bauariae etc montosis syluaticis habitat. In Alpibus editioribus Delphinatus et Heluetiae etiam lecta est. In Ingriâ ad radices arborum in insulâ a Basilio cognominatâ nihil frequentius. In syluis abiegnis Hungariae prope Modram etiam repertam audio. Iunio capsulas maturat. Vita annua.

Truncus erectus, brevis, simplicissimus, tandem innouans, basi subnudus, amoene rubellus. Folia lanceolata, concava; inferiora minutissima, suprema quae et perianthialia conferta, conniuentia, multoties maiora, omnia ductulorum fasciculo conspicuo instructa, viridissima. Pedunculus terminalis, solitarius, aliquando tamen Dillenio auctore, nam ipse talem non vidi, gemellus, erectus, apice vix arcuatus, inferne purpureus, superiora versus lutescens. Calyptra oblonga, fusca. Capsula nutans. Theca oblonga, cylindrica, maturitate e luteo fusca. Operculum thecae concolor, conuexum, in centro apiculatum. Peristoma vt in praecedente. *Musc.* *Recent. v. II. t. IV. f. 28.*

Hedwigius hunc muscum pro *Bryô trichode* L. nunc ipsi *Meesiâ aliginosâ* primum habuerat, Houttuynius hanc speciem eandem ac *Bryum dendroides* esse, nescio quâ de causâ, coniicit, habitus etenim toto coelo diversus. Linneus a praecedente non separabat.

29. BARTHRAMIA.

Germ. Barthramie. *Gall.* Pommette. *Barthramie.*

Obs. Hoc genus instituit Hedwigijs *Musc. frond. v. II. p. 111. et Sp. Musc. p. 164.* stabilivit. Nomen istud autem ei imposuit in memoriam *Barthram* Pensylvaniensis coloni, qui Dillenio stirpes plures cryptogamicas ex America misit. *Schreberia* num est etiam. *Schreb. Gen. pl. n. 1654.*

Barthramia et *Webera* *Hedw.* *Barthramia* *Schreb.* *Bryum* *Dill. Linn. Hall. Neck. Gmel. Web. Minium* *Linn. jun. Lunda* *Adans.*

Flos hermaphroditus. Peristoma duplex. Externum dentibus sedecim cuneiformibus Internum membranaceum, plicato - carinatum apice lacinulatum. Musc. recent. v. II. t. IV, f. 29.

I. *Pedunculis terminalibus.*

1. *B. pomiformis* trunco erecto remoso, ramis brevioribus, incrassatis, foliis densissime confertis, lineari subulatis, argute serratis, siccitate crispescentibus: capsulae erectae subsphaericae operculo planiusculo centro prominulo. *Tab. I. f. 3.*

435

Barthramia pomiformis trunco erecto subramoso, foliis e lanceolato - subulatis crispis sporangiis ovatis, pedunculis mediocribus terminalibus *Hedw. sp. musc. p. 164.* *B. pomiformis* capsulis sphaericis tantillum obliquatis, in fetis elongatis rectis. *Lumn. fl. Fosson. n.*

1092.

1092. *B. pomiformis* Mönch, pl. Marp. d. 747. phr. Wild. *B. pomiformis* foliis lanceolato setaceis, patulis, denticulatis, capsulis sphaericis erectis; operculo plano. Roth fl. Germ. v. III. p. 258.

Webera pomiformis. Hedw. musc. frond. v. II. p. 95. *W. pomiformis* furculo ramoso; foliis lineari-lanceolatis setâ terminatis, imbricatis, patulis, thecis sphaericis operculo plano. Wild. Prodr. fl. Berg. n. 975. Bauing. fl. Lips. n. 1324. Schrank Baierisch. fl. v. II. p. 483. Roth. fl. Germ. v. I. p. 477. *W. pomiformis*. Timm. Prodr. fl. Mag. n. 975. Leyf. fl. Hal. n. 1108. phr. Linn.

Mnium pomiforme capsulis sphaericis. Linn. jun. meth. musc. p. 364. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 51.

Bryum pomiforme. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1330. Laich. pl. Europ. p. 479. phr. Wild. *B. pomiforme* antheris erectis, sphaericis. Linn. sp. pl. p. 1580. Syst. Nat. v. II. p. 70. Weiss. Crypt. Gött. p. 181. Web. spic. fl. Gött. p. 119. Serp. fl. Carn. ed. 2. n. 1307. v. 2 pedunculis folio longioribus solitariis. Poll. pl. Pal. n. 997. Rayg. fl. Ged. p. 162. Fl. Ingr. p. 169. Linn. fl. Succ. n. 989. Fl. Lapp. n. 400. Gunn. fl. Norw. n. 1008. St. Isl. p. 212. Huds. fl. Angl. p. 404. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 717. Gort. fl. Belg. p. 288. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 463. La Mark. fl. Franc. v. I. p. 45. Dalib. Par. p. 317. All. fl. Ped. n. 2451. Panz. Pflanz. Syst. 13. th. v. II. p. 224. Gesn. tab. Phyt. 1057. 1. *B. pomiforme* furculis ramosis subacaulibus, foliis setaceis ferratis, capsulis sphaericis. Vill. pl. Dauph. v. III. p. 878. *B. pomiforme*. Desfont. fl. Atl. v. II. p. 412. t. 258. *B. pomiforme* furculo erecto, capitulis lateralibus globosis. Neck. meth. musc. p. 208. — *Bryum capillaceum*, capsulis sphaericis. Dill. musc. p. 339 t. 44. f. 1. — *Bryum* foliis subulatis, setis verticalibus, capsulis sphaericis. Hall. hist. St. Helu. n. 1803. — *Bryum* foliis capillaceis. Gron. fl. Virg. d. 124. — *Bry. pomiforme*. La Mark. Encycl. Bot. v. I. p. 490.

Luida. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Muscus trichodes, medius, capitulis globosis. *Tourn. Inst. p. 551.*
Buxb. Cent. V. app. n. 4. Rupp. fl. Ien. p. 285. n. 7. excluso Scheuch-
 zerii synonymo quod ad *Tortulam tortuosam* refertur.

Germ. *Apfelsförmige Barthramie.* *Apfelsförmiges Knotenmoos.* Panz.
 Gall. *Pommette commune.* *Barthramie pomiforme.* Bry *pomiforme.* La
 Mark. Angl. *Glob headed Bryum - Round headed.* Huds. Norw. *Kuuls-
 krena. Børstmoß.*

In sylvis ad terram et ericetis, ad rupes madidas vulgo, in hor-
 torum areis rarius, per totam Europam, in Africâ in monte Atlante, vbi cel.
Desfontaines legit, in Virginia, tandem et in freto Magellanico, vnde Com-
 merfonus retulit, densis caespitibus habitat amoeno virore oculos alliciens.
 Aprili capsulae vigent. Duratio perennis.

Truncus vncialis, erectus, ramosus, foliis denudatus nigro spa-
 diceus, inferne tomentoso-rubiginosus. Folia conferta, subsecunda, lineari-
 subulata, apicem versus margine argute serrulata ductulorum fasciculo cras-
 siusculo viridi instructa, superiora laete viridia, inferiora ferruginea, omnia
 siccitate leniter contorquescentia crispula. Flos hermaphroditus terminalis;
 perianthialibus breuib, ouato-lanceolatis, teneris, enerviis. Peduncu-
 lus terminalis (cum vero truncus proxime sub florent imo ex ipso flore in-
 nouat, saepius lateralem diceret) solitarius, erectus, sex ad decem lineas
 longus, pallide rubens. Calyptra subulata, aetate aurantiaca, striata.
 Capsula erecta. Theca subsphaerica, parum obliquata, primo viridis, inde
 luteola, aetate striata, totidem striis quot peristomatis externi dentibus,
 fuscilla. Operculum conuexo-planum, centro prominulo, ex aurantiaco
 purpureum. Annulus nullus. Peristomatis externi dentes sedecim, cunei-
 formes inflexiles lateritio-rubri; internum membranaceum, plicato carina-
 tum, apice in lacinulas sedecim semibifidas cruribus peristomatis externis
 dentium apices inflexos recipientes diuisum, etiam lateritio-rubrum.

Foliis nunc lactius nunc magis e luteo viridibus pedunculorum-
 que longitudine aliquando vnciam superantium ludit.

Swarzium cum sequente coniungere videtur.

2.

B. crispa trunco erecto ramofo, ramis elongatis; foliis confertis lineari-subulatis argute serratis, ficcitate summopere contortis; capsulae erectae subsphaericae operculo planiusculo centro prominulo. *Tab. I. f. 4.*

Barthramia crispa furculis subdivisis, elongatis; foliis lineari-subulatis, flexuosis, setis terminalibus longiusculis, capsulis sphaericis. *Swarz. Musc. Suec. p. 73. — Barthramia Hareynica. Ludw.*

Bryum lacerum furculis subramosis erectis, basi bysso fuluo cinctis, foliis lineari-acuminatis, capsulis subrotundis vtrimque truncatis saepe laceris. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 879. ?* Ex auctoris descriptione, qui folia crispa dicit, huc forte referendum.

Germ. *Krause Barthramie.* Gall. *Pommette frisée.*

In rupibus fissis humidis Sueciae, vnde missam a Clar. *Perfoon* accepi, Hercyniae circa *Tschoche*, Lusitaniae superioris, vbi *Ludwigius* legit, in Heluetiae Alpibus Sanensibus, vbi anno 1796 reperi, forte et in Delphinatu habitat. Capsulae aestate lectae iam effoetae erant. Vita longaeua.

Truncus erectus, vncialis, biuncialis, longior, inferne radiculoso-tomentosus, innouationibus annuis ramosus, ramis teretibus elongatis. Folia conferta, e basi latiusculâ lineari-subulata, apicem versus argute serrulata; neruo crasso totam longitudinem metiente, viridi instructa, humiditate erecta, subsecunda, ficcitate summopere contorta, crispataque, superiora laete viridia, inferiora squalide rufa. Caetera vt in praecedente. Pedunculus amoene croceus. Peristoma lateritium.

A *Barthramia pomiformi*, cum quâ forte permixta est, staturâ grandiora, ramis magis elongatis, gracilioribus, praecipue autem foliis ficcitate summopere crispis differt. Vix pro merâ varietate habenda.

Swarzius in *Schrad. Bot. Journ. 1800. B. II. t. III. f. c. 4.* peristoma internum huiusce musci delineauit.

3.

B. stricta trunco erecto ramoso, ramis strictis basi incrassatis, apice incurviusculis; foliis lineari-subulatis, serrulatis, densissime confertis, cauli arcte appressis; capsulae erectae subsphaericae operculo planiusculo centro prominulo. *Tab. I. fig. 5.* 457

Germ. *Steife Barthramie.* Gall. *Pommette roide.*

In freto Magellanico vnde Commerfonus retulit habitat. Tempus florescentiae --- Duratio longaeua.

Truncus erectus ex annuis innouationibus diuisus, subdichotomus. Rami elongati, stricti, basim versus attenuato, apice acuto incurviusculi, in singula innouatione bini. Folia dense conferta, siccitate ac humiditate pariter cauli appressa, erecta, suprema tamen subsecunda leuissime incuruata, minime autem contorta, lineari-subulata sub apicem serrulata, superiora viridia, inferiora squalide fusca. Pedunculus terminalis e trunci annotini apice erectus, quadrilinearis, senuncialis vel paulo longior, senescens fuscillus. Caetera vt in *Barthramia pomiformi*.

Habitu strictissimo, dichotomo, foliisque rigidiusculis appressis ab omnibus congeneribus recedit. Caeterum foliorum et capsulae forma *Barthramiae pomiformi* proxima.

4.

B. ithyphylla trunco erecto ramoso; foliis densissime confertis e basi concava latiore longe capillaceis subintegerrimis, siccitate rectissimis; capsulae erectae subsphaericae operculo planiusculo centro prominulo. *Tab. I. fig. 6.* 438

Barthramia pomiformis furculis simplicibus abbreviatis, foliis lineari-subulatis erectis; setis terminalibus longiusculis, capsulis sphaericis. Swarz. *Musc. Succ.* p. 73: excluso Dillenii synonymo, quod ad *Barthramiam pomiformem* nostram plerorumque auctorum pertinet, cum Dillenius diss. verbis folia intorta esse declaret et talia in figura Dörpsem siccam sistente repraesentet. *Dill. musc.* p. 339.

Bryum pomiforme β maius. Web. fl. Gött. p. 120. *B. pomiforme* Var. Poll. pl. Pal. n. 997. — *Bryum alpinum*, viridissimum et maius, capitulis crassissimis. Hall Enum St. Helv. p. 109. t. 3. f. 7. — *Bryum viridissimum* foliis rectissimis, capitulis maximis, cauliculo laete albo. Hall. Hist. St. Helv. n. 1803. v. g. t. 46. f. 7.

Germ. Geradblättrige Barthramie. Gall. Pommette majeure. Pommette a feuilles droites.

In Sueciâ, Hercyniâ, Thuringiâ, Palatinatu, Heluetiâ habitat, in aliis regionibus certe praeteruisa. Eodem tempore ac praecedens viget et in iisdem locis hospitatur. Perennis.

Truncus erectus, ramosus, ramis crassiusculis. Folia e basi concava latiusculâ in productionem capillaceam longissimam a trunco diuergentem exeuntia, sub lente acutissimâ vix obiter dentata, neruo quamuis praeferte aegre conspicuo, siccitate recta patulaque remanentia, laete viridia. Fructificatio vt in *Barthramia pomiformi*, sed capsulae longius pedunculata, crassior, profundius striata.

Hunc Pollichium cognouisse palam est; dicit etenim se in syluâ Halgrund dictâ Bryi *pomiformis* varietatem supra arborum cortices inuenisse foliis magis profunde viridibus pedunculisque longioribus quod nostrae omnino conuenit. Mihi autem ad arbores numquam occurrit.

A *Barthramia pomiformi* foliorum formâ ac directione facillime distinguitur et specificè differt, quamuis Hallerus pro merâ huius varietate habuerit.

Swarzius pro *Bryi pomiformi* Linnei, Dillenii caeterorumque auctorum habet; sed esse non potest, cum omnes auctores qui *Bryum pomiforme* descripserunt folia siccitate crispescere, quod nostrae stirpi nullatenus conuenit, asserant.

5. *B. patens* trunco erecto ramoso ramis planiusculis; foliis laxis e basi concavâ latiore longe capillaceis, patentibus, integerrimis; capsulae erectae subsphaericae operculo planiusculo centro prominulo. Tab. I, fig. 7. 439

Germ. *Barthramie mit absteigenden Blättern.* Gall. *Pommette ouverte.*

In freto Magellanico in imo sinu *Baie de Pougainville* dicto a Commerfoni lectam clar. *De Lussieu* benigne communicavit. Florescentia --- Vita perennis.

Praecedente formâ foliorum et capsulae simillima. Habitu grandiore autem, strictiore, planiusculo, foliis grandioribus, minus dense confertis, patentissimis integerrimis, colore tandem potius lutescente quam viridi ab illa differt. Caeterum adeo illi est affinis ut parum abfuerit quin coniungerem. Patria diversissima inprimis separare suavit,

6. *B. pentasticha* trunco erecto, ramosissimo, ramis fasciculatis, acutis, oblique pentagonis; foliis densissime imbricatis, lineari-lanceolatis, pentastichis, integerrimis, supremis longe piliformibus; capsula inclinata, subovata. Tab. I. fig. 8. 440

Germ. *Fünfreihige Barthramie.* Gall. *Pommette à cinq rangs.* *Barthramie pentagone.*

In freto Magellanico, vnde a Commerfoni relata est mihi que a cel. *Lussieu* communicata, habitat. Tempus florescentiae ignoratur. Vita perennis.

Truncus erectus, ramosissimus, foliis ubique dense vestitus, caulibus tamen rubedine translucente tomentoque radiculoso inter folia sese exerente. Ramuli subfasciculati, erecti, e foliorum dispositione pentagoni. Folia densissime imbricata, sibi que ita incumbentia, ut quinque series acutas nunc recta nunc spiraliter ad ramulorum apicem tendentes forment, lineari-lanceo-

lanceolata, stricta, inferiora minora superiora vero longiora, in acumen longissimum piliforme educta, omnia ductulorum fasciculo valido instructa, e luteo obscure rufescentia. Perichaetia caulinis similia, longius piliformia. Pedunculus in ramis annotinis terminalis, erectus, solitarius sex ad nouem lineas longus e purpureo-fuscus. Capsula inclinata. Theca subouata latere altero planiusculo fusca striata. Calyptra et operculum deerant. Peristoma maxima pro parte destructum ex meis speciminibus vix discernendum.

Ex habitu et capsulae forma hanc speciem ad *Barthramiam* pertinere credere fas est. Dubia tamen remanent. Caeterum species est peculiaris distinctissima.

B. Oederi trunco erecto diuiso; foliis laxis lineari-lanceolatis, carinatis, reflexis, apice ferrulatis; pedunculis axillaribus terminalibusque; capsulae erectiusculae subsphaericae operculo brevissimo obtuse conico. 44

Tab. II. fig. 9.

Barthramia Oederi furculis subditivis elongatis, foliis lineari-subulatis, patulis fetis terminalibus, capsulis sphaericis. *Act. Holm. icon. Schrad. Bot. Mag. II. Band 800. p. 181. Barthramia gracilis, Flörk. Barthramia latifolia nonnullorum.*

Bryum Oederi foliis striatis acuminatis reflexis; capsulis sphaericis subnutantibus, maturitate striatis. *Gunn. fl. Norw. n. 1005. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1246. — Bryum foliis striatis acuminatis etc. Oed. fl. Dan. t. 478. — Bryum pomiforme v. C. Bryum Oederi. Vill. pl. Dauph. v. III. p. 878.*

Germ. *Oeders Barthramie.* Gall. *Pommelte d'Oeder.* Norw. *Oeders skrena.*

In Alpibus Norwegicis Gunnerus primus, inde Villarsius in Delphinatu et Florkius in Salisburgensi regione legerunt. Ego in Alpibus
Sanen

Sanenlibus Heluetiae ad rupes madidas cum *Barthramia pomiformi* promiscue crescentem anno 1796 et in Thuringiae saltu aliquot post annos reperi. Nuperius etiam Funk in monte Pinifero legit. Vere capsulae vigent; aestate etenim iam effoetas inueni.

Truncus erectus ramosus, siatura et ramificatione summopere varius, ab vncia vna ad quatuor longus, in speciminibus grandioribus leniter flexuosus, tomento radiculoso per totam fere longitudinem oblitus, purpurascens. Rami elongati. Folia inferiora laxa et quasi trifariam trunco circumposita; superiora paulo densius conferta, e basi amplexicauli linearilanceolata, carinata; ductulorum fasciculo viridia ad apicem vsque percurta, sub bona lente serrulata, humiditate patula reflexiuscula siccitate subcrispescentia, superiora nunc laetius nunc obscurius viridia, inferiora squalide fusca saepe humiditate ita erosa, vt solus neruus permaneat. Perianthialia caulinis similia, exteriora longiora. Pedunculus in ramis junioribus terminalis, in annotinis vero axillaris, erectus, gracilis, lineas quatuor ad octo metiens, amoene rubellus, superiora versus pallidior, semper solitarius. Capsula leuiter inclinata. Theca subsphaerica, e viridi luteola, aetate fusca, striata. Calyptram non vidi. Operculum breuissimum, obtusissime conicum, amoene rutilans. Peristoma vt in *Barthramia pomiformi*.

Planta summopere polymorpha quae foliis longioribus breuioribusque, laxius densiusque truncum amplexantibus, nunc fusco-viridibus nunc laete ad luteolum vergentibus, trunci praeterea et pedunculorum longitudine adeo ludit vt species diuersas simulet; at limites non inueni, nec species temere multiplicandas censeo.

Flos hermaphroditus, terminalis, at trunco proxime infra florem imo saepe ex ipso flore ramulos protrudente, axillaris euadens.

8. *B. longifeta* trunco erecto, ramoso, ramis elongatis; foliis laxis, linearilanceolatis, carinatis, reflexis, serrulatis, pedunculis terminalibus, gracillimis, longis, capsulae subsphaericae minimae operculo obtuse conico. Tab. II. fig. 10. 442

Germ.

Germ. *Langstielige Barthramie*. Gall. *Pommette à long pedoncules*.

In Alpibus Aquileiensibus Helueticis, unde amicus Thomas misit, habitat. Aestate capsulae vigere videntur. Perennis.

Truncus erectus, ex innovationibus ramosus, ramis tenuibus elongatis. Folia trunci laxè circumposita lineari subulata, carinata, reflexiuscula, apicem versus sub bonâ lente ferrulata, siccitate crispula, pallidissime viridia. Pedunculus in furculis annotinis iunioribusque terminalis, erectus, nouem lineas ad unciam longus, tenerrimus, rubellus. Capsula erectiuscula. Theca subsphaerica, paruula in meis speciminibus ita corrugata, ut peristoma nullatenus obseruare potuerim. Caeterum a congeneribus capsulae et operculi forma recedente non videtur.

Certe praecedenti summopere affinis et forte cum ea coniungenda. At habitus diuersus, quem tabula nostra declarat, pedunculorum longitudine et tenuitas, capsulaeque exiguitas separare suaferunt.

2. *Pedunculis lateralibus*.

9. *B. Halleriana* trunci flexuose erecto, ramoso; foliis e basi latiore amplexicauli lanceolato-subulatis, denticulatis; pedunculis lateralibus, breuissimis; capsulae cernuae ouatae operculo conico. Tab. II. fig. 11. 445

Barthramia Halleriana foliis e basi latiore longius subulatis; thecis breuius pedunculatis, ouatis lateralibus. Hedw. musc. frond. v. II. p. 111. t. 40. Eiusd. spec. musc. p. 164. *B. Halleriana* furculis subdivisis elongatis, foliis lanceolatis subulatis erectiusculis, setis lateralibus abbreviatis, capsulis ouato-subrotundis. Swarz. Musc. Succ. p. 74. *B. Halleriana* foliis lanceolato-setaceis, denticulatis, capsulis ouatis subobliquis erectis operculo conico. Roth. fl. Germ. v. III. p. 259.

Webera Halleriana. Hedw. musc. fund. v. II. p. 95. — *Webera clandestina*. Hedw. fund. musc. v. II. p. 104. t. 6. f. 39.

Mnium laterale. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 30. Ehrh. pl. Crypt. exsicc. 33.

Bryum Barthramia foliis apice subulatis, capsulis ouatis, lateralibus. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1335. Laich. pl. Eur. p. 484. Oester. fl. p. 187. — *Bryum norvegicum* foliis subulatis, capsulis sphaericis striatis, pedunculis breuibus lateralibus. Gunn. fl. Norw. n. c64. Oed. fl. Dan. t. 538 f. 3. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1245. — *Bryum laterale* antheris erectis lateralibus, foliis setaceis subsecundis. Huds. fl. Angl. p. 483. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 727. Swarz. Nou. Act. Ups. v. IV. p. 241. Fl. Lapp. ed. nou. p. 327. — *Bryum pomiforme* v. I. pedunculis foliis breuioribus plerumque geminis. Scop. fl. Carn. ed. 2. n. 1307. — *B. pomiforme* v. β. *Bryum Halleri* Vill. pl. Dauph. v. III. p. 878. — *Bryum recuruum* antheris erectis lateralibus, surculo breuioribus; foliis setaceis secundis, falcato-recuruatis. Jacq. Coll. v. II. p. 224. — *Bryum* foliis mollibus subulatis, setis breuissimis, alaribus, capsulis ouatis. Hall. Hist. St. Helu. p. 1802. t. 45. f. 8. Eiusd. Enum. St. Helu. p. 109. t. 3. f. 8.

Mnium alpinum, maior, ramosus, foliis longis tenuissimis; capitulis sphaericis, sparsis et plerumque ab eodem ortu geminis, breviori pedunculo fultis. Michx. gen. nov. pl. p. LII. n. 40.

Germ. Hallers *Barthramie*. Gall. *Barthramie de Haller*. Pommette ouate. Norw. Norsk-skrena.

In Alpibus et monte Iurasso Heluetiae, Alpibus Delphinatus, sylvis accliuibus et saltibus Austriae, Carinthiae, Carnioliae, Salisburgensis ditionis, Bohemiae in *Buchberg*, Franconiae in monte Pinifero vulgo *Fichtelberg* dicto, Thuringiae in monte *Inselsberg*, vbi amicus Plabel legit, Saxoniae, Hercyniae; in montibus editioribus Scotiae, Norwegiae, Sueciae, in subhumidis Alpinis Laponiae, tandem nunc ad arbores semiputrescentes, nunc in saxis et rupibus habitat. Ineunte vere floret; anno sequente sub finem Maii opercula decutit. Duratio perennis.

Truncus tenuis, flexuose erectus, triuncialis, longior, annotinis innouationibus plus minusve diuisus, e foliorum inferiorum alis innumeras

meras radículas emittens. Folia imbricata, basi concava truncum amplectentia, inde longe subulata, apicem versus denticulata, ductulorum fasciculo lato viridi instructa, superiora amoena viridia, diuersimode directa, patula, inferiora decolora, semicorrupta. Perianthialia breuiora, obtuse lanceolata, exfasciculata. Pedunculus lateralis, breuissimus, saepe gemellus, arcuato erectus, amoene rubens. Calyptra pallida, lateraliter fissilis, fissurâ lacero-serratâ. Capsula inclinata. Theca e rotundo ouata, maturitate lateo-fusca, striata, euacuata erecta. Operculum conicum basi amoene rubens. Annulus nullus. Peristomatis externi dentes sedecim cuneiformes, striati, rubicundi, denticulati. Internum e membranâ luteâ plicato-carinatâ, apice inordinate lacinulata. *Musc. Recent. v. II. t. IV. f. 29.* Vide etiam *Schrad. Bot. Jour. II. B. 1300. t. III. B. f. 6.*

Nullum mihi dubium est, quin Scopoli et Michellii planta hic adducta eadem ac Halleriana sit, quamuis capsulam sphaericam dicant; figura enim ouata crassiuscula rotundae satis accedit. Praeterea quod de pedunculo gemello dicunt, cum Hedwigii observationibus congruit, qui refert, thecam gemellam haud infrequenter ex vno perichaetio dari, quod etiam in speciminibus meis video. De Bocconii synonymo Hallerus iure dubitat; vix enim credam, *Polytrichum aureum acaulon* Bocc. *Mus. di piant. p. 149. t. 107.* nostram stirpem esse, quae caule altiori gaudet. Dillenius, qui muscum nostrum ab Hallero acceperat, eum pro *sphagni* sui *alpini* varietate habebat.

10?

B. arcuata trunco erecto ramoso; ramis terminalibus fasciculatis; foliis erecto-patulis, subreflexis, lanceolatis, serratis; pedunculo arcuato; capsulae pendulae sphaericae operculo conico acutiusculo.

444

Mnium arcuatum capsulis pendulis globosis, denticulatis; furculis ramosis; foliis oblongo-lanceolatis, acuminatis, striatis. *Dicks. fasc. III. pl. Crypt. p. 2. t. VII. f. 3.* — *Mnium chrysocomum.* *Hedw. sp. Musc. p. 74. phr. Dicks.*

Hypnum chrysocomum furculis erectis ramosis, foliis oblongo-lanceolatis, acuminatis, striatis. Dicks. *Casc. III. pl. Crypt. p. 12.* Laich. *pl. Eur. p. 495.* Gmel. *Syst. Nat. v. II. p. 495.* — *Hypnum palustre erectum*, comâ luteâ basi nigricante. Dill. *Musc. p. 302. t. 39. f. 36.* Rai. *syn. St. Brit. III. p. 83.*

Luida. Adans. *fam. pl. v. II. p. 492.*

Germ. *Bogenförmige Bartramie.* Gall. *Pommette arquée.* Angl. *Fellow woolly Boy-Hypnum.* Dill.

In Comitatu Eboracensi, Cambriæ locis montanis, vdis, vliginosis prope *Manchester* et paludosis Scotiae habitat, hucusque alibi non reperta. Tempus florescentiae non exploratum. Duratio perennis.

Truncus erectus, ramosus, ramis vagis, sub apicem vero fasciculatis, crassiusculis, tomento fusco e radiculis innumeris constante foliisque interspersis cinctus. Folia erecto-patula, subreflexa, lanceolata, ferrulata, longitudinaliter striata, terminalia saepe lutescentia. Perigonia in rosulam disposita caeteris longiora. Perichaetia minora. Pedunculus terminalis e ramorum iuniorum fasciculorum centro (nonne e trunci primarii apice?) oriundus, arcuato-recurvus, brevis, fusco-rufus. Calyptra non visa. Capsula pendula, globosa, peristomatis dentibus erectis, brevibus, acutis, rufis. Operculum minutum, planiusculum, vix rostratum.

E coniecturâ clar. Swartzii in *Schrad. Bot. Jour. II. B. 1800. p. 182.* *Barthramiis* adiungendam esse hanc stirpem, quantum e specimine minus perfecto iudicare licebat, putantis, huc retuli. Contra Hedwigius potius *Weissiam* esse autumatur, cum e Dicksoni descriptione peristoma simplex esse diceret; sed quam facile praesertim in musci palustribus peristoma internum humiditate consumptum evanescat, omnibus stirpium nostrarum investigatoribus notum. Equidem stirpem dioicam esse Dicksoni icon et descriptio suadent;

suadent; tuncque *Barthramia* non esset; at flos forsitan hermaphroditus auctori minus accurate obseruanti masculus visus. Vt ut sit, Hedwigius, qui specimen huiusce musci prae oculis habuisse videtur et Dicksoni descriptionem e suo specimine castigat, folia minime ferrulata esse affirmat, et capsulam *Weberae* (*Barthramiae*) pomiformi similem esse monet.

30. P O H L I A.

Germ. Pohlie. *Gall.* Poliette.

Obs. Genus nouum ab Hedwigio conditum eoque nomine in honorem archiatri *Pohl*i celeberrimi Botanici nuperius vitâ defuncti instructum. *Hedw. musc. frond. v. I. p. 96.* *Eiusd. spec. Musc. p. 171.* *Schreb. Gen. pl. 21. 1649.*

Pohlia Hedw. Schreb. Roth. Schwarz. Bryum Gmel. Mnium Hoffm.

Flos terminalis dioicus. Masculus capituliformis. Peristoma duplex. Externum dentibus sedecim. Internum membrana sedecies denticulata. Musc. Recent. v. I. t. IV. f. 30.

- I. *P. elongata* trunco erecto simplici; foliis inferioribus minutis, dissitis, 445
superioribus confertis, lineari-lanceolatis; capsulae inclinatae elongatae lageniformis operculo mammillari.

Pohlia elongata trunco erecto, foliis lineari-lanceolatis, thecis basi elongata. *Hedw. musc. frond. v. I. p. 96. f. 36.* *Eiusd. spec. Musc. p. 171.* *Roth. fl. Germ. v. III. p. 224.* *P. elongata* foliis lanceolatis, capsulis erectiusculis cylindraceis, basi elongatis, sub ore contractionibus. *Swarz. Musc. Suec. p. 44.*

Mnium Pohlia, foliis lineari-lanceolatis, capsulis oblique erectiusculis, basi elongatis. *Hoffm. Dent. fl. v. II. p. 48.* *Ehrh. pl. Crypr. exsicc. 64.*

Bryum

Bryum elongatum. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1335. Laich. pl. Eur. p. 484. Oester. fl. p. 186. phr. Hedw. *B. elongatum* capsulis oblique erectiusculis basi elongatis, foliis lineari-lanceolatis. Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 3.

Germ. Verlängerte Pohlie. Langhälfige Pohlie. Gall. Poliette allongée.

In Saxoniâ prope Chemnitzium primus omnium Hedwigijs obseruauit, postea prope Hannoneram Ehrhardus legit. Inde in Austriâ, Alpibus. Salisburgensibus, Sudatum montibus, Hercyniâ superiores inuenerunt. In Thuringia etiam prope Isenacam ex herbarij Grimmiani fide hospitari Hedwigijs epistola monebat. In syluis Scotiae prope Lockness nasci Dicksonus docet. Ipse etiam in Alpibus Saeniensibus in Tempe illo amoenissimo quod lacus paruulus Alpigenis Liozon dictus vnda purissima alluit aliisque locis humidis, anno 1796 legi. Vere floret; aestatis initio capsulas maturat. Per innouationes annuas perennat trunco primordiali pereunte.

Truncus, bi-trilinearis, imo Semuncialis et longior erectus, primo simplex, mihiq; semper talis visus, deinde vnum alterumve ramum, quo stirpis vita continuatur, emittens; basi rubens, subnudus, nempe foliolis minutis, diffitis decoloribus passim vestitus. Folia suprema multo longiora, conferta, lineari-lanceolata, ductulorum fasciculo ad apicem plerumque oblitterato instructae, virentia. Perichaetia ouato-lanceolata, concaua, acuminata. Pedunculus terminalis, solitarius, erectus, apicem versus incrassatus subarcuatusque, inferne rubens, caeterum flauescens. Calyptra longa, pallida, lateraliter fissilis. Capsula inclinata. Theca oblonga, lageniformis, parte inferiore elongato-angustata, solida, striata flauo-viridans. Operculum conuexum, acute mammillare, e fusco rubellum. Peristomatis externi dentes sedecim, acuti, albi, reflexiles, transuersim striati; internum membrana tenera reticulata in processus sedecim simplices, regulares, apice coniucentes, diuisa. Annulus nullus. Musc. Rec. v. II. t. IV. f. 30.

Flos masculus capituliformis in distincto indiuiduo.

P. in-

2. *P. inclinata* trunco erecto simplici; foliis ovato-lanceolatis acuminatis; 446
 capsulae pendulae ventricoso-pyriformis operculo conuexo apiculato,
 peristomatis interni ciliis brevissimis geminatis. *Pohlia inclinata* foliis
 ovatis, acuminatis, capsulis obconicis cernuis. *Swarz. Musc. Succ.*
p. 45. t. V. f. 11.

Germ. *Herunterhängende Pohlie.* Gall. *Poliette inclinée.*

In subhumidis Sueciae, ad palos putrescentes fontis arcis Vp-
 siensis inter *Hypnum riparium*, alibique confertim viventem clar. *Swarz* re-
 perit. Vere probabiliter floret vt praecedens. Duratio anno longior.

Truncus erectus, brevissimus, tri-quadrilinearis, simplex, postea
 sub apicem innouans hinc aetate ramofuscus, inter folia inferiora radicu-
 las exferens. Folia inferiora sparsa, acuminata, margine integerrima, ca-
 rinata, nervo purpurecente instructa, lacte viridia. Pedunculus termina-
 lis, apice arcuatus, in meo specimine, quod cl *Sprengel* benigne donavit,
 vncialis, plerumque longior, fescuncialis, purpureus. Calyptra non visa.
 Capsula pendula. Theca e collo breui regulariter pyriformis, ventricosa,
 maturitate brunnea. Operculum conuexum, brevissime apiculatum, rubel-
 lum. Annulum in meo specimine video. Peristomium externum dentibus
 sedecim ferrugineis, basi latiusculis, apice subconniuentibus, transuersim
 striatis; internum ab externo aegre separandum e membranâ albidâ in ciliâ
 geminata transuersim vnita tenuissime raticulata diuisum.

Formâ et directione capsulae, peristomii interni structurâ, nec
 non foliis latioribus acuminatis a praecedente facillime distinguitur.

3. *P. intermedia* trunco erecto ramofuscus, foliis ovato-lanceolatis, acu- 447
 minatis; capsulae nutantis longissime pyriformis operculo mammillari;
 peristomatis interni dentibus longis distinctissimis. *Tab. II. fig. 12.*

Germ. *Mittlere Pohlie.* Gall. *Poliette moyenne.*

In Lusatia ad muros vetustiores septentrionem respicientes amicus Ludwigi inuenit et mecum benigne communicauit. Vere floret. Duratio perennis.

Truncus erectus, duas, tres lineas longus, primo simplex, inde ex apice innouans, ramosiusculus. Folia inferiora ita humiditate corrola atque perdita, ut tantum neruus crassus purpureus superstes sit: superiora perichaetialia ouato-lanceolata, acuminata, integerrima, squalide viridia: in ramis iunioribus conferta, amoenissime viridia. Pedunculus terminalis, subflexuosus; superne curuatus, fescuncialis, longior, spadiceus. Capsula humiditate nutans, subpendula, siccitate ad angulum obtusum inclinata. Theca ex collo longo in sporangium pyriforme sensim dilatata, fuscella, collo saturatius colorato, ferrugineo. Operculum mammillare, nempe convexum centro prominulo, e viridi fuscillum, apiculâ rubrâ. Annulus nullus. Peristoma externum, interno breuius, dentibus sedecim, acutis, transuerse striatis, ferrugineis; internum e membranâ albicante in dentes sedecim longos, distinctissimos, ciliis nullis interpositis, diuisos, inter diuisiones peristomatis externi dentium apices recipiens.

Species elegans, noua, distinctissima, inter *Pohliam elongatam*, quam capsulae et peristomii formâ satis refert, et *P. inclinatam*, cuius habitum et folia habet, intermedia. Ab hac autem peristoma internum optime distinguit: capsula etiam multo magis elongata nec ventricosa. A *P. elongatâ* folia latiora ouato-lanceolata, et capsula nutans remouent: habitus praeterea omnino diuersus, breuior crassiusculus, ramosus, cum in illa truncus gracilis, inferne subnudus, simplicissimus, longiorque sit.

4. *P. pallens* trunco erecto subramoso; ramis teretibus, foliis imbricatis 448
ouato-lanceolatis, capsulae cernuae pyriformis operculo mammillari.

Bryum pallens furculis simplicibus confertis, foliis ouatis, acuminatis erectis, capsulis ouatis basi attenuatis, cernuis, setis apice curuis. Swarz. Musc. Succ. p. 47. t. IV. f. 12.

Germ. Blasse Pohlie. Gall. Poliette pale.

In subhumidis Alpibus Sueciae confertim habitat: - Swartzius de-
textit. Nuperius autem clar. Ludwigius in Bohemia in *Buchberg* etiam legit.
Perennat.

Truncus erectus, semuncialis, primordio simplex, inde ductus
tribusve innouationibus proxime sub apicem erumpentibus ramosus. Rami
teretes apice acuti. Folia approximata, imbricata, basi subcordata, ouato-
lanceolata, acuminata, carinata, concava, in sicco appressa leniter contorta,
unde ramuli teretes, neruo purpurascens instructa. Pedunculus erectus,
terminalis, uncialis, longior, purpureus, apice curvulus. Capsula cernua,
subpendula. Theca a collo leniter arcuato pyriformis, pallide virens.
Operculum conuexum apice obtuso, pallide ferrugineum. Peristomium
externum e dentibus sedecim basi latiusculis, apice conniuentibus, thecae
concoloribus. Peristomium internum in speciminibus meis semidestruc-
tum, tamen visibile. Swartzius non vidit.

Habitus omnino *Pohliae*; hinc quamuis peristomium internum
nondum satis rite obseruatum fuerit, ad hocce genus reducere sulinum.
Bryum carneum refert, sed habitus grandior et capsula pyriformis pallida
commiscere non sinunt. A caeteris *Pohliis* ramuli longiores, teretes et
thecae collum arcuatum nec non color pallidus distinguunt.

Pohliae omnes, sicut et *Mnia* nonnulla, humectatae capsulas de-
flectunt, exsiccatae erigunt; hinc capsulae directio vix satis specifica. Thecae
colli forma et incuruatura characteres certiores praebent.

31. B U X B A U M I A. *)

Germ. Buxbaumie. Gall. Buxbaumie. Pied de cheval.

Obs. Nomen a Linneo huius generis conditore in honorem Buxbaumii viri in re herbaria minime rudis repertum et ab Hedwigio sancitum. Hedw. fund. musc. v. II. p. 95. Eiusd. spec. Musc. p. 166. Schreb. Gen. pl. 1659.

Buxbaumia Hedw. Schreb. Gmel. Linn. Schmid. Linn. iun. Buxbaumia et Sphagnum Hall. Buxbaumia et Green Adans. Webera Ehrh. Bryum Neck. Sphagnum Dill.

Flos dioicus. Masculus discoideus terminalis. Peristoma duplex. Externum dentibus sedecim, truncatis. Internum membranaceum plicatum. Musc. Rec. v. II. t. IV. f. 31.

1. B. aphylla trunco omnium breuissimo, bulbiformi, villoso, foliis nullis; pedunculo longiusculo; capsulae maximae obliquae plano-conuexae 449 operculo conico acutiusculo subobliquo.

Buxbaumia aphylla pedunculo elongato. Hedw. sp. musc. p. 166. Eiusd. fund. musc. v. II. p. 96. t. 3. f. 10. t. 9. f. 51. B. aphylla furculis foliisque nullis, capsula pedunculata ovata marginata. Swarz. Musc. Succ. p. 74. B. aphylla aphylla, seta elongata, capsula altero latere depressa, marginata. Roth. fl. Germ. v. III. p. 343. B. aphylla pedunculo

T 2

basi

*) Germ. Buxbaumie. Das kahle Moos. Holl. Kaalmos. Succ. Kalnoffa.

basi squamoso, subnudo, capsula conuexo-plana obliqua, operculo
 mammillari terminata. *Vil. pl. Dauph. v. II. p. 919.* *B. aphylla* fur-
 culis foliisque nullis; theca ouata dimidiata, operculo conico obliquo.
Wild. prodr. fl. Bern. n. 978. *Bauing. fl. Lips. n. 1326.* *Lumn. fl. Poson.*
n. 1094. *B. aphylla* scapo aphyllis clauato-mucronato. *Iacq. Collect.*
v. II. p. 213. *B. aphylla* scapo erecto, capsula ouata dimidiata; operculo
 conico obliquo. *Mönch. pl. Marp. p. 747.* *Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 21.*
B. aphylla aphylla, pedunculo elongato *Linn. sp. pl. p. 1570.* *Syst.*
Nat. v. II. p. 699. *Syst. Veg. p. 945.* *Linn. iur. meth. nasc. ap. Ludw.*
p. 362. *Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1325.* *Laich. pl. Europ. p. 472.* *Poll.*
pl. Pal. n. 972. *Web. spic. fl. Göt. p. 130.* *Grimm. St. Isen p. 130.*
Leys. fl. Hal. n. 1109. *Timm. Prodr. fl. Meg. n. 858.* *Ehrh. Hann. Mag.*
1780. p. 235. *Leers. fl. Herb. n. 887.* *Roth. fl. Germ. v. I. p. 47.* *Linn.*
fl. Succ. n. 1293. *Gunn. fl. Norw. n. 571.* *Oed. fl. Dan. t. 44.* *Linn. Am.*
Acad. v. V. p. 78. t. 1. *Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1188.* *Mull. fl. Frid.*
n. 855. *Dem. Bot. v. I. p. 387.* *All. fl. Ped. n. 2432.* *Panz. Pflanz. Syst.*
p. XIII. v. II. p. 157. *Ibid. p. 168. t. 102. f. 5.* *Houtt. Nat. hist. pl. t. 102.*
f. 5. *Martin. Allg. Gesch. der Nat. X. Th. p. 589.* *Buxbaumia caulescens*
bulbo villis tecto. *Schmid. Diss. de Buxbaumia p. 25. sp. 1. cum iconibus*
optimis. *Schrank. Baiers. fl. v. II. p. 485.* — *Buxbaumia caulescens,*
aphylla. *Hall. Hist. St. Helu. n. 1723.* — *Buxbaumia.* *Adans. fam. pl.*
v. II. p. 493. — *Buxbaumie sans feuilles.* *La Mark. Encycl. Bot. v. I.*
p. 523. *Hippopodium. Fabr. prim. fl. Butsb. p. 31.*

Muscus capillaceus, aphyllus, capitulo crasso bivalui. *Buxb.*
Cent. II. p. 18. t. 4. f. 2. *Dill. musc. p. 477. t. 68 f. 5.* *Muscus nanus tu-*
berosa radice. *Mich. gen. p. 109. n. 13* e Dillenii fide, sed descriptio
 nullatenus conuenit.

Germ. Blattlose Buxbaumie. Gall. Buxbaumie sans feuilles. Pied
de cheual sans feuilles. Norw. Naken moss.

In Syluis praesertim pinetis, in pasenis arenosis, humidiusculis,
 ericetisque sterilibus Scandinaviae, Rutheni, Hungariae, Germaniae, Gal-
 liae in Bugalia, Italiae ad Tondam, Heluetiae, etc. ad terram, vel in ligno
 putres-

putrescente imo et in corticibus confertim habitat. In vadis Volgae prope Astracanum a Buxbaumio primam reperta est; inde in Germaniâ a pluribus Botanicis obseruata est ex gr. a Iaquinio in Austria a Grimmio prope Isenacam, ab Ehrhardo, Schmidelio etc. Mihi etiam in Syluula Siebeleberholz prope Gotham passim occurrit. In Angliâ, quod sciam, nondum lecta est, certe praeteruisa. Ab autumnio in ver vsque praesertim autem Decembri et Ianuario capsulae vigent. Duratio annua.

Planta summiopere singularis solaque inter omnes muscos omnino aphylla. Acaulis autem immerito dicitur, quandoquidem truncum sistit bulbus villosus radicibus cincinnatis terrae affixus, nonnullis pro perichetio habitus, e quo surgit pedunculus erectus vel tantum leuissime incuruatus, rigidus, tres quatuor lineas longus, apice paulum incrassatus purpureus, splendens, tuberculis innumeris exasperatus, vaginulae oblongae, truncatae, subcernosae, durisculae, rufescenti infixus. Calyptra oblonga, apiculata, rufescens, lateralitor fissa, cito decidua. Capsula ouata, obliqua, apophysi oblonga paruula basi instructa, superne depressa pleniuscula, euidenter marginata, virescens; inferne conuexa, ventricosa, purpurea; pedem equinum satis bene referens, ex omnibus muscorum capsulis maxima. Operculum conicum, subobliquum, breue, acutiusculum. Peristoma duplex. Externum dentibus sedecim breuibus, truncatis, rubentibus: internum membranaceo-conicum, sedecies plicatum virescens. Peristomio vtrique interposita corona e processulis succulentis, quam Hedwigius pro annulo structurae peculiaris habet et quae in sequenti specie deest — Vide *Hedw. fund. musc. v. II. p. 96.* vbi peristoma istud quod triplicatum audire posset fusius descriptum est.

Flos masculus in distincto indiuiduo discoideus.

Qui plura de hoc musco ab omnibus aliis singulari habitu facile distinguendo scire cupiet, adeat *Linn. Am. Acad. v. V. p. 78.* *Panzerum loc. cit. p. 157—166.* praecipue autem elegantissimam optimisque iconibus illustratam monographiam, quam Schmidelius de hoc stirpe et sequente edidit.

Hallerus in priori suae Helvetiae stirpium Enumerationis editione *Buxbaumiam* descripsit et inter fungos posuit; in alterâ editione autem ei inter muscos veram sedem attribuit: at Gleditschius *Meth. fung. p. 12.* eam iterum fungis accensuit.

2. *B. foliosa* trunco fere nullo; foliis radicalibus exterioribus linguaeformibus obtusis, recurvatis; interioribus erectis, aristatis; perichaetialibus longissime setaceis capsulae erectae ovatae operculo conico subobliquo acutiusculo.

450

Buxbaumia foliosa acaulis, capsulâ sessili foliis cincta. *Hedw. Sp. musc. p. 166.* *Eiusd. fund. Musc. v. II. p. 96. l. f. 52.* *Eiusd. Gen. pl. Crypt. t. 10. 11.* *B. foliosa* furculo nullo, foliis linearibus, obtusis, capsula sessili ovata integra. *Swarz. musc. Suec. p. 74.* *B. foliosa* furculo nullo; foliis linearibus obtusis; theca sessili, ovata, dimidiata, operculo conico obliquo *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 979.* *Baumg. fl. Lips. n. 1327.* *B. foliosa*, capsulâ sessili; operculo conico obliquo; foliis linearibus erectis. *Mönch. pl. Marp. p. 747.* *B. foliosa* foliis exterioribus lingulatis recurvatis, perigonalibus erectis aristatis. *Timm. Prodr. fl. Meg. n. 859.* *B. foliosa* acaulis, capsula sessili, foliis cincta. *Linn. suppl. Syst. Veg. ed. XIII. Syst. Veg. ed. XIV. p. 945.* *Linn. inn. meth. musc. p. 572. t. IV. f. 4.* *Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1325.* *Laich. p. Eur. p. 472.* *Roth. fl. Germ. v. I. p. 478. v. III. p. 344.* *Retz. fl. Scand. ed. 2. n. 1325.* *Web. sp. fl. Gött. p. 128.* — *Buxbaumia sessilis.* *Schmid. Diss. de Buxbaumia p. 26. sp. 2. cum icon.* *Grimm. St. Isen. p. 131.* *Panz. Pfl. Syst. XII. th. v. II. p. 163—168.* *Hoffm. Dent. fl. p. II. p. 21.* *Gesn. tab. phyt. t. 61. 1052. 2.*

Uebera Diphyseium. *Ehrh. Hann. Mag. 1779. p. 257.* *Einsd. Beytr. I. 177.*

Bryum Hallerianum acaule, capitulis sessilibus foliis extimis patentibus, obtusis, intimis erectis mucronatis. *Neck. meth. musc. p. 255.*
Bryum

Bryum phascoides aequales anthera oblongo-ouata, inter folia ouata-lanceolata et setigera subsessili. *Tacq. Collect. v. II. p. 220.*

Phascum Hallerianum acaule, anthera sessili ouata, foliis lanceolatis, inferioribus obtusis, mediis ac superioribus in pilum migrantibus. *Poll. pl. Pal. n. 974. Neck. Act. Pal. v. XI. p. 45c. — Phascum Halleri* acaule, anthera sessili, foliis interioribus mucronatis. *Mull. Act. Holm. 1764. p. 29. cum icone. Oed. fl. Dan. t. 249. f. 3. Mull. fl. Frid. p. 196. — Phascum maximum. Lighth. fl. Scot. v. II. p. 693. —*

Phascum montanum acaule, anthera sessili, foliis imis, patulis, oblongis, supremis ouato lanceolatis, acuminatis, *Huds. fl. Angl. v. II. p. 465.*

Sphagnum sessile, foliis radicalibus obtusis, centralibus ciliatis. *Hall. Hist. St. Helv. p. 97. t. 46. f. 3.*

Sphagnum acaulon maximum, foliis ex centro ciliaribus. *Dill. musc. p. 253. t. 32. f. 13. Hall. Enum. St. Helv. p. 97. n. 7. t. 3. f. 3. Elusd. St. Helv. n. 57. t. 2.*

Greew. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Germ. *Beblätterte Buxbaumie.* Gall. *Pied de cheval à feuilles.* Buxbaumie sessile. Angl. *Larger mountain. Phascum. Lighth.*

In decliuibus viarum marginibus montiumque semitis cauis Helvetiae, ericetis Galliae prope Toulonem, vbi Commerfonus ex eius herbarii fide primus certe omnium legit, vmbrosis syluaticis praesertim abiegnis Hercyniae, Saxoniae, Thuringiae prope Gotham in *Siebeleberholz*, *Isenacam*, *Oberhof*, *klein Schmalkalden* etc. vbi copiosissime crescit, Palatinatus vnde clar. *Rühling* inquit, nemorosis Austriae et Tyrolis monte *Patzerkof*, ericetis Berolinensibus et Marpurgensibus, rupestribus Angliae arca arcem diratam *Flimberis*, Sessiae, montanis, et Scandinaviae glareosis gregatim habitat. *Grimm* primus eam in Germania anno 1750 detexit. Septembri mense

a Com-

a Commerſono; Octobri cum capſulis calyptra inſtructis a Webero lecta eſt: at vernis etiam menſibus capſulae videntur. Duratio annua eſſe videtur.

Radices fibrosae tenuiſſimae. Caulis quaſi nullus. Foliorum roſala ſeſſilis immediate a radiculis orta. Folia exteriora plena, obtuſa, linguaeformia, integerrima, ad terram reclinata; interiora ſenſim longiora, erectiora, longius acuminata. Perichaetia conferta, erecta, lanceolatoſubulata, ductulorum faſciculo colorato in ariſtam exeunte inſtructa; exteriora integerrima; interiora longiora apice plerumque ſiſſa in lacinias lineari ſeta- ceas ariſta intermedia longiſſima. Pedunculus ſolitarius, breviſſimus vide- midiam lineae partem ſubaequans, craſſiuſcula, pallidi viridis. Calyptra oblongo- conica, lateraliter ſiſſa, ſimulſus quamidiu praecedente caduca. Capſulas e baſi ventricoſiore ovata, obliqua, parum depreſſa, flaveſcenti- viridis, fere tota perichaetio immerſa. Operculum nunc conicum breve, acutiuſculum, nunc conoideo- oblongum, ſubobliquum. Periſtoma vt in praecedente ſed abſque proceſſuum ſucculentorum corona; interius can- didum.

A praecedente capſula forma et periſtomatis coronae abſentia re- cedit, et genus proprium conſtituere videtur.

Omnes huius ſtirpis icones malae, ſed mideliana excepta. — Mullerſus *fl. Frid. p. 196.* ſe in eo muſco, ſtamen unum detexiſſe contendit. Quid ſtamen illud fuerit ignoro.

32. T I M M I A.

Germ. Timmie. *Gall.* Timmiete.

Obs. Genus hocce nouum condidit Hedwigius et in honorem *Timmii*, huius stirpis primi inter Germanos detectoris plantarumque Megapolitanarum acerrimi inuestigatoris hoc nomine insigniuit. *Hedw. musc. frond. v. I. p. 84. Eiusd. sp. musc. p. 176. Schreb. gen. pl. n. 1652.*

Timmia Hedw. Schreb. *Mnium* Gmel. Hoffm. *Bryum* Hall.

Flos monoicus. Masculus alaris, pedunculatus, gemmiformis. Foemineus terminalis. Peristoma duplex. Externum dentibus sedecim latiusculis acuminatis. Internum obsolete sulcatum, laciniatum, laciniis subaequalibus, pertusis, uniformibus. Musc. Recent. v. II, t. IV. f. 32.

1. *T. polytrichoides* trunco erecto subramoso; foliis lineari-lanceolatis serratis, patulis; capsulae cernuae ouatae, apophysatae operculo conuexo centro depresso. 451

Timmia Megapolitana erecta, foliis lineari-lanceolatis serratis, patulis; theca cernua operculo conuexo centroque depresso. *Hedw. musc. frond. v. I. p. 84. t. 31. Eiusd. sp. musc. p. 176. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 854. Roth. fl. Germ. v. III. p. 254. Mnium megapolitanum. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1327. Laich. pl. Eur. p. 475. Oesfer. fl. p. 187. phr. Hedw. Mnium Timmia foliis lineari-lanceolatis, patulis, capsula cernua, operculo conuexo centro depresso. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 53.*

Eryum foliis lanceolatis, falcatis, setis alaribus, capsula ouata, inclinata, operculo mammillari. Hall. Hist. St. Helv. n. 1779.

Germ. *Haarmoosartige Timmie*. Gall. *Timmiette polytrie*.

In Alpibus et submontanis Helvetiae, vbi a Lachenalio, primo huius stirpis inter omnes Botánicos detectore, triginta abhinc annos reperta et postea a me in Saenensi ditione copiose lecta est, in Austriae humidis umbrosis, in Salisburgeni regione prope *Wildbaaden*, in Ducatus Megapolitani pratis paludosis prope *Malchin*, vbi Timmius primus Germanorum legit, tandem et in America Septentrionali, vnde Hoffmannus missam habet, caespitose habitat. Incunte vere floret: anni sequentis aestate opercula decutit. Per annuas sui continuationes perennat.

Truncus erectus, vncialis, longior, primum simplex, deinde ramulos duos, tres emittens, quibus trunco primordiali obruto ac percunte, stirpis vita continuatur, inferne maxime tomentosus, nempe ex omnium foliorum axillis imo e foliorum consumptorum neruo (vt in speciminibus, quae ex Heluetia Lachenalius, misit video) radículas numerosissimas ramosas emittens. Folia inferiora parua, remota, dentata; superiora confertiora, longiora, lineari-lanceolata, margine praesertim apicem versus serrulata, patentia, siccitate complicata, recurua et quasi falcata; superiora e luteo amoene viridia, inferiora decolora, omnia ductulorum fasciculo instructa. Perigonialia ouato-concava, apice serrata. Perichaetialia caulinis superioribus similia. Pedunculus e trunci primordialis vel succedanei apice erectus solitarius, vncialis, longior, minime tortilis, maturitate rubicundus. Calyptra longa, flavescent, lateraliter fissilis. Theca cernua, ouata, basi apophysi angusta instructa, e viridi fusca. Operculum conuexum, apice in foveolam depressum, basi rubrum leuissime striatum. Peristomium externum dentibus sedecim latiusculis, acuminatis; interni processus perforati, apice plerumque biugi, ad articulationes appendiculati. *Musc. Recent. t. IV. f. 52.*

Cum nomina triuialia e regione desumpta Hedwigius ipse paucifecerit, plantam nostram, quae nec in regione Megapolitana tantum, nec
primum

primum ibi lecta est, *polytrichoidem* nuncupare sustinui. *Polytrichorum* enim faciem, obseruante Hallero, refert, nisi quod totus habitus mollior est. *Hall. loc. cit.*

2. *T. austriaca* trunco erecto subramoso, foliis e basi amplexicauli subulatis, serratis, carinâ scabris, capsulae nutantis ouato-oblongae operculo mammillari.

452

Timmia austriaca trunco simplici erecto, foliis e basi membranaea amplexicauli imbricatâ patulis serratis, sporangiis nutantibus, operculo conuexo papillato. *Hedw. sp. musc. p. 176. t. XLII. f. 1-7.*

Germ. *Oesterreichische Timmie.* Gall. *Timmitte d'Autriche.*

In subalpinis *Schneeberg* Austriae *Geuns* dictis primus omnium *Froehlich*, postea *Schneägriichen* aliique in Bauariâ ad rupes umbrasas, aridas tamen, haud infrequentem legerunt. Vere floret. Duratio perennis.

Truncus erectus, primum simplex, inde sub florem innouans, vncialis, biuncialis, inferne tomento radiculoso, in quo foliola interspersa iacent oblitus, superne dense foliosus. Folia inferiora sparsa, superiora subimbricata, e basi amplexicauli latiore in subulam longam carinatum argute ferrulatam protensa, neruo crasso colorato ad apicem vsque percursa carina vt in *Polytrichis* nonnullis apicem versus scabriuscula, inferiora nigricantia, superiora laetius viridia, madore patula, reflexiuscula, siccitate leniter contorta. Pedunculus in trunco annotino terminalis, solitarius, fere biuncialis, erectus, ruber. Calyptra non visa. Capsula nutans. Theca oblongo-ouata; striata, fusca. Operculum mammillare, seu conuexo-papillatum, dilutius coloratum. Annulus elastice dissiliens. Peristoma externum dentibus sedecim latiusculis apicem versus albis, internum membrana obsolete sulcata in lacinias sedecim simplices liberas, rarius apice connexas diuisa.

A praecedente foliis latioribus brevioribus, in humido minus reflexis, argutius ferratis, carinâ scabris, siccitate magis contortis, pedunculis longioribus, operculo tandem centro minime depresso sed in papillam eleuato, facile distinguitur. Ex elegantissimis est muscis.

S E C T I O III.

P E R I S T O M A T E D E N T A T O - R E T I C U L A T O .

33. F O N T I N A L I S .

Germ. Hüllmoos. Gall. Fontinale. *)

Obs. Nomen istud a Bauhinio effectum nonnullisque Potamogetenibus impositum Dillenius huic muscorum familiae tribuit, quod in fontibus viuere amat; Linnaeus retinuit, Hedwigius stabilivit. *Hedw. musc. frond. v. II. p. 96. Eiusd. sp. musc. p. 298. Schreb. Gen. pl. n. 1655.*

Fontinalis, *Hedw. Schreb. Linn. Dill. Linn. ian. Gmel. etc.*
Hypnum *Hall. Neck. Fontinalis, Sekra et Harrissona Adans.*

Flos monoicus vel dioicus. Masculus gemmiformis alaris. Peristoma duplex. Externum dentibus sedecim latiusculis. Internum reticulatum. Musc. Recent. v. II, t. IV. f. 33.

F. antipyretica furculo fluctante vage ramofo; foliis triquetro - carinatis, acutissimis; capsulae subsessilis axillaris subcylindricae operculo e basi planiuscula acuminato. 453

Fonti-

*) Germ. Hüllmoos. Flussmoos. Quellmoos. Brunnenmoos. *Holl. Fonteinmoos. Dan. Aamoos. Suec. Lonkemossa. Angl. Watermoos. Gall. Ital. Fontinale. Hisp. Port. Fontinal.*

Fontinalis antipyretica trunco ramoso, foliis ovato-acuminatis carinatis trifariam imbricatis, sporangiis lateralibus. S. Hedw. spec. musc. p. 298. Eiusd. fund. musc. v. I. t. 5. f. 27. Ibid. v. II. p. 97. t. I. f. 5. t. 4. f. 14. 15. t. 9. f. 53. 54. 55. *F. antipyretica* furculis ramosis vagis foliis complicato-carinatis, acutis, trifariis, capsulis lateralibus, operculis rectis mucronatis. Swartz. Musc. Suec. p. 72. *F. antipyretica* foliis lanceolatis, acuminatis supremis aristatis. Vill. pl. Dauph. v. III. p. 918. *F. antipyretica* furculo ramoso vago; foliis lanceolatis laxè imbricatis; thecis subcylindricis, operculis planis mucronatis. Willd. Prodr. fl. Ber. n. 930. Baumg. fl. Lips. n. 1328. Münch. fl. Mai p. 748. Lumn. fl. Poson. v. 1095. *F. antipyretica* foliis complicato-carinatis, trifariis, acutis. Linn. sp. pl. p. 1571. Syst. Nat. v. II. p. 699. Linn. jun. meth. musc. p. 368. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1324. Laich. pl. Eur. p. 472. Gessn. tab. Phyt. t. 61. 1053. 1. Poll. pl. Pal. n. 976. Weiss. Crypt. Gött. p. 261. Scop. fl. Carn. ed. 2. n. 1286. Schrank. Baiers. fl. v. II. p. 485. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 860. Roth. fl. Germ. v. I. p. 478. v. III. p. 260. Wulf. fl. Bor. p. 55. Linn. fl. Suec. p. 961. Gunn. fl. Norw. n. 986. St. Isl. p. 212. Huds. fl. Angl. p. 398. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 691. Gort. fl. Belg. p. 300. Royen. fl. Lugd. p. 506. Neck. fl. Gallo-Belg. v. II. p. 441. La Mark. fl. Franc. v. I. p. 52. Gouan. fl. Monsp. p. 531. All. fl. Ped. n. 2511. Houtt. Hist. Nat. pl. t. 102. f. 4. Panz. Pflanz. Syst. XIII. th. v. II. p. 151. t. 102. f. 4. Fontinale incombustible. La Mark. Encycl. Bot. v. II. p. 517. — *Fontinalis triangularis*, maior, complicata, e foliorum alis capsulifera. Dill. musc. p. 254. t. 33. f. 1. —

Fontinalis. Adans. fam. pl. v. II. p. 492.

Hypnum antipyreticum furculis trifariis, capitulis subsessilibus, axillaribus, primordialibus oblongis teretibus. Neck. meth. musc. p. 191. — *Hypnum* foliis complicatis, ovato-lanceolatis, capsulis ex alis petiolatis, ovatis. Hall. Hist. St. Helv. n. 1794. Selago aquatica, foliis pellucidis, triangularibus, acutis et complicatis cincta. Dill. Cat. Giess. p. 230.

Muscus squamosus, foliis acutissimis, in aquis nascens. *Tourn. Inst. p. 554. Vaill. Bot. Par. p. 140. t. 33. f. 5. Mor. Hist. Ox. P. III. p. 626. t. 6. f. 32. Mich. gen. t. 59. f. 9. Loes. fl. Pruss. p. 175. t. 53.*

Germ. *Großes Hüllmoos. Kühlendes Hüllmoos. Fieberwassermoos.*
Gall. *Fontinale maieure. Fontinale incombustible. La Mark. Angl.*
Great Water-moss. Huds. Norw. Sotmoss. Stoor Lonkmoos.

In aquis dulcibus, scaturiginibus, piscinis, fossis, riuis, fluuiis minoribus totius Europae et Sibiriae habitat. In insulis *Feroc* nuperius lecta est. Flumina maiora non amat; tamen in Danubio olim reperta. Vere floret, aestate capsulas maturat. Vita perennis.

Surculus dodrantalis, imo pedalis, in aquâ fluitans, radice verò fusco tomento oblita saxi aquae immeris adhaerens, longe vageque ramifusus, aetate foliis denudatus, scaber, purpurascens. Folia approximata, caulem trifariam ambientia, triquetro-carinata et quasi complicata, lanceolata, acuta, in duas partes fissilia, vesiculoso-reticulata, ductulorum fasciculo prorsus destituta, obscure viridia. Perichaetia, ouata, obtusa, imbricata, minima. Pedunculus axillaris, solitarius, lineam vnam duasve longus, purpurascens, perichaetio inuolutus. Calyptra conica, acutiuscula recte fecedens. Theca erecta longe obouata, subcylindrica, maturitate fusco-ferruginea. Operculum e basi planiusculâ cuspidatum, vel conico-acuminatum, spadiceum. Peristoma externum dentibus sedecim intro flexis, atro-purpureus; internum turbinatum reticulatum.

Flos masculus gemmiformis vt et foemineus in foliorum alis hospitatur. Rami florentes versus aquae superficiem eriguntur, fructificantes residunt — Stirps monoica.

Surculorum longitudine foliorumque motu summopere variat. In Heluetiae Thuringiaeque riuis varietatem foliis semipollicaribus inueni.

Fontinalis antipyreticae Specimina e montium Altaicorum riualis a Dimidow allata in herbario Vaillantiano vidi ipsaque possideo, nostrae similia, sed omnibus partibus longe minora et ramis extremitate flavescentibus insignia. Fructificatio deerat. Sane varietas notabilis.

2.

F. squamosa furculo vage ramoso; foliis lanceolato-subulatis; perichætalibus ouatis; capsulae subsessilis axillaris cylindricae operculo obtuse conico. 454

Fontinalis squamosa furculo vage ramoso; foliis lanceolato-subulatis, concavis, trifariam imbricatis, thecis lateralibus. Hedw. musc. frond. v. III. p. 32. t. 12. Eiusd. spec. Musc. p. 299. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1324. Laich. pl. Eur. p. 472. *Fontinalis squamosa* foliis imbricatis, subulato-lanceolatis, capitulis lateralibus. Linn. sp. pl. p. 1571. Syst. Nat. v. II. p. 699. Syst. Veg. p. 945. Linn. inn. meth. musc. p. 368. Gessn. tab. Phyt. t. 61. 1053. 3. Oed. Enum. Dan. n. 954. Retz. Prodr. fl. Scand. ed. 2. n. 1319. Huds. fl. Angl. p. 398. Lightf. fl. Scot. v. II. p. 696. Gort. fl. Belg. p. 300. La Mark. fl. Franç. v. I. p. 63. Dem. Bot. v. I. p. 387. Ibid. v. III. p. 380. Cranz. Inst. p. 59. *F. squamosa* furculis ramosis, ramis dichotomis filiformibus, foliis lanceolato-subulatis, imbricatis, capsulis lateralibus, operculis cuspidatis. Swarz. Succ. Musc. p. 72. *F. squamosa* foliis lanceolatis subulatis concavis, trifariam imbricatis; capsulis lateralibus, operculo breui obtuse conico. Roth. fl. Germ. v. III. p. 262. — *Fontinalis squamosa*, tennisea, sericea, atro-virens. Dill. musc. p. 259. t. 33. f. 3. — *Fontinale écaillense*. La Mark, Encycl. Bot. v. II. p. 518.

Harrisona. Adans. fam. pl. v. II. p. 491.

Hypnum squamosum furculo ramoso imbricato, foliis subulatis, capitulis lateralibus, ouatis sessilibus. Neck. Meth. musc. p. 192. — *Hypnum* foliis ouato-lanceolatis, pilo terminatis, capsulis per alas sessilibus. Hall. Hist. Sp. Helv. n. 1796? — I. Bauh. Hist. III. p. 778. Chabr. Sciagr. p. 563.

Germ. Schuppigtes Hüllmoos. Gall. Fontinale écaillense. Angl. Shining Blak Water-moos. Scaly Water-moss. Huds.

In

In Britanniae, Insulae *Skia*, Daniae; Belgii, Alfatiae, Delphinae, tractus Lugdunensis, (Helvetiae?) rivulis montanis habitat. In Germaniâ nuperius etiam a *Schrader* et *Persoen* in Hercyniâ, at a *Bieber* in Thuringico saltu lecta est. Augusto, Septembri capsulae vigent. Duratio perennis.

Surculus filiformis, in foeminâ plerumque dichotomus, longus, utpote palmaris et longior, fluitans, aetate inferne subnudus, aut foliis semiconsumptis passim vestitus. Folia laxè imbricata, cauli trifariam circumposita, lanceolato-subulata, concava, exfasciculata, atro-viridia. Perichaetia ovata, obtusa, crassiuscula, exfasciculata, squamiformia, subimbricatâ, inferiora minora. Pedunculus alaris brevissimus. Calyptra conica, acuta, recta secedens, fusca. Theca erecta, cylindrica, immatura viridis, maximâ pro parte perichaetio immersa. Operculum obtuse conicum, breve. Peristomium externum sedecies dentatum; interius reticulatum in conum connuens.

Stirps dioica.

Huius plantae specimina in Helvetiâ reperta a Dillenianis foliis caulinis latioribus perichaetialibus vero peracutis differre observat Hallerus: praeterea operculum aristatum dicit. Hinc mihi dubium ortum est, an *Fontinalis* nostras Helvetica eadem ac Dilleniana et Hedwigiana foret. Ad *Trichostomum fontinaloidis*, e Lachenalii epistolâ monentis sententiâ potius referendam esse existimarem in folia, quae pilo terminata Hallerus dicit obstarent. Caetera congruunt. An forte inter hanc et sequentem media?

3.

F. falcata furculo subramoso; foliis trifariam imbricatis, oblongo-lanceolatis carinatis; perichaetialibus vaginantibus, exfasciculatis; capsulâ erectâ, oblongo-ovata.

455

Fontinalis falcata furculo subramoso; foliis elongato-lanceolatis trifariam imbricatis incurvisque; perichaetio elongato vaginante, pedunculo thecaeque exsertis. *Hedw. Musc. frond. v. III. p. 57. t. 24. Eiusd.*

Tom. II. Pars. III.

X

sp.

sp. Musc. p. 299. F. falcata furculis subramosis, erectiusculis, carinatis, trifariam imbricatis secundis incuruisque; capsulis oblongis, setis exsertis. Swarz. Musc. Suec. n. 72.

Germ. Sichelförmiges Hüllmoos. Gall. Fontinale faucilliere.

In Sueciae aquis habitat iampridem a Celso in flumine quodam reperta. Meesius eam quoque in humidis cavitatibus inter *Francker* et *Harlinger* inuenit, sed vterque eam pro sequente habuerunt. Tempus florentiae ignotum. Vita longa.

Sarculus tener, plus minus ramosus, duas ad quinque uncias longus, inferne caluus, fusco-nigricans. Folia trifariam imbricata, e basi latiore longe acuminata, carinata, alia erecta, alia praesertim superiora ad latus vnum incuruata, iuniora amoene virentia, senio nigricantia, exfasciculata. Perichaetialia octo circiter numero, elongata, vaginantia, apice fissa, neruo destituta. Pedunculus lateralis, foliis perichaetialibus maximam pro parte cinctus, e croceo viridans. Calyptra non visa. Theca erecta, oblongo-ovata, luteo-viridans. Operculum obseruanti defuit. Annulus non praesens. Peristoma externum dentibus sedecim subulatis, lateritiis, transuersim striatis, siccitate parum diuergentibus; internum conicum, reticulatum, amoene purpureum. *Musc. Recent. v. II. t. IV. f. 33.*

An monoica sit vel dioica hucusque latet, cum flos masculus nondum visus fuerit.

Hedwigiam aquaticam satis refert; at foliis exfasciculatis, angustioribus, magisque incuruis, ut et peristomate figurato facile distinguitur.

4. *F. capillacea* furculo ramoso; foliis lineari-subulatis, carinatis, subsecundis, perichaetialibus oblongis in vaginam pungentem conflatis; 456 capsulae erectae subcylindricae operculo conico-subulato, acutissimo.

Fontinalis capillacea foliis secundis, lineari-lanceolatis, perichaetialibus longissimis, conuolutis, subulatis. *Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 1.* *Einsd. Collect. of dried pl. fasc. 1. Oester. fl. p. 188.* *Laich. pl. Europ. p. 472.* *Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1324.* *F. capillacea* foliis lineari-setaceis, antheris ex gemmis lateralibus cylindraceis, operculis elongato-subulatis. *Iacq. Collect. v. II. p. 227.* excluso Scopoli Synonymo, quod ad *Hedwigiam aquaticam* potius referendum. *F. capillacea.* *Panz. Pflanz. Syst. XIII. th. v. II. p. 156.* — *Fontinalis erecta* ramosa minor suberecta atro-virens, foliis lanceolatis, capsulis oblongis lateralibus, vix a perichaetio acuminato exsertis. *Vill. pl. Dauph. v. III. p. 919.* — *Fontinalis* foliis lineari-setaceis. *Linm. fl. Suec. ed. 2. n. 962.* *Retz. Prodr. fl. Scand. n. 1320.* — *Fontinalis capillacea* calicibus styli ad inflexum cuspidatis. *Dill. musc. p. 260. t. 33. f. 5.* —

Fontinalis. *Adans. fam. pl. v. II. p. 492.*

Germ. *Haarförmiges Hüllmoos.* Gall. *Fontinale capillare.*

In Sueciae, Scotiae, Belgii, Carinthiae, Delphinatus circa *Gap*, rivulis alpinis torrentibusve confragosis, nunc saxa aquis immersa operiens, nunc radicibus truncisque arborum aquaticarum praesertim salicum adhaerens, caeterum vndarum arbitrium libere sequens, habitat. E Pensilvania Dillenius a Barhamo missam accepit. Tempus florescentiae ignotum. Plures vivit annos.

Surculus ab uno ad quatuor pollices longus, ramosissimus, e viridi atro-purpurascens tandemque niger, plerumque gregatim nascens, in aqua libere fluitans. Folia inordinata, lineari-subulata, carinata, apice leviter inflexo-falcata, subsecunda, in ramis obscure viridia, in caule nigricantia, siccitate oblique intorta, apicem versus incurva et crispa. Perichaetia, Dillenio auctore, membranacea, oblonga, latiuscula, pellucida, primum in cuspidem seu stylum pungentem conuoluta, inde dehiscencia et pedunculum vaginae instar emittentia. Pedunculus ad basin ramorum in furculo axillaris, quatuor ad sex lineas longus, vaginam primum obiectus,

aetate vero supereminens. Calyptra basi lacero-ciliata, rubra, stylo permanente fuscello instructa. Theca erecta, ex ouato-cylindracea, post operculi casum vrceolata, rufa. Operculum conico-subulatum, acutissimum, saturate rubrum. Peristoma non exploratum.

Summam cum praecedente habet affinitatem, praesertim quod ad foliorum formam et perichaetium vaginans attinet. Cum vero Hedwigius eam in praecedentis synonymia non adduxerit, praeterea habitus a Dillenii icone desumendus, ramosior, longe minus falcatus, magisque capillaceus, folia etiam longiora sint, perichaetia tandem in stylum pungentem, ut Dillenius dicit, conuoluta sint à *F. falcata* quamuis aegre separavi. Nonne mera illius varietas? Caeterum pleraque synonyma huc adducta commode ad praecedentem referri possunt. *Fontinalis erecta* Vill. ob folia perichaetii acutissima, ut auctor ait, certe ad hanc vel praecedentem, non vero ad *F. squamosam* pertinet. Cur Linneus plantam in *Flora Suecia* adductam in *Speciebus plantarum* omiserit non capio. Ut ut sit dubiis plurimis adhuc vexatur, haec mihi nondum visa stirps. Forte planta Dilleniana e Pennsylvania allata, speciem propriam sistit; contra *F. capillacea* auctorum in Europa reperta nihil aliud est quam *F. falcata* Hedwigii. Haec mihi probabilior sententia.

Species obscuriores.

F. minor foliis ovatis, acutis, concavis trifariis, capsulis terminalibus, 457
 25. ? operculo cuspidato. *Roth. fl. Germ. v. III. p. 261.*

Fontinalis minor foliis ovatis concavis, trifariis, acutis, passim geminis, antheris terminalibus. *Linn sp. dl. p. 1571. etc.* — *Fontinalis triangularis, minor, carinata, e cymis capsulifera.* *Dill. musc. p. 257. t. 32. f. 2.*

Germ. Kleineres Hüllmoos. Gall. Fontinale mineure.

Ad ripam Thamesis, in muris iuxta Palatium Archiepiscopi Cantuariensis primum observata est, inde prope Oxonium in fluvio Iside fundo
 adhae

adhaerens frequentius lecta. Extra Angliam repertam esse non satis constat, cum nuperiores omnes *Trichostomum fontinaloides* Hedwigii stirpem haud adeo raram pro *Fontinali minore* Dillenii venditauerint. Vide *Musc. recent. v. II. p. 134.* De florentiae tempore nihil constat. Vita perennis.

E Dillenii iconē descriptione *Fontinali antipyreticae* simillima; sed furculi breuiiores sunt, magis ramosi; folia minora crebriora, obtusiora, non complicata, concava, pellucida, obscurius viridia, trifariam cauli circumposita, ramulorum tamen figurā triangulari, minus conspicuā. Capsulae in summis ramis perichaetio praeditae squamoso breuiore squamis, foliis caulinis prorsus similibus. Capsulae ut in *F. antipyretica*, tantum minores, pedunculo paulo longiori insidentes. Operculum etiam simile tantum magis recuruum.

Ita Dillenius; cum haec omnia autem *Trichostomo fontinaloidi* satis bene conueniant, praeterea in locis ubi Dillenius plantam suam lectam fuisse docet nuperrime inuestigatis non alius muscus inuentus fuerit quam *Trichostomum* illud Hedwigianum, vix in sententiam nonnullorum recentiorum ex. gr. Schraderi, Rothii, discedere possum, qui stirpem Dillenianam quamuis nulli nuperiorum visam ab Hedwigiana diuersam esse contendunt. Equidem aliquot ante annos fama erat, Dillenianam *Fontinalem* in Anglia iterum repertam esse; sed hucusque autoptarum testimonium deest — Discrimina autem quae in foliis et perichaetio, si tamen Dillenii iconi absolutissima fides sit, quod meis obseruationibus repugnat, deprehenduntur, tantilla sunt, ut vix ponderis alicuius in hac lite esse possint. Res igitur adhuc sub indice et inter suspectas stirpes *Fontinalis minor*, donec index autopta dubia omnia soluat, manebit.

34. M E E S I A.

Germ. Meefie. Gall. Meflette. Faux-Mnie.

Obs. Nomen ab Hedwigio huic quod condidit generi in memoriam Meefii celeberrimi inter Batauos Botanici impositum. Hedw. fund. musc. v. II. p. 97. Eiusd. Spec. musc. p. 173. Schreb. Gen. pl. n. 1653.

Meefia Hedw. Schreb. Wild. Webera Schrank. Bryum et Mnium Linn. Mnium Linn. iun. Gmel. Bryum Dill. Hall. Neck. Hypnum Web. Bryum Adans.

Flos hermaphroditus et dioicus. Masculus disciformis. Peristoma duplex. Externum dentibus sedecim curtis. Internum ciliis totidem vel distichis, liberis, vel opere reticulato connexis. Musc. Recent. v. II. t. IV. f. 34.

2. *M. uliginosa* trunco erecto subramoso; foliis lineari-ligulatis, obtusis, 458
 siccatate subpatentibus pedunculis longissimis, capsulae cernuae pyriformis operculo breui mammillari.

Meefia uliginosa foliis lineari-ligulatis, obtusis; capsula pyriformi cernua. *Hedw. musc. frond. v. I. p. 1. t. 1. 2. Eiusd. sp. musc. p. 173. Eiusd. fund. musc. v. II. p. 97. t. 9. f. 56. 57. M. uliginosa* surculis abbreviatis, foliis lineari-ligulatis, obtusis, capsulis pyriformibus cernuis. *Swarz. Musc. Succ. p. 41. M. uliginosa* surculo subsimplici; foliis oblongo-lanceolatis, obtusis; thecis obliquis pyriformibus; operculis conicis, umbilicatis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 982. Baumg. fl. Lips. n. 1330. Roth. fl. Germ. v. I. p. 479. v. III. p. 256.*

Mnium

Mnium uliginosum. Gmel. *Syst. Nat.* v. II. p. 1329. Laich. p. Eur. p. 477. Oester. fl. p. 188. phr. Wild. *Mnium trichodes* pedunculis longissimis, capsulae orificio ciliato absque annulo. Linn. *mun. meth. musc.* p. 365. Hoffm. *Deut. fl.* v. II. p. 47.

Bryum trichodes capsulis suberectis incurtio-pyriformibus, dentatis, foliis lineari-ligulatis obtusis. Dicks. *fasc. II. pl. Crypt.* p. 7. *B. trichodes* subacaule vix ramosum, foliis setaceis inermibus, antheris oblongis incrassatis obliquis operculo mammillari terminalis. *B. trichodes* antheris erectiusculis ore ciliato absque annulo, pedunculo longissimo. Linn. *sp. pl.* p. 1585. *Syst. Nat.* v. II. p. 702. *Syst. Veg.* p. 949. Poll. *pl. Pall.* n. 1014. *Plan. Ind. Erf.* p. 259. Ehrh. *Hann. Mag.* 1780. p. 236. Linn. *fl. Suec.* n. 1006. Retz. *Prodr. fl. Scand.* n. 1236. *Den. Bot.* v. III. p. 387. All. *fl. Ped.* n. 2470. Crantz. *Inst.* p. 50. Panz. *Pfl. Syst.* XII. th. v. II. p. 255. *B. trichodes* capitulis operculo decidente ciliatis exannulatis, primordialibus reconditis. Neck. *meth. musc.* p. 198. *Bry à longs peduncules*. La Mark. *Encycl. Bot.* v. I. p. 494. — *Bryum trichodes*, aureum, capsulis incurvis obtusis in setis longis. Dill. *Musc.* p. 389 t. 49. f. 58. — *Bryum* foliis capillaceis erectis, setis longissimis, capsulis sursum lutescentibus, operculo brevissimo. Hall. *Hist. St. Helv.* n. 1812.

Bryon. Adans. *fam. pl.* v. II. p. 493.

Webera trichodes. Schrank. *Baiers. fl.* v. II. p. 484.

Hypnum trichodes. Web. *spic. fl. Gött.* p. 87.

Germ. *Sumpf-Meesie*. Haarförmiges Knotenmoos. Panz. Gall. *Mésiette des marais*. *Bry à longs peduncules*. La Mark. *Bry dore*. Gilib. Angl. *Golden long shank'd hair Bryum*. Dill.

In pratis paludosis turfosis Angliae, Hercyniae, Hassiae, Saxoniae Thuringiae, Marchiae, in sylvis arenosis Palatinatus, in Alpinis et Subalpinis praesertim calcareis Sueciae; Helvetiae imprimis in Alpium Saenium

nenſium vliginofis vbi copioſiſſime legi, Baſariae, Pedemontii; in Galliae paludofis tandem prope Lugdunum et ex Delphinatu circa Gap etc. caſpiti- bus longis latisque habitat. Maio floret: primo vere inſequentis anni ca- pſulae vigent aureique pedunculi e longinquo rutilant. Duratio perennis.

Truncus erectus, breuiſſimus, primum ſimplex, poſtea ramosus ex innouationibus annuis, parte ſui terrae immerſa innumeras radículas ſusco-nigricantes emittens. Folia apicem verſus conferta, lineari-lanceo- lata, obtuſa, erecta, viridiſſima, neruo valido inſtructa; inferiora diſtan- tia, minora. Perichaetia interiora minuta. Pedunculus terminalis, ſo- litarius, erectus, pro plantae exiguitate longiſſimus, duas ad tres uncias ſaepe metiens, ſubflexuoſus, aureo colore eleganter micans. Calyptra pal- lida, anguſta, oblique ſecedens. Capſula cernua. Theca e baſi anguſtiore ſenſim luteſcens, pyriformis, hinc compreſſuſcula, aetate ſulcata, ſusco- rutilans. Operculum breue, mammillare, nūnium. Periſtoma externum interno duplo breuius, dentibus ſedecim obtuſis, ſtriatis; internum planis ſedecim reticulatis, duabus linearibus productionibus interceptis. An- nulus deeſt.

Flos nunc hermaphroditus, nunc dioicus.

2. *M. minor* trunco erecto ſubramoſo ramis iunioribus fructificantibus; 459
foliis lineari-lanceolatis, obtuſis, ſiccitate appreſſis; capſulae cernuae
pyriformis, operculo conico apice depreſſo; pedunculis breuibus,
Tab. II. fig. 13.

Germ. *Kleinere Meſſe.* Gall. *Meſſette mineure.*

In Alpiſus Sanenſibus cum praecedente habitat, calcaria humida
amans. Sub finem Auguſti cum thecis partim deoperculatis legi. Vita
longaeua.

A praecedente, quam capſulae periſtomatis et foliorum formâ tam
exacte refert, vt diſcrimen nullum deprehendere valuerim, habitu longe
tenuiore,

tenuiora, foliis firmitate trunco appressis minime patulis, paulo densius confertis, pedunculis triplo vel quadruplo brevioribus, saepius e ramorum novellorum apice novem ad duodecim lineas metientibus, operculo tandem conico-obtuso, centro in foveolam depresso (an casu accidat nescio, at ex omnibus meis speciminibus talem operculi formam deprehendi) distinguitur. An satis specificae? Caeterum florentiae tempus non prorsus idem esse videtur. Eodem tempore et in iisdem locis cum praecedente legi, quae iamiam efflorescens ne unum quidem operculum mihi ostendit; contra huius capsulae plurimae nondum maturae operculo sese instructas ostendebant. Hinc serius quam praecedentem florere colligere fas est.

3.

M. dealbata trunco erecto simplici; foliis lanceolatis, acutis, teneris, apice serrulatis, capsulae cernuae pyriformis operculo obtuse conico. 460

Meesia dealbata furculis abbreviatis; foliis lanceolatis, acutis, patentibus reticulatis; capsulis pyriformibus incurvo-cernuis operculis acutis. Swarz. Suec. Musc. p. 44. t. V. f. 10.

M. dealbata foliis lanceolatis teneris, patulis sporangio pyriformi cernuo; peristomii externi dentibus subacutis. Hedw. Sp. musc. p. 174. t. XLI. f. 6-9.

Bryum dealbatum capsulis erectis, subrotundis, subincurvis; dentato-ciliatis, foliis lanceolatis, acutis, patentibus. Dicks. fasc. II. pl. Crypt. p. 8. t. V. f. 3. Gmel. Syst. Nat. v. II. p. 1338. Laich. pl. Eur. p. 486.

Germ. Geweißte Meesie. Gall. Mésiette blanche.

In Alpibus Scotiae et paludosis turfosis Sueciae rarius occurrens habitat. Dicksonus primus omnium legit. Quo tempore floreat latet. Duratio perennis.

Truncus erectus, simplex, serius ex apice innouans. Folia approximata, lanceolato-acuminata, tenera, reticulato-venosa, nervo crasso

Tom. II. Pars III.

Y

sub

sub apicem evanescente instructa, margine superiore obtuse ferrulata, pallide viridia apice albicante. Pedunculus erectus, terminalis, sesquipollicaris, biuncialis, pallide rubens. Calyptra non visa. Capsula pyriformis, ex arcubus inaequalibus cernua. Operculum brevissimum, conicum, acutiusculum. Peristoma externum dentibus sedecim, brevibus, obtusis, erectis, rubris; internum e dentibus sedecim longioribus, albidis subulatis, apice conniuentibus.

4. *M. longifeta* truncato erecto ramoso; foliis trifariam dispositis, ovato-lanceolatis, concavis; capsulae cernuae pyriformis operculo conico; pedunculis praelongis. 461

Mecfa longifeta foliis ovato-lanceolatis, patulis; thecâ cernuâ, in pedunculo praelongo; operculo conico. *Hedw. Musc. frond. v. I. p. 56. t. 21. 22. Eiusd. spec. musc. p. 173. Timm. Prodr. fl. Meg. n. 861. M. longifeta* furculis elongatis; foliis ovato-lanceolatis, patulis; capsulis pyriformibus cernuis, operculis conicis, setis longissimis. *Swarz. Suec. Musc. p. 43. M. longifeta* foliis ovato-lanceolatis, acutiusculis, patulis, carinatis, setis praelongis, capsulis oblongis obliquis, operculo conico. *Roth. fl. Germ. v. I. p. 479. v. III. p. 255. M. longifeta* furculo ramoso; foliis lanceolatis, acutis, carinatis, patulis; thecis obliquis, oblongo-cylindricis; operculis conicis. *Wild. Prodr. fl. Ber. n. 981.*

Mnium triquetrum foliis trifariis, patulis, subulato-lanceolatis, carinatis. *Linn. sp. pl. p. 1578. Syst. Nat. v. II. p. 701. Syst. Veg. p. 947. Linn. iun. meth. musc. ap. Ludw. p. 364. Poll. pl. Pal. n. 992. t. I. f. 4. Ehrh. Hann. Mag. 1780. p. 236. Linn. fl. Suec. p. 978. Gunn. fl. Norw. n. 1102. Retz. Prodr. fl. Scand. n. 213. Panz. Pflanz. Syst. XIII. th. v. II. p. 214. Exclusis ubique omnibus aliis synonymis, quae ad *Mnium pseudotriquetrum* pertinent. *M. triquetrum* Gmel. *Syst. Nat. v. II. p. 1329. Laich. pl. Eur. p. 477. phr. Wild. M. triquetrum. Hoffm. Deut. fl. v. II. p. 47.**

Trifli-

Tristichis. Ehrh. *phytophyl.* 59.

Germ. *Langgestielte Meese.* Dreyseitiges Sternmoos. Panz. Gall.
Mesette à longs pedoncules. Faux-Mnie triangulaire. Norw. Kantmaer-
 le. Hjornmaerle. Langmaerle.

In Sueciae, Norwegiae, Islandiae, Megapolitani Ducatus, Hercyniae prope Hannoveram, Thuringiae circa Isenacum, Franconiae circa Erlangam et in monte Pinifero, Palatinatusque paludibus turfosis habitat. In Heluetiae etiam sylvis viginosis prope Gimet in pago Lemanenfi Cel. Drocroz legit. Maio, Iunio, Iulio capsulae vigent eodemque tempore florent propagines. Vitae curriculum annum excedit.

Truncus primum simplex, inde innouationibus ramosus, digitalis, longior, erectus, inferiora versus densissimo radicularum rufarum tomento ex omnium foliorum axillis erumpentibus oblitus. Folia circa caulem trifariam, inferiora laxius, superiora densius circumposita, e basi latiore amplexicauli ouato-lanceolato, carinata, patentia, ductulorum fasciculo colorato ad apicem vsque percurfa, margine integerrimo, iuniora amoene viridia, vetusta luteo-fusca, vel decolora. Perichaetialia conferta, caulinis similia paulo longiora, erectiuscula. Pedunculus in trunco primario terminalis, solitarius, flexuose erectus, longissimus, vtpote quadri-quinque vncialis et ultra, rubens. Calyptra subulata, apice fusca, latera iter fissilis, oblique secedens. Capsula cernua. Theca pyriformis, e basi angustata sensim ampliata, altero latere leuiter arcuata, maturitate fusca. Peristoma externum dentibus sedecim breuissimis, apice rotundatis; internum dentibus totidem angustis, pyramidatis, apice conniuentibus, per paria approximatis, distinctis tamen. Operculum conicum obscure rubrum. *Musc. Recent.* v. II. t. IV. f. 34.

Eandem stirpem describit Linaeus primus illius inuestigator *loc. cit.* „Caules plurimi in caespitem congesti, digitales, longiores tomentosi. Folia trifariam posita, vnde ramuli triquetri, patula; recentia pallide viridia; antiqua fusca, parua, distantia, carinata, acuminata. Pedunculi solitarii, longissimi, terminales, purpurei. Antherae erectae, obliquae seu arcuatae,

arcuatae, obtusissimae, flavae. Calyptra subulata. Stellae foemineae ramos terminantes in eadem plantâ cum capsulis sed distinctis ramis." Flos autem minime monoicus, ut Linneus credidit, sed se nper hermaphroditus.

Plerique auctores hanc speciem cum *Murio pseudotriquetro* Hedwigii multo vulgatiore stirpe commiscuerunt et Linnei synonymon perperam adduxerunt. Pollichii autem *Murum triquetrum* idem ac Linneanum esse cum ex iconè, quâ primus omnium equidem satis rude muscum nostrum delineauit, tum ex eius descriptione palam est: sic etenim thecam describit. „Capsula superne parum latior, inferne angustior, oblique lanceolata, erecta, attamen leuiter incuruiusculâ" *Poll. loc. cit.*

Dillenii et Vaillantii Synonyma a Linneo cum dubitationis signo adducta ad *M. pseudotriquetrum* pertinent. Ex iis ortus posteriorum error et Synonymiae fere inextricabilis confusio.

M. stygia truncò erecto, ramoso; foliis subrotundis, integerrimis, marginatis, fuscis; capsulâ nutante turbinato-rotundatâ.

462

Cinclidium stygium. Swarz.

Germ. *Stygische Meesse.* Gall. *Mesette stygienne.*

Stirps pulcherrima a Swartzio in Sueciae vlginosis detecta, mecum autem ab amico *Sprengel* benigne communicata. Tempus florescentiae mecum ignotum. Duratio perennis.

Truncus duos, tres pollices longus, apicè innouans, tomento radiculoso per totam fere longitudinem obsitus, ad radices agendas summo-pere procliuis, nigricans, in ramulis iunioribus amoene rubens. Folia in truncò primitiuo inferne sparsa, subrotunda, integerrima, margine eleuato purpurascete cincta, ductulorumque fasciculo crasso colorato in apiculam breuissimam educto instructa, in truncum subangularem decurrentia, triste fusca et quasi fuliginosa. Superiora similia, apicula longiore instructa, laetius viridia. Folia in furculis iunioribus ouata, lanceolata, amoene viridia.

ridia. Perigonalia non vidi, nisi flos hermaphroditus sit. Perichaetia quinque caulinis similia. Pedunculus terminalis, solitarius, erectus, fescuncialis, laevis, purpureus, siccitate valde torilis. Capsula nutans. Theca rotundato-turbinata, flavo-aurea. Calyptra et operculum in specimine mecum communicato deerant. Peristoma externum dentibus sedecim breuibus, incuruiusculis, obtusis, transuersim striatis, albidis; internum longitudine externum subaequans è planis sedecim reticulatis, connexis productione lineari breuissimâ saepe inter peristomii externi dentes in conspectum veniente interceptis, coloratis.

Cel. Swartzius hanc plantam genus nouum ipsi *Cinclidium* dictum, constituere affirmat. Cum vero huiusce generis characteres mihi nondum innotuerint, et peristoma, quantum e specimine laeso inuestigare potui, *Messiam* referat, ad genus istud reducere sustinui, donec illius sedes a celeberrimo detectore, a quo iconem pro more suo elegantem fidelemque expectamus, stabiliatur.

EXPLICATIO FIGURARUM.

Tab. I.

FIGURA 1. *Arrhenopterum heterostichum*.

- a) Capsula lente acuta.
- b) Peristomii externi pars lente acriore aucta.
- c) Peristomii interni pars eodem augmento.

2. *Mnium ferratum*.

- a) Planta naturali magnitudine.
- b) Folium trunci lente auctum.
- c) Capsula lente aucta.
- d) Peristomii interni pars augmento maximo.

3. *Barthramia pomiformis*.

- a) Planta naturali magnitudine in statu sicco.
- b) Plantae pars madefacta.
- c) Folium lente auctum.
- d) Capsula lente aucta.
- e) Peristomii externi dens lente auctus.
- f) Peristomii interni pars eodem augmento.

FIGURA 4. *Barthramia crispa*.

- a) Planta naturali magnitudine in statu secco.
- b) Plantae pars madefacta.
- c) Folium lente auctum.

5. *Barthramia stricta*.

- a) Planta naturali magnitudine in statu secco.
- b) Plantae ramulus in statu humido.
- c) Folium lente auctum.

6. *Barthramia ithyphylla*.

- a) Planta naturali magnitudine in statu sicco et humido.
- b) Folium lente auctum.

7. *Barthramia patens*.

- a) Planta naturali magnitudine in statu sicco et humido.
- b) Folium lente adauctum.

8. *Barthramia pentasticha*.

- a) Planta naturali magnitudine in statu sicco.
- b) Plantae pars lente adaucta in statu humido.
- c) Folium trunci lente adauctum.
- d) Folium terminale eodem augmento.

Tab. II.

FIG. 9. *Barthramia Oederi*.

- a) Planta naturali magnitudine.
- b) Capsula lente aucta.
- c) Folium eodem augmento.

10. *Barthramia longifeta*.

- a) Planta naturali magnitudine in statu sicco.
- b) Folium lente auctum.

11. *Barthramia Halleriana*.

- a) Planta naturali magnitudine.
- b) Folium lente auctum.
- c) Capsula lente aucta.
- d) Peristomii interni pars augmento maximo.

FIG.

12. *Pohlia intermedia.*

- a) Planta naturali magnitudine.
- b) Folium lente auctum.
- c) Capsula lente aucta.
- d) Capsulae pars superior peristomium vtrumque sistens, lente aucta.
- e) Dens peristomii externi augmento maximo.

13. *Meesia minor.*

- a) Planta naturali magnitudine in statu sicco.
- b) Folium lente adauctum.
- c) Capsula lente adaucta.
- d) Operculum augmento maximo.

Generum specierumque una cum synonymis Index.

A.

	Pag.		Pag.
ARRHENOPTERUM heterostichum	71 f.	latifolia	135
Arrhenopter	ibid.	longifeta	136 f.
Arrhenoptere	ibid.	Oederi	135
		patens	134
		pentasticha	ibid.
		pomiformis	128
		pomiformis	51. 128 f. 132
		stricta	132
		Barthramie	128

B.

BARTHRAMIA	128	Breuer. Adans.	74. 79. 92. 102
arcuata	139	Bry	15
crispa	131	Bryon	71. 73. 88. 97. 119. 122. 126
gracilis	135	BRYUM	15. 73
Halleriana	137	aestivum	42
Harcynica	131	alpinum	81. 133
ithyphylla	132	androgynum	16 77
Tom. II. Pars. III.		Z	BRYUM

BRYUM

annotinum	Pag. 92
argenteum	26 f.
aristatum	67
atro-virens	48
attenuatum	63
aureum	124
barbatum	46
<i>Barthramia</i>	138
bicolor	99
bimum	93
brenicaule	46
brevifolium	37
brevissimum	45
Brownianum	62
caesium	49
caespititium	97
callistomum	57
canescens	52
capillare	99 f.
capillatum	43
carneum	24 f.
carthusianum	45
Celsii	42
compactum	69
conoideum	64 f.
crudum	86
cubitale	60
cuspidatum	109
cylindricum	123
dealbatum	169
delicatulum	24
dendroides	20
dendroides	113
dichotomum	22 f.
elongatum	143
falcatum	49
filiforme Vill.	48
filiforme Web.	ib.
flavum	46
flexifolium	55

BRYUM

fontanum	Pag. 79
Forsteri	56
fulvellum	65
geminatum	51
geniculatum	53
graminifolium	38
Griffithianum	64
Halleri	138
Hallerianum	150
hornum	88 f.
hygrometricum	119
hyperboreum	39
immersum	69
incrassatum	126
inclinans	66
incurnum	44
insulare	126
interruptum	68
iulaceum	28
lacerum	131
lacustre	35
laterale	138
ligulatum	113
lineare	58
longicollum	112
lutescens	69
lycopodioides	54
macrocarpon	18
marchicum	82
marginatum	58. f. 84
medium	49
membranaceum	35 f.
minutum	61
mniodes	124
nigricans	90
nigrescens	51
norwegicum	138
norwegicum	39. 84
nudum	61
nutans	125 f.

BRYUM

BRYUM	Pag.	BRYVM	Pag.
obtusifolium	52	subdiaphanum	47
obscurum	53	tenerum	42 f.
Oederi	135	tenue	47
pallens	145	tenuifolium	43
pallidum	50	tenuissimum	50
palustre	74 f.	tetragonum	59 f.
palustre	67. 95	trichodes	29. 41. 126. 167
papillosum	67	triquetrum	91. 93
parasiticum	54	turbinatum	95
paucifolium	62	uncinatum	66
pendulum	29. 40. 86. 97. 106	ventricosum	92
	111	verticillatum	40
penicilliforme	106	viridissimum	64. 133
Penfyluanicum	36	viridulum	63
phascoïdes	151	viuiparum	53
piliferum	65	Zierii	21
pilosum	48 f.	BUXBAUMIA	147
polymorphum	109	aphylla	147 f.
poniforme	129. 133. 158	caulescens	148
pseudotriquetrum	91 f.	foliosa	150
pulchellum	23	sessilis	ib.
punctatum	111	Buxbaumie	147
pyriforme	124	— sans feuilles	148
recurvum	138		
resectum	39		
reticulatum	57	C.	
roseum	102. 104 f.	Cinclidium stygium	172
rostratum	106	Cordette	118
rufescens	55		
rupeum	124	D.	
seminacuum	44	Drehmoos	118
serpyllifolium	105. 109. 111. 113		
serratum	59. 84	E.	
setaceum Vill.	50	Etoilée.	73
setaceum	35		
sphaericum	51	F.	
squalidum	52		
squarrosum	19 f.	FONTINALIS	157
stellare	35. 102. 105	antipyretica.	ib. f.
strictum	68	capillacea.	162 f.
		Z 2	FON-

FONTINALIS

<i>crecta</i>	Pag. 163
<i>falcata</i>	161 f.
<i>minor</i>	164
<i>squamosa</i>	160
Fontinale	157
<i>incombustile</i>	158
<i>écailleuse</i>	160
FUNARIA	118
<i>hygrometrica</i>	ib.

G.

Green 147. 151

H.

Harrisona	160
Hippopodium	148
Hüllmoos	157
Hypnum	15. 73
<i>androgynum</i>	17
<i>annotinum</i>	33
<i>antipyreticum</i>	158
<i>argenteum</i>	27
<i>caespititium</i>	97
<i>capillare</i>	100
<i>chrysocomum</i>	140
<i>cuspidatum</i>	109
<i>fontanum</i>	79
<i>hygrometricum</i>	119
<i>roseum</i>	105
<i>palustre</i>	74 140
<i>punctatum</i>	111
<i>squamosum</i>	160
<i>trichodes</i>	167
<i>undulatum</i>	114

K.

Koelreutera	118 f.
Knotenmoos	15.

L.

Pag.

<i>Leskia marchica</i>	82
<i>Luida</i>	15. 94. 95. 100. 140

M.

MEEESIA	166
<i>dealbata</i>	169
<i>longifeta</i> Hedw.	50.
<i>minor</i>	168
<i>nutans</i>	5
<i>sygia</i>	172
<i>vliinosa</i>	16
Meesie	166
Mélieette	ib.
Mnie	73
Minion	17. 77
MNIUM	15. 75
<i>alpinum</i>	30 f. 81
<i>androgynum</i>	16. 17
<i>angustifolium</i>	16
<i>annotinum</i>	32 ff.
<i>arcuatum</i>	139
<i>bicolor</i>	98 f.
<i>bimum</i>	93
<i>caespititium</i>	96
<i>capillare</i>	99 f.
<i>carneum</i>	25
<i>chrysocomum</i>	139
<i>crudum</i>	85 ff.
<i>cuspidatum</i>	108
<i>ellipticum</i>	106
<i>fontanum</i>	78 ff.
<i>fontan v. magellanic.</i>	81
<i>holosericeum</i>	29 f.
<i>hornum</i>	87 f.
<i>hygrometricum</i>	118
<i>inordinatum</i>	76

MNIUM

MINIUM

	Pag.
integrifolium	89
laterale	138
ligulatum	112 f.
longirostrum	105
marchicum	81 f.
Megapolitanum	153
nigricans	90
nutans	95
palustre	73 f.
Pohlia	142
polycephalum	76
pumfome	129
proliferum	104
prolixum	77
pseudotriquetrum	91 93
punctatum	110
pyriforme	124. 126
ramosum	77
roseum	104
restratum	106
rubiginosum	74. 91
serpyllifolium	110
α cuspidatum	108
β proliferum	104
γ punctatum	110. 111
δ undulatum	113
ferratum	84 f.
fetaceum	50
sphaericarpon	83
squarrosum	19
stellare	102
strictum	78
tetragonum	60
Timmia	153
tomentosum	78
trichodes	167
triquetrum	91. 93. 95. 170
turbinatum	45
virginosum	117
undulatum	113

P.

Pag.

Paludella	119
Phascum	151
caulescens	36
Halleri	151
Hallerianum	ib.
maximum	ib.
montanum	ib.
Pied de cheval	147
sans feuilles	148
POHLIA elongata	142
inclinata	144
intermedia	144 f.
pallens	145
Pohlie	142
Poirette	112
Poliette	ibid.
Poll. Adans.	73. 86. III
Polytrichon undatum	113 f.
Pommette	128

S.

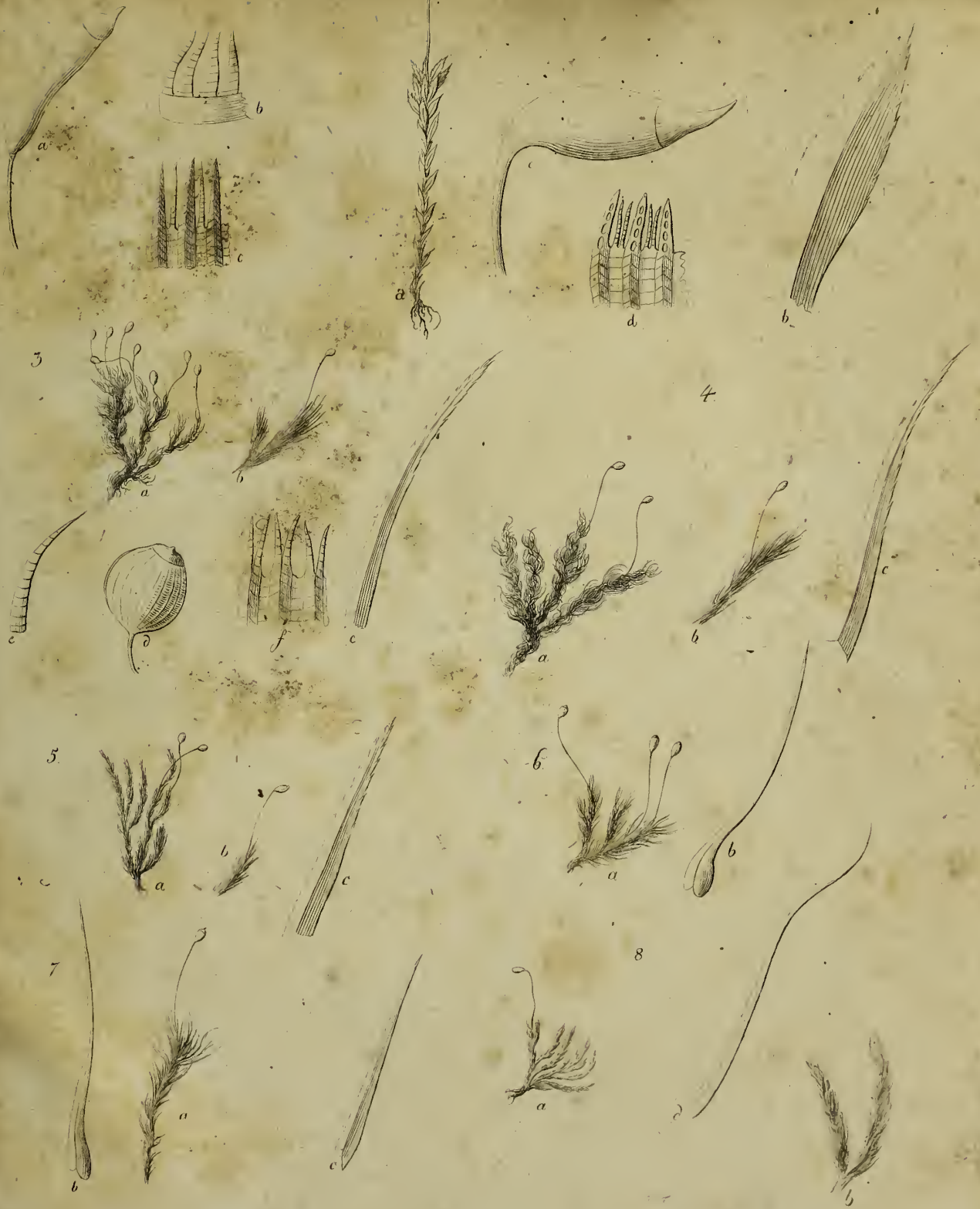
Sekra	157
Sphagnum	36. 147
seff., acaul.	151
Sternmoos.	73

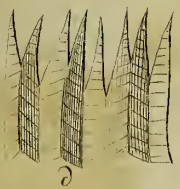
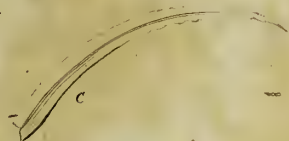
T.

TIMMIA	153
Austriaca	155
Megapolitana	153
polytrichoides	ib.
Timmie	153
Timmiette	ib.
Trentopohlia erecta	33
Trilichis	171

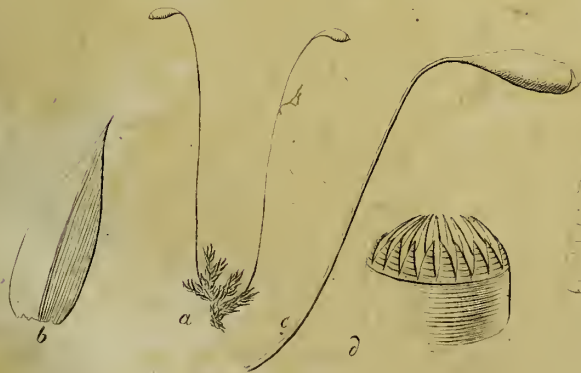
WEBER

<i>W.</i>	Pag.	WEBERA:	Pag.
WEBERA.	122	<i>pomiformis</i>	124. 129
<i>clandestina</i>	137	<i>pyriformis</i>	124
<i>diphyscium</i>	150	<i>trichodes</i>	126. 167
<i>Halleriana</i>	137	Webere	122
<i>longicolla</i>	122		
<i>nutans</i>	125 f.	Webere	122

12.

13.

